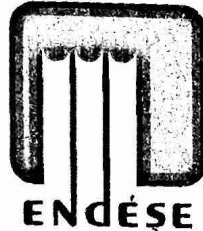

میّردی هه میشه یی

ناوەندی بلاوکردنەوێ ئەندێشه

ناوەندی پۆشنییری و هونەری ئەندێشه

بەرپۆشەبەری گشتیی ناوەند: هەژار مەجید

بەرپۆشەبەری چاپ و بلاوکردنەوێ: سیروان مەحمود

ناوەندی پۆشنییری و هونەری ئەندێشه - ناوەندی بلاوکردنەوێ ئەندێشه

سلێمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نەۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

میردی ھەمیشەیی

فیودۆر دۆستوڤسکی
وەرگیزانی کاروان مەحمود

زنجیره کتیبی فیکر و ئەدەب

سەرپەرشتیاری زنجیره

سیروان مەحمود

ناوی کتیب: میڤدی هەمیشەیی

ناوی نووسەر: فیودۆر دۆستۆیفسکی

وەرگیڕانی: کاروان مەحمود

بابەت: پۆمان

دیزاینی تیکست: دانا حەسەن

نۆبەتی چاپ: یەكەم ۲۰۱۶

چاپخانه: ئەندیشه

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۷۰۰۰) دینار

ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆهەرایەتیی گشتیی کتیبخانه گشتییهكان

ژمارە (۱۵۳۳) ی سالی (۲۰۱۶) ی پێ دراوه .

مافی ئەم کتیبە پارێزراوه ©

بەبێ رەزامەندی ئەندیشه، هیچ لایەنیک رێگەپێدراو نییه بۆ لەبەرگرتنەوهی ئەم کتیبە، جا گەر بە شیوەی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی، یان ھەر شیوازیکی تری لەبەرگرتنەوه بیت.

ماندووو بوونی ئەم وەرگیڕانە پیشکەشە بە ئازارەکانی "سۆفیا"
پیشکەشە بە "هەلگورد"، کە دۆنیایە کە لە جوانی و
هاوڕێیەکی بە ئەمە ک

هەروەها پیشکەشە بە تەواوی ئەو خۆشەویستانە ی کە تینووی
بەرەمەکانی دۆستۆ یقسکین بە زمانی شیرینی کوردی...

کاتیک ده بیټ دۆستۆیفسکی بخوینینه وه، که غه مگینین،
کاتیک گه یشتبینه سهر دواسنووری توانامان له سهر ئازار،
کاتیک هه موو ژیان وه ک یه ک برینی داگیرساو و به سوئ
ده بینین، کاتیک دوودلی هه لده مژین و هه موو ئومیدمان
مرد بیټ، کاتیک له غه مگینیدا ته نیا و په ککه وته له ژیان
ده پروانین و نامانه ویت چی تر له و سامناکیه جوان و
درنده یه ی هیچ تیبگه یین و هیچمان هه بیټ، ته نیا ئه و
کاته ئیمه کراوه ده بین بو ئاوازی ئه م نووسهره ترسناک
و گه وره یه.

هیرمان هیسه

لەبرى پيشەكى

ميرى ھەميشەيى لە پايزى سالى ۱۸۶۹، واتە چەند مانگىك لەدواي پۇمانى گەمژە، ھەروەھا رىك لەپيش پۇمانى شەيتانەكان، لەنيوان ئەم دوو شاكارە مەزنەدا ھاتۆتە نفيسين. ھەرچەندە ئەم دوو شاكارە مەزنەي تا ئەو ساتەي دۆستۆيشكى خۆي لە ژياندا بوو، كەس پەيى بە بەھاكانيان نەبرد. پۇمانى ميرى ھەميشەيى بە پلەي دووھم ديت لەدواي ئەو دوو شاكارە مەزنەو. لەو ماوہيەدا دۆستۆيشكى وردەوردە خۆي ئامادە دەکرد و لە ميشكى خۆيدا بىرۆكەي نووسىنى شاكارە مەزنەكەي برايانى كارامازوفى گەللە كردبوو. ھەرچەندە دارشتنى پۇمانىكى وەك برايانى كارامازوف كاتىكى زۆرتري دەويست، وەلى لەگەل ئەوەشدا دەبوو ماوہيەك بۆ نووسىنى ميرى ھەميشەيى و ماوہيەكيش بۆ نووسىنى شەيتانەكان تەرخان بكات، بەلام پۆژ لەدواي پۆژ ھەستى بە بەرەوپيشچوونى ميشكى دەکرد و ميشكى فراوانتر دەبوو، گۆرانی قوول بەسەر بىركردنەوكانيدا دەھات.

بىرۆكەي دارشتنى ميرى ھەميشەيى، سەرەتا لە شيوہي

كورتەچىرۆكدا بوو، بەلام كاتىك دىتە نقيسين، فراوانتر دەبىت و پىنج ھىندە گەرەتر و گرنگتر لەو دەردەچىت، كە خودى نووسەر پىشبينى كردبوو. لەگەڵ ئەوەشدا، لەچاو ھەموو پۆمانەكانى ترىدا، كورتە. تەنانەت لە يەكەك لەو نامانەى بۆ ھاوڕى، ئاپۆلۆن مايكوفى شاعىرى دەنيرىت. لەو نامەيەدا بۆى نووسىو، "نووسىنى ئەم چىرۆكە سى دانە مانگى رىكى خاياند. لەو ماوئەدا زياتر لە يانزە پەرەوام لە پەرەكانى چاپخانەكە بە نووسىنى ئەم چىرۆكە رەش كردهو. رەنگە لەمەو بۆت دەرد بکەوئىت، كە بە ھۆى نووسىنى ئەم چىرۆكەو چەندىك وزەم بەفەرۆ داو و ماندوو بووم بە دەستىو. ئەم كارە رىك لەو حوكمە دەچىت، كە بەسەر تاوانبارىكدا دەسەپنيرىت بۆ ئەنجامدانى كارى تاقەتپروكىن. دەمەوئىت ئەوەش زىاد بکەم بۆ قسەكانم، كە من ھەر لە و ساتەوئى دەستم بە نووسىنى كرد، ھەر لە يەكەم ساتەو لەرادەبەدەرد رىقەم لەم چىرۆكە خراپە بوو، ھەستم كرد دەتوانم بە لايەنى كەمەو تەنھا سى پەرەو پر بکەمەو. بەلام لە كاتى نووسىندا، ھەستم كرد بە شىوئەيەكى چاوەرەواننەكراو، پەيتاپەيتا مېشكەم سەررېژ دەبىت لە بىرۆكە، ئىتر ئا بەم شىوئەيە زۆر زياتر لەو دەرد چوو، كە شىمانەم كردبوو، بوو بەم يانزە پەرەوئى ھەنووكە نووسىنەكەى تەواو بوو.

ھەلبەت نووسەرى بەناوبانگى *تاوان و سزا* لەو پووەو كە باسى ماندوو بوونى خۆى و بەخەرجدانى وزەيەكى زۆر لە نووسىنى ئەم پۆمانەدا دەكات، مافى خۆيەتى كە واى وتوو، بەتايبەت كە پۆمانەكە بە چەند زنجىرەيەك بۆ

يەكەم جار لە پوژنامەيەكى خاوەن بىروباوەرى سلاقى
وەك كازىو بەلاو دەكرىتەو، ديارە لەبەر ھۆكارى كەمى
دەرچوونى ژمارەى ئەم پوژنامەيە و خوينەريكى كەم، واى
لە دۆستۆيىشكى كرديت بەم شيوە قورسە ھوكم بدات
لەسەر ئەم نووسىنەى، ھەروەھا شتىكى تريش، كە رەنگە
واى لە دۆستۆيىشكى كرديت وا بليت، شيوەى نووسين
و داپشتنى ميردى ھەميشەيى، كە جياوازە لەو شيوە
نووسينە سەرەكییەى دۆستۆيىشكى لە پۆمانەكانى تریدا،
لەو ماوەيەى ژيانیدا، كە پىي راھاتبوو لەسەر ئەو شيوە
بنووسیت، لەم پۆمانەدا بە شيوەيەكى بەرچاو لەو شيوە
لاى داو و تەكنىكىكى نوێى بەكار ھىناو. سەربارى ھەموو
ئەمانەش، لەو فەترەيەدا خودى دۆستۆيىشكى لە دۆخىكى
دەروونى ناھەمواردا ژياو. ئەگەر بىت و كەمىك تەماشای
گوزەرانى ژيانى دۆستۆيىشكى بكەين لەو ماوەيەدا كە ئەم
پۆمانەى تیدا نووسيو، ئەوا بەروونى كاريگەريى ژيانى
راستەقىنەى خودى دۆستۆيىشكى تیدا دەبينەو. لەم
ماوەيەدا، دۆستۆيىشكى ناخۆشترين ساتەكانى ژيانى خۆى
تيپەراندوو. نەخۆشییەكەى - پەركەم - پوژ لەدواى پوژ
بەرەو خراپتر دەچوو، بەتەواوى نابووت ببوو، تا بينەقاقای
قەرزدار بوو، قوماركردن ژيانى ويران كەردبوو، ھەندىك
جار لە ترسى ژيانى خۆى، لە سويسرا و ھەندىك جاريش
لە ئەلەمانيا و ئىتاليا ژيانى بەسەر بردوو، بە شيوەيەك
لە خاوەن قەرزەكانى ترسابوو، كە زاتى ئەوێ نەكەردبوو
بگەریتەو بۆ روسيا. مردنى يەكەم منداڵ لەو كاتەداو،
ھەروەھا ئەوێ ژنەكەى سكى پرە بە منداڵىكى تر لەو ماوە

قەيراناوييەدا كە تىي كە وتبوو، بەتەواوى لەناو بېھيوايىيەكى
 قولدا نغروى كردبوو. بەم شىۋەيە مىردى ھەمىشەيى، كە
 پىرە لە بابەتگەلىك، كە جىگەي مشتومرىكى زۆرە و بە جۆرىك
 لە جۆرەكان بەرھەمى كاردانەوہ و كارەساتەكانى ئەو مانگە
 سامناكانەيە. لەگەل ئەوہ شىدا، بلىمەتییەكەي دۆستويفسكى، كە
 بە بلاوبوونەوہي تاوان و سزا گەيشتبووہ دواترۆپكى خۆي،
 ھىشتاش تواناي خولقاندنى خۆي لەدەست نەدابوو. بەلام بە
 ھۆي ئەوہي پۆژ لەدواي پۆژ خەمۆكى زياتر داى دەگرت و
 كىشە دارايىيە يەكلەدوا يەكەكان، تۆزقاليكىش بواري ئەوہي
 نەدەدا، كە بۆ تاويك بەباشى بە خۆي رابگات.

بوار لەرادەبەدەر كەم، كارەكان بەردەوام بەو شىۋەيە
 نەدەھات بە دەستدا، كە چاوەروانى دەكرد، توورەيىيەكى
 ويرانكەر، پروداوہ سياسىيەكان، غەم و پەژارەكان،
 گىروگرفتەكانى پۆژانە، ھەموو ئەمانە بەيەكەوہ بەتەواوى
 كارى لە بىرکردنەوہ و پۆحە مەزنەكەي دۆستويفسكى
 كردبوو، كە بە شىۋەيەكى زەق دواي خویندنەوہ لە پۆمانەكە،
 خوینەر بەباشى لەم بارودۆخە دەروونىيەي نووسەر تىدەگات.
 لە يەكەم پەراوى يادەمەرييەكانى پۆژانەي دۆستويفسكى،
 خودى خۆي بەراشكاوى ئاماژە بۆ ئەو ھىرشى توورەيى و
 فيليھاتن و لاوازييەكانى و نەخۆشىيەكانى لەو ماوہيەدا دەكات:
 "۱۸۶۹: ۳ى ئۆگەست- تووشبوون بە پەركەم لە كاتى
 بەرىكەوتن بەرەو فلۆرانس."

"۱۸۶۹: ۱۰ى ئۆگەست- تووشبوون بە پەركەم لە
 ناوہراستى شەقامدا لە پراگ، پايتەخى چىك و سلوفاكيا."
 "۱۸۶۹: ۱۹ى ئۆگەست - تووشبوون بە پەركەم لە

درسدن، ئەلمانىا.

”۱۸۶۹: ۴ى سىپتېمبەر- پەركەم لەدواى پەركەم لە

درسدن، ئەلمانىا“

”هەر بەو شىۋەيەى كە لە نەخۇشخانە خەوينرaboوم،
ئازارى سىنگ، بە شىۋەيەكى تۆقىنەر، خۆلەبەردانەگىراو،
هاتە سەرۋەختم. وام هەست دەكرد لەتاو ئازار دەمرم.
بەلام دواى ئەۋەى پرېشەرى گەرميان بۆ بەكار هېنام،
بەلام وشك، واتە دەۋرى داخ و بەكارهينانى خاۋلىي گەرم،
ئازارەكە لەنيوكاتژمىرىك زياترى نەخايند.“

”۱۸۶۹: ۱۲ى سىپتېمبەر- فېلېھاتن لە كاتى شەۋدا لە

نەخۇشخانە.“

”۱۸۶۹: ۳۰ى-سىپتېمبەر فېلېھاتنىكى توند لە كاتى شەۋدا،

دواى ئەۋەى تا درەنگانىكى شەۋ كارىكى زۆرم ئەنجام
دابوو.“

بەم جۆرە دۆخى دەروونى و فېزىكى دۆستۆيۇسكى بەم
شىۋەيە بوۋە، لە يەككى تر لە نامەكانىدا لە خراپىي بارودۆخى
دارايىي خۆى، دواى دوو سال لە دۆراندنى لە قوماردا لە
سالى ۱۸۶۸، تېدەگەين لەو كاتەدا كە يەكەم مندالى خۆى لە
مانگى شەشى ۱۸۶۸ گيان دەسپىرېت، ژنەكەى تەنانت پارەى
پىۋىستى پى نەبوۋە بۆ بەخاكسپاردنى مندالەكەى، هەروەھا
لە كاتى لەدايكبوونى مندالى دوۋەمىشدا، پارەى پى نەبوۋە،
ناچار جەلكانى دەروەى و تەنانت جەلكانى ژىرەۋەشى،
يەك لەدواى يەك، لە بانكەكانى رەھن لە درسدن، ميلان،
ژنىف، ۋەك بارمىتە داي ناۋە، تا بىرىك پارەى پى ۋەر بگرېت.
ئالەم بارودۆخە ناھەموار و پىر لە حەسرەتەدا بوۋە، كە

رۆمانى مىردى ھەمىشە يىلى تىدا ھاتۆتە نقيسين. بۆيە رەنگە ئاسايى بىت كە نووسەر بەم شىۋەيە لەبارەى نووسىنى رۆمانەكەيەو ە برىار بدات.

بەلام دەربارەى بە بۆچوونى رەق و توندى خوى سەبارەت بە رۆمانەكە، دۆستۇيۇسكى ھەرگىز لەسەر ەق نەبوو ە نارەوايىي كىردوو ە رامبەر بەم رۆمانە نايابە. چونكە رەخنەگران و مىژوونووسان و دەروونزانەكان، بەتەواوى بە پىچەوانەى نووسەرەو ە لەم بەرھەمەيان رۋانىو ە پىيان وايە كە رۆمانى مىردى ھەمىشەيى، نەك ھەر رۆمانىكى زۆر باشە، بگرە زۆرىش نايابە، ئەمەش بە لايەنى كەمەو ە لە دوو رۋو ەو: يەكەم، لە رۋوى تەكنىكى نووسىنەو ە، تەكنىكىكى نوئ و سەردەمىيانەى بەكار ەيناو ە، كە تىدا شىۋازى گەرانەو ەى بۆ دواو ە "flash back" ى بەكار ەيناو ە. ھەرۋەھا دوو ەم، بەو پىيەى چارەسەرى كىشەيەكى ئالۋزى پەيوەندىي سىكوچكەيىي مىرد و ژن و دۆست دەكات، كە ئەمە كىشەيەكە، زۆربەى جارەكان بى چارەسەر دەمىنيتەو ە، تەنھا لەسەر تەختى شانۆكان ياخود كارە كۆمىدىيەكان و شانۆ كۆمىدىيەكان نەبىت. جگە لە ھەموو ئەمانەش، مىردى ھەمىشەيى كورتە رۆمانىكى تا بلىي قوولە، بە لايەنى كەمەو ە لەو رۋو ەو ەى تا دواسنوورەكانى قوولايىي رۆحى كارەكتەرەكانى قوول دەبىتەو ە و پەنجە دەخاتە سەر ھەستىارتىن شوينەكانى لايەنى دەروونىي كارەكتەرەكانى، كە بەلاى زۆرىك لە گەورە رەخنەگرانى رۋسى و دنياو ە، ئەم قوولبۈونەو ەيە تا ئەو رادەيە لە رۆحى مرۇقەكاندا، دەبىتە ھوى پىشكەشكردنى كارەكتەرگەلىكى نموونەيى لە بارودۇخگەلىكى

نمونه ييدا. جگە لە رەخنەگران، كەسايەتییەكى دەرووناسى گەورەى وەك فرۆیدیش بەپاشكاوى لە چەندىن شویندا دان بەوەدا دەنیت، كە تا چ رادەیهكى مەزن بۆ كۆى گشتى تىۆرییەكانى سوودی لە بەرھەمەكانى دۆستۆیفسكى وەر گرتوو، بەتایبەتى لە بابەتى شىكارىی خەون و زیندەخەوندا، كە لەم كورتەپۆمانەشدا بەشىكى زۆرى باسى ئەو خەون و زیندەخەونە دەكات...

ئەمە لە كاتىكدا، بە پێچەوانەى لە پۆمانە گەورەكانیدا كە دۆستۆیفسكى خوى پێو گرتبوو، زیاتر پەنجە دەخاتە سەر بابەتە فەلسەفى و ئیمانى و كۆمەلایەتییەكان و هەول دەدات چارەسەریان بكات. ئەمە لە كاتىكدا، لایەنى سەرەكى لە مێردى ھەمیشەیییدا زیاتر لایەنىكى سايكۆلۆژىیە، كە ئەمەش ھەر لە پەرەكانى سەرەتای دەستپێكى پۆمانەكەو ھەستى پى دەكریت.

بە برۆای من، نووسىنى پيشەكى بۆ پۆمانەكانى دۆستۆیفسكى كاریكى چەندان ئاسان نییە، بە ھوى فرەپەھەندیى نووسینەكانیەو. بۆیە منیش لەم پيشەكییەى سەرەویدا تەنھا پەنجەم خستۆتە سەر چەند راستییەكى لایەنى ژيانى نووسەر لەو ماوەیەدا، كە پۆمانەكەى تیدا نووسیو و چۆنیتیى نووسىنى پۆمانەكە خۆم بواردوو لەو ھى باسى خۆدى پۆمانەكە و كارەكتەرەكانى ناوى بكەم. ئەو ھیان لیدەگریم بۆ خوینەر، خۆى قسەى لەسەر بكات. چونكە بە برۆای من، خویندەو بەپێى ئاستى تیگەیشتن و خویندەو ھى كەسەكان بۆ ھەر دەقیك دەگۆریت و ھەركەسیك بە شیوازیك شىكارىی بۆ دەكات. قسەى كۆتاییش

ئەو ھەيە، ھيچ كارىك لە كەموكوورى دەربازى نابىت، نووسەر
ياخود ھەرگىز، ھەرچەندىكىش بەتوانا بىت، ئەوا بەدەر نابىت
لە ھەلە، بۆيە منىش بەوپەرەى توانامەو ھەولم داو ھەم
بەرھەمەى بەردەستتان بە زمانىكى پوخت و پاراو پىشكەش
بە كوردىزمانانى خۆشەويستم بکەم، ئەگەریش ھەر ھەلەيەك
ھەبوو، بەو ھىوايەى بە گەورەيى خۆتان بمانبەخشن و
ھەلەكانمان بۆ راست بکەنەو ھەم ئىمەش بەوپەرەى ريزەو
ئەيخەينە سەر چاوانمان. لە كۆتاييشدا، دەمەويت سوپاسى
يەكەيەكى ھەموو ئەو خۆشەويستە بکەم، كە بە ئەركى
پیداچوونەو ھەم بەراوردكارى و ھەلەچنى و لەچاپدان و
بلاوکردنەو ھەم بەرھەمە ھەستاون، دەستى ماندووبوونى
يەكەيەكيان دەگووشت. ئەگەر بە ھۆى ماندووبوونى ئەوانەو
نەبووايە، ئەم بەرھەمە جوانەش بەم شيوەيەى ئىستاي
نەدەگەشت بە دەستى ئيوەى خۆشەويست...

كاروان مه‌ممود

٢٠١٥/٣/١٤

قىلچانىنۆڭ

ھاوين ھاتبوو، پىچەوانەى ھەموو چاۋەپروانىيەكان،
 قىلچانىنۆڭ لە پترسبۆرگ مايەو. ئەو پلانىنەى بۇ پۈيىشتن
 بەرەو باشوورى روسيا داى نابوون، ھەمووى ھەلوەشانەو،
 ھەرۋەھا كۆتايى دۆسيەكەشى لە دادگا پروون نەبوو بە
 كوئى دەگات. ئەم دۆسيەى كە پەيوەندىي بە سەرۋەت و
 سامانەكەيەو ھەبوو - پۆڭ لەدواى پۆڭ پرووى لە ئالۆزى
 دەکرد. سى مانگ پىشتەر، ھەموو شتىك بەتەواوى ئاسان و
 سادە دەر دەكەوت و ئەنجامەكەشى زۆر ئاشكرا بوو، جىگەى
 ھىچ جۆرە مشتومرېك نەبوو. بەلام لەناكاو، ھەموو شتىك
 گۆردىرابوو. "لەراستىدا ھەموو شتىك بۇ خراپتر گۆراۋە!"
 قىلچانىنۆڭ بەبەردەوامى و بەچارزىيەو ئەم دەستەواژەيەى
 چەندىن جار لەبەر خۆيەو ەدووبارە دەکردەو. پارىزەريكى
 لىھاتوو و ناودار و گرنگى بە برەپارەيەكى زۆر بۇ دۆسيەكەى
 گرتبوو. قىلچانىنۆڭ لە پارەخەرچكردندا دريغىي نەدەکرد و
 زۆرىش دەستىلاو بوو.

به لام به هوى بيئارامى و جورىك له دردونكى و بى
 متمانه يى، كه ماوه يهك بوو بوى دروست بوو بوو، ناچار ببوو
 به هه مان شيوه خوشى دهست وهر بداته دوسيه كه وه. هه موو
 ئه و به لگه نامانه ي پاريزه ركه ي يهك جار دهخويندنه وه و
 پشتگوئي دهخستن، ئه م سهرله نوئ دهخويندنه وه و راپورتىكى
 له سهر دهنووسى و له م دادگاوه راي دهكرد بوى يه كيكى تر،
 به لگه ي كو دهكرده وه و به م كارانه شى، كوسپى خستبووه
 به رده م هه موو شتيك؛ پاريزه ركه ي گله يى هه بوو لى.
 هه ر بويه پاريزه ركه ي چه ندين جار پيشنيارى ئه وه ي بوى
 كردبوو، كه گه شتيك بكات و سهردانىكى قىلا هاوينه ييه كه ي
 بكات. به لام قىلچانينوف ته نانه ت نه يئه توانى بىرى خوشى كو
 بكاته وه بوى دووركه وتنه وه. ته پوتوز، گهرماي خنكىنه ر، شه وه
 سپيه كانى پترسبورگ، كه هه ميشه دهمارى مروقى دهگرت،
 ئه و شتانه بوو كه ئه و له ناو شاروچكه كه چيژى لى ده بينين.
 هه روه ها ئه و بالاخانه يه شى كه هينده نه ده بوو به كرى
 گرتبوو له نزيك هولى گه وره ي شانويى له پترسبورگ،
 جيگه ي رهامه ندى و ئاسووده يى نه بوو.

وا بىرى دهكرده وه، كه "هه موو شتيك شكسته!"
 نيگه رانييه كانى روف له دواي روف زيادى دهكرد، به لام بوى
 ماوه يهكى زور دوورودريژ ئه وه ببوو سووژيهك بوى
 بيحه وسه له يى و ماخولياي.

قىلچانينوف پياويك بوو، كه له ژيانيدا به پرى و بى
 كه موكورى ژيابوو. چيى تر گه نجه كه ي جارن نه بوو.
 سيوه شت يان سيونو ساليك ده بوو، ئه م "پيريه ش" هه ر
 وهك خوئى وا گوزارشتى لى دهكرد، كه "به شيوه يهكى

تەواو چاوەرواننەکراو" بەسەریدا ھاتبوو، بەلام خۆی پەیی بەو ھەردبوو، کە ئەم پیرییهی بەسەریدا ھاتوو، ھێندەیی بە ھۆی چۆنیتی سالاھەکانەوہی، کەمتر بە ھۆی ژمارەیی سالاھەکانەوہی، ھەموو ئەو گۆرانانەیی بەسەریدا ھاتبوون، زیاتر ھەروونی بوون وەک لەوہی ھەرەکی بن.

بەپروالەت ھیشتاش مەرویەکی بەھیز و تەندروست بوو. پیاویکی بالابەرز و خاوەن جەستەییەکی بەھیز، لەگەڵ پرچیکی ئەستووری زەردباو، کە تەنھا تالیکی سپیش چییە، لەناو سەر و پیشی درێژیدا، کە تا نیوہی سەرسنگی ھاتبوو، بەدی نەدەکرا. ئەگەر یەکەم جارت بووایە و لیت بروانیبا، ئەو ھەوات دەزانی مەروئیکی خاوەنخەلیچک و گەلخوہ! بەلام ئەگەر وردتر لیت بروانیبا، یەکسەر بۆت ھەر دەکەوت کە لە راستیدا مەروئیکی بەویقار و ئاکار بەرزە و لە کۆمەلگەییەکی خانەدان و پەشتەبەرزدا پەروەردە کراو.

قێلچانیئۆف، سەرەپای فەرامۆشکاری و تەنگەجیکلدانییەکی، بەلام ھیشتاش ھەلسوگەوتەکانی سەر بەخۆ و چاوقاییمانە و تەنانەت میھرەبانانەش بوو. تەنانەت ئیستاشی لەگەڵدا بێت، پەرە لە زۆرترین نادوودلی، زۆریش لووتبەرز و تەرز و باوەر بەخوہ، کە پێدەچیت تەنانەت خوشتی درکی بەو ھەموو باوەر بەخوونەیی لە خۆیدا نەکردبیت، ئەو پیاویک بوو، نەک ھەر ئەوہی زەنگ بوو، تەنانەت ھەندێ جاریش زۆر ژیر و بێ سنوور دانا و کەسیکی تا بلیی ھەلکەوتوو و بەھەرمەند بوو. پوخساری کراو و سوور و گەش، نەرمونیان بوو وەک پوخساری ئافرەت. لە پۆژانی رابردوودا زۆر جیگەیی سەرنجی خانمان بوو؛ ئیستاش ھەندیک خەلک چاویان

پیی بکهوئیت، یه کسه ر ده لئین، "چه ند جوان و به هیزه! چند
روخساری گه شاوه و جوانه!" به لام له گه ل ئه وه شدا، ئهم
جوانی و به هیزییه که وتبووه بهر شالاوی بیبه زه بییانه ی
ترس و مه لوولیییه وه.

ده سال بهر له ئیستا، چاوه کانی گه وره و شین و دلرفین
بوون، تا بلایی رووناک، زور کراوه و ئارامبه خش بوون.
هه رکه س چاوی به چاوه کانی بکه وتایه، یه کسه ر شییت و
شه یدای ئه و چاوه دره وشاوانه ی ده بوو. به لام ئیستا که
ته مه نی هه لکشابوو به ره و چل سالی، ئه و رووناکییه ی
چاوه کانی، ئه و دره وشانه وه رووناکه ی چاوه کانی، ئه و
چاوانه ی ورده ورده چوارده وری به لوچی بچووک و ورد
ده ته نرا، ئه مپو ئه م چاوانه روو له کزبوون ده که ن و وه خته بو
هه میشه تروسکایی رووناکیی ئه م چاوانه بکوژیته وه، ته نانه ت
ئیستا، ئه م چاوانه نه ک چیی تر وه ک جاران سه رنجراکیش
نین، بگره ئیستا ئه م دوو چاوه ئابروو به ریشه و نه یینییه کانی
پیاویکی شه که ت و ماندوو ئاشکرا ده کات، پیاویک، که زور
پابه ند نه بووه و نییه به بنه ما ئاکارییه کانه وه، هه موو ئه و
خوبه زلزان و دوو رووی و رابواردنانه ی روژانی رابردووی،
که زوربه ی کاته کانی خو ی پی به ری ده کرد ئاشکرا ده کات،
په رده له سه ر هه موو ئه و نه یینیانه ی ژیا نی هه لده مالییت، که
چه ندین ساله به نه یینی له ناخی خویدا هه لی گرتبوون. ئه مپو
له و چاوانه دا سیبه ری شتیکی نو ی ده ر که وتوووه، که پیشتر
ئهم سیبه ره بوونی نه بووه، ئه ویش بریتییه له سیبه ری
غم و په ژاره، سیبه ری ئازارچه شتن، غه میک، که ناتوانریت
به ئاسانی باسی لی بکریت، غه میکی قوول و شاراووه. ئه م

غەمە بەتایبەت ئەو کاتانە دەر دەکەوت، کە تەواو تەنیا
بووایە. بەلام سەیریەکە لەو هەدا بوو، کە ئەم پیاو تەنیا
دوو سالتیک بەر لە ئیستا، شەیدای کەیف و خوشی و
زەماوەندی پر لە غەلبە غەلب بوو، بیباک و جەفەنگبازیکی
باش و نووکتەبازیکی زۆر بەناوبانگ بوو، بەلام ئیستا حەزی
لە هیچ شتیک نەدەکرد، تەنھا شتیک کە حەزی پێ دەکرد و
زۆر پێی ئاسوودە دەبوو، تەنیا تەواو بوو. ھەر بەئەنقەست
دەستبەرداری چەندین پەيوەندی لەگەڵ ناسیاوکانیدا ببوو،
کە ئەیتوانی تا ئیستاش دەستبەرداریان نەبیت، سەرەرای
ئەو تەنگەژە داراییەشی کە بۆی دروست ببوو. ئەمە راستە
کە خۆبەزلزانییەکی پشکی ھەبوو لە کوتایییەکان بەم
پەيوەندیانە. بە ھۆی خۆبەزلزانییەکی و درۆنگبوونە
لەپادەبەرەکی کە بۆی دروست بوو، چیی تر کاریکی
ئاسان نەبوو بۆی، کە درێژە بە پەيوەندییە دوستانەکانی
بدات. بەلام ئەم خۆبەزلزانییەشی وردەوردە لە تەنیایدا
گۆرانی بەسەردا دەھات. ھەلبەت لە راستیدا خۆبەزلزانییەکی
نەک ھەر کەمی نەکرد، بگرە بە پیچەوانەو، بەلام وردە
وردە پەرەیی دەسەند بۆ جووڕیکی تایبەت لە خۆبەزلزانی،
کە ئەمە شتیک نوێ بوو بۆ ئەو، ئەو ھۆکارانە ئیستا
ئازاری دەدەن، بەتەواوی جیاوازی لە ھەموو ئەو ھۆکارانە
لە پابردوودا بیزاری دەکردن؛ ئەم ھۆکارانە، ھۆکارگەلیک
بوون، کە پیشبینی نەدەکرا، ھۆکارگەلیکی بەرز بوون، ئەگەر
بشیت بەم شیوہیە گوزارشتی لی بکریت. "ئەگەر بەراستی
ھۆکارگەلی بەرز یان ھۆکارگەلی نزم بوونی ھەبیت..." ئەم
قسەییە کوتایی، ھۆکارگەلی بەرز و ھۆکارگەلی نزم، خودی

ئىلچانينۇڭ زىيادى كىرد بۇ سەر قىسەكان.
 بەلى، كارى گەيشتبووۋە ئەو ئاستەي نىگەرانىيى ئەم جۆرە
 بىرۆكانە، "ھۆكارە بەرزەكان" بىت، كە پىشتەر ھەرگىز بە
 بىرىشىدا گوزەرى نەدەكىرد، كە بىر لە شتى وا بىكاتەو.
 لە بىر و دەروونى خۆيدا، تەواوى "ھۆكارە بەرزەكان،"
 كە خۆى واى ناو دەنان و "جىگەي سەرسوورمانى بوو"
 ھەرگىز بەرووى خۆيدا نەدەھىنا، كە بەو بىرۆكانەي خۆى
 پىيكەنىت. بەلام لە راستىدا ئەم شتە لەناو خەلكدا بووايە،
 ئەوكات زۆر جىاوازتر دەبوو! لە راستىدا خۆشى زۆر باش
 ئەوۋەي دەزانى، ئەگەر بارودۇخىكى واى بۇ بىتە پىش، ئەوۋە
 بى دوودلى و بى دواكەوتن لە يەكەم بۆنەدا كە بۆى رىك
 دەكەوت، بە دەنگى بەرز ھەموو ئەو بىرۆكە نەينىيانەي كە لە
 ناخى خۆيدا ھەشارى دابوون، ھەموو ئەو بىرۆكانەي ناوى
 نابوون "ھۆكارە بەرزەكان،" پىشتگوى دەخستىن و خودى
 خۆى يەكەم كەس دەبوو كە بەم بىرۆكانەي خۆى پىيكەنىت.
 ھەلبەت بى ئەوۋەي خۆى شلوئى بىكات و بەسەر خۆيدا
 بېئىت. لە راستىدا ھەر بەم شىۋەيەش دەبوو، سەرەپاي
 ئەوۋەي لەم دواوايىيەدا جۆرە سەربەخۆيىيەكى بەرچاوى
 لە شىۋەي بىركىرنەوۋەكانىدا بەدەست ھىتابوو توانىيووى
 خۆى لە دەستى "ھۆكارە نزمەكان،" كە پىشتەر و تا ئەم
 ساتەش زال بوون بەسەر بىركىرنەوۋەكانىدا، رىزگار بىكات.
 ھەرۋەھا چەندىن جار، كاتىك بەيانىيان لە خەو ھەلدەستا،
 ھەستى بە شەرمەزارىي خۆى دەكىرد بە ھۆى ھەموو ئەو
 بىرۆكە و ھەستانەي لە كاتى شەو و بىخەويدا بۆى دروست
 دەبوو! لەم دواوايىيانەدا، بەدەست بىخەويىيەو، بەردەوام

ئازاری ده‌چه‌شت. ماوه‌یه‌کیش بوو په‌یی به‌وه بردبوو، که به شیوه‌یه‌کی زۆر به‌رچاو هه‌سته‌وه‌ر بووه به‌رامبه‌ر به هه‌موو شتیک، ئیتر ئه‌و شته شتیکێ پرۆپووچ بووایه یان شتیکێ به‌بایه‌خ. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بریاری دابوو، تا پێی بکریت، که‌متر برۆا به هه‌سته‌کانی خۆی بکات. به‌لام هه‌ندی‌ک راستی هه‌بوو، نه‌یده‌توانی خۆیانی لی لا بدات، راستیه‌که‌ی، ناچار بوو ئه‌و راستییانه قبول بکات. له‌م دوادواییانه‌دا، بیرکردنه‌وه‌کانی له‌گه‌ڵ هه‌سته‌کانی، هه‌ندی‌ک جار له کاتی شه‌ودا، به‌ته‌واوی ده‌گۆران بۆ شتگه‌لیکی تر، زۆربه‌ی جار ئه‌و هه‌ست و بیرکردنه‌وانه ته‌واو جیاواز ده‌بوون له‌وه‌ی له به‌شیکی پۆژدا بیرێ لی ده‌کردنه‌وه. ئه‌م بابته ته‌ووشی سه‌ره‌گیژه‌ی کردبوو، ته‌نانه‌ت سه‌باره‌ت به‌م بابته راویژی به‌پزیشکیکی ناودار کرد، که به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان سووکه‌ناسیاوییه‌کی له‌گه‌ڵیدا هه‌بوو؛ به‌دنیاییه‌وه ئه‌م ئاریشه‌یه‌ی به شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه بۆ پزیشکه‌که‌ی باس کرد. ئه‌و وه‌لامه‌ی ده‌ستی که‌وت، بریتی بوو له‌وه‌ی گۆران به‌سه‌رداهاتنی بیرۆکه‌کان و هه‌سته‌کان، هه‌روه‌ها دووفاقیبوونی بیرکردنه‌وه‌کان و هه‌سته‌کانیش، به‌تایبه‌ت له کاته‌کانی بیخه‌وی و به‌تایبه‌تی له شه‌ودا، ده‌رکه‌وته‌یه‌کی گشتی و به‌ربالاوه له‌ناو ئه‌و که‌سانه‌ی "بیر ده‌که‌نه‌وه و هه‌ست ده‌که‌ن." هه‌موو ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی مرۆڤیک به‌دریژایی هه‌موو ژیا‌نی باوه‌ری پێی هه‌بووه، هه‌مووی به‌ته‌واوی له‌ژێر کاریگه‌ریی ماخولیاو له کاتی شه‌ودا و له بیخه‌ویدا گۆرانی به‌سه‌ردا دیت. له‌په‌ر و بێ هیچ هۆکاریکی پوون، له‌م کاتانه‌دا بریاری چاره‌نووس‌ساز ده‌دریت، به‌لام

هه موو ئەمانەش، بېگومان ئاستىكى ديارىكراوى خۆى هەيە
 - هەر بۆيە لە راستيدا هەركاتىك كەسى تووشبوو هەستى
 بەم دووفاقيە كرد لە هەستەكانيدا، بەم شىۋەيە وردەوردە
 دەبىتتە سەرچاوەى ئازارچەشتن بۆ ئەو كەسە، كاتىكيش
 هەست بەمە كرا، ئەوا بەدلىيايىيەو ئەو كەسە نزىك بۆتەو
 لە تووشبوون بە نەخۆشىيەكى راستەقىنە؛ باشتىر پىگەش
 بۆ چارەسەر كەردنى كەسى تووشبوو، ئەو يە بە شىۋەيەكى
 پىشەيى شىۋازى ژيان كەردنى بگۆرپىت، هەروەها شىۋازى
 خۆراكەكەشى بگۆرپىت، يان هەول بەدات گەشتىك بكات.
 دەرمانى هېوركەرەوەش زۆر بەسوود دەبىت.

قېلچاننىۋۆف چىي تر بەلەيەو گەرنىگ نەبوو لەو زياتر
 بىيىستىت، بەلام بۆى پوون بوووەو وا دەر دەكەوئىت، كە
 نەخۆش بىت.

هەندىك جار بەو پەرسىيەو لەبەر خۆيەو هەوارى
 دەكرد، "كەواتە هەموو ئەم شتانە تەنھا نەخۆشىيە، هەموو
 ئەو 'هۆكارە بەرزانه' هېچ نىيە، جگە لەوەى كارىگەريى
 نەخۆشىيەك نەبىت!" دلى بەو تىكەل دەهات، كە دەبوو ئەم
 بابەتە بەناچارى قبول بكات.

هەر هېندەى كەمىك كات تىپەپى، بەزوويى هەموو
 ئەو شتانەى، جگە لەوەى لە كاتەكانى شەودا پووى دەدا،
 سەرلەنوئ لە بەيانىيەكەيشيدا دووبارە دەبوووەو، بەلام
 زۆر ئالۆزتر لەوەى لە شەودا پووى دەدا، بەقىنەو لەبرى
 پەشىمانى، بەلاقرتىۋە لەبرى بەسۆزى. ئەوەى بەراستى
 پووى دابوو، پووداۋگەلىكى بىچەندوچوون بوون كە لە
 ژيانى پابردوویدا پووى دابوو، تەنانەت ئەو پووداۋانەشى

کە ھەر زۆر لەمیژ بوو پروویان دابوو، بە شیوەیەکی
لەناکاو، مەگەر ھەر خودا خۆی بزانیشت لەبەر چی، بەرەبەرە
بە شیوەیەکی لەسەر خۆ بیری دەکەوتنەو، بەلام بەتەواوی
بە شیوەیەکی زۆر سەیر دەهاتنەو یادی. ھەر بۆ نموونە،
ماوەیەک بوو قیلچانینۆف گازندەیی ئەوێ دەکرد، کە تووشی
لەبەرچوونەوێ درێژخایەن هاتوو. پوخساری ئەو کەسانە
لەیاد دەکرد، کە پیشتر دەیناسین، ئەمەش دەبوو مایە
بیزاری ئەو کەسانە چاویان پێی دەکەوت و ئەیدا بەلایاندا،
وێک ئەوێ نەیانناسیشت؛ ھەندیک جاریش بەتەواوی ئەو
کتیبەیی لەبەر دەکرد، کە چەند مانگیک پیشتر خوێندبوویەو.
ھیشتاش، سەرباری ئەم لاوازییە ئاشکرایە رۆژبەرۆژ
بەسەر بێرکردنەویدا دەهات "ببوو سەرچاوەیەکی گەورە
بۆ نائاسوودەیی ئەو،" ھەموو ئەو شتانە پەيوەندی بە
رابردوویەکی زۆر دوورەو ھەبوو، ئەو شتانە دەیان پازدە
سال بوو بەتەواوی لەیادی کردبوون، ئیستا، بێ ویستی
خۆی، ھەندیک جار لەناکاو و بە وردەکارییەکی زۆرەو
بە شیوەیەکی سەرسووڕھێنەر، ھەمووی سەرلەنوێ وەبیر
دەهاتەو، کە وا ھەستی دەکرد سەرلەنوێ، بۆ جاریکی تر
لەناو ھەموو ئەو شتانەدا دەژیتهو. ھەندیک لەو راستییانە
زۆر لەمیژ بوو بەتەواوی لەیادی کردبوون، کاتیکی وەبیری
دەکەوتنەو، وێک پەرچووێک لێی دەروانین، کە سەرلەنوێ
ئەم راستییانە بێر کەوتتەو. بەلام ئەمە ھەموو شتیکی
نەبوو، لە راستیدا، چ کەسیکی ھەیە ژيانیکی پر لە ئەزموون
ژیاپیشت و لەم جۆرە یادەو ھەرییە سەیرانە نەبیشت؟ بەلام
گرنگترین شت ئەو بوو، ھەموو ئەوێ ئیستا بیری

دەكەوتەو، تەواو بىخەوش، سەرسوورەيتەر، كە پىشتەر
بە خەيالىشىدا نەدەھات، بىرى دەكەوتەو، بە شىۋەيەك
شتەكانى بىر دەكەوتەو، وەك ئەوئەي يەككە بەئەنقەست
ئەم شتانەي بەياد بەيىتەو. بۆچى ھەندىك لەو شتانەي
بىرى دەكەوتەو، ئىستا وەك دىمەنى تاوانىكى راستەقىنە
لە مىشكىدا بەرجەستە دەيىت؟ ئەمە ئەو پەرسىارە نەبوو، كە
بتوانىت بەتەنيا دادوهرى مىشكى خۆي پى بكات.

ئەو كەمەككە باوهرى خۆي بەخشيۋو بە مىشكە
تارىك و تەنيا و نەخۇشەكەي، بەلام گەشتىۋو ئاستىكى
وہا نەفرەتاۋى، كە خەرىك بوو فرمىسكى پى دەرشت، لە
ناخەو فرمىسكى پى دەرشت.

زۆر سەير بوو ئەگەر دوو سال پىشتەر يەككە پى بوتايە
پۇژىكت بۇ دىتە پىش، تىايدا فرمىسك دەرپىژىت، ئەوا ھەرگىز
باوهرى بەو قسەيە نەدەكردا! ئەو شتانەي لە سەرەتادا
بىرى دەكەوتەو، زياتر شەرمەزارىيەكانى بوو وەك لە
شتە سۆزدارىيەكانى. ئەو شكستانەي وەبىر دەھاتەو،
ھەرۋەھا ئەو تپۇكردانەي لە كۆمەلگە بەگزا دەيىكەيدا
بەسەريدا ھاتبوو، بۇ نمونە، ئەوئەي بىر كەوتىۋو، كە
چۆن يەككە لە ھاوپى فېلبازەكانى، كاتى خۆي بوختانى
بۇ ھەلبەستوۋ و ھەر بە ھۆي ئەو بوختانەو لە يەككە
لەو مالانەي ويستوۋىتەي بۆي بچىت، پىشۋازىي لى نەكراۋە
و پىگرىي چوونەژوۋرەۋەشى لى كراۋە، يان، بۇ نمونە،
كە ماۋەيەكى ھىندە زۆر نەدەبوو، بە شىۋەيەكى ئاشكرا
و زۆر پوون بىرۋىزى و سووكايەتتى بەرامبەر كرابوو، بى
ئەوئەي ئەم ھەول بدات كەرامەتى پووشاۋى خۆي بەدەست

بهینتیه وه له ریگهی بانگهیشتکردنی کابرای سووکایه تیپیکهر
بو دوئل، یاخود ئه وهی بیر که وتبووه وه، که چون جاریک
له ناو دهستهیه ک ئافره تی دلرفیندا قسه گه لیکى تویکلدار و
مزیان پی وتوو و ئه میس ده می بووه به ته لهی ته قیو
و نهیتوانیوه هیچ وه لامیک بداته وه. ته نانهت یه ک یان دوو
قه رزی نه دراوهی بیر که وتبوویه وه - راسته که یه کیکیان
بریکی کهم بوو، به لام ئه و قهرزانهی به شهره فی خوی
به لینی گه رانه وهی پی دابوون - له که سانیکى وهر گرتبوو که
چی تر ئه م هاموشوی ئه و که سانهی نه ده کرد و په یوه ندیی
له گه ل بریبوون، ته نانهت له پاشمله لیره وهی قسه ی
ناشرینیشی به و که سانه دهوت! هه روه ها به ئازاره وه ئه وهی
به یار ده هاته وه، "به لام ئه مه یانی له خراپترین ساته کانی" دا،
ئه و دوو سامانه زه به لاحه ی یه ک له یه ک گه وره تر بوون،
که به ریگه یه کی گه مژانه به فیروى دابوون. به لام هه ر زوو
دهستی ده کرده وه به بیرکردنه وه له "هۆکاره به رزه کان."
له ناکاو، بو نمونه، "بی هیچ هۆکارى،" که سایه تییه کی
له بیرکراوی بیر که وتبوویه وه، که زور له میژ بوو له بیرى
کردبوو، بیره وه ریی فه رمانبه ریکی به ته مه نی سه رسپی نامو
و بیزیان، ماوه یه کی زور، زور له مه و پیش، له شوینیکی گشتی
و پر له خه لک، ته نها بو رازیکردنی خوی و خۆبه زلزانیی
خوی، سووکایه تی به و پیره میرده داماوه کردبوو، ئه مه ش
ته نها له بهر ئه وهی به و گالته و سووکایه تییه ی به و پیاوه
داماوه ناوبانگ ده ر بکات و دواتریش پیوه ی بنازیت، له
نراستیدا ئه م کاره شی بو چووبوو سه ر، ئه وهی ئامانجی
بووبوو، پیکابووی، چونکه هه ر زوو له لایه ن ئه وانی تره وه

لاقرتیکانی به گالتیه وه و تراپوونه وه. به شیویه که ئەم
 پرووداوهی له یاد کردبوو، تەنانهت نازناوی ئەو پیره میردهشی
 بیر نه ده که و ته وه، بهم شیویه هه موو ئەوهی په یوه ندیی به و
 پرووداوه هه بوو، به شیویه کی په رجووئاسا له میثکیدا
 زۆر به پروونی به رجهسته ده بووه وه. زۆر به باشی که و ته وه
 یادی، که ئەو پیره پیاوه به رگری له که که ی ده کرد، که که ی
 شووی نه کردبوو، هه ر بۆیه به قهیره یی مابووه وه و ببووه
 جیگه ی قسه وباسی دانیشتوانی شارۆچکه که. پیره پیاویش
 به و په ری توور په ییه وه که و تبووه وه لامدانه وه، به لام له ناکاو،
 له به ردهم ئەو هه شامه ته ی له وئ ئاماده ده بن، خوی بو
 ناگیریت و ئەدات له پرمه ی گریان و ئەمهش وای کردبوو
 که میک ههستی ئەو خه لکه ی له وئ ئاماده ببوون، بزوونیت.
 ئەوانیش هه ر بو جه فهنگ، پیره ی داماو به شه مپانیا مهست
 ده کهن و ئەیکه ن به سه رگه رمیه کی باش بو خویان و له
 ناخی دلپانه وه به و پیره به ده بخته پیکه نیبوون. ئیستاش
 کاتیک قیلچانینوڤ به بی هیچ هوکاریک به سه رهاتی ئەم پیره
 هه ژاره ی بیر که و تبووه وه، که چون پوخساری خوی له ناو
 دهسته کانیدا شار دبووه وه و وهک مندالیک بی کهس هه نسکی
 ئەدا، له پر ههستی کرد هه رگیز ئەم پرووداوهی له بیر
 ناچیتیه وه. به لام ئەوه ی جیگه ی سه رسوورمان بوو، ئەوه
 بوو زۆربه ی دیمه نه کانی، که له و کاته دا بو ئەو زۆر جیگه ی
 پیکه نین بوون، به تایبهت هه ندیک ورده کاریی وهک شیوه ی
 شار دنه وه ی پوخساره که له ناو دهسته کاندا، به لام ئیستا ئەو
 شته ته و او پیچه وانه که ی راسته، هه نوو که ئەو دیمه نه له
 هه موو شتیک زیاتر ئازاری ده دا.

دواتر ئەو ھەبەر بێر کەوتەو، کە چۆن ھەر بۆ خوشیی
دلی خۆی، قسە ی بۆ خیزانی مامۆستای خویندنگە کە ی خۆی
ھەلبەستوو، کە ئافرەتیکێ جوان و دلرفین بوو، پاشان ئەم
قسانە چۆن گەشتبوونەو بە گویی میردە کە ی. ھەر دوا ی
ئەو، قیلچانیوۆف دەستبەجی شاری بەجی ھێشتبوو، ھەرگیز
نەیزانیبوو سەرەنجامی بوختانە نارەواکە ی بەکوی گەشتبوو،
بەلام ئیستا بیری لەو دەکردەو، کە ئەبێت ھەموو ئەو
پووداوە چۆن کوتایی پی ھاتبێت، ئەگەر لەناکاو یادەو ھەریەکی
تری نزیک لەم یادەو ھەریە ی بێر نەکەوتبایەتەو، کەس
نەیدەزانی بێرکردنەو لەو بەسەرھاتە بەرەو کوی دەبرد.
یادەو ھەری کچیکێ لاو لە چینی رەنجدەران، بەلای خۆیەو
کچە کە تەنانەت سەرنجراکیشیش نەبوو، بەلکوو پیشی
وا بوو دەبێت لە نەخۆشخانە بخەوینریت، ھەر بەراستی
ئەو شەرمەزار بوو لە حاالی خۆی. ھێشتاش، سەرباری
ئەو ھەش، نەیدەوت چ شتیک ھانی داو بۆ ھەستان بە وەھا
کارێک، ئەو داماو ھەبەر خستبوو ناو کیشە یەکی گەورەو
و زۆر بەسادەیی دەستبەرداری خۆی و منداڵە کەشی
بیو، کاتی ک پترسبۆرگی بەجی ھێشتبوو، تەنانەت بەبی
خودا حافیزیلکردن بەجی ھێشتبوون، "ئەو راسە بوو
کە ھێندە کاتی نەبوو بوو تا بەفیرۆی بدات." دواتر و بۆ
ماو ھەبەر یەک دانە سالی رەبەق، ھەو لی دابوو سەرلەنو
ئەو کچە بدۆزیتەو، بەلام ھەو لەکانی سەرنەکەوتوو بیو
لە دۆزینەو ھیدا. وا دەر دەکەوت قیلچانیوۆف بە سەدان
یادەو ھەری لەم جۆرە یادەو ھەریانە ی ھەبوو بێت، کە پێدەچوو
ھەریەکیک لەو یادەو ھەریانە ش، دەستە یەک یادەو ھەری تر

به شوین خویدا بهینیت. وردهورده خوبه زلانییه که شی، به
 هه مان شیوه، ده بووه ئازار.
 پیشتر وتمان که خوبه زلانییه که ی گوران ی به سهردا
 هاتبوو، گورابوو بۆ شتیکی زۆر سهیر. ئه وه راست بوو،
 هه ندیک کات "هه رچونیک بیت، هه ندیک کاتی ده گمه ن" ته نانه ت
 خوشی له بیر ده چوو وه وه، که چیی تر به لایه وه شه رم نه بوو
 ئه گه ر گالیسکه ی تاییه ت به خوشی نه بیت، به خاوی و به پی
 له م دادگاوه ده چوو بۆ یه کیکی تر، هه روه ها به شیوه یه ک
 له شیوه کانیش، چی یتر بایه خیکی ئه وتوی به پۆشین ی
 جلوه رگه کانیشی نه ده دا. ئه گه ریش ریك بکه وتایه، یه کیك له
 ناسیاوه کانی ئه می له ناو شه قامیکدا ببینیایه و به چاویکی پر
 له تووک و نه فره ته وه لیی پروانیایه، ئه وا ئه م خوی لی هه له
 ده کرد و وا خوی نیشان ده دا، که هه رگیز هه ر نه شیناسیبت
 و به م شیوه یه پشتگوی ده خست. ره نگه هه ر به راستی
 هیته ده به خۆدانازینی هه بووبیت، که به س بووبیت بۆ ئه وه ی
 به لای ئه و که سه دا گوزه ر بکات، به بی ئه وه ی بچوو کترین
 پرووگرژییه ک له خوشی نیشان بدات. ئه م گوپیته دانه ی زۆر
 راسته قینه بوو، به مه به ست ئه مه ی نه ده کرد. به دلنیاپییه وه ئه مه
 ته نیا هه ندیک کات پرووی ده دا، ته نها ئه و کاتانه پرووی ده دا،
 که ئاگای له خوی نه بووایه یاخود شله ژاو یان وه رس بووایه،
 له گه ل هه ر بابته یکه که بۆ یه ک جار کاریگه ری له سه ر
 به جی به یشتایه، دواتر وردهورده بایه خی خوبه زلانییه که شی
 که می ده کرد. هه نووکه هه موو بیر ی خوی ته نیا له سه ر یه ک
 پرسیار چر کردبوو وه وه، ئه و پرسیاره ی به به رده وامی وه ک
 تارمایییه ک له کۆلی نه ده بوویه وه.

بە دەنگیک، کە لیۆرپێژ بوو لە گالته جاری، بە خۆی دەوت،
”بۆچی، کەسیک بیر دەکاتەو،” فیلچانی نوێ هەركات بیرى لە
خۆی بکردایەتەو، ئەو ھەمیشە ئەیکرد بە قەشمەرییات و
بە گالته جارییەو لە خۆی دەدوا، ”بۆچی کەسیک بیر دەکاتەو،
کەسیک لەو سەرەو و لە خەمى ئەو دایە چۆن ئاکارەکانى
من بگۆریت و ئەم یادەو ھەرییە تەلخ و نەفرەتیانەم بەبیر
دینیتەو و فرمیسکی پەشیمانیم پى دەپێژیت! زۆر باشە، با
وا بیت، بەلام ئەمە هیچ سوودیکی نابیت! ھەموو ئەم ھەولە
بۆ بەئاگاھینانەو ھى من، وەک ئەو ھەو ھەو ھەو بە تارکییەو
بنریت! ھەرچەندە من، بەدنیایییەو نازانم، زۆر لە دنیایى
دنیاتریش، کە سەرەپای ئەو ھەموو فرمیسکی پەشیمانی و
سەرەپای ئەو ھەموو سەرکۆنەکردنەى خۆم، تۆزقالتیکیش
چیئە، سەر بەستیم نەبوو لە تەواوی ھەموو ئەم تەمەنە پر
لە گەوجیتیئەى خۆم، کە بەرپیم کردوو! ھێندە بەسە کە
سبەینى ھەمان ئەو دەرفەتانەى جارنم بۆ ھەلکەو یتەو، بۆ
نموونە، ئەگەر دۆخەکەى لەبار بیت، ئەوا لە قازانج دەبیت
کە سەرلەنوێ جار بەدەم و بیکەم بە ھەرا و بوختانیکی
تر بۆ ژنى مامۆستاکەم ھەلبەستەو و بلیم ئەو خانمە
دیارییەکانى قبول کردووم. بەوپەرى دنیایییەو لە دەستم
دیت ئەو کارە دووبارە بکەمەو - بى ئەو ھى پاشگەزیش
بیمەو لى، ئەوکات ئەم کارە لەبەر ئەو ھى بۆ جارى دووھم
دەبیت، ئەوا لە جارى یەکەم ئابرووچوونى زیاتر بەدواى
خویدا دەھینیت و قیزەونتیش دەبیت. بەلى، ھێندەم بەسە
جاریکی تر ئەو شازادە بچکۆلانەى سووکایەتیم پى بکاتەو،
ئەو کوپەى تاقانەى دایە گیانى بوو، کە یانزە سال بەر لە

ئىستا لەسەر سووکایەتییەک، کە پێی کردبووم، فیشەکیکم نا بە قاچیهووە و قاچیم شکاند، هیندە بەسە جاریکی تر سووکایەتیم پێ بکاتەووە، ئەووە بێ ئەووەی چرکەیهکیش لەدەست بدەم بۆ شەری دەستەویەخە بانگهێشتم دەکرد و دارشەقیکی ترم بەدیاری پیشکەش دەکرد، هەر وەک چۆن جاری یەکەم دارشەقیکم بەدیاری پیشکەش کرد... کەواتە سوودی ئەم وەبیرھێنانەوانە لە چیدایە! ئایا ئەمە وەک ئەووە نییە هەر بەراستی فیشەکیک بە تاریکییەووە بنریت؟ ئەبێت چ باشییەک لەم وەبیرھێنانەوانەدا هەبێت، لە کاتیکدا من تۆزقائیکیش چییە، توانای ئەووەم نییە لە خودی خۆشم رابکەم؟

هەرچەند بەسەرھاتی ژنی مامۆستای خویندنگەکە جاریکی تر دووبارە نەبووەووە، هەرچەندە هیچ دارشەقیکیش بەدیاری پیشکەش بە کەس نەکرا و تەنھا بیرکردنەووەی لەووەی دەیوت بەدنیایییەووە ئەم کارانە دووبارە دەکەمەووە، ئەگەر دۆخەکەى گونجاو بێت، هەندیک کات... خەریک بوو لەناوی دەبرد. لە راستیدا هیچ کەسیک ناتوانییت بۆ هەمیشە بە ھۆی یادەووەرییەکانیەووە ئازار بچێژێ. هەرکەسیک پێویستی بەووە دەبێت، ماوەماوە وچانیک بدات و کەمیک پشوو بدات، کەمیکیش بەخۆشی رابوێریت.

لە راستیدا قیلچانینۆف ئەم کارەى کرد؛ ئەو ئامادە بوو ماوەماوە جەوی خۆی خۆش بکات، بەلام ئەم نیشتەجیبوونە کاتییەى لە پترسبۆرگ، تا کات تیپەر ببووايە، زیاتر و زیاتر ناخۆشتر دەبوو بۆی. مانگی جولای نزیک ببووەووە. هەندیک جار لەناکاو بەبیریدا دەھات دەستبەجێ دەستبەرداری ھەموو

شتیک ببیت و تەنانت دۆسیە کەشی لە دادگا، خیرا گەشت
 بکات بەرەو شوینیک، ئیتر شوینە کە بە لایەو گەرنە بوو،
 گەرنە ئەو بوو بێ ئەوێ ئاور بۆ دواوە بداتەو، گەشت
 بکات و واز لە ھەموو شتیکیش بهینیت. بۆ نمونە، گەشت
 بکات بۆ کریمیا. بەلام ئەگەر بە ھۆی ھەر بیرکردنەوێکی
 تر لەو کاتەدا کە بەتایە بە مێشکیدا، ئەو دوا تێپەر بوونی
 یەک کاتژمێر، گالتە بە تەواوی بیرۆکەکی خۆی دەهات
 و پێی دەخەنێوە، "ئەم بیرۆکە قیزەوانانە یەک، تۆزیش
 چییە، دەستم لێ ھەلناگرن، تا پەوانە ی باشوورم نەکن،
 هیچ گەشتیک ناتوانیت پزگارم بکات لەم بیرکردنەوانە، ئەگەر
 من تۆز قالیک چییە پەوشتەم ھەبیت، ئەوا نابیت لیان ھەلێم،
 چونکە ھەلھاتن لیان، بێسوودە، لە راستیدا هیچ ھۆکاریکش
 نییە تا لیان ھەلێم."

لەو خانە ی دادانەش کە کارەکانمی لێ رادەپەرێم، لەناو
 ئەو خەلکە سەرقالە ی وەک مشک بێسوودانە خەریکی پراکە پراک
 و جرتو فرتن. تەواوی ئەو خەلکە ی لە شارۆچکەدا ماون،
 تەواوی ئەو پوخسارانە ی پۆژ تا ئێوارە، لە بەرچاوەکانم
 دین و دەچن، ساویلکە ی و گەوجییان، خودپەسەندیان،
 دلەرزۆکی و پۆحە ترستۆکەکانیان، بێھەستی دلەکانیان،
 ھەرچی لە ناخە بچووکەکیان دەری دەخەن و ھەرچی
 لە دلە لاوازەکانیاندا یە، لە ترس، دەری دەخەن. بەراستی
 ئا ئەمە یە بەھەشتی راستەقینە بۆ پیاویکی ماخولیایی،
 ھەتەرانیە قسە دەکن! ھەموو شتیک لێرە پوون و ئاشکرایە.
 هیچکەس بە پێوستی نازانیت بیر لەو بکاتەو، کە هیچ

شتىك بشارىتەۋە، ئەمە لە كاتىكدا، لەنيوان خانەدانەكانمان،
كە لە ھەندىك لە قىللا ھاۋىنەكانمان ياخود لەۋ ناۋچانەى
ئاۋى كانزايى لىيە، شتەكان دەشارنەۋە، ياخود لە دەرەۋەى
سنوور - بەم شىۋەيە ھەموو شتىك جىگەى رىز و پىزانىنە،
ئەگەر بەتەنيا لەبەر ئەۋ راشكاۋى و سادەيىيەشەۋە بىت!...
نامەۋىت دوور بگەۋمەۋە! لىرە دەمىنمەۋە، ئەگەر شەقىشم
بردىت!

ئەو پىاۋەى شەرىتەكى رەشى بەستەۋو بە كالاۋەكەمەۋە

سەئى ھەۋت بوو. گەرماكەى وشك و تاقەتپروۋكىن بوو. يەككە لە ھەرە سەرقالترین رۆژەكانى قىلچانىنۇڭ بوو؛ تەۋاۋى بەيانىيەكەى ناچار بوو بەو شىۋەيە تىببەرىنەت، كە ھەندەك جار بە پى و ھەندەك جار بە گالىسكە لەم شوين بچەت بو ئەو شوين. شەۋەكەشى دەبوۋايە چاۋى بە پىاۋىكى بەرىز بەكەۋتايە، كە بە ھىچ شىۋەيەك نەدەبوو بىنەكەى دوا بەت يان پىشتەگۈي بەت - ئەو پىاۋە بەرىزە پارىزەر و راۋىژكارىكى شارسەتەنى بوو، كە قىلچانىنۇڭ دەۋىستە بى ئاگادار كەرنەۋەى پىشۋەختە، لە قىلاكەى خۋى، لە دەرەۋەى شارۋچكەكە چاۋى پىي بەكەۋىت. لە كاترەمىر شەشدا قىلچانىنۇڭ، لە كۋتايىدا رۋىشت بو رىستوراننىك "نرخەكەى جىگەى رەخنە نەبوو، ھەرچەند جۋرى خوار دەمەنىيەكە شىان فەرەنسى بوو" لەسەر مىزە

ھەمىشە يىيەكەي خۇي، لەو قوژبەدا لىي دانىشت، كە دەپروانى بەسەر شەقامى نىقىسكى و نزيك پردى پۇليس. داواي خۇراكى ئىوارەي ئەو پۇژەي كرد.

زياتر خوي بە خواردى ئەو جۇرە خۇراكەو ەرتبوو، كە ئىواران دەيخوارد نرخەكەي، بە ەرهقەو، تەنھا يەك پۇبل بوو، لە راستيدا ئەو خۇراكەي داواي دەكرد و دەيخوارد، خۇراكىكى ەتدە باش نەبوو، بەلام بە ەوي ئەو تەنگرە دارايىيەي ماوہيەك بوو پرووى تى كرىبوو، ناچار بوو دەست بە پارەكانىيەو ەگرىت و قوربانى بە خۇي بدات و بە كاريكى ژىرانەي نەدەزانى، كە زيادە خەرجى بكات لەم دۇخەي ئىستايدا. ەرچەند خۇشى سەرى لەو ە سوور مابوو، كە چۇن وەھا خۇراكىكى بۇ قووت دەچىت، بەلام لەگەل ئەو ەشدا، ەر كە خۇراكەكەيان دەخستە بەردەستى، تا دواپاروو لىي نەدەو ەستا - ەموو جاريكىش بە چىژىكى وەھاو ئەو خۇراكەي دەخوارد، يەكىك نەيزانىيا و چاوى پىيى بكو تايە، واى دەزانى سى دانە پۇژە ەشتەباي نەخواردو ە. بۇيە زۇر جار لە ژىر لىو ەو، لەسەر ئەم مەيلە سەيرەي بۇ ئەم خۇراكە دەيگوت، "ەبىت و نەبىت، ئەمە جۇرىكە لە نەخۇشى." بەلام ئەم جارەيان، جياواز لە جارەكانى تر، بە جارزىيەكى زۇر ەو لەسەر مىزە بچكولانەكەي دانىشت و بەوپەرى توورەيىيەو كلاو ەكەي لە سەرى ەتايە خوارەو ە بروكانى ەتئانەو ەك و بە قوولايىي بىر كرىنەو ەدا پۇ چوو.

لەگەل ئەو ەي ئەو لەو جۇرە دۇخانەدا، تا بلىي خۇراگر و ەيمن بوو، بەلام ەنووكە ئەگەر بەاتبايە و كەسىك لە

نزیکیەو ھە نانی بخواردایە و بچووکتەری دەنگی لیو ھەتایە،
یاخود ئەو شاگردە خۆراکەکانی بۆ دەھێنا، ئەگەر ھەتایە
و ئەو داماو ھەر لە سەرەتاوە باش لە داواکارییەکانی
تێنەگەشتبایە، ئەوا دەستبەجی دەیکرد بە ھاتوھاوار
بەسەریدا، وەک خۆیندکاریکی کۆلیژی سەربازی و بۆیشی
ھەبوو یەک ئابرووچوونی گەورە لەو شوێنەدا بەرپا بکات.
شۆرباکەیان لە بەردەمیدا دانا. کەوچکەکە ھەلگرت،
بەلام پێش ئەو ھەمی بتوانیت کەوچکە بەریت بۆ دەمی،
لەدەستی خزا و کەوتە خوارەو، ھێندە نەماو کەوچکە
لەسەر مێزەکە بەر بپێتەو و بپەریتە سەر عەرەدەکە. لەو
کاتەدا کە مەگەر ھەر خوا بۆخۆی بزانی بە چ ھۆکاریک،
بیرۆکەیکە زۆر سەیر بە میشکیدا برووسکە کرد،
کتوپر لە سەرچاوەی نیگەرانییەکانی خۆی تێگەشت، ئەو
نیگەرانییە سەیر و نائاسایییە بەم دواوایانە، بۆ ماو ھە
چەند پۆژیکە یەکلەدواییەک زۆر بەخرایی بەدەستیەو
ئازاری دەچەشت، کە بە ھۆی چەند ھۆکاریکی نەزانراوەو،
تا ھەتایە، نیگەرانییەکە لەسەری قوولتر دەبۆو و بە چەند
ھۆکاریکیش کە پوون نەبوو، وا دیار بوو ئەو نیگەرانییانە
نەیان دەویست لە کۆلی ببنەو. ئیستا کتوپر ھەموو شتیکی
بینیو، ھەموو شتیکی لە بەرچاویا وەک پێنج پەنجەکە
دەست پوون و ئاشکرا بوو بۆی.

و ھەم ئەو ھەمی سروشی بۆ ھاتبیت، لەژێر لیو ھەمی و تی،
”کەواتە ھەمووی بە ھۆی ئەو کلاو ھەمی! تەنھا بە ھۆی ئەو
کلاو نەفرەتی ھەمی، کە شریتی تازییەدارییە نەفرەتی ھەمی
پێو ھەمی، ئەو ھۆکاری ھەموو شتیکی!”

دهستى كرد به بيركردنه وه - ههتا زياتر بيرى
بكردايه ته وه، زياتر و زياتر دلتهنگ و خه مين ده بوو، تا
بهاتبا، له چاوى خويه وه "سه رتاپاي پرووداوه كه" زياتر
ئاسايى دهر ده كه وت.

"به لام... ئەمە رېكه وت نيه،" بهم شيويه ناره زايى دهر
برى، چونكه نه يده ويست باوه ر به خوى بكات. "ئايا هيچ
شتىكى وا ههيه، كه وا نيشان بدات ئەمە له رېكه وتىك بچيت!"
هه موو ئەوهى پرووى دابوو، ده گه پايه وه بو دوو ههفته يه ك
له وه وپيش "هه رچه نده به ورديش بيرى نه مابوو كه كهى ئەو
پرووداوه پرووى دابوو، به لام خوى پيى وا بوو دوو ههفته يه ك
ده بيت" يه كه م بينينى له شوينيك، له سه ر شه قامه كه، نزيك
سه ر سووچى شه قامى پودياچسكى و شه قامى مايستچانسكى
بوو، پياويكى به ريز، كه كلاوه كهى شريتىكى ره شى پيوه
بوو بوو، پياوه به ريزه كه وهك هه موو كه سىكى تر، كه سىكى
ئاسايى بوو، هيچ جوړه تايبه تمه ندييه كى تايبه تى تيا نه بوو،
تا له خه لكى ترى ئاسايى جياوازتر دهرى بخات. به خيرايى
به لايدا تيه ريبوو، به لام بو تاويك ئەم پياوه به ريزه
به شيويه كى گوماناوييه وه چاوى بريبووه چاوه كانى
فيلچانينوڤ، ئەمەش، هه رچونيك بيت، واى كردبوو يه كسه ر
سه رنجى فيلچانينوڤ به لاي خويدا رابكيشيت. پوخسارى بو
فيلچانينوڤ له ناسياو ده چوو. ئەو، به دلنيايييه وه پيشتر له
شوينيك و له كاتىكى تر دا چاوى پيى كه وتبوو.

"به لام من به هه زاران پوخسارم له ژياندا به رچاو
كه وتوو، ناتوانم ئەو هه موو پوخساره وه بير خوم
به ينمه وه!"

سەرەرای ئەو ھەستەیی سەرەتا بە ھۆی ئەو لیروانینەیی
کابراوە دروست ببوو، بەلام کابرا ھەمووی بیست
ھەنگاوێک دوور نەکەوتبوو، ھەو، کە وا پێدەچوو قیلچانینۆف
ئەم بەرھەنگار بوونەو ھەیی لەیاد کردبێت. بەلام ئەو ھەستەیی
سەرەتا، تەواوی رۆژەکە لە کۆلی نەبوو، بە شیوەیەک
لە شیوەکان زۆر نامۆ بوو، مەسەلەکە شیوەیەکی سەیر
و نادیاریکراوی وەر گرتبوو. ئیستا دواي تێپەر بوونی دوو
ھەفتە، قیلچانینۆف ھەمووی زۆر بەروونی بیر دەکەوتەو.
ھەرودھا بیرى دەکەوتەو، کە چۆن شکستی ھینابوو
لەو کاتەدا و - نەیتوانیوە زال ببێت بەسەر توورەیی و
بیزارییەکەیدا، تەنانەت ھەرچەندی دەکرد، نەیدەتوانی
پەيوەندییەک لەنیوان ھەموو بیزارییەکەیی ئەو ئیوارەیی
لەگەڵ ئەو چاوپێکەوتنەیی ئەو بەیانییەدا بدۆزیتەو.

بەلام وا دیار بوو پیاو بەرپێزەکەش بە ھیچ شیوەیەک
کات بەفەرۆ نەدات، لەو ھەیی بۆ جارێکی تریش خۆی وەبیری
قیلچانینۆف بەیئیتەو، ھەریەک رۆژ دواتر بوو، کە بۆ
جاری دووھەم، سەرلەنۆی لە شەقامی نیفسکی خۆی بە
قیلچانینۆف نیشان دایەو، دووبارە و دووبارە بە شیوەیەکی
زۆر گوماناویتەر لە پوخساری قیلچانینۆفی پوانیبوو. ھەو.
ئەمەش ھێندەیی تر قیلچانینۆفی دەھری کردبوو، بەلام ھەر
زوو بە خۆیدا دیتەو، سەری لەو سوور دەمیئیت، کە
بۆچی دەبێت بەم شیوەیە دەھری ببێت! ئەمە راستییەکی
حاشاھەلنەگرە، کە ھەندیک پوخساری نەناسراو لە یەكەم
سەرنجدانا دەبنە ھۆی ئەو ھەیی مەرووف بێ خواستی خۆی
رقی لێی بیتەو و ھەز بە چارەیان نەکات.

هەر دوای تیپه پینی کاتژمیریك به سهر یه کتر بینه که دا،
 له وپه پری قوولایی بیرکردنه وه دا، له ژیر لیوه وه
 به بۆله بۆلیکه وه وتی، "به لی، به دلنیا یییه وه له شوینیک
 بینومه،" دووباره قیلچانینۆف، ته وای ئه و ئیواره یه ی له
 شله ژاوی و به دگومانیه کی زور خراپدا به پری کرد؛ ته نانه ت
 شه وه که شی نهیتوانی به ئاسووده یی بخوایت، چونکه
 دنیا یه ک خهوی ناخۆشی بینی. له گه ل ئه وه شدا، هیشتا،
 ته نانه ت بۆ یه ک جاریش چییه، ئه و ئیواره یه به بیریدا
 نه هات هه موو ئه و نیگه رانی و بیزاریه بیینه مایانه ی تووشی
 بووه، هیچ نییه جگه له وه ی ئه و پیاوه به ریزه ی شریتیکی
 رهشی به کلاوه که یه وه به ستووه، له نیشانه ی رهشپۆشی
 و پرسه به و لاوه، هیچی دی نییه! راستیه که ی، ئه گه ر بۆی
 دهر بکه وتایه ئه م هه موو ئازاره ی ئه یچیژیت، ئه و هه موو
 نیگه رانی و توورپه بوونه، ئه وه ی هه موو بیر و هۆشی به
 خۆیه وه سه رقāl کردووه و خهوی له چاوه کانی ته راندووه،
 هۆکاره که ی ئه و "ئه و شته پروپوچ" هیه که ئه و که سه له
 چله ی ماته مینیدایه و به و هۆیه وه خۆی رهشپۆش کردووه
 و شریتی رهشی به کلاوه که یه وه به ستووه، زور له حاله ی
 خۆی ته ریق ده بووه وه، که بابه تیکی ئاوا بیایه خ، هه موو
 بیر و هۆشی به خۆیه وه، بۆ ماوه یه کی دریز سه رقāl
 کردووه. دوو پۆژ دواتر، سه ره له نوێ ئه م دووانه له ناو
 ئه و حه شامه ته ی له یه کی که له و که شتییه هه لمانه ی پۆخی
 پروباری نیفسکی داده به زین، چاویان به یه ک که وته وه. له م
 جاری سییه مه دا، قیلچانینۆف ئاماده بوو سویند بخوات، ئه و
 پیاوه ی شریته ره شه که ی به کلاوه که یه وه به ستبوو، ئه می

ناسیووتەو و لە کاتی قەرەبالغییە کە شدا بە پەلە بەرەو پرووی
هاتوو و بەتوندی شانیشی کیشاو پیایدا، تەنانەت
فیلچانیوڤ و خەیاڵی دەکرد، کە کابرا تەنانەت "زاتی
ئەوێشی کردوو،" دەستی ھەرەشەکردنیشی بەرەو پروو
دریژ بکات. کێ چوزانیت، پەنگە تەنانەت بە دەنگی بەرز
ھاواری لە ناو کەشی کردبێت لە ناو حەشاماتە کەدا. بەلام
ھەرچۆنیک بووبیت، فیلچانیوڤ بە ھۆی قەرەبالغییە کەو
نەیتوانیبوو بە پروونی گوێیستی ناوی خۆی ببیت، بەلام...
لەو کاتەدا کە فیلچانیوڤ سواری گالیسکە یەک ببوو
و بەرەو ئاراستە ی دیری "سمۆلنی" دەرۆشت، بەو پەری
توورەییەو، لە ژێر لیوێ کانیەو، بە پرتەو بۆلە دەیوت،
"ئەبیت ھەر بەراستی ئەم پەسوا یە کێ بیت، ئەگەر ھەر
بەراستی من دەناسیت و ھێندە پەرۆشی ئەو یە کە خۆیم
لێ نزیک بکاتەو، بۆچی وەک پیاو نایەتە پیشەو و
پرووبە پروو ببیتەو؟"

دوای نیوکاتژمیر، فیلچانیوڤ مشتومڕیکی پێ لە
ھەرای لە گەڵ پارێزەرە کە ی کرد، بەلام نزیک ی سەرلەئیوارە،
ھەر و ھا شەویش سەرلەنوێ تووشی ئازارچەشتنیک ی
زۆر بوو و بە ھۆی ھێرش ی خەمیک ی زۆر خراپ و زۆر
نامۆ، کە بەتەواوی ئارام ی لێ ھەلگرتبوو، لە کاتی کدا پروو
بە ئاوینە ی ژوورە کە ی، بە واقعی و پەماو و ھەستابوو و
لە خۆی دەروانی، وتی، "تۆ بلیی تووشی نەخۆشیی زراو
نەبووبیت؟"

ئەمە سییەمین یە کترینین بوو. دوای تیپە پروونی پینچ
دانە پۆژی یە کە سەر یە ک، چاوی بە "تەنیا کە سییک" یش

چییه، نه کهوت، هیچ هه والیکیش لهو رسوایه وه نه بوو. به لام بهردهوام بیره وه ریی ئه و پیاوه ی شریته ره شه که ی به کلاوه که یه وه پیچابوو، دهاته وه بیرى. قیلچانینوڤ به که میک سه رسامییه وه له خو ی روانی، وتی، "باشه، به راست من چیم لی به سه ر هاتوو - ئایا هه ر به راست له سه ر حسابی ئه و، من نه خوش که وتووم، یان چی؟ همم!... ئه ی کی نالیت ئه ویش به هه مان شیوه ی من، دنیا یه ک کار ی نییه که جیه جییان بکات له پترسبورگدا؟ باشه تو بلیی ماته مینی بو کی بگیریته، وا شریتی ره شی به کلاوه که یه وه به ستوو؟ شته که روون و ئاشکرایه، که ئه و من ئه ناسیته وه، به لام کی شه که له وه دایه، که من ئه و ناسمه وه. شتیکی تریش که لیی تیناگه م، ئه وه یه بوچی ئه م خه لکه بو "پرسه و ماته مینییه کانیا ن،" ده بیته شریتی ره ش بکه ن به کلاوه کانیا نه وه! ئه گه ر هه ر به راستی بو خو نواندن و خو ده رخستن ئه م کاره ده که ن، ئه وه به بر وای من به س لییان نایه ت... وا هه ست ده که م ئه گه ر بیته و له نزیکتره وه لیی بر وانم، ئه وه به دلنیا یییه وه منیش ره نگه بیناسمه وه..."

وا دیار بوو شتیکی به هیواشی کار له بیر کردنه وه کانی ده کات. وه ک ئه وه ی هه ندیک سات مروڤ هه و لی وه بیر هیئانه وه ی ناویک یان وشه یه ک ده دات و له میشکی خو یا ئه یه نیته و ئه بیات و هه لاویردی ده کات و هه موو بیر و هوشی خو ی له سه ر ئه و وشه یه چر ده کاته وه، ته نها بو ئه وه ی هه رچونیکی بو وه، ئه و ناوه ی به بیر بیته وه. راسته به ته واوی ئه زانیته ئه و ناوه یان ئه و وشه یه چییه که به شوینیدا ویله، ئه شزانیته چ مانایه کی هه یه، هه روه ها هه موو

بیرکردنه وه کانیشی له چواردهوری ئه و وشهیه قهتیس بووه، به لام هه رچی دهکات و هه رچۆنیک دههینیت و دهیبات، بیسووده، چونکه ئه و ناوه یان وشهیه، به هیچ کلوجیک خۆی نادات به دهسته وه و به هیچ شیوهیه ک نایه ته وه یادی! "ماوهیه ک بوو... ماوهیه کی زۆر له مه و پیش بوو... ههروه ها له شوینیک بوو... له وێ بوو به لام... نه فرهت له و رسوایه، چاوی دهر دههات، چی بوو چی نه بوو، له کوی بوو یان له کوی نه بوو... ئه وه که ی کیشه ی منه... له پر تووره بوو، هاواری کرد، باشه هه ر به راستی هینده دههینیت ئا بهم شیوهیه من خۆم رسوا بکه م! ئایا هه ر به راستی ئه م رسوایه ئه وه دههینیت، که ئاوا خۆمی له بهردهمدا بچووک بکه مه وه!..."

قیلچانی نوڤ تا بهاتایه، تووره بوونه که ی به شیوهیه کی زۆر قیزه ون زیادی ده کرد. به لام کاتیک ئیواره، له ناکاو بیرى ئه وه ی که وته وه که ئه و به یانییه، به شیوهیه کی "قیزه ون" تووره ببوو، زۆر ههستی به بیزاریی خۆی کرد؛ وا ههستی ده کرد وه ک ئه وه ی که سیک به سه ر کاریکی ناشایسته و ئابروو به ره وه گرتییتی، بۆیه تیا مابوو و سه ری له خۆی سوور مابوو.

"که واته هه ر ده بیئت هۆکاریک هه بیئت بۆ ئه م تووره یییه زۆره م... خو ناکریت هه ر له خۆمه وه و بی هیچ هۆکاریک، یاخود به هۆی بیره وه رییه کی قۆر و بی مانا وه، ئا بهم شیوهیه تووشی هه لچوون و تووره یییه کی بیئه ندازه بیم..." بیرکردنه وه که ی به ته واونه کراوی واز لی هینا.

پۆژی دواتر، له جاران زیاتر ههستی به تووره یی ده کرد،

به لام ئەم جارە پىي وا بوو به لگەي بو توورە بوونەكەي
هەيە و به تەواوي به مافي خوي دەزاني، كه ئا به و شيوە
نائاساييه توورە ببيت، ئاخەر لۆژيكي نەبوو بو جاري چوارەم
هەمان كەس ببينيته وە، هەرگيز ئەمە پىي تى نە دەچوو، كه
پىكهوت بيت! "ئەمە چ بى شەرمىي و چاوقاييميه كه!"

ئەو پياو به پىزەي شريته رەشەكەي به كلاو كەيە وە
به سەتوو، سەرلەنوي رۆخساري دەر كەوتە وە، وەك ئەوەي
زوو زوو لە ژىر زەوييە وە هەلبتوقيت و بيتە سەر زەوي و
پىك لەو شوينه شدا قوت ببينه وە، كه قىلچانينوڤى ليه.
قىلچانينوڤ پىك لەو كاتەدا كه لە سەر شەقامەكە كابرەي
پارىزەر و راويژكارە شارستانيه كەي به قسە به گير هينابوو،
ئەو راويژكارەي پيشتر ئامازەمان پى كرد، ئەو پياوەي
زۆر پيوستى پىي بوو و نيازى بوو بى ئاگادار كەردنە وەي
پيشوخت، بو ديدارى بچيت بو قىللا هاوينەكەي، لە
پاستيدا قىلچانينوڤ ئەم پياوەي زۆر بەكەمى دەناسى،
به لام هەرچونيك بيت، بو سەر كەوتنى لە كارەكانيدا،
زۆر پيوستى بەم راويژكارە هەبوو. هەرچەندە ئەم
پياوەش دەزاني قىلچانينوڤ ئيشى پيه تى، بۆيە هەميشە
خوي لە بينينى ئەدزيه وە، به لام دواجار لووتى تەقى به
لووتى قىلچانينوڤە و ئەم جارە پىگەي خۆدزىنە وەي
نەبوو لە دەستى قىلچانينوڤ. قىلچانينوڤيش زۆر دلخوش
بوو كه دواجار تواني ببينيت و بيت به هاوپىگەي و
لە سەر شەقامەكە شان به شان به خيراىي لەگەلدا كەوتە
هەنگاونان. چاوەكانى برپيه رۆخساري و به هەموو تواناي
خوي هەولئى ئەوەي دەدا، هەرچونيك بوو سەرنج و بىرى

ئەو پیرەپیاوھ بخاتە کار و بە ھەرشیۆھیک بیئت، سەری
 ئەو بابەتەیی لەگەڵدا بکاتەو، کە زۆر لەمیژ بوو مەبەستی
 بوو. بەلام پیرەپیاویش مرقۆئیکی ھیندە کەم نەبوو، مرقۆیەکی
 زۆر زیرەک و ھۆشیار بوو، بەئاسانی نەدەتوانرا قسەیی
 لی دەر بەھینریت؛ قیلچانینۆف ھەرچیپەکی دەگوت و لە زار
 دەر دەھات، ئەم تەنھا بەبێدەنگی بزدەییەکی بۆ قسەکانی
 دەکرد، پیک لەو کاتەدا بوو کە خەریکی قسەکردن بوو
 بۆ پیرەپیاوی راویژکار سەبارەت بەو بابەتەیی مەبەستی
 بوو، قیلچانینۆف لە شۆستەکەیی بەرامبەری لەناکاو
 چاوی کەوتەو بەو کابرایەیی شریتی رەشی بەستبوو
 بە کلاوھەکیەو، لەوبەریانەو وەستابوو، بەوردی چاوی
 بریبوو ھەردووکیان - زۆر ئاشکرا و بەلگەنەویست بوو،
 کە چاودییری دەکردن و نەک ھەر چاودییری دەکردن،
 بگرە وا دەر دەکەوت گالتەشیان پی بکات. قیلچانینۆف لە
 کاتیکدا خودا حافیزیی لە راویژکارە شارستانیە کە کردبوو
 و بەخیرایی ئەوی بەجی ھیشتبوو، ھەروەھا ئەگەری
 سەرنەکەوتنی گفتوگۆکەیی لەگەڵ راویژکاری بەتەمەن لە
 چاوی ئەو کابرا ناکەسبەچەیی دەزانی، کە لە بەردەمیا وەک
 ملۆزم قوت بووبۆو، بەوپەری توورەیییەو ھاواری لی
 بەرز بۆیەو، "بە نەفرەت بیئت! بە نەفرەت بیئت! سیخوڕیم
 بەسەرەو دەکات؟ روون و ئاشکرایە، کە جوولەکانمی
 خستۆتە ژیر چاوەدییریەو. دلنیام یەکیک بەکری گرتوو،
 تا سیخوڕیم بەسەرەو بکات... یان رەنگە، یان... یان، پەنا
 ئەگرم بە خوا! چەند بی شەرمە خو بە رابواردنەو پیم
 پی دەکەنیت! سویند بەخوا ئەلیی برۆم ھەرچی پەراسوو

له جهسته يدايه، وردوخاشى بكم بوى... به لام حهيف كه
 گالوكيكم پى نيه، بو ئه وهى داركارييه كى باشم بكردايه
 و چى تر زاتى ئه وهى نه كرده خوى له به رده ماما در
 بخستايه ته وه! ئه بيت دانه يه ك بكرم! نايه لم ئه م ناكه سبه چيه
 هر وا به ئاسانى له دهستم قوتارى بيت. نازانم ئه م
 خويپيه خوى به چى ده زانيت؟ هر ده بيت بزانم كييه.
 به م شيويه، دواى تپه ربوونى سى رۆژ به سهر چواره مين
 چاوپيكه وتندا، سهرله نوى قىلچانينوف له و چى شتخانه يه دا در
 كه وته وه، هر به و شيويه يه پيشتر له و چى شتخانه يه دواين،
 به ته واوى شله ژاو، ته نانه ت به شيويه ك له شيوه كان
 په كيشى كه وتبوو. ته نانه ت خوشى نه يده توانى به ئاسانى
 به مه قايل بيت، سهره راي لووتبه رزى و خوبه زلزانويه كهى،
 دواچار و به ناچارى ئه وهى په سهند كرد، كه هه موو ئه و
 بارودوخه ناهه مواره ي يه ك له دواى يه ك تووشى بووه،
 هه موو ئه و شتانه ي ببوونه هوى نيگه رانى و سهرقالكردى
 ميشكى و هه موو ئه و شتانه ي ببووه هوكارى توورپه بوون و
 جاپزبوونى، هه موو ئه و ئازار و نارپه حه تى و دهر د و خه مه ش
 كه له ماوه ي ئه م دوو هه فته يه كوتاييدا به سهرى هاتبوو -
 "سهره راي ئه وهى ئه مه بيروباوه ريكي پوچ و بيينه ما بوو"
 كه چى پى وا بوو هوكاره كهى له و كابرا به ريزه ي نيشانه ي
 پرسه دارى پيوه بوو، هيچ كه سيك و هيچ هوكاريكى تر
 نه بووه، جگه له و.

به م شيويه، قىلچانينوف له گه ل خويدا كه وته ئاخاوتن،
 "راسته من مروفىكى ماخوليايم ئاماده م چيايه ك بكم به
 ته پولاكه يه ك، به لام سهره راي هه موو ئه مه ش، ئايا بو من

دژوار نییە، کە ھەموو ئەمانە تەنھا بە خەیاڵیکی پووچ
بزانم؟ جا ئەگەر ھەر رێبوارێک بەلاتا تیپەر ببیت و بە
یەک روانین ئا بەم شیوەیە تووشی ئالۆزیی بیر و شلەژانی
دەروونیت بکات، بۆچی... کەواتە... ئەمە... بۆچی؟...

ھەر بەراستی، بینینی ھەمان کەس بۆ رۆژی "پینجەم"،
کە بەتەواوی قیلچانینۆفی تووشی شلەژان کرد، سەلمینرا
شاخەکە لە تەپۆڵکە یەکیشت بچووکتەرە: کابرا، وەک ھەموو
جاریک، لە رێگە ھەمیشەییەکە ی خۆیەو بەخیرایی گوزەری
کردبوو بەلایدا، بەلام ئەم جارە بەبێ ئەوێ لە قیلچانینۆف
بروانیت، بەبێ ئەوێ وەک جارەکانی پیشوو و خۆی نیشان
بدات، کە دەیناسیت، بەلکوو بە پیچەوانەشەو، سەری خۆی
داخستبوو، وادەر دەکەوت گەلیک نیگەرانی بیت و لە ھەولێ
ئەویدا بوو، خۆی دەرباز بکات و نەبیتە جیگە ی سەرنجی
ھیچ کەسێک. قیلچانینۆف بەخیرایی ئاوری دایەو و بە
ھەموو توانای خۆیەو ھاواری لێ کرد، "ھێی، تۆ! ئەو ئەو
کەسە ی شریتیکی رەشت بە کلاوہکەتەو بەستوو! ئیستا
ھەولێ ئەو دەدەیت خۆت بشاریتەو! راوہستە، بزانم! تۆ
کییت؟"

ئەم پرسیارە و "ھەموو ئەو ھاتوھاواری نابوو یەو،"
لە راستیدا زۆر بیمانا و دوور لە ئەتەکیتی ئەو بوو.
بەلام قیلچانینۆف دوا ی تەواو بوونی ھاتوھاواریکە ی، ئەم
نابەجییە ی خۆی بۆ دەر کەوت. کابرا بەرێژەکە ھەر کە
گوئیستی ھاواریکە بوو، لە شوینی خۆی وەستا و ئاوری
بۆ شوینی ھاواریکە دایەو، بۆ خولەکیک بەشلەژاوی
لە شوینی خۆی و شک بوو، زەرەخەنە یەکی مردووی خستە

سەر لیوہکانی و لەوہدا بوو بریاری ئەوہ بدات، کە شتیک بکات یان شتیک بلیت، بەلام زۆر بەروونی دیار بوو لە بریارەکەى خۆى پاشگەز بۆتەوہ. دواتر و لەپرەدا، پێچیکى پیا هینا و تیی تەقاند، بە شیوہیەک، تەنانەت ئاوپرى بۆ دواى خوښى نەدایەوہ. قیلچانینوڤ بەوپەرى سەرسامییەوہ لە کابرای دەروانى، کە چۆن تیی تەقاند و بۆى دەر چوو. قیلچانینوڤ لە دلى خویدا وتى، "باشە، ھەر بەراست کى نالیت من بەھەلە لیکدانەوہم بۆ شتەکان نەکردوہ! من پیم وایە ئەو کەسە بەشوین منەوہیە و تەنگەتاوی کردووم! ئەى ئەگەر ھەر بەراستى ئەم شتە پێچەوانە بێت و ئەوہ من بم کە شوین ئەو کەسە کەوتووم و تەنگم پى ھەلچنیوہ، نەک ئەو؟ ڕەنگە ھەر بەراستى ئەمە راستى بابەتەکە بێت."

ھەر کە لە خواردنى نانى ئىوارە تەواو بوو، خیرا گالیسکەيەكى گرت و بەرەو قیلا ھاوینەکەى پیرەپیاوى ڕاویژکار بەرئ کەوت، بەو ھیوايەى لەوئ چاوى پى بکەوئ، بەلام نەیتوانى چاوى پى بکەوئ چونکە لە مال نەبوو. پێیان ڕاگەیاندا، کە "بەریزیان ئەمرو نەگەرەو نەتەوہ، پێشناچیت بگەرینەوہ تا کاتژمیر سى یان چوارى سەرلەبەیانى، لەبەر ئەوہى چووہ بۆ شار بۆ بەشداریکردن لە ئاھەنگى لەدایکبوونى یەکیک لە ناسیاوہکانى،" قیلچانینوڤ کە ئەمەى بیست، ھەستى بە "سووکایەتى" یەکی بیئەندازە کرد، ھەر بۆیە لە یەکەم کاردانەوہى توورەبوونەکەیدا، بریاری دا خوښى بچیت بۆ ئاھەنگى لەدایکبوونەکە و بەشدار ببیت لەو ئاھەنگە. تەنانەت لەوہدا بوو بەرەو ئەو شوینە بەرئ بکەوئ، بەلام لە نیوہى ڕیگە لەوہ تیگەشت، کە ئەو

شوینه ریه‌کی دوورودریژه و له کاره‌کانی دوا‌ی ده‌خات. هه‌ر بویه له نیوه‌ی ری، له گالیسکه‌که دابه‌زی و به‌خاوی و به‌پیان به‌ره‌و ماله‌که‌ی خوی، که له نزیک هۆلی شانوی گه‌وره بوو، به‌ری که‌وت. هه‌ستی کرد به‌راستی پیویستی به هه‌ندیک رپرۆشتن هه‌ندیک راهینانی جه‌سته‌یی هه‌یه. له‌به‌ر ئارام‌کردنه‌وه‌ی میشکی و ئه‌م بیخه‌وییه‌ی که تووشی بووه، پیویسته به هه‌رنرخیک بووه، ئه‌مشه‌و خه‌ویکی باش بخه‌ویت، بۆ ئه‌م کاره‌ش، به‌راستی پیویستی به‌وه بوو، که به‌ته‌واوی خوی شه‌که‌ت و ماندوو بکات. به‌م جو‌ره بوو، ده‌ورو به‌ری کاتژمیر دوو و نیو گه‌یشته‌وه ماله‌وه. له‌به‌ر دوورودریژی ئه‌و رینگه‌یه‌ی به‌ پی بری‌بووی، هه‌ر به‌راستی شه‌که‌ت و ماندوو بوو بوو، دووری رینگه‌که بۆ ماله‌وه، له پیی خستبوو.

به‌م شیوه‌یه ئه‌و بالاخانه‌یه‌ی مانگی پیشوو، مانگی مارچ به‌کرینی گرتبوو و هه‌میشه گله‌یی و گازنده‌ی له ده‌ستی ده‌کرد و ره‌خه‌بارانی ده‌کرد، هه‌میشه به‌وه پۆزشی بۆ خوی ده‌هینایه‌وه که له بیرری خۆیدا ده‌یوت، "ته‌نها بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی لی‌ره ده‌وارم هه‌لداوه، مانه‌وه‌شم له پترسبۆرگ له راستیدا به‌ خواستی خۆم نییه و به‌ هۆی ئه‌م "دۆسیه نه‌فره‌تی" یه‌وه لی‌ره ماومه‌ته‌وه."

خوی له راستیدا بالاخانه‌که به‌و شیوه‌یه‌ش نه‌بوو، که ئه‌و هه‌میشه گله‌یی و گازنده‌ی هه‌بوو لی، راسته قاتی ئه‌رزیی بالاخانه‌که‌ی تاریک و تا راده‌یه‌ک پیسوپۆخل بوو، به‌لام نه‌ومی دووه‌می بالاخانه‌که، که له دوو ژووری گه‌وره و فراوان و به‌رز و پووناک پیک هاتبوو، ئه‌م دوو ژووره

گه ورهيهش به ژوورىكى بچووك و كه ميگ تاريك له يهك
جيا كرابووه. يه كيگ له دوو ژووره كه به سهر شه قامه كهيدا
دهيروانى و ئهوى تريشيان به سهر هوشه كهيدا دهروانى.
ئهو ژووره بچووكه شى كه به پهنائى ئهو ژووره وه بوو
كه به سهر هوشه كهيدا دهيروانى، له راستيدا وا نه خشه
كيشرابوو، كه ژوورى خهوتن بيت، به لام فيلچانينوڤ پرى
كردبوو له كاغەز و كتيب و هه مووى پهرشوبلاو كردبوو
به سهر يه كدا. ههر له بهر ئه مه، له يه كيگ له دوو ژووره
گه ورهيه دا ده خهوت، لهو ژووره ياندا كه به سهر شه قامه كهيدا
دهيروانى. يه كيگ له چه رپاكانيشى كردبوو به تهخته خه و بو
خوى.

له گه ل ئه وهى كه لوپه لى ناوما له كهى دهستى دوو يش بوو،
به لام زور گونجاو دهر ده كهوتن. ههروه ها چهند شتيكى ترى
به نرخ و ئه نتيكه، كه هيبى سه رده مانىكى زور كوون بوون، له
ماله كهيدا به رچاو ده كهوتن، له وانەش، ده فرى فەخفوريى
چينى و ده فرى برۆنزي له گه ل مافوورى گه وره و گرانبه هاى
ولاى بوخارا، ته نانه ت دوو تابلوى زور نايابيش به رچاو
ده كهوتن، به لام لهو كاته وهى پيلاجيا، خزمه تكاره كهى بو
پشووه رگرتن گه رابووه وه بو مال وه، له نوڤگورود و ئه مى
به ته نيا لي ره جى هيشتبوو، هه رچيبى شته كانى ناو ئهو مال هيه،
له ته پوتوز و خولدا نو قم ببوون، هه رچيبى شته ترنجا بوو
به سهر يه كديدا، هيب شتيگ له شويني خويدا نه بوو.

شتيكي نامۆ بوو، كه كچيكي ئاوا لاو، به ته نيا له لاى
پياويكى زگورتى خزمه تكار بيت، ئه ويش چ پياويك! پياويك،
سهر به جيهانى خانه دانه كان، كه هه ميشه له هه ولى ئه وه دان

چۆن ۋەك پیاویکی بەھیز و كردهنی خویان نیشان بدەن. ھەرچەندە قیلچانیئۆف زۆر لە پیلاجیا رازی بوو، بەلام ئەم بابەتە بەتەواوی ئەوی شەرمەزار كردبوو.

پیلاجیا، سەرەتای بەھار بوو، رێك لەو رۆژەدا كە قیلچانیئۆف بالاخانەكە بەكری دەگریت لەو خیزانەیی پیشتر لەو بالاخانەیدا بوون و پیلاجیاش كاری بۆ دەكردن و قیلچانیئۆفیش بەباشی ئەو خیزانەیی دەناسی، ھاتبوو لەی بۆ ئیشكردن. ھەلبەت ئەو خیزانە بەرەو دەرەوێ وڵات گەشتیان كردبوو و پیلاجیاش ھەر یەكسەر لە مالا نوێیەكەیی قیلچانیئۆف دەستبەكار دەبیت و مالاكەیی بۆ رێكۆپێك دەكات، لەمەشەو قیلچانیئۆف لاریی نەبوو لە مانەوێ ئەو كچە لاو لە مالاكەیی بۆ خزمەتکردنی.

بەلام دواي رۆشتنی پیلاجیای خزمەتکاری، قیلچانیئۆف نەیتوانیبوو بریاری ئەو بەدات، كە خزمەتکاریکی تری ئافرەت بە كری بگریت. دامەزراندنی خزمەتکاریکی پیاویش بۆ ماوێیەكی ھێندە كورت، زۆر گرنگ نەبوو بەلایەو، لە راستیدا ھەر حەزی بە چارەیی خزمەتکاری پیاو نەدەكرد. لەگەڵ خوشکی دەرگاوانی بالاخانەكە رێك كەوتبوو، كە ھەموو بەیانییەك بیت و بالاخانەكەیی بۆ خاوین بكاتەو، ھەر كاتیكیش كە قیلچانیئۆف لە مال چوو دەرەو، كلیلەكان لەلای ئەو بەجی بهیلت. سەرەرای ئەو قیلچانیئۆف گومانی لەو نەبوو ئەو ئافرەتە ھیچ ئیشیك ناكات و دەست لە ھیچ شتیكەو نادات، كەچی لەگەڵ ئەو شدا ھەر كری رۆژانەیی خوی پی دەدا. گومانی ئەو شەیی لی كردبوو، كە نەك ھەر ئیشیش ناكات، بگرە جاروبار دزییشی لی دەكات.

به لام سهره راي ئه و هه موو دزيوييه شى، كه چى شانىكى
هه لده ته كاند و زور دلخوش ده بوو به وهى به ته واوى ته نيايه
له ماله كهى خويدها. به لام هه موو شتيكىش سنووريكى هه يه؛
هه نديك جار كه ده گه يشت به تينى، چى تر نه يده توانى
به ر به تووره بوونى خوى بگريت. ميشكى نه يده توانى
ئارامگر بيت له سهر ئه م هه موو "پيسوپوخلى" يه، زور جار
كه ده گه رايه وه بو ماله وه، به قيزوبيزه وه خوى ده كرد به
ژووره كه يدا.

به لام ئه م جاره، زور به سه ختى توانى كاتى ئه وه بدات
به خوى، تا جله كانى له بهر خوى دابكه نييت و خوى فرى
بداته ناو جيگه ي خه وه كهى، به وپه رى تووره يبيه وه بريارى
دا خه يالى بو هيچ شتيك و هيچ شوينييك نه چييت و بير
له هيچ شتيك نه كاته وه و به هه رنرخييك بووه، رييك له م
"خوله كه دا" له قوولايبى خه و رۆ بچييت. ئه وهى جيگه ي
سه رسامى بوو، هه ر هينده سه رى كه وته سه ر باليفه كه،
به خيرايى له خه ويكى زور قوول رۆ چوو. نزيكى مانگييك
ده بوو، كه به م شيويه خه وى لى نه كه وتبوو.

نزيكه ي سى كاتزميريك خه وت. به لام خه وتنيكى ئاسان
نه بوو بوى. خه ونى زور ئالوز و سه يرى ده بينى، هه ر
وهك ئه و خه ونانه ي مروف له كاتى له رزوتادا ده يانبينييت.
خه وى به هه نديك تاوانه وه ده بينى، كه له خه ونه كه يدا
تومه تبار ده كرا به وهى ئه و، ئه و تاوانانه ي ئه نجام داوه و
شاردوونيه ته وه و چهند كه سيك له وى بوون كه ديار نه بوو
له كويوه، يهك به دواى يهك خويان به ماله كه يدا ده كرد
و هه موويان به يه كه وه په نجه ي تومه تيان ئاراسته ده كرد.

بە شيۋەيەكى تۆقىنەر، ھەر خەلک بوو خۆى دەکرد بە مالەكەيدا و لە دەورى كۆ دەبوونەو، ھەر خەلک بوو دەھات و لە ھاتنيان رانە دەوستان. چىي تر دەرگاگە دانە دەخرا و بە تەواوى دەرگاگە لەسەر پشت بوو. بەلام سەرەپاى ئامادەبوونى ھەموو ئەو خەلکە زۆرە لە مالەكەيدا، تەواوى سەرنجى چووبوو سەر كەسيكى نامۆ، كە پىشتىر زۆر لىيەو نزيك بوو و زۆر بە باشيىش دەيناسى، لەگەل ئەوھى ئەو كەسە گيانى سپاردبوو، بەلام ئىستا بە شيۋەيەكى لەناكاو، كە روون نىيە لەبەر چى، ئەويش ھاتبوو بۆ بينىنى. ناخۆشتىر شت بۆ ئىلچانىنۆف، كە زۆر نىگەرانى كەردبوو، ئەو بوو بىرى نەدەكەوتەو ئەم پياوھ كىيە؛ ناوھكەى لەبىر كەردبوو ھەرچەند تىدەكوشا و فشارى دەخستە سەر مېشكى بۆ بە يادھىنانەوھى ناوھكەى، بىسوود بوو. بەلام دەيزانى پىشتىر ئەو كەسەى زۆر خوش ويستووھ. وا ديار بوو ھەموو ئەو خەلکەى لە مالەكەى ئىلچانىنۆف ئامادە بوون، چاوھروانى قسە و دوابرىارى ئەم كەسە بن، ئەويش برىارى ئەوھى كە ئايا ئىلچانىنۆف تاوانبارە يان بىتاوانە، ھەمووان بە بىئوقرەيى چاوھروان بوون. بەلام ئەو پياوھ لەسەر مېزەكە، بەبى جوولە، دانىشتبوو. ھىچى نەدەوت و خوشى لە قسەكەردن دەبوارد.

ھەراوژەنا و غەلبەغەلب، بۆ ساتىكىش چىيە، نەدەبراىەو، ھەتا بەھاتايە، دەنگەدەنگ زىادى دەکرد. لەناكاو و زۆر بەخىرايى ئىلچانىنۆف بە شيۋەيەكى شىتانه و لە رادەبەدەر توورەيى، يەك دانەى، بە ھەرچى ھىزى خۆى ھەيە، سەرەواندە ئەو كەبراىەى سوور بوو لەسەر بىدەنگىيەكەى.

ھەستىشى كىر چىڭىكى سەير لە كىردى ئەم كارەدا ھەبوو.
 دلى مووچىر كەيەكى نائاسايى پىدا ھات و تووشى تۇقىن
 و پەژارەيەكى زور بوو لەو كارەى ئەنجامى دا، بەلام
 خۇشەيەكى نائاسايىش ھەبوو لەو مووچىر كەيەدا، ھەر
 بەو ھۆيەو ھاگى لە خۇي نەماو، بۇ جارى دوو ھەمىش
 زىم، يەك دانەى تىشى تى سرەواند و پاشان سىيەمىش
 بەدوايدا، بە شىو ھەك، كە ھەك سەرخۇشى لى ھاتىت و
 ھاگى لە دونيا نەبىت، توورەوتىرۇ، بە شىو ھەك شىتەن، كە
 سەر رىژ بوو لە چىڭبىن، ژمارەى ئەو لىدانانەى لى تىك
 چوو و بەبى وەستان كەوتە سەر وگۇيلاكى كابر. ئەيوست
 ھەرچى شتە، وىرانى بىكات، ھەمووى لەناو بىبات. بەلام
 كىتوپر شتىك پرووى دا! سەر جەم ئەو خەلەكى لە مالەكەيدا
 كۇ بوو بوونەو، بە شىو ھەك زور تۇقىنەرانە ھاوارىان لى
 بەرز بۇو و بەرەو ئاراستەى دەرگاگە ھەر چەرخان. ھەك
 ئەو ھەى چاوەروانى پرودانى شتىك بوو بىتەن كە لەناكاو پرو
 بدات. رىك لەو ساتدا بوو، سى جار لەسەر يەك دەنگى
 زەنگى دەرگاگە بەرگوى كەوت. دەنگى زەنگەكە ھىندە
 بەھىز و تۇقىنەز بوو، ھەك ئەو ھەى زەنگەكە لە شوينى خۇي
 ھەلەكەن. قىلچانينۇف خەبەرى بۇو و خىرا ھۇش خۇي
 ھاتەو و بەوپەرى توورەيەو لەسەر جىگەكەى، خۇي
 ھەلدايە خوارەو و بەپىرتاو بەرەو دەرگاگە راي كىرد؛ زور
 لەو ھەلدايە بوو، كە لىدانى زەنگەكە لە خەونەكەيدا نەبوو و
 ئەبىت ھەر بەراستى كەسىك، رىك لەو كاتەدا، لە زەنگەكەى
 دابىت. ”شتىكى سىروشتى نىيە، كە دەنگىك بەم پروونى و
 ئاشكرايىيە خەون بىت!“

بەلام بەوپەرێ سەرسامییەو بەوێ دەر کەوت، کە ھەر بەراستی ئەو دەنگی زەنگەیی گۆییستی ببوو، ھەر لە خەونەکەیدا بوو و بەشیک بوو لە درێژەیی خەونەکەیی. دەرگاکی کردەو و بە پلکانەکاندا رۆیشتە خوارەو، تەنانەت سەیری ژێر پلکانەکانیشی کرد، ھەر بۆ دانیایی زیاتری خۆی، بەلام بەدانیاییەو ھیچ کەسیکی لێ نەبوو. زەنگەکەش بێ جوولە، لە شوینەکەیی خۆی بیدەنگ بوو. سەری لەمە سوور ما، بەلام ھەناسەییکی ئاسوودەیی ھەلکیشا و بۆ ژوورەکەیی گەرایەو. لەو کاتەدا کە مۆمەکەیی دادەگیرساند، بیری کەوتەو دەرگاکی بە کلل دانەخستوو، تەنھا پێوەی داو. ئەویش زۆر بەباشی پێوەی نەداو. لە رابردووشدا ھەندیک جار کە بۆ مالاو دەرگاکی، لەبیری دەچوو شەوان دەرگاکی کلۆم بدات و زۆریش بەلایەو گرنگ نەبوو، کە دەرگا کلۆم بیت یان نا.

چەندین جار پیلاجیا لەسەر ئەم کارەیی سەرکۆنەیی کردبوو. گەرایەو بۆ راپەرەو، تا دەرگاکی کلۆم بکات، جاریکی تر دەرگاکی کردەو و بەکونجکاوی تەماشایەکی دەرەوێ کردەو، پاشان سەری ھێنایەو ناو، بەلام دەرگاکی تەنیا بە ھۆی قولاییکەو، کە لە دیوی ناو، بە دەرگاکی بوو، دەرگاکی پێ توند کرد. ئەزێتیی ئەوێ نەدایە بەرخۆی، کە دەرگاکی کلل بدات! کاتژمێری سەر دیوارەکی زەنگی دوو و نیوی لێدا. کەواتە ئەو تەنھا سی کاتژمێریک خەوتبوو.

ئەو خەونە بە شیوەیەکی پەشوکاندبووی، کە نەیدەویست یەکسەر بچیتەو ناو جینگەکەیی و بخەوێتەو. بریاری دا بۆ

ماوهی نیو کاتژمیریک "ئەم کاتە کەمە، کە بەسە بۆ کیشانی جگەرەیه ک." لە ژوورە کەیدا سەر و خوار بکات، تا توزیک میشکی هیۆر بکاتەو. بەخیرایی خۆی گۆری، لەپەنجەرە کە نزیک بوو، پەردە تەنکە کە یەلدا یەو، پاشان پەردە سپیە کە ی ژیر ئەو پەردە یەشی لا دا لە پرووی پەنجەرە کە. دنیا پروناک ببوو.

شەو پروناکەکانی هاوینی پترسبۆرگ، هەمیشە کاری دەکردە سەر دەمارەکانی، ئەم چەند پۆژە ی دوا ییش، بیخەویە کە ی تەواو توندتر کردبوو. هەر لەبەر ئەم هۆکارە بوو، کە دوو هەفتە ی پیشوو، ئەم پەردە دووبەرە ئەستوورە ی کرپیوو، کە کاتیک رات دەکیشان، زۆر بەباشی پێگریان لە هاتنە ناو وە ی پروناکی دەکرد، هەر بۆیە ئەم پەردانە ی بە پەنجەرەکانیدا هەلواسیبوو.

لە کاتیکدا پروناکی ئەهاتە ناو ژوورە کەو و بیرى چووبوو مۆمى سەر میزە کە بکوژینیتەو، بە هەستیکی ناخۆش و پەر لە ئازارەو لە ژوورە کەیدا هەر خەریکی هاتوچۆ و سەر و خوار کردن بوو. ئاخەر هیشتا شوینەوار و کاریگەریی خەونە کە ی لەسەر لا نەچووبوو. هەر کە بیرى لەو دەکردەو چۆن لە خەونە کەیدا دەستی تێی چوو و دەستی لەو پیاو بەرز کردۆتەو لێی داو، زۆر بەسەختی ویژدانى ئازار دەدا. "نەخیر، ئەو پیاو بوونی نییە، رەنگە لە راستیدا هەرگیز هەر بوونیشی نەبوو بیت؛ ئەمە هەمووی لە خەونیک زیاتر، هیچی دی نییە. باشە، کەواتە ئەگەر خەونە، بۆچی ئەبیت بەم شیوەیە خۆم نیگەرەن بکەم سەبارەت بە شتیک، کە بوونی نییە؟"

زۆر توورپه بوو، ده‌تگوت هه‌رچی غه‌م و په‌ژاره‌کانیه‌تی،
ته‌ن‌ها له‌م خه‌ونه‌دا چ‌ر بۆ‌ته‌وه، پاش ئه‌وه‌ی له‌ بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی
قوول‌دا رۆ چوو، گه‌یش‌ت به‌و ئه‌نجامه‌ی بی هیچ گومانیک،
خه‌ریکه نه‌خۆش ده‌که‌و‌یت - مرۆ‌فیک‌ی نه‌خۆش.

هه‌میشه بیر‌کردنه‌وه له‌و راس‌تییه‌ی که خه‌ریکه پیر
ده‌بی‌ت و چی‌ی تر هی‌ز و توانا‌که‌ی جارانی نه‌ماوه، زۆر
ئازاری ده‌دا! به‌لام له‌ راس‌تیدا زۆر جار که پووبه‌پووی
ئازاریک ببوایه‌ته‌وه، ئه‌وه هه‌ر به‌مه‌به‌ست ئازاره‌که‌ی زیاد
له‌ قه‌باره‌ی خۆی، له‌سه‌ر خۆی گه‌وره ده‌کرد و زۆری پێ‌وه
ده‌نا، به‌م کاره‌شی، ده‌یو‌یست زیاتر سزای ده‌روونی خۆی
بدات.

له‌ژیر لی‌وه‌وه به‌بۆ‌له‌بۆ‌ل وتی، ”پیری‌تی! خه‌ریکه به‌ته‌واوی
پیر ده‌بم، بیر‌کردنه‌وه‌م هی‌نده لاواز بووه، وه‌خته له‌ده‌ستی
بده‌م، تارمایی‌ی که‌سانی نامۆ ده‌بینم، کابووسی تۆ‌قینه‌ر
ده‌بینم، زه‌نگه‌کان هه‌ر له‌خۆیا‌نه‌وه لی‌ده‌ده‌ن... نه‌فره‌ت له‌
هه‌موویان، به‌ئه‌زموون بۆ‌م ده‌ر که‌وتووه، که ته‌واوی ئه‌م
خه‌ونه ناخۆشانه، هه‌میشه نیشانه‌ی تالی‌ها‌تنمه... ته‌نانه‌ت ئه‌و
کابرایه‌شی که شری‌ته ره‌شه‌که‌ی به‌ کلا‌وه‌که‌یه‌وه به‌ستووه،
ئه‌ویش له‌ تارمایی‌ی خه‌ونی‌ک زیاتر، هی‌چی دی نییه. من
ته‌واو له‌وه دل‌نیام، که دو‌ین‌ی من به‌هه‌له‌دا نه‌چووبووم، که
له‌ راس‌تیدا ئه‌وه من بووم، ئه‌وه من بووم که شو‌ین ئه‌و
پیا‌وه که‌وتبووم، نه‌ک ئه‌و شو‌ینی من که‌وتبی‌ت. کی‌شه‌که‌ی
من له‌وه‌دایه، سه‌ره‌تا هه‌له‌ده‌ستم به‌ دروست‌کردنی چیرۆکی‌ی
خه‌یالی له‌سه‌ر که‌سایه‌تی ئه‌و، پاشان هه‌ر خۆشم له‌
ترسی ئه‌و چیرۆکه‌ی له‌ خه‌یال‌دانی خۆمدا بۆ ئه‌و که‌سه‌م

دروست کردوو، وهک ترسنۆکیک له ژیر میزه کهدا خۆم دهشارمه وه. یان بۆچی ههر له خۆمه وه به "رسوا" بانگی دهکه م؟ کێ نالیت کهسیکی زۆر میهره بان و به پزیش نییه! به دنیایییه وه روخساری سهرنجراکیش نییه، له گهل ئه وه شدا، هیچ شتیکی تایبهت و ناشرینیشی تیدا به دی ناکه م؛ ئه ویش ههر وهک تهواوی ئه وه خه لکه ئاسایییه پۆشاکێ پۆشیوه. تهنها ئه وه نه بیته، شتیکی له چاوهکانیدا ههیه و من ناتوانم... ئا، دیسانه وه هاتمه وه سهر به زمه کهی پێشووم! دیسانه وه سه بارهت به و بیر دهکه مه وه! چار به جه هه ننه م، که چی له چاوه نه فره تییه کانیدایه، ئه وه کهی کێشه ی منه؟ باشه من ناتوانم بێ ئه وه ی بیر له م که سه بکه مه وه، درێژه به ژیا نی خۆم بده م؟..."

له نیوان هه موو ئه و بیرکردنه وانه ی به میشکیدا گوزهری ده کرد، یه کێکیانی هه رگیز بیر نه ده چۆوه و زۆریش ئازاری ده دا؛ له پر ئه وه ی که وته وه بیر و زۆریش لێی دلیا بوو، که ئه و پیاوه به پزیه ی شریته ره شه که ی به کلاوه که یه وه به ستبوو، کاتی خۆی هاوپییه تییه کی زۆر به هیزی له گه لیدا هه بووه، به باشیش یه کتریان ناسیوه، به لام ئیستا که قیلچانی نو ف ده بینیت، زه رده خه نه یه کی ته وسئامیزی بو ده کات، له بهر ئه وه ی سه بارهت به ئه و، هه ندیک نه یینی مه زن له ژیا نی رابردوویدا ده زانیته و ئه مرۆ ئا به م شیوه یه له م بارودۆخه پسوایه دا ده بینیت. بێ ویستی خۆی، له په نجه ره ی ژووره که نزیک بووه، بو ئه وه ی په نجه ره که بکاته وه و هه وای بیگه ردی شه و هه لبمژیت، به لام... به لام له ناکاو ته وای جه سته ی له ترسا که وته له رزین؛ وا

دەر دەکەوت شتیکى زۆر سەیر و نائاسایی و لەناکاو لە بەرچاوەکانیدا ڕووی داویت.

هیشتا پەنجەرەکەى بەتەواوى نەکردبوو، کە زۆر بەخیرایی لە پەنجەرەکە دوور کەوتەو و خۆى خزانده قوژبنیکى ژوورەکەو، لە شۆستە چۆلەکەى بەرامبەر بالاخانەکەى، لەپر ئەو کابرایەى بینى، کە شریتیکی ڕەشى بەستبوو بە کلاوہکەىو، ئەو کابرایە ڕیک ڕووی کردبوو پەنجەرەى بالاخانەکەى و بەبى جوولە وەستابوو، تەماشای دەکرد. بەلام ڕوون بوو کە قیلچانینۆڤى نەدەبینى، بەکونجکاوى بالاخانەکەى خستبوو ژیر چاودیرییهکى زۆر وردهو، وەک ئەوہى نەخشە بۆ شتیک داویت. وا دەر دەکەوت بیر لە کردنى شتیک بکاتەو و لە نزیکەوہ بیهویت ھەلسەنگاندن بۆ گونجاوى یان نەگونجاوى شوینەکەى بکات، بەلام وا دیار بوو ڕیاری بۆ نەدریت. دەستى بەرز کردبوو بۆ ئاستى تەویلى و وەک ئەوہى شتیک بیرى سەرقال کردیت، بە پەنجەى تەویلى خۆى دەخوراند. لە کۆتاییدا ڕیاری دا؛ بەوپەرى خیرایی و توندییەوہ ئاورپیکى لە چواردەورى خۆى دایەوہو بەدزییەوہو لەسەر نووکى پى بەناو شەقامەکەدا گوزەرى کرد. بەلى، ڕیک بەم شیوہى بوو. ئەو لە دەروازە بچووکەوہ، ”کە زۆر جار لە ھاویناندا تا کاتژمیر سیى سەرلەبەیانى بەکراوہیى بەجى دەھیلرا“ بۆى دەر چوو.

قیلچانینۆڤ یەکسەر بیرى بۆ ئەم چوو: ”بۆ لای من دیت!“ بۆیە، بى ئەوہى تاویک درەنگ بکات، بەخشپەیی بەرەو لای دەرگا، بەناو دالانەکەدا ڕای کرد و بەبێدەنگى، وەک ئەوہى سەر کراویت، بەدوولییهوہ دەستى ڕاستى، کە

وهک شه قشه قه دهله رزی له ترسا، به هیواشی خسته سهر
کیلونی دهرگاکه، که توزیک پیشتر کلومی دابوو. به ئارامی
گوی هه لختبوو، گویی له خشه خشی پی بوو، که به
پلیکانه کاندای سهر دهکوت.

دلی هینه به توندی لینی ئه دا، که له وه دهرسا به هوئی
ئهو دهنگی لیدانه به رزه دیلیه وه، چیی تر گویی له دهنگی
پیی که سه که نه بیته، که وا خهریکه ورده ورده دیته سهر وه.
نه یه زانی ئه وهی پروو ده دات، هوکاره که ی چیه، به لام ده
هینه دی جارای ههستی به هه موو شته کان ده کرد، ئهو
خه ونه ی بینیبوو، ههر به راستی خهریک بوو ورده ورده
له گهل راستیدا تیکهل ده بوو. قیلچانینوف به سروشتی
خوی که سیکی ئازا بوو. زور جار ههر بوو خو هه لکیشان، تا
ئهو پهری نه ترسان پروو به پرووی مه ترسیگه لی زور ترسناک
ده بوو وه، ته نانه ت ههر که سیش چاوی له م نه به ردیه ی
نه بووایه، ئه مهش هوکاره که ی ئه وه بوو، زور چیژی له
ئازایی و بویری خوی ده بینی. به لام ئیستا شته که ته واو
جیاوازه، دۆخه که وهک پیشوو نییه. ئهو پیاوه ی به م
دوادواییه گیروده ی مالاخولیا و به دگومانی و پارایی ببوو،
به ته واوی گوپانی به سه ردا هاتبوو؛ ههر گیز له و پیاوه ئازا
و بویره ی یه که م جاری نه ده کرد. پیکه نینیکی پر له نیگه رانی
و ناخه ژینی له سینه وه ده هاته دهر وه و له پشتی دهرگا
داخراوه که وه، ههستی به ته واوی جووله کان و نزیکبوونه وه ی
ئهو که سه نامویه ده کرد.

”ئاها! ئیستا ئهو دیته ناوه وه، ئهو خهریکه ده گات،
خهریکه له چوارده وری خوی دهروانیت، به هیواشی گوی له

پێپلیکانەکان دەگریت، بۆ ئەوەی بزانی ت کەس نایەتە خوارەو! بەھیواشی ھەناسە دەدات، بۆ ئەوەی کەس تەنانت گوێی لە ھەناسەکانیشی نەبێت و پێی نەزانن... وردەوردە خەریکە دیتە سەرەو، بەھیواشی... ئاھا! خەریکە دەسکی کیلۆنە کە دەگریت، رای دەکیشیت، بێ وچان ھەولێ لەگەڵ دەدات! ھیوادارە دەرگا کە کلێل نەدرابیت! کەواتە دەزانی ت ھەندێ جار من لەبیرم دەچیت دەرگا کە کلێل بەدەم! سەرلەنوێ دەسکی کیلۆنە کە رادەکیشیتەو؛ تۆ بلیت و گومان بکات کیلۆنە کە شکاوە؟ جیگە داخە ئەگەر بەم شیوەیە لێرە بروات! ئایا ھەر بەراستی جیگە داخ نییە بەیلم ئا بەم شیوەیە، بە دەستی بەتال، بروات؟

ھەر بەراستی ھەموو شت خەریک بوو بەو شیوەیە پرووی دەدا، کە خۆی وینای کردبوو. ھەر بەراستی کەسیک بە بێدەنگی و ھێمنی لە بەشە کە تری دەرگا کەو وەستابوو، ھەولێ لەگەڵ کیلۆنە کە دەدا و دەسکە کە رادەکیشا "بەدنیاییەو ئامانجیکی لەم کارە ھەبوو، کە دەیکرد" بەلام قیلچانینۆف بۆ چارەسەرکردنی ئەم کیشە، ئامادەکاری تەواوی کردبوو. بە جۆرە خوشییەکی نائاساییەو چاوەروانی وەھا ساتیک بوو. خۆی ئامادە کرد، ھەستیکی زۆر سەیری تی گەرابوو بۆ ئەوەی زۆر بەخیرایی کیلۆنە کە رابکیشیت و لەپەر دەرگا کە بکاتەو و یەکسەر خۆی لە بەردەم ئەم شەولەبانە کە ببوو سەرچاوەی ترس و مەراقی، قوت بکاتەو و غافلگیری بکات. بەلێ، ریک بیرێ لە چی کردبوو، ئەنجامیشی دا، قیلچانینۆف ساتیکی تەواو گونجاوی ھەلبژارد، لەپەر دەسکی کیلۆنە کە داگرت و

به خيرايى پالى نا به دەرگاكه وه، هيندهى نه مابوو دەرگاكه
بکيشيت بهو کابرايهى شريته ره شه کهى به کلاوه کهيه وه
به ستبوو و بيدات به عه رده که دا.
”ليره چى ده کهى، ئه ي پياوى به ريز و له خواترس؟“

پاقیل پاقلۆقیچ تروسۆتسکی

پیاوھەکه له شوینی خۆیدا، بێ ئەوێ بچووکتین دەنگی لیوھ
بیت، وەک پەیکەرێکی بیگیان و شک ببوو. ھەردووکیان بە پیوھ،
لەناو دەرگاگەدا، ڕووبەرۆوی یەک چاویان بریبووو یەکتەری.
ساتیک بەم شیوھێ تێپەری. لەناکاو قیلچانیئۆف میوانە
ناوھختەکە ی خۆی ناسییەوھ.

لە ھەمان کاتدا زۆر ڕوون بوو، کە میوانە ناوھختەکەش
ھەستی بەوھ کردبوو، کە قیلچانیئۆف ئەمێ بەتەواوھتی
ناسیوھتەوھ. دەرەشانیوھێک لە چاوەکانیدا بەدی دەرکرا، کە
ھەستەکە ی پشتراست دەرکەوھ. لەپەر ھەموو ڕوخساری لە
زەرەخەنە یەکی شیریندا نوقم کرد.

بە دەنگیک، کە پەر بوو لە ھەستی شادمانی، ھەرچەند
لە راستیدا شادیدەربرین لە وەھا کاتیکدا زۆر بیمانا دەھاتە
پیشچاو، میوانی ناوھخت وتی، "ئەگەر بەھەلەدا نەچوویم، پیم
وا بیت شانازی ئەوھم پێبەخشاوھ، کە لەگەڵ بەرێز ئەلیکسی
ئیفانۆفیچ گفتوگۆ بکەم؟"

ډیلچانینوډ، که تووشی شله ژان ببوو، وتی، "به دنیاییه وه
 نه بیت توش پاڅیل پاڅلوڅیچ تروسوټسکی بیت؟"
 "نو سال بهر له ئیستا، ئیمه ناسیاوی یه کتر بووین له
 شاری "ت"، نه گهریش ریم بدن به یادتان بهینمه وه - من و تو
 دوو هاوړی گیانیبه گیانی یه کتر بووین.

"به لئ... به دنیاییه وه، به لام وهک دهبن، ئیستا کاترمیر
 سی شه وه! هه روه ها نزیکه ی ده خوله کیک ده بیت به ریزتان
 به نه سپایی کیلونی ده رگای ماله که مت به گیر هیناوه و له په ستا
 بای ددهن، ئیتر نازانم بو نه وه وا دهکن تا بزنان ده رگای
 ماله که م کلیل دراوه یاخود نا!"

میوانی ناوهخت، له کاتیکدا که ههستی به ته ریبوونه وه
 دهکرد، له هه مان کاتدا سه ری سووړ ماوو، دهستی به
 گیرفانیدا کرد و کاترمیره گیرفانیبه که ی خوی دهر هینا و له
 کاترمیره که ی روانی، هاواری کرد، "کاترمیر سییه! که واته
 کاترمیر سییه! نه لیکسی ئیقانوڅیچ به راستی شهرمه زارم و
 داوای لیووردنتان لی ده که م، نه بووایه پیشتتر له کاترمیره که م
 بروانیایه پیش نه وه ی به م ناوهخته جارزتان بکه م و بیمه
 سه روهختان. به راستی خه جاله تم. که واته من ئیستا ده پوم
 هه ول ددهم کاتیکی گونجاوتر سه رتان لی بدهمه وه پوژیک
 یان دووانی تر دیمه وه بو لاتان و بوټان پروون ده که مه وه،
 چونکه نه مويست بابه تیکتان له لا باس بکه م! به لام ئیستا..."
 ډیلچانینوډ کابرای له قافا گرت، وتی، "نا، نا! نه گهر هه ر
 به راستی نه تانه ویت په رده له سه ر پرووی شتیکی گرنه هه لېمان،
 نه وه تکاتان لی ده که م هه ر ئیستا پیم بلین! تکا ده که م نا به م
 شیوه یه له پشت دهرگا که وه رامه وهستن فهرموون ته شریفان

بیننه ژووره وه. گومانی تیدا نییه که به پیزتان بهم نیوه شه وه
کاریکی گرنگتان هه بووه و بویه هه ست ئە کهم گرنگی ئەم
بابه ته له خۆرا و بهم درهنگوخته ئیوهی نه هیناوه ته بهردهم
ماله کهم، چونکه لهو باوهردها نیم بهم درهنگوخته خهوتان له
چاوی خۆشتان و منیش زپاندبیت و تهها بۆ ئەوه هاتبن بۆ
ئیره، تا کیلونی دەرگا کهم تاقی بکه نه وه...”

فیلچانی نووف ههستی به دلخۆشی دهکرد، بهلام له هه مان
کاتیشدا ههستی به دلپاوی و شلهژان دهکرد. ههستی
کرد ناتوانیت به شیوهیهکی ریکوپیک بیرکردنه وهکانی کو
بکاته وه. به جۆریک له جۆرهکانیش، ههستی به شهرمهزاری
خۆی دهکرد، که نه هیچ شتیکی نهینی له ئارادا بوو، نه هیچ
جۆره مهترسییهکی. هه موو ئەو خهیاڵانهی کردبووی، دهر
کهوت که هیچ نه بووه؛ هه موو ئەم خهیاڵانه بریتی بوو له
پهیکه ری مرقیکی گه مژه، بریتی بوو له م پاڤیل پاڤلوقیچهی
هه نووکه له ماله کهیدایه. بهلام سه ره پای هه موو ئەمانهش،
هیشتا ش لهو بر وایه دا نه بوو که هه موو ئەم شتانه هینده
ساده بیت. ههستیکی زور نامۆی بۆ دروست بوو بوو، وهک
ئه وهی پیشبینی رووبه روو بوونه وهی مهترسییهکی له نا کاو
و نه خوازاو ببیته وه. رینمایی میوانه ناوهخته کهی کرد، تا
له سه ر کورسییهکی دهسکدار دانیشیت، خۆشی به و په ری
بیئوقره ییه وه له سه ر تهخته خه وه کهی دانیشیت، هه مووی
مهتریکی لیوهی دوور نه بوو، خۆی بۆ پیشه وه چه ماندبۆوه
و دهستهکانی خستبووه سه ر ئەژنۆکانی و به جاپزییه وه
چاوه ری بوو کابرا بکه ویته قسه کردن. کونجکاوانه له
میوانه ناوهخته کهی خۆی دهروانی و پیداچوونه وهی به

ژيانى رابردووى خوى له گهل ئەم پياوه ده كرد و ورده ورده شته كانى بير ده كه و ته وه. به لام، ئەوهى مايهى سه رسامى بوو، ئەوه بوو كه كا برائى ميوان ته واو له بيدهنگى خويدا نغرو ببوو، ته واو بيدهنگ و كپ، وا دەر ده كه وت له يادى كرديت بو ئەوه "فهرمووى هاتنه ژووره وهى" لى كراوه، تا به خيراى چى له هه گبه يدايه هه لى بريژيت؛ به پيچه وان هوه، زور به توندى چاويشى بريبووه چاوى قيلچانينوف، وهك ئەوهى چاوه پروانى ئەوه بيت تا به قسهى بكات. ئەمهش شتيكى ئاسايى بوو، چونكه زور به سادهى، ئەو شهرمى ده كرد، له سه ره تادا به هيچ شيوهيهك هه ستى به ئاسوودهى نه ده كرد، هاوشيوهى مشكيك وا بوو، كه بوويت به داوه وه.

به لام بيده چوو كه چى تر قيلچانينوفيش ئارامى نه ما بيت، بويه هاوارى لى بهرز بووه، "كه واته پيم بلين، بزائم مه به ست له هاتنتان بو ئيره و بهم ناوه خته چيه! زور پروونه كه ئيوه نه خيون و نه تارمايى خه ونيكى ناخوش! به دلنيايييه وه و به هيچ كلوجيكيش رى تى ناچيت بهم درهنگوه ختهى شه و هاتبن بو ئيره، تا سه ر بخره نه سه رم و رولى خيو يان تارمايم بو بگيريت؟ پيم بللى پياوى باش، چيتان ههيه تكايه، زوو پيم بلين!"

ميوانه كه كه ميك جوولا و زه رده خه نه يه كى كرد و به وريااييه وه كه وته ئاخاوتن، "ئه گهر به هه له دا نه چووبم، ئەوهى كه ئيوه زور تووشى په شوكان و سه رسوورمان كر دووه، ئەوهيه كه بوچى من بهم ناوه خته و له بارودوخى ئاوا ته مومژاويدا ها توومه ته خزمه تتان... به لام ئيستاش كه رابردوومان و چونيتى جيا بوونه وه مان له يه كترى به بيرى

خۆم دەھینمەو، بەراستی ئیستا زۆر بەلامەو سەیرە...
ھەرچەندە، ھەربەراستی، من هیچ مەبەستیکی وام نەبوو کە
وەبیر خۆمی بەھینمەو، ئەمەش تەنھا بەرپیکەوت رووی دا...
”چۆن بەرپیکەوت؟ بەلام من لە پەنجەرەکەو چاوم لیتان

بوو کە لەسەر نووکەپی بە شەقامەکدا گوزەرتان کرد!

”ئەھا... منت بینو! کەواتە وا پێدەچیت ئیو لە خودی
خۆشم باشتر ئاگاداری ھەموو شتیک بن! بەلام ھەست دەکەم
لە ھەموو شت زیاتر بینینی من ئیجگار توورەیی کردب...
تەماشای بکە، من سێ ھەفتەیەک بەر لە ئیستا گەشتوومەتە
ئێرە بۆ بەجیھانی چەند کاریکی تاییەت بە خۆم... ھەرچەندە
پێویست بە خۆناساندنیش ناکات، چونکە پێشتر ناوەکەمتان
بەرەوانی وت و ئەمەش مانای ئەوەیە کە دەمناسن، بەلام لەگەڵ
ئەوێشدا من ھەر خۆمت پی دەناسینمەو؛ من پاقیل پاقلوچیچ
تروسۆتسکیم. لە راستیدا بۆیە لیژەم، لە ھەولێ ئەوێشدا لەسەر
ئەم کارەیی ئیستام خۆم بگۆزمەو بۆ سەر کاریکی تر و لە
بەرپێوەبەراییەتیکی تر و ئەرکیکی نوێتر و ھەلبەت پلەییکی
بەرزتریش... بەلام راستیتان بویت، ئەمە مەبەستی سەرەکی
من نییە لە ھاتنم بۆ ئێرە... ئەگەر راستیتان بویت، ھەلبەت ئەگەر
حەز بکەن و ھەر بەراستیییش بتانەوێت، راستی بابەتە کە ئەوەیە،
کە ئەو بۆ ماوەی سێ دانە ھەفتەیی رێکە لەم شارە بێ ئیش و
کار، ھەرخەریکی کاتبەفەرۆدان و سوورپانەوێ بیسوودم، ئەگەر
راستیت بویت، ھەر بەمەبەست خۆم کاری گۆزانەوێش دەکەم دوا
دەخەم - ھەرچەند ئەگەر کاری گۆزانەوێش سەر بگریت و
تەواو ببیت، ئەو ھەر بەئەنقەست لەبیر خۆمی ئەبەمەو و وا
خۆم دەر دەخەم، کە کارەکەم ھێشتا تەواو نەبوو و بە ھۆی

ئەو دۆخە دەروونىيەى لە ئىستادا ھەمە، لەو ناچىت وا بەزوويى
پترسبۆرگەكەتان بەجى بهيلم. بەتەواوى سەرگەردان بووم؛ ھەر
خەرىكى ھاتوچۆ و ئىرەوئەویم، وەك ئەوہى ئامانجى سەرەكى
خۆم ون كرديت. بەم بارودۆخە دەروونىيەى كە ھەمە،
تەنانت زۆرىش دلخۆشم كە ئامانجى خۆم ون كر دووہ!...

فيلچانينوف برۆكانى ھىنايەوہ يەك و نەيھىشت قسەكانى
تەواو بكات، پەرييە ناو قسەكانى و لىي پرسى، "چ جۆرە
بارودۆخىكى دەروونى؟"

مىوانى ناوہخت سەرى بەرز كردهوہ و بە چاوى كراوہوہ
پرووى لە فيلچانينوف كرى، كلاوہكەى بۆ دريژ كرى و ئاماژەى
بۆ شريتە پەشەكە كرى، كە پيوہى بەستبوو، "تەماشە بكن،
پەنگە ئىستا بزەن لە چ بارودۆخىكى دەروونىدام؟"

فيلچانينوف بيھەستانە، سەرەتا چاوى برييە شريتە پەشەكە
و دواتريش چاوى برييە مىوانەكەى. لەناكاو پوخسارى بە
شيوہيەكى زۆر ترسناك پەش داگەرا.
"نەلييت ناتاليا قاسيليئنا مردوہ؟"

"بەلى! ناتاليا قاسيليئنا! مانگى سىي رابردوو... بە نەخۆشىي
سيل، زۆر لەناكاو، دواى دوو يان سى مانگ لەو نەخۆشىيە،
گيانى سپارد و ئا بەم شيوہيە بەتەنيا جيى ھيشتەم كە دەمبيني!"
لە كاتىكدا بە ھەستىكى زۆر قوولەوہ مىوانى ناوہخت ئەم
قسانەى لە زار دەھاتنە دەر، دەستى لە ھەردوو لاوہ دەر ھيئا
بە دەستى چەپى ئەو كلاوہى گرتبوو، كە شريتە پەشەكەى
پيوہ بەستبوو، نزيكەى دە چركەيەكيش سەرە پرووتاوہ و
بىمووہكەى پروو بە عەردەكە شۆر كرديوہ.

لەوہ دەچوو ئەم ھەلسووكەوتە نامۆيەى مىوانەكە و

ئەم جوولەییەکی کردی، لەپەر ژیاڵی کردبێتەو بەبەری
فیلچانیئۆفدا، زەردەخەنەییەکی گالتهجارانە کەوتە سەر
لیوھەکانی، زەردەخەنەکە ھەر گالتهجارانە بوو، بگرە لەو
جۆرە زەردەخەنە ژەھراوییانە بوو، کە دەمارێ مەرۆف دەگرێ
و پەستی دەکەن، بەلام ئەم شادییە فیلچانیئۆف زۆر درێژەیی
نەکیشا، کە ھەوایی مەرگی ئەو خاتونە (کە ماوەییەکی زۆر
لەمەوپێش دۆستایەتی لەگەڵیدا ھەبوو بوو و بەباشییش
دەیناسی، بەلام بە ھۆی تیپەربوونی کاتەو سەرکەوتوو
بوو بوو لەو ھەوایی بەتەواوی لەبیری خۆی دەری بکات) لە شوینی
خۆی دای چلەکاند و تووشی واقورمانی کرد. یەكەم وشە کە
لە زاری دەر ھات، بە شیوھێ گەھیی و سکالا دەری بپری و
وتی، ”بەراست ئەمە پێی تێ دەچیت؟ ئەو بۆچی راستەوخۆ
نەھاتی و ئەم ھەوایی پێ رابگەینیت؟“

”لە دڵنەواییکردنتان گەلیک سوپاس دەکەم. بەراستی
ھەست بە پەژارەیی ئێوەش دەکەم و پێزانینی زۆریشم بۆ ئەو
پەژارەیان ھەیە، سەرھەپای ئێوەی کە...“
”سەرھەپای ئێوەی کە چی؟“

”سەرھەپای ئێوەی کە چەندین سالە لە یەکتەریش
دابەراوین، کەچی ئێوە ھاوبەشی ئەم کۆستکەوتنە منتان
کرد و ھاوسۆزیی خۆتان بۆ دەر بپرم، تەنھەت نازانم چۆن
سوپاسگوزاریی خۆتان بۆ دەر بپرم. تەنھا ئەمە بوو کە
دەموست پێتان رابگەینم. ھەلبەت ئەمە ئێوە ناگەینیت، کە
گومانم لە دڵسۆزیی ھاوڕێکانی ترم ھەبیت: لێرە دەتوانم چاوم
بە چەندین ھاوڕێی دڵسۆز و جێتەمانە بکەوێت و بیانۆزمەو،
ھەر بۆ نمونە ستیپان میخایلوڤیچ باگاوتوڤ. بەلام ئەلیکسی

ئىقانۇقىچ، ھەر وەك دەزانن، سەرەپای ھاورپىيەتییەكەمان، كە دەتوانم رى بە خۇم بدەم بلىم ھاورپىيەتییەكەمان، چونكوو تا ئىستاش من ئەو ھاورپىيەتییەمان بەرز دەنرخىنم و بەوپەرى ریز و شكۆوۋە يادى دەكەمەوۋە و باسى لىوۋە دەكەم. ئەوا بۇ ماوۋەى نۆ دانە سال دەبىت، كە تۆ بۇ تەنھا جارىكىش چىيە لە دواى رۆشتنت لەلای ئىمە لە ماوۋەى ئەم نۆ سالەدا، تەنھا جارىكىش چىيە سەردانىكت نەكردىن؛ ھىچ نامەگۆرپىنەوۋەيەكەش لەگۆرپىدا نەبوو...”

مىوانەكە بە يەك رىتمى موزىكى ھاوئاھەنگ، دەستەواژەكانى دەر دەپرى. تەواوى ئەو كاتەى كە قسەى دەكرد، چاوى لە عەردەكە برىبوو، بەلام ھىچ گومانى تىدا نەبوو، كە تەواوى ئەو كاتەى تىدەپەرى، ھەموو شتەكانى دەبىنى. بەلام قىلچانىنۇقىش ھەنووكە ھىمنى خۆى بەدەست ھىنابۆوۋە.

بە ھەستىكى زۆر نامۆوۋە، كە تا دەھات، ئەو ھەستە بەھىزتر و بەھىزتر دەبوو، چاوى برىبووۋە پاقىل پاقىلۇقىچ و زۆر بەقوۋلى گوۋى لى گرتبوو. تەنانەت كاتىك كە لەناكاو پاقىل پاقىلۇقىچ لە ئاخاوتن وەستا، يەك شەپۆل بىرۆكەى سەير و جۇراوچۇر و چاوەپرواننەكراو خۆى خزانە مىشكىوۋە. ھىندە خرۇشابوو، كە ھاوارى كرد، ”بەلام زۆر سەيرە، چۆن تا ئىستا تۆم نەناسىبووۋە؟ بە لايەنى كەمەوۋە زياتر لە پىنچ جار من و تۆ رىكەوتى يەكترمان كردبوو لە كاتى تىپەربوون بەسەر شەقامەكاندا!“

”بەلى، بە ھەمانشىوۋە منىش چاكەم لەبىرە، كە بەردەوام دەھاتنە سەر رىگەكەم! پىم وا بىت دوو جار يان سى جارىك دەبوو...”

”لەراستیدا ئەو تۆ بوویت، کە بەردەوام دەهاتیتە سەر
رێگەکەم، نەک من!“

فیلچانیئۆف لە شوینی خۆی ھەستایەو و کتوپر بە
شیوەیەکی چاوەرواننەکراو دای لە قاقای پیکەنین.
پاڤیل پاڤلۆڤیچ بۆ ساتیک لە قسەکردن وەستا و بەسەرئەو
و بەوردی تەماشای ھاوڕێکەیی کرد. بەلام یەکسەر بەردەوام
بۆو، ”سەبارەت بەوێی کە دەلێن بۆچی منتان نەناسیوەتەو؟
پێدەچیت بە ھۆی تیپەربوونی ئەو ماوە زۆرەو منتان لەبەر
چووبیتەو، سەرباری ئەوێش، ئەم ئاوەیەشی کە ماوەیەک
دەبێت تووشی بووم، ھەندیک شوینەواری لەسەر پوختسارم
بەجی ھێشتوو.“

”ئاوێ؟ راست دەفەرموون، شوینەواری ئاوە بە
پوختسارتانەو دەبێت! بەلام سەرەپای ئەو، ئایا توانیت
کە...”

”چارەسەری بکەم؟ ھەرشتیک پەنگە روو بدات. ئەلیکسی
ئیڤانۆڤیچ، کەسیک ئاوا تووشی لێقەومان ببیت، ھەرگیز
ناتوانیت ھیچ بلێت.“

”ھەر بەراستی ھەمووی وەک یەکە، بەراستی مایەیی پیکەنینە!
بەلام بەردەوام بن، بەردەوام بین، ھاوڕێ خۆشەویستەکەم!“
”سەرەپای ئەوێی چاوم پێت کەوت، بە ھەمان شیوە...”

”بۆستە بزەنم! بۆچی ھەر ئێستا وتت ”چارەسەری بکەم؟“
مەبەستم ئەو بوو کە بە ھەر بڕینیکی شیاوتر مەبەستی خۆمتان
پێ رابگەیەنم. بەلام فەرموون بەردەوام بین، بەردەوام بین!“
فیلچانیئۆف بە ھۆی چەند ھۆکاریکەو وەردەورده ھەستی
بە دلخۆشییەکی سەیر دەکرد. ئەو ھەستە خەماوییە پێشتر

ههیبوو، ئیستا وردهورده دهگورا بو ههستیکی تر، که تهواو جیاواز بوو لهوهی پیشووتر، به ههنگاوی خیرا بهناو ژوورهکهدا سهر و خواری دهکرد و ئههات و ئهچوو.

”سهرهپای ئهوهی تهناهت چاویشم پیتان کهوت، لهگهل ئهوهشدا نیازم بوو کاتیک که پیم نایه پترسبۆرگ، چاوم پیتان بکهویت و بتاندۆزمهوه، سهرلهنوێ پیتان رادهگهیهنمهوه، که هیشتاش له پرووی رۆحیهوه ههست دهکهه تهواو تیکشکاوم... ههست به تیکشکانیکی دهروونی زۆر ناخۆش دهکهه، بهتایبهت له مانگی سیوه که...”

”ئاه بهلێ! تۆ تووشی تیکشکانی دهروونی بوویت له مانگی سیوه... کهمیک رابوهسته. بهراست جگهره ناکیشن؟”
”ئیه باش دهزانن، که رۆژانی زوو، ئهوکاتهی هیشتا ناتالیا قاسیلیقنای کۆچکردوو له ژياندا بوو من...”

”بهلێ، بهلێ، بهدلنیاپییهوه؛ له مانگی سیوه؟”

”به ئهرک نهبیته تهنه جگهرهیهکم بدهنی؟”

”بیگومان، فهرموون ئهمه جگهره. دای بگیرسین و بهردهوام بین! بهردهوام بین! به شیوهیهکی ترسناک...”
فیلچانیوڤ، له کاتیکدا جگهرهکهی بو ئهوا داگیرساند، دووباره بهخیرایی گهپایهوه سهر جیگهی خهوهکهی.

پاقیل پاقلوڤیچ بو ساتیک له قسهکردن وهستا و تهماشایهکی فیلچانیوڤی کرد و وتی، ”بهراست، تۆش هینده باش نایهیه بهرچاو. ئایا بهراست تهنه دروستیتان باشه؟”

فیلچانیوڤ بهتوورپییهوه هاواری کرد، ”نهفرهت له تهنه دروستی من! بهردهوام بیه!

میوانه که له شوینی خۆیهوه تهماشای پهشیویی

ھاو له که ی خۆی ده کرد، پیده چوو ئاسووده تر بیت، ههروه ها
بروابه خو بوونه که شی ورده ورده گه شه ی ده کرد.
دووباره دهستی کرده وه به ئاخاوتن، "به لام پیم نالین درێژه
به چ شتیک بدهم؟ ئه لیکسی ئیقانو چیچ، سه ره تا ئه وه بهینه ره
پیشچاوی خۆت، که پیاویک تیکشکاوه - به لام تیکشکانیکی
ئاسایی نا، به لکوو سه رتا پیا تیکشکاوه، ئه گه ر بتوانین به مشیوه یه
گوزارشتی لیکه یین؛ پیاویک که دوا ی به سه ر بردنی بیست
سال له ژیا نی هاو سه ری تی به خوش به ختی، پاشان له پر به
هۆی رووداویکه وه سه راپای ژیا نی قلی ده بیته وه و ده گو ریت،
له ناو شه قامه کاند، بی ئه وه ی ئامانجیکی دیاریکراوی هه بیت،
ویل و سه رگه ردانانه به دوا ی هیچه وه ویله، هه ر وه ک ئه وه ی
له چۆله وانیه کدا خۆی له یاد کرد بیت، له گه ل ئه وه شدا چیژیکی
راسته قینه له م له یاد کردنه ی خۆی ببینیت. زۆر سروشتیه
ئه گه ر بیت و هه ندیک جار به ریکه وت چاوم به ناسیاویکم
یان ته نانه ت هاو رییه کی راسته قینه ش بکه ویت، ئه وه هه ر
به ئه نقه ست خۆمی لی هه له ده که م و تا پیشم بکریت، خۆمی
لی نزیك ناخه مه وه، ئه مه مه به ستم له و کاتانه یه، که خۆم له یاد
ده که م. به لام هه ندیک کاتی تر که هه موو شتیکم وه بیر دیته وه،
هه موو ئه و که سانه ی رۆژیک له رۆژان شایه تی ئه و ژیا نه ی
رابر دووم بوون و رابر دوویه ک که ئیستا به سه ر چوو و
هه رگیزیش ناگه ریته وه، له م جو ره کاتانه دا دلم زۆر به توندی
لیده دات و هه ز ده که م خیرا خۆم بگه یه نمه ئه و هاو رییه ی
مه به ستمه و ئیتر گو ی به روودانی هیچ مه ترسییه ک ناده م
و باز ده ده م به سه ر هه موو مه ترسییه کاند و ته نها بۆ ئه وه ی
به هه موو بوونی خۆم و سۆز و خوشه ویستیمه وه هاو ریکه م

له ئاميز بگرم و تير له ئاميزيا بگريم. چىي تر گرنگ نابيت
بهلامه وه نيوهى شهو بيت يان قرچه قرچى گهرماي نيوه پړ
بيت، تهنانهت ئه گهر پيوست بكات كاتزمير چوارى به يانيش
بيت، ههر بو به ديھتاني ئه و مه به ستم خه بهرى دهكه مه وه.
من تهنه سهارهت به كاتى هاتنه كه م به هله دا چووم، به لام
سهارهت به هه لېژاردنى هاوريكه م، به هله دا نه چووم، ئه م
ساته بو من زور ساتيكى به نرخ بوو و سهارهت به هاتنه
ناوه خته كه شم، به هوى ئه م بارودوخه دهروونيهى كه
ههستى پى ئه كه م، ههر به راستى پيم وا بوو هيشتا تازه
كاتزمير دوانزهيه. تهنانهت هه ندئ كات پياو په ژاره كانى خوى
دهخواته وه و پى سهرخوش ده بيت. ههرچه ند ئه وهى ئيستا
تيكم ده شكينيت به سهر يه كدا، په ژاره نيه له راستيدا! به م
تازه بيه شتيكى تر هه راسانى كردووم و تيكوپيكم ئه شكينيت
به سهر يه كدا...”

فيلچانينوڤ به دلته نگى و جوريكيش له گرنگييدانه وه وتى،
”به راستى زور به نامويى له خوتان ده دوين!”

”به لئ، راست ده كه ن، من زور به نامويى له خوم ده دويم...”

”خو... گالته و شتى واش ناكه ن؟”

پاڤيل پاڤلوڤيچ، كه زور ههستى به ئازار كرد، به م قسه يه
دوايى فيلچانينوڤ، به سهر ساميه وه وتى،

”گالته كردن! ئه ويش له كاتيكى له م شيوه يه دا، كه من كۆلك

په ژاره م له سهر دل كو بوته وه...”

”ئاه ليت ئه پاريمه وه كه چىي تر باسى ئه وه مه كه ن!”

فيلچانينوڤ ههر كه واى وت، ههستايه سهر پى و دهستى
كرده وه به هاتوچو به ناو ژووره كدا. پينج خوله كيك به م

شیوہیە بەبەندەنگی تیپەری کرد. لەو ھەدا بوو کە میوانەکەش ھەستیتە سەر پی، بەلام لەناکاو ئیلچانینوڤ گۆراندی بەسەریدا، "ھەلنەستیت لە شوینی خۆت، ھەلنەستیت!" پاقیل پاقلوڤچیش، کە بەم شیوہ فەرماندەرانە گوئی لەم قسەییە بوو، خیرا و گویرایەلانە یەکسەر لەناو کورسییەکە ی خۆیا نوقم بۆو.

ئیلچانینوڤ، ھەک ئەو ھەدا لەپەر بیرۆکە یەک تووشی سەرسوورمانی کردبیت، لەناکاو لە بەردەمی میوانەکەیدا راوہستا، وتی، "بەلام ئیوہ زۆر گۆراون. ھەر بەراستی بە شیوہیەکی زۆر ترسناک گۆراون! بە شیوہیەکی زۆر نااسایی! مرۆیەکی تەواو جیاوازن ئیستا!"

"بە رای من ھیچ جیگە ی سەرسوورمان نییە! نۆ سال دووری، کاتیکی کەم نییە بۆ گۆرانی شیوہی مرۆڤ!" "نا، نا، نا، مەبەستەکە ی من تیپەرینی سالاھەکان نییە! ھەر بەراستی لە پرووی شیوہ و باری جەستەیییەوہ گۆرانیک ی ئەوتۆتان بەسەردا نەھاتووہ، بەلام من مەبەستم لە گۆرانیک ی ترە، ئیستا تۆ پیاویکی تەواو جیاوازی!" "ئێ ئەمەش ھەر ئاسایییە، پەنگە ئەو گۆرانەشی کە تۆ باسی دەکەیت و من نایزانم، ھەر بە ھۆی ئەم نۆ سالاھەوہ بیت."

"ئە ی بۆ نەلین لە مانگی سیوہ؟"

پاقیل پاقلوڤچ بزوہیەکی دزیوی خستە سەر لیوہکانی، "ھە، ھە! بیرۆکەکەتان تا بلێی جیگە ی پیکەنینە... بەلام ئەگەر بویری ئەوہم تیدا بیت - ھەر بەراستی ئەمەوێت لیتان پیرسم مەبەستتان چ جۆرە گۆرانیکە بەدیاریکراوی!"

”زۆر باشه، مادهم تۆ داخوازیی ئه وهم لی ده کهیت! منیش به وپه ری راشکاوییه وه وه لامتان ددهمه وه، له راستیدا ئه و پاڤیل پاڤلۆڤیچه ی جارن ده مناسی، مرۆیه کی تا بلیی به ریز و به ویقار، خوشسلوک و مرۆیه کی تا بلیی ژیر بوو، به لام ئه مه ی ئیستا ده یینم و له ماله که مدایه، له مرۆڤکی هه رزه به ولاوه، هیچی تر نییه!“

ڤیلچانینۆڤ له وپه ری توورپیدا بوو، که ته نانه ت کۆی له ده ربړینی هیچ وشه یه کی ناشایسته نه ده کرده وه به رامبه ر ئه و که سه ناشی که باش بوون له گه لیدا.“

پاڤیل پاڤلۆڤیچ وه ک ئه وه ی چیژ له هه لچوون و توورپه بوونی خانه خوێکه ی ببینیت، به زه رده خه نه یه کی گالته جارانه وه وتی، ”مرۆیه کی هه رزه! که واته تۆ به و شیوه یه بیر ده که یته وه؟ ئیستاش چیی تر مرۆیه کی ژیر و به ویقار نیم – چیی تر ژیر نیم؟“

”نه فره ت له ژیری! ئیستا زاتی ئه وه م هه یه بلیم، که تۆ هه ر به راستی زۆر ژیریت.“

ڤیلچانینۆڤ له دلی خویدا وتی، ”باشه، به راست من خۆم زۆر به چاوقاییم ده زانی، که چی ته ماشا بکه، ئه م مردوو مراوه له من چاوقاییمتره! ئه بیّت چ ئامانجیککی نه یینی هه بیّت و چ گو به ندیککی له ژیر سه ردا بیّت؟“

میوانه که، که زۆر خرۆشابوو، ئاگای له خۆی نه مابوو، له سه ر کورسییه که ی جووله ی تی که وتبوو به ملا و به ولای خویدا خولی ده دا، له ناکاو هاواری کرد، ”ئاها دوستی من، هاوړیی گه لیک شرینم! ئیمه خه ریکی چ به زمیکین؟ ئیمه ئیستا له م سه ر زه مینه نین، ئیمه له کۆمه لگه یه کی خانه دان و مه زندا

نین! ئیمە دوو ھاورپی کۆنین، گەلیک کۆن و گەلیک گیانی
بەگیانین! ئیستا بەوپەری راستگویی و دۆستایەتیەو ھە
یەک شویندا کۆ بووینەتەو تا گیان بکەینەو بەبەری ئەو
ھاورپیەتیەو بە ھیچ نرخیک مەزندانە ناکریت، یادی بەخیر،
کە جاران ئەو خوالیخۆشبوو ھەش لەگەڵمان کۆ دەبوو ھە و
مەجلیسەکانمانی جوانتر دەکرد!

ھەست و سۆزی، بە شیوەیەکی وەھا لە خۆی دوور
خستبوو ھە کە سەرلەنوێ سەرە بۆموو ھەکی خۆی پوو بە
عەردەکە، وەک جاری پیشوو، شۆڕ کردەو، پوخساری لەناو
کلاو ھەکیدە ھەشار دا. قیلچانیئۆف بە رق و توورەییەو ھە
دەروانی.

لەپەر خەیاڵیک بە میشکیدا برووسکەکی کرد، "باشە کی نالیت
ئەم ھەموو شتەکی ئەیکات و ئەیلێت، بیەوێت سەر بخاتە سەر
سەرم و گالته جاری بەرپا بکات! بەلام نا... نەخیر، نا... نەخیر!
برواش ناکەم سەرخۆش بیت، لەگەڵ ئەو ھەموو چايشی
سوور ھەلگەراو، تەنانەت گریمان ئەگەر سەرخۆشیش بووایە
- خو ھەر ھەمان شتی دەکرد! باشە تۆ بلیت ھەر بەراستی
ئەم خوێرییە چیی لە من بویت و چ ئوینیکی لە ژیر سەردا
بیت؟"

پاقیل پاقلۆقیچ، لە کاتیکی وەردەوردە کلاو ھەکی لە
پوخساری دوور دەخستەو ھە و وا دیار بوو لەناو دنیای
خەیاڵ و بیرەو ھەریەکانی رابردوویدا تەواو نوقم بووبیت،
لەناکاو دەنگی بەرز بوو، "بیرت دیت؟ بیرت دیت؟ بیرت
ئەو کاتانەکی دووقۆلی پیاسەمان دەکرد لەناو گوندەکاندا،
ئەو ئەو ئیوارانەت بیر ماو، کە بەیەکەو ھە بەقسەکی خوش

و جەفەنگبازى بەسەرمان دەبرد، يان ئەو كۆر و ئاھەنگى سەماگىرانانە و دانىشتنەكانمان لەسەر مېزى يارىكردن لە مالى پايەدار، بەرپىزى ميواندۆست سىميۆنى سىميۆنوفىچ؟ يان ئەو ئىوارانەت بىر دىتەو، كە ھەرسىكمان لەدەورى يەك كۆ دەبووینەو و دەمانخویندەو! ئەى يەكەم دیدارت بىر ماو، كە تۆ بەيانىيەكى زوو ھاتبوویت بۆ لامان و ئەتووست سەبارەت بە كارە بازىرگانیيەكانت پرسوجۆم لەگەل بكەیت؟ باشم بىرە كە سەرەتا خەرىك بوو خراپ توورە ببیت، بەلام لەناكاو ناتالیا قاسىلىقنا خۆى كرد بە ژوورەویدا و ھەمووى دەخولەكىكى نەبرد، كە بوویت بە ھاورپىيەكى گيانىبەگيانى خىزانەكەمان، ئەم ھاورپىيەتيەش نزيكەى يەك سالى رەبەقى خاياند؛ بەسەرھاتى ئەم ھاورپىيەتيەشمان، رېك وەك شانۆنامەكەى تۆرگىنيٹف، خانمى لارپىيى، بوو.

قېلچانىنۆف سەرى داخستبوو و چاوى لە عەردەكە برىبوو و بەھىواشى لە ژوورەكەدا سەر و خوارى دەكرد، ھەرچەند ئارامى لەبەر برابوو، بەلام سەرەراى ئەو، بەوردى گويى گرتبوو.

لەكاتىكدا كەمىك شەژانى پىوھ ديار بوو، قسەكانى بە ميوانەكەى برى و وتى، "لەراستیدا ئەو، تا ئىستا بە بىرى مندا نەھاتبوو، ئەم شانۆنامەيەى خانمى لارپىيى بوو، كە تۆ باسى لىوھ دەكەیت. ھەرگىزىش پىشتىر نەمىنيبوو، كە تۆ بەم شىوھ زىقنە قسە بكەیت و ئاوا دەمى خۆت خوار بكەیتەو و بەم شىوھ زارە ناسروشيە قسە بكەیت. بۆ وات بەسەر ھاتووە؟"

پاڤىل پاڤلوفىچ خىرا قسەكەى پى برى و وتى، "راستىيەكەى

ئه‌وه‌یه، که من پیشتر زۆر به‌که‌می ئه‌دوام. واته زیاتر بیده‌نگیم هه‌لده‌بژارد. له‌بریی قسه‌کردن. خوشتان باش ده‌زانن، کاتیک خوالیخۆشبووی خیزانم قسه‌ی بکردایه، ئه‌وه من وام به باش ده‌زانی گوی له قسه‌کانی ئه‌و بگرم. بیرت دیت که چهند شیرینانه قسه‌ی ده‌کرد... به‌تایبه‌ت ئه‌و کاتانه‌ی باسی له‌ شانۆنامه‌که‌ی خانمی لاریی و پاله‌وانه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی ناو ئه‌و شانۆنامه‌یه، ستوبندیف، بکردایه، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، هه‌لبه‌ت تۆ هه‌قته وام پێ بلێیت و راستیش ده‌که‌یت. گه‌لیک جار، دوا‌ی ئه‌وه‌ی تۆ به‌جیت هیشتبووین، من و ئه‌و خوالیخۆشبووه یادمان له‌ یه‌که‌م دیدارمان له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرده‌وه و هه‌میشه به‌و درامایه‌مان ده‌چواند، ئه‌گه‌ر راستیتان بویت، جۆره‌ لیکچوونیک‌ی زۆر هاوشیوه‌ له‌و نیوانه‌دا ده‌بینرا. به‌تایبه‌تی ده‌رباره‌ی ستوبندیف.

قیلچانی‌تۆف، که ته‌واو له‌ ناوه‌ینانی ستوبندیف ده‌هری ببوو، چونکه‌ ناوه‌ینانی ئه‌و کاره‌کته‌ره‌ ده‌بووه‌ هۆی وه‌بیره‌ینانه‌وه و زیندوو‌کردنه‌وه‌ی چهن‌دین بیره‌وه‌ری ناخۆش و ئازاربه‌خش له‌ مێشکیدا، به‌توور په‌یییه‌وه‌ پێی کوتی به‌ عه‌رده‌که‌دا و هاواری کرد، "کامه‌ ستوبندیف؟ نه‌فره‌تی لی بیت!"

پاقیل پاقلۆقیچ به‌ ده‌نگیک‌ی شیرین و له‌سه‌رخۆ وتی، "ستوبندیف کاره‌کته‌ریکه‌، یه‌کیکه‌ له‌ کاره‌کته‌ره‌کانی ناو شانۆنامه‌که‌ی خانمی لاریی و رۆلی هاوسه‌ر ده‌بینیت له‌و شانۆیییه‌دا. به‌لام ئه‌وه‌ی من مه‌به‌ستم بوو له‌م باب‌ه‌ته‌دا، له‌ راستیدا په‌یوه‌ندی به‌ زنجیره‌بیره‌وه‌رییه‌کی شیرینتر و به‌نرختری ژيانمه‌وه‌ هه‌یه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی تۆ له‌لامان رۆشیتیت، ستیپان میخایلۆقیچ باگاو‌تۆف، به‌ هاو‌رپییه‌تی خۆی له‌گه‌ل

ئىمە، ھەمان ئەو شانازىيە گەورەيەى پى بەخشىن كە پىشتەر
ئىوھ پىتان بەخشيىبووين، ئەم ھاورپىيەتيەشمان لەگەل ئەو،
ماوھى پىنج دانە سالى رەبەقى خاياند.

قيلچانىئوڭ ھىشتا وەك پەيكەرىكى بىگيان لە شويىنى خوى
بەپىوھ وەستابوو، وتى، "باگوتوڭ؟ مەبەستت لە كىيە؟ كامە
باگوتوڭ؟"

"باگوتوڭ، ھەمان ستىپان ميخايلوڭچە، كە بە ھاورپىيەتي
خوى، خوشنوودى كردين، رىك سالىك دواى تو، ھەروھەا...
ھەروھەا رىك ھەمان شتى كرد، كە تو لەگەلتا كردين."
قيلچانىئوڭ لە كۆتاييدا بىرى كەوتەوھ كە كىيە، ھاواری
كرد، "ئەى خوايە، بەلى! ئىستا ئەزانم باسى كى دەكەن!
باگوتوڭ! پىم وا بىت مۆلگەى كەشتى و شتى واى ھەبوو لە
شارۆچكەكەى ئىوھ..."

پاڭىل پاڭلوڭچىش بە ھەمان ئەو شەيدايى و خوشىيەى
قيلچانىئوڭ، بەوپەرى دلخوشىيەوھ ھاواری كرد، "ھەيبوو،
ھەيبوو! لەلای پارىزگارى پترسبۆرگ! لاويكى تا بلنى رىكپۆش
و خانەدان بوو، سەر بە شكۆمەندترىنى خىزانەكان بوو! كەسم
نەديبوو ھىندەى ئەو لاوھ جوانخاس بىت."

"بەلى، بەلى، بەلى! بەراست بىرم لە چى دەكردەوھ؟ بۆچى
ئەويش، بە ھەمان شىوھ..."

پاڭىل پاڭلوڭچى دووبارە بە ھەمان ئەو شاگەشكەيىيەى
قيلچانىئوڭوھ، بەوپەرى خوشىيەوھ ھەمان ئەو وشانەى
دووبارە كردهوھ، كە ئەو كردنى، وتى، "ئەويش بە ھەمان
شىوھ، ئەويش بە ھەمان شىوھ! بەلى، ئەويش بە ھەمان شىوھ،
لە ھەمان ئەوكاتەى ئىمە لە مالى ميواندۆستى بەخشندە،

خاۋەنپايە بەرپىز سىميون سىميونۇڭ ئىچىگە ھۆلە تايىپە تەكەي بۇ
نمايىشى شائۇيى، خەرىكىنى نمايىشكەردى شائۇنامەي خانمى
لارنىيى بووين. سىتپان مىخايلۇڭ ئىچىگە رۆلى ئاغاي پى درابوو و
منىش رۆلى ھاۋسەرم پى درابوو، ھەروھە خوالىخۇشبوۋى
خىزانىش رۆلى خانمى لادىيى پى درابوو. بەلام بە ھۆي
پىداگىرىيى ناتالىا قاسىلىقناي خىزانى كۆچكەردووم، ئەو رۆلەيان
لە من ۋەر گرتەۋە. ئا بەم شىۋەيە بو، من رۆلى ھاۋسەرم
نەگىرا. ۋەك ئەۋەي ئەو رۆلە بۇ من نەگونجىت و لەگەل
كەسايەتتەيەكەمدا نەيەتەۋە...”

قىلچاننىۋۇڭ، كە لە توۋرەيىدا گىيانى دەلەرزى، بە شىۋەيەكى
ئابروۋبەرەنە و بازارى و دوور لە ئەتەكىت، گوراندى بەسەرىدا،
”شەيتان بەنەفرەت بىت! ئاخىر پىم ناللىت چ لىكچوونىكى ھاۋبەش
لەنيۋان تۆ و ستوبندىقدا ھەيە؟ جەنابت پىش ئەۋەي ھەركەسىكى
دى بىت، يادت نەچىت كە تۆ پاقىل پاقىلۇڭ تروسۆتسكىت،
نەك ستوبندىق! پاشان ئەبىت بمبورن، چونكە ئەمەۋىت پىتان
رەبگەيەنم، كە بەرپىز باگاۋتۇڭ ئىستا لىرەيە، لە پىترسبۇرگ،
ئەم بەھارە بەم دوو چاۋەي خۇم بىننم، كە جەنابتان ھىندە
بەتامە زىۋىيەۋە باس لەو خويىيە دەكەن. بۇ بە ھەمان شىۋەي
كە ھاتوون بۇ لاي من، ناچن بۇ لاي ئەۋىش؟“

”ئەۋە بۇ ماۋەي دوو دانە ھەفتەي رىكە، پۇژ نىيە نەچمە
بەردەم دەرگاي مالەكەي بۇ ئەۋەي چاۋم پىيى بىكەۋىت، بەلام
پىم پى نادەن چاۋم پىيى بىكەۋىت! لەبەر ئەۋەي نەخۇشە، ھەر
لەبەر ئەۋە پىم پى نادەن بىيىنم! زۆر لەۋە دلىيا بن، كە من
لە سەرچاۋەيەكى زۆر باۋەرپىكراۋەۋە ھەۋالى ئەۋەم لايە، كە
ئەۋ ھەر بەپاستى توۋشى نەخۇشىيەكى زۆر مەترسىدار و

كوشنده بووه. واى بۇ دەچم ھەر لەبەر ھۆكارى ئەم نەخۇشيە مەترسیدارە بىت، كە رى بە كەس نادەن سەردانى بکەن و چاويان پىي بکەويت! ھاوپىيەكى شەشسالە! ئاخ! ئەلىكسى ئىقانۇقيچ، پىت دەلیم و دووبارەشى دەكەمەو: ھەندىك جار كەسىك ئازارەكانى بە شيوەیەكە، كە پىي خۆشە بە قوولايىي زەويدا رۇ بچىت و بەتەواوى تييدا نوقم بىت! بەلى، ھەر بەراستى؛ ھەروەھا ھەندى كاتى تر، كەسىك پىي خۆشە و دەیەويت خوى فرى بداتە ئامىزى يەكىك لە ناسياوہ كۆنەكانى يان باشتىر بىلیم، خوى فرى بداتە ئامىزى يەكىك لەوانەى لە ژيانى رابردوويدا ھاوبەشىي كردووه، ئەمەش تەنھا بۇ ئەوہى بە دلىكى ئاسوودەوہ لە ئامىزى يەكدا بگرين، بەوپەرى راستگويىيەوہ ئەمە دەلیم، بەدلنیاييەوہ بۇ ھىچ مەبەستىكى تر نا، تەنھا بۇ ئەوہى كەمىك لە ئامىزى يەكتريدا بگرين...”

فيلچانىنوف لەناكاو بەتووپرەيىەوہ ھاوارى كرد، ”بە ھەرحال، زۆر باشە، پىتان وا نىيە كە ھەتا ئىرە بۇ ئەمرو بەس بىت؟“

پاقىل پاقلۇقيچ يەكسەر لە شوینەكەى خوى قەلەمبازى دا و وتى، ”بەلى، بىگومان، تا ئىرە بۇ ئەمرو بەسە، لە راستيدا نەك ھەر بەسە، بەلكو زۆرىش بەسە! ئىستا نزيكى كاتژمىر چوارە و زۆر خەجالەتم كە رەنگە بە ھوى خودپەسەندى و زيادەگويىيەكانمەوہ بىزارم كردبن...”

”گويىگرە، بەدلنیاييەوہ خۆم سەردانت دەكەمەوہ و بەم زووانە چاوم پىت دەكەويتەوہ، دواى ئەوہ، ھىوادارم...”

راستەوخو و بەراشكاوى پىم بلىيت، ھەر بەراستى ئەمرو خەيال نەبوويت؟“

“خەيال! بە ھىچ كلۇجىك!...”

“كە ھاتىت بۇ ئىرە، ھىچ شتىكت نەخواردبۇو ھەيان پىشتەر
نەتخواردبۇو؟”

“ئەزانى چى، ئەلىكسى ئىفانۇقىچ، ھەست دەكەم كەمىك
تات ھەبىت.”

“سبەينى بەيانى، پىش كاتژمىر يەك دىم بۇ دىدارت و
چاوم پىت دەكەويت.”

پاقىل پاقۇقىچ، كە زۆر كەيفخۇش و رازى بوو لە دۇخەكە،
خىرا پەرىيە ناو قسەكانى قىلچانىنۇف و قسەيەكى مزرى
ئاراستە كرد و وتى، “ماوئەكى زۆرە سەرنجتان دەدەم و وا
دەر دەكەويت ھەر لەخۇتەنەو قسە بىزپكىن! ھەر بەراستى بە
ھۆى گەلخۇيى خۇمەو كە لە خەوم كردن، ھەست بە ئازارى
ويژدان دەكەم... بۆيە من ھەر ئىستا دەپۇم، ھەر ئىستا دەپۇم!
ئىوھش بۇخۇتان رابكشىن و ھەول بەدن كەمىك بخەون!”
قىلچانىنۇف لەدواى كابران بەخىرايى ھاوارى كرد، “بەلام
ناوونىشانى خۇتت پى نەوتم، كە لەكوى نىشتەجىت؟”

“بەراست پىم نەوتىت! من لە ھۇتەل پۇكرۇقسكى نىشتەجىم.
“كامە ھۇتەل پۇكرۇقسكى؟”

“رېك نىكى كلىساي پۇكرۇقسكىيە. نىكە لە لايەكى
شەقامەكەو. بەس راستىتان بویت، ناوى شەقامەكە و ژمارەى
شەقامەكەم بىر نەماو، بەلام ھەر رېك نىكى كلىساي
پۇكرۇقسكىيە.”

“بەدلىيايىيەو ئەيدۇزمەو!”

“بەوپەرى خۇشحالىيەو، ھەركات بىن، ئەتانخەمە سەر سەرم.”

خەرىك بوو بە پليكانەکاندا دەچووە خوارەو، کە
سەرلەنۆی ئیلچانینۆف قاوی دایەو، ”رابطەستە! بەراست،
ناتەوێت جیگە و رێگەت بگۆریت؟“

پاڤیل پاڤلوفیچ لە کاتیکدا لەسەر پلەى سییەمى پليكانەکان
وەستابوو، ئاوپى بۆ لای ئیلچانینۆف دەدایەو، بە چاویكى
کراوە و بە پروویەكى خوشەو هەواری کرد، ”مەبەستت چیه
لەوێ جیگە و رێگەم بگۆرم؟“

لەبریی وەلامدانەو، ئیلچانینۆف بە هەموو هیزی خۆیەو
دەرگاکی بە دەنگیكى بەرز بە پرویدا داخست. بەوریاییەو
دەرگاکی کلیل دا. کاتیک گەرایەو بۆ ناو ژوورەکەى، وەک
ئەوێ ئەتکی نامووسیان کردییت، بەخەستوخۆلى تفيكى لە
عەرەکە کرد.

دواى ئەوێ بۆ ماوێ پینچ خولەکیک لە ناوهراستى
ژوورەکەدا بیجوولە بەپیو هەستا. بى ئەوێ جلهکانى
بگۆریت، خۆى فری دایە سەر جیگەکەى و هەمووى خولەکیكى
نەبرد، کە چاوەکانى چوونە خەویكى قوولەو، ئەو مۆمەى
لەبیری چووبوو بیکوژینیتهو، بەهێواشى لەسەر میزەکە
دەسووتا.

ژن و مېرد لمگمل دۆسته کېدا

له خه ويکي زور قوول پو چووبوو، نزيکي دهو روبهري کاتژمير نو و نيو بوو که به ئاگا هاته وه؛ له شوييني خوۍ ته کانيکي دا و هه ستا، له سه ر جيگه که ۍ دانيشت، به خيراۍي هه موو شتيکي وه بير هاته وه، به تاييه ت ئه وه ۍ په يوه نديۍ به مهرگي ئه و ژنه کوچکردو وه بوو.

ئو هه وال له ناکاوه ۍ دوييني شهوي رابردوو، سه باره ت به مهرگي ئه و ژنه، هه ستيکي زور ناخوش و تا راده يه ک ئازار او ييشي له سه ر دلۍ به جي هيشتبوو. ئه م ئازار و ناخوشي، به هوۍ بيروکيه کي سه يره وه، که دوييني شهوي رابردوو له ئاماده بووني پاڅيل پاڅلوڅيچ بوۍ دروست ببوو، به شيوه يه کي کاتي بابه تي مردني ئه و ئافره ته ۍ که سه رته تا به بيستني هه والۍ مردنه که ۍ داي چله کاندبوو، له بيرۍ چووبووه. به لام ئه مړو، هه ر له يه که م ساتي خه به ربوونه وه يه وه، هه موو ئه و شتانه ۍ که نو سال به ر له ئيستا پرويان دابوو، له ناکاو به شيوه يه کي زور نائاسايۍ و

به شیوهیهکی زۆر ږوون، هەر هه مووی له میشکیدا زیندوو بوونه وه.

څیلچانیڼوڅ، ئەم ژنه کوچکردووه، واته ناتالیا څاسلیڅنا، خیزانی ئەم تروسۆتسکییهی به شیوهیهکی ژیربه ژیر خوش دهووست و کاتیک ږووی کردبووه شارهکهی ئەمان، شاری "ت"، بۆ به ده مه وه چوونی "دۆسیهیهکی تری هەر له سهر بابتهی میرات و هه ندیک مولکی تایبه تی،" یهک دانه سالی ږیک خووی بهم دۆسیهیه وه سهرقال کرد، له راستیدا هوکهی ئەوه بوو، که به راستی عاشقی ئەم ژنه ببوو، ئەگین خودی ئەو دۆسیهیه پیووستی بهو هه موو کاته نه بوو، تا ئەم بهم شیوهیه لهوئ دای کوتیت، ته نیا هوکار ئەو شهیدابوونه له راده به دهره بوو، که به رامبه ر بهو ئافره ته هه یبوو. ئەم شهیدابوون و ئاشق بوونهی به رامبه ر بهو ژنه هینده به هیز بوو، که به ته واوی بیرو هوۆشی له کار خستبوو، ئەگه ریش به شیوهیهکی راستتر بیلین، وهک کو یله ی ناتالیا څاسلیڅنای لی هاتبوو. ئەگه ر به اتبایه و ئەم ژنه داوایه کی زۆر نار هوا و دوور له هه ستهی مرۆڅایه تی و ته نها له بهر مه یلیکی پووچی ژنانه ی خووی بکر دایه، ئەوا څیلچانیڼوڅ، بی ئەوه ی بیر ی له دهر ئه نجامی ئەم کاره بکر دایه ته وه، بی سی و دوو ئاماده بوو سه ری خوۆشی له ږیگه ی ئەنجامدانی ئەو کاره دا دابنایه و به هیه چ شیوهیه کیش به لایه وه گرنگ نه ده بوو، ئەوه ی به لای ئەوه وه گرنگ بوو، ته نیا ئەوه بوو که چۆن دلی ئەو ژنه رازی بکات.

هه لبه ت هه رگیز پیشت ر هه سته یکی هاو شیوه ی ئەم هه سته ی ئیستای نه بوو بوو. له کوتاییی ساله که دا، که کاتی

لیکجیابوونه وهیان چیی تر کاری نه کردهنی نه بوو، ده بوو
هه ر لیک جیا ببوونایه ته وه، هاتنه پیشه وهی وه ها ساتیکی
چاره نو و سساز، قیلچانینوۆی له غه م و په ژاره و نائۆمیدییه کی
قوولدا نغوۆ کرد، هه رچه ند ماوهی لیکدا برانه که زۆر کورتیش
ده هاته پیشچاو، به لام چه ندین جار پیشنیاری ئه وهی بو
ناتالیا قاسیلیقنا کرد، که میرده کهی جی بهیلت و پشت
له هه موو شت بکات و له گه لیدا به ره و دهره وهی ولات بو
هه تاهه تایه هه لبین. به لام به هه ندوهره نه گرتنی ئه م قسه یه و
پارایی ئه م ژنه (که رهنگه سه ره تا وهک گالته، یان به
هوۆ جارزبوونی له زۆری دوو باره بوونه وهی ئه م داوایه ی
قیلچانینوۆ، رهنگه به ته واوی ئه م پیشنیاره ی په سه ند
بکر دایه) ئه مه بوو که وای له قیلچانینوۆ کرد به ناچاری
ده ست له م داوایه ی بشوات و دوا جار به ته نیا خوۆ ئه م
گه شته بکات.

له راستیدا هه مووی دوو مانگیک تیپه ر نه ببوو، کاتیک
له پترسبۆرگ ئه و پرسیاره ی له خوۆ ده کرد و هه رگیزیش
نه یتوانی وه لامیکی بو بدۆزیته وه. ”هه ر به راست ئه و
ئه و ژنه ی خوۆ وسته وه یان تو بلی ئه مه ته نها له
مه یلیکی هه رزه کارانه زیاتر، چیی دی نه بوو بیئت؟“ هه لبه ت
قیلچانینوۆ ئه م پرسیاره ی له دیوانه یی یان له وهی عه شقی
یه کیکی تر هاتبیته سه ر پیی، نه ده کرد. ته واوی ئه و دوو
مانگه ی سه ره تا، که گه پابۆوه بو پترسبۆرگ، له ناو جوۆره
سربوونی کدا نغوۆ ببوو، که هیچ ئافره تیک به ده گمه نیش
نه یده توانی سه رنجی به لای خویدا رابکیشیت، له گه ل ئه وهی
سه ره له نوۆ و به خیرایی توانیی په یوه ندییبه کو نه کانی نوۆ

بكاتوه و دهرفتهى ئهوهى بۆ رهخسابوو، كه دهست له گهل
 سهدان ئافرهتى جوان تيكهل بكاتوه، بهلام سهرهراى
 ئه و پرسىار و دردونگيهى له لاي دروست ببوو، دهيزانى
 ئه گهر بيت و دهرفتهى ئهوهى بۆ بيته پيشهوه و سهرله نوئ
 بگهريتهوه بۆ شارى ت... ئهوه راستهوخو يه خسيرى داوى
 فيلبازانهى ئه و ژنه دهبيتتهوه. جوانيى ئهم ژنه به شيويهك
 كارى له دلى كردبوو، كه تهنانهت ههتا پينج دانه سالى
 ره بهق، ههر له سهر ئهم بر وايهى خوئ مايهوه. بهلام
 له داوى ئه و پينج سالهوه، چيى تر ئهم بابته جيگهى
 سهرنجى نه بوو، بهلكو ئهم بابته به تهواوى ببوو جيگهى
 رقليبوونه وهيهكى زۆر، ههركات ئهم ژنهى وهبير بهاتايهتهوه،
 واى لى هاتبوو تهنانهت رقى له خوشى بيتتهوه. ههرچهند
 بيري له و يهك ساله دهكردهوه، كه له شارى ت به سهرى
 بردبوو، له حالى خوئ تهريق دهبووه. ههرچهند بيري
 دهكردهوه، لهوه نه دهگهشت كه چونچونى كهوتبووه ژير
 كاريگهريى ئهم سۆزه گه مژنه يهوه و خهريك بوو له داخان
 ميشكى دهتهقى، نه يدهتوانى باوهر بهوه بكات، كه ئهوه ئهم
 بووه ئاوا كهوتوته ژير كاريگهريى سۆزيكى له و شيويهوه.
 ههرچيى يادهوهرييهك له و ئه شقه دا ههيبوو، كاتيىك بيري
 دهكهوتهوه، هه مووى بي مانا و ههرزه كارانه دههاته پيشچاوى،
 ههركاتيىك ئهم شتانهى بير دهكهوتهوه، روخسارى له
 تهريقيدا سوور هه لده گهرا و تا ئه و ئاستهى خهريك بوو
 دهخسته گريان، هه موو ئه و يادهوهرييانه ببوون به ئازار
 و ويژدانى به توندى ئازار دهدا. راسته چهند ساليىك دواتر،
 به شيويهك له شيوهكان، ئارامتر ببويهوه، سهرله نوئ

هه‌ولێ دا هه‌موو شت له‌بیر بکات و تا راده‌یه‌کیش ئه‌وه‌ی
بو‌چووه‌ سه‌ر. به‌لام ئیستا، وا له‌ناکاو دوا‌ی تیپه‌ربوونی
نۆ سا‌ل، سه‌رجه‌م ئه‌و رووداوانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر نامۆ
له‌گه‌ل هه‌والێ مه‌رگی ناتالیا قاسیلیقنا، که شه‌وی پیشتر
پیی راگه‌یه‌ندرا، سه‌رله‌نوێ زیندوو ده‌بنه‌وه‌.

ئیستا که له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌وه‌که‌ی دانیشتبوو، کومه‌لیک
بیره‌وه‌ریی تیکه‌لوپیکه‌ل به‌یه‌ک جار شالاو‌یان بو‌ می‌شکی
هینابوو، له‌نیوان هه‌موو ئه‌و بیره‌وه‌رییه‌ تیکه‌لوپیکه‌لانه‌ی
شالاو‌یان هینابوو بو‌ می‌شکی، ته‌نها هه‌ستی به‌یه‌ک شت
ده‌کرد و په‌یی به‌یه‌ک شت ده‌برد. ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو، راسته
سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی بیستنی هه‌واله‌که‌ی شه‌وی رابردوو له
سه‌ره‌تادا تاساندی، به‌لام له‌ راستیدا مردنی ئه‌و ژنه‌ به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک نه‌بووه‌ مایه‌ی جارزبوونی، بگره‌ تا راده‌یه‌کیش
هه‌ستی به‌ ئاسووده‌یی ده‌کرد و له‌ خۆی ده‌پرسی، "ئه‌ری
هه‌ر به‌راست، ئه‌وه‌ منم که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک هه‌ستم
بو‌ مردنی ئه‌و ژنه‌ ناجوولیت و بو‌ی به‌داخ نیم؟" ئه‌مه
راستی بوو، که چیی تر ئه‌و هیچ هه‌ست و کینه‌یه‌کی له
لدا به‌رامبه‌ر به‌و ژنه‌ نه‌ما‌بوو. هه‌ر بۆیه ئیستا ده‌توانیت
به‌ خه‌یالێکی زۆر ئاسووده‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌و ژنه‌ دادوه‌ریی
خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی بی‌لایه‌نانه‌ و دادپه‌روهرانه‌ بکات.

بروایه‌ک، که له‌ ماوه‌ی ئه‌م نۆ سا‌له‌ی رابردوودا بو‌ی
دروست ببوو، ئه‌وه‌ بوو که ناتالیا قاسیلیقنا له‌ چینیکی
هه‌ره‌ ساده‌ و ئاسایی خانمانی گوندی بوو، به‌لام له‌ناو
هه‌موو خانمه‌ گووندیه‌کاندا جیاواز بوو، تا راده‌یه‌کی
زۆر له‌وان جیاواز بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ناو کومه‌لگه‌یه‌کی

شكوداردا پهروه رده كرابيټ (كيش ناليت هر بهراستى ئهم خانمه خوى له بنچينه وه كه سيكى خانه دان نه بوويټ؟ رهنكه ئهسله ن هر واش نه بيټ و ئه وه تهنه بيروكه يه كى خه يالى بيټ، كه من له ميشكى خومدا بو ئه وم درووست كرديټ!) به هه ر حال، فيلچاينوف سهره راي هه موو ئه مانه ش، هه ميشه پيى وا بووه كه كه موكورتي و هه له يه ك هه يه له تيروانينه كانى به رامبه ر به و ژنه، هه رچه نده ئيستاشي له گه لدا بيټ، كه هيشتاش هه ستيكى به رامبه ر به و ژنه هر له دلدا مابوو، به لام راسستيه كان پيچه وانه ي ئهم هه سته يان ده سه لماند.

ئهم باگاو توڤه ش به هه مان شيوه له گه ل ئهم ژنه، په يوه ندييه كى ژيربه ژيري چه نده ساله ي له گه ل درووست كرديوو، رهنكه ئه ويش به هه مان شيوه كه وتبيته "ژير كاريگه رى جوانى ئهم ژنه وه." راسستيه كه ي، هه رچه نده باگاو توڤ سهر به به رزترين و شكودارترين چينه كومه لايه تيه كانى پترسبورگ بوو، له خيزانيكى خانه داندا گه وره ببوو، به لام له گه ل ئه وه شدا، تا بليى كه سيكى ميشك پووت بوو هر وه ك فيلچاينوف، كه هه ميشه واى پى ده وت، تهنه له پترسبورگ ده يتوانى ژيانىكى سهر كه وتوانه ي هه بيټ و بژى. كه چى له گه ل ئه وه شدا، پترسبورگ پشتگوئ ده خات و قوربانى به هه موو شته گرنگه كانى ژيانى خوى ده دات و پشت له هه مووى ده كات، تهنه له پيناو ئهم ژنه دا! پينچ دانه سالى ريك له ته مه نى خوى له شارى ت به فيرو دابوو. به لى، دواچار ده گه ريته وه بو پترسبورگ، به لام رهنكه هو كاري گه رانه وه كه ي ئه وه بوويټ، كه چيى تر

ئیشیان پیی نه مابیت و وهک تاکه پیلایوکی دراو و بیکه لک
فری درابیته دهره وه. که واته ههر به راستی ده بیت شتیکی
ناوازه و تایبته له ناو ئه م ژندها بوونی هه بووبیت، که
ئه ویش رهنگه هیزی سهرنجراکیشان و یه خسیرکردن و
زالبوون به سهر دل و بیرو هوشی پیاواندا بووبیت!

به لام سهره پای ئه مهش، وا دهر نه ده که وت ئه م ژنه ئه م
توانایه ی هه بیت، واته سهرنجراکیشان و توانای یه خسیرکردن.
ته نانهت هینده جوانیش نه بوو. رهنگه ههر هیچ جوانیه کی
نه بووبیت. بو یه که م جار که قیلچانینوژ ناسیی، ته مه نی
ته نیا بیستوهه شت سالیکی ده بوو. به شیوه یه کی گشتی هینده
جوان نه بوو، به لام هه ندیک جار که روخساری ده جوولاند،
جوانیه کی دلرفینی پی ده به خشی، چاوه کانی جوان نه بوون،
جوړیک له توندوتیژی بیئه ندازه ی تیدا ده بینرا. زوړیش
جهسته ی لاواز بوو، له رووی روژن بیریش هه وه باش
په روه رده نه کرابوو، به لام ژیرییه که ی زوړ روون و ئاشکرا
بوو، له گهل ئه وه شدا، بیرکردنه وه کانی یه کلایه نه بوو،
زوړیش پیداگری له بیرۆکه کانی خو ی ده کرد. هه رچه نده
هه ندیک جار هه لسوکه وته کانی وهک هه لسوکه وتی خانمیکی
گوندی وا بوو، به لام به شیوه یه کی تایبته ی و جیاوان، راسته
ئه وه هه لسوکه وتی به م شیوه یه بوو، به لام تا بلی که سیکی
به ئاوه ز بوو، به تایبته له بابته ی جلوه به رگپوشیندا، چونکه
به راستی له هه لباردنی ئه وه جلانه ی له بهری ده کردن،
سه لیه یه کی زوړ بیوینه ی هه بوو. له راستیدا هه ستیکی
هونه ری تایبته به خو ی هه بوو. سروشته که شی سروشتیکی
بریارده رانه و زوړیش سه پیته رانه بوو. هیچکات نه ده توانرا

به ئاسانى سازشى له گه لدا بکريت له سهر شتيک يان هه موو
 شتيک يان هيچ شتيک. " له کاته دژواره کاندازور چه له نگ و
 چاونه ترس و به هيژ بوو، سه ره پاي ئه وهى زور به خشنده
 بوو، له هه مان کاتدا زوريش بيويژدان بوو. مشتومپرکردن
 له گه ل ئه م ئافره ته کارى نه کردهنى بوو؛ هه تا ئيواره بتوتايه
 دوو که پره تى دوو دهکاته چوار، ئه گهر بهاتايه و خوى
 نه يوتايه دهکاته چوار، هيژ نه بوو ئه وه بخاته ميشکيه وه
 که دهکاته چوار، چونکه له راستيدا بو ئه وه، جگه له وهى له
 بيرى خويدا بوو، هه موو شتيكى تر لاي بي مانا بوو. هه رگيز
 بو هيچ شتيک خوى به خه تا کار و جيلومه نه ده زانى.
 هه رگيز رۆژيک له رۆژان ناپاكييه به رده وامه کانى دهره ق
 به ميرده کهى، بو ساتيکيش چييه، ويژدانى ئازار نه دابوو.
 بو نمونه، قيلچانينوف به بر واي خوى ناتاليا قاسيلي قنای به
 خاتوو مەريەمى پاکيزه ده چواند و له و بر وايه دا بوو له و
 بجيت، هوکاري ئه م ليکچوواندنه ش بو ئه وه ده گه پايه وه،
 که خاتوو مەريەمى پاکيزه وا بر واي به خوى هي نابوو،
 که دايكى خودايه - به هه مان شيوه ش، ناتاليا قاسيلي قناش
 له ناخى خويدا بر واي به خوى هي نابوو، که هه موو ئه و
 شتانهى ئه يکات، هيچى هه له نييه.

زور به وه فا بوو له گه ل دوسته کهيدا، به لام هه تا ئه و
 شوينهى دوسته کهى له گوپرايه ليى دهر نه چووايه و بيزارى
 نه کردايه. زور چيژى له وه ده بينى، که دوسته کهى ئازار
 بدات، به لام به باشييش شاره زاي ئه وه بوو، که چۆن
 ئاشتيان بکاته وه و دليان به ده ست به ينيته وه.
 ئه و ژنه سروشتيکى ههسته وه، دلره ق، تا راده يه کى

زۆریش حه‌شه‌ریی هه‌بوو. رقی زۆر له‌ به‌دره‌وشتی بوو و زۆر به‌تونیدییش به‌گژیدا ده‌چوووه‌ و ئیدانه‌ی ده‌کرد، به‌لام کیشه‌که‌ له‌وه‌دا بوو، که‌ خۆی که‌سیکی به‌دره‌وشت بوو! به‌لام هیچ جوړه‌ راستیه‌که‌ نه‌یده‌توانی له‌ به‌دره‌وشتیه‌کانی خۆی به‌ئاگای به‌یینه‌وه‌. هه‌ر زۆر به‌ساده‌یی نه‌یده‌زانی که‌ ئاویه‌. قیلچانینۆف، ئه‌و کاته‌ی هیشتا له‌ شاری ت بوو، به‌م شیوه‌یه‌ بیرى ده‌کرده‌وه‌، (به‌لام ئه‌بیت پیشتەر ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌م، کاتیک ئه‌مه‌ی ده‌وت، که‌ خودی خوشی به‌شدار بوو له‌ داوینپسییه‌کانی ئه‌و ژنه‌) ده‌یوت، "ئمه‌ له‌و جوړه‌ ژنانه‌یه‌، که‌ ده‌لیی بو ئه‌وه‌ له‌دایک بوون که‌ ناپاکی له‌ میرده‌کانیان بکه‌ن." ئه‌م جوړه‌ ئافره‌تانه‌ هه‌رگیز نابن به‌ قه‌یره‌، ئه‌م جوړانه‌ یاسای سروشته‌که‌یان وه‌هایه‌، که‌ شوو بکه‌ن، دواى شووکردنیش مه‌رامه‌کانی خۆیان به‌دی به‌ینن. میرده‌کانیان یه‌که‌م خوشه‌ویستیان، به‌لام تا ئه‌و کاته‌ی شوویان پى نه‌کردوون، دواى شووکردن پێیان، باسیک له‌م خوشه‌ویستیه‌ بوونی نامینیت. هیچ که‌سیک هینده‌ی ئه‌م جوړه‌ ئافره‌تانه‌ به‌ کارامه‌یی و ئاسانی شوو ناکه‌ن. بو یه‌که‌م ناپاکیشیان که‌ ئه‌نجامی ده‌دن، هه‌میشه‌ میرده‌که‌یان سه‌رکونه‌ ده‌که‌ن، دواتر تا ماوه‌یه‌کی باش هه‌موو شتیک به‌ راستگویی و وه‌فاداری ده‌رواته‌ پێش. له‌ کوتایشدا هه‌میشه‌ خۆیان له‌ سه‌ددا سه‌د به‌ راست ده‌زانن و به‌ دلنایاییشه‌وه‌ به‌ته‌واوی خوشیان به‌ پاک و بیگوناوه‌ ده‌زانن.

قیلچانینۆف به‌ته‌واوی برۆای به‌وه‌ هه‌بوو، که‌ نمونه‌ی گه‌لیک له‌م جوړه‌ ژنانه‌، هه‌ر به‌راستی بوونیان هه‌یه‌، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا برۆاشی به‌وه‌ هه‌بوو، که‌ کۆمه‌له‌

پياۋيۇقىش لەبەرامبەر ئەم جۆرە ژنانەدا بوونيان ھەيە، كە چارەنووسيان تەنيا ئەۋەيە بۇ ھەمىشە لەگەل ئەم جۆرە لە ژنان ژيان بەسەر بەرن. ئەگەر بە شىۋەيەكى تر گوزارشتى لى بگەين، بە راي قىلچانينۇڭ، ئەركى سەرەكىي ئەم جۆرە مىردانە ئەۋەيە، كە مىردى ھەمىشەيى بن، يان پروتتر بلىين، كە ئەمانە لە مىردىكى كارتونى زياتر، ھىچى دى نين. "ئەم جۆرە لە پياۋان بۇ ئەۋە لەدايك دەبن و گەورە دەبن، تەنيا بۇ ئەۋەيە يەك جار لە ژياناندا ھاوسەرگىرى بگەن و ببن بە مىرد و دواترىش دەبن بە داردەستى ژنەكانيان. ھەرچەند ئەگەر بەرىكەوت ئەم جۆرە پياۋانە خاۋەنى جۆرە كەسايەتتەكى تايبەت بە خوشيان بن و پلەۋپايەيەكى كۆمەلەيەتتى بەرزىشيان ھەيىت، بەلام ئەمە ھىچ لەۋ راستىيە ناگوريت، كە لە كەسىكى كارتونى و بىدەسەلات بەرامبەر بە ويستى ژنەكانيان، لە پروكەشىك زياتر، چىي دى نين. ھەر ۋەك چۆن خۆر ناتوانيت بەر بە رۆشنايىي خۆي بگريت، ئەم جۆرانەش ناتوانن لەۋ شەرمەزارى و پسوايىيانەي بە ھۆي ژنەكانيانەۋە بۆيان دروست دەيىت، ھەلىين، ھەمىشە ۋەك كەسىكى سەرشۆر و سووك لەناۋ كۆر و كۆمەلدا لىيان دەروانريت. ھەرچەند ھەمىشە ئاگادارى ئەۋەشن كە چى پرو دەدات، بەلام ھەمىشە خۆيان لە گىلى دەدەن و ۋەك ئەۋەيە نە بايان دىيىت نە باران، يان رەنگىشە ھەر بەراستى سروشتيان وا بيت، كە ھەمىشە بىئاگا بن لەم شتانه."

قىلچانينۇڭ زۆر بەتوندى برۋاي بە ھەبوونى ئەم دوو دەستەيە لە ژنان و پياۋان ھەبوو، برۋاشى وا بوو كە پاڭىل

پاقلوڤیچ تروسۆتسکی، نموونهیهکی هه ره زیندووی ئەم دوو دهستهیهیه.

ئەو پاڤیل پاقلوڤیچهی شهوی پیشووتر لهوئ بوو، بهدنیاییهوه زۆر جیاواز بوو لهو پاڤیل پاقلوڤیچهی پیشتر له شاری ت ناسیبووی. به شیوهیهکی باوهڕپینهکراوانه گۆرَابوو. بهلام ڤیلچانینۆڤ باش دهیزانی ئەو ناچار بووه و هه ره دهبوایه ئاوا بگۆریت، که ئەمەش له راستیدا بهتهواوی شتیکی سرووشتیه؛ ئەم بهرپز تروسۆتسکییه ئەگه ره بهاتایه تا ئیستاش ژنهکهی زیندووبا، ئەوا هه ره وهک پیشتر چۆن بوو، ئا بهو شیوهیه لهسه ره ههلسوکهوتهکانی خۆی دهمایهوه. بهلام ئەمەهی ئیستا ههیه، ریک وهک ئەوهیه که بهشیک بووبیت له جهستهیهکی ساغ و لهناکاو ئەم بهشه جیا بووبیتهوه و سه ره بهخوویی بهدهست هینابیت، ههروهها بهتهواوی بووبیت به بوونهوهریکی زۆر سه رسوور هینه ره و تا بلیی جیاوز لهوهی پیشتر.

بهلام سه بارهت به پاڤیل پاقلوڤیچ، که له رابردودا له شاری ت بوو، ڤیلچانینۆڤ بهم شیوهیه رابردووی ئەم پیاوهی لهبیر بوو و ئیستا بهم شیوهیه بیرى دهکهوتهوه: "بهدنیاییهوه له شاری ت، پاڤیل پاقلوڤیچ، زۆر بهسادهیی ئەتوانم بلیم، له میردیک زیاتر، چیی دی نهبوو. ئەگه ریش بۆ نموونه، بشلین فه رمانبه ره بووه و به باشی خزمه تی کردووه، ئەوه له راستیدا به ویست و به خوشیی خۆی نهبووه، بهلکوو ئەمەش ناچاریی ژيانی ژن و میردایه تی ئەمەهی پی کردبوو. له راستیدا بۆیه خزمه تی دهکرد، ئەمەش هه ره له به ره خاتری ژنهکهی و پیگه ی کۆمه لایه تیی ژنهکهی له شاری ت

بوو. بۆيە ئەمەش شتىكى ئاسايى بوو، كە لە ناخى خۇيدا
 ھەست بە دلگەرمى و چىژ بكات سەبارەت بە ئەركەكەي.
 ئەوكات تەنيا تەمەنى سىوپىنچ سالىك دەبوو، كە سەرۋەت
 و سامانىكى گچكەي بۆ خۆي پىكەوۋە نابوو. ھەرچەند لەو
 بەشەي ئەو كارى تىدا دەکرد، ھىندە بەتوانا نەبوو، بەلام لە
 ھەمان كاتىشدا كەموكوورپىشى نەبوو. بەردەوام ھاموشۆي
 خانەدانەكانى دەکرد و تىكەلاويان دەبوو. بەكەسىكى زۆر
 دەستودلفراوان ناوبانگى دەر كردبوو، بەم ھۆيەشەوۋە لە
 شارى ت رىزىكى زۆر لە ناتاليا قاسىليقناي خىزانى دەگىرا.
 بەلام ھەرچۆنىك بىت، ناتاليا قاسىليقنا ئەم رىزگرتەي زۆر
 بەلاوۋە گرنگ نەبوو، كە لە دەرەوۋە بەرامبەرى دهنوئىرا،
 بەلكوو زۆر بەسادەيى پىشى وا بوو، كە ئەمە ئەركە لەسەر
 ئەو خەلكە و پىويستە لەسەريان رىزى بگرن. ھەرچەندە
 لە دەرەوۋە بەم شىۋەيە بوو، بەلام لە مالەكەي خۇيدا، تا
 بلىنى خانەخوييەكى دلفراوان و شىرين بوو بەرامبەر ئەو
 ميوانانەي پروويان دەكردە مالەكەي. بە شىۋەيەكى زۆر
 ليھاتووانە راھىنانى بە پاڧىل پاڧلۇڧىچ كردبوو، بە شىۋەيەكى
 وەھا فيرى چۆنىتىي ھەلسوكەوتكردن و وتووئىژكردى
 كردبوو، كە تەنانەت تواناي ئەوۋەي ھەبوو پىشۋازى لە
 بەرزترين چىنى خانەدان و بەگزاڊەكان بكات بەبى پروودانى
 ھىچ گرفتىك. رەنگە بەلاي ڧىلچانىنۋقەوۋە، وەك مرقۇڧىكى
 زۆر ژىر و ليھاتوو دەر كەوتىيت. بەلام بە ھۆي ئەوۋەي
 ناتاليا قاسىليقنا ھەزى نەدەكرد مىردەكەي زۆربلىيى بكات،
 لەبەر ئەوۋە ئاسان نەبوو بۆ يەكك، كە بتوانىت بەئاسانى
 پەي بە زىرەكىيەكانى ببات. ھەرچەند ئەو ھەندىك خەسلەتى

سروشستی زۆر باشی هه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، به‌ده‌ر نه‌بوو له‌ هه‌ندیک خه‌سه‌ته‌ی خراپیش. به‌لام خه‌سه‌ته‌ی باشه‌کانی به‌ته‌واوی له‌ژێر سیبه‌ریکی تاریکدا دا‌پۆشرا‌بوون، هه‌روه‌ها خه‌سه‌ته‌ی خراپه‌کانیشی به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌ته‌واوی خنکێنرا‌بوون.

بۆ نمونه، قیلچانینۆف بیرى ئه‌وه‌ی ده‌که‌وته‌وه، که پاقیل پاقلو‌قیچ هه‌ندى کات هه‌زی له‌وه‌ بوو سه‌ر بخاته سه‌ر دراوسێکانی و گالته‌یان پى بکات، به‌لام ژنه‌که‌ی به‌یه‌ک چاولیزیتکردنه‌وه، له‌م کاره‌ی پاشگه‌زی ده‌کرده‌وه. یان هه‌ندیک جار هه‌زی له‌وه‌ بوو چیرۆکی کورت یان قسه‌ی نه‌سته‌ق بکات، به‌لام بۆ ئه‌مه‌ش، هه‌میشه‌ چاوی له‌سه‌ر بوو؛ ته‌نها رپی پى درابوو چیرۆکه‌لیکی کورت و گرنگ بگێریته‌وه، که په‌یوه‌ندیی به‌ باتیکی گرنگه‌وه‌ هه‌بیت، که له‌و کاته‌ و له‌و شوینه‌دا باسی له‌سه‌ر ده‌کریت. یان هه‌رکات ریک بکه‌وتایه‌ که بچووايه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ی مال و له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌ هاو‌پیکانی که‌یفوسه‌فا بکات، هه‌زیکی زۆری هه‌بوو که له‌گه‌ل هاو‌پیکانی بخواته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌یتوانی زۆریش بخواته‌وه‌ له‌گه‌ل هاو‌پیکانی، به‌لام ئه‌م هه‌زه‌شی وه‌ک ته‌واوی هه‌زه‌کانی تری، به‌ هۆی ترسی له‌ ژنه‌که‌ی، له‌ گۆر نرا‌بوو. هه‌رچه‌ند ئه‌گه‌ر به‌پرووکه‌ش لیت بروانییایه، نه‌تده‌توانی به‌ئاسانی په‌ی به‌وه‌ ببه‌یت، که ئه‌م پیاوه‌ ده‌سته‌مۆی ژنه‌که‌یه‌تی و ناو‌یریت بى پرسى ژنه‌که‌ی په‌نجه‌ له‌ ئاو بکات. هه‌روه‌ها ناتالیا قاسیلیقنای ژنیشی و خۆی نیشان ده‌دا، که به‌پراستی ژنیکی گویرایه‌له‌ به‌رامبه‌ر به‌ می‌رده‌که‌ی، هه‌ر به‌پراستییش وا بر‌وا‌ی به‌ خۆی هینابوو، که به‌و شیوه‌یه‌یه.

رپی تی دهچوو پاڤیل پاڤلوقیچ هر بهراستی شیتانه
 ناتالیا قاسیلیقنای خوش ویستیت، بهلام له توانای کهسدا
 نهبوو پهی بهم خوشهویستییه بیات، له راستیدا شتیکی
 هینده دژوار نهبوو که پهی بهم هسته شیتانهیهی پاڤیل
 پاڤلوقیچ ببریت، بهلام رهنگه به هوی ئه و ئامادهکارییه
 پیشوهختانهیهی ناتالیا سهبارت بهمه کردبووی، وای
 کردبوو بهراستی دژوار بییت و ئاسان نهبییت بو هیچ
 کهسیک پهی بهم هسته بیات. له و ماوهیهی قیلچانینوڤ له
 شاری ت بهسهری بردبوو، چندی جار ئه م پرسیارهی له
 خوی کردبوو، که ئایا تو بلینی میردی ئه م ژنه بچووکتین
 گومانی له پهیوهندی نیوان من و ژنهکهی خوی نهکردییت.
 زیاد له چندی جاریش ئه م پرسیارهی زور بهپیداگرییهوه
 ئاراستهی ناتالیا قاسیلیقنا کردبوو، بهلام ههمیشه هر هه مان
 وهلامی بهوپهپی پهستی و توورپهیییهوه دهست دهکوت، که
 میردهکهی هیچ شتیک سهبارت به پهیوهندییه نهینییهکهیان
 نازانیت و ههرگیزیش ناتوانیت هیچ شتیکی دهرباره بزانییت.
 ناتالیا ههمیشه دهیوت، "له راستیدا ئه م کارانه پهیوهندی
 بهوهوه نییه." یهکیک له و خهسلهتانهی له م ژنه دا هه بوو
 له هاوشیوهکانی جیا دهکردهوه، ئه وه بوو ههرگیز پستی
 میردهکهی نهدهدا له زهوی و ههرگیز پیی پینهدهکهنی و
 له ژیر هیچ بارودوخیکدا ئاماده نهبوو بچووکتین گالتهی
 پی بکات و هیچ شتیکی له میردهکهیدا به مایه پیکهنین
 و گالتهپیکردن نهدهزانی. ئه گهریش بهاتایه و کهسیک
 جورتهتی ئه وهی بکردایه بچووکتین جهسارهتی بهرامبه
 به میردهکهی بکردایه، ئه و ناتالیا زور بهتوندی بهرگری له

میردەكەى دەكرد و نەیدەهیشت كەسى گالتەپیکەر بەئاسانى
قوتارى بېیت، کاریکی پی دەكرد، با بە دەواری شری
نەکردبیت.

لەبەر ئەوہی مندالی نەبوو، بە شیوہیەکی سروشتی وەك
ئافرەتیکی خانەدان و خوشگوزەران ژيانی بەری دەكرد.
بەلام لەگەل ئەوہشدا، ژيانی مالەوہشی وەلا نەنابوو، بەلكوو
كاروباری مالەوہش لەلای ئەو، تاییەتمەندیی خوی ھەبوو،
زۆریش گرنگی پی دەدا. خوشییە كۆمەلایەتیەكانی ھەرگیز
نەببوو ھۆكاری ئەوہی مالووالەكەى خوی بەتەواوی
پشتگوئ بخت، بەلكوو ئەو كاتانەى لە مالەوہ بووایە،
خوی بە ریکخستن و ریکوپیککردنی ناو مالەكەى و ھەندیک
كاروباری تری ژنانەوہ خەریك دەكرد و بەباشی مالەكەى
خزمەت دەكرد. شەوی پیشوو، كاتیك پاقیل پاقلوقیچ لەناو
ئەو بیرەوہریانەى كە دەگێرانەوہ، لە شوینیكا باسی لەو
ئیوارانە كرد، كە لەدەوری یەك كۆ دەبوونەوہ و شتیان
دەخویندەوہ، ئەمە ئەو كاتانە پرووی دەدا، كە ھەندیک جار
قیلچانیئۆف بە دەنگی بەرز شتی بخویندایەتەوہ، ھەندیک
جاریش پاقیل پاقلوقیچیش، تەنھا بو ئەوہی قیلچانیئۆف
سەرسام بكات، بە دەنگی رەوان و بەرز دەخویندەوہ.
لە ھەمان كاتدا ناتالیا قاسیلیقناش بەدەم كاری دروومانەوہ،
ھەمیشە بە ئاسوودەیی و ھیمنییەوہ گوئی لی دەگرتن.
ھەندى كات رۆمانیک لە رۆمانەكانی چارلز دیکنزیان
دەخویندەوہ، یان ھەندیک ستوونی گوشار و پۆژنامەكانی
پوسیایان دەخویندەوہ، تەنانەت ھەندیک جار بابەتگەلى زۆر
گرنگیشیان دەخویندەوہ. ناتالیا قاسیلیقنا ئاستی رۆشنبیری

قيلچانينوفى بەرز دەر خاندا. بەلام بەھيمنى و بى ئەوھى ئەمە
دەر بېرىت، تەنيا لە ناخى خويدا ئەم بەرزخاندى ئە دەکرد.
لە راستيدا ناتاليا قاسيلىقنا بە شيوھىيەكى گشتى بايەخىكى
ئەوتوى نەدەدا بە بابەتگەلى رۆشنېرى و ئەدەبيات، لە
راستيدا وەك ئەوھى بېرىارى كۆتايى لەسەر ئەو بابەتە
دابىت و جيگەى قسەلەسەرکردىش نەبىت، تەنانەت ئەگەر
شتىك لەو بابەتە سوودىشى ھەبووايە بوى، ئەم ھىشتاش
ھەر بايەخى پى نەدەدا و بەلایەو ھەگرنە بوو، بەلام ئەم
شتە تەواو پېچەوانە بوو لەلای پاڭىل پاڭلۇڭچى، زۆربەى
جارەكان تامەزىرۇيىيەكى زۆرى نىشان دەدا سەبارەت بە
بابەتە رۆشنېرى و ئەدەبىيەكان.

پەيوەندىيەكەى قىلچانينوف، كە لە شارى ت لەگەل ئەو
خىزانە ھەيىبوو، لە ناکا و كۆتايى ھات، ئەمە لە كاتىدا پرووى
دا، كە خۆشەويستىيەكەى قىلچانينوف گەيشتىبوو دواترۇپكى
خوى، بگرە نزيكى شىتى بىووەو. لە راستيدا زۆر لەناكاو
و بەسانايى وەدەر نرا. ھەرچەندە ھەموو شتەكان بە
شيوھىيەكى و ئامادەكارى بۆ كرابوو، كە لە كاتى رۆشتىدا
ھەست بەو نەكات كە ھەر بەراستى وەدەر نراو، نەوھەك
بە خواستى خوى رۆشتىت، ھەر وەك تاكە پىلاويكى دپاو
و بىكەلەك فرى دراوہتە دەرەو.

شەش ھەفتە بەر لە رۆيشتەكەى، سەروكەللەى
ئەفسەرىكى لاو دەر كەوتبوو، كە ھىندە نەدەبوو مەشقە
سەربازىيەكانى لە يەكەى تۇپھاويژى لە يەكەك لە كۆليژە
سەربازىيەكان تەواو كەردبوو، گەيشتىبوو شارى ت، ھەروەھا
فېر بىو زووزوو سەردانى خىزانى تروسوتسكى دەکرد.

چیی تر مالەكە بەو ھو ھەتتوو، لە چوار كەس نەك
سێ كەس. ناتالیا قاسیلیقنا بە روویەکی تا بلیی خوش و
دلفراوانانەو ھەتتوو ھەتتوو لەم لاو ھەتتوو، راستییەكە، ھەك
منداڵك ھەتتوو ھەتتوو لەگەڵدا ھەتتوو.

قێلچانیقوڤ لە تەواوی ھەو ماو ھەتتوو ھەو ھەتتوو
لاو ھەتتوو مالەكە تروستوکی ھەتتوو، بچووكتترین
گومان چیی، لە مێشكیدا بەرامبەر ھەو لاو ھەو ھەتتوو
نەبوو، لە راستیدا ھەو كۆمەلە شتیکی تر بیرى ھەتتوو
كردبوو، بۆیە ھەتتوو ھەتتوو ھەتتوو، كە بیرى ھەو ھەو
ھەتتوو بكات. لەبەر ھەو ھەتتوو لەناكاو پێی راگەییەندرابوو، كە
دەبێت ھەتتوو زووتر، بروت و پۆشتنەكەشی جیگە
مشتومر نەبوو، ھەر دەبوو پۆشتنە. یەكێك لەو ھەتتوو
بیانوانە ناتالیا قاسیلیقنا ھەكوو بیانوویەك بۆ ھەتتوو
زووتر پۆشتنەكە ھەتتوو ھەتتوو، ھەو ھەو كە باو ھەتتوو
ھەو ھەتتوو سکی لێی پەر، ھەر لەبەر ھەو ھەتتوو،
شتیکی سەروشتی ھەو كە ھیچ نەبێت، بە لایەنی كە ھەو،
بۆ ماو ھەتتوو سێ یان چوار مانگیك ھەو لێ دوور بخاتەو
و لە بەرچاوان ون بێت، ئا بەم شێو ھەتتوو ھەتتوو ھەتتوو
مانگیكیش لە پۆشتنە ھەو سکی بەتەواویش پەر بێت،
ھەو كاتە ھەر قسەوقسەلۆكیش بکریت، ناتوانی ھیچ
گومانیک لە مێشکی مێردەكەیا دروست بکریت بەرامبەری،
ھەركاتیش بارودۆخەكە ئاسایی بۆو، سەرلەنوێ دەتوانی
بگەریتەو ھەو لایان. لە راستیدا ھەو بیانوویەکی زۆر لاواز
بوو و نەدەچوو ھەتتوو ھەتتوو. ھەرچەند قێلچانیقوڤ بە ھەو
ھەو ئاگری ھەتتوو لە دایدا داگیرسابوو، چەندین جار

پيشنيارى ئوھى بۇ ناتاليا كوردبوو، تا لەگەلدا بەرھو پارس
يان ئەمەريكا ھەلبيت، بەلام لە كۇتاييدا ناچار بوو خۇي
بە تاقى تەنى بەرھو پترسبۇرگ بگەرپتەوھ، ئەمەش بەو
مەرجهى ئەم دابراۋە تەنيا بۇ ماوھىيەكى كورت بيت؛ واتە
تەنيا بۇ ماوھى سى يان چوار مانگىك، ئەگىن بەدلنپايەوھ،
سەرھەپاي ھەموو ئەو شىر و رپويىيەى ناتاليا قاسىليقنا
وھكوو بيانوويەك دەيھىنايەوھ بۇ ئەم دابراۋە، مەھال بوو
لەژىر ھىچ بارودۇخىكدا لەو ژنە جيا بېتەوھ.

رېك دواى دوو مانگ لە پترسبۇرگ، نامەيەكى لە ناتاليا
قاسىليقنا بەدەست گەيشتبوو. لەو نامەيدا داواى لە قىلچانينۇف
كوردبوو ھەرگىز نەگەرپتەوھ بۇ لاي، چوون ئىستا ئاشقى
يەككى ترە و دوستىكى نوپى ھەيە و ئەوى خۇش دەويت،
سەبارەت بە بابەتى سىكپرىيەكەشى پىي راگەياندبوو، كە
بەھەلەدا چووھ و ھەرگىز سىكپر نەبووھ. ھەلبەت چىي تر
ئەم زانىاريانە لاي قىلچانينۇف بايەخيان نەبوو، ھەمووى
زىادە بوون، ئىتر ھەموو شت وھك پووناكى پۇژ پوون
و ئاشكرا بوو؛ يەكسەر ئەو ئەفسەرە لاوھى وەبىر ھاتەوھ،
كە بەردەوام ھاموشوى مالەكەى تروسۇتسكى دەكرد...
ئەم پرسە بۇ ھەتاھەتايە بە خىر و خۇشى كۇتايى ھات.
چەند سالىك دواتر بىستىيەوھ، كە ئەو باگاوتۇقەى پىشتر بە
ھوى چارەنوووسىكەوھ پىي كەوتبووھ ئەو شارەوھ، ئەويش
پىنچ دانە سالى رېكى لەوى بەسەر بردبوو. قىلچانينۇف
ئەم پەيوەستبوونە و ئەم مانەوھ درىژەى لەلاى خۇي بەم
شىوھىە لىك دەدايەوھ، كە رەنگە بە ھوى ئەو راستىيەوھ
بيت، كە ناتاليا قاسىليقنا بە ھوى ھەلكشانى تەمەنى و

نەزىكبوونەو ھەلە تەمەنى نائۇمىدى، بەدلىيايىيەو ھەلە وای لى
کردبوو زياتر ھەفادار بىيىت بەرامبەر بە دۆستە نويىيەكەي.
نەزىكەي كاتژمىرىك قىلچانىنۇف بەم شىۋەيە ھەلە سەر
جىگەي خەو ھەكەي مابو ھەو. ھەلە كۆتايىدا كەمىك بە خۇيدا
ھاتەو ھەلە زەنگۈلەكەي دا تا ماڭرا قاو ھەكەي بۇ بەيىت،
بەخىرايى قاو ھەكەي نا بە سەريەو ھەلە و رىك كاتژمىر يانزە، بۇ
دۆزىنەو ھەلە ھۆتىل پۆكرۇفسكى ھەلە مال دەر چو. ھەلە كاتى
رۇشتىنى بەرەو ھۆتىلەكە، بىرۈكەيەكى تايىبەتى ھەبو، كە
ھەر سەرلەبەيانى ئەو رۇژە بە بىرىدا ھاتبو. بە جۇرىك
ھەلە جۇرەكان ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد ھەلە رەفتارە
نەشياو ھەلە دويىنى شەوى رابردووى، كە بەرامبەر پاڭىل
پاڭلۇقىچ نواندبووى، ھەر بۇيە دەيوست ھەرچۇنىك بوو،
ئەمرۇ چاوى پىيى بکەويىت ھەموو ئەو شتانەي دويىنى
شەو روى دابو، بە جۇرىك ھەلە دلى دەر بکات ھەلە
ھەستە ناخۇشەي دروست ببو، بىسرپىتەو.

ھەموو ئەو خەيالاڭنەي دويىنى شەوى رابردووى سەبارەت
بە كىلۇنى دەرگاگە ھەلە ھەمووى دا، ھەمووى ھەلە
رىكەوتىك زياتر، چىيى دى نەبو، يان رەنگە ھەمووى بە
ھوى شلەژاوى بارودۇخى پاڭىل پاڭلۇقىچەو بوويىت ھەلە
پىدەچو شەوى رابردووى بەتەواوى مەست بوويىت، يان
دەكرىت شتىكى جياوازتر ھەلە ھەموو ئەو شتانەش بوويىت.
بەلام ھەلە ھەموو رەوون نەبو، بەراستى خۇشى نەيدەزانى
بۇچى ئىستا دەيەويىت سەرلەنوئى چىۋەيەكى نوئى بداتەو
بە پەيوەندىيەك ھەلە گەل ئەم بىۋەپياو ھەلە دا، ھەلە كاتىكدا ھەموو
شت لەنيوانىندا بە شىۋەيەكى سىروشتى بە خىر ھەلە خۇشى

كوتايى هاتبوو. به لام پيده چوو شتيك سهرنجى راكيشابيت.
ههستيكي زور سهر و ناموى لهلا دروست ببوو، پيده چوو
هر ئهم ههستهش بيت، كه ئا بهم شيويه پالى پيوه دهن،
تا ئهم پهيوه ندييه نوى بکاتهوه.

ليزا

پاڦىل پاڦلۇڦىچ ھىچ بىرۆكەيەكى نەبوو سەبارەت بەوھى
 كە جىگە و رېگەى خۆى بگۆرپىت، ھەرۈھە ھۆكارى ئەو
 پرسىيارەى دويىنى شەوى ڧىلچانىنۇڦ بۆ گۆرپىنى شوينەكەى،
 ھۆكارەكەى لەلا پروون نەبوو، مەگەر ھەر خودا بۆخۆى بزانيىت
 بۆچى وھەا پرسىيارىكى لى كردووه. لە راستىدا پاڦىل پاڦلۇڦىچ
 ھىندە ھۆشى بەلاى خۆيەو نەبوو، تا بتوانيىت سەرەداويىك
 لە ھۆكارى كردنى ئەو پرسىيارە بۆ خۆى وەچنگ بخت.

ھەر بە يەكەم پرسىياركردنى لە ناوونىشانى شوينەكە
 لە دوكانىكى بچكۆلەى نزيك كلىساي پۆكرۇڦسكى، يەكسەر
 ئوتىلەكەيان نىشانى ڧىلچانىنۇڦ دا، كە ھەمووى دوو
 ھەنگاويىك لە شەقامەكەى بەرامبەريەو دوور بوو. راستەوخۇ
 بەرەو ئوتىلەكە ھەنگاوى نا و خۆى كرد بە ئوتىلەكەدا. لەناو
 ئوتىلەكەشدا پرسىيارى ئەو ژوورەى كرد، كە پاڦىل پاڦلۇڦىچ
 لى نىشتەجىيە. پىيان راگەياند كە بەرپىز ترۇسۇتسكى لە
 يەككىك لەو كوختانەدايە، كە نزيك گۆرەپانى ئوتىلەكەيە

و له یه کیک له ژووره پر له کهلوپه له کانی ماریا سیسوفنا دهژی. له کاتیکدا به سهر پلیکانه تهنګ و له بهر ددروس تکراره تهر و پیسو پوخله کهدا بو نهومی دووهم سهر ده کهوت، بو ئه نهومی ئه و ژوورانیه تییدا بو، که پر بوو له کهلوپه لی ناومال، له ناکاو دهنگی گریانیک هاته بهرگوئی. دهنگی گریانکه له دهنگی گریانیه مندالیکه ههوت بو ههشت سالان دهچوو؛ دهنگه که زور به سوئی بو، گوئی له هه نسکی گریانیکه کپکراو بو، که له گه لیدا دهنگی پیکوتانه زه ویدا و هاواریکه زور شیتگیرانه تیکه ل به و گریانه ده بو، که ئه ویش به هه مان شیوه به کپی، به لام هه ندیک جار به دهنگیکه نووساو و له پر دهنگه که بهرز ده بووه و ده هاته بهرگوئی، ئاشکرا بوو ئه م دهنگه ی دووهمیان دهنگی پیاوئیکه ته و او پیگه یشتوو بو. وا دهر ده کهوت پیاوه که هه ولی ئه وه بدات منداله که بیدهنگ بکات و له خه می ئه و هدا بو، که که سیک گوئی له دهنگی گریه وزاری منداله که بییت. به لام کیشه که له و هدا بو، که خوی له و کچه بچکوله یه زیاتر ها توهاواری نابوو. هاوارکردنه کانی به سهر ئه و کچه بچکوله یه دا، زور بییه زه ییانه بو، دیار بوو کیژوله کهش به دهم هه نسک و قولپی گریانه وه داوای به خشینی ده کرد. کاتیک قیلچانینوف خوی کرد به راپه وه تهنگه کهدا له به شی سهره وه، که له هه ردوو لاوه دهرگای هه بوو، لووتی تهقی به لوتی ئافره تیکه لادیی بالابه رزی که ته ی پیسو پوخله وه، که ته مه نی ده وروبهری چل سالتیک ده بوو، خیرا پرسیار ی پا قیل پا قلو قیچی لی کرد. ژنه کهش ئاماژه ی بو ئه و دهرگایه کرد، که دهنگی گریانکه ی له پشته وه لیوه ده هاته دهر. له پوخساره قه له و و په مه یییه که ی

ئەم ژنەدا جۆریک لە بیزاری و نەفرەت دەبینرا، لە کاتیکدا بە پلێکانەکاندا دەپۆشیشتە خوارەو، بە تورەیییەو وە وتی، "چاوتان لێیە چۆن خۆی سەرگەرم کردووە!"

فیلچانی نوێ لەوێدا بوو لە دەرگاکی بەدات، بەلام خیرا لەو بپیارە پاشگەز بوو و راستەوخو، بێ ئەوەی لە دەرگاکی بەدات، خۆی کرد بە ژوورەوێدا. پاقیل پاقلۆقیچی بەرچاو کەوت لە ناوەرەستی ژووریکی بچووک و جەنجال بە ھەندیک کەلوپەلی ناو مال، کە ھێندە زەق و ناشرین بوو، مەروڤ بە بینینی جاپز دەبوو، کەلوپەلەکان بە پەنگیکی زۆر سادە نەخشینرابوو، پاقیل پاقلۆقیچ، کە نە چاکەتی لەبەردا بوو، نە ھێلەک، بەپێوە وەستابوو. پوخساری لە توورەیییدا پەش داگەرابوو، ھەولێ دەدا بە ھاوارکردن و ھەپەشەکردن، یان بەو شێوەیە فیلچانی نوێ بیری لێ دەکردووە، تەنانەت مشتیشی توند کردبوو تا بیوەشینی و ئەو کیژۆلە ھەشت سالاھەیی پێ بێدەنگ بکات، کە جلوبەرگیکی شەڕۆلە و ھەژارانەیی لەبەردا بوو، جلەکانی جلیکی خانمانە بوو، عەزییەکی کورتی پەشی لەخووریدروسەتکراوی لەبەردا بوو. وا دیار بوو ئەو کچە بچکۆلەییە لە ترسا ھەر بەرەستی فێی لێ ھاتبی، بە شێوەیەکی شیتگیرانە ھەنسکی دەدا و دەستە بچکۆلانەکانی ڕوو بە پاقیل پاقلۆقیچ درێژ کردبوو، وەک ئەوەی بیەوییت لە ئامیزی بگری و ماچی بکات و دەستبەدامین لێی دەپارایەو، تا لێی خوش ببیت سەبارەت بە شتیک. بەلام لە یەک چرکەدا ھەموو ئەم بارودۆخە لەناکاو گۆرانی بەسەردا ھات. ھەر ھێندە کیژۆلە کە فیلچانی نوێ بەرچاو کەوت، قیژەییەکی کرد و بەرەو ژوورە گچکەکی تەنیشە غاری دا،

پاڦىل پاڦلۇڦچىش، كە بۇ ساتىك وەك سەرلىشىۋاۋى لى
ھاتىبو، بەزۇر زەردەخەنەيەكى ھىنايە سەر لىۋەكانى. رىك
وەك ھەمان زەردەخەنەكەى شەۋى رابردوۋ بو، كاتىك
ڧىلچانىنۇڦ دەرگاي سەر پلىكانەكانى لەناكاۋ بەخىرايى بە
روۋىدا كىردىۋوۋە و ئەمىش زەردەخەنەيەكى لەم شىۋەيەى بۇ
كىردىبو.

بەۋپەرى سەرسامىيەۋە ھاۋارى كىرد، "ئەلىكىسى ئىفانۇڦچى!
ھەرگىز لەۋ باۋەردە نەبوۋم بىت... بەلام بفرموۋن، ئاۋا
لەۋىدا رامەۋەستىن، بەتەۋاۋى ۋەرنە ژوۋرەۋە، تىكا دەكەم
بفرموۋن! لەسەر ئەم چەرپايە يان ۋەرن لەسەر ئەم
كورسىيە دەسكدارە دابنىشن، منىش..."

ھىندە بەشپىزەيى چاكەتەكەى لەبەر كىرد، كە بىرى چوۋ
ھىلەكەكەى لە ژىرەۋە لەبەر بىكات.

ڧىلچانىنۇڦ لەسەر كورسىيەكە دانىشت و وتى، "پىۋىست
بە رەسمىيات ناكات، چۈنن، ھەر بەۋ شىۋەيەى خۇتان
بمىننەۋە!"

"نا، نا! رىم بىدەن با كەمىك رەسمىيات بىدەم بە خۇم، ئاۋا
بەم شىۋەيە، ئىستا زىاتىر بەرىزىتر و شىاۋتر دەر دەكەۋم.
بەلام بۇچى خۇت ترىجاندىۋتە ئەۋ قوژبەۋە و لە دوۋرەۋە
دانىشتوۋىت؟ ۋەرن لەسەر ئەم كورسىيە دەسكدارەى نىزىك
مىزەكە دابنىشن... زۇر باشە، ئەزانى ھەر بەراستى ھەرگىز
لەۋ باۋەردە نەبوۋم، كە تۇ بىت بۇ ئىرە! ھەرگىز لەۋ
باۋەردە نەبوۋم!"

پاڦىل پاڦلۇڦچىش بە ھەمان شىۋە كە ئەم قسانەى
دەكىرد، لەسەر قەراغى كورسىيەكى ھەسىرىي دەسكدار

دانیشت؛ لەتەنیشت میوانە چاوەروانە کراوە کەیدا نا، بەلکوو
بە شیوەیەک لەسەر کورسییەکە دانیشت، کە گۆشەیی
کورسییەکە رێک پرووبە پرووی قیلچانینۆف بیت.

”بۆچی لەو باوەرەدا نەبوویت کە دێم؟ بۆ مەگەر شەوی
رابدوو پێم نەوتبوویت ئەمڕۆ و لەم کاتەدا دێم!”

”پێم وا بوو نایەیت؛ ئەم بەیانییە، کاتیک خەبەرەم بۆوە و
بەباشی بیرم لە ھەموو ئەوەی دوینی شەوی رابدوو، کە
پرووی دا، کردەو، بەراستی لێت ناشارمەو، کە تەواو بینھوا
بووم لەوەی جارێکی تر سەرلەنوێ بتبینمەو.”

لە تەواوی ئەو کاتە قیلچانینۆف ھاتبوو ژوورەو،
ھەر لە چوار دەوری خۆی ورد دەبۆوە. ژوور ھەمووی
ترشابوو بەسەر یەکا، جیگەیی خەوێکان رێک نەخرا بوون،
ھەرچی جلوبەرگ بوو، ھەر پارچە یەکە لە شوینیک فری
درا بوو، لەسەر میزە کەش، ھەندیک کۆپی لەسەر بوو، کە
خۆتە و پاشماوەی قاوەی پیو بەجی ما بوو، ھەندیک وردە نان،
ھەروەھا بوتلیک شەمپانیای سەرنەنراو، کە نیوھیی کرابوو،
لەتەنیشتی شەو پەردا خێک دانرابوو. بە تیلەیی چاویش لە
ژوورە گچکە کە تەنیشتی دەروانی، بەلام بیدەنگی بالی
کێشابوو بەسەر ئەو ژوورەدا، وا دیار بوو منداڵە کەش ھەر
لەو ژوورە گچکە یەدا خۆی ھەشار دا بوو بیت، نووزەیی لێو
نەدەھات.

لە کاتیکدا قیلچانینۆف ئاماژەیی بۆ بوتلە شەمپانیاکە
دەکرد، وتی، ”بەدنیایییەو بەروا ناکەم ئێستا ئەم بوتلەت
نیوہ کرد بیت؟“

پاقیل پاقلۆقیچ بەشیواوی وتی، ”ئەو پاشماوەی...“

”هەر به راستی گۆراویت!“

”راستییه کهی، ئەمە خوویەکی خراپە که لە پر فیڤری بووم، به‌لی، برواتان بێت به راستمه و درۆ ناکەم! لەو رۆژەوه، من تووشی ئەم خووه بووم. ناتوانم بهر به خۆم بگرم. به‌لام ئاسووده ببن، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، چوون من ئیستا به هیچ جۆریک سەرخۆش نیم. دانیاش بن لەوهی هیچ جۆره قسەیه‌کی نابەجی ناکەم وەک ئەوهی دوینی شهو کردم له ماله‌که‌دا. به‌لام ئەوهی به ئیوهی ده‌لیم، راستییه‌که‌یه‌تی. ریک هه‌مووی له‌دوای ئەو به‌رواره‌وه بوو، راستیتان بویت، ئەگەر بهاتایه شه‌ش مانگ له‌مه‌وپیش که‌سیک پێی بوتمایه به‌م شیوه‌یه تیک ئەشکیم به‌سەر یه‌کا، یان ته‌نانه‌ت ئەگەر یه‌کیک ئەم پوخساره و ئەم بارودۆخه‌ی ئیستامی له ئاوینه‌یه‌که‌دا پێ نیشان بدامایه، دانی بن هه‌رگیز باوه‌رم نه‌ده‌کرد.“

”که‌واته دانی پێدا ده‌نییت، که دوینی شهو سەرخۆش

بوویت؟“

پاقیل پاقلوڤیچ به‌ ده‌نگی نزم، له کاتی‌که‌دا له ته‌ریقیدا چاوی له‌ عه‌رده‌که‌ بریبوو، دانی پێدا نا، ”به‌لی، دانی پێدا ده‌نیم که سەرخۆش بووم! به‌لام به‌ته‌واوی نا، له‌به‌ر ئەوه‌ی چه‌ند کاتژمێریک به‌ر له‌وه‌ی بێم بۆ لات، خواردبوومه‌وه. ئەمه‌وێت ئەمه‌تان بۆ پوون بکه‌مه‌وه، له راستیدا ره‌نگه باوه‌ر نه‌که‌ن، به‌لام بارودۆخی من هه‌تا ئەو کاته باشه، که سەرخۆش بێم، به‌لام کاتیک سەرخۆشی به‌رم ئەدا، ئیتر ئەبم به‌ بوونه‌وه‌ریکی شه‌رانی و دل‌ره‌ق، وەک شیتم لی دیت، پاشان زیاتر له‌ناو غه‌م و په‌ژاره‌کانی خۆمدا نغزو ده‌بم و زیاتر هه‌ست به‌ په‌ژاره‌کانم ده‌که‌م. ره‌نگه هه‌ر ئەمه‌ بێت که وام

لئ دەکات پەنا بەرمە بەر خواردنەو. ئیستا وام لی ھاتوو، ھەموو جۆرە گالتەبازی و گەمژەییەک ئەنجام دەدەم، لەخۆرا شەپ بە خەلک دەفرۆشم لەسەر شتی هیچ. پێدەچیت دوینی شەویش کە ھاتمە خزمەتتان، بە شیوەیەکی زۆر نامۆ خۆم پێ ناساندبیتنەو؟”

”وا ھەست دەکەم دەتەوێت بلییت هیچت بیر نەماو؟”
”بیرم نەمايیت! نا، لە راستیدا ھەموو شتیکم زۆر بەباشی بیرە...”

فیلچانیئۆف بە دەنگیکی ئاشتکەرەوانەو و تی، ”دەبینیت، پاڤیل پاڤلۆڤیچ، ریک بەو شیوەیە بوو، کە خۆم بیرم لی کردبوو. لیتان ناشارمەو، کە خودی بەندەش دوینی شەوی رابردوو کەمیک تەنگەجیکەلدا نانە ھەلسوکەو تەم لەگەلدا کردن... زۆر بیئۆقرە بووم. خۆم دان بەمەدا دەنیم و ئەمەتان بەوپەری راستگۆییەو پێ دەلیم. ھەندیک جار ھەستیکی زۆر خراپم بۆ دروست دەبیت و ھەست بە باشی ناکەم، پاشان بیتقەزا بیت، ھاتنە چاوەرەوانەکرەو کە ی تۆش، بەو نیوەشەو...”

پاڤیل پاڤلۆڤیچ سەریکی راوێشان، وەک ئەوێ سەری لە خۆی سوور ماییت و بیهوێت لۆمە ی خۆی بکات، و تی، ”بەلێ نیوە شەو بوو، نیوەشەو بوو! بریا دەمزانی چ ھۆکاریک وای لی کردم ھەلبستم بەم کارە! راستییەکە ی، ئەگەر خۆتان دەرگا کەتان لی نەکردمایەتەو، ئەو زۆر دلیا بن کە بە هیچ کلۆجیک نەدەھاتمە ژوورەو و ھەر لە بەردەم دەرگا کەو بە رپی خۆمدا دەگەرەمەو. ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، ھەفتە ی پیشووش سەردانم کردیت، بەلام لە مال نەبوویت. بەلام ئەبووایە ھەرگیز جاریکی تر نەگەرەمایەتەو، لیتان ناشارمەو، ئەلیکسی

ئىقانۇقچى، سەرەپاي ئەو بارودۇخە ناھەموارەشى ئىستا پىيدا
 تىدەپەرم، ھىشتاش ھەندىك ھەستى خۇبەزلانيم تىدا ماو. بە
 ھەمان شىو ھەو كاتەشى لەسەر شەقامەكە، بۇ يەكەم جار
 چاومان بە يەكتىرى كەوت، لە دلى خۇمدا بىرم دەكردەو
 و دەمگوت، 'باشە تۆ بلىى ھەر بەراستى نەمناسىتەو، خۇ
 ئەگەر بىناسىمايەتەو، بەدلىيايىيەو بەو شىو ھەو رووى لى
 ھەر نەدەگىرام و خوى لى ھەلە نەدەكردم. بەلام دواتر
 ئەموت، نۆ سال لەيەكدابراڭ گالتە نىيە! ئاخىر چۆن بتوانىت
 بەئاسانى بمناسىتەو! بۇيە ھەرچۆنىك ئەمھىنا و ئەمبىرد، بۆم
 لىك نەدەدرايەو و نەمدەتوانى برىارى ئەو بەدەم، كە بىم
 بۆلات يان نەيەم. دوينى شەوى رابردووش، زۆرم بەلاو
 سەير بوو كە خۇم لەو بەشەى پترسبۆرگ بىنييەو، ھەر
 بەراستىش ئاگادارى كات نەبووم. ھەموو ئەمەش كە رووى
 دا، بە ھوى ئەم نەفرەتتەو رووى دا، "پەنجەى بۆ بوتلە
 شەمپانىكە درىژ كرديوو، "ھەروەھا بە ھوى ھەست و سۆزە
 گەمزانەكەى خوشمەو! بەلى، بەراستى ھەست و سۆزىكى
 زۆر گەمزانە! ئەگەر بەھاتايە و ئەم كارەم لەگەل ھەركەسىكى
 دى، جگە لە تۆ، بكردايە، ئەو بەدلىيايىيەو ھىچ ئومىدىكم
 بە دووبارەنوئىكردەو ھى پەيوەندىيەكانم نەدەبوو! بەلام تۆ،
 سەرەپاي ھەموو ئەو شتانەشى كە دوينى بە ھوى رەفتارە
 نابەجىكانى منەو رووياندا، تۆ لەبەر خاترى ئەو ھاورپىيەتتە
 لەمىژىنەيەى پىشتىر لەنيوانماندا ھەبوو، گەورەيت نواند و
 ئەمرو بە ھاتنت بۆ مالەكەم سەرفرازت كردم."

قىلچاننىۆف زۆر بەوردى گويى بۆ قسەكانى شل
 كرديوو، پاڧىل پاڧلۇقىچىش وا ديار بوو زۆر بە دلسۆزى و

راستگۆیییەو قسەکانی دەکات، تەنانەت بە جۆریک لە ویقار و باوەربەخۆبوونەو قسەى دەکرد، بەلام ھیشتاش قیلچانیئۆف لەو کاتەوہى خۆى کردبوو بە ژوورەوہدا، باوەرى بە یەک وشەش چییە، لە تەواوی قسەکانى کە گویى لى گرتبوو، نەکردبوو.

”ییم بلێ بزەنم، پاڤیل پاڤلۆڤیچ، کەواتە تۆ لیڤرە بەتەنیا ناژیت؟ ئەو کچە بچکۆلەییە کییە، کە کەمیک لەمەوپیش لەلای تۆ بینیم؟“

پاڤیل پاڤلۆڤیچ زۆر سەرى لەو قسەییە سوورما و برۆکانى بەرز کردنەوہ. بەلام لەگەڵ ئەوہشدا، بى ئەوہى لەپروو دابمینیت و بە پروویەکی خۆشەوہ سەیریکی قیلچانیئۆفی کرد و بە زەردەخەنەییەکی زۆر شیرینەوہ وتى، ”مەبەستت چییە ئەم کچە بچکۆلەییە کییە؟ بۆ مەگەر نازانیت ئەمە لیزایە!“ قیلچانیئۆف، وەک ئەوہى شتیک ناخى بەهەژینیت، بەمینجەمینجیکەوہ وتى، ”کامە لیزا؟“

ھەژاندنەکە زۆر لەناکاو بوو، کەمیک لەمەوپیش کە خۆى کرد بە ژوورەوہدا، چاوی بە لیزا کەوت، بەپاستى تووشى سەرسوورمان بوو، بەلام بەدلیایییەوہ ھیچ جۆرە ھەستیکی بۆ دروست نەبووبوو و ھیچ بیروکەییەکی تایبەتى بەرامبەر ئەو کچە نەبوو.

پاڤیل پاڤلۆڤیچ سەرلەنوێ زەردەخەنەییەکی بۆ کردەوہ و وتى، ”بەلێ، ئەوہ لیزاکەى خۆمانە، ئەوہ لیزای کچمانە!“ قیلچانیئۆف بە جۆریک لە ترسنۆکی و گومانبردنیکی زۆرەوہ و بە دەنگیکی لەرزۆک و نزمەوہ پرسى، ”کچەتەن! مەبەستت ئەوہییە کە تۆ و ناتالیا... ناتالیا ڤاسیلیڤنا مندالتان ھەبوو؟“

”ئەي چۆن، بەلى، بەدلىيايىيەۋە! بەلام لۆمەتان ناكەم، ئىۋە مافى خۇتانه كە نەزانن، بەراست، ئەبوۋايە بە چ شىۋەيەك تۆ ئەم ھەۋالەت بېيىستايە؟ نازانم بۆ ھىندە بىئاگام لە خۆم! ئەبوۋايە ھىچ نەبىت، بە شىۋەيەك لە شىۋەكان پىم رابگەيەندىتايە، كە مندالمان بوۋە، بە ھەرحال، دواى رۆشتىنى تۆ لەلامان، خوداى دلۇقان بە بەخشىنى ئەم كىژۆلەيە بەختەۋەرى كردين!“

پاقىل پاقلىۋىچ، ۋەك ئەۋەي لە خوشىدا ھەستى بە وروژانىكى زۆر كرديت، لەسەر كورسىيەكەي بازىكى دا و وا دەر دىكەۋت دۆخەكەي زۆر بەدل بىت.

قىلچانىنۇڭ، كە رەنگى مردوۋى لى نىشتىۋو، وتى، ”بەراستى من ھىچ شتىكم لەم بارەيەۋە نەبىستىۋو.“

پاقىل پاقلىۋىچ بە پرويەكى پىر لە شادى و دەنگىكى شىرىن و دلگىرەۋە وتى، ”بەدلىيايىيەۋە، بەدلىيايىيەۋە، كى ھەبوۋ تا ئەم ھەۋالەتان پى رابگەيەنيت؟ ئەگەر بىرتان مابىت، من و ئەۋ خىزانە ھەزارەم بەتەۋاۋى بىھىۋا بوۋوبوۋىن لەۋەي چىي تر مندالمان بىت، بەلام لەپر خوداى بەخشىندە قاپىي رەحمەتى خۆي بە روۋدا ئاۋەلا كردين و بەم كچە دەۋلەمەندى كردين. مەگەر ھەر خودا بۆخۆي بزانىت كە ئەمە چ مانايەكى ھەبوۋ بۆ من! ھەر رىك يەك سال دواى رۆيشتنەكەي تۆ، ئەگەر بەھەلەدا نەچۈۋىم. نا، نەخىر، سالىك نا، نىكەي سالىكىش نەدەبوۋ. يەك تۆز رابۋەستن، با بىرم بىكەۋىتەۋە؛ ئەگەر بەھەلەدا نەچم و مىشكم ھەلم نەخەلەتىنيت، پىم وا بىت تۆ يان مانگى دە بوۋ يان يازدە بوۋ كە لەلامان رۆيشتىت؟“

”من كاتىك شارى ت-م بەجى ھىشت، سەرەتاي مانگى نۆ

بوو، بەلێ، ١٢ی نو بوو، زۆر بەباشی بیرمە، کە ئەو بەروارە لەلاتان رۆشتم.

پاقیل پاقلوقیچ بەوپەری سەرسامییەو ھاواری کرد، "وتت لە مانگی نوڤا، وایە؟ ئممم!... بیرم لە چی دەکردهو؟ زۆر باشە، ئەگەر بەم شیوەیە بێت کە تۆ دەلییت، کەواتە با بزنام، ئیوە لە دوانزە ی نوڤا لەلامان رۆشتیت، لیزاش ٨ ی پینچ لەدایکبوو. کەواتە مانگی نو، دە، یازدە، دوازدە، یەک، دوو، سێ، چوار، کەواتە هەشت مانگ و چەند رۆژیک دەکات! ئەگەر ئەتانزانی ئەو ژنە داماوهم..."

فیلچانی نوڤ بە دەنگیکی تیکشکاو و لالەپەتیەکەو وەتی، "نیشانم بدە... بانگی بکە..."

پاقیل پاقلوقیچ کەمیک شلەژا لەوێ فیلچانی نوڤ لەپەر قسەکانی بری و وەک ئەوێ قسەکانی هیچ نرخیکی نەبووبیت لەلای، بۆیە وەتی، "بەدنیاییەو! ھەر ئیستا راستەوخو ئەیھێنمە خزمەتتان و پیتانی دەناسینم!"

ھەر کە وای وت، خیرا بەرەو ژوورە بچوو کەکە تر چوو، کە لیزای لی بوو. ھەمووی سێ یان رەنگە چوار خولەکیک تینەپەریبوو بەتەواوی، کە لە ژوورە بچوو کەکەو دەنگی چرپەچرپیکی خیرا و لالانەوێکی بەکول بەرز بوو، دەنگی لیزا بەباشی نەدەبیسترا، فیلچانی نوڤ لە دلی خۆیدا وەتی، "بەدنیاییەو ئەو کیژۆلە یە ئیستا ئەپاریتەو، کە بەزۆر راپیچی دەرەوێ نەکات." لە کۆتاییدا ھەردووکیان پیکەو ھاتنە دەرەو. پاقیل پاقلوقیچ وەتی، "دەبینیت، بەتەواوی سەری لی شیواو، زۆر شەرمە، زۆریش خۆبەزلزانە... ریک چۆتەو سەر ھاوسەرە ھەژارەکەم!"

لیزا هاته ژووره وه، چاوی بریبوووه عه رده که، چیی تر نه ده گریا؛ باوکی توند په لی گرتبوو. کیژوله یه کی که میک دریژ و لاواز بوو، به لام تا بلیی کیژیکی جوان بوو. چاوه گه وره و شینه کانی به رووی فیلچانی نوڅدا هه لهینا و زور به خیرایی و به شیوه یه کی گومانوای چاوی له سهر دانکه ره که بری، به شیوه یه کی زور مروموچانه لینی روانی، به لام هه ر زوو سهری خووی نه وی کرده وه. چاوه کانی پر بوون له ترس و گومان، وهک روانینی نه و منداله ی میوانیکی بیگانه دینه ماله که یان و بو ساتیک به بیده نگی و به تهنیا له لای نه و میوانه بیگانه یه به جیی ده هیلن، منداله کهش به هیمنی خووی نه ترنجینیته سووچیکه وه و به شیوه یه کی پر له ترس و گومان و متمانه نه کردن، چاو ده بریته ناو چاوه کانی میوانه بیگانه که. به لام پیده چوو. روانینی نه م کیژوله یه به جوړیکی تر بیت و شتیکی تر له پشت نه و نیگایانه وه بیت، فیلچانی نوڅ پیی وا بوو که نیگا کردنی نه و منداله هه رگیز له نیگا کردنی مندالیکی ئاسایی نه ده چوو.

باوکی راسته وخو کیژوله که ی هینایه به رده می میوانه که. "کچی خووم، نه م پیاوه وهک مامت وایه، نه م پیاوه کاتی خووی دایکتی زور به باشی ده ناسی. نه م پیاوه هاوړییه کی خوشه ویستی ئیمه بوو. شهرم مه که، دهسته کانت دهر بهینه." کیژوله که که میک خووی بو دواوه چه مانده وه و به جوړیک له گومان و ترسه وه دهسته کانی دهر هینا.

له کاتیکدا پاڅیل پاڅلو څیچ به وردی فیلچانی نوڅی خستبوه ژیر نیگا کانی وه، دهستی کرد به هه ندیک روونکر دنه وه، "ناتالیا قاسیلیقنای خیزانی په حمه تیم، به داخه وه، به هووی مه رگه

لەناکاوەکە یەوێ فریا نەکەوت بەباشی رای بهینیت و بەباشی
فیری سلاوکردنی بکات، ئەوێ فریا کەوتبوو فیری بکات،
ئەوێ بوو کە هاوشیوێ سلاوکردنی باوی نیو ئینگلیزەکان
کەمیک بچەمیتەوێ و دەستەکانیشی ئاوە لا بکات.

فیلچانینۆف بەتەواوی ئاگای لەوێ بوو کە لەژێر چاودیریی
خانەخوێکەیدایە و چاوی لەسەرە، بەلام بە هیچ شیوێک
هەولێ نەدا نیکەرانی و هەستەکانی خۆی بشاریتەوێ، وەک
ئەوێ داکوتراپیت بە کورسییەکەدا، لە کاتیکدا دەستەکانی
لیزا لەناو دەستەکانیدا بوو، بێ ئەوێ چاوەکانی لەسەر
ئەو مندالە بترووکیینیت، چاوی تی بریبوو. بەلام پێدەچوو
لیزا لەپادەبەدەر نیکەرانی شتیک بیت و نەویریت قسە
بکات، نیکەرانییەکە ی هیندە زۆر بوو، بیری چووبۆو
دەستەکانی لەناو دەستی میوانەکەدایە، چاویشی لەسەر
باوکی نەدەترووکاند. بە ترسیکی زۆرەوێ بەوردی گوێی بو
هەموو ئەو قسانە راگرتبوو، کە باوکی دەیکردن. فیلچانینۆف
یەکسەر ئەو چاوە گەورە و شینانە ی ناسییەوێ، بەلام ئەوێ
لە هەموو شتیک زیاتر سەرنجی بەلای خۆیدا راکیشابوو
و کەوتبووێ ژێر کاریگەرییەوێ، بریتی بوو لە روخسارە
سپی و ناسکەکە ی رەنگی پرچی. هەموو ئەم شتانە، بو ئەو
ماناگەلێکی ئیجگار گرنگی هەبوو. روخساری لەگەڵ هیلکاری
لیوێکانی زۆر بەروونی ناتالیا فاسیلیقنای وەبیر دەهینایەوێ.
لە کاتیکدا پاقیل پاقلوڤیچ ناوێناوێ بە هەستیکی لەپادەبەدەر
گەرمەوێ هەندیک شتی بو فیلچانینۆف باس دەکرد و پێی
دەوت، بەلام پێدەچوو فیلچانینۆف هەر گوێشی لی نەبوو بیت.
تەنها ئەم چەند دەستەواژە ی کۆتاییی بیست، .. ئا بەم

شيويه تو ناتوانيت ئهو شادييه بيئەندازەيەى ئيمه لهو كاتەدا
بهينيتە بهرچاوى خوت، ئەليکسى ئيفانوڧيچ، کاتيک خودا ئەم
ديارييه بهرخەى پى بهخشين! هەر به لهدايکبوونى، ئيتەر ئەم
کچه بوو به هەموو شتيكى من لەم دنيايەدا، هەميشه له دلى
خومدا دەموت، ئەگەر بيت و پوژيک به هوى ويستی خوداوه
ئەم هيمنى و خوشييه م لى تىک بچيت و کوتايى بيت، هيچ
نەبيت، ليزام بو ئەمينتەوه. سەبارەت بەمە، هيچ گومانىکم
نەبوو!

ڧيلچانينوڧ به جوړيک له گومانکردنەوه پرسىارى کرد،
”ئەى ناتاليا ڧاسيليڧنا؟“

پاڧيل پاڧلوڧيچ، که کهميک رەنگى بهو پرسىاره تىک چوو،
دەستبەجى وەلامى دايەوه، ”ناتاليا ڧاسيليڧنا؟ تو ئەوت باش
دەناسى، گومانى تيدا نييه بهباشى لهبیرتە، که ئەو حەزى
نەدەکرد زور هەستەکانى خوى دەر بخات. بەلام کاتيک له
سەر مەرگدا مالئاوايىي لەم کچه بچکۆلەيەى کرد... چيى تر
نەيتوانى ئەم جارەيان وەک جارەکانى تر پى له شارەدەنەوهى
هەستەکانى خوى بگريت، هەموو شتيک ئاشکرا بوو! هەر
وەک ئيستا پيم وتن، تەنها له سەر مەرگدا، ئەوهى که
پرووى دا، بەم شيويه بوو: پوژيک بەر له مردنەکەى، لەپر
زور هەلچوو، زور توورە بوو. دەيووت، ’ئيوه هەولئى ئەوه
دەدەن من بەم دەرمانانە چارەسەر بکەن، له کاتيکدا من
هيچم نيە و تەنها تووشى تاليها تنيکى زور ئاسايى بووم.
هەر وەها دەيووت، ’ئەم پزيشکانەى ئيرە، سەر له هيچ شتيک
دەر ناکەن و هيچ نازانن، من دلنيام بەم زووانە که کوخ
گەرايەوه، ئەوا سەرلەنوئى، له ماوهى که مەر له دوو حەوتوودا،

تەندروستیە کەم وەک جاری جاران بۆ دەگەرێتێتەو و چاکم دەکاتەو! ئەو ھاوڕێ پیرەمانت وەبیر نایەتەو؟ ئەو هی کاتی خۆی پزیشکی سوپا بوو؟ ناتالیا ی خیزانم مەبەستی ئەو کۆنە ھاوڕێیەمان بوو. ئەگەر پێم بدەن زیاتر لە مەش بلێم! پێنج کاتژمێرێک پێش ئەو هی بەتەواوی گیانی بسپێریت، ئەو هی بیر کەوتبۆو، کە سی حەوتووی تر دەبێت سەردانی پووری بکات، دایکی پۆحیی لیزا، بە بۆنە ی پۆژی لە دایکبوونی لیزا و پۆژی ناوانی، دەبێت بچین ھاوکاری پووری بکەین لە ئامادەکارییەکاندا بۆ ئەو بۆنە یە...

فیلچانی نووف، کە هیشتا دەستی منداڵە کە لەناو دەستەکانیدا بوو، لەناکاو لەسەر کورسییە دەسکدارە کە ی ھەستایە سەر پێ. لەناو ھەموو ئەو شتانە ی دەبیینی و دەبییست، شتێک کە لە ھەمووی زیاتر تووشی پەژارە ی کردبوو، پوانینە تیژ و پڕ لە سەرزەنشتە کە ی ئەو منداڵە بوو، کە لە باوکی خۆی پێی دەپوانی. بەخیرایی و بە شیوە یەکی نامۆیانە پرسیری کرد، "ئەم کچە نەخۆش نییە؟"

پاقیل پاقلو فێچ بە کەساسی و پەژارە یەکی زۆرەو و تی، "لەو باوەردا نیم، بەلام... ئەم بارودۆخە ناھەموارە ی تێی کەوتووین، بەو شیوە یەکی لی کردوو کە لە بەرچاوتاندا یە... کچیکێ تا بلێی نامۆیە، زۆربە ی کات توورە و نیگەرانی، بەتایبەت لەدوای مردنی دایکی ئاوی بەسەر ھاتوو، ھەر دوابەدوای ئەو هی دایکی گیانی سپارد، بە ھۆی کاریگەریی ئەو مردنە ی دایکی، دوو دانە ھەفتە ی رێک لە جینگەدا کەوت، زۆر خراپ تووشی فیلێھاتن ببوو. کەمێک پێش ئەو هی توو خۆت بکەیت بە ژوورەو، گریەوزارییەکی زۆر سەیری

دەکرد... گویت لیه لیزا، گویت لیه؟ ئاخىر پیم نالیت ئەم
 ھەموو شینوشە پۆرەت لەپای چیه؟ ھەمووی ھەر لەبەر
 ئەو ھەمە ئەم لە مال دەر دەچم و بەتەنیا بەجی دەھێلم و
 ئەویش وا بیر دەکاتەو، ئەم چى تر ئەوم خوش ناویت
 وەك ئەو کاتانەى ھیشتا دایكى لە ژياندا مابوو - ئەو بەو
 لۆمەم دەکات. مندالیک لە تەمەنى ئەمدا، دەبیت یاری بە
 بوو کە لەکانى بکات، ئەک ھەر خەرىكى پيش خواردنەو و
 بىرکردنەو و خەيالى لەم جۆرانە بىت. راستىيەكەى، لىرە
 ھىچ كەسكىشى لى نىيە، تا يارى لەگەل بکات.

”بەلام بۆچى، چۆن دەبیت... بەدلىيەو ئەم دووانەتان
 لىرە بەتەنیا ناژين، واىە؟“

”بەلى، بۆ نا، ھەردوو کمان تەنیاى تەنیاين، خزمەتکارەكەشمان
 رۆژى يەك جار زياتر نايت.“

”كاتىك جەنابىشت ئەچیتە دەرەو، ئەم كچۆلەيە ئا بەم
 شىو ھەم بەتەنیا لىرە بەجى دەھىلەيت؟“

”ئى لەمە زياتر چىم لەدەست دىت؟ دوينى كە لە مال
 دەر چووم، لەو ژوورە بچووكەدا دەرگام لەسەر كليل دا،
 ھەموو گریانەكەى ئەمرۆشى ھەر لەسەر ئەو بەجىھىشتن
 و دەرگالەسەرداخستەنى دوينى بوو. بەلام ئىو پىم بلین
 ئەبووايە لەمە زياتر چ كاریكى ترم بکردایە؟ خۆتان دادوەر بن،
 دوينى نا پىرى، كاتىك لە مال چووبوو مە دەرەو، ئەو ھەلەى
 قۆستبۆو و چووبوو خوارەو، كۆپىكىش لە گۆرەپانەكەدا
 بەردىكى تى گرتبوو، كىشابووى بە سەرىدا. يان جارىكى تر
 دەستى كردبوو بە گریەوزارى، راي كردبوو بەو ناویدا و لە
 ھەرچى كرىچى ناو گۆرەپانەكەى، پاراوتەو تا بزانیت من

لەکویم. ئی ئەمەش کاریکی شیاو نییە، بەدنیایییەو! دانی پێدا دەنیم منیش ھێندە باش نیم؛ زۆر جار بو کاتژمێریک لە مال دەر دەچم، کەچی سەرلەبەیانیی روژی دواتر دەگەریمەو، ئەمەش ریک ئەو شتە، کە دوینی رووی دا. بەلام باشیی لەویدا بوو، ئەو کاتە من لە دەرەوێ مال بووم، خاتوونی خاوەن مالم ناردبوو بەشوین کلیسازیکدا، تا بیت قوڵە کە بشکینیت. ئای چەند لە حالی خۆم شەرمەزار بووم، چەند مروڤیکی بیھەست بووم، خۆم وەک دڕندەییەکی قیزەون دەھاتە پیشچاو. ھەموو ئەمانە کارگەلیکی تەواو شیتانە، بەلێ، تەواو شیتانە..."

منداڵە کە بە ترس و دوودلییەو وتی، "بابە!"
"ھا، دیسانەو دەستت پێ کردەو! دیسانەو بەزەمەکیە!
کەمیک لەمەوبەر چیم پێ وتیت؟"

لیزای بچکۆلە بەتوقیوی، لە کاتی کدا دەستە بچووکەکانی بەرەو باوکی درێژ کردبوو، بەخیرایی ئەمەیی دووبارە دەکردەو، "چی تر وا ناکەم، چی تر وا ناکەم!"

فیلچانی نوڤ، کە ئارامیی خۆی لە دەست دابوو، بە دەنگیکی فرماندەرانەو وتی، "ئێو بەم بارودۆخەیی ئیستا ھەتانه، ناتوانن درێژ بە ژیا ئان بدهن. لەگەڵ ئەوێ مرویەکی دەوڵەمەندن، پیم نالیت چۆن... چۆن ئەتوانن ئا بەم شیوہیە لە بارودۆخیکی وەھا و زنجیکی لەم شیوہیەدا بژین؟"

"لەم زنجەدا؟ رەنگە ھەر ئەم ھەفتەییە لیرە بین و دواتر بڕۆین. تا ئیستاش پارەییەکی زۆرمان بەفیرۆ داو، ئەگەر دەوڵەمەند بووینایە..."

فیلچانی نوڤ، کە بەتەواوی ھیمینی خۆی لە دەست دابوو،

خيرا قسه كانى پى برى و وتى، "زور باشه، ئەمە بەسە، ئەمە بەسە."

وا ديار بوو قىلچانينوف دەيوست بليت، پيوست ناكات خوت سەغلەت بکەيت و لەمە زياتر بليت، چونکە ئەوەى تۆ دەتەويت بليت، من دەيزانم، ئەشزانم بە چ مەبەستىک ئەم قسانە دەکەيت. پاشان وتى، "گوئى بگرە، من پيشنياريک دەکەم. تۆ ئىستا وتت هەفتەيەک يان دووانى تر ليرە دەمىننەو. من خيزانيک دەناسم ليرە، کە وەک خيزانى خوم وایە، ماله کەشيان وەک مالى خوم وایە - بيست سال دەبيت بەباشى دەياناسم، باوکى خيزانەکە، کە ناوى ئاليکزاندر پاقلوڤيچ پوگوريلستيفه، راويژکاريکى نهيئيە: رەنگە لە جيبە جيکردن و تەواکردنى کارەکاندا بتوانيت کارئاسانيت بۆ بکات. ئىستا لەگەل خيزانەکەيدا لە قىللا هاوينەيبەکەياندان، خاوەنى قىللايەکى زور نايابن. کلاڤديا پيتروڤنا وەک خوشک، يان ئەگەر لەوەش زياتر بليم، وەک دايک وایە بۆ من. خاوەنى هەشت مندالن، پيم بدەن با هەرچى زووترە، ليزا بىەم بۆ لايان... با لەمە زياتر کات بەفیرۆ نەدەين. دلنيام بەوپەرى خوشحاليەو پيشوازيى لى دەکەن و تا ئەو کاتەى تۆ ليرە بە کارەکانت رادەگەيت و تەواويان دەکەيت، ئەوان وەک مندالى خويان چاوديرى دەکەن بۆت، پیک وەک مندالى خويان!"

قىلچانينوف بە شيوەيەکى زور سەير ئارامى خوى لەدەست دابوو، بۆشى نەدەشاردرايەو.

پاقيل پاقلوڤيچيش دانەجیرەى پى کەوتبوو لە توورەبيدا و بەتوندى پرووى خوى گرژ و مۆن کردبوو، بە روانينيکى زور

تەوسئامیزەو ھاوی لە ھاوکانی قیلچانیوڤ بری و وتی،
”ھەرگیز کاری وا ناکەم، ئەمە مەحالە!”

”بۆچی؟ بۆچی ئەمە مەحالە؟”

”چۆن بۆچی؟ چۆن لەناکاو بەیلم منداڵەکەم لە خۆم
دوور بخریتەو؟ راستە ئەگەر کەسەکە ھاوڕییەکی دلسۆز و
راستەقینە وەک تۆ بووایە، بەدلیایییەو ئەو کاتە هیچ لایم
نەدەبوو و هیچ خەم نەدەبوو، ئەگەر بەهاتیە و دوور لە
چاوانی خۆشم بووایە. بەلام چۆن داوام لی دەکەیت منداڵەکەم
بسیڕمە دەست مایکی غەوارە! ئەویش چ جورە مایک، مایک
لە ھەرە چینه بەرزەکانی کۆمەلگە! ھەرۆھا پروویش نییە کە
بە چ شیوەیەک ھەلسوکهوتی لەگەڵدا دەکەن!”

قیلچانیوڤ، کە تەواو دەھری ببوو، شیتگیرانە ھاواری
کرد، ”بەلام من پیم وتیت ئەو خیزانە وەک خیزانی راستەقینە
خۆم وان! کلاقدیا پیتروڤنا تەنیا وتنی یەک وشەیی منی بەسە،
تا بەوپەری خۆشحالییەو کچەکەمان لی وەر بگریت، وەک
ئەوھە کچی خۆم بیت، ئاگای لی دەبیت!”

قیلچانیوڤ بەتوندی پێی کیشا بە ھەردەکەدا و لە قسەکانی
بەردەوام بوو، وتی، ”نەفرەتتان لی بیت! خۆشت باش دەزانیت
بۆیە ئەم ھەموو زۆربلیییە دەکەیت، تەنھا بۆ ئەوھە بلین وەک
باوکیکی دلسۆز بەرگری لە داھاتووی منداڵەکەت دەکەیت...
هیچ شتیکی دی نییە تا گفتوگۆی لەسەر بکەیت!”

”من تەنھا مەبەستم ئەو بوو، کە بلیم ئایا ھەر بەراستی
ئەمە شتیکی سەیر نییە؟ من دەبیت بچم بۆ لای و هیچ
نەبیت پوژی یەک-دوو جار بیبینم و لە بارودۆخی ئاگادار
بیم، ئەگەر نەچم، دوایی چیم پێ دەلین؟ ھە، ھە! منداڵیکی

بيخاوهن! ئەويش لە وەها مالىكى خانەدان و دەولەمەنددا!
فيلچانينوڤ ھاواری کرد، "بەلام مالى ئەوان، مالىكى تا
بلى سادەيه، بەو شيوەيه دەولەمەند نين، كە تو بىرت لى
کردۆتەوه! پيم وتيت منداليان زۆره و ئەم كيژۆلەيش بوخوى
لەوى كەميك دەبووژیتەوه. مەبەستى سەرەكيش ھەر
ئەمەيه... ئەگەر پيشت خوش بيت، ھەر سبەينى زوو لەگەل
خۆم ئەتبەم و خۆم بەو خيزانەت دەناسينم. بەدنياييشەوه
تو ئەتوانيت سەردانيان بكەيت و سوپاسگوزارىي خوشتيان
بو دووپات بكەيتەوه، ئەگەر حەزت کرد، ھەموو رۆژيك
پيکەوه سەريان لى دەدەين."
"بەلام ئاخىر..."

"قسەى قۆر! ئاخىر و ماخرى ناويت، ئەتەويت لەمە زياتر
چيت بو بکريت! گوئ بگرە، ئەم ئىوارەيه وەرن بو لای من،
شەويش ھەر لای خۆم بمينەوه، بو ئەوهى سبەينى بەيانى
زوو ھەستين و دەوروبەرى دوانزەى نيوەرۆ بگەينه جى."
"چەند مروڤيكي ميھرەبان و خەمخۆرن! تەنانەت ئەتانەويت
شەوھەكەشى لای خۆتان بمينەوه... "پاڤيل پاڤلوفىچ يەكسەر بە
پيشنيارەكە قاييل بوو. بە دەنگيک، كە پر بوو لە رەزامەندى،
دریژەى دايەوه بە قسەکانى، "بەراستى ئیوه چاکەيەكى
گەورە لەگەل من دەكەن بەم کارەتان. ئەى بەراست، نەتوت
كە ڤيلاکە لەكوئيە؟"

"ڤيلاکەيان لە ليسنويە."

"زۆر باشە، بەلام ئەى سەبارەت بە جلوبەرگەكەى چى؟
باش دەزانيت لە وەها خيزانيكى خانەدانا و لە وەها ڤيلايەكى
ھاوينەشدا... ئیوه دەزانن... كە دلى باوكيک..."

”چ جلوبەرگیك؟ ئەهە مەگەر ئەم ماته‌مینی بۆ پرسەهە
دایكی ناگێریت؟ بۆ مەگەر دەكریت لەم جله رەشانه زیاتر،
جلی جیاوازتر بیۆشیت؟ بە برۆای من، لەم جلانه باشتەر
و گونجاوتر ھەر نەبوو! تەنها شتیک كە پیۆیستە ھەیبیت،
كراسیكی كەتانی پاكوخاوین... لەگەڵ تارایەكی پاكوخاوین،
بەرستی كراس و تاراكەهە خۆی گەلیك پیسە.“

پاڤیل پاڤلۆڤیچ بە باهەخپیدانیكی زۆرەو وە وتی، ”ھەر
ئێستا، بەدنیایییەو جله‌كانی دەگۆریت، ھەردوو كیشمان ئەو
شتانەهە كە پیۆیستی پییەتی، بۆی ئامادە دەكەین، جله‌كانی
ژێرەویشیم داوہ بە ماریا سیسۆڤنا، تا بۆی بشوات.“
ڤیلچانیڤۆڤ پەرییە ناو قسە‌كانی، وتی، ”كەواتە زۆر باشە،
پیۆیستە پییان بلیت تا گالیسكەهە كمان بۆ بهینن، ئەگەر
ھەرچی زووتر ئەم كارەش بكەن، ئەوہ باشتەر.“

بەلام لەپر و دوور لە چاوہ‌پوانیی ھەردوو كیان،
پووبەرووی نارەزایی بوونەوہ. لیزا بەتەواوی لە دژی
ئەم بیروكەهە وەستایەوہ. تەواوی ئەو كاتەهە ئەو دووانە
گفتوگۆیان دەكرد، ئەم بە ترس و بیمەوہ گویى بۆ تەواوی
قسە‌كانیان گرتبوو ئەگەر تەنها بۆ ساتیكیش چییە، لەو كاتەدا
كە ڤیلچانیڤۆڤ لە ھەولێ قاییلكردنی پاڤیل پاڤلۆڤیچدا بوو،
كەمێك لە چاوہ‌كانی ئەو كیژۆلەهە برۆانییایە، ئەو كاتە
ئەو پەژارە و ئاومیدییە زۆرەهە دەبینی، كە ئەو روخسارە
بچكۆلەهە لە خۆیدا ھەلی گرتبوو.

كیژۆلەكە بە دەنگیكی نزم، بەلام بەپیداگرییەوہ وتی، ”من
نارۆم.“

”ئەها، ئەها! خو چاوت لییە، دیسانەوہ وەك دایكی

ههلسوكهوت دهكات! ريک له دايكى دهچيت!

”من وهك دايكم نيم، من وهك دايكم نيم!“

به م شيويه، ليزا بهوپهري نائوميديه وه هاواري دهکرد،
دهسته بچکولانهکانى خوى له ناو يهکا ههلهگلوفى، وهك
ئهوهى بهرگرى له خوى بکات بهرامبه ر ئه و تومهته نارهوايهى
باوکی دهيدايه پالى و به دايكى دهچوواند.

”بابه، بابه، ئهگه ر تو بهجيم بهيليت...“

لهپر ئاورى دايه وه بهلاى فيلچانينوڤدا، كه تووشى
سهرسامى ببوو له م بهرههستيهى ليزا، بهويشى وت، ”ئهگه ر
تو بمبهيت، من...“

بهلام كيژى داماو دهرفتهى ئهوهى نهبوو قسهکانى تهواو
بکات، پاڤيل پاڤلوڤيچ شالاوى بو برد و قولى گرت، بى
ئهوهى توورپهيهى و ههستى خوى بشاريته وه، يهخهى ليزاى
بچکولهى گرت و بهرهو ژووره بچکولانهكهى راپيچى کرد.
بو ماوهى چهند خولهکيک، هه ر چرپهچرپيان بوو، پاشان
لهپر دهنگى گريانيكى خنكاو بهرگوئى فيلچانينوڤ كهوت.
لهوهدا بوو فيلچانينوڤ خوى بکات به ژووره بچوکهكهدا،
بهلام پاڤيل پاڤلوڤيچ له و کاتهدا يهکسه ر هاته دهره وه، به
زهردهخه نهيهكى خواروخپ و ساخته وه ئاگادارى کرده وه، كه
هه ر ئيستا ليزا ديت. فيلچانينوڤ ههولى دا سهيرى نهكات و
چاوهکانى کردبووه شوينىكى تر.

له و کاتهدا ماريئا سيسوڤقناش خوى کرد به ژووره وهدا،
ههمان ئه و ژنه روخسارلاديبييه بوو، كه پيشتر له راپه وهكهدا
چاوى پيى كهوتبوو. جلهکانى ليزاى پيچابوو وه و له ناو
جانتايهكى خنجيلهى جواندا هيتابووويه وه، كه بردبووى بوى

بشۆریت، دای نا و تەماشایەکی قیلچانیوۆی کرد و پرسیی،
”کەواتە گەورەم، بەرێزتان بۆ ئەو ھاتوون بۆ ئێرە، تا
کێژۆلە کە لێرە دوور بخەنەو؟ کەواتە خیزانیشتان ھەیە؟
بەراستی کاریکی زۆر مرووفانە و باش دەکەن، ئەمە کێژیکی
زۆر گوناھە! بەم کارەتان، لەم شیتخانە یەرزگاری دەکەن.“
پاقیل پاقلوۆچیچ لە ژێر لیو ھو ھەخوتەوبۆلەو ھو وتی، ”نا، نا،
ماریا سیسووفنا، ئیجگار بەو شیو ھەش نییە!“

”چی بەو شیو ھە نییە؟ وا ناوم دەبەیت، دەلی دەتەوێت
ناوم بنییت! بەلی، بۆ دەتەوێت نکوولی لەو ھە بکەیت، کە
مالەکەت ئەلی شیتخانە یە، ئایا ھەر بەراست وا نییە؟ ئایا
بەلاتەو ھەوایە کە کێژۆلە یە، کە ئیستا بەباشی لە شتەکان
تێدەگات و راست و چەپی خۆی لە یە کدی جیا دەکاتەو، ئەم
ھەموو بەدەرەفتارییانە ی جەنابت ببینییت؟“
پاشان ڕووی کردە قیلچانیوۆ و وتی، ”گەورەم،
گالیسکە کەمان بۆ بانگ کردوویت، پیم وا بییت بۆ لیسنوی
بوو، ئەگەر بەھەلەدا نەچووبم؟“
”بەلی، بەلی.“

”زۆر باشە، بەراستی خیری پیو ھەو کە ھاتن!“
لێزا لە ژوورە گچکە کە ی ھاتە دەرەو ھەو ھەو ھەو ھەو
نەما بوو، چاوی لە ھەردە کە بریبوو، جانتاکە ی ھەلگرت. تەنھا
ڕوانینیکیش چییە، لە قیلچانیوۆی نەروانی، ھەستەکانی خۆی
حەشار دەدا و ھەک پیشتر نەرویشت، تا باوکی لە ئامیز
بگریت، تەنانت ئەو کاتەشی لیک جیا بوونەو، بەروونی
دیار بوو کە تەنانت نەیدەویست لیشی ڕوانییت. بەلام
پاقیل پاقلوۆچیچ، ھەک خووی ھەمیشەیی خۆی، ئەو ی لە

ٺامیز گرت و سهره بچکولانه که ی رامووسی. له م کاته دا که دیار بوو ههستی باوکایه تیی به ته واوی جوو لایوو، لئوه کانی له رزین و چه ناگه ی جووله ی تی که وت، به لام کیژوله که هر چاوه کانی به رووی باوکیدا هه لنه هینا. پاقیل پاقلو فیچ رهنگی زهره هه لگه رابوو - دهسته کانیشی دهله رزی. هه رچه ند که فیلچانینوف تا ئه وپه ری توانای خو ی هه ولی ئه وه ی ددها چاوی به و دیمه نه نه که ویت، به لام دوور له ویستی خو ی، چاوه کانی چووه سهر ئه و دیمه نه خه مناکه. ته نها ئاواتی یه ک شتی ئه خواست له و کاته دا، ئه ویش هه رچی زووتره، ئه و شوینه به جی بهیلایت.

له دلی خویدا دهیگوت، ”گوناھی من نییه، ئه مه شتی که، هه ر ده بوو رووی بدایه!“ هاتنه خواره وه، ماریا سیسوفنا لیزای رامووسی و مالتاواایی لی کرد، لیزا چاوه کانی هه لنه هینا به رووی باوکیدا، تا ئه و کاته ی له ناو گالیسکه که دا دانیشست. له ناکاو به خیرایی دهسته کانی به رز کرده وه و قیژاندی، ئه گه ر یه ک خوله کی تر گالیسکه که وه ری نه که وتایه، دوور نه بوو خو ی له گالیسکه که وه هه لبدایه ته خواره وه بو باوکی، به لام ئه سپه کان که وتبونه جووله.

خەياللىكى نوپى مەۋقەلىكى بېكار

قىلچانىنۇڭ بەنىگەرانىيەۋە پرسىي، "ھەست ئەكەيت نەخۇش بىت؟ پىيان دەلىم رابوۋەستىن، تا كەمىك ئاوت بۇ بەينىن..." كىژۇلەكە بە سۆزىك و نىگايەكى سەرزەنشكەرەنەۋە لە قىلچانىنۇڭى رۋانى و بە دەنگىكى رۋون، بەلام پىچرپىچرەۋە وتى، "بۇ كۆيم دەبەيت؟"

"بۇ لاي خىزانىكى زۆر مېھرەبان، لىزا گيان، ئىستا ئەۋان لە قىللايەكى ھاۋىنەيىيى زۆر جواندان. مىندالى زۆرىشى لىيە، ھەموۋيان خۇشيان دەۋىيىت، ئەۋان زۆر مېھرەبانن، لە مىن دىگران مەبە لىزا گيان، بىرۋات بىت، مىن تەنیا چاكەى تۆم دەۋىت..."

چەند نامۇ دەۋوۋ بەلای ھەموۋ ئەۋانەى قىلچانىنۇڭيان دەناسى، ئا لەم ساتەدا چاۋيان پىيى بىكەۋتايە. لە كاتىكدا لىزا فرمىسك لە چاۋەكانىدا قەتەيس مابوۋ، گەروۋى پىر بوۋ لە گريان، چاۋە جوانەكانى، كە پىر بوۋ لە توۋرەيى، بىرىبوۋە قىلچانىنۇڭ، وتى، "چۆن... چۆن... چۆن..."

ئاخ، تۆ چەند بەد فەرىت!

”ليزا، من...”

”تۆ خراپىت، خراپىت، خراپىت، خراپىت!”

كىژەكە دەستە بچووكەكانى خۆى ھەلدەگلۇفى.
فيلچانىنۇڧىش بەتەواوى خۆى لەبىر چووبووە. ”ليزا،
خۆشەويستم، ئەگەر ئەزانى چەندىك من بىھيوا دەكەيت!”
ليزا بە دەنگىكى فەرماندەرانەوہ پرسىي، ”ئايا ھەر
بەراستى ئەو سەبەينى دىت؟ ئايا ھەر بەراست دىت؟”
”بەلى، بەلى، خۆم ئەيھىنم. ئەرۆم بۆ لاي و لەگەل خۆم
ئەيھىنم.”

لە كاتىكدا ليزا چاوەكانى لە عەردەكە برىبوو، بەچرپە
وتى، ”ئەو ھەلم دەخەلەتتىت!”

”ئايا ئەو تۆى خۆش ناويت، ليزا؟”

”ئەو منى خۆش ناويت.”

”ئايا خراپ لەگەلتا ھەلسوكەوت دەكات؟ واىە؟”

ليزا بەدلتنەنگى لە فيلچانىنۇڧى پروانى و بىدەنگ بوو.
دووبارە پرووى خۆى لى وەر گىرا و وەك ئەوہى مانى
گرتىت، چاوەكانى خۆى پروو بە عەردەكە نەوى كرد.
فيلچانىنۇڧ دەستى كرد بە ماستاوكردن بۆى، زۆر بەگەرمى
قسەى بۆ كچەكە دەكرد، تا ھەرچونىك بوو، قايىلى بكات.
راستىيەكەى، خودى فيلچانىنۇڧ خۆشى بەتەواوى تاي لى
ھاتبوو. ليزا گوئى بۆ قسەكانى فيلچانىنۇڧ شل كردبوو، بەلام
وەك نەيارىك لە فيلچانىنۇڧى دەروانى و گومانىكى زۆرىشى
لىي ھەبوو. بەلام لەگەل ئەوہشدا، ھەر گوئى لى گرتبوو.
گوئىگرتنەكەى بەتەواوى فيلچانىنۇڧى خوشحال كردبوو،

تەنانت دەستی کرد بە شیکردنەوێ ئەوێ پیاویکی
مەخۆرەو، چ جۆرە پیاویکە. پێی وت خوشی دەوێت و
ھەر خوشی ئاگای لە باوکی دەبێت. دواجار لیزا چاوەکانی
بە پرویدا ھەلھینا بە گرنگی پێدانەوێ لە ئیلچانینۆفی روانی.
بۆی باس کرد کە چۆن کاتی خۆی دایکی ناسیو، تییینی
ئەوێ کرد، کە قسەکانی سەرنجی کچەکی بە لای خۆیدا
پاکیشاوە، وردە وردە کچەکی وەلامی پرسیارەکانی دەدایەو.
بەلام بەخۆپاریزییەو، بە کەمترین وشە و بە جۆریک لە
قیرسیچمەییەو وەلامی دەدایەو. بەلام بە هیچ کلۆجیک
ئامادە نەبوو وەلامی پرسیارە سەرەکییەکانی ئیلچانینۆف
بداتەو. بەتایبەت ئەو پرسیارانە پەییوەست بوایە بە
پەییوەندی نیوان خۆی و باوکی لە رابردوودا، ئەو سوور بوو
لەسەر ئەوێ بێدەنگ ببێت بەرامبەر بەو جۆرە پرسیارانە.
لە کاتی کدا ئیلچانینۆف قسە بۆ دەکرد، دەستەکانی ئەو ھەر
وێک پیشتر، لەناو دەستەکانیدا بوو، بەری نەدەدا، کچەکەش
ھەولێ دەرھینانی دەستەکانی خۆی نەدەدا لەناو دەستەکانی
ئەودا. لە راستیدا کێژەکی تەواوی کاتەکی بێدەنگ نەبوو.
ھەرچۆنیک ببێت، ھەندیک جار بەشلەژاوی ھەندیک وەلامی
لە زار دەر دەچوو، لەمەشەو ئیلچانینۆف بۆی دەر کەوت،
کە ئەم کچە پیشتر باوکی لە دایکی زیاتر خوش ویستوو،
چونکە لە سەرەتادا باوکی زۆر شەیدای بوو و دایکیشی
ھیندە بایەخی پێ نەداو، بەلام کاتیک دایکی لە سەرەمەرگدا
دەبێت، لەو کاتەدا کە ھەمووان ژوورەکیان چۆل کردبوو،
تەنھا ھەردووکیان لە ژوورەکەدا بەتەنیا ماوونەو، لیزای
بەتوندی لە ئامیز گرتوو و ماچی کردوو، ھەروەھا

زۆرىش گرياوه بۆي... ئيتىر ئا بەم شيوديه، ئىستا دايكى
 له هەموو كەس زياتر خۆشتر دەويست، له هەموو كەس
 زياتر، زياتر له هەركەسيكى ئەم دنيايه، هەموو شەويكىش
 له هەموو كەسيك زياتر خۆشى دەويست. بەلام مندالەكە،
 بەدنياييەوه زۆر بە خۆيدا دەنازی، هەر لەبەر ئەمە، كاتيك
 هەستى كرد زياتر لەوەى پيوست بووه قسەى كردووه،
 كتوپر سەرلەنوئى له بیدەنگيیه قوولەكەى خۆى رۆ چوووه
 و بەكىنەشەوه له قىلچانىنۆفى روانى، چونكە پيى وا بوو ئەو
 واى لى كردووه ئەم هەموو شتە بليت. كاتيك ئەم گەشتە له
 كۆتاييەكەى نزىك دەبووهوه، توورەيى و فيیهكەى خەرىك
 بوو بەتەواوى بزر دەبوو، بەلام له بىركردنەوهدا نوقم ببوو،
 روانينەكەى له روانينى ئازەلەيكى درندە دەچوو، رۆخسارى
 گرژ كردبوو، دلتەنگ و مانگرتوو بوو. راستى ئەوەى دەبریت
 بۆ لای خیزانىكى غەوارە و هەرگيز پيشتريش لايان نەبووه،
 وا دەر دەكەوت لەو كاتەدا ئەوه ئەو شتە نەبيت، كە ئازارى
 بدات، ئەوەى ئازارى دەدا شتيكى تر بوو. قىلچانىنۆف هەر
 زوو پەيى بەوه برد؛ وا گومانى برد، كە ئەو كچە شەرمەزار
 بووه له بەردەميدا. خۆى بە شەرمەزار دەبينيت، كە باوكى
 ئاوها بەسانايى پيى پى داوه لەگەلیدا بروات، وەك ئەوەى
 باوكى ويستيتى لەكۆل خۆى بكاتەوه.

قىلچانىنۆف له دلى خۆيدا وتى، "ئەو نەخۆشە، رەنگە
 زۆر خراپيش نەخۆش بيت، رەنگە ئازارى زۆر چەشتيت...
 ئاخ، ئەى ئارەقخۆرى خويىرى! ئىستا لى تيدەگەم!"

داواى له گاليسكەوانەكە كرد خيراتر ليخورييت. هيوايەكى
 زۆرى بەو گوندە، بە ئاووههوا سازگارەكەى، بە باخەكانى،

بە منداڵەکان، ھەروەھا بەو ژیانە نوێیە چاوەروانیەتی،
ھەبوو. پاشان، سەبارەت بەو ھەوای دواتر ڕوو دەدەن... بەلام
ھیچ گومانیککی نەبوو لەو ھەوای داھاتووێکی پرشنگدار و پر
لە ھیوا چاوەروانیەتی. بەم شیوہیە، تاقە شتیک دەیزانی
و تەواو لێی دُنیا بوو، ئەو ھەوای ھەرگیز لەو ھەوایش ئەم
ھەستە ئیستای نەبوو، کە ئیستا ئەزموونی دەکات و پێی
وا بوو ھەرگیزیش ئەم ھەستە لە ژیانیدا جێی ناھێلێت. بیری
کردووە بە شیوہیەک، کە ھەستی بە سەرکەوتن کردبێت،
دەپۆت، "ئامانجی سەرھەکی، ھەر ئەمەییە! ژیان ھەر ئەمەییە!"
بیرۆکەگەلێکی مەزن بەھوروژم بە میشکیدا برووسکەیی
کرد، بەلام لەسەر ھیچ یەکیک لەو بیرۆکانە ھەلوێستەیی
نەدەکرد و ھەر بەلاساری وردەکاریی بیرۆکەکانی وەلاو
دەنا. ھەر ھێندەیی وردەکارییەکی وەلاو دەنا، ھەموو شتیک
پوونتەر دەر دەکەوت، ھیچ شتیکیش جیگەیی پرسیار نەبوو.
پلانەکەیی بۆ جوولەکانی دواتری، بەلگەنەویست بوو.

و ھەک ئەو ھەوای بەوریایییەو ھەر لە شتیک بکاتەو، لە دلی
خویدا وتی، "دەتوانریت بە یەكخستنی ھیزەکانمان، کار لەسەر
ئەم بەدھەرە بکریت، بەم شیوہیە سەرھەتا بەناچاری لیزا لە
پترسبۆرگ لەلای خیزانی پۆگوریلتسیف بەجێ دەھێلێت،
ھەلبەت ئەمە بۆ ماوہیەکی دیاریکراو، دواتر خوێشی بەتەنیا
گەشت دەکات و بەم شیوہیەش لیزا بۆ من بەجێ دەمێنێت،
ئێتر ئەمە ھەموو شتیکە. ئی منیش لەمە زیاتر چیم دەوێت؟
ھەروەھا... بەدُنیاوییەو، خودی خوێشی ھەر ئەمەیی دەوێت،
ئەگینا بۆچی ئاوا ئازاری دەدات؟"

دواجار گەشتن. بەراستی ئەو گوندەیی مالەکەیی خیزانی

پۆگوريلتسيڤى لى بوو، تا بلىي دلفين و جوان بوو. سەرەتا يەك رەوە منداڵ لە ھەيوانەكەو بەھەرراوھوريا بەرەو رەويان ھيرشيان برد و پيشوازيان لى كردن، ماوھيەكى دريژ بوو ڤيلچانينۆڤ سەردانى نەكردبوون، منداڵەكان لە خوشي سەرلەنوويينينەوھى ڤيلچانينۆڤ، تەواو خرۆشابوون، رۆخساريان لە خوشيدا دەگەشاھەو، زۆر ھۆگرى ڤيلچانينۆڤ بوون، پيش ئەوھى ڤيلچانينۆڤ لە گاليسكەكە بيتە دەرەوھ، گەورەترين منداڵى خيزانەكە ھاوارى كرد، ”بەرست دۆسيەكەتان چي بەسەر ھات؟ ئەي گەيشتن بەكوئ لەگەلدا؟“

تەنانەت گچكەترين منداڵيش بە پيگەنينيكي منداڵانەو پاك و بيگەردەوھ ھەمان شتى دووبارە كردەوھ، پاشان ھەموو منداڵەكان بەيەكەوھ، بەوپەرى شادييەوھ لاسايي گەورەكەيان كردەوھ و ھەمان پرسياريان كردەوھ. ھەزيان دەكرد كەميك گالتيەوگەپى لەگەلدا بكن سەبارەت بە دۆسيەكەي. بەلام ھەر ھيئەدە ليزايان بيني، خيرا چواردەوريان دا و بەكونجكاوي، بە بيدەنگيەكى وردى منداڵانە كەوتنە سەرنجدان و وردبوونەوھ لىي. پاشان كلاڤديا پترۆڤنا لەگەل ميژدەكەي ھاتنە دەرەوھ. ئەميش لەگەل ميژدەكەي، بە ھەمانشيۆە بەپيگەنينەوھ سەرەتا پرسيارى دۆسيەكەيان لى كرد.

كلاڤديا پترۆڤنا خاتوونيك بوو، كە تەمەنى دەورووبەرى سيوھوت ساليك دەبوو، لەشولارى پتەو بوو، ھيشتاش ھەر جوان دەر دەكەوت، پيستی گەنمەرەنگ بوو، رۆخساريشى پەمەبييەكى كالى ناسك بوو. ميژدەكەي تەمەنى پەنجاوپينج سال دەبوو، تا بلىي پياويكى بيرتيژ و زيرەك بوو. لەسەرەو

ھەموو ئەمانەشەو، کەسیکی تا بلیی خوشخولق بوو. ماله کە ی ئەوان، بە لای قیلچانی نوو ھەو، وەک مالی خوی وا بوو، ھەر بەو شیو ھە ی خوی گوزارشتی لی دەکرد. بە لام ھۆکاری ئەم ھەستە ی قیلچانی نوو سەبارەت بەو مالە، لە راستیدا بارودۆخیکی شاردراو و تایبەتی ھەبوو، کە ئەویش، دەگەراییەو بۆ بیست سال بەر لە ئیستا، کلاقدیا پترۆقنا، ئەو کاتە ی هیشتا قیلچانی نوو خویندکاریکی لاو بوو و لەو ھەدا بوو شووی پی بکات. ئەمە بریتی بوو لە یەکەم خوشەو یستی، کە لە نیوانیاندا دروست ببوو، خوشەو یستیە کەشیان، خوشەو یستیە کی بە تین، پیکە نیناوی، تا بلیی جوان بوو. بە لام ھەرچۆنیک بیت، ئەم خوشەو یستیە بە شووکردنی کلاقدیا بە پۆگۆریلتسیف کۆتایی ھاتبوو. دوا ی تیپەر بوونی پینج سال، سەرلەنوێ چاویان بە یەکتر کەوتبوو ھەو، خوشەو یستیە کەشیان بە تەواوی گۆرا بوو بۆ ھاوپیەتیە کی ھیمن و بیخەوش. ئەو ھە ی لەو پە یو ھەندی خوشەو یستیە ی نیوانیان بە جی مابوو، بریتی بوو لە دۆستایەتیە کی بە تین، کە دلی ھەردووکیانی پۆشن دەکرد ھەو و ئەم دۆستایەتیە جوانەش بۆ ھەمیشە مایەو ھە نیوانیاندا. لە بیرەو ھەری قیلچانی نوو، ئەم ھاوپیەتیە پاکترین و بیخەوشتترین پە یو ھەندی بوو کە ھە یبوو، پیدەچوو ئەو خوشەو یستیە بۆ ئەو، پووداویکی ناوازە بوو بیت لە ژیانیدا، ھەر بۆیە بایەخیکی تایبەتی ھەبوو لای. لیترە، لەناو ئەم خیزانەدا، قیلچانی نوو کەسیکی سادە بوو، میھرەبان و دلسۆز بوو، یاری لە گەل منداڵەکان دەکرد، ھەموو ھەستەکانی وەک خوی نیشان دەدا، پیی لە ھەموو ھەلەکانی خوی دەنا، ھەرگیزیش

هیچ فیزیکی نه‌ده‌نواند. زیاد له جاریک سویندی بۆ خیزانی پوگوریلتسیف خواردبوو، که رۆژیک واز له هه‌موو شتیک ده‌هینیت و دیت له‌گه‌ل ئەماندا ده‌ژی و هه‌رگیز جاریکی تر به‌جیان ناهیلیت. له دلی خویدا زۆر به‌راستی بیرى له‌م پلانه کردبووه.

ئوه‌ی پتویست بوو له‌سه‌ر لیزا بیزانن، به‌هه‌ندیک ورده‌کارییه‌وه پێی وتن، هه‌رچه‌ند له‌ راستیدا ته‌نیا یه‌ک داواکاری له‌لایه‌ن خۆیه‌وه به‌س بوو، که سه‌ره‌پرشتیی منداڵه‌که‌ی بۆ له‌ئەستۆ بگرن و پتویستی به‌هیچ روونکردنه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تیش نه‌ده‌بوو. کلاقدیا پترۆفنا منداڵه‌که‌ی رامووسی و له‌لایه‌ن خۆیه‌وه به‌لێنی دا هه‌رچی له‌ده‌ست بیت، ده‌ره‌ق به‌م منداڵه‌ درێغی نه‌کات. منداڵه‌کان ده‌ستی لیزایان گرت و له‌گه‌ل خویان بردیان تا له‌ باخه‌که‌دا یاری بکه‌ن. دواى نیوکاتژمیریک له‌ گفتوگۆیه‌کی گه‌رموگور، قیلچانینۆف له‌ شوینی خۆی هه‌ستا و رووخسه‌تی مائاواایکردنی خواست. هینده بیئۆقره‌ ببوو، که هه‌مووان به‌ته‌واوی په‌ییان به‌ بیئۆقره‌یییه‌که‌ی برد. هه‌موویان واقیان و پ مابوو. ئاخ‌ر ماوه‌ی سی دانه هه‌فته‌ ده‌بوو چاوی پێیان نه‌که‌وتبوو، که‌چی ئیستا، دواى نیوکاتژمیر، ده‌روات. پێکه‌نی و به‌لێنی دا رۆژی دواتر بگه‌رێته‌وه. هه‌موویان تییینی ئه‌وه‌یان کرد، که قیلچانینۆف وا ده‌ر ده‌که‌وت به‌راستی دلخۆش بیت، له‌ناکاوه‌ستی کلاقدیا پترۆفناى گرت و به‌ پاساوی ئه‌وه‌ی له‌بیری چووه‌ شتیکی گرنگی پێ بلیت، په‌لکێشی ژووریکی تری کرد.

”بیرت دیت چیم پێ وتیت - به‌ته‌نیا تو - سه‌باره‌ت به‌و یه‌ک ساله‌م له‌ شارى ت، ئه‌و شته‌ی ته‌نانه‌ت هاوسه‌ره‌که‌شت

ھیچ نازانیت لەبارەییەو؟

”بەتەواوی لەبیرمە، گەلیک جار باست کردبوو.“

”نا، ئەو بەسکردن نەبوو، بەلکوو ئەو دانپیدانان بوو
تەنیا لای تو، تەنیا لای تو! ھەرگیز نازناوی ئەو خانمەم پی
نەوتبوویت، ئەو خانمە ژنی ئەم پیاوہیە، تروسۆتسکی. ئەو
ژنە کۆچی دواویی کردوو، لیزاش کە کچی ئەو - کچی
منە!“

کلاڤدیا پترۆڤنا بە کەمیک رووگەشییەو پرسیی، ”تو
دەلیایت لەو؟ دەلیایت بەھەلەدا نەچوویت؟“

ڤیلچانینۆڤ بەو پەری شادییەو وەلامی دایەو، ”بەتەواوی
دەلیام، بەتەواوی دەلیام، کە بەھەلەدا نەچووم!“

پاشان تا پپی کرا، لەو پەری کورتیدا، بە خیرایی و
شادییەکی زۆرەو، ھەموو شتیکی پی گوت. راستییەکە،
کلاڤدیا پترۆڤنا سەرجەمی ئەو چیرۆکە دەرانی، تەنھا
ناوی خانمەکە نەبیت.

ڤیلچانینۆڤ ھەمیشە لەو دەرسا، کە پۆژیک لە پۆژان
یەکیک لەو کەسانە دیناسین، بەرێکەوت چاوی بە خاتوو
تروسۆتسکی بکەویت و بەو بزانی، کە چەندیک ئەم ژنە
خۆش و ژیستوو، بۆیە ھەتا ئەو پۆژەش نەبۆیابوو ناوی
ئەو ژنە ئاشکرا بکات لای ھیچکەس، تەنانەت لای تاقە
ھاوڕیکەشی، کلاڤدیا پترۆڤنا.

کلاڤدیا پترۆڤنا کاتیکی گویی لە چیرۆکەکی بوو، لپی
پرسی، ”واتە باوکەکەش ھیچ نازانیت؟“

”بە... بەلێ، ئەو دەرانی... بەلام ئەو زۆر نیگەرانی
دەکات، ئەو ھیشتا بۆم یەکلایی نەبۆتەو!“

فيلچانينوف ورددورده پەرۆشى به روخساريه وه دهر دهكهوت. پاشان بهردوام بوو، "ئەو دەزانیت، ئەو دەزانیت؛ ئەمڕۆش و دویینیش تیبینی ئەوهم کرد. بەلام ئەبیت بزەم تا چ ئاستیک دەزانیت. هەر لەبەر ئەمەیه که ئیستا پەلەمە. ئەم ئیوارەیه دیت بۆ لام. هەرچەندیکی دەیهینم و دەیهیم، ناتوانم لەوه تیبگەم، مەبەستم ئەوێه تیناگەم چون بەم بابەتە زانیوه - چون بە هەموو شتیکی زانیوه! هیچ گومانیکی تیدا نییه، که سەبارەت بە باگاوئۆف هەموو شتیک دەزانیت. بەلام سەبارەت بە من؟ خۆت دەزانیت ژنان چەند زیرەکن لە دایاکردنەوهی میژدەکانیان لە بابەتگەلیکی وەها! ئەگەر فریشتەیهک لە ئاسمانەوه بێتە خوارەوه، ئەوا پیاو هەرگیز باوەری پێ ناکات، کهچی برۆا بە ژنەکهی دەکات! سەرت رāmەوشینە و لۆمەشم مەکه، چوون من لۆمەیی خۆم دەکهم، راستییەکهی، زۆر لەمەوپیش لۆمەیی خۆم کردووه، لەسەر هەموو ئەو شتانهی پرووی دا، زۆر لەمەوپیش!... ببینه، من زۆر لەوه دایام که ئەو دەزانیت، ئەم بەیانیه، کاتیک لەوی بووم، خۆم پرسوا کرد لە بەردەمیا. برۆا بەمە دهکەیت، زۆر هەستم بە بێنرخیی و شەرمەزاریی خۆم دەکرد، که دویینی زۆر بەرەقی مامەلەم لەگەڵدا کردبوو، دواتر هەموویت بە تەواوی بۆ باس دەکهم. دویینی هاتبوو بۆ لام، بە ئارەزووییهکی پر لە کینه، که بەری پێ نەدەگیرا تا تێم بگەیهنیت دەزانیت کێ ئابرووی لەکه دار کردووه، دەشزانیت کێ وای بەسەر هیناوه. ئەمە هەموو هۆکاری هاتنە گەژانەکهی بوو، لە کاتیکدا سەرخۆشیش بوو. بەلام ئەمە بەلای خۆیهوه کاریکی تەواو سروشتی بوو! ئاشکرا بوو بۆ ئەوه هاتبوو، تا رقی

خوی به سہر مندا بہ تال بکاتہ وہ! بہ شیوہیہ کی گشتی، ئەم بہ یانیہش و دوینش زور تہ نگہ جیکلدانانہ لہ گہ لیا ھەلسوکە و تم کرد! بیباکانہ، گہ مژانہ! خۆم فریو دا لہ بہر ئەو. بۆچی لہ و ھا ساتیکدا خوی دەر دہخات، لہ کاتیکدا من لہ و پەری سەرلیشیواویدا بووم؟ با بزانی، ئەو تہ نانہت ئازاری لیزاشی دەدا، ئازاری ئەو مندالہ بہ ستہ زمانہ، پیدەچیت ئەمەش ھەر لہ پینا و بہ تالکردنہ وہی رقی خۆیدا بیت، بۆ ئەوہی ھەرچی رقی و تووریہیہ تی، بہ تالی بکاتہ وہ، ئەو بیباکە لہ وہی ئەگەر تہ نیا ئەو مندالہ شی دەست بکەویت بۆ بہ تالکردنہ وہی رقەکە! بەلئ، ئەو داخلە دلہ - تا بلئی کە سیکی ھیچو پوچی لئ دەر چووہ. بەلئ، لہ راستیدا ھیشتاش ھەر زور داخلە دلہ. ئیستا بہ لای خویہ وہ لہ قەشمەرێک زیاتر، چیی دی نیہ، ھەرچەند مەگەر خودا بۆخوی بزانی، کە پۆژانی زوو، تا ئەو پەری توانای خوی، کە پی بکرایہ، کە سیکی باش و بہویقار خوی نشان دەدا - بہ لام ئیستا کە وای لئ ھاووہ، شتیکی زور سروشتیہ کە ئاوا بکەویتہ ناو گێژاوی پیسی و بۆگە نیہ وہ! پیویستہ مروڤ بہ دیدیکی مەسیحیانہ لہم خالہ بروانیت! دہزانی خۆشەویستم، ئەی باشتەین ھاوړیم، ئەمەویت بہ تەواوی لہ گەلیدا ھەلسوکە و تم بگۆرم؛ ئەمەویت میہرەبان بم لہ گەلیدا. بہ راستی ئەمە دہبیتہ کاریکی باش لہ لایەن منہ وہ، بۆ ئەوہی بزانی، سەرەرای ھەموو شتیک، من ستەم لہ و کردووہ! گوی بگرہ، دہزانی شتیکی تریش ھەیہ، پیویستہ ئەویش پئی بلیم. جاریکیان لہ شاری ت پیویستم بہ چوار ھەزار رۆبل بوو، ئەویش یەکسەر ئەو برہی بہ قەرد پئی دام، بئی ئەوہی ھیچ بارمتە یەکیش داوا

بكات، له گهل ئه وه شدا، خوشحالويه كي راسته قينه ي نشان دا، كه توانويه تي هاوكاريم بكات. ده زانيت، له و كاته دا ليم وهر گرت، ئه و قهردهم له دهسته كانى ئه و وهر گرت، پارهم به قهر دلى وهر گرت، تيده گه يت وهك هاورييه ك!

كلاڤديا پتروڤنا، بو وه لامى هه موو ئه مانه، به په روشى وتى، "ته نيا زياتر ئاگادارى خوت ببه. ئه م شاگه شكه بوونه ي تو، وام لى دهكات هه ست به دلپراوكى بكه م به رامبه رت! به دلنيايييه وه ئيستا ليزاش وهك مندالى خوم وايه. به لام هيشتا زورى ماوه، هيشتا شته كان زورى ماوه تا به ته واوى رپره وى خوى وهر بگريت! گه وره ترين كار له ئيستادا كه له سه رته بيكه يت، ئه وه يه تا ئه وپه رى توانات هه ول بده يت ئاگادارى خوت ببيت؛ به دلنيايييه وه پويسته زور ئاگادارى خوت ببيت، به تاييه تي له و كاتانه ي دلخوشيت يان له خوشيدا ئاگات له خوت نامينيت، تو كاتيگ دلخوش ده بيت، گه ليگ به خشنده ده بيت، هه ر وهك ئيستا." كلاڤديا پتروڤنا ئه م دپره ي كوتاييى به زه رده خه نه وه ده ر برى.

هه مووان هاتبوونه ده ره وه بو بينينى رۆشته كه ي قيلچانينوڤ. ئه و مندالانه ي يارييان له گهل ليزادا ده كرد له باخه كه دا، ليزايان له گهل خويان هينابوو. وا ديار بوو منداله كان ئيستا له يه كه م جار زياتر به سه رساميه وه له ليزا بروانن. كاتيگ قيلچانينوڤ له وه دا بوو لى دابريت، ليزاي له به رده مى هه مووياندا رامووسى، زور به گه رميش به لينه كه ي خوى بو دووپات كرده وه، كه سبه ينى له گهل باوكيدا ده گه رپته وه بو لاي، ليزا چيى تر نه يتوانى زال ببيت به سه ر خويدا، زوريش شه رمى ده كرد. هه تا دواخوله كيش،

ھەر بیدەنگ بوو تەماشای ئیلچانیوۆی نەکرد، بەلام لەناکاو
قۆلی ئیلچانیوۆی گرت و بردی بەولاو، بەچاوی پر لە
پارانەووە چاوی برییە چاوەکانی ئیلچانیوۆ، دەیویست
شتیکی پێی بلێت. یەكسەر ئیلچانیوۆ کێژەكەى بەرەو
ژووریکى تر برد.

ئیلچانیوۆ بە بەسۆز و دەنگیکى دۇنیاكەرەو پرسیاری
لی کرد، "چیە لیزا گیان؟"

بەلام لیزا ھیشتاش ھەر بەدوودلییەو لە چواردەوری
خۆی دەروانى، ئیلچانیوۆی خزاندە دوورترین سووچی
ژوورەكەو، دەیویست خۆی لە ھەموویان بشاریتەو.
"چیە لیزا؟ كیشە چیە؟"

لیزا لال ببوو، قسەى بۆ نەدەكرا. بێ جوولە چاوە
شینەكانى بریبوو و پوخسارى ئیلچانیوۆ، ھەموو شەقلی
پوخسارە بچووكەكەى لە ترسیكى شیتانە زیاتر، ھیچی
ترى تیدا نەدەبینرا. وەك ئەوەى لەبەر خۆیەو و پێنە بكات،
بەچرپە وتی، "ئەو... خۆی لەسیدارە دەدات!"
ئیلچانیوۆ بەتوقیوى پرسیی، "كێ خۆی لەسیدارە
دەدات؟"

منداڵەكە بەھەناسەبركێو وتی، "ئەو، ئەو! ئەو شەو
دەیویست بە گوریسیك خۆی لەسیدارە بدات! من بینیم!
ھەولێ ئەوەى دەدا بە گوریسیك خۆی لەسیدارە بدات، خۆی
ئەمەى پێ وەتم! خۆی ئەمەى پێ وەتم! پێشتریش مەبەستى
بوو ئەم كارە بكات، ھەمیشە مەبەستى بوو ئەم كارە بكات...
خۆم شەویك بینیم..."

ئیلچانیوۆ بەو پەرى سەرسامییەو چرپاندی، "مەحالە."

لەناكاو ليزا كەوتە رامووسىنى دەستەكانى ئىلچانينوف.
دەگريا، بەتوندى ھەنسكى دەدا، لىي دەپارايەو و تكاي لى
دەكرد. بەلام ئىلچانينوف نەيتوانى بەباشى لەو چرپەچرپە
ھىستىيەى ئەو كچە تىبگات. ھەرگىز دىمەنى روخسارى پر
لە ئازارى ئەو مندالەى لەياد نەدەچوو، كە پىي وا بوو ئەو
مندالە دواھەمىن ئومىدىيەتى لەم ژيانەدا، بۆيە بۆ ھەتاھەتايە
لە يادەوھەرييەكانىدا مايەو، ئەو دىمەنە پر لە ئازارە لە
ئاگايىدا لە كۆلى نەدەبۆو، تەنانەت لە خەونەكانىشىدا
سەردانى دەكرد.

لە كاتىكدا بەوپەرى بىئۆقرەيى و نەسرەوتنەو بەرەو
شارۆچكەكە دەگەپايەو، بىرى دەكردەو، بە ئىرەيىپىردن و
بەغىلييەكەو لە دلى خۆيدا دەيگوت، ”باشە دەكرىت، دەكرىت
ئەم كچە ھىندە باوكى خۆش بویت؟ ئەم بەيانىيە خۆى پىي
وتم، كە دايكى زياتر خۆش ويستوو... لەوانەيە رقى لىي
بووبىت و ھەرگىز باوكى خۆش نەويستىت!... ئەى باشە
مەبەستى چى بوو لەوھى خۆى لەسىدارە دەدات؟ ئەبىت
مەبەستى چى بووبىت لەوھى؟ تۆ بلىي ئەو گەمژەيە خۆى
لەسىدارە بدات؟... پىويستە ھەموو شتىك ئاشكرا بكەم،
بەدلىيايىيەو دەبىت ھەموو شتىك ئاشكرا بكەم! پىويستە
ھەرچى زووترە، ھەموو شتىك چارەسەر بكەم - يەك جار
چارەسەرى بكەم و بېرىتەو!

۷

میڤرد و دۆست یهکتر رادهمووسن

به شیوهیهکی سامناک پهلهی ئهوهی بوو، که هه موو شتیک ئاشکرا بکات. له کاتیکدا بیرری له یهکهه دیداری خۆی له گهڵ لیزا دهکردهوه، دهیوت، "ئهه به یانییه زۆر شله ژابووم. ئهه به یانییه نه مپه رژایه سهه ئهوهی پهی به بارودوخه که ببهه، به لام هه نووکه پیویسته هه موو شتیک ئاشکرا بکهه." ههه بۆ ئهوهی خیرا هه موو شتیک ئاشکرا بکات، له وه دا بوو فه رمان بهه گالیسه که وانه که بکات، تا بییات بۆ په ناگه کهی ترۆسۆتسکی، به لام خیرا لهو بیرۆکه یهی پاشگهز بووه وه و بریاری دا، "نا، باشتره وازی لی بهینم خۆی بیت بۆ لام، هه تا ئه ویش دیت، منیش هه ول ئه دهه هه رچی زوه به خیرایی ئهه کاره یاساییه نه فره تیانهه ته واهه بکهه."

به په رۆشی دهسته به کار بوو، به لام ئهه جاره هه سته کرد ته واهه هۆشی لای خۆی نییه و له توانایدا نییه ئه مرۆ به کارهکانی رابگات. له کاتژمیهر پینجدا، کاتییک چوهه ده ره وه بۆ خواردنی نانی ئیواره، بۆ یه کهه جار بیرۆکه یهکی

قور ھات بە مېشكىدا: رەنگە ھەر بەراست بە ھۆى خۇ
تيھەلقورتاندىنى خۆيەوۈ بىت، لەم دادگا بۇ ئەو دادگا چوون
و شويىنكەوتنى پارىزەرەكەى، كە ماوۋىيەك بوو خۆى لى
دەشاردەو، بوويىت بە ھۆى دواخستنى دۆسيەكەى. لە
ناخى دليىەوۈ بەم بىرۆكەيەى خۆى پىكەنى. ئەمەشى بە
دليكى خۆشترەوۈ زياد كرد بۇ بىرۆكەكەى، "ئەگەر ئەم
بىرۆكەيە دوينى بۆم بەھاتايە، ئەوا بەراستى تووشى خەم و
پەژارەى دەكردم." سەرەپاي دلخوشىيە زۆرەكەشى، كەچى
ھەر زياتر و زياتر بىروھۆشى لاي خۆى نەدەما و زياتر
و زياترىش بىئۆقرە دەبوو. دواجار لە بىرکردنەوۋىيەكى
قوول رۇ چو و ھەرچەندە بىرکردنەوۈ تىكەلويىكەلەكانى
يەك بەدوای يەك بە شتگەليكى زۆرى دەگەياند، بەلام
نەيدەگەياند بەو شتەى قايىلى بكات.

دواجار بريارى دا، "پىويستم بەو مروۋقەيە! پىويستە
مەتەلەكانى ئەو پياوۋ ھەلبەيىنم، دواتر دەتوانم بىروھۆشى
خۆم كۆ بکەمەوۈ. ئەمە جەنگىكى راستەقىنەيە!"

كاترۇمىر ھەوت كە گەرايەوۈ بۇ مالەوۈ، پاقىل پاقلىۋىچى
نەبىنى و سەرەتا زۆر سەرى سوور ما، پاشان لەپادەبەدەر
توورە بوو، دواترىش بىئەندازە ماتومەلوول ما، لە
كۆتايىشدا، وردەوردە ترسوبيم بەرۆكى گرت.

لە كاتىكدا لەناو ژوورەكەيدا خەرىكى ھاتوچۇ بوو، يان
ھەندىك جار خۆى لەسەر چەرپاكە درىژ دەكرد، بەردەوام
لە كاترۇمىرەكەى دەروانى و ئەمەى دووبارە دەكردەو، "خوا
دەزانىت، خوا دەزانىت ئەمە كەى كۆتايى دىت!" لە كۆتايىدا
دەوروبەرى كاترۇمىر نۇ بوو، كە پاقىل پاقلىۋىچ دەر كەوت.

لە دلی خۆیدا وتی، "ئەگەر ئەم رسوایە ھەولێ ئەوەی ئەدا
لەخستەم بەریت، ئەوا ھەرگیز لەم ساتە لەبارتری دەست
نەدەکەوت تا لە بۆسە خۆیم بنیت - چوون لەم ساتەدا
بەتەواوی سەرلیشیواوم." بەتەواوی دلیایی بۆ گەرایەو و
کەمیک گیانی وەبەردا ھاتەو.

بەگەرمی و بە پوویەکی خۆشەو پرسیری ئەوەی لی
کرد، کە ھۆکار چی بوو ئە بەو شیوەیە درەنگ کەوتوو،
پاقیل پاقلوچی بەزۆر زەردەخەنەکی خواروخیچی بۆ کرد،
بە گرنگیپنەدان و جۆریک لە ئاسوودەیی لی دانیش،
ھەلسوکهوتی تەواو جیاواز بوو لە شەوی پیشووتر،
بەلامسەرلایی کلاوہکە، کە شریتە رەشەکە پیوہ بوو،
لە سەری خۆی داکنەند و فری دایە سەر کورسییەکی نزیک
خۆیەو. قیلچانیئۆف یەکسەر ھەستی بەم ھەلسوکهوتە و
ئەم بێباہەییە میوانەکە کرد و خۆی ئامادە کرد بۆ
ھەر پیشھاتیکی چاوەرواننەکراو.

بەھیواشی، بەبی ئەوەی وشەیک چییە بەفیرۆی بدات،
بی ئەوەی ھیچ جۆرە دلخۆشییەک لەو دلخۆشییە خۆی
نیشان بدات کە ئەم بەیانییە ھەیبوو، دەستی کرد بە
گیرانەوہی چۆنیتی گەشتەکە لەگەڵ لیزادا، بۆی باس
کرد چەند بەمیرەبانییەو پیشوازی لی کراو و بۆی
پوون کردەو، کە مانەوہی لیزا لەو، چەند بەسوودە بۆی،
ورددەورددە، بە شیوەیەک کە ھەستی پی نہکریت، ئاراستە
گفتوگوکە بەتەواوی بەلای خیزانی پۆگوریلستیتیدا گۆری،
وہک ئەوەی ئەسلەن لیزای ھەر بیر نہمایت، باسی لە
دلفراوانییەکیان دەکرد، باسی لەو دەکرد، کە چەند

لەمىژە دەيانناسىت، باسى لەو دەكرد، كە پۇگۇرىلىستىف
چەند پياويكى چەلەنگ و كاريگەرە، گەلىك شتى تىش.
پاقىل پاقلىقچ بەخوينساردىيەكەو گويى بۇ رادىرابوو
ناوئەناوئەش لەژىر برۆكانىيەو، بە شىوئەيەكى تەوساوييەو،
چاوى دەبرىيە قىلچانىنۆف و بزەيەكى تەواو گالتەجارانەي
بۇ دەكرد.

هەر بەمەبەست بەرووگرژىيەو زەردەخەنەيەكى
ژەهراويى كرد و لەژىر لىوئەو بەخوتەوبۆلەو وتى، "تۆ
كەسىكى هەوئەسپەرسىتت."

قىلچانىنۆف، كە زوير ببوو، خىرا بەرپەرچى دايەو، "بە
هەمان شىو، ئەمرو جەنابىشت تا خوا حەزكات مپومۆچن."
پاقىل پاقلىقچ لەناكاو شىراندى، وەك ئەوئەي چاوەروانى
وئەها ساتىكى كردىت، تا داخى دلى خوى برىژىت، "بۇ
نابىت منىش وەك ئەو خەلكە مپومۆچ بم!"
قىلچانىنۆف پىكەنى، "تۆ سەربەستىت لەوئەي بتهوئىت
هەرچۆنىك بىت، تەنھا خەمى ئەوئەم بوو، كە بەلایەكت
بەسەر نەهاتىت."

پاقىل پاقلىقچ قىزاندى، وەك ئەوئەي لافى ئەوئەي لىبىدات
كە شتىك پروى دابىت، "بەلى، بەسەرمدا هاتووئە!"
"چى بووئە؟"

پاقىل پاقلىقچ كەمىك وەلامەكەي دوا خست، پاشان وتى،
"دىسانەو، ستىپان مىخايلۇقىچەكەمان تەفرەي دامەو...
مەبەستم باگاوتۆفە، ئەو لاو پترسبۆرگىيە جوانپۆش و
بەريزە، ئەوئەي لە باشترىن چىنى كۆمەلایەتييە."
"دووبارە لە مال نەبوو؟"

”نا، ئەم جارە لە مال بوو. ئەم جارە بۆ یەکەم جار بوو
پێیان دام چاوم پێی بکەویت، چاوەکانم برییە روخساری...
بەلام ئەو گیانی سپاردبوو!“

قێلچانیئۆف بە شیوەیەکی تۆقینەر لە شوینی خۆیدا
تاسابوو، ھەرچەندە ھیچ ھۆکاریکی روون نەبوو بۆ ئەوەی
بەو شیوەیە بتاسیت، ”وتت چ... چی! باگاتۆف گیانی
سپاردووە؟“

”بەلێ، ھاوپی لەمیژینە و راستگومان، ھاوپی
شەشسالەمان! تەنھا دوینی، دەورووبەری نیوەرۆ بوو، کە
گیانی سپاردبوو، من ھیچ شتیکم لەو بارەییەو نەدەزانی!
پیم وا بیت لەو ساتەدا چووم، تا ھەواییکی تەندروستیەکی
بپرسم. سبەینی مەراسیمی بەخاکسپاردن و پرسەکی
دەگیردریت، پیشتر کفیان کردووە و لە تابووتیان ناوە.
تابووتەکی بە بەرگیکی قرمزی رووپۆش کراوە و
ناوەکەشی بە مەخمەلیکی ئالتوونی... بە ھۆی ھەوکردنی
میشکەو گیانی سپاردبوو. پێیان دام ببینم. ئەمەوێت لیت
بپرسم، کە ئەمە چ مامەلەییکی ناوەخت بوو کە ئەو لەگەڵ
من کردی، ئەم ھاوپی راستگو و لەمیژینەم، ئەو کەسە
بۆ شەش دانە سالی رەبەق ھاوپی بوو؟ ئەزانی پیم وا بیت
ھەر لەبەر بینینی ئەویش بوو، کە ھاتم بۆ پترسبۆرگ!“
قێلچانیئۆف بزەییکی کرد، ”بەلام بۆچی توورەیت لێی؟
خۆ ئەو داماو بەئەنقەست نەمردووە!“

”بەلام من ئەم قسانەم بەوپەری پەژارەو و لە ناخی
دلمەو کرد، ئەو ھاوپیەکی زۆر خوشەویست بوو، ئەگەر
بتزانیبا چەند بۆ من جیگەیی بایەخ بوو، ئەوکات رەنگە

حهقت پی بدامایه که ئاوا بۆی به پەرۆشم!

کتوپ، به شیوهیه کی تهواو چاوه پوانه کراو، پاڤیل
 پاڤلۆڤیچ ههردوو پهنجهی له شیوهی جووتیک شاخدا بهرز
 کردهوه و خستیه سهر ناوچاوانه پرووتاوه کهی و له ژیر
 لیوهوه، بۆ ماوهیه کی دریژ ههر پیده کهنی، نیوخوله کییک
 بهم شیوهیه دانیشتبوو، ههر له بهر خۆیهوه پیده کهنی و به
 شیوهیه کی شیتانه و پر له کینه و بیشه رمانه، چاوه کانیشی
 بریبوووه روخساری قیلچانینۆڤ. قیلچانینۆڤ له شوینی
 خۆیدا سر ببوو، وهک ئهوهی له بهردهم ههندیک خێودا
 راوهستاییت. به لام ئهم سربوونه تهنها ماوهیه کی زۆر کورتی
 خایاند؛ زهردهخه نهیه کی تهوساوی پر له بیشه رمی، به هیمنی
 و له سه رخۆ کهوته سهر لیوه کانی. به خوینساردییهوه و به
 منجه منج لیی پرسی، "ئهمه مانای چیه؟"

پاڤیل پاڤلۆڤیچ، له کاتیکدا پهنجه کانی بۆ دوا جار له سهر
 ناوچهوانی دوور خستهوه، به بی ترس وتی، "ئهمه مانای
 ئهوهیه، که شاخه!"

"ئهوانه شاخی تۆن؟"

پاڤیل پاڤلۆڤیچ به شیوهیه کی زۆر ناحهز و دزیوهوه وتی،
 "به لی، هیی خۆمن، به لیها توویی خۆم به دهستم هیناون!"
 ههردووکیان بیدهنگ بوون.

قیلچانینۆڤ وتی، "پیویسته بلیم، که تۆ کهسیکی زۆر
 به جهرگیت!"

"بۆچی؟ ههر له بهر ئهوهی ئا بهو شیوهیه سیمای خۆم
 بۆ دهر خستیت؟ ئه زانی ئه لیکسی ئیقانوڤیچ، باشتر نییه که
 شتیکم پیشکهش بکهیت؟ تهواوی ئهو یهک ساله ی له لامان

بوویت لە ت، پۆژ نەبوو بە جوانی میوانداریت نەکەین. داوی زۆر ناکەم، تەنھا بنێرە یەک بوتل بەینن، گەر ووم وشک بۆتەو.

”بەوپەری خوشحالییەو، ئەبوایە پیشتەر قسەت بکەدایە. چ شتیکت بۆ بەینم بۆ ئەوێ بیخۆیتەو؟“

”بۆچی ئەلیت بۆت بەینم بیخۆیتەو؟ بلی چی بەینم تا بەیەکەو بیخۆینەو، بەیەکەو دەخۆینەو، وا نییە؟“

پاقیل پاقلوڤیچ وای پێ وت، لە کاتیکیدا چاوی بریبوو و پوخساری قیلچانینۆف، وەک ئەوێ مەلانیی لەگەڵدا بکات، بەلام لە ھەمان کاتیشدا شلەزاوییەکی زۆریش بە پوخسارییەو دەبینرا.

”شەمپانیا؟“

”چی لە شەمپانیا زیاتر؟ ھیشتا کاتی قۆدکا نەھاتوو...“
قیلچانینۆف لەسەر خۆ لە شوینی خۆی ھەستا، زەنگی بۆ ماڤرا لێدا و داواکارییەکانی پێ راگەیاند.

پاقیل پاقلوڤیچ بە پیکەنینیکی تەواو نەشیاوو و وتی، ”ئەخۆینەو بە خوشیی دووبارە یەکتەربینیەو و پرشنگدارە کەمان داوی نوو سالی دووری، ئیستا توو تەنھا توو تاقە ھاوپییت، کە بۆم بەجی ماویت! چیی تر سستیپان میخایلۆڤیچ باگاو توو بوونی نەما! ھەر وەک ھۆزانقان دەلیت:

پاترۆکلی* مەزن چیی تر بوونی نەما،

* پاترۆکل: پالەوانی یونانی، ھاوپی ئاکیلی، کە لە گەمارۆدانێ تەرۆادە بەشدار بوو. لە کاتیکیدا ئاکیلی سەبارەت بە ئاگامینون توورە ببوو و لە جەنگکردن دەستی ھەلگرتبوو، بۆ خیمەکەیی خۆی گەرابوو، پاترۆکل بە چەکی پالەوانانە خۆی پڕچەک دەکات و لەگەڵ سەرلەشکری تەرۆادە

سیرسایتی* بېنرخ هیشتا هر دهژی!
که گه یشت به ناوی سیرسایت، په نجهی خسته سهر
سنگی خوۍ.

څیلچانینوډ له دلی خویدا که وته ئا خاوتن له گهل خویدا،
”دهی مالوس، باشتره هرچی زووتره دهست بکهیت به
قسه کردن، حهزم به سووسه کردن نییه.“ توورپیه که ی
ته و او زیادی کردبوو، بو ماو دهیه کی دریژ به گران توانی
زال بییت به سهر خویدا.

څیلچانینوډ به ژیهه کی تا رادهیه ک توورپوه وتی، ”پیم
بلی، له و کاته وهی جه نابت ستیان میخایلوډیچ تومه تبار
ده که ییت،“ چی تر څیلچانینوډ ئه وی به باگاو توډ ناو
نه ده برد، ”من وا بیر ده که مه وه، که ده بییت تو خوشحال بیت
به وهی ئه و که سهی ئه کی ناموسی کردوویت، هه نوو که
مردووه، ئیتر نازانم بوچی ده بییت ئاوا توورپه بیت؟“
”خوشحال! بوچی خوشحال بم؟“

”وا خه یال ده که م، که ئه وانه ههستی راسته قینهی تو بن.“
”ها، ها! ئه مه ویت پیت بلیم، که جه نابت سه بارهت به
ههسته کانی من تا سهر ئیسکان له ههله دان سه بارهت

ده که ویتته جه نگه وه و به دهستی هیکتور ده کوژریت. هر له توله ی
وهر گرتنه وهی خوینی رژاوی پاتروکلدا ده بییت، که سهرله نوی ئاکیلی
ده که ریتته وه ناو ریزه کانی سوپای یونانی و له دژی دانیشتووانی ته روا ده
ده که ویتته وه جه نگ.

* سیرسایت: یه کیک له کاره کته ره کانی ناو کتیبی ئیلیاده ی هومیروسی
یونانی، که کاره کته ریکی بیغیرهت و پسوايه. خیل و شهله، بیته ده بییه که ی
ده که یه نیته ئاستیک، که گالته به ئاکیلی ده کات و ئاکیلیش له سهر
ده مد ریثیه که ی ده یکوژیت.

بەو مەسەلە، ھەر وەک ھەندیک لە دانایان فەرموویانە:
"دوژمنی مردوو باشە، بەلام ھیی زیندوو باشترە، ھا، ھا!"
فیلچانیئۆف بێشەرمانە و داخەلانی و تی، "بەلام تۆ
بۆ ماوەی پێنج دانە سالی پەبەق رۆژ نەبوو پاستەوخو
نەبییت، باوەرم وایە کاتی تەواوت لە بەردەستدا بوو تا
بەتەواوی ھەلسەنگاندنی بۆ بکەیت."

"بەلام ناشیت و تیکەیشتییت، کە ئەو کاتە زانیومە...
ناشییت و گومانەت بردییت، کە ئەو کاتە زانیومە؟"
پاقیل پاقلۆفیچ، وەک ئەو ھەسەرلەنوی بەتەواوی فری
درابیتە قوژبنیکەو، لە شوینی خۆی قوت بوو، پێدەچوو
گەلیک دلخۆش بیت بەو پرسیارە و لەمیژ بیت چاوەری
وروژاندنی وەھا پرسیاریک بیت.
"ئەتەویت بەم قسانەت بەرەو کویم بەریت، ئەلیکسی
ئیقانۆفیچ؟"

ھەر وەھا پووناکی شتیکی نوێ و تەواو چاوەرواننەکراو
لە پوخساریدا دەرەوشایەو، کە وا دەر دەکەوت ئەو
پوخسارە تا کەمیک بەر لە ئیستا پڕ بوو لە کینە و
مرومۆچیەکی قیزەون، بەتەواوی گۆرانی بەسەردا ھاتییت.
فیلچانیئۆف شلەژا بوو و بەتەواوی واقعی و پەمابوو، وتی،
"یانی پێی تێ دەچیت تۆ لەو کاتەدا ھیچت نەزانییت؟"

"پێی تێ دەچوو کە بزەم؟ پێی تێ دەچوو کە بزەم؟
ئەخ لەدەست ئێو، وەچەکانی ژوپیتیر! لەلای ئێوەمانان
مرووف لە سەگیک زیاتر، چیی دی نییە، ھەمووان بەپێی
سروشە چرووکەکی خۆتان دادوهری دەکەن. ئێو ھەر
وان! سروشتان وایە!"

له كاتيكدا وای دهوت، به په له پروزكى به بۆكسيك زرمه
له ميزه كه هه لساند، به لام يه كسهر به هوى دهنگه كه وه
داچله كى و پیده چوو دهنگه كه ترساند بييتى.

قيلچانينوڤ وا خوى نيشان ده دا، به حساب هيمني خوى
پاراستوو، "گوئ بگره پاڤيل پاڤلوقيچ، به دلنيايييه وه ئەم
شته هيچ بايه خيكي نيه بۆ من، ههر وهك خوت ده بييت،
تۆ زانيبييت يان نه تزانيبييت. به هه ر حال، ئەگەر نه تزانيوه،
ئەمە له هه موو حاله تيكدا بۆ ناو و ناوبانگى خوت باشتره...
به لام هه رچونيك بييت، من له وه تيناگه م، بۆچى منت
هه لېژارد و متمانەت به من كرد؟..."

پاڤيل پاڤلوقيچ له كاتيكدا سه رى ږوو به عه رده كه نه وى
كرد بوو، به خوته وبۆله وه وتى، "مه به ستم تۆ نه بوو... توو ږه
مه به. مه به ستم تۆ نه بوو..."

له و كاته دا ماڤرا به خوى و شه مپانيا كه وه خوى كرد
به ژووره وه دا.

پاڤيل پاڤلوقيچ، ديار بوو به هاتنه ژووره وهى ماڤرا
گه ليك دلخوش ببوو، وهك ئەوهى گيانى وه بهر هاتبيته وه،
له خوشيدا هاوارى كرد، "ئەوهش شه مپانيا كه مان! په رداخ،
كچه باشه كه م، په رداخ بيته، به خوا چاكه! خوشه ويستم،
داواى هيچى ديت لى ناكه ين. زۆر چاكه، پيشتر سه ره كه شيان
هه لپچريوه! ته مه ندریژ و سه رفراز بييت، كچه نازداره كه م!
فه رموون، ئيتر ئەتوانن برۆن به لای ئيشى خوتانه وه!"

ههر هيندهى كه ميك غيره تى وه بهر هاته وه سه رله نوئ
به وپه رى ږووقاييميه وه له قيلچانينوڤى ږوانيه وه و
به بزه يه كى ته وساويه وه وتى، "دانى پيدا بنى، كه ئەم

مەسەلە یە زۆر جیگە ی سەرنج تە و بەو شیوە یە نییە، کە بەتەواوی ھیچ بایەخیکی نەبێت بۆت، بەلکوو زۆریش ھەز دەکەیت بزانی، دانیام زۆر بێھیا دەبیت ئەگەر ھەر ئیستا ھەلسم و لیڤرە برۆم، بەبێ ئەوەی ھیچ شتیکت بۆ پروون بکەمەو.

”لێت یەقین بێت، کە تۆزقالبیکیش چییە بێھیا نابم.“
پاقیل پاقلۆقیچ بزەییەکی وای بۆ کرد، کە تینی بگەییەنیت چ درۆییەکی شاخدار ی کردووە!
پەرداخەکە ی بۆ قیلچانیوڤ پڕ کرد و وتی، ”زۆر باشە، با دەست پێ بکەین!“

پەرداخەکە ی بەرز کردووە و وتی، ”با پیکەکانمان ھەلدەین، بۆ سەلامەتی پۆحی ھاوپی کۆچکردوویمان، ستیپان میخایلۆقیچ، کە گەراوەتەووە بۆ ئاستانە ی خودا.“
پەرداخەکە ی بەرز کردووە و پاشان نۆشی.
قیلچانیوڤ لە کاتی کدا پەرداخەکە ی دادەنایەووە، وتی،
”من بەو ھا بۆنە یە کەووە ناخۆمەو.“

”بۆچی ناخۆیتەووە؟ بەلام ئەمە بادەنۆشییەکی چیژ بە خشە.“

”ئەری بەراست، تۆزیک پێش ئەوە ی بێت بۆ ئێرە، نەتخواردبۆووە؟“

”با، کەمیکم خواردبۆووە. بەلام بۆچی دەپرسیت؟“
”مەبەستیکی تایبەتیم نییە، بەلام وا بە بیرمدا ھات، کە دوینی شەوی رابردوو و ئەم بەیانییە بەتایبەتی، کە تۆ بەراستی و راستگۆیانە ئازارت بۆ لەدەستدانی ناتالیا قاسیلیقنا چەشتووە.“

“ئىنجا ئىستا كى پىي وتوويت من به پاستى و پاستگويى
ئازارم نه چه شتووه بۇ له ده ستدانى ئه و؟”

پاقىل پاقلوڧىچ، هەر وهك جارى پيشوو، وهك ئه وهى
له شوينى خوى هه لدرابيت، به وشيويه كه ئه م قسه يه
بيست، له شوينى خوى قوت بووه.

“من مه به ستم له وه نه بوو، به لام پيوسته به وه قايل
بيت، كه رهنكه جه نابت سه بارهت به ستپان ميخايلوڧىچ
به هه له دا چووبن - ئه مه ش كيشه يه كى مه تر سيداره.”

پاقىل پاقلوڧىچ زه رده خه نه يه كى مه كربازانه ي كرد و
چاويكى داگرت. “ئهى هه ز ناكه يت بزانيت چۆن بۆم ده ر
كه وت، كه ستپان ميخايلوڧىچ بووه؟”

ڧيلچانينوف رهنكى سوور هه لگه را. “دووباره پيت
ده ليمه وه، كه ئه و بابته بۆ من هيچ گرنگيه كى نيه...”
رهنكى هينده ي تر سوور هه لگه را، له دلى خويدا وتى،
“باشتر نه بوو هه ر ئىستا له گه ل بوتله كه دا فريم بدايه ته
ده ره وه؟”

پاقىل پاقلوڧىچ، وهك ئه وهى هه ول بدات ڧيلچانينوف دنه
بدات، وتى، “زۆر باشه، كيشه نيه!”

پاشان پيكيكى ترى بۆ خوى تيكرد و وتى، “هه ر ئىستا
بۆت روون ده كه مه وه، كه چۆن پهم به هه موو شتيك
سه بارهت به و بابته برد، هه روه ها زۆر دلخوشم به و مه يله
به هيزه تان... بۆ تو كه كه سيكى مه يلخوازيت، ئه ليكسى
ئيفانوفىچ، زۆر سامناكانه مه يلخوازيت! ها، ها! ئه زيه ت
نه بيت، ته نها جگه ريه كم بده ري، به لى له مانگى سيوه...!”
‘فهرموو، ئه وه ش جگه ره.’

”ئەلیکسی ئیفانۆفیچ، لە مانگی سیوھ کە وتمە ژیانیکی زۆر ناخۆشەو، گوی بگرە پیتدەلیم چۆن ھەموو شتیک پرووی دا. ھاورپی خۆشەویستم، ھەر وەک دەزانیت نەخۆشی سیل،” پاقیل پاقلۆفیچ بەرەبەرە ھاورپیانەتر خوی نیشان دەدا، ”نەخۆشییەکی نائاسایییە. کەسانی تووشبوو بە سیل، بەدەگمەنیش چییە گومانی ئەو ھە لە خویان ناکەن کە رەنگە سبەینی بمەرن کەچی پاشان لە یەک خولەکدا گیان دەسپێرن. پیت دەلیم کە تەنھا پینج کاتریم پێشتر، ناتالیا فاسیلیقنا پلانی بۆ ئەو دانابوو، کە دوو ھەفتە تر سەردانی پووری بکات، کە نزیکە ی سی میل لە شارەکە ی خۆمانەو دوور بوو. رەنگە تۆش بە ھەمان شیوھ ئاگاداری ئەو کارە یان ئەو خووە خراپە بیت، کە لەناو زۆریک لە ئافرەتان و دلخوازەکانیاندا بوونی ھەیە، مەبەستم لە پاراستن و ھەلگرتنی نامە دلدارییە پرووپووچەکانیانە... باشتەر وایە مروف ھەر بۆ خۆپاریزی ئەو جوورە نامانە بخاتە ناو کوورە ی ئاگرەو و لەناویان بەریت، تۆش پیت وانییە من لەسەر ھەق بم؟ بەلام نەخیر، ئەوان کاری وا ناکەن، بەلکوو یەک پارچە کاغەزی بیکەلکیش چییە، لەناوی نابەن، بەلکوو ھەمووی بەوریایییەو لەناو سندوقیکدا، لە شویینیکدا ھەلی دەگرن یان لەسەر میزیک، تەنانەت زۆر بەگرنگییشەو بەپی سیال و مانگ و تەنانەت ریزبەندییش، ھەمووی تۆمار دەکەن. ئاخۆ ئەمە ئاسوودەیان دەکات؟ نازانم، بەلام گومانی تیدا نییە، کە ئەمە بۆ زیندوو پراگرتنی یادگارییەکانیان دەکەن. بەلی، پینج کاتریم بەر لە مردنەکە ی، خەریکی پلاندانان بوو بۆ سەردانەکە ی بۆ لای

پوورى، ناتاليا قاسيلىقنا به شيويهكى سروشتى، تەنانەت تا دواساتيش هيچ بىرۆكه يەكى نەبوو سەبارەت به مردن. تا دواساتيش ھەر چاوەروانى كوڭ بوو. ئيتىر بەم شيويه بوو ناتاليا قاسيلىقنا گيانى سپارد، ئەو ھى لەپاشى بەجى ما، سندوقكە ھى بوو كە لە دارى ئەبەنوس دروست كرابوو، ناوەكەشى به مروارى و رەنگى زىوى رازايندرا بوو، بەبى دەستكارى لەسەر دۆلابەكە ھى بەجى مابوو. سندوقچە يەكى زۆر قشتۆكە و جوان بوو بە كليل و قوفلەو، ئەمە مىراتىيەك بوو، لە داپىرە يەو ھى بوى بەجى مابوو. لەناو ئەو سندوقەدا ھەموو راستىيەكان ئاشكرا بوون، لە سەددا سەد ھەموو شتىك، ھەموو شتىك بەبى ھەلاوئىردن، ھەموو شتىك بە بەروارى تەواو ھەو، سال و پۆژ، ھەرچى شتى بىست سالى رابردوو. لەگەل ئەو ھى ستىيان ميخايلوڭفيچ ھەزىكى زۆرى بۆ ئەدەبىيات ھەبوو، ھەر بەراستى ئەو چىرۆكى دلدارىيانەى پرسۆزى دەنارد بۆ گوڭقارىك، بە سەدان لەم چىرۆكانە لەناو ئەو سندوقچەدا بوو - بەدلنبايىيەو ھى بۆ ماو ھى پىنچ دانە سال خەرىكى بلاوكردنەو ھى بىوون. ھەندىك لەو نووسىنانە بە دەستخەتى خودى ناتاليا قاسيلىقنا پوونكردنەو ھىان لەسەر نووسرابوو. ئايا ئەمە بابەتتىكى دلخۆشكەر و سەرسوو پەينەرە بۆ مىردى ژنىك؟ تۆ چۆن بىر ئەكەيتەو سەبارەت بەمە؟

ڧىلچانىنوڭ بەخىرايى بىرى خوى كو كردهو، ھەستى بە دلنبايى كرد كە ھەرگىز تاقە نامە يەكش چىيە نەيناردوو ھى ناتاليا قاسيلىقنا، نەك ھەر نامە، بگرە هيچ جۆرە يادداشتنامە يەكشى بۆ نەناردوو. ھەرچەندە ئەو

تەنھا دوو جار لە پترسبۆرگەو نامە ی نووسیوو، بەلام
نامەکانی بە شیوەیەک نووسیوو، کە ھیندە ئاماژە ی بە
ناوی مێرد کردبوو، ھیندە ناوی ژنەکە ی نەھینابوو. بۆ
کۆتا نامە ی ناتالیا فاسیلیقناش، کە داوا ی کۆتاییھێنان بە
پە یوەندییە کە یانی کردبوو، ئەو ھەرگیز وەلامی ئەو نامە یە ی
نەدابۆو.

کاتیک پاقیل پاقلوڤیچ لە گیرانەوہ ی چیرۆکە کە ی بۆو، بۆ
ماوہ ی یە ک خولە ک ی ریک بیدەنگ بوو، ھەر وەھا لە گەل ئەو
بیدەنگییە شیدا بزە یە ک ی ھە تەرانە ی خستبوو سەر لیوہ کانی
و وە ک ئەوہ ی چاوہ پوانی وەلامیک بیت. داوا ی ئەوہ ی ھیچ
وەلامیک ی چنگ نە کەوت، بە نیگەرانییە ک ی ئاشکراوہ وتی،
”بۆچی ھیچ وەلامیک ی پرسیارە بچووکە کە مت نە دا یە وە؟“
”کام پرسیارە بچووکە؟“

”ئەوہ ی کە وتم، ئایا ئەوہ بابە تیکی دلخۆشکەر و
سەرسوورھینەرە بۆ مێردیک، لە کاتی کردنەوہ ی سەری
سندوقیک ی لەو شیوە یە دا؟“

قیلچانینۆف لە شوینی خۆ ی بەرز بۆو و دەستی کرد
بە ھاتوچۆکردن بە ناو ژوورە کە دا و دەستی بە شیوە یە ک
پاوہ شاندا، وە ک ئەوہ ی پای خۆ ی دەر بپریت، بە بیزار ی،
ھاواری کرد، ”ئەھا! ئینجا ئەوہ کە ی پە یوەندیی بە منەوہ
ھە یە!“

”بەلام من گریوت لە گەل دەکەم، کە ھە نووکە بیر لەوہ
دەکە یتەوہ و لە دلی خۆتدا دەلییت، لە مالۆسیک زیاتر نیە
لە بەردەمما، تەپلی پسواییی خۆ ی لیدەدات. ھا، ھا! تو
مروڤیک ی زۆر خۆشگەلیت... زۆر...

”به هيچ كلوجيڪ من وا بير ناكه مه وه. به پينچه وانه وه،
ئوه تويت كه له داخى مردنى ئهو كه سه دا، كه ئه تكي
ناموسى كردوويت، له داخا خهريكه ديق ده كه يت، له گهل
ئوه شدا، عه ره قيكي زوريشته خواردوته وه. من هيچ شتيكي
نائاسايى له ته واوى ئه م شتانه دا نابينم، به ته واوى تيده گم
كه بوجى باگاو توڤت به زيندوويى ده ويست، هه روه ها
به ته واوى ئاماده م ريز له و بيزارييه تان بگرم، به لام...”

”به برواي تو باگاو توڤم بوجى بوو؟“

”ئوه په يوه نديى به خوته وه هه يه.“

”گريو ده كه م بيرت له دويل ده كرده وه!“

ڦيلچا نينوڤ ورده ورده ئارامىي خوى له ده ست ده دا و
كه متر ده يتوانى زال بيت به سر خويدا، هاوارى كرد،
”نه فرهت له هه موو شت! من وام ده زانى هه ر پياويكى
به ئابروو... له م جوړه هه لويسنه ده هه رگيز ري به خوى
نادات لاقرتى و قسه ي هه له قومه له ق، قوشمه بازى و
گه مزيه تى بكات، يان به شيويه ك سكاللا بكات، كه مايه ي
پيكنه ين بيت، يان به وپه ري بيزارييه وه قسه ي تويكلدار
بكات، كه به مهش، هينده ي تر خوى سووك ده كات، به لكوو
پيم وا بوو راشكاوانه، راسته وخو، بي پيچوپه نا، وهك
پياويكى به ئابروو هه لسوكه وت ده كات!“

”هه، هه! ئينجا كي ناليت من كا براهه كي بيئابروو نيم!“

”ديسانه وه ئه مهش هه ر كيشه ي خوته... به لام به
هه ر حال، پيم ناليت له بهر چ بيروكه يه كي شه يتانى
باگاو توڤت به زيندوويى ده ويست؟“

”ئه بيت بوجيم بويستايه، ته نها ئه مويست هاوړيه كم ببينم

و بەیەكەوہ دابنیشین و بوتلیكمان بەیەكەوہ بخواردایەتەوہ.

”بەلام پینەدچوو ئەو لەگەلتدا بخواتەوہ.“

”بۆ نا؟ خانەدانیتییەكەى ناچارى دەكردا! ئەوہتا،

تۆ لەگەلمدا دەخۆیتەوہ، لە چ ڕوویەكەوہ ئەو لە تۆ

شایستە ترە؟“

”من لەگەل تۆ نەمخواردۆتەوہ.“

”چۆن بوو ئاوا كتوپر لە خۆت بايى بوویت؟“

فیلچانیئۆف كتوپر دای لە قاقای پیکەنینكى شلەژاو و

توورە، ”بەنەفرەت بیت! بەراستى تۆ جورىكى شەرخوازیت!

من وا بیرم دەكردهوہ، كە تۆ تەنھا مێردىكى ھەمیشەيیت و

لەوہ زیاتر چيى دى نیت!“

پاقیل پاقلۆفيچ كتوپر گويى قولاغ كرد و وتى، ”مەبەستت

چيىە لە مێردى ھەمیشەيى، ئەمە چيىە؟“

”پەكوو، ئەوہ جورىكە لە جورەكانى مێرد... كاتىكى زورى

دەويت تا بۆت باس بكەم. باشترە خۆت كۆ بكەیتەوہ،

كاتى ئەوہت ھاتووہ برۆيت، تەواو بيزار بووم لیت.“

”ئەى شەرخواز؟ وتت ”شەرخواز!“

”من تەنھا بەگالتەوہ و تم، جورىكى شەرخوازیت.“

”پيىم بلى ئەليكسى ئيفانوففيچ، تكات لى دەكەم، بيكە بە

خاترى خوا، بيكە بە خاترى ھەزرەتى مەسيح، مەبەستت

چيىە لە جورى شەرخواز؟“

فیلچانیئۆف كتوپر و بە شيۆەيەكى زور سامناك دەھرى

بوو، ھاوارى كرد، ”بەسيكە، ئەمە بەسە، ئەمە بەسە! ئيتەر

كاتى ئەوہيە ئيرە جى بەيلىت. دەى برۆ.“

پاقیل پاقلۆفيچ ئاگرى گرت، ”نەخیر، ئەمە بەس نيیە!

تەنەت ئەگەر لىشم بىزار بوويت، هىشتاش ھەر بەس نىيە،
پىويستە بەيەكەوہ بخوينەوہ و زرینگە لە پەرداخەکانمان
ھەلبستىن! وەرە با بەيەكەوہ بخوينەوہ، پاشان ئەرۆم،
بەس جارئ مەلى بەسە!

”پاقىل پاقلوڤىچ، ئىستا ئەتوانىت برۆيت و ملت بشكىنىت
يان نا؟“

”ئەتوانم ملم بشكىنم، بەلام سەرەتا ئەخوينەوہ! تۆ
وتت كە لەگەلما ناخۆيتەوہ، بەلام من ئەمەوئىت تۆ لەگەلما
بخۆيتەوہ!“

ھەنووكە پاقىل پاقلوڤىچ ددانى جىر نەدەكردەوہ و چىتر
لە ژيەرەوہ بەلاقرتيۆە پىنەدەكەنى. وا دەر دەكەوت ھەموو
شتىك سەرتاپا گۆرانی بەسەردا ھاتبىت. بە شىوہيەكى
گشتى دەنگ و روخسارى وا دەر دەكەوت، بەتەواوى
جياواز بىت لەو پاقىل پاقلوڤىچەى چەند ساتىك لەمەوبەر.
قيلچانىنۆف تەواو واقى وړ مابوو.

پاقىل پاقلوڤىچ بەردەوام بوو، بەتوندى دەستەكانى
قيلچانىنۆفى گرتبوو، بە شىوہيەكى زۆر سەير لە چاوەكانى
دەروانى، وتى، ”وەرە با بخوينەوہ ئەلىكسى ئيقانوڤىچ! تىكايە
رەتم مەكەرەوہ.“

ئاشكرابوو ئەو شتەى بەلاى پاقىل پاقلوڤىچەوہ گەنگ
بوو، برىتى نەبوو لەو كەمە خواردنەوہيە.

قيلچانىنۆف لەژيەر ليۆەوہ بەخوتەوبۆلەوہ وتى، ”زۆر
باشە، مادەم ھەزەت لىيە، قەيدى ناكە، بەلام چى بخوينەوہ؟...
خۆ جگە لە خلتەكەى، ھىچى دىي تيا نەماوہ...“

”تەنھا دوو پىكى تىدا ماوہ، راستە كە باشىش نىيە،

بەلام دەخۆینەو و زرینگە لە پەرداخەکانمان ھەلەستینین!
پیکەکەت بگرە.

زرینگەیان لە پەرداخەکانیان ھەلساند و بەتالیاں کردەو.
”بەلی لەو کاتەو - بەلی لەو کاتەو... ئاخ!”

پاقیل پاقلوڤیچ لە شوینی خۆیدا تەویلی لە ناو
دەستەکانیدا بەتوندی گیر کردبوو، بۆ ماوەی چەند
خولەکیک بەم شیوەیە مایەو. ڤیلچانینوڤ وا ھەستی
دەکرد و پیی وا بوو ھەر ئیستا نا ئیستا وشە کۆتایی
خۆی دەر دەپەرینیت و پەردە لە رووی ھەموو شتەکان
ھەلەمالیت. بەلام پاقیل پاقلوڤیچ وشەیکش چییە، لە
زاری دەر نەھات؛ زۆر بەسادەیی چاوی برییە ڤیلچانینوڤ
و ھەمان ئەو زەردەخەنە مەکر بازانەیی خستەو سەر
لیوھەکانیی کە پیشتر کردبووی.

ڤیلچانینوڤ بەتوندی پیی کیشا بە عەردەکەدا و بەخیرایی
ھاواری کرد، ”پیم بلی چیت لە گیانی من دەویت، ھە
نابووتی سەرخۆش! پیم رائەبویریت!”

پاقیل پاقلوڤیچ بەخیرایی سەری لەقاند و ھاواری کرد،
”ھاوار مەکە، ھاوار مەکە؛ چی بوو و ھاوار دەکەیت؟ من
رانا بویرم، من رانا بویرم! ئەزانیت ھەنووکە بۆ من، تۆ چی
دەگەینیت؟”

کتوپر دەستی ڤیلچانینوڤی گرت و رای مووسی.
ڤیلچانینوڤ لە شوینی خویا ھەپەسا.

”ھەنووکە تۆ ئەوھیت بۆ من! ئیستاش - ھەر ئیستا
دەرۆم و ملم دەشکینم، تا ھەرچی زوو ترە ئاسوودە بیت
لە دەستم!”

ڦيلچانينوف، كه هاتبوه سهر خوى، هاوارى كرد، "يهك دهقه راوهسته، بمينه ره وه! بيرم چوو پيت بليم..."
پاڦيل پاڦلوقيچ لهدهم دهرگاكه دا ئاورى دايه وه بؤ دواوه.
ڦيلچانينوف سوور هه لگه رابوو، زور به خيرايى پرووى
خوى كرد به ولاوه و به منجه منجه وه وتى، "سهير بكه،
پيوسته سبهينى لاي خيزانى پوگوريلستيف بيت... بؤ
ئوهى له نزكه وه پيان ئاشنا ببيت و سوپاسيشيان بكهيت؛
پيوسته تۆ..."

"به دلنيايييه وه، پيوسته. به دلنيايييه وه له وه تيدهگه!"
پاڦيل پاڦلوقيچ به خيرايى واى وت و دهستى به خيرايى
راوه شاند، وهك ئوهى ڦيلچانينوف تيبگه يه نيت كه پيوستى
به وه نه ده كرد وه بيرى به نيت وه، چونكه خوى له بيرى بووه.
"سهربارى ئوه وش، ليزا به تاسه وه چاوه روانى بينيته،
به لئيم پى دابوو..."

پاڦيل پاڦلوقيچ به وپه رى وروژاوييه وه هاوارى كرد،
"ليزا! ليزا! ئه زانى ليزا بؤ من چ مانايه كى هه بووه و هه يه؟
هه يبووه و هيشتاش ههر هه يه تى! به لام... وازى لى بينه بؤ
دواتر، هه مووى دانى بؤ دواتر... به لام هه نوو كه من تير
نه بووم بهم خواردنه وه يه م له گه ل تودا، ئه ليكسى ئيقانوقيچ،
ئوه قاييلى نه كردم، پيوسته شتىكى تريس بخومه وه بؤ
ئوهى به ته واوى قاييل بيم..."

كلاوه كهى له سهر كورسييه ك داناو چاوى برييه
ڦيلچانينوف، كه ميك هه ناسه بركى پى كه وتبوو، ههر وهك
كه ميك پيش ئيستا. له ناكاو پيشنيارى كرد، "ماچم بكه،
ئه ليكسى ئيقانوقيچ!"

قىلچانىنۇڭ كەمىك بەرەو دواو ھەنگاوى نا و بەئاشكرا
وتى، "تۆ سەرخۇشىت!"
"بەلى، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ماچم بکە ئەلىكىسى ئىقانۇڭچى،
تکايە ماچم بکە! ئەو ھەبوو ھەر ئىستا منىش دەستم ماچ
کردىت؟"

بۇ چەند خولەكىك قىلچانىنۇڭ بىدەنگ لە شوينى خوى
راو ھەستابوو، ھەك ئەو ھەي گورزىكىيان بە سەرىدا كىشايىت،
گىز ببوو. بەلام لە ناکاو خوى بۇ پاڭىل پاڭلۇڭچى چەماندەو،
لەبەر ئەو ھەي بالاي پاڭىل پاڭلۇڭچى تا ئاستى شانەکانى بوو،
لىو ھەکانى رامووسى، كە زۆر بەخەستى بۇنى ھەرەقى لى
دەھات. ھەرچۇنىك بىت، زۆر لەو ھە دۇنيا ھەبوو كە بەتەواوى
ماچى کردوو ھەيان نا.

پاڭىل پاڭلۇڭچى سەرلەنوى لە بارودۇڭىكى سەرخۇشانە
و شلەزاويدا ھاوارى کرد، چاوە مەستەکانى دەبرىقاندەو.
"باشە، ھەنووکە، ھەنووکە... ھەنووکە پىت دەلىم؛ ئەم
بەيانىيە بىرم لەو ھە دەکردەو ھە بۇ خۇم دەوت، ئەي ئەگەر
ئەویش بە ھەمان شىو؟ چى دەبىت ئەگەر ئەم يەكەشيان،
بىرم لەو ھە دەکردەو، ئەگەر ئەمىش بە ھەمان شىو بىت...
ئىتر ئەبىت لەدواى ئەمە برۈا بە كى بکەم!"

پاڭىل پاڭلۇڭچى كتوپر ياي لە پرمەي گريان.
"كەواتە تۆ تىدەگەيت، ھەنووکە تۆ تەنھا ھاوپىيەكىت،
كە بۇم ماويتەتەو ھە."

پاشان بە خوى و كلاو ھەكەيەو ھەپاى کردە دەرەو ھەي
ژوورەكە. بۇ ماو ھەي چەند خولەكىك قىلچانىنۇڭ لە ھەمان
شوينى جارى پىشوو خوى بەپىو ھەستا ھەر ھەك

یه کهم جار که پاڤیل پاڤلوفیچ سهردانی کرد واته جاری پیشوو.

”ئاخ! له سهرخویشیکی گه مژده زیاتر، چیی دی نییه!“
کاتیک وای وت، به توندی دهستی راده وه شانده، وهک ئه وهی
بیهوئیت ئه م بابه ته له میشکی خوئی دهر بکات. له کاتیکدا
جله کانی به توندی له بهری خوئی داده کهند و دهچووه ناو
جیگه که یه وه، ئه مهی دووباره کرده وه، ”به دلنیا یییه وه له وه
زیاتر، چیی دی نییه.“

۸

ليزا نەخۆشە

سەرلەبەيانىي رۆژى دواتر، ئىلچانىنوف لە چاۋەرۋانىي پاقىل پاقلىۋىچدا، كە بەلېنى پى دابوو لە كاتى گونجاۋدا بىت و بەيەكەۋە بچن بۇ لاي خىزانى پوگورىليستىف، لە كاتىكدا لە ژوورەكەيدا پىاسەي دەكرد و مژى لە جگەرەكەي دەدا و قومی بچووكىش لە قاۋەكەي، ھەرساتىك كە تىدەپەرى، زياتر ھەستى بەۋە دەكرد ھاۋشىۋەي پىاۋىكە، كە بەيانى لە خەۋ ھەلدەستىت و ناتوانىت ئەۋە لەبىر بكات، كە شەۋ شەپازللەيەكيان ياۋە لە بناگوۋى... بەتۇقيۋى بىرى دەكردەۋە و لە دلى خۇيدا دەيوت، ”ئممم!... ئەۋ بەتەۋاۋى لە بارودۇخەكە تىدەگات و لە رېگەي لىزاۋە ھەقى خۇيم لى دەكاتەۋە!“

بۇ ساتىك شىۋەي دلفرىنى كچەي داماۋى بە شىۋەيەكى خەفەتاۋى ھاتە پىشچاۋانى. ھەر كە بىرى لەۋە دەكردەۋە كە دوو كاتزمىرىكى تر دووبارە چاۋى بە لىزاكەي خۇي دەكەۋىتەۋە، دلى خىراتر لىي دەدا. زۆر بەگەرموگورى بىريارى

دا و له دلی خویدا وتی، "ئاها! قسه کردن سه بارهت بهمه، هیچ که لکیکی نییه! هه نووکه ئەمه هه موو ژیان و هه موو ئامانجی منه! تازه ئەم شه پازللانه یان ئەو یاده وه رییانه ی رابردوو، چ بایه خیکیان هه یه؟ تا ئەم ساتهش، ژیانی من چۆن بووه؟ سه رلیشیواوی و خهفته... به لام هه نووکه... ته واو شته که جیاوازه، هه موو شته کان گۆراون!"

به لام سه رباری دلگه رمییه که ی، که چی زیاتر و زیاتر گومانه کانی فره تر ده بوون.

"ئەو دهیه ویت له ریگه ی لیزاوه ئەشکه نه جم بدات - ئەمه شتیکی پروونه! به هه مان شیوه ئازاری لیزاش ده دات. ئەو دهیه ویت له ریگه یه وه ئەو هه له بقوزیته وه و به ته واوی حه قی هه موو شتیکم لی بکاته وه... ئمم!... به دلنیا یییه وه، ناتوانم ری پی بدهم ئەوه دووباره بکاته وه، که دوینی له گه لمدا کردی." قیلچانی نوڤ کاتی که ئەمه ی وت، یه کسه ر رهنگی له تووره ییدا سوور هه لگه را، "فه رموو ئەوه کاتر می ر دوانزه یه و تا ئیستا له هیچ کونیکه وه دیار نییه."

بو ماوه یه کی درێژ چاوه پروانی کرد، تا دوانزه و نیو، تا بهاتایه، نیگه رانییه که ی زیاتر و زیاتر گه شه ی ده کرد. پاڤیل پاڤلوقیچ ده ر نه که وت. دوا جار ئەو بیرو که یه ی که ماوه یه کی درێژ به ر له ئیستا میشکی ورووژاند بوو، ئەو بیرو که یه ی پاڤیل پاڤلوقیچ به مه به ست نایهت و زور به ساده ییش دهیه ویت گۆمه زیکی وه ک ئەوه ی دوینی شه وی پیتشو و بنیته وه و تووره بوونه که ی خو ی به سه ر ئەمدا به تال بکاته وه. "ئەو باش ده زانی ت من پشتم به ئەو به ستوو، ئە ی باشه ئیستا ئە بیت لیزا بارودوخی چۆن بیت؟ ئە ی باشه ئیستا به چ

پرویه که وه له بهرده میدا به بی ئه و خۆم دهر بخه م؟“
له کۆتاییدا پتهی ئارامیی پچرا و له وه زیاتر نهیتوانی
چاوه پروانی بکات، له کاتژمیر یه کدا به ته نیا له مال دهر
چوو، به ره و ئوتیل پۆکروفسکی به ری که وت. له شوینی
نیشته جیبوونه که ی پێیان راگه یاندبوو، که پاڤیل پاڤلۆڤیچ
له ماله وه نه خه وتوو، به لام ته نها ده ور و به ری کاتژمیر
نۆی سه رله به یانی گه یشتۆته ماله وه و له چاره کیک زیاتر
نه ماوه ته وه، پاشان سه رله نۆی له مال دهر چۆته وه. ڤیلچانینۆڤ
به پێوه له به رده م ژووره که ی پاڤیل پاڤلۆڤیچ راوه ستابوو،
گوئی له و قسانه گرتبوو، که خزمه تکاره که ده یکرد، دوور له
ویستی خۆی دهستی خسته سه ر کیلونی دهرگا داخراوه که و
دهسکی کیلونه که ی بۆ دواوه و بۆ پێشه وه راکیشا، به لام ههر
هینده ی په یی به وه برد که خه ریکی چ شتیکه، له به ر خۆیه وه
هه ندیک جینۆی دا و داوای له خزمه تکاره که کرد بیبات بۆ
لای ماریا سیسۆڤنا. به لام پێده چوو ژنی خاوه نمال گوئی له
قسه کان بوویت و زانیبیتی ڤیلچانینۆڤی لییه، یه کسه ر دهر
په رییه دهر وه.

ئه و ئافره تیکی پرووخۆش بوو؛ ئافره تیک، خاوه ن دلکی پر
له میهره بان، ئه مه بیروباوه ری ڤیلچانینۆڤ بوو سه باره ت
به ماریا سیسۆڤنا له کاتی گێرانه وه ی شته کان بۆ کلاڤدیا
پتروڤنا، به م شیوه یه باسی له م ئافره ته ده کرد.

دوای ئه وه ی ماریا سیسۆڤنا به کورتی پرسیا ری گه شته که ی
پۆژی پێشووتری له گه ل مندا له که دا له ڤیلچانینۆڤ کرد،
یه کسه ر که وته ژماردنی ره فتاره چه وته کانی پاڤیل پاڤلۆڤیچ.
دهیوت، ”ئه گه ر له به ر خاتری ئه و مندا له نه بووایه، ئه وه زۆر

لەمىژ بوو لەو ماله وەدەرى نابوو، ئەينارد بەلاى ئىشى
خۆيەو. پىشتريش زۆر جار لەسەر رەفتارە ناشرينەکانى
لە ئوتيلەكە وەدەر نرابوو. ئاخىر مايەى شەرمەزارى نىيە
بۆ پياويك، قەحبەيەك لەگەل خۆيدا بەيىتەو بۆ مالهو،
لە كاتىكدا مندايىكى لىيە كە تەمەنەكەى بەسە بۆ ئەوەى لە
هەموو ئەو شتانە تىبگات؟ پىر بەو ئوتيلە بەسەر ئەو مندا
داماوەدا ئەينەپاند و دەيوت، "ئەمە ئەيىت بە دايكت، ئەگەر
من بمەويىت!" بىروا ئەكەيت؟ ئەو قەحبەيە چىي كرد، تەنانەت
ئەويش تفيكى كرده ناوچەوانى ئەو بەستەزمانە. هاوارى
دەكرد دەيوت، "تۆ كچى من نيت، تۆ زۆ..." ماريە سىسۆفنا
قسەكەى بۆ تەواو نەكرا و دای لە پىرمەى گريان.
فيلچانينوف، كە دلى تەواو داخوړپابوو، وتى، "ئەو
بەراستتە!"

"بەم گويانەى خۆم گويىم لىي بوو. راستە ئەو كەسيكى
سەرخۆش بوو و تا رادەيەكى زۆريش بيئاگابوو لە خۆى،
بەلام هيشتاش هەر هەلەيە لە بەردەم مندايىكدا ئەم جۆرە
قسانە بكرىت. راستە ئەو مندا، بەلام لەگەل ئەو شدا ئەقلى
بەو شتانە دەشكىت، لە مېشكى خۆيدا مەراق لە هەموو
شتىك دەخوات! منداكە دەگريا. ئەمبىنى چۆن خەفەتى
دەخوارد. هەروەها رۆژيكي تر پرووداويكى زۆر تۆقينەر لە
بالاخانەكەماندا پرووى دا: فەرمانبەريك، بەو شيوەيەى خەلك
دەيانگيرايەو، شەووەكەى ژووريكى لە ئوتيلەكە بەكرى
گرتبوو، كەچى بۆ بەيانىيەكەى تەرمەكەيان لە ژوورەكەيدا
بەلەسىدارەدرواي بينىبوو. دەيانوت هەرچى پارەى هەبوو
بەباى دابوو. خەلكى خپ ببوونەو بۆ بينىنى. پاڤيل پاڤلوفىچ

لە مال نەبوو، لەبەر ئەوە، کەس لەوێ نەبوو تا چاودێری
 مندالەکە بکات، مندالەکەش چووبوو دەرەو: چاوم لێی
 بوو لەناو پارەووەکەدا، لەنیوان خەلکەکەدا، لەپشت ئەوانەو
 بەدزییەو تەماشای تەرمەکە دەکرد؛ بە شیوەیەکی زۆر
 سەیر لە لاشە ھەلواسراوەکە دەروانی. تا پیم کرا و لە
 توانامدا بوو، بەخیرایی لەو شوینەم دوور خستەو. بە بروای
 تۆ، ئەزانی چی رووی دا، تەواوی جەستە وەک شەقشەقە
 کەوتە لەرزین، روخساری بەتەواوی رەش داگەرaboو، ھەر
 ھیندەیی ھینامە ژوورەو، کتوپر بوورایەو و کەوتە سەر
 عەرەدەکە، کیشمەکیشی بوو لەگەڵ ئازارەکانیدا، زۆرم ھەول
 دا تا بە ھۆش خۆی بەینمەو. ئیتر لەدوای ئەو ساتەو، ئەو
 کچە کلۆلە ھەمیشە نەخۆش بوو. کاتیکیش پاڤیل پاڤلوفیچ
 ئەوێ بیستبوو، گەراییەو بۆ مالاو، شوین نەما، لە
 جەستە و ئەو کیژە ھەژارەدا، نقورچکی لێ نەگریت - ئەو
 لێی نەدەدا، بەلام لەبری ئەو نقورچکی لێ دەگرت، دوای
 ئەوێ ھەندیکێ خواردبوو و گەراییەو بۆ مالاو، کچە
 کلۆلی بەو ترساند: منیش بە ھەمان شیوە خۆم لەسیدارە
 دەدەم! دەیوت، تۆ وام لێ دەکەیت لە داخا خۆم لەسیدارە
 بدەم؛ بەو گوریسە ئەستوورە و ھەویدایە، لە کاتیکدا وای وت،
 لە بەرچاوی کچە داماودا گوریسی لەسیدارەدانی ئامادە
 کرد و قوڵفی لە گوریسەکە دا. کچە کلۆلیش وەک شیتی لێ
 ھاتبوو، دەقیژاند و بالە گچکەکانی وەر داوو ئەو، دەگریا
 و دەیوت، ئیتر کاری وا ناکەم! ھەرگیز دووبارە ناکەمەو،
 بەراستی مەرووف بەزەیی پێیدا دەھاتەو.

ھەرچەندە قیلچانینوف چاوەروانی شتیکی نامۆتر بوو کە

بيبيستى، بەلام ئەم چىرۆكە لەرادەبەدەر تووشى واقورمانى
 كىردبوو، بە شىۋەيەك، كە باوەرى نەدەكرد. ماریا سىسۋۇنا
 بەردەوام بۆۋە لە قىسەكانى و پروداۋىكى تىشى بۆ
 گىرايەو، بۆ نموونە، باسى ئەوئەى كىرد كە جارىكيان ئەگەر
 ئەو نەبوۋايە و فرىا نەكەوتبايە، ئەو لەوانە بوو لىزا خۆى
 لە پەنجەرەكەو فرىا بىدایەتە خوارەو.

قىلچانىنۆف لە ئوتىلەكە ھاتە دەرەو، بە شىۋەيەك لەترى
 دەدا، ۋەك ئەوئەى خواردىيىتەو.

ئەم بىرۆكەيە ھاتبوۋە ناو مىشكىەو و بۆ ماۋەيەكى دىژ
 ھەر لەبەر خۆيەو دووبارەى دەكردەو: "ئەيىت يەك دانە
 بمالم بە سەرىدا و ۋەك سەگ بىتۋىنىم!" گالىسكەيەكى گىرت
 و بەرەو لای خىزانى پۆگورىلىستىف بەرئەى كەوت. لە پىگە
 گالىسكەكە ناچار بوو لە چوارپىيانەكەدا رابوۋەستىت، نىزىك
 پردەكە، لەسەر تۆكەندەكە، بەدىژايى پىگەكە كەژاۋەيەكى
 دوورودىژى پرسەيەك بەو شۋىنەدا پاي دەبوورد. بۆيە لە
 ھەردو لای پردەكەو گالىسكەگەلىكى زۆر لەناو شەقامەكەدا
 چاۋەروان بوون؛ ھەشامەتىكى زۆر لە خەلىكىش بە ھەمان
 شىۋە بەپىۋە راۋەستابوون. پرسەيەكى زۆر شىۋدار بوو،
 كاروانى گالىسكەيەكى زۆرىش بەھىۋاشى بەشۋىن تەرمەكەو
 رىزىيان بەستبوو. رابوۋەستە و بىيىنە! لە ناكاو قىلچانىنۆف
 بەپىكەوت لە پەنجەرەكانى يەكىك لە گالىسكەكانەو چاۋى
 بۆ ماۋەيەكى كورت كەوتە سەر تىپەربوونى پوخسارى
 پاڭىل پاڭلۇقىچ. لەو نەدەچو قىلچانىنۆف باۋەرى بە
 چاۋەكانى خۆى بىكرىايە، ئەگەر پاڭىل پاڭلۇقىچ سەرى خۆى
 لە گالىسكەكە دەر نەھىتابا و بەزەردەخەنەو سەرەلەقەى بۆ

نەکردایە. ئاشکرا بوو کە گەلیک دڵخۆش بوو لە ناسینەوێ هە
فیلچانی نوێ، تەنانت بە ئاماژە و سەرەلەقیکردن لەناو
گالیسکە کەو، دەستی کرد بە بانگکردنی فیلچانی نوێ.

فیلچانی نوێ لە گالیسکە کەو خۆیەوێ بازی دا، سەرەپای
قەرەبالغیە زۆرە کەش، سەرەپای بوونی دارووغە یەکی* زۆر،
هەر وەها سەرەپای ئەو راستییە کە گالیسکە کەو پاقیل
پاقلوڤیچ گەشتبوو سەر پردە کە، بە خیرایی پای کرد و
خۆی گەیانە پەنجەرە ی گالیسکە کە. پاقیل پاقلوڤیچ بە تەنیا
بوو.

فیلچانی نوێ هاواری کرد، "چیت بە سەر هاتوو؟ بۆچی
نە هاتیت؟ چۆنە وا لێرەیت؟"

پاقیل پاقلوڤیچ بزە یەکی بۆ کرد و دەموچاوی خۆی
بە و پەری گالته بازیەوێ چرچولۆچ کرد و وتی، "تەنھا
قەردیکم لە سەرە و ئەیدە مەو،... هاوار مە کە، هاوار مە کە،
تەنھا قەردیکم لە سەرە و ئەیدە مەو، شوین تەرمی نە مری
هاواری بە وە فام، ستیان میخایلوڤیچ کە وتووم."

فیلچانی نوێ بۆ ساتیک حەپەسا، پاشان لە جاری
پیشووتر توندتر هاواری کرد، "ئەمانە ھەمووی قسە ی
قۆرن، سەر خۆشی بیئە قەل، ھەر ئیستا لە گالیسکە کەت وەرە
دەرەو و سواری گالیسکە کە ی من ببە."
"ناتوانم، ئەمە ئەرکە..."

فیلچانی نوێ شیراندی، "ئەگەر دانە بەزیت، بە زۆر پات
دەکشیمە دەرەو!"

* دارووغە: پۆلیس

پاڦيل پاڦلوفيچ ھەر وەك جارى پيشوو بزهيهكى
گالتەجارانەى خستە سەر ليۆەكانى و وەك ئەوھى بيهويّت
گالتە بكات، كەچى لەگەل ئەوھشدا، خوى ترنجاندبوو
دوورترين قوژبنى گاليسكەكە و وتى، "منيش ھاوار دەكەم!
ھاوار دەكەم!"

داروغەيەك ھاوارى كرد، "وريا بە، وريا بە! دەپليشيتەو!"
لە راستيدا لە كوتايى دوورترين شويى پردەكە
گاليسكەكە بەناو كاروانەكەدا گوزەرى كرد و ئەمەش بوو
ھوى نانەوھى پشيوييەكى زۆر لەناو پيرەوى كاروانەكەدا.
ڤيلچانينوڤ ناچار بوو بازيك بدات بۆ دواو، ليشاوى
گاليسكەكان و پالەپەستوى خەلكەكە دەستبەجى ھيندەى تر
ئەويان ھەلگرت و دوورىان خستەو. بەوپەرى توورەيى و
نەفرەتەو تفيكى لە عەردەكە پۆ كرد و بەرەو گاليسكەكەى
خوى گەرايەو.

بيري دەكردەو، شلەژاوى و نيگەرانى تەنگى پى
ھەلچنېوو، لە دلى خويدا دەيوت، "كيشە نيه، ئەسلەن
بۆچى دەبيّت پساويەكى وەك ئەو بكەم بە ھاوريگەى خۆم!"
كاتيك چيروكەكەى ماريە سيسوڤناى بۆ كلاڤديا پتروڤنا
گيزايەو و باسى لەو دیداره سەيره كرد كە لە كاروانى
پرسەكەدا بەسەريدا ھاتبوو، واى كرد كلاڤديا زياتر لە
قوولايى بىركردنەو پۆ بچيّت.

كلاڤديا وتى، "ھەست بە ترس ئەكەم بەرامبەرت، پتويستە
لەسەرت ھەرچى پەيوەنديت ھەيە لەگەيدا، بيچپرينيت و
ھەرچى زووتر ئەو كارە بكەيت، باشتر."
ڤيلچانينوڤ بەھەلچونەو ھاوارى كرد، "ئەو لە

سەرخۆشیکی گەلحۆ زیاتر، چیی دی نیه! دوای ئهوه، خو من
لیی ناترسم! ئینجا پیم نالییت چۆن په یوهندییه کانمی له گه لدا
بچرینم، له کاتیکدا لیزا هیه و پیویسته له پیش هershتیکدا
لیزا له بهرچاو بگیرییت، تکایه بیر له لیزا بکه رهوه!“
له و کاته دا لیزا نه خووش بوو له ناو جیگه دا که وتبوو؛
ئیواره ی پیشتر تووشی تایه کی قورس هاتبوو، ئه وانیش
چاوه پروانی هاتنی پزیشکیکی به ناوبانگ بوون، که ههر ئه و
ئیواره یه ته ته ریکیان به په له ناردبوو بو شاروچکه که، تا
بتوانییت ههرچونییک بووه دهمه و به یان له گه ل پزیشکه که دا
بگه ریته وه. ئه مه به ته واوی قیلچانییوئی دلته نگ کردبوو.
کلاقدیا پتروونا قوئی قیلچانییوئی گرت و بردی بو
لای نه خووشه که. له پشت ده رگای ژووره که ی لیزا وه به پیوه
وه ستابوو، وتی، ”دوینی زۆر به وریایییه وه چاودیریم کرد. ئه و
مندالیکی لووتبه رز و شه رمنه، هه ست به شه رمه زاری ده کات
که لیژه یه و باوکیشی به م شیویه ده ستبهرداری بووه. به
بروای من، ته نها ئه مه هوکاری هه موو نه خووشیه که شییه تی.“
”چۆن ده ستبهرداری بووه؟ بوچی ده لییت ئه و
ده ستبهرداری بووه؟“
”هه ر هینده به سه بو ئه وه ی له و راستیه تیگه یین، که
ناردنی کچیک بو ئیره و سپاردنی به خه لکیکی ته واو نامۆ
و سپاردنی به پیاویک که تا راده یه کی زۆر به هه مان شیوه
ئه ویش پیی نامۆیه، یاخود له وه ها هه لومه رجیکدا...“
”به لام ئه وه من بووم که ئه وم هینا، من به زۆری
زۆرداری هینام، تیناگه م...“
”ئهی خوایه، ته نانه ت لیزاش به و مندالییه ی خو ی له وه

تيدەگات! ئەمە برۋاي منە، زۆر بەسادەيى ليزا ھەرگىز ھەزى بەۋە نەکردۋە، كە بەئىرئىت بۇ ئىرە.

ليزا بە ھىچ شىۋەيەك توۋشى سەرسوۋرمان نەبوۋ، كاتىك ئىلچانينۇقى بەتەنيا بىنى، تەنھا بە غەمبارىيەكەۋە بىزەيەكى بۇ كرد و پاشان سەرە بچكۆلە تاليھاتوۋە داخەكەى ۋەر چەرخاند بەرەۋ دىۋارەكە. ليزا ۋەلامى ھىچ يەكەك لە برۋىيانوۋەكانى ئىلچانينۇقى نەدايەۋە، كە سەرلەنۋى بەگەرمى بەلىنى ئەۋەى پى دەدايەۋە، كە رۆژى دواتر باۋكى لەگەل خۇيدا بەئىت و شىكىتىش نەئىت لە ھىنانى بۇ لای. ھەر ھىندە لە ژوورەكەى ليزا چوۋە دەرەۋە، كتوپر دای لە پرمەى گریان. دەمەۋئىۋارە بوۋ، كە پزىشكەكە گەيشتە جى. دۋای ئەۋەى پشكىنى كرد بۇ نەخۇشەكە، ھەر يەكسەر بە وشەكانى سەرەتای ترس و بىمى خستە ناۋ دلى ھەموۋيانەۋە، پىي راگەياندن كە كاریكى خراپیان كردۋە، كە زووتر نەياناردۋە بەشۋىنىدا. سەرەپای ئەۋەى بۇ پزىشكەكەيان رۋون كردهۋە كە مندالەكە تەنھا ئىۋارەى پيشووتر نەخۇش كەۋتوۋە و يەكسەر كەسىكىان ناردۋە بەشۋىنىدا، سەرەتا پزىشكەكە گومانى لە قسەكانيان كرد، بەلام لە كۆتايىدا وتى، "ھەرچى ئومىدى مانەۋە ھەيە، تەنھا گریدراۋە بە چۈنئىتى تىپەپىنى ئەمشەۋەۋە."

دۋای ئەۋەى چەندىن رىنمايى جۋراۋجۋرى پى دان، بەجىي ھىشتن و پەيمانى پى دان رۆژى دواتر تا پىي بىرئىت زووتر بگەرپتەۋە بۇ لای. ئىلچانينۇق سوور بوۋ لەسەر ئەۋەى شەۋ لەلای ليزا بىمىتەۋە، بەلام كلاقدىا پترۇقنا جارىكى ترىش لىي پارايەۋە، كە ھەۋل بدات ھەرچۈنئىك

بوو ھەر پەڕات و ئەو بە لای خواپە لە گەل خۆی بە ئێت.
 "ئەلچانینۆف، کە شێتەنە رقی لئ دەباری، وە لامی دایەو،
 "جاریکی تریش ھەول دەدەمەو، شەرت بی چوارپەلی
 بێستەمەو و بە دەستی خۆم پەلکیشی ئێرە بکەم.
 بێرۆکەئەو ھەو چوارپەلی پاقیل پاقلۆقچ بێستەو و بە
 دەستەکانی خۆی پەلکیشی ئەوئی بکات، مەیلیکی زۆر سەیری
 بۆ دروست کردبوو، کە ھەرچی زووترە پەڕات و بە زۆر
 و بی ئەو ھەو ئۆقرە بگریت، ئەم مەیلەئە بە جی بە ئێت. بە
 کلاقدیای وت، "ھیچ نەبیت، بە لایەنی کەمەو ئێستا بە رامبەر
 بەو ھەست بە گوناح ناکەم،" لە کاتی مائاوا بیکردنیش لئی،
 بەو پەری توورەییەو ئەمەشی خستە سەر قسەکانی، "لە
 ھەموو ئەو قسە بە سۆزانە و لووشکە لووشکانەئە دویینیشم
 پاشگەز دەبمەو، کە سەبارەت بەو خویپیە کردمن."

لیزا راکشابوو، چاوەکانیشی لیک نابوون، وا دەر دەکەوت
 خەوتبیت، وا دەر دەکەوت کەمیک باشتر بیت. کاتیکی
 ئەلچانینۆف بە وریاییەو خۆی چەماندەو و ویستی، تەنانەت
 ئەگەر چمکیکی جەلەکانیشی بوو، ماچی بکات و خودا حافیزی
 لی بکات، کتوپر چاوەکانی کردەو و وەک ئەو ھەو چاوەری
 ئەو ھەو کردبیت، بە ھیواشی چرپاندی بۆ ئەلچانینۆف، "لێرە
 دوورم بخەرەو!"

پارێنەو ھەو ھەو زۆر لە سەر خۆ و جی بە زەیی بوو. شوینەواری
 ھیچ توورەییەکی پێو نە دەبینرا، وەک ئەو ھەو رۆژی پێشووتر،
 بە لام لە ھەمان کاتیشدا خۆشی لەو دایا بوو، کە داواکەئە
 جی بە جی ناکریت. ئەلچانینۆف بەو پەری نائومیدیەو ھەولێ دا
 قاییلی بکات، کە ئەو ھەو داوای دەکات، ئەستەمە.

له بیدهنگیدا لیزا چاوهکانی لیک نا و یهک وشه‌ی تر
چییه، له زاری دهر نه‌هات، وهک ئه‌وه‌ی نه‌گویی لی بیت و
نه‌بشیینیت.

به‌گه‌یشتنه‌وه‌ی ناو پترسبۆرگ، داوای له‌گالیسکه‌وانه‌که
کرد راسته‌وخۆ بیبات بۆ ئوتیل پۆکرۆفسکی. کاتژمیر ده‌بوو،
پاقیل پاقلۆقیچ له‌کوخته‌که‌ی نه‌بوو. قیلچانینۆف نیوکاتژمیری
ته‌واوی له‌چاوه‌پوانیی ئه‌ودا به‌سه‌ر برد، له‌ئه‌گه‌رونه‌گه‌ری
هاتنه‌وه‌یان نه‌هاتنه‌وه‌ی پاقیل پاقلۆقیچدا، هه‌ر خه‌ریکی
هاتوچۆ و سه‌ر و خوار بوو له‌ناو پارپه‌وه‌که‌دا. له‌کۆتاییدا
ماریا سیسۆفنا دانیای کرده‌وه، که‌ناگه‌پیتته‌وه‌بۆ ماله‌وه
تا سه‌رله‌به‌یانیی پۆژی دواتر. قیلچانینۆف له‌لایه‌ن خۆیه‌وه
بریارى دا: ”که‌واته‌منیش سه‌رله‌به‌یانیی زوو ده‌گه‌پیمه‌وه‌بۆ
ئیره‌.” پاشان به‌ره‌و مال ئۆغری کرد.

به‌لام تووشی چ‌واقورمانیک بوو، کاتیک له‌به‌رده‌م
ده‌رگای بالاخه‌نه‌کیدا ماڤرا پینی راگه‌یاندا که‌ئهو میوانه‌ی
دوینی سه‌ردانی کردبوون له‌وییه‌و تا نزیک کاتژمیر ده
هه‌ر چاوه‌پوانی گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌م بووه. پاشان ماڤرا ئه‌مه‌شی
خسته‌سه‌ر قسه‌کانی، ”گه‌لیک دلخۆش بوو به‌وه‌ی لی‌ره
چاییه‌کی خواردۆته‌وه‌و پاشان سه‌رله‌نوێ ناردمیه‌وه‌تا
بوتلیک عه‌ره‌قی بۆ به‌ینم، بۆ ئه‌مه‌ش، دروایکی پینجروبلیی
شینى پی دام، که‌بۆی به‌ینم.”

تارمايىپەك

پاقىل پاڭلۇڭىچ بەتەۋاۋى ئاسوودەيى خۇى ۋەر گرتىۋو.
 لەسەر ھەمان كورسىيەكەى رۇژى پىشۋوتر لىى دانىشتىۋو.
 جگەرەى دەكىشا ۋ ھىندەش نەدەۋو كە پەرداخى چۈرەم
 ۋ كۇتايىى لەۋ ەەرەقەى مابۇۋە، كە لە بوتلەكە بۇ خۇى
 تىكرىدبۋو. قۇرىيەك ۋ پىالەيەك چايى تەۋاونەكراۋىش
 لە نىزىكىەۋە لەسەر مېزەكە بۋو. پوخسارى سوور
 ھەلگەرەۋى ئاماژە بۋو بۇ ئەۋەى گەلىك دلشاد ۋ
 ئاسوودەيە بە دۇخەكە. تەنانت پالتۇكەشى لەبەر خۇى
 داكەندىۋو، ھەر ھىلەكەكەى لەبەردا مابۋو، ۋەك ئەۋەى
 گەرمای بىت. بەلام ھەرھىندەى چاۋى بە قىلچانىنۇڭ
 كەۋت، گورج خۇى گەياندە پالتۇكەى ۋ لەبەرى كرد ۋ
 ھاۋارى كرد، "خەجالەتم، ھاۋرپى زۇر لەدلەشىرىن! بۇيە
 پالتۇكەم داكەندىۋو تەنھا بۇ چىژبىنىنى زياتر لە كاتەكە..."
 قىلچانىنۇڭ بەھەرەشەۋە لىى نىزىك بۇۋە. "ھىشتا
 بەتەۋاۋى مەست نىت؟ ئايا ئەگەرى ئەۋە ھەيە كە

هيش تاش بتوانریت قسەت لەگەلدا بکریت؟“
پاڤیل پاڤلوفیچ کەمیک پەشوکا. ”نەخیر، بەتەواوی نا...
بە یادی ئەو کۆچکردوووە خواردمەو، بەلام... بەتەواوی
مەست نیم...”

”کەواتە لیشم تیدەگەیت؟“

”ئێ، ھەر بۆیە ھاتووم بۆ ئێرە، تا لیت تیبگەم.“
ڤیلچانینوف ھاواری کرد، ”کەواتە زۆر باشە؛ ئەمەویت
راستەوخۆ و بێ پیچوپەنا لەووە دەست پێ بکەم و پیت
بلیم، کە جەنابت کەسیکی خویری و ناکەسبەچەیت!“
پاڤیل پاڤلوفیچ ئاشکرا بوو کە ھەترەشی چوو،
نارەزایی دەربەری، وتی، ”ھاوار بە مالم، ئەگەر ئاوا
دەست پێ بکەیت، ئەی ئەبیت چۆن کۆتایی پێ بهینیت؟“
”کچەکت خەریکە دەمریت، ئەو زۆر نەخۆشە، ئایا
دەستبەرداری ئەو داماوە بوویت یان نا؟“
”ھەر بەراست، رپی تێ دەچیت ئەو بمریت؟“
”ئەو نەخۆشە، ئیجگار نەخۆشە، بە شیوەیەکی ترسناک
نەخۆشە!“

”رەنگە ھەر کۆکەییەکی سادە بیت...“

”قسە قۆر مەکە! ئەو ئێ-ج-گار، بە شیوەیەکی
ترسناک نەخۆشە! ئەبیت ھەر بچیت بۆ لای، ئەگەر تەنھا
بۆ ئەوێ...“

”بۆ ئەوێ سوپاسگوزاری خۆمیان بۆ دەر بپریم،
سوپاسگوزاریان بۆم لەسەر میواندارییەکیان! من بەتەواوی
لەمە تیدەگەم ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، ئەی ھاوڕێ بەرپز و
بەویقارەکەم!“

وای وت و کتوپر بە ھەردوو دەستی خۆی دەستی
فیلچانیئۆفی گرت و بە ھەستیکی ناسک و مەستانە،
ھیندەئە مابوو کە لە پرمەئی گریان بدات، وەک ئەوێ
بپاریتەوێ و داوای لیخۆشبوون بکات، بەردەوام بوو لە
ھاوارکردنەکەئە، "ھاوار مەکە بەسەرما ئەلیکسی ئیقانوڤیچ،
ھاوار مەکە! باشە ھیچ دوور نەڕوین، ئەگەر من بمرم
یان بە سەرخۆشی بکەومە ناو نیڤاوە، پیم نالییت چی لە
راستی ناواخنی شتەکان دەگۆریت؟ ئیمە کاتیکی زۆرمان
بەدەستەوێ تا بچین بۆ لای خیزانی پوگۆریلیستیف..."
فیلچانیئۆف خۆی کو کردەوێ و کەمیک جلەوی خۆی
گرت و بەمۆنی وتی، "تۆ بەدەستیت، ھەر بۆیە تیناگەم
لەوانەئە دەتەوێت بیانلییت، من ھەمیشە ئامادەم ھەموو
شتیکت لەگەڵدا باس بکەم، لە راستیدا خۆشحالییش دەبم،
ھەرچی زووتر، باشتر... لە راستیدا ھەر بۆ ئەوێش
ھاتووم... بەلام پێش ھەموو شتیک، ئەمەوێت ئاگادارت
بکەمەوێ کە پێویستە لەسەرم چەند ھەنگاویکت بەرامبەر
بگرمە بەر؛ پێویستە لەسەرت ئەمشەو لیڤە بەسەر بەریت!
سبەینێ بەیانی لەگەڵ خۆم دەتەم و بە یەکەوێ دەڕوین."
دیسانەوێ فیلچانیئۆف ھاواری کرد، "ریت پی نادەم برۆیت،
چوارپەلت دەبەستمەوێ و بە دەستەکانی خۆم دەتەم!..."
پاشان بەھەناسەبرکێوێ ئەمەشی وت، "حەزت لەو چەرپایە
ھەییە؟" ئاماژەئە بۆ چەرپایەکی لووس و پان کرد، کە
بەرامبەر دانەییەکی تر بە پێچەوانەوێ ڕووبەدیوارەکەئە تر
دانرابوو، کە خۆی ھەمیشە لەسەری دەخەوت.
"کیشەم نییە، لە ھەرشوێنیکدا بیت، دەتوانم بخەوم..."

”هەرشوئىنىك نا، ئا لەسەر ئەو چەرپايە! ھا، بگرە، ئەو ھەرچەفەكانت، ئەو ھەلپەكەت، ئەو ھەش بالپەكەت.“
 ئىلچانىنۇف ھەموو ئەم شتانەى بەخىرايى لە كەنتۆرەكەى
 دەر ھىنا و ھەلى دا بۆ پاڧىل پاڧلۇڧىچ، كە ملكەچانە
 دەستەكانى گرتبۆو ھە بۆ گرتنەو ھەى شتەكان. ”دەى خىرا،
 جىگەكەت چاك بکە، خىرا چاكى بکە!“

پاڧىل پاڧلۇڧىچ، ھەك ئەو ھەى دوودل بىت، لە ناو ھەراستى
 ژوورەكەدا بەپىو ھەراو ھەستابوو، ھەموو شتەكانىشى
 بەدەستەو ھە بوو، لەسەر ھەسارىشىدا بەپوونى
 زەردەخەنەىەكى مەستانە و ھەوناك دەبىنرا. بەلام كاتىك
 ئىلچانىنۇف بۆ جارى دوو ھەم بەتوورەپىيەو ھەرمانەكەى
 دووبارە كەردەو، كتوپر بەخىرايى كەوتە خوۋى بۆ
 بەجىھىنانى ھەرمانەكە؛ پالى نا بە مېزەكەو ھە بۆ دواو
 و دەستى كەرد بە نالىن و ھەنكەھەنك، بۆ كەردنەو ھەى
 چەرچەفەكان و ھەستى ئىلچانىنۇف لىى نەزىك بۆو
 و ھەوكارىى كەرد. ئىلچانىنۇف ھەستى بە جۆرىك لە
 ئاسوودەپى دەكەرد، كاتىك بىنىى مەوانەكەى بەباشى
 ملكەچى ھەرمانەكانىەتى، پاشان ھەرمانى پى كەردەو،
 ھەك ئەو ھەى نەتوانىت بەبى ھەرمانكەردن ھىچى پى بلىت،
 ”پىكەكەت تەواو بکەو بچۆرە ناو جىگەكەتەو. خۆت
 ناردبووت ئەو ھەرەقەت بۆ بەئىن، وا نىيە؟“

”بەلى... دەزانم چىى تر نانئىرىت بۆ ئەو ھەى بۆمان
 بەئىن، ئەلىكسى ئىقانۇڧىچ.“

”باشتر كە ئەو دەزانىت، بە ھەمان شىو ھەستىكى
 تەرىش ھەيە، پىوئىستە بىزانىت. ئەمەوئىت جارىكى تەرىش پىت

بلیمەو، کە من حساب و کتابی خۆم کردوو، جارێکی تر رێگە نادەم هیچ یەکیک لەو قۆرپیاوانە ی دویینیت دووبارە بکەیتەو، جارێکی تر نایەلم بەسەرخۆشی ماچم بکەیتەو، وەک ئەوێ دوینی کردت.

پاقیل پاقلۆفیچ بزەیهک گرتی و وتی، "خۆم باش لەو تێدەگەم، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، کە ئەمە... ئەمە تەنها لە یەک جار زیاتر پوو نادات."

قیلچانینوڤ لە ژوورەکەدا ھەر سەر و خواری بوو، کاتیکی گویی لەو وەلامە بوو، یەکسەر لە بەردەم پاقیل پاقلۆفیچدا راوەستا و وتی، "پاقیل پاقلۆفیچ، بەراشکاوی قسەم لەگەڵ بکە! تۆ مروڤیکی ھۆشیاریت، دووبارە دان بەمەدا دەنیمەو، بەلام من دلنیات دەکەمەو، کە تۆ لەسەر رێگە یەکی ھەلەیت! راشکاوانەو بێ پیچوپەنا قسە بکە، بێ پیچوپەنا ھەلسوکەوت بکە، منیش بە شەرەفی خۆم پەیمانێ پێ دەدەم، کە وەلامی ھەر پرسیارێکت بدەمەو، کە خۆت حەزی پێ بکەیت."

سەرلەنوێ پاقیل پاقلۆفیچ ھەمان بزە تەوساویە دوورودرێژەکی خستەو سەر لیوێکانی، کە بەس بوو بۆ ئەوێ جارێکی تر قیلچانینوڤی پێ دەھری بکاتەو. قیلچانینوڤ سەرلەنوێ ھاواری کردەو، "پابووستە! جەفەنگبازی مەکە، دەتوانم ناخست ببینم! دووبارە ی دەکەمەو، بە شەرەفی خۆم بەلێنت پێ دەدەم، کە ئامادەم وەلامی ھەر شتی بکەمەو، ئامادەم ھەرشتیک، بکەم ئەگەر ھۆکاریکی باش بێت بۆ ئەوێ تۆی پێ قایل بکەم. تەنانەت شتی مەحالیش! ئاخ، چەند حەزم دەکرد لێم تێبگەیت!..."

پاقىل پاقلوڧىچ بە جۆرىك لە خۇپارىزىيەو بەرەوروى
 قىلچانىنۇڭ ھەنگاوى بۇ پىشەو ە ناو وتى، "مادام ئاوا
 دلت باش بوو ە - بەراستى لىت ناشارمەو، ئەو قسەيەى
 دوينى شەوى رابردوو كردت سەبارەت بە جۆرى
 شەرخواز، زۆر لەسەر دلم بوو بە مەراق!..."

قىلچانىنۇڭ بەتوورەيىيەو تفيكى لە ەردەكە كرد و
 خىراتر لە جارى پىشوو كەوتە ھەنگاونان لە ژوورەكەدا.
 "نا، ئەلىكسى ئىقانۇڧىچ، تف لە ەردەكە مەكە، لەبەر
 ئەو ەى زۆر مەراقمە، راستىيەكەى، ھەر بە مەبەست
 ھاتم بۇ ئىرە بۇ ئەو ەى دلنيا بىمەو... زمانم كەمىك
 دەىگرىت، بەلام پىويستە بمبوورىت. ئەزانى لە يەكىك لە
 گۇڧارەكان، لە ستوونى رەخنەيىەكەى شتىكم لەسەر ئەو
 جۆرى شەرخواز و جۆرى ئاشتىخوازە خوئندەو... ئەم
 بەيانىيە بىرم كەوتەو... بەلام تەنھا لەبىرم چووبۇو،
 ئەگەر راستىيەكەيت پى بلىم، لەو كاتەدا ھىچ شتىك لەو
 بابەتە تىنەدەگەيشتم. ئەمە ئەو شتەيە، كە دەمويست بۆم
 پروون بكەيتەو، ئايا ئەو كۆچكردوو، ستىپان مياھيلۇڧىچ
 باگاوتۇڭ، لە كام جۆرەيانە، لە جۆرى شەرخوازەكەيە
 يان لە جۆرى ئاشتى خوازەكەيە؟ بە برۋاى تۆ، ئەو
 سەر بە كام جۆرەيانە؟"

قىلچانىنۇڭ ھىشتا ھەر بەيىدەنگى مابۇو ە لە
 سەروخواركردنى خۆى بەناو ژوورەكەدا نەدەو ەستا. پاش
 تاويك وتى، "جۆرى شەرخواز كەسىكە، كە..."

پاشان كتوپر لە شوينى خۆى راو ەستا و بە دەنگىكى
 پر لە توورەيى درىژەى دايەو بە قسەكانى، "خۆى

بگەیاندا یەتە لای باگوتۆف بە بۆنە ی شەرەفی سەرلەنوێ
بە یە کتر گە یشتەو و لە کاتی خواردنەو بە شادی
یە کتری، دوور نەبوو ژەهری لە پەرداخی شەمپانیاکە ی
رۆ بکردایە، ھەر وەک چۆن دوینی لە گەل مندا خواردتەو،
نە دەبوو ئەو شوین تەرمە کە ی بکەوێت تا گۆرستان، ھەر
وەک ئەو ھە ی ئەمڕۆ جەنابت کردت، نازانم، مەگەر ھەر
خودی ئە ھەرمەن خۆ ی بزانییت چ ھۆکاریکی نھینی و
پەنھان، ھەوەسیکی بۆگەن و ھەستیکی تیکدەرانی لە ژیر
سەرتدا بووبییت، پێدەچیت تەنھا بۆ پساوکردنی خۆت ئەو
کارەت کردییت! بەلێ، بۆ پساوکردنی خۆت!

پاقیل پاقلۆقیچ، وەک ئەو ھە ی قاییل بووبییت بە
قسەکانی، وتی، "ئەو ھە راستە کە پێویستی نە دەکرد بچم
بۆ گۆرستان، بەلام لەو تیناگەم، کە بۆچی ئاوا ھێرش
دەکەیتە سەرم..."

قیلچانی نوۆف، کە وردە وردە دە ھەریتر دەبوو، بی ئەو ھە ی
بایەخ بە قسەکانی پاقیل پاقلۆقیچ بدات، ھاواری کرد، "ئەو ھە
کە ی پیاو ھە، ئەو ھە کە ی پیاو ھە کە خۆ ی بخاتە بەرچاوان
و مەگەر ھەر خوا بۆخۆ ی بزانییت بۆچی بە توور پەیییەو ھە
ھەر خەریکی ژماردنی راست و ھەلەکانیەتی، بەردەوام
دیت و دەچیت و بەردەوام سکالاکانی وەک وانە یەک
دووبارە دەکاتەو ھە، تاویک ناسرەوێت، مەیموون ئاسا،
ھەرچی جۆری گالته بازییە، دەیکات، یەخە ی خەلک
دەگرییت و دەست دەخاتە گەردنیان و دەشییت زۆربە ی
زۆری کاتەکانیشی بە ھەمان شیو ھە، ھەر لەو ھەدا بە فیرۆ
بدات! ئایا ئەو ھە راستە کە جەنابی ناموبارەکت ھەولت

داۋە خۇت لەسىدارە بدەيت، ئەۋە راستە؟“
 ”نازانم، كاتىك مەست بووم، بە شىۋەيەكى شىتانه
 قسەم كىردوۋە، نايەتەۋە خەيالىم. بەلام ئەلىكسى
 ئىقائۇقىچ، ئەۋە كاريكى تەۋاۋ نەشیاۋە كە ژەھر بىكەمە
 ناۋ عەرەقەۋە، ئەۋ جۆرە كارانە لە من بەدوۋرە، جگە
 لەۋ راستىيەشى كە من فەرمانبەرىكى شارستانىم و ناۋ
 و ناۋبانگىكى باشىشم ھەيە، خۇشت ئەۋە دەزانىت، كە
 من خاۋەن پارەى خۇمم، ئى لەۋە زياتر چىم دەۋىت،
 رەنگىشە بمەۋىت دووبارە ژن بەيئەمەۋە.“

”لەگەل ئەۋەشدا، تۆ توۋشى ناخۇشى دەبىتەۋە.“
 ”بەدلىيايىيەۋە، ئەۋ بارودۇخە ناخۇشانەش پۈۋ دەدات،
 لەگەل ئەۋەى لەم پۇژانەى دوايىدا دادگا ياسايىيەكانمان
 پىر بوون لە زۆرىك لەۋ بەلگە و ھۆيانەى لە توندوتىژى
 و خراپەى تاۋانىك و سزاكەى كەم دەكەنەۋە. ئەمەۋىت
 بەۋ بۆنەيەۋە، ئەلىكسى ئىقائۇقىچ، سەرگوزەشتەى
 كوشتىكى پىكەنىناۋىت بۆ بگىرپمەۋە، كە ئەم بەيانىيە
 لەناۋ گالىسكەكەدا بىرم كەۋتەۋە. ئەمويست ئەۋ كاتە
 بۇتان بگىرپمەۋە. ھەر ئىستا وتت، دەست دەخەيتە گەردنى
 ئەۋ خەلكە. رەنگە تۆ سىمىۋن پىرۇقىچ لىقستۇقت لەبىر
 بىت، ئەۋ كاتەى تۆ ھىشتا لە ت بوۋىت لەلامان، جاروبار
 ئەھات بۆ لامان و سەردانى دەكرىن. بەلى، براكەى كە
 لە خۇى بچوۋكتىر بوۋ، ئەۋىش بە ھەمان شىۋە لاۋىكى
 پىرسبۇرگى تەپپۇش بوۋ، سەروكارى لەگەل پارىزگارى
 ق ھەبوۋ، ئەۋىش بەھەمانشىۋە، كۆمەلىك تايىبەتمەندىى
 تايىبەت بە خۇى ھەبوۋ. جارىك لەگەل گلۇبىنكۆى عەقىددا،

دەگەوزىت! برازاۋاي خۇي! چ شۈورەيىيەكە! بەلام دواتر چى، دۋاي ئۈۋەي كەتنەكەي نايەۋە، دەستى كىردىۋو بە شىنوشەپۇر: 'باۋكەرۇ! چىم كىرد! ئەي مالىۋىران خۇم، ئۈۋە چى بوۋ كىردم!' لەگەل ئۈۋەي سەرتاپاي گىيانى ۋەك شەقشەقە دەلەرزى، پۇندىك بە چاۋەكانىدا جۇگەلەي بەستىۋو، خۇي ھەلدەدا بۇ ئۈۋە خەلكە ۋ دەستى دەخستە گەردىيان، تەنانەت گەردىنى ئافرەتەكانىش. ھاۋارى دەكىردو دەلالايەۋە، بەردەۋام دەيوت، 'ئەي ھاۋار، چىم بە خۇم كىرد! مالىۋىران خۇم، چىم بە خۇم كىرد!' ھا-ھا-ھا! دىمەنەكە بە شىۋەيەك بوۋ، پىاۋ لە پىكەنىنا دەتەقى. پەنگە تاقە كەسىك كە جىگەي داخ بوۋىت، گۇبىنكۇ بوۋىت، بەلام لەگەل ئۈۋەشدا، سەربارى ھەموو شتىك، لىقستۇق ھەقى خۇي لى كىردەۋە.

قىلچانىنۇف برۇكانى خۇي ھىتايەۋە يەك ۋ بەمۇنى وتى، "سەر لەۋە دەر ناكەم، كە بۇچى ئۈۋە چىرۇكەت بۇ گىرامەۋە."

پاقىل پاقلىۋىچ بەھىۋاشى تىقايەۋە، "بەلى، دەزانىت، ھەر لەبەر ئۈۋەي كىردىكى لە سكى ئۈۋە پۇ كىرد، ماناي ئۈۋە نىيە ئۈۋە كەسىكى بوۋىر ۋ شەپانى بوۋىت، ھەر ۋەك دەبىنىت، ئۈۋە كەسىكى گرېنۇك ۋ نوۋزەنوۋزكەرە، ھەر لەۋەۋە بۇت دەر دەكەۋىت، لەۋ كاتەۋەي ھەرچىي پەۋشتى باشىيەتى، لە ترسا لەبىرى كىردوۋە ۋ لە بەرچاۋى پارىزگارىدا خۇي فرى داۋەتە بەردەم ئۈۋە خاتوۋنانەي ئۈۋە ۋ دەستى خستۇتە گەردىيان، بەلام ھەر ۋەك دەبىنىت، ئۈۋە دەستى خۇي ۋەشاند، بەۋەش

حەقی خۆی کردەوہ! ئەمەش ھەموو ئەو شتە بوو کە مەبەستم بوو.

فیلچانیئۆف کتوپر نەراندى، بە دەنگیک، کە لە دەنگی خۆی نەدەچوو، وەک ئەوەی شتیک لەناویدا کلپەى کردبیت، ”برۆ بۆ دۆزەخ! خۆت و دەروونە شاراو و بۆگەنەکەت بچن بۆ دۆزەخ! تۆ هیچ نیت جگە لە مرقۆئیکى نامەرد و خوێری. پیت وایە بەم جوړە چیرۆکانە دەتوانیت بمترسینیت؟ ھەى ناپیاو، تەنھا ئازایت ئەشکەنجەى مندالیکى داماو بەدەیت.“

ھەناسەى سوار ببوو بەتوندی ئەیشیراند، ”خوێری ترسنۆک، خوێری ترسنۆک!“

پاقیل پاقلۆفیچ لە شوینی خۆی ھەستایەو و پیدەچوو بەتەواوی سەرخۆشییەکەى بەرى داویت، لیوہکانى دەلەرزین، وتى، ”ئەو تۆیت، ئەلیکسى ئیقانوفیچ وام پى دەلینیت؟ ئەو تۆیت پىم دەلینیت خوێری ترسنۆک؟“
دواتر فیلچانیئۆف تىگەشت قسەکانى ھەلە بوو بەرامبەر بەو، داوى ئەوہى بۆ ماوہیەک بە دلتهنگانە پیدەنگ بوو، وەلامى داىەوہ، ”ئامادەم داوى لیووردنت لى بکەم، بەلام بەو مەرجەى ریک و راست، چیتان ھەیە بیلین و راشکاوانەش ھەلسوکەوت بکەن.“

”ئەگەر لە جىگەى تۆدا بام، ئەلیکسى ئیقانوفیچ، ئەوہ بى هیچ ئەگەر و مەرجیک داوى لیووردنت دەکرد.“

داوى پیدەنگیەکەى، فیلچانیئۆف وتى، ”زۆرباشە، چۆنت دەویت با وا بیت، من داوى لیووردنت لیدەکەم، بەلام پیویستە خۆشت ئەوہت پەسەند بیت پاقلۆفیچ، داوى

هه موو ئه و شتانه ي رووى دا، ئه وه به هيچ كلوجيك من
خوم به قهرزار بارى تو نازانم. بهم قسه يه شم، تهنه
مه به ستم له وه نييه كه له ئاينده دا روو ده دات، بهلكوو
مه به ستم له هه موو ئه وه شه كه رووى داوه.

”زور باشه، ئه وه كه ي كيشه يه، بوچى ئه م شتانه ليك
ده ده يته وه؟“

پاڤيل پاڤلوف فيچ بزه يه كى كرد و چاوه كانى روو به
عه رده كه نه وى كرد.

”ئى كه واته باشتر، زور باشتر! عه ره قه كه ت ته واو بكه
و بچوره ناو جيگه كه ته وه، له بهر ئه وه ي كه ريگه ت پى
نادهم برؤيت، به هه رحال...“
”ئه ها... عه ره قه كه...“

پاڤيل پاڤلوف فيچ وا دهر ده كه وت كه ميك ته ريق بوو بيته وه.
خوى گه يانده وه ميژه كه، هه رچونيك بيت، دواپيكى هه لدا
كه له ميژ بوو تىي كرد بوو و داي نابوو. گومانى تيدا
نه بوو كه پيشتر زور زورى خوارد بووه، چونكه ده ستي
ده له رزى و به شيك له و عه ره قه ي له په رداخه كه دا مابوو،
له ده ستي پژا و كه وته سه ر عه رده كه، كراسه كه و
هيله كه كه شى ته ر كرد. هه رچونيك بيت، دواپيكيشى هه لدا،
وهك ئه وه ي سويندى خوارد بيت دلؤپى تيدا نه هيليت، دواتر
به وپه رى ريژه وه په رداخه به تاله كه ي كرده وه سه ر ميژه كه
و به وپه رى شه كه تيبه وه چووه لاي جيگه خه وه كه يه وه، بو
ئه وه ي خوى بگوريت.

له كاتيكدا تاكيكى پوتينه كانى له قاچى دهر هينابوو و
به ده ستيه وه گرتبووى و نه ده زانرا به چ هوكارىك، له پر

وتی، "باشە، باشتەر نییە ئەمشەو لیڤرە بەسەر نەبەم؟"
فیلچانیڤۆف، کە ھیشتا ھەر خەریکی سەروخوار بوو
لە ژوورە کەدا، بەبێ ئەوەی سەیری بکات، بەو پەڕی
توورەییەو وەلامی دایەو، "نەخێر، باشتەر نییە."
پاقیل پاقلوڤیچ خۆی گۆری و چوو و ناو جینگە کە یەو.
دوای چارەکیکش، فیلچانیڤۆفیش بە ھەمان شیوێ مۆمە کە ی
کوژاندەو و چوو و ناو جینگە کە یەو.

ھەرچەندی دەکرد، خەو نەدەچوو و چاوەکانی. ھەنووکە
شتیکی نوێ و چاوەروانە کراو سەری ھەلدا بوو، کە کۆی
مەسەلە کە ی زۆر زیاتر لە ھەر کاتیکی دی ئالۆزتر کرد بوو
و گەلیک نیگەرانی کرد بوو، لە ھەمان کاتیشدا کە کەس
نەیدەزانی بۆچی خەو نەدەچوو و چاوەکانی، لە حالی
خۆی تەریقی دەکردەو.

خەریک بوو سەرخەویکی دەشکاند، بەلام یە کسەر
بە ھۆی دەنگی خەشەخشیکیەو لە خەو رابوو. خێرا
لە چوار دەوری خۆی روانی و یە کسەر تەماشای
جینگە خەو کە ی پاقیل پاقلوڤیچ کرد. ژوورە کە تاریک
بوو، پەردەکان راکیشرا بوون، بەلام فیلچانیڤۆف وا ھاتە
بەرچاوی، کە پاقیل پاقلوڤیچ رانەکشابیت، بەلکوو لەسەر
جینگە کە ی دانیشتوو.

فیلچانیڤۆف لێی پرسى، "کیشە چییە؟"
پاقیل پاقلوڤیچ، پاش تاویک بیدەنگی، بە دەنگی نزم
کە بەئەستەم دەبیسترا، وتی، "تارمایییە ک..."

"مەبەستت چییە، چ جۆرە تارمایییە ک؟"
"لەوێ، ئا لەو ژوورەدا، پێم وا بیت تارمایییە کم بینی"

له لای دەرگا که وه تیپه ږی.

دوای که میک بیده نگی، سه رله نوی فیلچانینوڤ لی
پرسییه وه، "تارمایی کی؟"
"تارمایی ناتالیا فاسیلیقنا."

فیلچانینوڤ پییه کانی خسته سه ر فەر شه که و ه ستایه
سه ر پی، چاوی برییه ئه و ږاږه وهی ژووره که ی تری
لی بوو، ئه وهی هه میشه دەرگا که ی له سه ر پشت بوو.
له بری پهرده ی دووبه ر، ته نها پهرده یه کی ته نکى ئاسایى
له سه ر ږووی په نجه ره کانی ئه و ژووره بوو، هه ر بویه
ئو ژووره یان ږوونا کتر بوو.

"هیچ شتیک له و ژووره دا نییه و جه نابیش ت دیاره
مه ستیت. برږوره وه ناو جیگه که ت و بخه وه!"

فیلچانینوڤ وای وت و چو وه وه ناو جیگه که ی و لیفه که ی
له خو ی ئالاند. پاڅیل پاڅلوڅیچیش به هه مان شیوه، بی
ئو وهی وشه یه ک له زاری بیته دهره وه، ږوشته وه ناو
جیگه که ی.

دوای تیپه ږبوونی ده خوله کیک به بیده نگی، له نا کاو
فیلچانینوڤ پرسى، "ئایا پیشتریش ږیک که وتو وه
تارمایی تر بیینیت؟"

پاڅیل پاڅلوڅیچیش به هه مان شیوه بو ساتیک بیده نگ
بوو، پاشان به دهنگی کی کزه وه وه لامی دایه وه، "پیم وا
بیت یه ک جاری تریش دانه یه کی ترم بینیوه."

سه رله نوی بیده نگیه که بالی کیشایه وه به سه ریاندا.

فیلچانینوڤ زور له وه دلنیا نه بوو، که خه وی لی
که وتبوو یان نا، به لام هه مووی کاتر میږیک تیپه ږیپو،

کە سەرلەنوێ لەناکاو بەئاگا ھاتەو، لەو دُنیا نەبوو
کە ئایا دووبارە بە ھۆی خەشەخەشەو خەبەری بۆتەو
یان نا. بەلام وا ھەستی کرد لەو تاریکییەدا شتێکی سپی
لەوبەرێوەوە وەستاو، زۆر نزیک نەبوو لێ، لە ناوەراستی
ژوورەکەدا بوو. لەناو جیگەکەیدا راست بۆو و بۆ ماوەی
خولەکیکی تەواو بەبێ چاوترووکاندن چاوی بریبوو ناو
تاریکییەکە. بە دەنگی لەرزۆکەو و تی، "ئەو تۆیت،
پاقیل پاقلۆفیچ؟"

دەنگەکەی خۆی، کە لەو تاریکییە خامۆشەدا کتوپر
دەنگی دایەو، بە شیوەیەک لە شیوەکان تووشی
واقورمانی کرد.

ھیچ وەلامێکی بەرگویی نەکەوت، بەلام ھیچ گومانیک
لەویدا نەبوو، کە کەسیک لەوێ بەپێوە وەستاو.
دووبارە ھاواری کردەو، بەلام ئەم جارە بە دەنگی
زۆر بەرزتر، لە راستیدا دەنگەکە ھێندە بەرز بوو، ئەگەر
پاقیل پاقلۆفیچ لەوپەڕی قوولایی خەویشدا بوایە،
بەدُنیاوییەو لە خەو رادەبوو، لە جیگەکەی راست دەبۆو
و وەلامی دەدایەو.

"ئەو تۆیت... پاقیل پاقلۆفیچ؟"

بەلام ھەمەدیسان ھیچ وەلامێکی بەرگویی نەکەوتەو،
تەنانت وا ھاتە پیشچاوی، کە ئەو بیچمە سپییە، کە
بەئەستەم دەبینرا، وردەوردە تا بەھاتیە لێی نزیکتر دەبۆو.
پاشان شتێکی نامۆ لە دەروونیدا رووی دا، پێدەچوو شتێک
لە ناوەوەیدا کلپە بکات، رێک وەک ھەمان ئەو ھەستە
ئەو ئیوارەیی تر ھەیبوو، ھەتا ھیزی تێدا بوو، بەتوندی

هاوارى كرد، به دهنگىكى ئوپهري قىزهون، ئوپهري شله ژاو، كه هه ناسه بركى پى كه وتبوو، له كاتى دهربرىنى ههرىه كىك لهو وشانهى دهیوتن: "ئەگەر تۆ... سەرخۆشى گەمژە... وا خەيال دەكەیت و زاتى ئەو دەكەیت... كه دەتوانیت... بمترسیت، ئەو خەيالت خاوه، پروو دەكەمه دیوارهكه و ليفهكه ئەدەم بەسەرما. تەواوى شەوهكه، يەك جارىش چىیه ئاورت لى نادەمهوه. بۆ ئەوهى پیت نیشان بدەم كه تۆ چەند بىبايه خیت لەلام... ئەگەر هەتا بەيانیش بەم شیوهیه بمىیتەوه... وەك گەلخۆیهك... ئەوه تف له ناوچهوانت دەكەم..."

پاشان بهوپهري توورپهيهيه وه تفى كرد لهو ئاراستهيهى پى و بوو پاڤیل پاڤلۆڤیچی لى راوهستاوه. پرووى خوى وەر چهرخاند بهرهورووى دیوارهكه، هەر بهو شیوهیهى خوى وتبووى، ليفهكهى يا به سهرى خۆیدا و بهم شیوهیه نقهى له خوى برى، بهتەواوى جوولەى له خوى بریوو. بیدەنگیهى سامناك تەواوى ژوورەكهى داگرتبووهوه... ئاگادارى ئەوه نه بوو، كه ئایا تارمايهيهكه دهجوولیت و لى نزیك دهبیتهوه یاخود هەر وەك خوى، له شوینى خوى ماوهتهوه. له گەل ئەوهشدا، دلى لى دەدا، لییدەدا، زۆر بهتوندی لى دەدا. پینج خولهكى تەواو بهم شیوهیه تیپهري، له ناکاو، دوو ههنگاوێك له ولایهوه، گوئیستی دهنگى لاواز و ملکه چانهى پاڤیل پاڤلۆڤیچ بوو.

"ههستم، ئەلێكسى ئیقانوڤیچ، بۆ گهراڤان به شوین..."
كه واى وت، ئاماژهى بۆ شتىكى ناوماڵ كرد، كه دهستبهردار بوون لى شتىكى سانای نیه، "له لای جیگه

خەوێکە ی خۆم نەمتوانی بیدۆزمەو... ویستم بەبێدەنگی
ژێر جیگە خەوێکە ی تۆی بۆ بگەرێم.
دوای نیوخولەکیک بیدەنگی، قیلچانیوۆف بە دەنگیکی
لالەپەتییهو لێی پرسى، "ئەى بۆچى هیچت نەوت کاتیک
ھاوارم کرد؟"

"ئاخر هیندە توند ھاوارت کرد، لە ترسا ھەترەشم
چوو... بەراستی ترسابووم."

"لەوئ، لەو قوژبنەدا لەلای چەپ، لەسەر ئەو دۆلابە
بچووکە، مۆمیکى لێیە دای بگرسیتە."
"ئەتوانم بەبێ مۆمیش ئیشی خۆم بکەم."

پاقیل پاقلۆقیچ سەرشۆرپانە، کە بەرەو قوژبنەکە
هەنگاوی دەنا، وتی، "بمبوورە ئەلیکسى ئیقانوۆقیچ، بۆ
ئەوێ ئا بەم شیوێیە جارزم کردن... بەتەواوی سەرم
لێ شیوابوو..."

بەلام قیلچانیوۆف هیچ وەلامیکى نەدایەو. هیشتاش
ھەر بەو شیوێیە ی پرووی کردبوو دیوارەکە، پراکشابوو،
تەواوی شەوێکەش ھەر بەو شیوێیە بەپراکشای مایەو.
تەنانەت بۆ یەک جاریش چییە، ئاوپی نەدایەو. ئایا بۆ
ئەو بەو شیوێیە مابوو، بۆ ئەوێ قسەکە ی خۆی
بیاتە سەر یاخود ئەو بوو ھەر لە پقا وای دەکرد،
خۆشی نەیدەزانى ھەست بەچی دەکات؛ ئەو نیگەرانی و
توورەبوونە ی بەسەریدا ھاتبوو، دواجار بەتەواوی تووشی
ورپینە ی کردبوو، بۆ ماوێیەکی زۆر خەو نەدەچوو
چاوێکانى و ھەر لەبەر خۆیەو وورپینە ی دەکرد. بەیانى کە
خەبەرى بۆو، لەبەینى کاتژمێر نۆ و دە دا بوو، لە شوینی

خوى راست بۆۈە و لەسەر جيگە خەۋەكەى دانىشت، ۋەك
ئەۋەى يەككە لەپەر راي ۋەشاندىت، بەلام پاقىل پاقلىۋىچ
لەناو ژوورەكەدا نەبوو، جيگەكەى بەتال و بەنارىكوپىكى
بەجى ھىلدرابوو، ديار بوو لەگەل خۆركەۋتن بەخشكەى
بۆى دەر چووبوو.

قىلچانىنۆف يەك دانەى كىشا بە ناۋچەۋانى خۇيداۋ
ھاۋارى كرد، "ھەر زانىم ئا بەم شىۋەيەى لى دىت."

لە گۆرستان

ئەو دە پزىشكەكە لىي ترسابوو، ھاتە دى؛ كتوپر لىزا تەندروستى خراپتر بوو، خراپتر لەو دە قىلچانىنۆف و كلاقىيا پترۇقنا ئىوارە پىشوو تر شىمانەيان كرىبوو. كاتىك قىلچانىنۆف سەرلەبەيانىيەكەي گەيشتە لاي، نەخۆشەكە، سەرەپاي ئەو دە تاكەي زۆر بەرز بوو، بەلام لەگەل ئەو ەشدا ەيشتا بەتەواوى ھۆشى لەبەر نەبرابوو، دواتر قىلچانىنۆف جەختى لەسەر ئەو ە كرىدەو، كە لىزا زەردەخەنەي بۆ كرىدوو و نەك ھەر ئەو، تەنانت دەستە تادارە گچكەكانىشى بۆ درىژ كرىدوو. نەدەزانرا كە ئايا بەراستى ئەمە پرووى دابوو يان تەنھا دوور لە ويستى خۆي ئەم شتەي وينا كرىبوو بۆ دلدانەو دەي خۆي، لە دۆخىكى وەھادا نەبوو، كە بىر لەو ە بكاتەو ە كە ئايا وا بوو ە ياخود نا. لەگەل داھاتنى شەودا، مندالە نەخۆشەكە بەتەواوى ھۆشى لەبەر برا، ئىتر لەم دۆخەدا مايەو ە تا كۆتاساتەكانى ژيانى. دواي دە پۆژ لە

هاتنى بۇ لاي خىزانى پۇگۇرلىستىف، لىزاي بچكۈلە گيانى
سىپارد.

ئەمە خەماويتىرىن سات بوو بۇ قىلچانينۇف، تەنانەت
خىزانى پۇگۇرلىستىف، كە زۆربەي ئەم رۆژە تالانەي
دواترى لەگەلدا بەسەر دەبردن، گەلىك نىگەرانى تەندروسىتى
قىلچانينۇف بوون. بەدرىژايىي ئەو چەند رۆژەي كۆتايى كە
لىزا تىيدا نەخۇش بوو، لە قورژبنيكدا بەيىدەنگى دادەنىشت و
تەواوى ساتەكانى بەم شىۋەيە تىدەپەرانىد، پىدەچوو بىر لە
هيچ شتىك نەكاتەو، كلاقديا پترۇقنا جاروبار بۇ ئەوئەي لەو
دۇخەي تىي كەوتبوو دەرى بكات، ھەولى ئەدا مىشكى بە
بابەتىكى ترەو سەرقال بكات، بەلام قىلچانينۇف كەمترىن
وئەلامدانەوئەي دەبوو، نەك ھەر ئەوئەش، بگرە وا دەر
دەكەوت كلاقديا نەك ھەر بارى سەرشانى سووك ناكات،
بەلكوو قورستريشى دەكات بە قسەكانى. كلاقديا پترۇقنا
ھەرگىز لەو باوئەپەدا نەبوو كە ”ئەم بابەتە بەو شىۋە
قوولە كاريگەريى لەسەر دل و دەرونى قىلچانينۇف دابنىت.“
مندالەكان سەرکەوتووتر بوون لەوئەي ھەستى بىزووينن؛
تەنانەت ھەندىك جار كە لەگەل مندالەكان دەبوو، لەگەلىان
ياريى دەكرد و پىدەكەنى. بەلام سەرى ھەموو كاتژمىرىك
لەسەر كورسىيەكەي ھەلدەستا و بەيىدەنگى دەپۇشتەو بۇ
لاي نەخۇشەكە تا تەماشاي بكات. ھەندىك جار وا خەيالى
دەكرد، كە نەخۇشەكە ناسىۋيەتيەو. هيچ ئومىدىكى بەو
نەمابوو كە لىزا جاريكى تر چاك بىيتەو، نەك ھەر خۇي،
بگرە ھەمووان ھىوابراو بىوون، لەگەل ئەوئەشدا، ھەرگىز لەو

ژوورە دوور نەدەکەوتەوہ کہ لیزا گیانی تیدا دەدا، بەزۆری
لە ژوورەکەیی تەنیشتی دادەنیشت.

لەگەڵ ئەوہشدا، لەو ماوہیەیی تیپەری، یەک-دوو جار
گۆری دایە بەر خۆی و بەپرتاو بەرەو پترسبۆرگ چووبوو،
بۆ گەپان بە شوین ناودارترین پزیشکەکاندا، تا بیانھینیت و
ھەرچۆنیک بووہ پشکنین بۆ نەخۆشەکە بکەن و چارەسەری
بۆ بدۆزنەوہ. بۆ جاری دووہم و کۆتاپشکنین، پزیشکیکی
ھینا، ریک ئیوارەییەک پیش ئەوہی لیزای بچکۆلە گیان
بسپیریت. سێ رۆژ پیشتەر کلاقدیا پترۆفنا پیداکری ئەوہی لە
فیلچانینۆف کردبوو، کہ ھەرچۆنیک بووہ و بە ھەرشیوہییەک
بووہ، بەپەلە بروات بەریز تروسۆتسکی بدۆزیتەوہ و
پەلکیشی ئەویی بکات، ئاماژەیی بەوہ کردبوو، کہ ”ئەگەر
بییت و منداڵەکە بمریت پیش ئەوہی ئەو بگاتە ئیرە، ئەوہ
تەنانەت ناتوانن بەخاکیشی بسپیرن.“ فیلچانینۆف لە وەلامدا
منجاندبووی و پێی وتبوو نامەیی بۆ دەنووسییت. لەو ڕووەوہ
پۆگۆریلستیف بەئاشکرا ئەوہی ڕاگەیاندا، کہ خۆی دەستبەکار
دەبییت و لە ڕیگەیی دارۆغەوہ ھەولێ دۆزینەوہی دەدەن. لە
کۆتاییدا فیلچانینۆف ھەستا بە نووسینی یادداشتنامەییەک
لە دوو دیردا و بردی بۆ ئوتیل پۆکروفسکی. وەک خووی
ھەمیشەیی، ھەمدیسان پاڤیل پاڤلوفیچ لە مال نەبوو. ناچار
نامەکەیی لەلای ماریا سیسۆفنا بۆ بەجی ھیشت.

لە کۆتاییدا لیزا لە دەمەو ئیوارەییەکی ھاویندا، لە کاتی
خۆرئاواووندا، گیانی پاکیی سپارد. تەنھا لەو کاتەدا بوو،
پیدەچوو کہ فیلچانینۆف تازە ھۆش خۆی ھاتیبیتەوہ. کاتیک

جلیان کرده بهری منداله مردووه که، عهزییه کی سپی پاک و بیگهرد، هیی یه کییک له کچهکانی کلاقدیا پتروڤنا بوو، که بو جهژن بویان هه لگرتبوو، تهرمه که یان له سهر میزیک، له ژووری میوان دانابوو له گهل چه پکیک گول له ناو دهسته بچکوله داخراوه کانیدا، فیلچانینوڤ، که چاوهکانی دهبریقانه وه، خوئی له کلاقدیا پتروڤنا نزیک کرده وه و پیی راگه یاند، که دهستبهجی دهروات و ئه و بکوژه له گهل خوئی دههینیت. ههرچهند کلاقدیا پتروڤنا ئاموژگاریی کرد، که تهنروسستی باش نییه و باشتهر سبهینی بچیت، به لام گوئی بو ئاموژگارییهکانی رانه گرت، یه کسهر به ره و پترسبورگ به ری که وت.

دهیزانی له کوئی پاڤیل پاڤلوڤیچ بدوزیته وه؛ راستیه که ی، ئه و کاتیک دهچوو بو پترسبورگ، تهنها له بهر پزیشکهینان نه بوو، ههنديک جار له ماوه ی ئه و چهند رۆژهدا بیرى له وه کردبوو، که ئه گهر بیټ و باوکی لیزا بهینیت بو لای لیزا و ههروهها لیزاش گوئی له دهنگی باوکی بیټ، رهنگه هوئی بیته وه به بهردا و بیته وه سه رخوئی، بهم شیوه یه، وه ک دیوانه یه ک به شوینیدا ده گه را. پاڤیل پاڤلوڤیچ هیشتاش هه ره و کوخته دا ده ژیا، که پیشتهر تییدا بوو، به لام بیسوود بوو که له وی به شوینیدا بگه رییت.

ماریا سیسوڤنا پیی راگه یاندبوو، که "ئهم سی شه وه ی رابردوو له ماله وه نه خه وتوو و بو ساتیکیش چیه نه گه راوه ته وه بو ماله وه، ئه گهر گه راییتیشه وه، تهنها به سه رخوئی گه راوه ته وه و تهنها بو ماوه یه کی کورت

ماوەتەو و پاشان سەرلەنوی پۆشتوتەو و دەرەو... وا
 بڕوات خۆی لەناو دەبات. "ئەو خزمەتکارەشی کە لە ئوتیل
 پۆکرۆفسکی خزمەتی دەکرد لەنیوان ئەو شتانەیی باس کرا
 بە ئیلچانینۆفی راگەیاند، کە پاڤیل پاڤلۆڤیچ ماوەیەکە فیر
 بوو ھاموشۆی ئەو خانمە سۆزانیانە دەکات، کە بەردەوام
 لەسەر شەقامی قۆزینسنسکی کەوتوون. ئیلچانینۆف ھەر
 زوو خۆی گەیاندا بە سۆزانییەکان. ھەر ھێندەیی کەمیک
 پارەیی بەخشییە ئەم سۆزانیانە، یەكسەر سەردانکەرە
 ھەمیشەییەکەیی خۆیان بێر کەوتەو، بەتایبەت بە ھۆی
 کلاوەکەییەو، کە شریتیکی پەشی پێو بوو، دواتر تیر
 جێنیوان بۆ پەوانە کرد، ھەر لەبەر ئەوەی ماوەیەک بوو
 سەردانی نەکردبوون. یەكێک لەو سۆزانیانە، کە ناوی کاتیا
 بوو، پێی وت، ھەركاتیك بیهویت، دەتوانیت پاڤیل پاڤلۆڤیچ
 بۆ بدۆزیتەو، لەبەر ئەوەی ئەم پۆژانەیی دوایی بەردەوام
 لەلای ماشکا پرۆستاكوڤایە، پیدەچیت ئەم مردوو مراو
 ھێندە پارەیی زۆر بێت، کە کۆتاییی پێ نەیت. سەبارەت
 بەو ماشکایە دەبوو پێی بووترایە، ماشکا پرۆخوڤستۆف*
 لەبری ئەوەی پێی بوتریت ماشکا پرۆستاكوڤا، ئەو ئیستا
 لە نەخۆشخانە کەوتوو، "ئەگەر ئەو حەزی بکردایە، تەنھا
 بە یەك قسە ئەیتوانی ئەو قەحبەیی پەوانەیی سیبریا بکات،
 تەنھا یەك وشە بەس بوو بۆی تا ئەو کارە بکات.

ھەرچۆنیک بێت، ئەو پۆژە کاتیا بەشوین پاڤیل پاڤلۆڤیچدا

* پرۆخوڤستۆف: ئەمە گەمەکردنە بە وشەکان، ناوی یەكەمیان، وەك
 ھەر ناویکی تر، ناویکی ئاسایی، بەلام ناوی دووھم "پرۆخوڤستۆف
 Prohvostov" بە مانای کەسیکی نزم و بێئەخلاق دیت.

نەگەر، بەلام وەفادارانە بەلئىنى بە ئىلچانينوف دا، كە
 كاتىكى تر ئەم كارەى بۆ بىكات. ھەنووكە ھەموو ھىوايەكى
 ئىلچانينوف لەسەر كاتيا بوو بۆ دۆزىنەو پاقىل پاقلىقچى.
 ھەر ھىندەى كاترمىر دە گەيشتە پترسىبۆرگ، يەكسەر
 چوو بۆ ئەو شوئىنەى كاتيا ئىشى لى دەكرد، داواى
 كرد و برى ئەو پارەيەى دا بە دەلالەكەى، لە كرئى ئەو
 ماوہيەى كە بۆ چوون و گەرانەوہى كاتيا پئويست بوو
 بيدات. خوشى نەيدەزانى دەيەويىت چى بىكات كاتىك پاقىل
 پاقلىقچى دۆزىيەوہ؛ ئايا دەيەويىت بىكوژيىت ياخود بۆ
 ئەو بە شوئىنىدا دەگەرئىت، كە زۆر بەسادەيى باسى مردنى
 كچەكەى بۆ بىكات و پئى رابگەيەنيىت، كە بەبى جەنابيان
 ناتوانريىت كچەكەى بەخاك بسپىردريىت. لە سەرەتادا
 سەرکەوتوو نەبوون لە دۆزىنەوہى پاقىل پاقلىقچىدا. بۆيان
 دەر كەوت دوو رۆژ پيشتر ماشكا بوو بە شەرى لەگەل
 پاقىل پاقلىقچىدا، ھەرودھا دەغيلەچيەكە ”بە ئەسكەملىك
 سەرى پاقىل پاقلىقچى شكاندبوو.“ لە راستيدا گەرانەكەيان
 بۆ ماوہيەيكى دريژ بئسوود بوو، لەگەل ئەوہشدا، تەنيا
 كاترمىر دووى پاشنيوہرۆ بوو كاتىك ئىلچانينوف لە يەكئىك
 لەو شوئىنانە دەھاتە دەرەوہ كە نئىردرابوو بۆى، بەو ھىوايەى
 لەوئى پاقىل پاقلىقچى بدۆزيتەوہ، دوور لە چاوہرۋانى، لە
 كاتى ھاتنەدەرەوہدا لەو شوئىنە، لووتى تەقى بە لووتى پاقىل
 پاقلىقچىدا.

پاقىل پاقلىقچى ھىندە مەست بوو، كە مروڤ بە بينينى
 لەشى دادەھيىزرا، دوو ئافرەت بەرەو ئەو شوئىنە چاوساغيان

دەکرد، یەکیک لەو ئافرەتانە قۆلی گرتبوو و ھاوکاری دەکرد.
پیاویکی بالابەرز و چوارشانەش بەشوینیانەو بوو، ئەو
پیاو بە ھەرچی ھیزی خۆی ھەبوو، دەینەراند و ھەرچی
ھەرەشەیی تۆقینەرە، ئاراستەیی پاقیل پاقڵوڤیچی دەکرد و
بەو ھەرەشانە ھەترەشی دەبرد، دەینەراند و دەیوت، "پاقیل
پاقڵوڤیچ بەکاری ھیناوە و ژیاڵی ژەھراوی کردووە." پیدەچوو
ناکوکییەکی لەسەر بریک پارە بیټ، ئافرەتەکان لەرادەبەدەر
ترسابوون و بەتەواوی سەریان لی شیوابوو. ھەر ھیندەیی
پاقیل پاقڵوڤیچ چاوی بە قیلچانینۆڤ کەوت، بەپەلە رای کرد
بەرەو پرووی و ھەردوو دەستی کردووە و بۆی درێژ کرد،
بە شیوەیەکی قیژاندی، یەکی نەیزانییا ھەلیانکوتاوەتە سەری
تا بیکوژن، "بیکە بە خاتری خوا، فریام بکەو بەراکەم!"
ھەر ھیندە کابرای سەرسەری چاوی بە جەستەیی
و ھەرزشی و پتەوی قیلچانینۆڤ کەوت، کەس نەیزانی چی
لی ھات، وەک ئەو ھەوێ زەوی قووتی دابیټ؛ پاقیل پاقڵوڤیچ
ھەستی کرد سەر کەوتوو بەسەر نەیارەکەیدا، ھەر بۆیە
ئاوڕی بۆ دواوە دایەو و مەشتی توند کردبوو و بەتوندی
لە ھەوادا رای دەوێشان، ھەروەھا قوولەییەکی دوورودرێژی
لە ھەوادا کرد وەک نیشانەیی سەرکەوتن، بەلام لەو ساتەدا
قیلچانینۆڤ دەستی خستە سەر شانەکانی و بەخیرایی رای
وێشان، بێ ئەو ھەوێ بزانیټ بۆچی وای کرد، ھیندە بەتوندی
رای وێشان، تا ددانەکانی خستە چەقەچەق. پاقیل پاقڵوڤیچ
دەستبەجی دەستی لە قوولەکیشان ھەلگرت و چاوی برییە
ئازاردەرەکی بە پروانینیکی تۆقیو و مەست و گەمژانە.

پيدەچوو فيلچانينوف نەزانىت بو دواتر چى لەگەل ئەم
كەودەنە بکات. بەلام بە شيوەيهكى درندانە پاڤيل پاڤلوفچى
لوول کرد و لەسەر کەربستونى* شەقامەكە دای نیشانە.

پى و، "ليزا مرد!"

پاڤيل پاڤلوفچى هيشتاش چاوى لەسەر فيلچانينوف
نەدەترووكاند، بە هاوکارى يەكەك لە ئافرەتەكان لەسەر
كەربستونى شۆستەكە دانىشتبوو، لە كۆتاييدا تىگەشت و
پوخسارىشى لەناكاو كرژ بوو. بە شيوەيهكى زۆر سەير
لەبەر خۆيهوه چرپاندى، "مرد..."

فيلچانينوف نەيتوانى سەر لەوه دەر بکات، كە ئايا
هاورپەكهى بە شيوەيهكى قىزەون و سەرخۆشە زەردەخەنە
دەكات، ياخود بە هۆى هەستىكى تايبەتییەوه دەموچاوى
شيواو، بەلام يەك خولەك دواتر، پاڤيل پاڤلوفچى تەكانىكى
دا و دەستى چەپى كە دەلەرزى، بەرزكردهوه تا نيشانەى
خاچ بکيشیت، بەلام نەيتوانى ئەم كارە تەواو بکات، دەستە
لەرزۆكەكهى شل بوو، سەرلەنوئى كەوتەوه خوارەوه،
دواى چەند ساتىكى كەم بەهيواشى لەسەر كەربستونەكە
هەستا، خۆى دا بەسەر شانى ئافرەتەكەدا و خۆى خوار
كردهوه، لاژەلاژ بە رپى خۆيدا كەوتە پۆشتن، وەك ئەوهى
ئەسلەن فيلچانينوف هەر لەویش نەبووييت. بەلام جاريكى
تريش فيلچانينوف پرى كردهوه بە شانەكانيدا و توند راي

* كەربستون - curbsto: بریتییه لەو زنجیرەبەردەى بو قەراغى
شۆستە بەكار دەهێنریت.

وەشان دەو و بە ھەناسە برکێوە نەراندى بەسەریدا، وتی، "ئایا
تۆ لەو تێدەگەیت، ھەى و لاخى سەرخۆش، کە بەبى جەنابت
ئەو بەدبەختە تەنانەت ناتوانییت بەخاکیش بسپێردریت؟"
پاقیل پاقلۆقیچ ڕووی کردە قیلچانیوڤ و بەتیکەلۆپیکەلى
پى وت، "تۆپهاوژەکە... ئەفسەرەکە... ئایا ئەوت بیر دیت؟"
قیلچانیوڤ، کە دلى لە خەفەتدا خەریک بوو پارچە پارچە
دەبوو، شیراندی، "چ... چییییی!"

"ئەو باوکى ئەو بو تۆ! بیدۆزەرەو، بۆ بابەتى
بە خاکسپاردنە کە."

قیلچانیوڤ، وەک کەسێک چۆن لە شلەژاویدا ئاگای لە
هیچ نەبیّت، شیراندیەو، "تۆ درۆ دەکەیت، تۆ بەس لەبەر ڕق
و پیسی دەروونی خۆت ئەو دەلییت... ئەمزانی گۆبەندیکی
ئاوام بۆ ساز دەکەیت."

ھەر ھیندەى وای وت، مستە تۆقینەرەکەى خۆى بەرز
کردەو تا بيمالیت بە پاقیل پاقلۆقیچدا، خو ئەگەر لەو
ساتەدا بەتایە و ئەو مستەى بەرزى کردبوو بيمالیایە
بە سەرى پاقیل پاقلۆقیچدا، ئەو بى شک ڕۆحى دەر
دەکرد. ئافرەتەکان لە ترسا بە ھەرچى ھیزی خویان بوو،
زریکاندىان و پاشەوپاش کشانە دواو، بەلام پاقیل پاقلۆقیچ
بە ھىچ شیوەیەک خۆى شلوی نەکرد. دەموچاوى لە
توورەیدا تووک و نەفرەتى لى دەبارى. بە دەنگى زۆر
سەنگین، وەک ئەو ھى ھەر مەستیش نەبیّت، وتی، "دەزانیت،
ئەو پەندە ڕوسییەمان دەزانیت...؟" ئەم پرسیارەى کرد و
پاشان بە جنیودان قسەکانى بە شیوەیەک دەر برى، کە

نەدەزانرا بەدروستی چىيى وت، "زۆر باشە، ئەم پەندەت بە
دل بوو، كەواتە بىكە بە ئەلقە و بىكەرە گویت!"
پاشان بە شيۆەيەكى تووندوتیژانە خۆی راپسكاند و
خۆی لە دەستەكانى قىلچانينۆف قوتار كرد، سەرسمىكى
دا و هيندەى نەمابوو بە دەما بكەویت. ئافرەتەكان فريای
كەوتن و گرتیانەو و ئەم جارەيان تتيان تەقاند، لە كاتىكدا
بەزرىكەزرىكەو وە رايان دەكرد، پاڤيل پاڤلۆڤيچيشيان بەدوای
خوياندا پەلكيش دەكرد. قىلچانينۆف شوينيان نەكەوت.
پاشنيۆەرۆي رۆژى دواتر، فەرمانبەريكى ميرى تا
رادەيەك ھەلكشاو لە تەمەندا، بە سەروسىمايەكى ريكوپيك و
جلوبەرگى فەرمىيەو و گەيشتە قىلاكەى خيزانى پۆگوريلستيف
و بەوپەرى نەزاكەتەو و زەرفىكى نامەى داىە دەستى كلاڤديا
پترۆفنا، كە ناو و ناوونيشانى ئەوى لەسەر نووسرابوو
لەلايەن پاڤيل پاڤلۆڤيچ تروسۆتسكييەو و رەوانە كرابوو. لەناو
زەرفەكەدا جگە لەو بەلگەنامە ياسايييانەى بۆ مەراسىمى
پرسە و بەخاكسپاردنەكە پيوست بوو، نامەيەك و برى سى
سەد رۆبليشى تيدا بوو. پاڤيل پاڤلۆڤيچ بە شيۆەيەكى زۆر
ريكوپيك زۆر پوخت و زۆر بەريزەو و نامەكەى نووسىبوو.
زۆر بەگەرمى سوپاس و پيزانينى خۆى بۆ كلاڤديا پترۆفنا
دەر برىبوو لەبەرامبەر ئەو ھەموو سۆز و بەزەبييەى
بەرامبەر كيژۆلەيەكى بچووكى بيداىك پيشانى دابوو، مەگەر
تەنھا خوداى دلۆڤان خۆى پاداشتى بەخيزييان بداتەو، بە
شيۆەيەكى تەمومژاوى نووسىبووى، كە بە ھۆى تووشبوونى
بە نەخۆشيەكى زۆر خراپەو، ناتوانيت لە مەراسىمى

بەخاکسپاردنی کچە خوڤەویست و خیرلەخۆنەدیووەکیدە
ئامادە بێت، ھەموو ھیوايەکی خۆی تەنھا بە رۆحی چاکەکار
و فریشتەئاسا و دلی پر لە سۆزی خاتوونی بەرێزبان ھەیە.
ئەو سیسەد رۆبلە کە دواتر لە بەشیکی تری نامەکیدە
ئاماژە ی پێ دابوو، بەشیکی بۆ تیچوونی مەراسیمی پرسە
و بەخاکسپاردنەکە یە، بەشەکە ی تریشی بۆ ئەو تیچوونانە یە،
کە بە ھۆی نەخۆشکەوتنی منداڵەکە وە خەرج کراوە.
ئەگەر ھات و ھەرچی بەک لەو برەپارە یە مایە وە، تکای لی
کردبوون بە و پەری ریز و شکۆ وە، کە بیکەن بە خیر بۆ
”رۆحی پاک و ھەمیشەیی لیزای کۆچکردوو، تا رۆحی
بۆ ھەمیشە ئاسوودە بێت.“ فەرمانبەرە کە ی نامە کە ی
ھینابوو، ھیچ شتیکی تری نەخستە سەر پوونکردنە وە کە؛
لە قسەکانیشییە وە وا دەر دەکەوت، کە بە خواستی خۆی
ئامادە نەبوو ئەم نامە یە بەیئیت بۆ خاتوونی پایە بەرزیان،
بەلکوو بە زۆر و تکاو پارانە وە ی زۆری پاڤیل پاڤلۆڤیچ
ھیناویە تی. پۆگوریستیف بە تەواوی ئیمانی لە کەللە دا نەما
کاتی ک گویبستی دەستە واژە ی ”بۆ ئەو تیچوونانە ی بە ھۆی
نەخۆشکەوتنی منداڵە کە وە خەرج کراوە،“ دوا ی ئەو وە ی بری
پەنجا رۆبلی خستە لاو بە مەراسیمی بەخاکسپاردنە کە،
چونکە بە پێی نە ریت، نە دەکرا رێ لە باوکی ک بگیری ت خۆی
تیچوونی مەراسیمی بەخاکسپاردنی منداڵە کە ی لە ئەستۆ
نە گری ت، پێشنیاری کرد ئەو بری دووسە د و پەنجا رۆبلە ی
ماوە تە وە، دەست بە جی بنێرد ریتە وە بۆ جەنابی تروسۆتسکی.
دوایار کلاڤدیا پترۆڤنا بریاری ئەو وە ی دا، کە ئەو بری

دوو سەد و پەنجا رۆبلە نەگىرېتەو، بەلكوو ئەو برە بدات بە كەنيسە، تاكوو بۇ بەرزراگرتنى رۆحە پاك و بىگەردەكەى ئىلېزاقىتاي پاك داوین بگرېت بە خىر، پسولەيەكيش لە كەنيسە وەر بگرېت و ئەو برەى تىدا تۆمار بگرېت و بنىردرېت بۇ پاڧىل پاڧلۇڧىچ، بۇ ئەوەى بزانيّت پارەكەى چىى لى كراو. دواتر ئەم پسولەيە درا بە ئىلچانىنۇڧ، تاكوو بىگەيەنېتە دەستى پاڧىل پاڧلۇڧىچ. ئىلچانىنۇڧ پۆستى كرد بۇ شوينى نىشتەجىبوونەكەى پاڧىل پاڧلۇڧىچ. دواى مەراسىمى بەخاكسپاردنەكە، ئىلچانىنۇڧ ئىللاكەى بەجى ھىشت. بۇ ماوەى دوو دانە ھەوتووى رېك لەناو شارۆچكەكەدا بى ئامانج و بەتەنيا، سەرلىشىواوانە دەسووراپايەو. بە شىوہيەك لەناو بىرکردنەوہكانىدا ون ببوو، كە زۆر جار لەناو شەقامەكاندا دەرۆىشت، ساتمەى دەدا و خوى دەكىشا بە رېبواراندا. ھەندىك جارى تريش لە مالەوہ تەواوى رۆژەكەى بەپاكشاوى لەسەر چەرپاكەى بەسەر دەبرد، تەنانەت ھىندە بىئاگا دەبوو لە خوى، ئەركە بنەرەتييەكانى رۆژانەى خۆشى لەبىر دەچووەو.

چەندىن جار خىزانى پۆگورىلىستىڧ داوايان لى كردبوو سەردانىان بكات، بەلىنى پى دەدان بچىت بۇ لايان، بەلام ھەر زوو لەبىرى دەچووەو. تەنانەت رۆژىكيان كلاڧدىا پترۇڧنا خوى ھات تا بىيىنىت، بەلام لەبەر ئەوہى لە مال نەبوو، نەيتوانى چاوى پىى بكەويت. ھەمان شتىش بەسەر پارىزەرەكەيدا ھات، ئەويش سەردانى مالەكەى كردبوو، لەوى نەبووبوو، لە راستىدا پارىزەرەكەى دەيوست شتىكى

گرنگی پى بلیت، پاریزەرەكەى توانیبووى بە لىنھاتووییى خوى
ھەنگاوێكى زۆر باش لە بابەتى دۆسیەكەیدا بباتە پیشەوہ،
واى كردبوو نەیارەكەى ئیلچانینوڤ قايیل ببیت بەوہى
لەگەل ئیلچانینوڤدا بگاتە رێكەوتن، قايیل ببیت بە بەشیكى
زۆر كەم لەو بەشە میراتەى ماوہیەكى زۆر بوو مشتومریان
بوو لەسەرى. ھەموو ئەمانە تەنیا لەسەر بریارى كۆتاییى
ئیلچانینوڤ وەستابۆوہ.

دواجار، كاتێك لە مالاوہ چاوى پى كەوتبوو، پاریزەرەكە
سەرى لە خاوەن دۆسیەكەى سووپ ما، ئەو كەسەى
ھیندەى پەلە بوو دۆسیەكەى بەلایەكدا بكەوێت، كەچى
ئێستا زۆر بەخوێنساردییەوہ، زۆر بەبێبايەخيیەوہ گوێی لە
پروونكردنەوہكانى دەگریت، ھەر لە ئیلچانینوڤكەى جارانى
نەدەكرد.

گەرمتريں پۆژەكانى مانگى ھەوت ھاتبوون، بەلام
ئیلچانینوڤ بەتەواوى بێئاگا بوو لە تێپەرپوونى كات.
پەژارەكەى ھاوشیوہى دوومەلێكى پڕ لە كێم لەسەر دلى
ئازارى دەدا. بەئاشكرا خەرىك بوو بەتەواوى ھۆشمەندیى
خوى لەدەست دەدا، ئازار چەشتنەكەشى ھیندە بەسوێ بوو،
كە وەك مۆتەكەيەك وا بوو، يەك ساتیش چيیە لە كۆلى
نەدەبۆوہ. بەتایبەت ئەو كاتانە زۆر ئازارى دەچەشت، كە
بیری لەوہ دەكردەوہ، پێش ئەوہى لیزا دەرفەتى ئەوہى ھەبیت
ئەم بناسیت، گیانى سپاردبوو، پێش ئەوہى لەوہ تێبگات ئەم
چەند بە شیوہیەكى خەمناك خوێشى وىستووہ! ئەو ئامانجەى
لەناكاو ھاتە ژيانیەوہ و ژيانى پۆشن كردبۆوہ و پىرى

كردبوو له خۆشى و شادى، هەر لەناكاویش ترووسكايى
 ئەم ئامانجە لەناو تاريكى هەتاھەتايیدا خامۆش بوو.
 ئەو ئامانجەى هەنووكە سات نەبوو بىرى لى نەكاتەو
 - ئەو بوو لىزا، هەموو پۆژىك و هەموو ساتىك و هەموو
 ژيانى هەست بەو خۆشەويستىيە بىسنورەى بكات، كە ئەم
 بۆى دەيبوو. هەندىك جار لەبەر خۆيەو بە جۆشوخروشىكى
 لىلەو بىرى دەكردەو و لە دلى خۆيدا دەيوت، "هېچ
 كەسىك ئامانجى لەمە مەزنترى نىيە لە ژياندا، ئەسلەن هەر
 ريشى تى ناچىت ئامانجى لەمە مەزنترى هەيىت، ئەگەر
 ئامانجەلىكى تريس بوونى هەيىت، هېچيان بە هيندەى ئەم
 ئامانجە پىرۆز نىيە!" بە خۆى دەوت، "بە خۆشەويستىم
 بۆ لىزا، لە تەواوى بەدپەفتارىيەكان و ژيانە پووچەكەى
 رابردووم پاك دەبوومەو و بە ھۆى ئازارچەشتنەو لە
 گوناھەكانم پاك دەبوومەو، دەمتوانى قەرەبووى ئەو ژيانە
 پووچ و بەفیرۆچووم بە خۆشەويستىم بۆ ئەو بوونەوەرە
 نازدار و وردیلەيە بکەمەو، هەر لەبەر خاترى ئەو، هەمووان
 لىم خۆش دەبوون و ئەوکات خۆشم دەمتوانى لە خۆم
 خۆش بىم." تەواوى ئەو بىرۆکە و پەيپىردنانەى هەمیشە بە
 ھوروژم شالاوليان بۆ مېشكى دەھینا، ھەمووى پەيوەندى
 بە بىرکردنەو بەردەوامەکانى بوو سەبارەت بەو بىرەوەرەيە
 كەمانەى لەو منداڵە مردووە ھەيبوو، ئەم بىرەوەرەيانە گەلىك
 پوون بوون، بەردەوام بە مېشكىدا دەھات و دەچوو، پوخسارە
 گچکە و زەرد ھەلگەراوەكەى دەھینايەو پىشچاوى خۆى،
 تەواوى ئەو دەربرپىنانەى لەسەر پوخسارى بىنيبووى، بىرى

دەكەوتەو، بیری لی دەكردهو كاتیک لەناو تابووتەكەدایە
و ناو تابووتەكەش بە گول رازینراووتەو، یان ئەو ساتەیی
بیر دەكەوتەو، كە بیھۆش بە ھۆی تاو لەناو جیگەكەیدا
راكشابوو، بیئاگا لە دنیا، چاوەكانی زەق كردهوونەو. كتوپر
بیری ئەو ھەیی كەوتبوو، كاتیک لیزایان لەسەر میزەكە دانابوو
لەو ماو ھەیی تییدا نەخۆش بوو، یەكێك لە پەنجەكانی، كە
نەدەزانرا بۆچی سەرنجی دابوو، رەش بووتەو، لەو كاتەدا
ئەمە زۆر زۆر كاری تی كرد، دلی زۆر بە حالی ئەو پەنجە
گچكە داماو سووتا، لەو كاتەدا بوو كە بۆ یەكەم جار بیری
لەو كردهو، كە بروات بەشوین پاڤیل پاڤلۆڤچدا بگەریت
و دەستبەجی بیکوژیت، تا ئەو ساتەش گەلیك بیباك بوو.
ئایا زامی لەژێر پینانی غروری، ببوو ھۆكاری ئەو ھەیی
دڵە گچكەكەیی ئەشكەنجە بدات و برینداری بكات، یاخود
ئەو زامانە تێکی شكاندی، كە لە ماو ھەیی ئەو سی مانگەدا
بەدەست باوكە نارەسەنەكە یەو چەشتبووی، ئەو باوكەیی
خۆشەوێستی یەكەیی لەناكاو دەگۆریت بۆ رقلیبوونەو و
توورەیی، ئەو باوكەیی بە واژەگەلیكی ئابرو بەر ھەستی
بریندار كردهو، بە تۆقینەكانی ئەو بەستەزمانە پێكەنیبوو،
قاقای لیدابوو، دواچاریش دەستبەرداری دەبییت و دەیداتە
دەستی كۆمەلیك خەلكی بیگانە؟

ھەموو ئەم بیركردنەوانە بۆ یەك ساتیش چییە لە میشكی
قیلچانی نوڤ دوور نەدەكەوتەو، ھەموو ئەو بیركردنەوانەیی
بە ھەزاران شیو ھەرومێ دەكرد. لەناكاو ئەو ھاواركردنەیی
تروسۆتسكی بەدەستیی بیر كەوتەو، ”دەزانی لیزا بۆ من چی

دەگەيەنيت؟“ وا ھەستى کرد ئەم ھاوارکردنە ھاوارکردنيكى
 راستگوياىانە بوو، بۆ خۆدەر خستن نەبوو، بەلکوو لەناو ئەو
 ھاوارکردنەدا، خۆشەويستىيەك بوونى ھەبوو. ”چۆن ئەو
 درندەيە دلى ھاتوو ھە شيوە درندانەيە ئازارى مندايىكى
 ئاوا بىدەسەلات بدات، لە کاتيکدا ئا ھەو شيوەيەش خۆشى
 ويستوو؟ ئايا ئەمە رىي تى دەچيت؟“ بەلام ھەموو جارېک
 کە ئەم پرسىارەى لە خۆى دەکرد، پەلەى ئەوەى دەکرد
 خيرا ئەم پرسىارە لە مېشكى خۆى دەر بکات و بايەخى
 پى نەدات، وەک ئەوەى شتيكى تۆقينەر خۆى لەناو ئەو
 پرسىارەدا ھەشار داييت، شتيک کە ئەو نەتوانيت بەرگەى
 بگريت و نەتوانيت چارەسەرى بکات.

رۆژيک، کە بەئەستەميش چيە ھۆشى لای خۆى نەبوو کە
 بەرەو کويو ھەنگاو دەنيت، لە رېگە لەو گۆرستانە لای دا،
 کە ليزاي تيدا نيژرابوو و توانيى گۆرە گچکەکەى بدۆزيتەو.
 لەدواى کۆتايىھاتنى مەراسيمي بەخاکسپاردنەکەيەو، سەردانى
 گۆرستانى نەکردبوو؛ ھەميشە وا بيري دەکردەو، کە ئەگەر
 سەردانى گۆرەکەى بکات، ئەو تووشى پەژارەيەکى گەورە
 دەييت، ھەر لەبەر ئەو دەترسا کە سەردانى گۆرەکەى
 بکات.

بەلام پىدەچيت کەمىک سەير بيت ئەگەر بووتريت، کاتيک
 چوو سەر گۆرە بچکۆلانەکەى، کيلى گۆرەکەى ماچ کرد و
 سووکناييش بە دليدا ھات. ئىوارەيەکى زۆر دلگير بوو، خۆر
 لە ئاوابووندا بوو، چواردەورى گۆرەکان بە سەوزەگيايەکى
 تەروبر رازابۆيەو، ھەنگەکان لەو نزیکانەدا لەسەر گولە

کیویلەکان ویزەویزیان دەکرد، ئەو گولانە و تاجەگولینانە
مندالەکانی کلاڤدیا پترۆڤنا لەسەر گۆرەکە ی لیزا بەجیان
هێشتبوو، هێشتا لە شوینی خۆی مابوو و پەڕە ی نیوە ی
هەلۆەریبوو.

دوای چەندین رۆژ، سەرلەنوێ ڤیلچانینۆڤ ھەستی دەکرد
وا جاریکی تر ترووسکە ی ھیوا وردەوردە خەریکە دل و
دەروونی رۆشن دەکاتەوێ. خامۆشیی ناو گۆرستانەکە تەواو
کاری تی کردبوو و لە کاتیکی سەری بەرز کردبوو و لە
ئاسمانی پاک و بیگەردی دەروانی، بەھیمنی وتی، "چ پاک و
بیگەردییەک!"

ئیمانیک ی پاک و بیگەرد بەھیمنی ھەموو رۆحی دەتەنێوێ.
لەبەر خۆیەوێ دەیوت، "ئەم ئارامییە لیزا بو ی ناردم،
ئەوێ رۆحی لیزایە لەگەڵما دەدوێت."

کاتیکی گۆرستانەکە ی بەجی ھێشت و بەرەو مال
بووێو، دنیا بەتەواوی تاریکی داھاتبوو. لەقەرەاغ شەقامەکە،
کە چەندان دوور نەبوو لە دەروازە ی گۆرستانەکە، بەلای
کوختیکی گچکە ی لەتەختەدروستکراودا گوزەری کرد، کە
شیوێ کوختەکە لە میوانخانە یەکی گچکە یاخود لە خانیک ی
دەکرد؛ لە پەنجەرەکانەوێ چاوی بە کەسانیک کەوت، کە
لە چواردەوری میزیک خر بوونەتەوێ. کتوپر وا ھەستی
کرد یەکیکی لەو کەسانە ی نزیک بە پەنجەرەکە دانیشتووێ،
پاڤیل پاڤلۆڤیچە، بە ھەمان شیوێ ئەویش ئەمی بینیبوو و
کونجکاوانە چاوی تی بریبوو. ڤیلچانینۆڤ بەردەوامی دا بە
رپرۆشتەکە ی، بەلام ھەر زوو گوێی لە تەپە ی پی یەکیکی

بوو، كە بەشۈيىنەۋە بوو، لە راستىدا پاقىل پاقلىۋىچ بوو
بەشۈيىدا راي دەكرد، پىدەچوو ئەو دۇنيايى و ھىمىنيەى
لە پەنجەرەكەۋە لە روخسارى قىلچانينۇڭدا خويندبوويەۋە،
بە شىۋەيەك سەرنجى راكىشايىت، زاتى ئەۋە بىكات خۇى
لە قىلچانينۇڭ نىزىك بىكاتەۋە. كاتىك پىي گەيشتەۋە، بە
ترس و لەرزەۋە زەردەخەنەيەكى بۇ قىلچانينۇڭ كىرد، بەلام
زەردەخەنەكەى ئەم جارەى ۋەك ئەو زەردەخەنەيەى جارانى
نەبوو، كە فىر بوو بەسەرخۇشى دەيكرد، ئەم جارە ھەر
بەراستى سەرخۇش نەبوو.

ۋتى، "ئىۋارەت باش!"

قىلچانينۇڭ ۋەلامى دايەۋە، "ئىۋارەت باش!"

پاڦیل پاڦلوقیج دهیمویت ژن بهینیت

هەر هیندهی به "ئیواره باش" وهلامی پاڦیل پاڦلوقیجی
 دایهوه، زۆر سهری له خوی سوور ما. تووشی په شوکان
 بوو، زۆر به لایهوه شتیکی سهیر بوو، که هه نووکه چاوی
 بهم کهسه کهوتوو، بی ئهوهی تۆزقالیکیش چیه ههست
 به توو پهیی بکات بهرامبهری، به پیچه وانهوه، لهو ساته دا
 بهرامبهر به ئهوه ههستی به شتیکی تهواو جیاواز دهکرد، له
 راستیدا، جۆره ههستیکی نوێ له ناوه ویدا سهری ههله دا.
 پاڦیل پاڦلوقیج، که چاوی بریوووه روخساری قیلچانینوڤ،
 به دهنگیکی هیمنه وه وتی، "چهند ئیوارهیه کی دلگیره."
 "هیشتا ئیرهت به جی نه هیشتوووه."

قیلچانینوڤ وای وت و بهردهوام بوو له پویشتنه کهی،
 ئهسله ن وهک ئهوهی ههر پرسیاریشی نه کردییت، به لکوو
 زۆر به سادهیی، تهنها وهک ئهوه وا بوو که به دهنگی بهرز
 بیر بکاتهوه.

"راسته شتهکان کهمیک درێژهیان کیشا، بهلام ئهوه

پۆستەى خۆم ئەمويست، دواچار لەگەل بەرزکردنەوهى
مووچەكەم بەدەستم هینا. بە دانیاییهوه سبەى نا دوو
سبەى ئێرە بەجى دەهيلم.

ئەم جارەیان ئیلچانینوڤ پرسىارى کرد، "واتە ئەو
پۆستەى كە ويستت، بەدەستت هینا؟"
پاڤیل پاڤلوفیچ كەمىك دەموچاوى دا بەیەكدا و وتى، "بۆ؟
نابیت؟"

"ئۆى، من تەنها پرسىارم کرد..."
ئیلچانینوڤ واى وت و دەستى لە پلارگرتن هەلگرت،
بە تیلەى چا و بە شیۆهیهك كە دەموچاوى دابوو بەیەكدا،
نارەزایانە و بەگومانەوه تەماشایەكى پاڤیل پاڤلوفیچى کرد.
بەتەواوى تووشى سەرسوورمان بوو، كاتىك جلۆبەرگەكەى
جەنابى تروسۆتسكى بىنى و كڵاوهكەى، كە شریته رەشەكەى
پێوه كردبوو، هەروەها سىماى بە شیۆهیهكى گشتى زۆر
ماقولاتر لە دوو هەفتەى پێشووتر دەر دەكەوت.

لە دلى خۆیدا بەسەرسامییهوه لە خۆى پرسى، "ئەبیت
بۆچى لەو بارە بچكۆلەیه لای نابیت؟"

پاڤیل پاڤلوفیچ سەرلەنوئى كەوتەوه ئاخاوتن، وتى، "نیازم
وايه، ئەلىكسى ئیقانوڤیچ، سەبارەت بە بابەتیک قسەت لەگەل
بكەم، بابەتیکى دلخۆشكەر."

"دلخۆشكەر؟"

"بەتەمام ژن بهینم."

"چى؟"

"لەدواى پەژارە، كامەرانى دیت، ژيان هەمیشە هەر بەم
شیۆهیه بوو؛ ئەبیت گەلىك شادمان بم، ئەلىكسى ئیقانوڤیچ،

ئەگەر... بەلام، نازانم، رەنگە ئیستا تۆ کەمیک پەلەت بیت، وا
دیتە بەرچاو کە...

”بەلێ، من پەلەمە... تەندروستیشم زۆر باش نییە.“

کتوپر مەیلیکی ھێندە بەھیزی تی گەرا، تا ھەرچی
زووترە خۆی لەدەست پاقیل پاقلۆقیچ دەرباز بکات. ئەو
ھەستە نوێیە کەمیک لەمەوبەر بەرامبەری بۆی دروست
بیوو، لەپەر وەک برووسکەیک لەناو چوو.

”زۆرم پێ خۆش دەبوو کە...”

پاقیل پاقلۆقیچ، ئەو شتە ئارەزووی دەربڕینی دەکرد،
تەواوی نەکرد، قیلچانیئۆفیش ھەر بەبێدەنگی مابوو وە.
”کەواتە ئەگەر جاریکی تر چاومان بە یەکتر کەوتەو،
لەسەر ئەم بابەتە قسە دەکەینەو...”

قیلچانیئۆف بەبێ وەستان و بەبێ ئەوێ تەماشای بکات،
بەخیرایی منجاندی، ”بەلێ، بەلێ، ئەگەر جاریکی تر چاومان
بە یەکتر کەوتەو.“

بۆ ساتیک ھەردووکیان سەرلەنوێ لەناو بێدەنگیدا پۆ
چوونەو، پاقیل پاقلۆقیچ ھەر بەتەنیشتیەو لە پۆیشتن
بەردەوام بوو. دواجار پاقیل پاقلۆقیچ پەتی بێدەنگی
پساند و وتی، ”کەواتە ئیستا خودات لەگەل، تا ئەو کاتە
سەرلەنوێ یەکتر دەبینینەو.“

”خودات لەگەل، ھیوادارم کە...”

قیلچانیئۆف گەرایەو بۆ مالاو، لەپادەبەدەر جاپزییەکە
بۆ جاریکی تر سەری ھەلداوە. پەيوەندیکردنەو ”بەو
پیاو،” لەراستیدا شتیکی زۆر تاقەتپرووکی بوو بۆی. ھەر
ھێندە خزایە ناو جیگەکە یەو، سەرلەنوێ ئەم پرسیارە

له خوى كرده وه، "ئه بئيت بۆچى لاي گۆرستانه كه وه بووبئيت؟" سەرله به يانئى رۆژى دواتر، بيروھۆشى خوى كۆ كرده وه كه بچئيت بۆ لاي خيزانى پۆگۆرليستئيف. هەرچهنده بريارى ئه وهشى دابوو بچئيت، به لام دوودل بوو، بينينى ئه وهى كه سيك به زه يئى پيدا بئته وه، ئئستا گه ليك په ستى ده كرد، ته نانه ت ئه گهر ئه وه كه سانه خيزانه كهى پۆگۆرليستئيفيش بوونايه. به لام له بهر ئه وهى ئه وان گه ليك نيگه رانى ئه م بوون، هه ستى كرد به ته واوى ناچاره سەردانيان بكات. كتوپر ئه وهى هات به خه يالدا، كه به شيوه يه كى زۆر خراپ هه ست به ته ريقبوونه وه ده كات، كه سەرله نوئى، دواى ئه وه ماوه يه بۆ يه كه م جار چاوى پييان بكه ويته وه.

له دلى خويدا هەر ده يوت، "برۆم... نه رۆم..." له كاتيكدا په لهى ئه وهى بوو ناشتاييه كهى ته واو بكات، چاوى به پاڤيل پاڤلوفئيف كه وت، كه خوى كرد به ژووره وه دا، كاتيك ئه مهى بينى، به ته واوى حه په سا.

سەرهرپاي ئه وه چاوپيكه وتنهى رۆژى پيشتەر، ئيلچانينوڤ هەرگيز به خه يالئيشيدا نه ده هات ئه وه پياوه جاريكى تر بئته وه و چاوى پيى بكه ويته وه، به شيوه يه ك حه په سابوو، كه زه ق زه ق چاوى تى بريبوو نه يده زانى چى پى بئيت. به لام پاڤيل پاڤلوفئيف به بى ئه وهى خوى شلوئى بكات، بۆ هاوسه نگکردنى دۆخه كه، سلاوى له ئيلچانينوڤ كرد و رۆيشت له سەر هه مان ئه وه كورسييه دانئشته وه، كه له يه كه م سەردانكردنيدا له سەرى دانئشتبوو. كتوپر ئيلچانينوڤ، زۆر به روونى، ته واوى ياده وه رييه كانى كه له وه سەردانهى يه كه مدا رووى دابوو بيرى هاته وه، به جۆريك له رق و بيزارييه وه چاوى برييه سەردانكه ره كهى.

پاڤیل پاڤلۆڤیچ، کە ھەستی ئیلچانیۆڤی خویندبۆو، دەستی بە قسەکردن کرد، "ھا، چییە، سەرت سوور ماو؟" وا دەر دەکەوت زۆر لە پۆژی پێشتر، بە شیۆەییەکی گشتی، زیاتر ھەست بە ئاسوودەیی و ئارامی بکات، لەبری ئەوێ ئەو شەرم لە تۆ بکات، بە پێچەوانەو، کاتیک لیت بروانیبا، تۆ ھەستت بە شەرم دەکرد. پۆلەتی گەلیک سەیر بوو. جلەکانی جەنابی تروسۆتسکی نەک ھەر گونجاو بوو، بەلکوو زۆر شیکیش بوو. چاکەتییکی تەنکی ھاوینە لەگەڵ پانتۆلیکی تەسکی پەنگدار و ھیلەکیکی تەنکیشی لەبەر کردبوو، ھەروەھا جووتیک دەستکێشیشی لەدەست کردبوو و چاویلکەییەکی یەکچاوی ئالتوونییشی خستبوو سەر یەک چاوی. کەس نەیدەزانی بۆچی ئاوا کتوپر ئەم گۆرانکاریانە بەسەر خۆیدا ھیناوە، بەراستی جلوبەرگەکی بە ھیچ شیۆەییەک جیگە ی پەخنە نەبوو، تەنانەت بۆنیشی لە خۆی دابوو، لە سەروسیمایدا بەتەواوی شتیکی پیکەنیناوی بەدی دەکرا، بەلام لە ھەمان کاتیشدا بە شیۆەییەکی نامۆ و بە شیۆەییەکی جاپزکەر شتیکی سەیریشی تیدا دەخویندراوە. پاڤیل پاڤلۆڤیچ، لە کاتیکدا لەشی خۆی دەجوولاندەو، وتی، "بەدنیایییەو، ئەلێکسی ئیفانۆڤیچ، ھاتنم بۆ ئێرە تووشی سەرسوورمانی کردوویت، ئەتوانم ھەست بەو بکەم. بەلام ھەمیشە وا خەیاڵ دەکەم کە دەبێت بەردەوام لەنیوان خەلکیدا شتیکی بەرزتر بوونی ھەبێت، کە بە برۆای من ئەو شتە بەرزترە لە ھەموو شتیکی تر، تۆش ھەر وا بیر ناکەیتەو؟ بەرزتر مەبەستم لەوێ، شتیک لەسەروو ھەموو بارودۆخەکان و تەنانەت ھەموو ئەو ناخۆشییانەشی

كه رهنكه بيت و پاشان تپهر بيت... توش بيت وا نيه؟
فيلچانينوف، كه بروكانى هينابوونه وه يهك، وتى، "گوئ
بگره پاڦيل پاڦلوقيچ، چيت هه يه خيرا به بئ پيچوپه نا بيلئ."
پاڦيل پاڦلوقيچ به خيرايى كه وته وه قسه كردن، "زور باشه،
زور به كورتى، ئه وهى دهمه وييت بيت بليم، ئه وه يه كه من
ژن دههينم و ههر ئيستاش دهچم بو لاي ژنى داهاتووم، تا
چاوم پيى بكه وييت. ئه وانيش به هه مان شيوه له فيلايه كى
هاوينه دا دهژين. زورم پي خوش دهبيت و شه ره فيكى
گه ورهم پي ده به خشيت، ئه گهر هاوه ليم بكه يت و تا له
نزيكيشه وه به خيزانه كه يانت بناسينم، بويه هاتووم بو ئيره،
تا به وپه رى ريزه وه،" پاڦيل پاڦلوقيچ كه واى وت، سه رى
زور به نه زاكه ته وه بو فيلچانينوف نه وى كرد، "داواتان لئ
بكه م هاوه ليم بكه ن بو..."

فيلچانينوف زهق زهق له پاڦيل پاڦلوقيچى دهروانى، پاشان
وتى، "هاوه ليت بكه م بو كوئ؟"

"بو لاي ئه وان، بو ئه و فيلايهى تييدا نيسته جيئ. دهبيت
بمبه خشن وا قسه دهكه م، ئه لئى تام لئ هاتووه، ههر بويه
رهنگه زور به باشى نه متوانيبيت بهروونى ئه وهى مه به ستمه
بيگه يه نم، به لام زور له وه دهترسم، كه داواكه م رهت
بكه يته وه."

واى وت و به چاويكى پر له پارانه وه وه له فيلچانينوفى
روانى.

فيلچانينوف له كاتيكد به وردى و سه رپيى له پاڦيل
پاڦلوقيچى دهروانى، نه يده توانى به ئاسانى باوه ر به چاو و
گوئى خوى بكات، دووباره ي كرده وه، "ئستا دته وييت

لەگەڵ جەنابت بێم بۆ ئەوێ ژنی داھاتووت ببینم؟“
پاقیل پاقڵوڤیچ، کە زۆر تەریق بوو، وتی، ”بەلێ، بەلام
توورە مەبە، ئەلێکسی ئیقانوڤیچ. ئەمە ھیچ بیئابروویبەکی
تێدا نییە، من بەو پەری ریز و شکوو داواي ئەم چاکە
مەزنەم لە ئێوە کردوو. وا خەیاڵم کردبوو کە ڕەنگە تۆ
دەست نەنییت بە ڕوومەو و داواکەم ڕەت نەکەیتەو...“

ڤیلچانینوڤ، کە جامی توورەیی لیوریز ببوو، وتی،
”ئەمە بەتەواوی مەحالە، ھەر بیریشی لێ مەکەرەو!“
پاقیل پاقڵوڤیچ بەردەوام بوو لە پارانەو، ”ئەم داوايە،
جگە لە داوايەکی برایانە چیی دی نییە، لیت ناشارمەو کە
لەم کارەدا ھۆکاری تاییەت بە خۆم ھەیە، بەلام جاری پیم
باشە پەردەي لەسەر ھەلنەمالم ھەتا دواتر، بەلام ئیستا، بە
پیداگری و زۆر بەسادەیی، داواکاری ئەو ھەم ھەیە...“

تەنانەت پاقیل پاقڵوڤیچ لە شوینی خۆی ھەستا و
نەزاکەتییکی زۆری لە بەرامبەر ڤیلچانینوڤدا نیشان دا.
ڤیلچانینوڤیش بە ھەمان شیوہ لە شوینی خۆی بەرز
بوو، وتی، ”بەلام ھەرچۆنیک بیت، ئەمە بەتەواوی مەحالە.
پێویستە تۆش ئەمەت پەسەند بیت...“

”بەلام ئەمە بەتەواوی مەحال نییە، ئەلێکسی ئیقانوڤیچ.
من بەنیاز بووم تۆ وەک ھاورپێک بەوان بناسینم، بەدەر
لەو ھەش، خودی خۆت پێشتر جۆریک لە ناسیاوێت لەگەڵیاندا
ھەیە، دەزانیت ئەوێ دەمەوێت بێم بۆ خزمەتیان، بۆ
ڤیللاکەیان خیزانی زاخلیبینە، ڕاوێژکارە شارستانیەکە،
زاخلیبینین.“

ڤیلچانینوڤ لە سەرسامیدا ھاواری کرد، ”وتت چی؟“

زاخلیبینین ھەمان ئەو ڕاویژکارە شارستانیە بوو،
کە قیلچانینۆف مانگیک لەمەوپییش بەشوییدا ویل بوو،
ھەرگیزیش نەیتوانیبوو لە مالاھەکی خۆیدا چاوی پێی
بکەوێت. دواتر بۆی دەر کەوتبوو، کە ئەم زاتە لە سوودی
نەیارەکی لە بابەتی میراتەکەدا قسە ی کردوو.

پاقیل پاقلۆقیچ لە خوشیدا زەردەخەنە ی دەکرد، پێدەچوو
سەرسوورمانە لەرادەبەدەرەکی قیلچانینۆف بە شیۆە یەکی
باش دنە ی داییت. بۆیە خیرا وتی، "بەلێ، بەلێ، بەلێ، بەلێ،
خۆیەتی، ئەو پیاوہ یە، بیرت دیت؟ ڕۆژیکیان ھەردووکتان
بەتەنیشت یەکەوہ بەریدا دەرۆیشتن، بەیەکەوہ گفتوگۆتان
دەکرد، لە کاتیکیدا من لەو بەرتانەوہ وەستابووم و تەماشام
دەکردن، ئەمویست دوا ی ئەوہ ی تۆ لە قسەکردن لەگەلیدا
تەواو دەبیت، منیش بچمە خزمەتیان. بیست سال لەمەوپییش
ھەردووکمان لە یەک ئۆفیسدا کارمان دەکرد، بەلام ئەو
کاتە ی نیازم بوو بچمە خزمەتیان، دوا ی ئەوہ ی تۆ تەواو
دەبوویت، ھەر بەراستی لەو کاتەدا ھیچ جۆرە بیرۆکە یەک
لە میشکەدا نەبوو. ئەم بیرۆکە یەش تەنھا یەک ھەفتە بەر
لە ئیستا و زۆر لەناکاو خرایە ناو میشکەوہ."

قیلچانینۆف بە واقورمانیکی ساویلکانەوہ وتی، "بەلام
لەو ڕوایەدا نیم ئەو خیزانە خیزانیکی تەواو شیاو بیت."
پاقیل پاقلۆقیچ، ھەر بۆ سووعبەت کەمیک دەموچاوی خۆی
گرژ کرد و وتی، "باشە، بەلام ئە ی ئەگەر شیاو بوون چی؟"
"نا، نا، بەدنیایییەوہ مەبەستم لەوہ نەبوو... بەلام
کاتیک سەردانی مالاھەکیانم کربوو، من بەو شیۆە یە تیبینیم
کردبوو..."

پاڤیل پاڤلۆڤیچ خیرا قسەکانی پی بری و سەرشار لە شادی وتی، "ئەوان لەبیریانە، سەردانەکی تۆیان لەبیرە. بەلام تۆ ئەو رۆژە نەتوانیبوو خیزانەکیان ببینیت، بەلام زاخلیبین تۆی لەبیر بوو و زۆر بەرپێزەووە باسی دەکردیت، ھەموومان زۆر بەرپێزەووە لە تۆ دەدواين."

"بەلام خو ھەمووی سی مانگیك نابیت تۆ بوویت بە بیوھەپیاو؟"

"بەلام ھەر وەک دەزانن، ئاھەنگی گواستەووەکە یەکسەر پرو نادات، گواستەووەکە بۆ نو یان دە مانگی تر دەبیت، بەم شیوھە یەک سالی ماتەمینییەکەش کوتایی پی دیت. دانیات دەکەمەووە، کە ھەموو شتیک باش دەبیت. یەکەمەن فیدۆسی پیتروڤیچ ھەر لە منداڵییەووە دەناسیت، خیزانە کوچکردوووەکەشمی دەناسی، ئاگاداری شیوازی ژيانکردنیشم بوو، دەشزانیت پلەوپایەکی کۆمەلایەتیم لەناو خەلکیدا چۆنە، سەرباری ھەموو ئەمانەش، من سەرۆت و سامانیکی تایبەت بە خۆم ھەیە، ھەرودھا بەم زووانەش لەسەر پۆستە نوێیەکەم بە مووچەییەکی بەرزەووە دەستبەکار دەبم - ئی وەک خۆشت دەزانیت، ئەمانە کۆمەلایک تایبەتمەندیی گرنگن، کە ناکریت لە بەرچاو نەگیرین."

"واتە ئەوھە داخواری دەکەیت، کچیەتی؟"

پاڤیل پاڤلۆڤیچ بەمەراییکردنەووە تەکانیکی بە خۆیدا و وتی، "ھەموو شتیکت سەبارەت بەم مەسەلەییە بەوردی بۆ باس دەکەم. بەلام سەرەتا ریم بدەن با جگەرەییەک دابگیرسینم. بە ھەمان شیوھ ئەمرو خۆشت کچەکە دەبینیت. سەرەتا با لەووەو دەست پی بکەم، کە پیاوانی

بەھەژمونى ھاوشىۋەى فېدۇسى پېتروۋىچ، ئەگەر لىى
 بزانن چۆن سەرنجى چواردەورىان بەلاى خۇياندا رابكىشن،
 ئەۋە ھەندىك جار زۆر بەباشى دەتوانن بېن بە خاۋەنى
 ناو و ناوبانگىكى باش بۆ خۇيان لە پترسبۇرگدا. بەلام
 دەزانىت، ئەۋ جگە لە موۋچەكەى و زىادەى موۋچەكەى
 و بەخششى سالانە، ھەروەھا بەرزبونەۋەى موۋچەكەى
 و ھەندىك دەرمالەى نىشتەجىيۋون، لەگەل ئەۋ پاداشتانەى
 بە ھۆى جەژن و بۆنەكانى ترەۋە پىى دەدرىت، ھىچى
 دىكەيان نىە - واتە ھىچ دەرامەتتىكى ۋەھاي نىيە، كە پىى
 بوترىت سەرمایە. ھەرچۆنىك بىت، ئەۋان بەم شىۋەيەش تا
 رادەيەك بەئاسوودەى دەژيىن، بەلام زۆر ئەستەمە خاۋەنى
 ۋەھا خىزانىك بىت و بشتوانى لەبەرەۋە پاشەكەۋت بگەيت.
 تەنھا ئەۋە بەيئەرە پىشچاۋى خۆت، كە كەسىكى ۋەك
 فېدۇسى پېتروۋىچ، خاۋەنى ھەشت كچ و تاقە كورپكە، كە
 ئەۋىش ھىشتا مىدالە. ۋاى دابنى سبەينى ئەۋ پياۋە دەمرىت،
 ئەزانى لە خانەنشىنيەكى كەم، ھىچى ترى لەپاش بەجى
 نامىنىت. تەنھا بېيئەرە پىشچاۋى خۆت، ھەشت دانە كچ!
 تەنھا ئەۋە بەيئەرە پىشچاۋى خۆت، ئەگەر بىت و تەنھا
 يەكى جووتىك پاپوۋچيان بۆ بكرىت! ئەم ھەشت كچە
 پىنجيان پىگەيشتوون، گەۋرەكەيان كە دەلىى مانگى تابانە،
 لە جوانىدا روخسارى دەدرەۋشىتەۋە و دواتر خۆشت
 دەيىنىت! تەمەنى تەنھا بىستوچۋار سالە. كچى شەشەمىان،
 كە ھىشتا قۇناغى دواناۋەندىى تەۋاۋ نەكردوۋە، تەمەنى
 تەنھا پانزە سالە. بەدلىيايىيەۋە دەبىت ھاۋسەر بۆ ھەر پىنج
 كچە پىگەيشتوۋەكە بدۆزرىتەۋە، دەشبىت ھەرچى زووترە،

مشووری ئەم کاره بخوری، ئی هەر له بهر ئەمه پێویسته
باوکیان هه ریه که یان رهوانه ی مالو حالی خۆی بکات. ئایا
پیت وا نییه که به شوودانی پینج کچ، تیچوونیکی باشی
دهویت؟ ئی منیش ئەوه تا، قۆلم لی هه لمالیوه و وهک یه کهم
خوازی بێنیکه ر ڤوو له ماله که ی ئەو ده کهم. هەر له بهر ئەوه ی
که پیشتر به باشی منیان ناسیوه، زۆر به باشیش ده زانن
خاوه نی سه رمایه یه کی به رچاوم. مه به ستم ئەمه بوو، ئەمه
هه موو شتیک بوو.

پاقیل پاقلۆقیچ له کاتی ڤوونکردنه وه ی ئەم شتانه دا
ته واو خرۆشابوو.

“که واته تۆ کچه گه وره که ت دیاری کردووه؟”

“نا، نا، من... نه خیر، کچه گه وره که ی نا، به لکوو
داخوازی کچی شه شه مم کردووه، ئەو دانه یه یان که هیشتا
له دواناوه ندی ده خوینییت.”

قیلچانی نوڤ دوور له ویستی خۆی زه رده خه نه یه ک که وته
سه ر ڤوخساری، وتی، “چی؟ به لام خو تۆ وتت ئەوه یان
ته مه نی ته نها پانزه ساله!”

“پاسته که ئەو ئیستا ته نها پانزه ساله، به لام له ماوه ی
نو مانگی تر دا ده بییت به شانزه سال، ده بییت به شانزه
سال و سی مانگ، ئی ئیتر ئەمه چ کی شه یه کی تیدایه؟ له بهر
ئوه ی ئیستا دۆخه که گونجاو نییه، بۆیه په یوه ندیه که مان
به شاراوه یی هیشتۆته وه و لای که س ئاشکرامان نه کردووه،
بو ئەمه ش، به ته واوی له گه ل دایک و باوکیدا ڤیک که وتووین.
دلنیا شت ده که مه وه، که هه موو شتیک باش ده بییت!”

“که واته هیشتا نه گه یشتوونه ته ڤیکه وتنی کوتایی؟”

”بیگومان گەشتووینەتە ریکەوتنی کۆتایی، ھەموو شتیک
بریارى لەسەر دراوە، دلنیا ت دەکەمەو، ھەموو شتیک بەو
شیوەیە کە دەبوو ببیت.“

”ئەى کچە کە خۆى ئەمە دەزانیت؟“

”راستیە کەى، بەرووکەش وا دەر دەکەویت لەبەر نەرتى
کۆمەلایەتى، جارێ پێیان نەوتبیت، بەلام گومانى تیدا نییە
کە ھەموو شتیک دەزانیت.“

پاڤیل پاڤلوفیچ کە وای وت، برۆیە کى ھەلتەکاند و
بەتەریقیەو درێژەى دایەو بە قسەکانى، ”کەواتە پێم بلێ،
ئەلىکسى ئیقانوڤیچ، ئایا پیرۆزبايىم لى ناکەیت؟“

”بەلام تێم ناکەینیت بۆچى دەبیت من بێم بۆ ئەو؟“
بەخیرایى ئەمەشى خستە سەر قسەکانى، ”لە کاتێکدا کە بە
ھیچ کلۆجیک من بەتەما نیم بێم، بۆیە تکایە خۆت ماندوو
مەکە بە دۆزینەوێ بیا نووگەلیک، کە ھەولێ قایىلکردنى
منى پێ بدەیت.“

”ئەلىکسى ئیقانوڤیچ...“

”بە ھەموو ئەلىکستەو چاوەروانى ئەو لە من دەکەیت،
کە لەتەنیش ت جەنابتا لەناو گالیسکەى کدا دابنیشم و لەگەلت
بێم بۆ ئەو؟ بۆ تۆزیک بێر ناکەیتەو!“

ھەموو ئەو ھەستى بێزارى و رڤلیبوونەوێەى
ڤیلچانینوف، کە کەمیک بەر لە ئاخاوتنە زۆرە کەى پاڤیل
پاڤلوفیچ سەبارەت بە ژنى داھاتوو ھەیبوو بوو و لەبیری
چووبۆو، کتوپر جارىکى تر گەرایەو بۆ میشکى، لەو
کاتەدا خەریک بوو لە توورەبیدا بەتۆپزى پاڤیل پاڤلوفیچ لە
مالەکەى بکاتە دەرەو، تەنانەت بەبى ئەوێ خۆشى بزانیت

بۆچی، لە خودی خوۆشی توورە بوو.
”لەتەنیشتمەوێ دابنیشە، ئەلیکسی ئیقانوۆیچ، وا بکە، دُنیا
بە پەژێوان نابیتەوێ!“

پاقیل پاقلوۆیچ بە دەنگیکی زۆر کەساسەوێ وای وت.
پاشان کە بیئوۆقرەیی و جیبەخۆنەگرتنی قیلچانینوۆی بینی،
خیرا دەستەکانی راوەشاند و وتی، ”نا، نا، نا! ئەلیکسی
ئیقانوۆیچ، ئەلیکسی ئیقانوۆیچ، تاویک رابووستە، پێش ئەوێ
بەپەلە بریار بدە! وا ھەست ئەکەم بەھەلە لیم تیگەیشتبیت.
من ئەوێ باش دەزانم کە خۆت لەئاستی مندا نابینیتەوێ، بە
ھەمان شیوێ، منیش خۆم لەئاستی بەرێزتанда نابینم... ئەزانم
ئیمە ھاوشانی یەکتەر نین، ھێندە گەمژە نیم کە نەتوانم لەمە
تیگەم. ئەو چاکەییەشی من لە ئێوێ دەخوام، لە ئاییندەدا
بە ھیچ پەیمانیکەوێ ناتانبەستیتەوێ. لە راستیشدا سبەینی،
نا دوو سبەیی، بەدُنیاپییەوێ ئێرە بەجی دەھێلم، وەک ئەوێ
ئەسلەن ھەر ھیچیش پووی نەداییت. کەواتە پێ بدە با ئەم
پۆژە ببیت بە پۆژیکی تاقانە و نمونەیی. کاتیک ھاتم بۆ
لات، ھیواپەکی زۆرم بە بەخسندەیی و ئەو ھەستە تایبەتەیی
ناو دلتان ھەبوو، ئەلیکسی ئیقانوۆیچ، ئەو ھەستانەیی بەم
دوایییە لەناو دل و دەروونتای سەری ھەلداوێ... وابزانم
بەروونی قسە دەکەم، وا نییە؟“

وروژاوییەکی پاقیل پاقلوۆیچ گەیشتبووێ دواترۆپک.
قیلچانینوۆف بەحەپەساوی تەماشای دەکرد. بە سالیکردنەوێ
لێی پرسیی، ”تۆ داوای ئەوێم لێ دەکەیت، کە چاکەت لەگەڵ
بکەم؟ کەچی زۆر پێداگرییشی لەسەر دەکەیت! ئەمە وام لێ
دەکات گومان بکەم، پێویستە زیاتر لەسەر ئەمە بزانم.“

”تەنيا چاكەيەك كە لە تۆم دەويت، ئەوەيە تۆ لەگەڵدا
بىيت. دواتر كە گەراينەو، ھەموو شتيكت بۆ دەگيرمەو،
ھەر وەك چۆن لە بەردەم قەشەيەكدا دان بە ھەموو شتيكدا
دەنريت، منيش ھەموو شتيكت بۆ باس دەكەم. تەكايە
ئەليكسى ئيفانوڤيچ، متمانەم پى بكە!“

بەلام ئيلچانينوڤ ھەر سوور بوو لەسەر رەتكردنەو، كەي،
زياتر و زياتر كەللە رەقىي دەنواند، لەبەر ئەو ھى نىگەرانى
ئەو بوو، كە شتيكى ناھەموار و ناپەوا ئەنجام بدات. ئەم
دەدانە شەيتانىيە لەو كاتەو ھى پاقىل پاقلوڤيچ باسى لە ژنى
داھاتووى كردبوو، بەتەواوى جازى كردبوو، نەيدەزانى
ئەو ھى دەيوست حەزى زانين بوو، ياخود مەيلىكى شاراو
بوو، كە ھىشتا روون نىيە، شتيك لە ناخيدا پالى پىو دەنا
قايىل بىيت، بەلام ھەتا زياتر ھەستى بە دوودلى بكردايە،
زياتر و زياتر بەرگرى دەكرد. دەستىكى خستبوو سەر
ئانىشكى و دانىشتبوو، بىرى دەكردەو. پاقىل پاقلوڤيچيش
بەردەوام بوو لە پشپشيكردن و ھەولدان بۆ قايىلكردنى.

ئيلچانينوڤ، كە جازبوونەكەي پىو ديار بوو، تا
رادەيەكيش دوودلى پىو ديار بوو، لەسەر كورسىيەكەي
ھەستا و كتوپر قايىلبوونى خوى دەر برى، ”زۆر باشە، ديم!“
پاقىل پاقلوڤيچ لە خوشيدا خەنى بوو. دەستى كرد بە
مەرايىكردن و ھەر دەوروخولى ئيلچانينوڤى دەدا لە خوشيدا.
”بەلام ئەليكسى ئيفانوڤيچ، پىويستە ھەر ئىستا جەكانت
بگوريت و باشترين قاتى خوت بپوشيت.“

ئيلچانينوڤ لە دلى خويدا وتى، ”باشە دەييت بۆچى ئەم
گەمژەيە خوى لە مەسەلەيەكى ئاواو تىو بگلييت؟“

“ئەمە تەنھا چاکەیک نییە کە لە تۆ چاوەروانی دەکەم، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، مادام ھێندە دلت باش بوو و قاییل بوویت بێت لەگەڵدا، تکتا لێ دەکەم بۆ بە چاوساغ و ئامۆژگاریکەرم.”

“بۆ نموونە، لە چ شتیکدا؟”

“پرسیاریکی زۆر بەجییه، بۆ نموونە، سەبارەت بەم شریتە ڕەشە. ئایا چۆنچۆنی گونجاوترە، ئایا شریتە ڕەشەکە لا ببەم یاخود لێی بگەرێم وەک خۆی بێت؟”
“ھەرچۆنیک خۆت مەیت لێیە.”

“نا، ئەمەوێت تۆ بریاری لەسەر بدەیت، ئەگەر تۆ لە شوێنی من بوویتایە، چیت دەکرد، ئەگەر شریتیکی ڕەش بە کلاوەکەتەو بووایە؟ بریاری خۆم وایە، کە وازی لێ بهێنم وەک خۆی بێت و لای نەدەم، چونکە ئەمە ئاماژە بە بەردەوامبوونم لە ھەستی خۆشەوێستی و وفاداریم دەکات، ھەروەھا ئەمەش بە سوودی خۆم دەشکێتەو و ڕەنگە ڕیزیکی ترم پێ ببەخشیت.”
“بەدڵنیایییەو لێی بکەرەو.”

“ھەر بەراستی پێت وایە ئەمە دەبێتە کێشە؟”

پاقیل پاقلوڤیچ وای وت و کەمێک لە بیرکردنەویدا ڕۆ چوو، پاشان وتی، “نا، پێم وا بێت دەستکاری نەکەم باشتەرە...”

“ھەرچۆنیک خۆت پێت خۆشە.”

فیلچانینوڤ لە دلی خۆیدا وتی، “ئەو متمانەم پێ ناکات، ئەمە شتیکی زۆر باشە.”

ھەردووکیان بەجووتە لە مال دەر چوون، پاقیل پاقلوڤیچ

چاوى رەزامەندىيى بېرىپتۇ سەروسىما كەشخەكەي
قىلچانىنۇڭ و زۆر بەۋە دىلخۇش بوو، سەروسىماي خۇشى،
خانەدانى و شىكۈمەندىيەكى لەرادەبەدەر بەرزىي دەنۋاند،
ئەمە بىۋە مایەي سەرسوورمانى قىلچانىنۇڭ كاتىك لىي
پوانى و لەۋەش زياتر سەرى لە خۇي سوور مابوو.
گالىسكەيەكى زۆر رازاۋە و جوان لە بەردەم دەروازەكە
ۋەستابوو، چاۋەپوانى دەكردن.

”كەۋاتە پىشتەر گالىسكەشت ئامادە كىردىۋو؟ كەۋاتە
هېندە دىنيا بوويت لەۋەي لەگەلت دىم؟“

پاقىل پاقلىۋىچ بە دەنگىك، كە لە دەنگى پياۋىكى دىلخۇشى
دەكر، ۋەلامى دايەۋە، ”لە راستىدا من گالىسكەكەم تەنھا
بۇ خۇم بەكرى گرتىۋو، بەلام تا رادەيەكىش باۋەرم بەۋە
هەبوو، كە تۇقايىل دەيىت بەۋەي ھاۋەلىم بىكەيت.“

قىلچانىنۇڭ كە خرۇشاپوو، لە كاتىكدا لەناۋ گالىسكەكەدا
دانىشتىۋون و گالىسكەكە كەۋتېۋە جوۋلە، بەپىكەنىنەۋە
ۋتى، ”پەكوو، پاقىل پاقلىۋىچ، ھەست ناكەيت زىادەلەپىۋىست
مىمانەت بە منە؟“

پاقىل پاقلىۋىچ بە دەنگىك، كە پر بوو لە خرۇشان، ۋەلامى
دايەۋە، ”بەراستى ئەلىكسى ئىقانۇۋىچ، لە تۇ ناۋەشىتەۋە
شتى ۋا بە من بلىيت، نا، ھەرگىز لە تۇ ناۋەشىتەۋە من بە
مىۋىكى گەمژە بزانىت لەسەر ئەمە.“

قىلچانىنۇڭ لە دلى خۇيدا ۋتى، ”ئەي لىزا؟“ بەلام ھەر
زۋو ئەم بىرۋەكەيەي لە مىشكى خۇي دەر كىرد، چونكە لەۋە
دەترسا، ئەگەر بىت و باسى ئەۋ كچە بىكات، ۋەك ئەۋە
ۋايە سوۋكايەتى بە رۇخى پىرۋىزى كىردىت. كىتوپر لەۋ

ساتەدا خۆی زۆر بە گوناح و زۆر بچکۆلە ھاتە پیشچاو،
پێی وا بوو ئەو بیرۆکەییە ئارەزووی دەجوولینیت، لە
بیرۆکەییەکی پووچ و بیبایەخ زیاتر، چیی دی نییە، کە
بیری لێ دەکردهو، ھەستی بە ئازار دەکرد... سەرلەنوێ
ھەستیکی بەھیز لە ناخیدا سەری ھەلدايەو، ئەویش ئەو
بوو، کە بە ھەرنرخیک بوو، واز لە ھەموو شتیک بەینیت
و دەستبەجێ لە گالیسکە کە دابەزیت، تەنانت ئەگەر ناچار
بووینت بۆ ئەم کارە زۆری بازووش لە دژی پاڤیل پاڤلۆڤیچ
بەکار بەینیت.

بەلام پاڤیل پاڤلۆڤیچ دووبارە دەستی کردووە بە
ئاخاوتن، ئەو بیرۆکانە ئارەزووی ئیلچانینوڤی دەجولاند،
سەرلەنوێ لە ناخیدا زیندووی کردووە.

“ئەری بەراست، ئەلێکسی ئیفانۆڤیچ، تۆ ھیچ شارەزاییت
لە بابەتی خشل و ئەو شتانەدا ھەیە؟”

“چ جوریکی خشل؟”

“ئەلماس.”

“بەلێ.”

“حەز دەکەم دیارییەکی گچکەیان بۆ ببەم. رینماییم بکە،
بیبەم یان نەیبەم؟”

“بە بروای من، پێویست ناکات.”

پاڤیل پاڤلۆڤیچ وتی، “بەلام ھەست ئەکەم ئەم کارە بکەم
باشترە، تەنھا نازانم کە دەبێت چی بکرم؟ نازانم تا قەمییکی
تەواو بکرم کە پێک دێت لە گەردنبەند، جووتیک گوارە،
بازن، یاخود ھەر یەک پارچەیی سادە؟”

“دەتەوینت تا چەندی پێ بدەیت؟”

”نزىكى چوار سەد بۇ پىنج سەد رۇبل؟“

”بۇچى چىيە!“

پاقىل پاقلىۋىچ بە دوودلىيەكەۋە پرسى، ”يىت وايە زۆرە
يان چى؟“

”يەك بازنى سەدرۇبلى بىرە.“

يىدەچوو پاقىل پاقلىۋىچ كەمىك نارەحەت بوويىت، چونكە
زۆرى ھەز دەكرد پارەى زياتر خەرج بىكات و تاقمىكى
تەۋاو بىرپىت. وركى گرتىوو. خويان كىرد بە دوكانىكى
خىلفرۇشتىدا. ھەرچونىك يىت، ھەر بازىنەكەى كرى، ئەو
بازىنەيەش نا كە خوى ھەزى لىيى بوو، بەلكوو ئەو بازىنەيەى
كرى كە قىلچانىنۇف دەستى خىستە سەرى. پاقىل پاقلىۋىچ
دەيوست ھەردوو بازىنەكە ھەلبىرپىت. كاتىك خىلفرۇشەكە
بۇ داواكردنى نىرخى بازىنەكە داۋاى سەدو ھەفتاوپىنج رۇبلى
كرد، داۋاى مامەلەكردن بە سەدوپەنجا رۇبل قايل بوو كە
بيانداتى. بەروونى دىار بوو پاقىل پاقلىۋىچ جاپز بىوو،
تەنانەت ئامادە بوو بەبى مامەلە دوو سەد رۇبل بدات،
ئەگەر كابراى خىلفرۇش داۋاى ئەو بىرەى بىكردايە، ھەزى
دەكرد پارەى زياتر خەرج بىكات.

كاتىك سۋارى گالىسكەكە بوونەۋە و كەوتنەۋە رى،
پاقىل پاقلىۋىچ بە خۇشحالىيەكى زۆرەۋە وتى، ”كىشە
نىيە، ئايا بەراست پىويست دەكات ھەر لە ئىستائو پەلەى
پىشكەشكردنى دىارىيى گرانبەھام يىت؟ ئەۋانە خەلكىكى
چەندان زەنگىن نىن، بەلكوو خەلكىكى گەلىك سادەوساكارن.“
پاشان زەردەخەنەيەكى بىلج و گەمزانەى كرد و بەردەوام
بووۋەۋە لە تەۋاوكردنى قسەكانى، ”ئەو بوونەۋەرە وردىلەيە

شه‌یدای دیاری بچکۆلانه‌یه، که‌میک به‌ر له ئیستا، ئه‌لیکسی ئیفاتۆفیچ، کاتی‌ک گویبستی ئه‌وه بوو‌یت که ته‌مه‌نی پانزه‌ سا‌له، بزه‌ت هات، ئه‌زانی ئه‌مه ریک ئه‌و شته‌یه، که منی‌شی تووشی واقورمان کردووه، که ده‌بینم جانتایه‌کی پر له په‌رتووک و په‌راو و پینووسی کردۆته شانی و هیشتا هاموشۆی خۆ‌یندنگه ده‌کات، ها، ها، ها! ئه‌و جانتایه‌ی به‌ته‌واوی هه‌یرانی کردووم! ئه‌زانیت ئه‌لیکسی ئیفاتۆفیچ، ئه‌وه‌ی که من زۆر هه‌زم پێه‌تی، بریتییه له داوینپاکی، به‌ رای من، داوینپاکی له جوانی پوخسار گرنگ‌تره. خواجه گیان چه‌ند دل‌رفین بوو کاتی‌ک له سووچیکا له‌گه‌ل هاو‌ریکانی خۆ‌یندنگه‌ی له‌ژیر لی‌وه‌وه پێده‌که‌نی، چه‌ند نازدار بوو کاتی‌ک پێده‌که‌نی! پیکه‌نینه‌که‌ی له‌سه‌ر چی بوو؟ ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌چووه پشیل‌یه‌ک له‌سه‌ر چه‌که‌مه‌جه‌ی دۆ‌لابه‌که‌وه خۆی هه‌ل‌دابوو ناو جی‌گه‌ خه‌وه‌که‌یه‌وه و وه‌ک تۆپیک‌ی بچکۆله‌ خۆی گرمۆله‌ کرد‌بوو... بۆ‌نی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی وه‌ک بۆ‌نی سیو‌یکی تازه‌ بوو! با‌شتر نییه ئه‌م شریته ره‌شه لی‌که‌مه‌وه؟

“هه‌رچۆنیک خۆت مه‌یلت لی‌یه‌تی.”

“که‌واته‌ لای ده‌به‌م.”

کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ری دا‌که‌ند و شریته ره‌شه‌که‌ی لی‌کرده‌وه و فری‌ی دایه‌ سه‌ر ریک‌ه‌که‌. کاتی‌ک کلاوه‌که‌ی کرده‌وه سه‌ر سه‌ره‌ رووتاوه‌که‌ی، فی‌لچانی‌نۆف چاوی به‌ پوخساری که‌وت، که تیشکی هیوا پوخساری ده‌دره‌وشانده‌وه.

فی‌لچانی‌نۆف، که به‌راستی هه‌ستی به‌ توور‌ه‌یی ده‌کرد، له‌ دلی خۆیدا ده‌یوت، “باشه‌ ده‌کریت هه‌ر به‌راستی ئه‌مه هه‌ر هه‌مان ئه‌و که‌سه بی‌ت؟ تۆ بلایی هی‌چ فرو‌فیلیکی له‌ژیر

سەردا نەبیّت لەم بانگهێشتکردنە ی مندا؟ تۆ بلی ی هەر
بەراستی پستی بە بەخشندەیی من بەستبیت؟" بەم شیوەیە
بەردەوام بوو لە گومانبردنەکانی، ئەم گومانە ی کۆتایی،
بەتەواوی پەستی کرد.

"باشە ئەم مڕۆڤە چییە؟ گالتەجارە، گەمژەییە، یاخود
مێردیکی هەمیشەیییە؟ بەلام ئەمە مەحالە!"

لهلای خیزانی زاخلیبینین

هەر بهو شیوهیهی فیلچانی نوڤ پیشتەر باسی لیوه کردبوون،
 "خیزانی زاخلیبینین خیزانیکی گهلیک بهریز بوون،" جهنابی
 زاخلیبینین مهکانهتیکی بالای هه بوو له دهولهتدا و دهستیشتی
 باش دهرویشته و ناو و ناوبانگیکی باشیشتی هه بوو. هه موو
 ئه و شتانهشی که پاڤیل پاڤلوقیچ سهبارته به داهاتی ئه م
 خیزانه وتبووی، هه مووی بی کهم و زیاد راست بوون. "زور
 بهئاسوودهیی دهژیان، بهلام ئه گهر بهخیوکهری خیزانه که
 بمردایه، ئه وه هیچ شتیکیان بو بهجی نه ده ما."

زاخلیبینینی ئیختیار بهوپه پری نه زاکه ته وه به خیرهاتنیکی
 گهرموگوری فیلچانی نوڤی کرد، نه یاری دوینی، ئه مرۆ ته و او
 وهک هاوپییهک دهر ده کهوت. له یه کهم ده سپیکی قسه کردنیدا،
 به پروویهکی خوش و گرنگیپیدانه وه وتی، "به گهرمی
 پیروزیباییتان لی ده کهم، بهم شیوهیه زور باشتەر بوو، خودی
 بهندهش زور سوور بووم له سه ره ئه وهی به شیوهیهکی
 دوستانه بگه نه ریککه وتن و ئه م دۆسیهیه له دادگا کوتایی پی

بهيتريٲ. بهراستى پيوتهر كارلوفچ، پاريزه ره كهى قىلچانينوف،
لهم جوره دوسيه يانه دا ركابه رى نييه. ئه وه تا شهست هه زار
رؤبل چنگ ده خهيت به بى هيچ ماندوو بوونيك، به بى دواخستن
و به بى هيچ كيشمه كيشيك! له كاتيكا پنده چوو دوسيه كه
ماوهى سى دانه سالى ريك دريژهى بكيشايه.

دهستبه جى قىلچانينوف به خاتوو زاخليبين ناسينرا،
خاتوونيكى به ساللاچووبوو، جهسته يه كى تيكسمراو،
روخساريكى زور ساكار و ماندووى هه بوو. ههر دواى ئه وهى
ئه و خاتوونه، كچه لاهه كانيش يهك له دواى يهك، به له نجه ولار،
به هه مان شيوه يهك-يهك و دوو-دوو خويان ناساند. به لام
ژماره يه كى زور له و خاتوونه لاهه خويان له بهردهم
قىلچانينوفدا دهر خست، نزيكهى ده بؤ دوانزه دانه يهك ده بوون،
قىلچانينوف ژماره يانى لى تيك چوو، دهسته يهك ده هاتنه
ژووره وه و دهسته يهك ده چوونه دهره وه. به لام ديار بوو
هه نديكيان كچه هاوريكانى دراوسى قىلاكانيان بوو. قىلاكهى
خيژانى زاخليبين، قىلايه كى زه به لاهى له داردرووستكراو
بوو، به شيوه يه كى زور ئه نتيكه و سه رسوورپه يتهر دروست
كرابوو و چهند به شيكى تريشى درابوو به دهمه وه، كه بؤ
چهند سهرده ميكى جياواز ده گه پايه وه، ههروه ها باخيكى زور
گه وره شى له سه ر بوو، به لام سى بؤ چوار قىللاى تريش له
چهند لايه كى جياوازه وه ده يانروانى به سه ر ئه و باخه دا، ههر
بؤيه باخه كه مولكيكى هاوبه ش بوو، ئهم هاوبه شيه ش به
شيوه يه كى سروشتى واى كردبوو، كه په يوه ندييه كى هاوريپايانه
له نيوان هه موو ئه و كچانه دا دروست بكات، كه هه ريه كه يان
سه ر به خيژان و مالىكى جياواز بوون. ههر له سه ره تاي

دەسپیکردنی یەكەم وشەئ گەفتوگۆكەو، ئیلچانیئۆف پەیی بەو بەرد كە دیارە پیشتر چاوەروانی ھاتنی بووبیتن! دیداری یەكك لە ھاوریکانی پاقیل پاقلوئیچ، كە مەیلیکی زۆری ھەبوو بۆ نزیكبوونەو ھەو خیزانە، زۆر بەگەرموگوری بەخیرھاتن دەكریت، دیارە شتیکی شاراو ھەم بەینەدا ھەیە. بەلام ئیلچانیئۆف بە ھۆی تیزبینی خۆی و شارەزایی ھەم جۆرە دیدارانەدا، یەكسەر ھەستی كرد ئەم ماستە بی موو نییە؛ لە لایەكەو ھەر لەو ھەو بە پووخواشی و گەرموگورییەو بەخیرھاتن كرابوو لەلایەن دایك و باوكەكەو، ھەر و ھا خۆئامادەكردن و خۆجوانكردنی ئەو خاتوونە گەنجانەش، "ھەرچەندە لە راستیدا ئەو پۆژە جەژنیکی ئایینییش بوو،" لە لایەکی ترەو، لە ھەموو ئەو شتانەو بەخیرایی لە بەرچاویدا پرویان دا، پەیی بەو بەرد كە ئەگەری زۆرە پیشتر پاقیل پاقلوئیچ نەخشەئ بۆ ئەم كارە دارشتی و بەدنیاییەو ھەر بە چەند وشەییەك كەم، كاری كردۆتە سەر ئەو خیزانە و بە شیوەیەك باسی لە ئەو واتا ئیلچانیئۆف و لە سەر و تەكەئ كردوو و ھەر و ھا تیی گەیاندوون سەر بە چینیکی بەرزئ كۆمەلایەتیە و لە ژيانئ زگوردی ئی جارزبوو و بە دەستیەو ئازار دەچێژیت، زۆر دووریش نییە كە سەرلەنوئ بیرئ خۆئ كۆ بكاتەو و "بارودۆخی ئیستای بگۆریت و كۆتایی بە ژيانئ زگوردی ئی بەینیت." بەتایبەتی كە ھێندە نابیت سامانیکی باشئ دەست كەوتوو!

كچە گەرەكەئ زاخلیبین، كاترینا فیدۆسیئنا، كە تەمەنی تەنھا بیستوچار سال بوو و پاقیل پاقلوئیچ، كە ھەر بە جوانییە بیۆینەكەیدا ھەلی دەدا و ھەلسوكەوت و خۆدەرخستەكانی

خودى ئەم خاتوونەش لە بەردەم ڧيلچانينوڤدا، ڧيلچانينوڤ يەكسەر ئەقلى بۆ ئەو چوو، كە ئەم كچەيان بۆ ئەو دانا بىت. كاترينا بە ھۆى جياوازىي جۆرى پۆشاكەكەى و ئەو شيوازه پازاويەى قژى پى شانە كردبوو، لە خوشكەكانى ترى جيا دەكرايەو. خوشكەكانى و كچەكانى تر، ھەموويان بە نىگاكانياندا وا دەر دەكەوتن وەك ئەو ھى بزانن ڧيلچانينوڤ بۆيە ھاتوو، بۆ ئەوئ تا لەسەر حسابى كاتيا خزمایەتيان لەگەلدا پىك بەيئيت، بۆيە ھاتوو، تا لە نزيكەو تەماشای بكات. نىگاكانيان و تەنانەت ھەندىك لە وشەكانيشيان، كە لەو پوژەدا بەبى ويستی خويان لە زاريان دەر دەچوو، ھەموو ئەو گومانانەى ڧيلچانينوڤى پشتراست دەكردەو، كە لە زەينى خويدا دروستى كردبوون.

كاترينا فيدوسيڤنا كچىكى بالابەرزى قژزەردى جەستەپتەو بوو، ھەروەھا خاوەنى پوخسارىكى گەلىك شيرين و لەبەردلان بوو، زۆريش سەنگين و سەلار بوو.

ڧيلچانينوڤ، كە بەوپەرى چيژەو لىي دەروانى، دوور لە ويستی خوى لە دلى خويدا وتى، "بەراستى زۆر سەيرە كچىكى ئاوا شوخوشەنگ لەسەر مال بىت، راستە ئەو جيازىي* نىيە و بەمزوانەش ئەگەر ئاوا بمىنيتەو، لەپادەبەدەر قەلەو دەبيت، بەلام ھەنووكە بەم شيوہەى ئىستا گەلىك پياو شەيداي جوانيى خوى دەكات..."

تەواوى خوشكەكانى تريشى بە ھەمان شيوہ زۆر لەبەردلان بوون، ھەروەھا لەنيوان ھاوپرى كچەكانيشياندا، كە لەوئ ئامادەبوون، كىژگەلىكى زۆر شوخوشەنگ و پوخسارنازدارى

* جيازى: ئەو سامانەى بووك لەگەل خوى دەيھيتيت بۆ زاوا.

تیدا بوو. ئەم مەسەلەیه وردەوردە خەریک بوو مێشکی
سەرقال دەکرد، ھەر لەگەڵ ھاتنی بو ئەوی، بێرۆکەپەکی
تایبەتی وای لە مێشکدا نەبوو.

نادیزدا فیدۆسیفنا، کچی شەشەم، ئەو کچەی ھیشتاش
ھاتوچۆی خویندنگەیی دەکرد، ئەو کچەی پاڤیل پاڤلۆڤیچ نیازی
بوو بیکات بە خیزانی داھاتووی خۆی، تا ئەو ساتەش خۆی
دەر نەخستبوو. ڤیلچانینۆڤ بێئارامانە چاوەڕوانی دەرکەوتنی
بوو، ھەزی دەکرد ھەرچی زووتر، ببینی، تەنانەت سەری
لەم مەیلەیی خۆی سوور ما و لە ناخەوہ بە خۆی پێدەکەنی.
دوایار، بەبی ئەوہی خۆی شلوی بکات، نادیا ھاوڕی
لەگەڵ کچیکی گورجوگۆل، زۆرزان و تیگەشتوو، گەنمەرەنگ و
خاوەن پوخساریکی کۆمیدی، کە ناوی ماری نیکیتیشنا بوو،
کەسیک بوو کە پاڤیل پاڤلۆڤیچ ھەر بەبینینی زەندەقی لینی
چووبوو، جیی بە خۆی نەدەگرت، خۆی کرد بە ژوورەوہدا.
ئەم ماری نیکیتیشنا، کچیکی تەمەن بیستوسی سالان بوو،
ھەرۆھا خاوەنی زمانیکی پیکەنیناوی بوو، بەپراستییش
کچیکی زیرەک بوو، دایەن بوو لە مالی یەکیک لە ھاوڕیکانی
خیزانەکەیی زاخلیبینین. زۆر لەمیز بوو خیزانی زاخلیبینین
ئەویان وەک ئەندامیکی خیزانەکەیی خویان پەسەند کردبوو و
کچەکانیش ئەویان گەلیک خوش دەویست و بەبی ئەو ھەلیان
نەدەکرد. پێدەچوو نادیا بە ھیچ کلۆجیک نەتوانیت لە کاتیکی
وەک ئیستادا دەستبەرداری ماری ببیت. ڤیلچانینۆڤ یەکسەر
ھەستی کرد کە ھەموو خوشکەکان بە چاویکی ناحەز و
دزیوہوہ لە پاڤیل پاڤلۆڤیچ دەپوانن، تەنانەت ھاوڕیکانیشیان.
ھەر دواي تیپەرپوونی دوو خولەک بەسەر ھاتنەژوورەوہکەیی

ناديادا، فيلچاينوف بهه مان شيوه تيبيني ئوهشى كرد، كه تهنهت خودى ندياش هز به چارهى پاڦيل پاڦلوقيچ ناكات.

ههروه ها سهرنجى ئوهشى دا، كه پاڦيل پاڦلوقيچ پهي بهم شته نه بردووه، ياخود پهي پي بردووه، بهلام خوى له گيلي ده دات و نايه ويت راستى قبول بكات.

ناديا به بي هيچ گومانك له سهرجه م خوشكه كانى ترى جوانتر بوو، كچيكي ورديله گه نمرهنگ بوو، له پوخساريدا سهركيشى و سركيى دهبينرا، ههروه ها چاونه ترس و بپه روا دهر ده كه وت؛ له منداليكى كه تنباز ده چوو، چاوه كانى دهبريسكانه وه، زهرده خه نه كه گه ليك شيرين و دلرفين بوو، بهلام زوربهى جار زهرده خه نه كانى گه ليك ناحهز بوون، ههروه ها خاوهنى جووتيك ليو و ريزيك ددانى سهرسوورپه نهر بوو، باريكه له و سووكه له بوو، پوخسارى، كه هيشتا به پوخسارى مندالى ده كرد، بهلام له گه ل ئوه شدا بيروكه ي نوئ له پواله تيدا دهرده وشايه وه. ههر ههنگاويك كه هه لي ده هينايه وه و ههر وته يهك كه له زارى ده هاته دهر، نيشانه يه كي روونى ئهو ته مه نه ي بوو، كه ده ينواند. دواتر دهر كه وت جارى پيشووتر پاڦيل پاڦلوقيچ ئه وى به جانتايه كي چهرمى ئه ميريكي، كه كردبوويه شانى، چاو پي كه وتبوو، بهلام ئه م جاره يان هيچ جانتايه كي له شان نه كردبوو. مه سه له ي پيشكه شكردنى بازنه كه به ته واوى شكستى هينا و له راستيدا دؤخيكي زور ناخوشيشى دروست كرد. ههر هينده ي پاڦيل پاڦلوقيچ چاوى كه وت به ”ژنى داهاتووى“ خوى كرد به ژووره وه دا، يه كسهر به زهرده خه نه وه خوى پي

گه‌یاند و دیارییه‌که‌ی پیش‌که‌ش کرد، ئە‌مه‌ش پشت‌ه‌سوور به‌و
”شادمانییه مه‌زنه‌ی جاری پیش‌وو هه‌ستی پی کردبوو کاتیک
نادیژدا فیدۆسیفنا سترانیکی دل‌رفینی به‌ پیا‌نۆوه چریبوو.“
زمانی لال ببوو، نه‌یتوانی قسه‌کانی ته‌واو بکات، ده‌سته‌پاچه
له‌ شوینی خۆی وشک هه‌له‌اتبوو، ده‌ستی نادیا‌ی گرتبوو،
ئه‌یویست سندوقچه‌که‌ بکاته‌ ناو ده‌ستی، نادیا‌ش، که‌ له‌ شه‌رم
و توور‌ه‌ییدا ره‌نگی سوور هه‌لگه‌رابوو، نه‌یده‌ویست دیارییه‌که‌
وه‌ر بگریت، ده‌ستی خۆی راکی‌شایه‌ دواوه‌ و که‌رت‌رنا‌نه‌ ئاو‌ری
بۆ دایکی دایه‌وه‌، که‌ رو‌خساری له‌ ته‌ریقیدا تک‌ تک‌ ئاره‌قه‌ی
لی ده‌چۆرا، به‌ ده‌نگی به‌رز وتی، ”دایه‌، نامه‌و‌یت وه‌ری بگرم!
باوکی به‌ مۆنی، که‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ دیار بوو ئە‌و‌یش
قارس ببوو له‌م دۆخه‌ی پا‌قیل پا‌قلۆ‌قیچ دروستی کردبوو،
وتی، ”کچی خۆم، وه‌ری بگره‌ و سوپاسیشی بکه‌.“
پاشان به‌سه‌رکۆنه‌کردنه‌وه‌ چرپاندی به‌ گو‌یی پا‌قیل
پا‌قلۆ‌قیچدا و وتی، ”پیویستی نه‌ده‌کرد، هه‌رگیز پیویستی
نه‌ده‌کرد!“

نادیا بینی چاری ناچاره‌ و تازه‌ ده‌بی‌ت سندوقچه‌که‌ وه‌ر
بگریت، بۆیه‌ وه‌ری گرت و چاوه‌کانی نه‌وی کرد و وه‌ک نیشانه‌ی
سوپاسکردن و ر‌یزگرتن، کتوپ‌ر وه‌ک مندال ئیکلامی کرد، به‌لام
به‌خیرایی ئە‌م کاره‌ی ئە‌نجام دا و یه‌کسه‌ر هه‌ستایه‌وه‌. یه‌کیک
له‌ خوشکه‌کانی چوو بۆ لای نادیا تا ته‌ماشای دیارییه‌که‌ بکات،
نادیا‌ش به‌بی ئە‌وه‌ی سه‌ری سندوقچه‌که‌ هه‌لب‌داته‌وه‌، دایه‌
ده‌ستی، هه‌لب‌ه‌ت ئە‌مه‌ش بۆ ئە‌وه‌ی له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ نیشانی
بدات، که‌ ئە‌سله‌ن هه‌ر به‌لاشیه‌وه‌ گرنگ نییه‌ تا ته‌ماشای بکات.
بازنه‌که‌ له‌ سندوقچه‌که‌ ده‌ر هینرا و به‌بی‌ده‌نگی ده‌ستاوده‌ستی

پى كرا و تەنانەت ھەندىكىيان كە سەيرىيان دەكرد، ۋەك ئەۋەى سەيرى شتىكى توورەھات بكەن، بزه دەىگرتن. تەنھا دايكىيان نەبىت، بەخوتەوبۆلەۋە، ئەۋىش لەژىر لىۋەۋە ئاماژەى بەۋە كرد، كە بازەكە بازنىكى زۆر جوانە. پاقىل پاقلوۋىچ لەو كاتەدا ھەزى دەكرد زەۋى دەم بكاتەۋە و قوۋتى بدات.

بەلام باش بوو لەو كاتەدا قىلچانىنۆڭ لەو دۆخە پزگارى كرد. بە دەنگى بەرز و بەپەرۋشى كەۋتە ئاخاوتن، لە دەستىپىكا ھەرچىيەك لەو كاتەدا لەبىرى بوو، وتنى، ھەموۋى پىنج خولەكىكى نەخاياند، كە سەرنجى ھەموۋانى لە ژوورى ميوانەكەدا بەلای خۆيدا راكىشا. قىلچانىنۆڭ دەستىكى بالاي ھەبوو لە كورەگىرانەۋەدا، بەتايبەت لەم جۆرە كۆرپانەدا. ھونەرەكەى ئەۋە بوو، كە بەبى ئەۋەى لە پروو دابمىنىت، بە كامى دلى خۆى قسەى دەكرد و لە ھەمان كاتىشدا بە شىۋەيەك بايەخى دەدا بە گويگرەكانى، كە ۋاى لى دەكردن ئەۋانىش بى سەمىنەۋە و لە پروودامان بە كامى دلى خۆيان ۋەك خۆى قسە بكەن. ھەركات پىۋىستى بگردايە، دەيزانى چۆن بە شىۋەيەكى تەۋاۋ سروشتى رۆلى دلخۆشترىن و خۆشەختترىن مروڭ بگىرپىت. زۆر زىرەك بوو لەۋەى لە چ كاتىكى شىاۋدا بەگالتەۋە قسەيەكى نەستەق يان لاقرتتەك يان نوكتەيەك بكات، ۋەك ئەۋەى بەرپىكەۋت و بەبى ئەۋەى خۆى بۆ وتنى ئەۋ قسانە ئامادە كردىت، ياخود مەبەستى بووبىت، ئىلھامى ئەۋ قسانەى بۆ ھاتوۋە، سەربارى ئەۋەى ئەۋ قسە نەستەقانە و ئەۋ لاقرتتەيانە و ئەۋ نوكتە بەپىزانە تەنانەت سەرجەمى ئاخاوتنەكانىشى، رەنگە ھەر ھەموۋشى زۆر پىشتر ئامادە كرابىت و ھەموۋى لەبەر كرابىت، رەنگە

تەنانت زیاد لە چەندین جاریش لیڤه ولەوئ، لە چەندین بۆنە ی
تردا ئەم شتانه و تراپیتن و دووبارە و چەند بارەش کرابیتنەو،
بەلام ئەمڕۆ بە ھۆی ئەو جەوہی ھەیت، ھونەرەکە ی فریای
کەوتوو و یارمەتی دەدات، بە شیوہیەک ھەستی بە خرۆشان
دەکرد، وای ھەست دەکرد شتیک دنی دەدات تا بەو شیوہیە
قسە بکات. برۆای تەواوی بە خۆی ھەبوو و لێی یەقین بوو
کە پاش چەند خولەکیکی کەم، ھەموو ئەو چاوانە سەرنجیان
دەچیتە سەر ئەم، ھەموو ئەو خەلکە ی لەوئ دانیشتون،
تەنھا گوئ بۆ قسەکانی ئەم دەگرن و قسە لەگەل کەس ناکەن
جگە لە ئەم، ھەروەھا تەنھا بەو شتانهش پێدەکەن، کە ئەم
دەیانلێت. لە راستیدا ھەر بەو شیوہیەش دەر چوو، کە خۆی
بیری لئ کردبۆو، ھیندە ی نەبرد دەنگی قاقای پیکەنینی لابەلا
لیڤه ولەوئ بەرز بۆو، ئەوانی تریش وردەوردە بەشداری
گفتوگۆکەیان کرد، ھەر بە راستی قیلچانینۆف ئیجگار ژیر بوو،
دەیزانی چۆن ئەوانی تریش بە قسە بەینیت. بەم شیوہیە
گوئیستی سئ یان چوار دەنگی جیاواز دەبوویت، کە لە یەک
کاتدا بە یەکەو قسەیان دەکرد، تەنانت ئەو دەموچاو ترشاو
و بیزارە ی خاتوو زاخلیبینیش لە خوشیدا دەستی کردبوو
بە درەوشانەو؛ ھەمان شتیش ھەر بەو شیوہیە بوو بۆ
کاترینا فیدۆسیقنا، کە بەوردی گوئی گرتبوو و چاوی لەسەر
قیلچانینۆف نەدەترووکاند، وەک ئەوہی جادووی لئ کرابیت.
نادیا لە ژیرەو زۆر بەوریاییەو چاودیڤیری قیلچانینۆفی
دەکرد، زۆر پوون بوو کە کەوتۆتە ژیر کاریگەرییەو.
ئەمەش قیلچانینۆفی زیاتر دنی دەدا. ماری نیکیتیشنا، ئەو
کچە سەربەگۆبەنە، لەناو گفتوگۆکەدا دەرڤەتی قۆستەو و

قسه يه كي تويكلدارى له دږى پاڅيل پاڅلوڅيچ فرى دايه ناو
گفتوگو كه وه: به وپه رى چاونه ترسييه وه درويه كي شاخدارى
به دهم پاڅيل پاڅلوڅيچ وه كرد و وتى، كه پاڅيل پاڅلوڅيچ
دوينى باسى ئه وهى بو كردوون، كه به حساب څيلچاڼينوڅ
هاوه لى سهرده مى مندالييه تى، بهم قسه يه شى زور به پروونى
و پيداگرييه وه كهوت سالى ترى زياد كرد بو ته مهنى پاڅيل
پاڅلوڅيچ، به لام څيلچاڼينوڅ كاريكى واى كرد، كه ته نانه ت ئه و
مارى نيكي تيشنا به دخوازه ش خوښى بويت و سهرنجى به لاي
خويدا رابكيشيت. پاڅيل پاڅلوڅيچ به ته واوى چووبووه وه ناو
قاوغه كهى خوى. بيگومان ئاگادارى ئه وه بوو، كه هاوپيكيه
خاوه نى هه نديك بيروكه و هه نديك تواناي باشه، ته نانه ت له
سهره تادا زور دلخوښيش بوو به سهركه وتنه كهى، پيشتر له
شوينى خويه وه جاروبار پيده كهنى و به شداريى گفتوگو كه شى
ده كرد، به لام هيندهى نه برد، كه وا دهر ده كهوت ورده ورده
كهوت بيه گيژاوى قوولى بيركردنه وه وه، دواچار له ناو
غه مگينييه كي ئاشكرادا نغرو بوو، ئه مهش زور به پروونى له
روخسارى شيواويدا به دى ده كرا.

زاخليبينيى پير به پرووخوښييه وه، له كاتيكا هه ستابووه
سهر پى تا بجيت بو ژووره كهى خوى له نهومي سهره وه،
سهره راي ئه وهى ئه و پوژه پشووش بوو، به لام هه نديك په رهى
بازرگانيى له لا بوو، كه ده بوو پيداچوونه وه يان بو بكات، وتى،
”به راستى ئيوه ميوانيكن، كه پيوستتان به خولقردن و شتى
وا نيه! پيم وا بوو به ريزتان پرووگرژترين و غه مبارترين لاو
بن، چه ند هه له يه پياو هه ر له خويه وه پيشوه خته بريار له سهر
كه سايه تى كه سيكي تر بدات!“

لە ژووری میوانە کە پیاوێیەکی لی بوو، فیلچانیئۆف پرسیی،
کە کێ ئەزانیت پیاوێکە لیبدات، پاشان لەناکاو رووی کردە
نادیا و پرسیی، "پیم وا بیت تۆ ستران بچریت؟"
نادیا بە شیوێیەکی ناشرین خیرا وەلامی دایەو، "کێ پێی
وتوویت من ستران دەچرم؟"

"ھەر ئیستا پاڤیل پاڤلۆڤیچ پێی وتم."
"بەلام ئەو ڕاست نییە، من تەنھا بۆ خوشی ستران
دەچرم، دەنگم خوش نییە."
"ئێ خۆ منیش دەنگم ھێندە خوش نییە، بەلام سترانیش
دەچرم."

"کەواتە تۆ سترانمان بۆ دەچریت؟ زۆر باشە، کەواتە
منیش ستران بۆ تۆ دەچرم."

نادیا وای وت و چاوەکانی دەرەوشانەو، پاشان ئەمەشی
خستە سەر قسەکانی، "بەلام ئیستا نا، ڕەنگە دواي نانی شیوان.
بێزار بووم لە میوزیک. بێزار بووم لە پیاو؛ ئەمانە ھەموویان
بەیانێ تا ئیوارە لیڤ ستران دەچرن و پیاو لیڤ دەدەن - تەنھا
کەسیک کە شایانی ئەو بیت گویی بۆ ڕاگیریت، کاتیایە."

فیلچانیئۆف یەکسەر ئەم دەرڤەتە قۆستەو، چونکە کاتیک
زانێ کاترینا فیدۆسیڤنا تەنھا کەسە لەو مالا دا کە بەجوانی
و بەبایەخەو پیاو لیبدات، بێ دواکەوتن تکی لی کرد کە
پارچە یەکیان بۆ لیبدات.

لەو دەچوو ھەمووان بە ناوھێنانی کاتیا لەلایەن فیلچانیئۆفەو
دلخۆش بووبن، تەنھەت دایەش لە دلخۆشیدا ڕەنگی سوور
ھەلگەرا بوو، کاترینا فیدۆسیڤنا بەزەردەخەنەو لە شوینی
خوی ھەستایە سەر پێ و بەرەو لای پیاوێکە ھەنگاوی نا، بەلام

لەناكاو، شتيك كە بوو مایەى واقورمانى خودى خوشى، ئەو بەو گەورەییەى خو، بەو چاوەترسییەى خو، ئەویك كە هەنووكە تەمەنى بیستوچار سالە، ئیستا وەك كچىكى بچكۆلە رەنگى سوور هەلگەراو و لەم سوورەلگەرانەشى، زۆر لە حالى خو تەریق بوو. لەو كاتەدا كە دانىشت بو ئەوەى پياتۆكە لیبدات، هەموو ئەو هەستانە لە روخسارىدا دەخویندرايەو. لەگەل ئەوەى شەرمیشى دەکرد، بەلام پارچەیهكى هايدن* لیدا، هەرچەندە كە موزیکەكە هیچ دەربەرىن و هەستیكى ئەوتوى تیدا نەبوو، بەلام زۆر بەوریاییەو پارچەكەى لیدا. هەر هیندەى لە لیدانەكەى تەواو بوو، قیلچانیئۆف بەگەرمى كەوتە پیاھەلانی، هەلبەت پیاھەلانی بو لیدانەكەى كاتیا نا، بەلكو پیاھەلانی هايدن و بەتایبەتى بو ئەو پارچە بچووكەى ئەم لیى دا. ئاشكرا بوو كە كاتیا گەلیك خوشحال بوو، و زۆر بەدلخووشى و بەبايەخەو گویى بو پیاھەلانی قیلچانیئۆف گرتبوو، دلخوشییەكەى ئەمیش بو خو نەبوو، بەلكو بو ئەو پیاھەلانی بوو، كە بەسەر هايدندا هەلى دەدا، قیلچانیئۆف چىی تر نەیدەتوانى بە چاویكى هاوپیاھەو لەو كچە بروانیت، بەلكو بە شیوازىكى تر لیى دەروانى و لە دلى خویدا دەیوت، "ئاه چەند كچىكى شیرینیت!" ئەم هەستە بەروونی لە چاوەكەنى قیلچانیئۆفدا دەرووشایەو - هەموویان زۆر بەئاشكرا ئەم هەستەیان لە چاوەكەنى قیلچانیئۆفدا بەدى كرد، بەتایبەتى خودى كاترینا فیدۆسیئنا.

* هايدن: جۆزيف هايدن، ئاوازەنەرى میوزىكى نەمساىیە لە سالى ۱۷۳۲ لە شارى پۇراو لە نەمسا لەدايك بوو، لە سالى ۱۸۰۹ كۆچى دوايى كردوو.

فیلچانیڤۆف له کاتی‌کدا ږووی کردبووه شووشه‌ی ئه‌و
ده‌رگایه‌ی ده‌چوووه‌وه سهر بال‌کۆنیه‌که و به‌سهر ده‌ره‌وه‌یدا
ده‌روانی، کتوپر وتی، ”چ باخیک‌ی دلفرین و جوانتان هه‌یه،
پیتان چۆنه هه‌موومان به‌یه‌که‌وه بچینه ناو باخه‌که‌وه؟“
”با ږوین، با ږوین!“

هه‌موویان به‌وپه‌ری شادییه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ قریشکوه‌و،
وه‌ک ئه‌وه‌ی فیلچانیڤۆف په‌یی به‌ هه‌ست و خواستیان بردی‌ت.
تا ده‌ورو به‌ری نانی شیوان، هه‌موویان له‌ناو باخه‌که‌دا پیاسه‌یان
کرد. خاتوو زاخلیبین، هه‌رچه‌نده له‌میژ بوو ده‌یویست ږوات
و پشوویه‌ک بدات، به‌لام نه‌یتوانی به‌ر به‌ خۆی بگری‌ت و
له‌گه‌ل ئه‌وان، ئه‌ویش چوو ده‌ره‌وه، به‌لام ئاقلانه چوو له‌ناو
بال‌کۆنیه‌که‌دا دانیش‌ت ږۆ ئه‌وه‌ی پشوو بدات، به‌لام یه‌ک‌سه‌ر
که‌وته وه‌نه‌وزدان. له‌ناو باخه‌که‌دا په‌یوه‌ندییه هاورپیانه‌که‌ی
نیوان فیلچانیڤۆف و که‌ه‌کان ئاراسته‌یه‌کی ئالۆزتری وه‌ر گرت،
فیلچانیڤۆف سه‌رنجی دا چه‌ند کورپه‌ لاویکی سهر به‌ فیللاکانی
تریش خۆیان گه‌یاند به‌ ئه‌مان و تیکه‌لیان بوون؛ یه‌کیکیان دیار
بوو خویندکاری زانکۆ بوو و ئه‌وه‌ی تریشیان دیار بوو که
خویندکاری دواناوه‌ندی بوو. هه‌ر خیرا ئه‌م لاوانه هه‌ریه‌که‌یان
به‌ره‌و لای دنکه‌که‌ی خۆی کشا، شتیکی ږوون بوو که له‌به‌ر
خاتری ئه‌وان هاتبوون، سییه‌مینیان، گه‌نجیکی قژبژ و زۆر
عه‌بوس بوو، ته‌مه‌نی ده‌ورو به‌ری بیست سالی‌ک ده‌بوو،
چاویلکه‌یه‌کی شینی قه‌به‌شی له‌چاو کردبوو، به‌م‌رومۆچییه‌وه
به‌خیرایی که‌وته چرپه‌چرپ له‌گه‌ل ماری نیکی‌تیشنا و نادیدا.
به‌ تووک و نه‌فره‌ته‌وه له‌ فیلچانیڤۆفی ده‌روانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی

بە ئەركى سەرشانى خۇي بزانىت، كە بەوپەرى كىنەۋە لە
 قىلچانىنۇف بىروانىت. ھەندىك لە كچەكان پىشنىارىان كىرد، كە
 باشتىرە يارىيەك بىكەن. قىلچانىنۇفۇش لىنى پىرسىن، كە خۇيان
 زىياتر چ جۆرە يارىيەك دەكەن، ئەۋانىش تىكرا بەيەكەۋە وتيان،
 كە چەند جۆرە يارىيەك دەكەن، ھەروەھا يارىي پىشكەۋىتىش،
 بەلام لە ئىۋاراندا يارىي پەندىبازى دەكەن، ياساى ئەم يارىيەش
 ئەۋەيە، كە ھەموۋان دەبىت دابىنىش و تەنھا يەك دانە نەبىت، كە
 لەسەرىيەتى پەندەكە ھەلبەيتىت، دەبىت بۇ ساتىك لە كۆمەلەكە
 دوور بىكەۋىتەۋە، پاشان ئەۋانى تىر پەندىك ھەلدەبۇزىرن - بۇ
 نمونە، "بۇ رىشى چوۋ، سىمىلىشى نايە بانى." كاتىك ئەۋەي
 دوور خرابوۋەۋە، سەرلەنۇي بانگ دەكرىتەۋە، ھەريەكىك بە
 سەرى خۇي دەبىت رىستەيەك بۇ ئەۋ كەسە بلىت، كە دىارى
 كراۋە بۇ ئەۋەي پەندەكە ھەلبەيتىت. بۇ نمونە، يەكىك لەۋ
 كەسانەي دانىشتوۋە رىستەيەك دەلىت، كە پىشتىر ئامادەي
 كىردوۋە و وشەي "رىش"ى تىدايە، بە ھەمان شىۋە كەسى
 دوۋەمىش رىستەيەك دەلىت، كە وشەي "سىمىل"ى تىدا بىت،
 ئىتر بەم شىۋەيە پىرۇسەكە بەردەۋام دەبىت، ئىتر دەبىت ئەۋ
 كەسە بە ھۇي وشەي ناۋ رىستەكانەۋە پەندەكە بدۇزىتەۋە و
 ھەلى بەيتىت.

قىلچانىنۇف وتى، "پىدەچىت يارىيەكى زۇر خۇش بىت."
 دوۋيان سى دەنگ دەستبەجى لە شوينى خۇيانەۋە
 ھاۋارىيان لى بەرز بۆۋە و وتيان، "كۆرە نەۋەللا، قۇرتىن
 يارىيە!"

كتوپىر نادىا رۋوى كىردە قىلچانىنۇف، وتى، "ھەندىك جار
 يارىي شانۇيىش دەكەين. ئەۋ درەختە ئەستۋورە دەبىنىت،

پاشان ھەر ئەو كچە بەھيواشى چرپاندى بە گويى
قيلچانينوفدا، وتى، "ئەوان ھەموويان بەتەمان پاقىل پاقلوقيچ
بكەن بە گالتەجار، بە ھەمان شيۋە توش دەبىت بەدلىيايىيەو
بەشدار ببىت لەو بەزمەدا."

يەككى تر لە كيژەكان، كە كيژىكى پرچخورمايى بوو،
پوخسارى بە ھۆي پاكەپاكى زۆرى لەبەر تيشكى خۆر شل*
ببوو، خوا خۆي نەبىت، كەس نازانىت چۆن لەپر خۆي فرى
دايە ناو قسەكانەو، تا ئەو ساتەش، قىلچانينوف چاوى پىي
نەكەوتبوو، بە دەنگىكى ھاورپىيانەو وتى، "بەراستى زۆر باش
بوو كە ئىو ھاتن، ھەموومان زۆر جاپز ببووين."

بىئوقرەيىيەكەي پاقىل پاقلوقيچ، سات لە دواي سات زياتر
و زياتر دەبوو. لەناو باخەكەدا قىلچانينوف ھاورپىيەتيەكەي
لەگەل نادىادا پتەوتر كىردبوو، نادىاش چىي تر لە ژىرەو
تەماشاي قىلچانينوفى نەدەكرد، ھەر وەك لە پىشتىدا
واي دەكرد. پىدەچوو چىي تر بە چاويكى لۆمەكەرانەو
لە قىلچانينوف نەروانىت، بەلكوو بە پرويدا پىدەكەنى و لە
خوشيدا بە قونەقون دەپۆيى، دەيزرىكاند، تەنانەت دوو دانە
جارىش بەتوندى دەستەكانى قىلچانينوفى گرت، لەرادەبەدەر
دلخۆش بوو، نادىا بەردەوام بوو لەو ھى چىي تر كەمترىن
سەرنجىكى بىبايەخىش چىيە، بە پاقىل پاقلوقيچى نەدات، وا
ھەلسوكەوتى دەكرد، كە ئەسلەن ئاگاي لەو ھىيە كە پاقىل
پاقلوقيچ لەو شويىنەدا بوونى ھىيە ياخود نا. قىلچانينوف
يەكسەر ھەستى كرد كە بى ھىچ گومانىك پىلاننىك لە دژى
پاقىل پاقلوقيچ دانراو.

* شل: سوورى كالى پتوك پتوك؛ بەلەكى سووروسپى.

نادیا و ده‌سته‌یه‌ک له کچه‌کانی تر قیلچانی‌نوڤیان برده لایه‌که‌وه، ئه‌مه له کاتی‌کدا که ده‌سته‌یه‌کی تر له کچه‌کانی تر پاڤیل پاڤلۆ‌قیچیان به پاساوی جو‌راو‌جو‌ر هه‌لفریواند و به‌ره‌و ئا‌راسته‌یه‌کی جیا‌وا‌ز‌تریان برد، به‌لام پاڤیل پاڤلۆ‌قیچ هه‌ر‌چو‌ن‌یک بی‌ت، خو‌ی له‌ده‌ستی‌ان قوتار کرد و به هه‌ر‌چی خیرایی خو‌ی هه‌یه، رای کرد بو‌ لای ئه‌وان - بو‌ لای قیلچانی‌نوڤ و نادیا، کتوپر سه‌ره رو‌وتا‌وه‌که‌ی خسته نیوانیانه‌وه و به کونج‌کا‌وییه‌کی ته‌وا‌وه‌وه گو‌یی بو‌ قسه‌کانیان شل کرد، تا بزانی‌ت چی ده‌لین. چیی تر نه‌یده‌توانی به‌سه‌ر خویدا زال بی‌ت، سا‌وی‌له‌که‌یی‌یه‌که‌ی و هه‌لسو‌که‌وته‌کانی گه‌یشته‌بو‌وه ئاستیک، که هه‌ندی‌ک جار به‌ته‌وا‌وی جی‌گه‌ی سه‌رنج بو‌و. پاڤیل پاڤلۆ‌قیچ هه‌ر‌چه‌ند زیاد له جاری‌ک ته‌قه‌ل‌لای ئه‌وه‌ی دا یه‌ک جاری تریش سه‌رنجی قیلچانی‌نوڤ به‌لای کاترینا فیدۆ‌سی‌قنا راب‌کیش‌یت، به‌لام بی‌سو‌ود بو‌و. هه‌نو‌و‌که کاترینا‌ش په‌یی به‌وه برد‌بو‌و، که قیلچانی‌نوڤ له‌به‌ر خاتری ئه‌و نه‌هات‌وو‌ه، به‌ل‌کو‌و زیاتر د‌لی به نادیا ده‌کر‌یت‌ه‌وه، به‌لام هه‌سته‌کانی، هه‌ر وه‌ک هه‌مو‌و کاته‌کانی تر، پر بو‌و له جوانی، سه‌رشار بو‌و له شادی. پیده‌چوو زو‌ر به‌ساده‌یی ته‌نها د‌لی به ئه‌وه خو‌ش بی‌ت، که شان‌به‌شان له‌نیوانیاندا ری ده‌کات، هه‌روه‌ها گو‌ی له‌و قسانه ده‌گر‌یت، که می‌وانه نو‌ییه‌که‌یان ده‌یان‌ل‌یت، ئه‌و دام‌اوه هینده که‌سی‌کی قسه‌زانیش نه‌بو‌و بتوان‌یت به زیره‌کیی خو‌ی به‌شداریی گه‌تو‌گو‌که‌شیان بکات.

قیلچانی‌نوڤ به ده‌نگ‌یکی نزم به نادیا‌ی وت، "کاترینای خوش‌کت چه‌ند کچی‌کی خو‌ین‌شیرین و له‌به‌رد‌لانه!"

ناديا به جوشوخرۆشهوه وهلامى دايهوه، "كاتيا! هيچ كهسيك هيندهى ئهوه ميهرهبان نيه. ئهوه وينهى فريشتهيه بۆ ههموومان. له خۆشهويستيدا دهپهرستم."

دواجار له كاتزمير پينجدا خوانى شيوان دانرا، ئاشكرا بوو كه خوانهكه ساده و ئاسايى نهبوو، بهلكوو لهبهر خاترى ميوانهكان پارهيەكى باشيان بۆ خوانهكه بهخهرج دابوو. لهسهر ميژهكه جگه لهوه خۆراكه ئاساييهيه به شيوهيهكى باو پۆژانه دهخوريّت، دوو-سى جۆر خۆراكى تريش دانرابوو، يهكيك لهوه جۆره خواردنانه هينده سهير بوو، كه كهسيان تهنانهت نهيدهتوانى ناويكى بۆ بدۆزيتوهوه. جگه لهوه مهيه ئاساييهيه پۆژانه دهيانخواردوهوه، بوتليك شهرايى تۆكەيش* لهسهر ميژهكه دانرابوو، شتيكى ئاشكرا بوو كه لهبهر دلى ميوانهكان كرددرابوو له كۆتايى خوانهكهشدا، كه نهدهزانرا به چ هۆكارىك، شهپانياشيان هينا. زاخليبيني پير پهرداخىكى زۆر گهورهى ههگرتوو، به شيوهيهكى زۆر نائاسايى سهرمهست ببوو، ئاماده بوو به ههرشتيك كه له زارى قيلچانينوڤ بيته دهري، به كامى دلى خوى پييكهنيّت.

له كۆتاييدا پاڤيل پاڤلوڤيچ جلهوى خوى لهدهست دا. ههستى چاوليكهري لهناكاو واى لى كرد ئهميش به ههمان شيوه دهست بكات به نوكتهكردن، لهوسهري ميژهكهوه، لهوه شويتهدا كه لهتهنيشت خاتوو زاخليبينييهوه داناشتبوو، لهناكاو قاقاي پييكهنيكى بهرز لهلايهن كچه خوينشيريانهكانهوه بهرز بۆوه.

* تۆكهى: جۆره ترييهكى شيريني دهنكزله دهكريّت به شهراپ، له ناوچهى تۆكهى له ههنگاريا دهپۆيت شهراپهكەشى شهراپيكي شيرينه و هههلهم جۆره ترييه دروست دهكريّت.

چوار بۆ پینچ کچ له کچه کانی زاخلیبینین بهیه که وه هاواریان کرد، "بابه، بابه، پاڤیل پاڤلۆڤیچیش به هه مان شیوه نوکتهیه کی کرد! ئه وه ده لیت که ئیمه خاتوونگه لیکن دلی هه مووان خاپوور ده کهین..."

زاخلیبینینی پیر به هیمنیه وه، له کاتی کدا به زهرده خه نه وه پرووی کرد بووه پاڤیل پاڤلۆڤیچ وهک ئه وهی پشتگیری بکات و خوی ئاماده بکات بۆ نوکته کهی پاڤیل پاڤلۆڤیچ، وه لامی دایه وه، "ئی، ئی! که واته ئه ویش به هه مان شیوه ده زانیته نوکته بکات! پیم بلین بزانی نوکته کهی چی بوو؟" "ئه وه وتی که "ئیمه خاتوونگه لیکن، دلی هه مووان خاپوور ده کهین."

"به-به لئ، زۆر باشه، ئه ی دواتر؟"

پیره پیاو له هیچ تینه گه یشت، به لام له گه ل ئه وه شدا، زیاتر زهرده خه نه ی ده کرد و هه ر چاوه روانیش بوو. "ئوؤوی بابه له ده ست تۆ، چه ند مروڤیکی ماندوو که ریت! بۆچی تینا گه یته، یه که م خاتوون پاشان خاپوور؛ ئی خاتوون له سه ر کیشی خاپوور، خاتوونه کان، ئه وانه ن که هه مووان خاپوور ده کهین..."

پیره پیاو به سه رسامی و به ده نگییکی له سه رخۆ وتی، "ئه-ها! ئمممم، به لئ، هیوادارم جاری داهاوو نوکته یه کی به هیژتر بکات!"

پاشان پیره پیاو که وای وت، دای له قاقای پیکه نین. ماری نیکی تیشنا به ته وه وه و به ده نگییکی به رز وتی، "پاڤیل پاڤلۆڤیچ، نا کریت له یه ک کاتدا هه رچی به هه ریه تیتدا بیت." پاشان ماری نیکی تیشنا قیژاندی و له سه ر کورسییه که ی

بازى دا، "كوره ئەى ھاوار، فرياي بكهون! وا بزانم درك
پهرييه قورگى."

يهكسەر بوو به ھەراوھوريا، ئەمە رېك ئەو شتە بوو،
كە ماری نيكيتيشنا خوازيارى بوو. لە راستيدا پاقيل پاقلوڤيچ
تەنھا پەرداخىكى پر لە ەرهقى بەپەلە خواردبوو، ئەمەش
تەنھا بۆ ئەو ەى تەريقبوونەو ەكەى بشاريتەو، بەلام ماری
نيكيتيشنا كەوتبوو سويندخواردن و جاردان، كە ئەو ەى ئەو
بە ھەردوو چاوى خۆى بينيبووى، دركى ماسى بوو، زۆر
جاريش خەلكى بە ھۆى ئەو ەو گيان لەدەست دەدەن.
يهكك قيزاندى، "بكيشن بە پشتيدا!"

پيرەپياویش جەختى لەو قسەيه كردهو و بە دەنگى بەرز
ھاواری كرد، "راست دەكات، ئەمە باشتري چارەسەرە!"
خۆبەخشەكان بەپەرۆشەو خويان ئامادە كرد بۆ ھەستان
بەم كارە؛ ماری نيكيتيشنا و كچە قژخورماييەكە "كە ئەویش
بانگهيشت كرابوو بۆ خواردنى نانى شيوان،" دواجار خودى
دايەش، كە بە شيو ەيەكى سامناك زەندەقى چووبوو، ھەمووان
دەيانويست بكيشن بە پشتى پاقيل پاقلوڤيچدا. پاقيل پاقلوڤيچ
بەپەلە خۆى لە ميژەكە دوور خستەو، ھەولى دا خۆى
لەدەستيان قوتار بكات بۆ ماو ەى يەك خولەكى تەواو ھەولى
ئەو ەى لەگەلدا دان، تا تتيان بگەيەنيت كە ھۆكارى كۆكەكەى
بە ھۆى ئەو ەو بوو، كە زۆر بەپەلە ەرهقەكەى خواردو ەو
و ئەمەش بۆتە ھۆكارى كۆكەكەى و بەم زووانەش ئەگەر
وازی لى بهينن، كۆكەكەى خۆبەخۆ كۆتايى ديت، ئيتەر ھەمووان
بۆيان دەر كەوت، كە ھەموو ئەمانە فيل و مەكربازيى ماری
نيكيتيشنا بوو.

“بەراستی کچیکی مەکر بازیت...!”

خاتوو زاخلیبینین ویستی ئەم قسەیه بە شیوەیهکی سەر زەنشتەکرانە بە ماری نیکی تیشنا بلێت، بەلام نەیتوانی قسەکانی تەواو بکات، لەپەر بە شیوەیهکی شیتانە دای لە قاقای پیکەنین، کە زۆر بە دەگمەنیش نەبوایە، ھەرگیز بەو شیوەیه پینەدەکەنی، ئەم پیکەنینە، بە جۆریک لە جۆرەکان، بەتەواوی ھەستی ورووژاندبوو.

دوای نانی شیوان، ھەموویان بۆ قاوەخواردنەوێ چوونە بەلکۆنییەکە. زاخلیبینینی پیر لە کاتی کدا بەو پەری دڵخۆشییەوێ لەناو باخەکەیدا دەروانی بەھیمی دلی چووبوو بە جوانییی سڕوشتدا، بەھیمی وتی، “ئەم رۆژانەی کە ھەمانە، چەند جوان و دڵگیرن، تەنھا ئەگەر کەمێک بارانیش ببارییایە، ئەوا زۆر دڵگیرتر دەبوو.”

لە کاتی کدا ھەستا و دەویست بچیتە دەرەوێ، بە شیوەیهکی ھاوڕیانی بەھیواشی دەستیکی کیشا بە شانی پاڤیل پاڤلۆڤیچدا و ئەمەشی خستە سەر قسەکانی، “جەوی خۆتان وەر بگرن و شادی بکەن، هیوای کاتیکی خۆشتان بۆ دەخوایم، لەپەنای خودادا بن! ھەروەھا تۆش، پاڤیل پاڤلۆڤیچ، بە ھەمان شیوە، ئارەزووی کاتیکی خۆشت بۆ دەخوایم.”

کاتی کە سەرلەنوێ ھەمووان جاریکی تر چوونەوێ دەرەوێ بۆ ناو باخەکە، کتوپر پاڤیل پاڤلۆڤیچ بەھەلەداوان بەرەو لای ڤیلچانینۆڤ غاری دا و قۆلی گرت و بیئارامانە بەھیواشی چرپاندی، “دەقەیهک رابووستە!”

پاشان ھەردووکیان چوونە پەنایەکی چۆلەوێ و پاڤیل پاڤلۆڤیچ بەلەپەتیوێ، بەو پەری توورەیییەوێ، لە کاتی کدا قۆلی

ڧىلچانىنۇڧى بەتوندى گرتبوو، چرپاندى، ”نەخىر، ئەم جارەيان دەبىت بمبوورىت، نەخىر، ئەم جارەيان ھەرگىز كۆل نادەم...” ڧىلچانىنۇڧ، كە لە سەرسامىدا چاۋەكانى ئەبلەق ببوون، پرسىي، ”چى؟ چى؟“

پاڧىل پاڧلۇڧىچ بى ئەۋەى بتوانىت ھىچ قسەيەك بكات، چاۋى برىبوۋە ڧىلچانىنۇڧ، لىۋەكانى دەلەرزىن، بەتوۋرەيىيەۋە زەردەخەنەى دەكرد.

لە دوورەۋە دەنگى ھاۋارکردنى بىئۇقرانەى كچەكانيان ھاتە بەرگوى، كە ھاۋاريان دەكرد، ”بۇ كوى رۇشتن؟ لەكوين؟ ھەموو شتىك ئامادەيە!“

ڧىلچانىنۇڧ شانەكانى ھەلتەكاند و گەرايەۋە بۇ لای دەستەكە. پاڧىل پاڧلۇڧىچىش بە ھەمان شىۋە بەدۋاى ڧىلچانىنۇڧدا راي كرد.

مارى نىكىتىشنا بە ڧىلچانىنۇڧى وت، ”گرىۋ دەكەم داۋاى دەسەسرى لى كرددوويت، جارەكەى ترىش لەبىرى چوۋبوو دەسەسر لەگەل خوى ھەلبگرىت.“

كچى پىنچەمى زاخلىبينىن خوى ڧرى دايە ناو مەسەلەكەۋە و وتى، ”ھەمىشە لەبىرى دەچىت لەگەل خۇيدا ھەلى بگرىت!“ ھەندىك دەنگ ھاۋاريان لى بەرزبۋو، ”دەسەسرەكەى لەبىر چوۋە، پاڧىل پاڧلۇڧىچ دەسەسرەكەى لەبىر چوۋە، دايە، پاڧىل پاڧلۇڧىچ دەسەسرە گىرفانىيەكەى لەبىر چوۋە، دايە، پاڧىل پاڧلۇڧىچ دىسانەۋە توۋشى ھەلامەت بۆتەۋە!“

خاتوو زاخلىبينىن بە دەنگىكى ھىۋاش و ميوزىكى وتى، ”ئەى باشە بۇچى زووتر قسەى نەكرد! چىيە پاڧىل پاڧلۇڧىچ، ئەلى شەرم دەكەيت! ھىچ شتىك ۋەك سەرمابوون ترسناك

نییه، ناکریت پشتگوی بخریت، به‌لام خه‌مت نه‌بیت هه‌ر ئیستا ده‌سه‌سرپکت بو ئه‌نیرم.

کاتیک ویستی بروات و ده‌سه‌سرپکه بهینیت، گه‌لیک خوشحال بوو به‌وه‌ی بیانوویه‌کی ده‌ست که‌وتوو تا بگه‌ریته‌وه بو مال‌ه‌وه، به‌ده‌م ریگه‌وه ئه‌مه‌شی بو قسه‌کانی زیاد کرد، "باشه مه‌سه‌له چیه هه‌میشه تووشی هه‌لامه‌ت ده‌بیت؟"

پاڤیل پاڤلوقیچ هاواری کرد به‌شوین خاتوو زاخلیبینیدا، "دوو دانه ده‌سه‌سرپ پییه، هه‌روه‌ها هه‌لامه‌تیشم نییه!"

به‌لام پیده‌چوو خاتوون گویی لی نه‌بووبیت، دوا‌ی توزیک، له‌کاتیکدا پاڤیل پاڤلوقیچ به‌هیواشی خو‌ی گه‌یاند‌ه‌وه به‌ئوانی تر، هه‌ولی ئه‌دا خو‌ی له‌قیلچانینوڤ و نادیا زیاتر نزیک بکاته‌وه، خزمه‌تکاریکی ئافره‌تیش به‌هه‌له‌داوان و هه‌ناسه‌برکی خو‌ی گه‌یاندنی و له‌گه‌ل خوشیدا ده‌سه‌سرپکه‌ی بو هینابوو. کچه‌کان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه هاواریان کرد، "په‌ندبازی، گه‌مه‌ی په‌ندبازی!"

وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی روودانی شتیکی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر بن له‌گه‌مه‌ی په‌ندبازی.

جیگه‌یه‌کی گونجاویان دۆزییه‌وه و له‌سه‌ر کورسییه‌کانیان لی‌ی دانیشن، یه‌که‌م که‌س ماری نیکی‌تیشنا ده‌ستنیشان کرا بو ئه‌وه‌ی په‌نده‌کان هه‌لبه‌ینیت، بو‌یه داوایان لی کرد تا پی‌ی بکریت، له‌ده‌سته‌که‌ دوور بکه‌ویت‌ه‌وه و گویش نه‌گریت، له‌ئاماده‌نه‌بوونی ماریدا په‌ندیکیان هه‌لبژارد و هه‌روه‌ها وشه‌کانیشیان له‌نیوان خویاندا دابه‌ش کرد.

ماری نیکی‌تیشنا گه‌پایه‌وه و یه‌کسه‌ر په‌نده‌که‌شی هه‌له‌ینا. په‌نده‌که‌ش ئه‌مه‌ بوو، "کاری نیوه‌ناچل، نه‌کردنی باشت‌ره."

له دواى مارى نيكييتشنا، نورهى ئه و لاوه قزبژه بوو
كه چاويلكه يه كى قه بهى شينى له چاودا بوو، له گه ل ئه مدا
خوپاريزى زياتريان به كار هينا - داوايان له م كرد بچيته
ژير كه پرده كه و پرووش بكا ته په رژينى باخه كه. كورپه لاي
به وپه پى په ستييه وه، كه وا هه ستي ده كرد سووك كراوه،
هه موو ئه و فه رمانانه ي جيبه جى كرد كه لييان داوا كرد بوو،
وا دهر ده كه وهت هه ست بكا ت له پرووى ئه خلاقييه وه ئه تكي
نامووسيان كرديت. كاتي ك بانگيان كرده وه، نه يتوانى هيچ
هه لبه يني ت، به وردى چاوى برپيو وه ياريزانه كان، زياتر له دوو
جار گويى له و شتانه گرت، كه ئه وان پييان وت، كاتي كى زورى
به بير كردنه وه وه تپه پراند، زور په ست بوو، چونكه هيچى
نه زانى. ئه وانيش ته ريقيان كرده وه.

په نده كه ئه مه بوو، "نويز كردن بو خدا و خزمه ت كردنى
تزار هيچيان بى پاداشت نابيت."

كورپى لاي له كاتي كدا ده گه رايه وه بو شوينه كه ي خوى،
كه ليك تووره بوو، به رق و تووره ييه وه قيراندى، "به راستى
په نديكى هيچوپوچ بوو!"

هه نديك دهنگ هاواريان كرد، "ئاه ئه مه چه ند بيزار كه ره!"
فيلچانينو فيش نورهى هات و دوور كه وته وه، ته نانه ت ئه م
زور زياتريش دوور كه وته وه، به لام ئه ويش هه ر به هه مان
شيوه، سه ركه وتوو نه بوو له پيدانى وه لامى دروست.

دهنگي كى زياتر به رز بووه، "ئاه ئه مه چه ند بيزار كه ره!"
ناديا وتى، "زور باشه، ئيستا نورهى منه، من ده چمه
ده ره وه."

هه موويان زور خرؤشابوون، به جاريك هاواريان كرد،

”نەخیر، نەخیر، ڕی بده با پاقیل پاقلۆڤیچ بچیتە دەرەو،
نۆرە ی پاقیل پاقلۆڤیچە.“

پاقیل پاقلۆڤیچیان بەرەو لای دوورترین سووچی پەرژینی
باخە کە ڕیبەری کرد، دەبوو بە پیو پووبەرووی پەرژینە کە
رەبوەستیت، لەبەر ئەوێ تەماشای چواردەوری نەکات، کچە
قژخورمایییە کە یان لەگەڵدا ناردبوو، تا چاودێری بکات. پاقیل
پاقلۆڤیچ سەرلەنوێ متمانە بەخۆبوونەوێ کە ی بۆ گەرەبوو،
تا رادەیه کیش شادمانییە کەشی گەرەبوو، سووریش بوو
لەسەر ئەوێ ئەرکە کە ی بەخێرای و بەوپەری ڕیکوپیکییەو
ئەنجام بدات، چاوی بریبوو پەرژینە کە و زاتی ئەوێ
نەدەکرد ئاو بەداتەو. کچە قژخورمایییە کە لە دووری بیست
هەنگاوێک لە پشت پاقیل پاقلۆڤیچەو رەوێستابوو، پاسەوانی
لی دەکرد، بەلام زیاتر لە یاریزانەکانی ترەوێ نزیکتر بوو،
کە لە ژێر ساباتە کە دا بوون، بە جۆریک لە خوشحالییەو
ئامارە ی لەگەڵدا دەگۆڕینەو، شتیکی پوون بوو کە هەموویان
بەوپەری شەیدایییەو چاوەروانی پوودانی شتیکی بوون،
شتیک کە هەمووان چاوەروانی پوودانی بوون. لەناکاو کچە
قژخورمایییە کە دەستەکانی وەک ئامارە بەرەو یاریزانەکانی
ژێر ساباتە کە جوولاند، دەستبەجی هەمووان لە شوینی خۆیان
راست بوونەو و هیندە بەخێرای رایان کرد، خەریک بوو ملی
خۆیان بشکینن.

نزیکی دوانزە دانە لە کچەکان لە ترسی رانەکردنە کە ی
قێلچانی نوێ بەسرتوختەو چرپاندیان، ”رەبکە، رەبکە، دە ی
تۆش رەبکە!“

قێلچانی نوێ، کە بەخێرای شوینیان کەوتبوو، لی پرسی،

“چی بووه؟ چی پرووی داوه؟”

“ششششش، هاوار مه که! لی بگه ری با ئه و بوخوی به پیوه
له وی بمینیتته وه و به دیار په رژینه که وه ئه بله ق بییت، ئیمه ش
هموو مان تی ده ته قینین. ببینه، ئه ها، ته نانه ت ناستیاش
راده کات.”

کچه قزخورماییه که، ناستیا، به تالوکه غاری ددها، به
شیوهیه که دهسته کانی راده وه شاند، وهک ئه وهی شتیکی
له راده به در نائاسایی پرووی دابییت. دواچار هموو یان گه یشتنه
لاکه ی تری باخه که، گه یشتنه ئه و شوینه ی ئه سته که ی لی
بوو و که وتبووه کو تاییی باخه که.

کاتیکی فیلچانیوڤ گه یشته ئه وی، بینیی کاترینا فیدوسیڤنا
به توندی خه ریکی مشتومره له گه ل ئه وانی تردها، به تاییه تی
له گه ل نادیا و ماری نیکیتیشنا.

نادیا له کاتیکی ماچی کاترینای ده کرد، وتی، “کاتیا گیان،
نازیه که م، تکایه تووره مه به!”

“زور باشه، هیچ به دایک نالیم، به لام من ده پرۆم، له بهر
ئه وهی ئه مه کاریکی زور ناشایسته یه له گه ل ئه و پیاوه ی
ده که ن. ئه بییت ئیستا ئه و پیاوه داماره له لای په رژینه که هه ست
به چی بکات!”

کاتیکی وای وت، لییان جیا بووه و پویشته، هه ر به راستی
کاتیا به زه ییی پیدا ده هاته وه، به لام ئه وانی تر هه ر وهک پیشتر
چون بوون، هه ر به و شیوه یه مانه وه، بییه زه یی و دلره ق، پاشان
هموو یان به پیداگری و پرووگرژییه وه داوایان له فیلچانیوڤ
کرد، که کاتیکی پاڤیل پاڤلوڤیچ گه رایه وه، هیچ سه رنجی نه دات
و واخوی ده ر بخات، وهک ئه وهی هیچ شتیکی پرووی نه دابییت.

کچه قژخورماییه که به‌شاگه‌شکه‌یییه وه هاواری کرد،
”وه‌رن با هه‌موومان یاری پی‌شبرکی بکه‌ین!“
نزیکه‌ی چاره‌که‌کاتژمیریکی پی‌چوو، تا پاڤیل پاڤلۆڤیچ
جاریکی تر خۆی گه‌یاند هه‌ به‌کۆمه‌له‌که. گومانی تیدا نه‌بوو،
که دوو له‌سه‌ر سیی ئه‌و کاته‌ پوو به‌پرووی په‌رژینه‌که به‌پیوه،
وه‌ک بت وه‌ستابوو. یارییه‌که له‌وپه‌ری جموجوولدا بوو، هه‌موو
شتیک به‌باشی تیده‌په‌ری. هه‌مووان به‌وپه‌ری که‌یفخۆشییه‌وه
ده‌یانقیژاند.

پاڤیل پاڤلۆڤیچ له‌توو‌په‌یدا ئاگری لی ده‌باری، هه‌ر که
گه‌یشه‌جی، ده‌سته‌جی خۆی گه‌یاند لای ڤیلچانیڤۆف و
سه‌رله‌نوی قۆلی راکیشا، وتی، ”نیوده‌قه به‌یارمه‌تیت!“
”ئه‌ی هاوار... دیسانه‌وه به‌م نیوده‌قانه‌ چیت له‌گیانی من
ده‌ویت!“

جاریکی تریش له‌پشتیه‌وه هاواریان کرد، ”دیسانه‌وه داوای
ده‌سه‌س‌ر ده‌کات!“

پاڤیل پاڤلۆڤیچ، که له‌توو‌په‌یدا دانه‌جیره‌ی پی‌که‌وتبوو،
وتی، ”هه‌بیّت و نه‌بیّت، ئه‌مه‌ی ئه‌مجاره‌ ئیشی جه‌نابت بووه،
هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ژیر سه‌ری تۆدایه‌...“

ڤیلچانیڤۆف خیرا په‌رییه‌ ناو قسه‌کانیه‌وه و زۆر به‌هیمنی
ئامۆژگاری کرد و داوای لی کرد ئاسایی هه‌لسوکه‌وت بکات و
توو‌په‌ نه‌بیّت، ئه‌گینا ئه‌وان زیاتر سه‌ر ده‌خه‌نه‌ سه‌ری. ”ئه‌وان
بۆیه سه‌ر ده‌خه‌نه‌ سه‌رت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌کاتی‌کدا ئه‌وان
هه‌موویان جه‌وی خۆیان وه‌ر گرتوووه و شادی ده‌که‌ن، که‌چی
جه‌نابیشت ده‌موچاوت ترشاندوووه به‌سه‌ر یه‌کدا!“ ئه‌وه‌ی بووه
مایه‌ی سه‌رسامیی ڤیلچانیڤۆف، ئه‌وه بوو که ئامۆژگارییه‌کانی

به شیوه‌یه‌کی زور کاریگر کاری له پاڤیل پاڤلوقیچ کرد،
یه‌کسەر توورپه‌بوونه‌که‌ی دامرکایه‌وه، له راستیدا به هه‌ستیکی
تۆبه‌کارانه و په‌شیمانانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست به خه‌تا
بکات، سه‌رله‌نوی خوی له‌گه‌ل کۆمه‌له‌که‌دا یه‌ک خسته‌وه و
ملکه‌چانه به‌شداری یارییه‌که‌ی کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک
به‌ته‌نیا به‌جیان هه‌شتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی حه‌قی بۆ بکه‌نه‌وه،
کچه‌کان به‌نه‌رمونیانی له‌گه‌لیدا جوولانه‌وه، به‌ شیوه‌یه‌ک
یاریان له‌گه‌لدا ده‌کرد، هه‌ر وه‌ک ئه‌وانی دیکه، به‌بی‌جیاوازی،
پیش ئه‌وه‌ی نیوکاتژمیریک تیپه‌ر بییت، سه‌رله‌نوی رۆحیکی
نوی هاته‌وه به‌به‌ردا و شادیی بۆ گه‌رايه‌وه. له ته‌واوی
یارییه‌که‌دا ئه‌گه‌ر بیویستایه یه‌کیک هه‌لبه‌ژیریت و بیکات به
هاوبه‌شی خوی، ئه‌وه هه‌میشه کچه قژخورماییه غه‌یانه‌که‌ی
هه‌لده‌بژارد، یاخود یه‌کیک له کچه‌کانی زاخلیبینی هه‌لده‌بژارد.
به‌لام ئه‌وه‌ی که هه‌شتاش له هه‌موو شتیک زیاتر قیلچانیئو‌قی
حه‌په‌ساندبوو، تیبینی ئه‌وه‌ی کرد، که پاڤیل پاڤلوقیچ زاتی
ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد قسه له‌گه‌ل نادیا‌دا بکات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی
به‌رده‌وام به ده‌وروخولیشیدا‌ده‌هات و ده‌چوو. هه‌رچۆنیک
بییت، پیده‌چوو پاڤیل پاڤلوقیچ خوی ئه‌وه‌ی قبول بووبییت، که
ئاوا له‌لایه‌ن نادیاوه پشتگوی خراوه و به‌چاویکی سووکیش
لیی ده‌روانییت، ئه‌میش وا ره‌فتاری ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی شته‌که
زور سروشتیه و ئه‌سله‌ن کیشه‌ش نییه! به‌لام له‌کۆتایی
یارییه‌که‌دا، به‌زمیکی تریشیان به‌سه‌ریدا هینا.

یارییه‌که یاری چاوشارکی بوو. به‌لام هه‌رچۆنیک بییت،
ئه‌و که‌سه‌ی خوی حه‌شار ده‌دا، رینگه‌پیدراو بوو شوینه‌که‌ی
خوی بگۆریت و له هه‌رشوینیکی باخه‌که پنی خوش بووایه،

دەیتوانی خۆی تیدا ھەشار بدات. لە کاتیکدا پاڤیل پاڤلۆڤیچ
لەناو بیڤشەلانیکی چردا بەباشی خۆی ڤاردبوو، کەچی
لەپەر بیرۆکەیی ئەو ھەت بە خەیاڵیدا، کە لەو بیڤشەلانی بیڤتە
دەرەو ھە و بەرەو ناو خانوو کە تی بتهقینیت. دەنگی ئەو ھە
بەرز بوو، کە بینراو، بەلام بەدزییەو ھە و بەخیرایی بە
پلیکانەکاندا سەر کەوتە سەرەو ھە بو نھۆمی یەکەم، شوینیکی
لەتەنیشت بوڤییەکەو ھە پی دەزانی، کە دەیتوانی لەویدا خۆی
ھەشار بدات. بەلام کچە قژخورمایییە کە شوینی کەوتبوو،
بەدزییەو ھە لەسەر نووکی پەنجە چوو بەردەم دەرگا کە و
بەھیواشی دەرگا کەیی لەسەر کلیل دا. دەستبەجی ھەموویان
دەستیان لە یاریکردن ھەلگرت، ھەر وەک پیشتیش وایان
کرد، پاشان ھەموویان رایان کرد بو ئەو لایەیی تری باخەکە،
کە ئەستیلەکەیی لی بوو و دەکەوتە ئەوسەری باخەکەو ھە. دە
خولەک دواتر، پاڤیل پاڤلۆڤیچ بوی دەر کەوت کە ھیچکەس
بە شوینیدا ناگەریت. بەدزییەو ھە لە پەنجەرەکەو ھە تەماشایەکی
دەرەو ھە کرد، بەلام چاوی بە کەس نەکەوت. نەیشیدەویرا
بانگ لە کەس بکات، چونکە لەو ھە دەرترسا دایک و باوک لە
خەو رابن؛ خزمەتکارەکانیش بەتوندی لییان قەدەغە کرابوو
کە بە ھیچ شیوہیەک وەلامی بانگکردنەکانی پاڤیل پاڤلۆڤیچ
بدەنەو ھە، یاخود بچن بو لای. ئەگەر کاترینا فیدۆسیڤنای لی
بوايە، پیڤەچوو دەرگا کەیی لی بکردایەتەو ھە، بەلام ئەو کاتەیی
گەرانبوو ھە بو ژوورەکەیی خۆی و لەسەر جینگەکەیی راکشابوو
تا سەر خەویک بشکینیت، بەلام بە شیوہیەکی زۆر نائاسایی لە
قوولاییی خەودا رۆ چووبوو. بەم شیوہیە بو ماو ھەیی یەک دانە
کاتژمیری ریک لەویدا ھەپس بوو.

پاشان وردەوردە كچەكان دوو-دوو و سى-سى دەر
دەكەوتن و وەك ئەوہى بەرىكەوت بەو شوینەدا تىپەر
بووبىتن، دەیانوت، "پاقىل پاقلۇقىچ بۆچى نایەیتە دەرەوہ بۆ
لامان؟ ئۇيى، وەرە جەوىكى زۆر خوشمان دەيىت! بەتەماين
شانو بکەين. ئەلىكسى ئىقانۇقىچ بەتەمايە رۆلى پالەوانى لاو
بىيىت.

هەندىكى تر كە لەويوہ تىپەر دەبوون، دەیانوت، "پاقىل
پاقلۇقىچ، بۆچى نایەیت بەشداريمان لەگەل بکەيت، تۆ تەنھا
كەسیت هەمیشە لەپر خۆت ون دەكەيت!"

"ديسانەوہ كىيە كە هەمیشە لەپر خۆى ون دەكات؟"

كتوپر گوييان لەم قسەيەى خاتوو زاخلىبينين بوو، هيندە
نەدەبوو لە خەو هەستابوو، دەيوست بچىتە ناو باخەكە بۆ
ئەوہى خەو بەرى بدات و تەماشای ياريکردنى مندالەكان
بكات، هەتا چاييەكە دەم دەكىشىت و ئامادە دەيىت.

"تەماشای ئىرە بکەن، پاقىل پاقلۇقىچ لىرەيە!"

كچەكان وایان بە خاتوو زاخلىبينين وت، پەنجەيان ئاراستەى
پەنجەرەكە کردبوو، كە پوخسارى زەردەهەلگەراو و توورەى
پاقىل پاقلۇقىچ دەبينرا، كە بە زەردەخەنەيەكى خواروخىچەوہ
لە دەرەوہى دەروانى.

دایە لە کاتىکدا لە سەرسامیدا سەرى رادەوہشانە، وتى،
"باشە پىم نالىيت چ خوشىيەك لەوہدایە، كە لەويىدا بۆخۆت
بەتەنيا دانىشىت، لە کاتىکدا هەمووان خەرىكى شادىکردن و
رابواردنن!"

لەو ماوہيەى تىپەرى، قىلچانىنۆف شەرەفمەند بوو بە
بەدەستەيتانى متمانەى ناديا، نادياش دەرەتەى ئەوہى بۆ

رەخسا، تا ئیلچانینۆڤ لەو تیبگە یەنیت کە مەبەستی لەو چى بوو کە وتبووی "لەبەر شتیک خۆشحال بوو، کە ھاتوو بۆ لایان." گفتوگۆکەیان لە ڕێگە یەکی چەپەک، لەناو باخەکەدا ئەنجام دا. ماری نیکیتیشنا ھەر بەئەنقەست ئیلچانینۆڤى بانگ کردبوو بۆ لای نادیا، کاتیک بینبووی خەریکە لە یاریکردن بەتەواوی جاپز دەبیت، ھەر بۆیە لەو ڕێگە چەپەکە لەگەڵ نادیا دا بەتەنیا جیى ھێشتبوون.

نادیا بەو پەری بویری و زمانلوسیەو، بەخیرایی وتی، "زۆر بەتەواوی لەو دُنیا بووم، کە تۆ ھێندە ھاوڕێیەکی گیانی بەگیانی پاقیل پاڤلۆڤیچ نیت، بەو شیوەیە نەبوو کە ئەو خۆی پێو فەش دەکردووە. من لەو برۆایەدام کە ئێو تەنھا کەس بن، کە بتوانم پشەتی پێ ببەستم و داوی خەزەتیکى مەزنتان لى بکەم، کە بتوانن بۆم بەجى بهێنن." سەندوڤچەکەى لە گیرفانى دەر ھێنا. "من بەو پەری سوپاسگوزاری و ڕێزەو داواتان لى دەکەم ڕاستەوخۆ ئەمە بگەڕێننەو بۆ پاقیل پاڤلۆڤیچ، چونکە ھەتا لە ژياندا بم، ڕەنگە جاريکی تر قەسەى لەگەڵدا نەکەمەو. ئەتوانیت لە زمانى منەو پێى ڕابگەيەنیت، کە ھەرگیز جاريکی تر بویری ئەو نەداتە بەر خۆى دیاری و شتم بۆ بهێنیت. ئەو ھى تریش کە دەمینیتەو، ھەول ئەدەم لە ڕێگەى کەسانی ترەو پێى بگەيەنم. ئایا ئەتوانن گەورەیی بنوێنن و ئەو داوایەى لىم خواستن بۆم جیبهجى بکەن؟"

ئیلچانینۆڤ خەریک بوو ھاوار بکات، دەستەکانى دوور خستەو، وتی، "بیکە بە خاتری خوا، داوی شتى وام لى مەکە!"

"چى؟ داوات لى نەکەم؟"

نادیا بە شیوەیەکی لەرا دەبەدەر تووشى سەر سوورمان

بوو له په تکرږنه وه که ی فیلچانینوډ و چاوه کانی زهق زهق
بریبووه ناو چاوانی به شیوه یه ک دلی پر ببوو، که قسه که ی
کرد، دهنگی له رزه ی تی که وتبوو، له ودها بوو بدات له پرمه ی
گریان.

فیلچانینوډ دهستی کرد به پیکه نین، پاشان وتی، "مه به ستم
ئه وه نییه... پیویسته زوریش خوشحال بم... به لام راستیه که ی،
خوشم هه ندیک حساب و کتابم له گه لیدا هه یه، ده بیټ له گه لیدا
یه کلایی بکه مه وه..."

نادیا خیرا په رییه ناو قسه کانی وه و به به سوزی وتی،
"ده مزانی ئیوه هاوړی ئه و نین و ئه ویش دروی ده کرد!
با پیټ بلیم، هه رگیز شووی پی ناکه م، هه رگیز! به لام له وه
تیناگه م چون توانیویه تی پرکیشی ئه وه بکات... ته نها پیویسته
له سهرت ئه و دیارییه قیزه ونه ی بو بگیریته وه، خو ئه گهر وا
نه که یت، ئیتر نازانم ده بیټ چی بکه م؟ من زور مه به ستمه، زور
مه به ستمه به تاییه تی هه ر ئه مړو ئه و دیارییه ی بو بگیرمه وه،
رپک له هه مان ئه و پوژه ی به ناچاری لیم وهر گرتووه، هه ر
له هه مان پوژدا بو ی بگیرمه وه. په نگه به م شیوه یه هه رچی
هیوایه ک له سهر من بنیاتی ناوه، هه مووی خاپوور بیټ، ئه گهر
پرکیشی ئه وه شی کرد له لای بابم سکالام له ده ست بکات،
ئه وه ئه و کاته ده زانیټ چی به سهر دینم."

کتوپر له و کاته دا له پشت بیسه لانه کانه وه ئه و کوړه لاوه
سهری دهر هینا، که چاویله که به شینه که ی له چاودا بوو.
به کینه وه چاوی برییه ناو چاوی فیلچانینوډ و که رترپانه
وتی، "ئه وه ئه رکی جه نابته، که بازنه که ی بو بگیریته وه. ئه گهر
ته نها له بهر ریزگرتن له مافه کانی ئافره تیش بووه، ده بیټ ئه و

کارە بکەن، ھەلبەت ئەگەر توانای ئەوەتان ھەبێت کە بتوانن بەپراو پری لەم شتە تیبگەن...”

بەلام پێش ئەوەی دەر فەتی ئەوەی ھەبێت قسەکانی تەواو بکات، نادیا بەتوندی پری کرد بە قۆلیدا و ئەوەندە لە توانایدا بوو، لە قیلچانینۆفی دوور خستەو. پاشان ھاواری کرد، “ئەو ھاوار، چەند بیئەقلیت تۆ پرید پۆسیلۆف! لێرە برۆ، لێرە برۆ، لێرە برۆ و جاریکی تر پرکیشیی ئەوە نەکەیت بەدزییەو گۆی بگریت، پیم و تەبویت لێرە دوور بکەوێتەو!...”

نادیا کە وای وت، پێیە بچووکەکانی بەتوورەییەو کۆتی بە عەرەدەکەدا، کاتیکیش کۆرە لاوەکە بەخشپەیی خۆی کردەو بەناو بیئەلەنەکەدا، نادیا ھیشتا ھەر بەناو رینگە چەپەکەدا دەھات و دەچوو، ھەر سەرەو خواری بوو، چاوەکانی دەرەوشانەو و بالەکانیشی لەپێشەو لە خۆی ئالاندبوو، بە شیوەیەک، وەک ئەوەی لە توورەییەدا ئەسلەن ھەر بەسەر دنیا شەو نەبێت. پاشان لەناکاو لە بەردەم قیلچانینۆف خۆی قوت کردەو و وتی، “رەنگە برۆا نەکەیت کە ئەمانە چەند بیئەقل و گەمژەن! رەنگە تۆ گالتەت لی بیت، بەلام بیر لەو بکەرەو، کە ئەمە چ ھەستیکی ناخۆش بە من دەبەخشیت.” قیلچانینۆف پیکەنی و وتی، “ناشیت ئەمە ئەو بیت، ھەر بەراست ئەمە ئەو نییە؟”

“بەدنیاییەو ئەو نییە، نازانم بۆ وا بیر دەکەیتەو کە ئەمە ئەو بیت!”

نادیا کە وای وت، زەرەدەخەنەو دەکرد و پوخساریشی وردەوردە سوور ھەلدەگەرا، پاشان ئەمەشی خستە سەر قسەکانی تری، “ئەو تەنھا ھاوپیەتی. بەلام لەو تیناگەم کە

چون ئەم جورە ھاورپيانە ھەلدەبژيريت؛ ھەموويان دەلين
ئەو دەبيتە سەرکردەى ئايىندە، بەلام من لەم شتانە تيناگەم...
ئەلىكسى ئىفانوۋىچ، من ھىچ كەسكى تر شك نابەم كە پەناى
بۆ ببەم، بۆ دواجار داخوازيەكەمت بۆ دووپات دەكەمەو،
ئەتوانيت ئەم ديارىيە بگيرتەو؟“

“ئەى بەسەر چا، بىمەرى، بەلنياييەو دەيگيرمەو
بۆى.”

ناديا لە خوشيدا روخسارى درەوشايەو و سندوقچەكەى
بۆ دريژ كرد، وتى، “ئاف بەراستى تۆ كەسكى بەخشندە و
مىھرەبانىت! لە پاداشتى ئەم كارەتدا، تەواوى ئەم ئىوارەى
بە دلى خۆت سترانت بۆ دەچرم. رەنگە نەزانىت كە چەند
بەجوانى ستران دەچرم. دەزانى ئەو كاتەى پىم وتيت حەزم
لە ميوزىك نىيە، ئەو تەنيا درۆيەكى بچكولانە بوو كردم. بە
ھەرنرخىك بوو، دەبيت جاريكى تريس سەرمان لى بدەيتەو،
چەند خوشحال دەبم ئەگەر ئەو كارە بكەيتەو. ھەموو شتىكت
بۆ باس دەكەم، ھەموو شتىك، ھەموو شتىك، لەبەر ئەو ھىش
كە زۆر مىھرەبانن، وەك - مىھرەبان رىك وەك، رىك وەك
كاتىاي خوشكم مىھرەبان! شتى زياتريشت بۆ باس دەكەم.”
كاتىك رۆشتن بۆ خواردنەو ەى چاى، رىك بەو شىو ەى
گفتى دابوو، دوو دانە سترانى چرى، سەربارى ئەو ەى
راھىنانىشى نەكردبوو و بەزەحمەتەو سترانەكانى چرى،
بەلام بەراستى تەبەقەى دەنگى زۆر بەرز بوو، ھەستىكى
خۆشى بە مرقۇف دەبەخشى. ئەو كاتەى ئەوان لەناو باخەكە
گەرانەو و خويان كەردبوو بە ژوورەو ەدا، پاڤىل پاڤلوفىچ
بەھەستەردوويىيەو لەسەر مېزى چاى خواردنەو ەكە، كە

پیشتر سەماوەریکی گەورەیی لەسەر دانرابوو، قولپی دەدا،
بە چواردەورییدا کوپی فەخفوریی تایبەتی چینی دانرابوو،
لەگەڵ دایک و باوکەکاندا دانیشتبوو. لەو دەچوو لەسەر
بابەتییکی زۆر گرنگ لەگەڵ ئەو دوو مرۆڤە بەتەمەنەدا گفتوگۆ
بکات، چونکە دواى دوو پوژی تر شار بەجی دەھێلێت
و تا نو مانگی ریکیش ناگەرێتەو. پاڤیل پاڤلۆڤیچ تەنانەت
بە تیلەیی چاویش سەرنجی کچەکانی نەدا، کە لە باخەکە
گەرانهو و خۆیان کرد بە ژوورەو، زۆر بەتایبەتی خۆی لە
تەماشاکردنی ئیلچانینۆڤ بوارد.

بە ھەمان شیوە زۆر پوون بوو کە جارێ گەلەوگازندەیی
لە کەس نەبوو، تا ئەو ساتەش ھەموو شت ئاسایی و ھێمن
دەر دەکەوت.

بەلام ھەر ھێندەیی نادیا دەستی کرد بە سترانچرین،
یەكسەر خۆی گەیانە پێشەو و خۆی قوت کردەو. نادیا ھەر
بەئەنقەست پرسیارێکی ئەو وەلام نەدایەو، کە ئاراستەیی
ئەمى کردبوو. بەلام پاڤیل پاڤلۆڤیچ بە ھۆی ئەم کارە نادیاو
نە ھەستی بە تەریقبوونەو کرد و نە واشی لى کرد سل
بکاتەو. راستەو راست چو لە پشت کورسییەکە نادیاو لى
دانیشت، بە پوخسار و ھەلسوکه وتیدا وا دەر دەکەوت، کە
بلیت ئەمە شوینی خۆیەتی و لەژێر ھیچ بارودۆخێکدا ئامادە
نییە دەستبەرداری ئەو شوینە بییت بۆ ھیچ کەسیک!

کچەکان تەقربەن ھەموویان بە یەك دەنگ لە یەك کاتدا
ھاواریان کرد، ”دایە، دایە، ئەلیکسی ئیقانۆڤیچ ستران دەچریت،
ئەلیکسی ئیقانۆڤیچ دەیهویت ستران بچریت!“
پاشان ھەموویان لە دەوری پیاوکه خڕ بوونەو، کە

فيلچانينوف بهوپهري پروابهخوبونهوه له بهردهم پيانوكه دا خوئ جيجير كردهو، نيازى بوو هاوپر له گهل ئه و سترانهى كه دهچرپيت، خوشى پيانوكه ليدات. پيرهژن و پيرهپياويز بهلاره لار خويان كرد به ديوهخانه كه دا و له گهلشياندا كاترينا فيدوسيفناش هات، كه له وئ له گهلان داناشتبوو چايى بو تيده كردن.

فيلچانينوف يه كيك له سترانه كانى گلينكاى * هلبژارد بو وتن، كه ته قريبه ن ئه مرق له لاي هه مووان ناسراو بوو:

خوشه ويستم، ئه و ساته ي ليوه ناسكه كانت ده كه يته وه و به عيشو وه ده بوليت، بوله كانت لاي من شيرنترن له گمه گمي كوتره كان **.

سترانه كه ي چرى و ته واوى ئاماژه كانيشى روو به ناديا

* گلينكا: ميخائيل ئيفانوفيتش گلينكا Mikhail Ivanovich Glinka: گه وره ئاواز دانه رى پرووسى له سالى ۱۸۰۴ له نوڤوسپاسكويه له روسيا له دايك بووه، يه كه مين ئاواز دانه رى روسيه، كه خه لاتى پيرليني نيوده وله تى پى به خشراوه. هه روه ها له روسيادا به باوكى قوتابخانه ي ميوزيكى ناسيوناليسست داده نريت. له سالى ۱۸۵۷ له بهرلين - ئه لمانيا كوچى دوايى كردوه.

** هونراوه كه: هونراوه ي هوزانقانى پوله ندى ئاده م مبقيتسه، كه له سالى ۱۸۳۴ هونراوه كانى وه ر گيردراوه ته سه ر زمانى روسى و ئاواز دانه رى به تواناي پرووسييش، گلينكا، ئاوازه كه ي بو داناوه. گورانيه كه ي بازايى جياوازي نه بيت، دوريش نيه زور ئابرو به ريش بيت؛ به بى بوونى ئه و هه ستانه، زور ئه سته مه بتوانريت هه ست و سوزيكى وه ها قوول ده ر بريت، به بى ئه وه ي گوئگر هه ستى توورپه يى بزوويت. به لام پاستگويى و سادهيى كه سى گورانييت له و جوړه دوخانه ي قوتار ده كات.

بوو، که له ته نیشتییه وه دانیشتبوو له هه رکه سیکی تر لیوهی
 نزیکتر بوو. هه رچهنده دهنگه خوشه که ی جارانی نه مابوو،
 به لام که گوئیستی ده بوویت، به دهنگیدا ده تزانى کاتى خوى
 دهنگى زور ناوازه ی هه بووه، بیست سال پیشتر، ئه و کاته ی
 ئیلچانیئۆف هیشتا قوتابى بوو، بهخت یاوه رى ببوو که بو
 یه کهم جار گوئیستی ئه م سترانه بییت، له لایه ن خودى
 گلینکاوه، که له ئیواره خوانىکی زگورتى و که شىکی هونه رى
 و ئه ده بیدا، که له مالى یه کیک له هاوړیکانى خودى گلینکای
 ئاوازدانه ره وه ریک خرابوو. له و رۆژهدا گلینکا که ئیجگار
 دلخۆشبوو، سه رجه م ئه و ئاوازانه ی تایبته بوون لای، خوى
 ژه نیبوو، له نیوانیشیاندا ئه م گۆرانیه ی که ئیلچانیئۆف
 چریبوو، به و په رى کامه رانییه وه چریبوو. گلینکاش به هه مان
 شیوه ئه و کاته دهنگه خوشه که ی جارانی نه مابوو، به لام
 ئیلچانیئۆف هه میشه ئه و کاریگه ریه قووله ی له یاد نه ده کرد،
 که ئه م گۆرانیه له سه ر دل و دهروونی به جی هیشتبوو.
 باشتترین گۆرانیه ی ناو دیوه خانه کان، هه رچه ندیکیش
 به هه رمه ند بووایه، هه رگیز نه یده توانی کاریگه ریه کی هینه ده
 قوولی له سه ر به جی بهیلت. له و گۆرانیه دا قوولی سۆز و
 خرۆشان به به رده وامی له هه ر دیریکیدا و له هه ر وشه یه کیدا
 جار له دواى جار به رزتر و به رزتر ده بووه وه؛ هه ر به هوى
 ئه م له راده به ده ر قوولبوونه وه یه وه، بو نمونه، له ئۆپیرادا
 بچووکتترین زیاده رپۆی له لایه ن ستران بیژه که وه، یاخود وتنى
 شتىکی دوور له راستى و کردنى بچووکتترین هه له، ده بیته هوى
 له ده ستدانى چیژى گوێگره کانى، هه روه ها ده بیته هوى شیواندن
 ئاوازه که و هونراوه که ش به ته واوى بایه خى خوى له ده ست

دهدات. ئەم گۆرانييه تا بلى سادەيه، بەلام لەپادەبەدەر نايابە، زۆر گرنگە ئەو كەسەى سترانەكە دەچرپىت كەسىكى راستگۆ بىت، زۆر گرنگە خاوەنى ئىلھامىكى راستەقىنە بىت، خاوەنى ھەست و سۆزىكى قوول و راستەقىنە بىت، ياخود ھەستىكى تەواو شاعيرانە لە ناخيدا بىت، چونكە ئەگەر بەو شىوہيە نەبىت، ئەو گۆرانييه كە ھەقى خۆى پى نادىت و شكست دەھىنەت و پەنگە تەنانت لەگەل ئىلچانىنۆف ئەوہى بەبىر ھاتبووہو، كە چەند جارىك و لە چەند بۆنەيەكدا لە وتنى ئەم گۆرانييهدا سەرکەوتنىكى باشى بەدەست ھىتابوو. تەقريبەن لاسايى شىۋازى گلنكاي دەكردەوہ لە سترانچىنەكەيدا.

بەلام ھەنووكە، ھەر لە ژەنىنى يەكەم نۆتەوہ، لە دەربرىنى يەكەم دىرەوہ، پۆھى سەرشار ببوو بە پووناكى و ئىلھام، بە شىوہيەك، كە لەرزە كەوتبووہ دەنگيەوہ. بە شىوہيەك ھەستى خرۆشابوو، كە ھەر وشەيەك لە زارى دەر دەھات، زياتر و زياتر سۆزى جۆش دەدا؛ لە دواىدەرەكانى كۆتاييدا، چاوەترسانە وشەگەلىكى سۆزدارى و ورووژىنەرى بەكار ھىنا، تەنانت كاتىك ئەم چەند دىرەى كۆتايى گۆرانييهكەى چرى، ئىلچانىنۆف بە چاوى بلىساويەوہ، پووى كردە ناديا و ئاراستەى ئەوى كرد:

ھەنووكە لە چاوەكانت سەرکيشانەت دەپوانم
لئوہكانمت لى نزىك دەكەمەوہ و چى تر بەرگە ناگرم
دەمەوئىت ماچت بكەم، ماچت بكەم، ماچت بكەم!
دەمەوئىت ماچت بكەم، ماچت بكەم، ماچت بكەم!

نادیا مووچرکە ی پێدا ھات و تەقربەن سووکە ترسیکیشی
لێ نیش، تەنانەت ھەنگاویکیش چوو دواوە، کۆلمەکانی
سوور ھەلگەرابوو، رێک لەو کاتەدا ئیلچانینۆف کورتە نیگایەکی
پوخساری نادیا ی کرد و لە پوخساری بچکۆلانە و
سوور ھەلگەراو و ترساویدا، نیشانەی قاییلبوونی بەدی کرد.
پوخساری تەواوی گۆیگرەکان بە شیوەیەکی لێ ھاتبوو،
وەک ئەوێ ئەفسوونیان لێ کرابێت، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا،
ھەموویان سەریان لەو سوور مابوو، ھەموویان پێیان وا بوو
کە بەراستی زۆر شەرمەینە، زۆر ئەستەمە مرووف بەم ھەموو
چاوقاییمیەو ستران بچرێت، کەچی سەرباری ئەوێش، لە
ھەمان کاتدا ھەمووان پوخساریان سوور ھەلگەرابوو، چاوی
ھەموویان دەدرەوشایەو و وا دەر دەکەوت چاوەروانی شتی
لەوێ زیاتریش بن. لەنیوان ئەو پوخسارانەدا، ئیلچانینۆف
نیگایەکی زۆر تاییبەتی پوخساری کاترینا فیدۆسیفنا ی کرد،
کە لە جوانیدا دەدرەوشایەو. زاخلیبینینی پیر، کە کەمێک
واقی و پ مابوو، منجاندی، "چەند پۆمانسی بوو! بەلام... بەلام
ھەست ناکەن کەمێک زیادەپویی تێدا بوو؟"

"دلفرێن بوو، بەلام زیادەپوویی تێدا بوو..."

خاتوو زاخلیبینیش قسە ی میژدەکە ی پشتراست کردەو،

"بەلێ، زیادەپوویی تێدا بوو..."

بەلام پاڤیل پاڤلۆڤیچ دەرڤەتی نەدا قسەکانی تەواو بکات،
لەناکاو وەک ئەوێ جنۆکە دەستی لێ وەشاندبێت، لە شوینی
خۆی دەر پەری و بازیکی دا بۆ پیشەو، وەک ئەوێ ئاگای
لە خۆی نەما بێت، پەلاماری قۆلی نادیا ی دا و لە ئیلچانینۆفی
دوور خستەو؛ وەک شیت بازی دا بۆ لای ئیلچانینۆف، چاوی

برییە چاوه‌کانی قیلچانینۆف، بە روخساریکی بیه‌یواوه و له کاتی‌دا لیوه‌کانی ده‌له‌رزی، ده‌جوولانه‌وه به‌بی ئه‌وه‌ی ده‌نگی لیوه بیت.

دوا‌جار به ده‌نگی‌کی له‌رزۆک و پچ‌پچ‌ره‌وه چ‌رپاندی، "نیو خوله‌ک به یارمه‌تیت!"

له‌و ساته‌دا قیلچانینۆف په‌ی به‌وه برد، که ره‌نگه به‌و دۆخه‌ی ئیستای ئه‌م پیاوه‌ی تیدا‌یه، ره‌نگه له ده‌ستی بیت به‌بی بیر‌کردنه‌وه چه‌ندین کاری گه‌وجانه ئه‌نجام بدات، بۆیه به‌بی دوا‌که‌وتن خیرا په‌لی پاقیل پاق‌لۆ‌قیچی گرت، به‌بی گو‌یدان به سه‌راسیمه‌بوونی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌وێ دانیش‌تبوون، بر‌دیه ده‌ره‌وه‌ی بال‌کۆنییه‌که، ته‌نانه‌ت چه‌ند هه‌نگاو‌یکیش له‌گه‌لیا چووه ناو باخه‌که‌وه، هه‌نووکه ئه‌و شو‌ینه به‌ته‌واوی له‌ناو تاری‌کایدا نوقم ببوو.

پاقیل پاق‌لۆ‌قیچ وتی، "ده‌زانیت، هه‌ر ئیستا ده‌بیت له‌گه‌ل من ئیره به‌جی به‌یلت؟"
"نه‌خیر نازانم..."

پاقیل پاق‌لۆ‌قیچ به شیت‌گیریه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌رده‌وام بوو، چ‌رپاندی، "بیرت دیت، بیرت دیت که تۆ پیداک‌ریی ئه‌وه‌ت ده‌کرد که پێ‌ویسته من هه‌موو شتی‌کت بۆ باس بکه‌م، هه‌موو شتی‌ک بێ پێچ و په‌نا، قسه‌ی کۆتایی... بیرت دیت؟ ئیستا کاتی ئه‌وه هاتووه قسه‌ی کۆتاییت پێ بلی‌م... با برۆین!"

قیلچانینۆف ساتیک بیرى کرده‌وه و ته‌ماشایه‌کی پاقیل پاق‌لۆ‌قیچی کرد و پاشان قاییل بوو که به‌یه‌که‌وه برۆن.
ئاگادار‌کردنه‌وه‌ی رۆیش‌تنی له‌ناکاویان، دایک و باوکه‌که‌ی زویر کرد، هه‌روه‌ها ته‌واوی که‌چه‌کانیشی به شیوه‌یه‌کی

سامناک توورپه کرد.

خاتوو زاخلیبینین به گله بییه وه وتی، "هیچ نه بووایه چاییه کی ترتان له گه لماندا بخواردایه ته وه، ئینجا ئو غرتان بکردایه."
پاشان زاخلیبینینی ئیختیار به مۆنییه وه و به دلئیشاو بییه وه
رووی کرده پاڤیل پاڤلۆڤیچ، که به پیوه و به بیدهنگی راوه ستابوو،
به درۆوه بزهی ده کرد، پیی وت، "وه ره کوری خۆم، بزانه چ
شتیک قه لسی کردوویت؟"

پاشان کچه کان به کینه وه روویان کرده پاڤیل پاڤلۆڤیچ
و ده ستیان کرد به گله و گازنده کردن لیی، "بۆچی ئه لیکسی
ئیقانۆڤیچ له گه ل خۆت ده بهیت، پاڤیل پاڤلۆڤیچ؟"
نادیا زۆر به رق و توورپه بییه وه له پاڤیل پاڤلۆڤیچی
دهروانی و چاوی تی بریبوو، زۆر به پروونی دیار بوو که
پاڤیل پاڤلۆڤیچ له تهریقیدا گرمۆله بووه، به لام له گه ل ئه وه شدا،
هر نه هاته ژیر بار.

ڤیلچانینۆڤ له کاتی کدا ته و قه ی له گه ل زاخلیبینیدا ده کرد،
به زه رده خه نه وه وتی، "له راستیدا ده بییت سوپاسی پاڤیل
پاڤلۆڤیچ بکه م، که کاریکی ئیجگار گرنگی بیر خسته مه وه که
ده بوو ئه نجامی بده م، خۆ ئه گه ر ئه و نه بووایه، بی شک له بیرم
ده چوو."

پاشان وه کوو ریز خۆی بۆ خاتوو زاخلیبینین و کچه کان
چه مانده وه و به شیوه یه کی زۆر تایبه تی و جیاواز له هه موو
ئه وانی تر، به و په ری نه زا که ته وه خۆی بۆ کاترینا فیدۆسیڤناش
چه مانده وه.

زاخلیبینین به و په ری سه نگینی و به پوختی وتی، "به راستی
له هاتنت بۆ ئیره، گه لیک سوپاسگوزارین و هه موو ساتی به

ھاتت بۇ ئىرە خۇشحال دەيىن.

دايەش خىرا بەدوای مېردەكەيدا بەبەسۆزيەوۋە وتى،
”بەراستى گەلىك دلخۇش دەيىن...”

لە كاتىكدا لەگەل پاڭىل پاڭلۇڭىچ سوارى گالىسكەكە
بىوۋ، دەنگىكى بېشومارى كچەكانى بەرگوى كەوت، كە لە
بالكۆنيەكەوۋە ھاواريان دەكرد، ”سەرلەنوى سەر بدەرەوۋە
ئەلىكىسى ئىقانۇڭىچ، سەرلەنوى سەر بدەرەوۋە!”

پىدەچوو يەكىك لە دەنگەكان لە ھەموو دەنگەكانى تر
ناسكتر بانگ لە ئىلچانىنۇڭ بكات، ”سەرلەنوى وەرەوۋە ئازىز
گيان، ئەلىكىسى ئىقانۇڭىچى ئازىز.”

ئىلچانىنۇڭ لە دلى خۇيدا وتى ”ئەوۋە كچە قۇخورمايىيەكەيە.”

حمق بملای کامیانمویه زیاتر

پیدهچوو بیر له کچه قژخورماییه که بکاتهوه، بهلام له گهل
 ئه وهشدا، هیشتاش له ناخه وه ههستی به ئازاریکی بهسوی
 دهکرد، له راده به دهر ههستی به پهشیمانی دهکرد. له راستیدا
 تهواوی رۆژه کهش که تیپه ری، ههر بهو شیویه ههستی
 به ئازاریکی راسته قینه دهکرد له ناخی خویدا، ههرچهند
 بهروالهت وا دهر دهکهوت که گهلیک دلخوش بیت، بهلام له
 راستیدا له ناخه وه ئازاریکی قوول دهروونی دهخواردوه.
 تهنا ته پيش ئه وهی گۆرانییه کهش بچریت، نهیده زانی به چ
 شیویه که خوی لهو ئازارانیه ناخی بهتال بکاتهوه، رهنگه
 ههر ئه وهش بووبیت هۆکاری ئه وهی گۆرانییه که بهو هه موو
 دهر برین و ههست و سۆزه وه بچریت.

دهستی کرد به سه رزه نشتکردنی خوی: ”چۆن توانیم بهو
 شیویه رهفتار بکه م... هه موو شتیکم له بیر خۆم بردیووه.“
 بهلام به خیرایی کۆتایی بهم جۆره بیرکردنه وانه هینا. له
 راستیدا پیی وا بوو که پیویست ناکات به دهر برینی ههستی

په شيمانبوونه وه خوۍ زهليل و رسوا بكات، باشتريڼ ريځه
ئوهويه، كه توورهي و نازارهكي به سهر يه كيكي تردا خالي
بكاتوه.

به وپهري توورهييه وه نياگايه كي په يكهري خاموشي
پاڅيل پاڅلوقيچي كرد، كه له تهنيشتيه وه له ناو گاليسكه كه دا
دانيشتبوو، به رقه وه چرپاندي، "گه مژه ي بيته قل!"

پاڅيل پاڅلوقيچ سوور بوو له سهر بيدهنگيه كه ي، له وه
دهچوو بيروهووشي خوۍ كو بكاتوه بو ئه وه ي بزانييت
دهبييت چ شتيك ئاماده بكات بو وتن. ماوه ماوه به نائارامي
كلاوه كه ي له سهر ي داده كند و به دهسه سره كه ي ئاره قه ي
ناوچه واني دهسري.

څيلچاڼينوڅ به كينه وه له دلي خويدا ده يوت، "ئاره ق دهر
دهدات!"

له ته واوي ئه و ماوه يه دا كه به ريځه وه بوون، ته نها يه ك
جار پاڅيل پاڅلوقيچ پرسياړي كرد، ئه ويش پرسياړي له
گاليسكه وانه كه كرد، "ئهر ي له وه دهچييت زريان به ريوه
بييت؟"

"به لي، بيگومان! ئه ويش چ زريانيك! ته واوي روزه كه ش
به رده وام دهبييت."

له راستيدا هه وري رهش ئاسماني به ته واوي تاريك
كردبوو، له دووره وه چه خماخه ئاسماني تاريكي پرووناك
دهكرده وه.

دهوروبهري كاترمير دهو نيو بوو، كه گه يشتنه وه ناو
شاروچكه كه. پاڅيل پاڅلوقيچ، كه هينده دوور نه بوون له
ماله كه ي څيلچاڼينوڅ، څيلچاڼينوڅي ئاگادار كرده وه پي و ت،

”بەدنیاییەو ھەگەلتدا دیمە ژوورەو ھە.”
”دەزانم، بەلام ھەز ئەکەم ئەو ھەش بزانی، کە من ھەر
بەراستی ھەست بە باشی ناکەم.”
”خەمت نەبیت، زۆر نامینمەو ھە.”

کاتیک گەیشتنە لای دەروازەکە، پاقیل پاقلوڤیچ بەرەو
کوختی دەرگاوانەکە غاری دا بو ئەو ھەش ماڤرا بدۆزیتەو ھە.
کاتیک پاقیل پاقلوڤیچ گەرایەو ھە و لەگەڵ ڤیلچانینوڤ
خۆی کرد بە ژوورەو ھەدا، ڤیلچانینوڤ بەرووتالییەو ھە لێی
پرسی، ”ئیشت چی بوو بەو شوینە و بوچی رویشتیت بو
ئەوئ؟“

”ئا... ھیچ... گالیسکەوانەکە...“

”ریت پی نادەم بخۆیتەو ھە“

ھیچ وەلامیک بەرگوئ نەکەوت. ڤیلچانینوڤ مۆمەکانی
داگیرساند و پاقیل پاقلوڤیچیش یەکسەر لەسەر کورسییەکە
دانیشت. ڤیلچانینوڤ لە بەردەمیدا بە روویەکی مرومۆچەو ھە
راوەستابوو، پاشان کە ھیشتاش توورەییەکە لەناو خۆیدا
دەخواردەو ھە، دەستی پی کرد، ”منیش بە ھەمان شیو بەلینم
پی دابوویت کە قسە کۆتایی خۆمت پی بلیم. ئەمەش
پوختە قسەکە یە: من بە تەواوی بیروھۆشی خۆمەو ھە
گەیشتووم بەو ئەنجامە کە ھەرچیەک لەنیوانی من و
تۆدا ھەبوو، کۆتایی پی ھات، بەم شیو یە، لەراستیدا،
ھیچ شتیک نییە تا من و تۆ قسە لەبارەو بەکەین - گویت
لێیە؟ - ھیچ شتیک، بۆیە باشتر نیە ھەر ئیستا لەمالەکەم
بچیتە دەرو ھەو و منیش لەدواتەو ھە دەرگا کە دابخەم؟“

پاقیل پاقلوڤیچ، لە کاتیکدا بەھیمنی و بە لێروانیکی

تایبەتەوہ لە پوختساری ئیلچانیوۆی دەروانی، وتی، "کەواتە
رێ بدە با حسابەکەمان رێک بکەینەوہ."
ئیلچانیوۆ بە حەپەساوییەکی زیاترەوہ دووبارە
کردەوہ، "حسا... بەکەمان رێک... بکەینەوہ! چ قسە
سەیر دەکەیت! چ حسابێک رێک بکەینەوہ؟ تەرجیو! ئەترسم
ئەمە قسە کۆتاییت بوو بێت کە بەلێنت دابوو... پەردە
لەسەر هەلبمالیت بۆ من؟"
"بەلێ، خۆیەتی."

ئیلچانیوۆ بەلوتبەرزییەوہ وتی، "ئیمە هیچ حسابێکمان
نییە تاکوو رێکی بکەینەوہ، ئیمە زۆر پیشتر حسابی خۆمان
رێک کردۆتەوہ!"

پاقیل پاقلوۆیچ بە دەنگێکی کاریگەرەوہ، لە کاتیکی بە
شیوەیەکی زۆر سەیر هەردوو دەستی لەیەک ئالاند و
لەسەر سنگی دای نا، وەلامی دایەوہ، "هەر بەراست پیت
وایە هیچ حسابێک لە نێوانماندا نەماوہ؟"
ئیلچانیوۆ وەلامی نەدایەوہ، بەلام بەردەوام بوو لە
هەنگاونان و سەروخوارکردن لەناو ژوورەکەدا.

لە دلی خۆیدا بەئاھوناڵەوہ هەر دەیوت، "لیزا! لیزا!"
پاشان دواى بێدەنگییەکی دووردیژ، بەمرومۆچیەوہ
پرسی، "کەواتە پیم بلی بزەنم ئەتووست چ شتێک رێک
بکەیتەوہ؟"

پاقیل پاقلوۆیچ تەواوی کاتەکە، کە هیشتاڵ دەستەکانی
لەیەک ئالاندبوو، لەسەر سنگی دای نابوو، چاوەکانی بەشوین
ئیلچانیوۆشەوہ بوو. لەپەر لەسەر کورسییەکەى هەستا و بە
دەنگێک، کە تا رادەیکە لە چرپەکردن و پارانەوہ دەچوو،

وتی، "جاریکی تر مەچۆرەو ەبۆ ئەوئ!"
فیلچانیئۆف بە شیوەیەکی زۆر کیناوی پیکەنی، وتی،
"چیییییی! کەواتە ئەمە ھەموو ئەو شتەیه کە تۆ بیرى
لێ دەکەیتەو؟ بەراستی رۆژى ئەمڕۆ گەلیک سەرسانت
کردم!"

سەرەتا بە شیوەیەکی زۆر بەدخوازانەو ەدەستی پى
کرد، بەلام کتوپر پەنگى گۆرا، بەخەمبارى و بە ھەستیکی
ئىجگار راستگۆیانە و قوولەو ەوتی، "گوى بگرە پاڤیل
پاڤلۆڤیچ، ھەست ئەکەم قەت ھىندەى ئەمڕۆ ئاستى خۆم
دانەبەزاندوو ە و ھىندە خۆم بچووک نەکردۆتەو ە - سەرەتا
بە قایىلبوونم بە ھاوەلیکردنت بۆ ئەو شوینە، دواتریش
ئەو ەى کە لەوئ رووى دا... بەراستی زۆر سەخىفانە بوو،
زۆر جیگەى داخ و پەژارە بوو... بە ھوى ئەو ەى ھاتم بۆ
ئەوئ و خۆم لەو بابەتەو ە گلاند، ھەست ئەکەم گلاو بووم،
ھەست ئەکەم خۆم سووک و پسوا کردوو... ھەرۆھا
لەبیرم چوو... بەلام ئا!"

فیلچانیئۆف قسەکانى بۆ تەواو نەکرا، خیرا دای لە
پرمەى گریان.

بەبى دوودلى بەم شیوەیە کۆتایی پى ھینا، "گوى بگرە،
تۆ کە ئەمڕۆ زانیت من بارودۆخى تەندروستیم باش نییە
و گەلیک نیگەرانم، لە بیئاگاییدا ھیرشت کردە سەرم... بەلام
پۆیست ناکات برۆبیانوو بۆ خۆم بەینمەو ە! من جاریکی
تر ناچمەو ە بۆ ئەوئ، دلنیاشت دەکەمەو ە ھەرچۆنیک بیت
خۆشیم لە چارەیان نایەت."

پاڤیل پاڤلۆڤیچ نەیتوانى پى لە شادیدەربەرینەکەى بگریت،

له خوشيدا هاوارى كرد، "به راست؟ به راست؟"
فيلچانينوف به چاويكى سووكه وه لى روانى، پاشان
دهستى كرده وه به سهروخوار كردن و هاتوچو له ناو
ژووره كهدا. نهيتوانى دان به خويدا بگريت و پرسىار نهكات،
"له وه دهچيت بريارت داييت به هه رنرخيك بووه به خته وه
بييت؟"

پاڤيل پاڤلوفىچ به نهرمى و دهنگيكى هيمنه وه وتى،
"به لى."

فيلچانينوف له دلى خويدا وتى، "باشه ئه مه كهى كي شهى
من، خو ئه وه له گالته جاريك زياتر چى دى نيه، تهنه بير
له شتى پروپوچ و قور دهكات وه، ئيتر ئه مه چ بايه خيكى
بو من ههيه؟ به راستى هه رچه ندى دهكوشم، ناتوانم رقم
لى نهبيت، هه رچه نده ئه وه له وه هچوپووچتره، كه تهنانهت
رقيشم لى بيته وه!"

پاڤيل پاڤلوفىچ به شيويهكى سه رشوپانه و خويپيانه
زه رده خه نهيهكى كرد، پاشان وتى، "من مي رديكى هه ميشه ييم،
ماويهكى زور له مه وپيش، ئه ليكسى ئيفانوفىچ، ئه م ده ربرينه م
له خوت بيست، ئه وه روظانهى له گه لمان ده ژيايت. گه ليك له و
وته مه زنانه تم له بيره، كه له ماوهى ئه وه ساله دا وتنت.
دوا جار كه دهسته واژهى مي ردى هه ميشه ييت، به كار هينا،
زور بيرم لى كرده وه و تيگه يشتم."

له و كاته دا ماقرا به بوتليك شه مپانيا و دوو په رداخه وه
خوى كرد به ژووره وه دا.

"بمبه خشه ئه ليكسى ئيفانوفىچ، هه ر وهك ده زانيت، من
بى ئه مه هه لئاكه م! تكايه ئه مه به بي ريزي كردن ليك مه دهنه وه،

ئەسلەن من ۋەك غەۋارەيەك بېينە، نەك ۋەك كەسىك كە
لەئاستى بەرپىزتاندە بىت.

قىلچانىنۇڭ بەرقلېبۈنەۋە بۆلەندى، "بەلى... بەلام دۇنيات
دەكەمەۋە كە تەندروسىتىم لەرادەبەدەر خراپە..."

"ھەر ئىستە... ھەر ئىستە... تەنھەيەك پىكى بچووك
لەبەر ئەۋەي قورگىم..."

قىسەكەي تەۋاۋ نەكرد، ھەقەجى پەرداخەكەي نا بە
بېنيەۋە ۋ تا دۋادلۇپى ھەلچۇراند، پاشان لە شوينى خۇي
دانىشت، بە شىۋەيەك، كە لە نىگايدا جۇرىك لە سۆز ۋ
بەزەيى تىدا دەخۇندرايەۋە، چاۋى بىيە قىلچانىنۇڭ.
ماقرا لە ژوورەكە چۈۋە دەرەۋە.

قىلچانىنۇڭ بۆلەندى، "چەند بىشعورە!"

پاقىل پاقلىۋىچ، كە لەناكاۋ ھۇشى ھاتبۈۋەۋە بەبەردا،
بەۋپەرى متمانەبەخۇبۈنەۋە ۋتى، "ھەر ھەموۋى خەتاي
كچە ھاۋرىكانىيەتى."

"چى؟ ئەھا، بەلى، جارى ھەر دالغەت لاي..."

"ھەر ھەموۋى لەژىر سەرى ئەۋ كچە ھاۋرىيانەيدايە!
ئى ھەر ۋەك خۇت دەزانىت، ئەۋ كچە ھىشتا مىندالە،
پاستە كە ئەۋان گەلىك دۇرڧىن ۋ جوانن، بەلام ھەر ۋەك
دەزانىت، ئىمەش خاۋەنى كەمىك فىز ۋ شىكۋى خۇمانىن!
بەلام دۋاجار، دۋاجار، خۇت دەزانىت، دەبىت بىمە كۆيلەي،
ھەر ھىندەي كەمىك جىۋازتر مامەلەي لەگەلدا كرا، ھەر
ھىندە پىي خستە ناۋ كۆمەلگەۋە ۋ شتەكانى بىنى... ئەۋە
دەستبەجى گۇرانى بەسەردا دىت."

قىلچانىنۇڭ بەخۇشچالىيەۋە لە كاتىكدا يارىي بە

سندوقچه كەي دە كرد لە گيرفانيدا، لە دلى خويدا وتى،
”هەرچونىك بىت، پىئويستە بازەكەي بۆ بگيرمەوه.“
پاڤىل پاڤلوفىچ بەردەوامى دايەوه بە قسەكانى و بەوپەرى
متمانەبەخۆبوون و تەنانەت تا رادەيه كيش بە شاگەشكەييهوه
وتى، ”ئەلىكسى ئىفانوفىچ، تۆ كەمىك بەر لەئىستا بە منت
وت، كە سوورم لەسەر ئەوهى خۆشبهخت بىم؟ بەلى، ئەمە
راستە، من دەبىت سەرلەنوئى ژن بەينمەوه، ئەگەر وا نەكەم،
خۆشم نازانم چىم لى بەسەر دىت؟ خۆت چاوى لى بكە!“ پاڤىل
پاڤلوفىچ كە واى وت، پەنجەي ئاراستەي بوتلە شەمپانياكە
كرد. ”ئەمە يەككە لە سەدان ئەو بەدەرەفتارييانەي ئەنجامى
دەدەم. هەرگىز ناتوانم دەستبەردارى هەموو ئەم شتانە
بىم بەبى ژنەينان، بەبى باوەرپىكى نوئى؛ دەبىت سەرلەنوئى
باوەرم پتەو بكەمەوه و ديسانەوه بە خۆمدا بچمەوه و لە
شوئنى خۆم هەستمەوه.“

ڤىلچانىنوف، كە پىكەنين خەرىك بوو برستى لەبەر
دەبرى، بەقاقاوه و بەوپەرى سەرسوورمانەوه پرسى،
”بەلام توو شەرەفت پىم ناليت ئەم شتانە بۆچى بە من
دەليت؟“

تەواوى ئەم شتانە بەلاى ڤىلچانىنوفەوه كەمىك سەير
بوون، پاشان بەردەوام بۆوه و هاوارى كرد، ”بەلام پىم بلئى
بزانم، ئامانجت چى بوو لەوهى منت پەلكيشى ئەوى كرد؟
منت بۆ چ شتىك دەويست لەوى؟“
”وەك تاقىكردنەوه يەك...“

وا دەر دەكەوت پاڤىل پاڤلوفىچ لەناكاو لە حالى خوى
تەرىق بووبىتەوه.

“تاقیکردنەو ە بۆ چ شتیک؟”

“دەموست بزەنم تا چ رادەیکە کاریگەریت ھەیە... تەماشایە بکە ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، ئەگەر ھەمووی بخەیتە سەر یەک، ھەفتەیک دەبێت... کە بە دەوروخولی ئەویدا دەچم.” پاقیل پاقلوڤیچ تا بەتایە، زیاتر و زیاتر دەپەشوکا. “دوینی کە چاوم پێت کەوت، بیرم لەو کردەو، کە تا ئێستا ھەرگیز نادایم نەبینیوە کە لە دەروە لەگەڵ خەلکی بیگانیە یاخود بلیین خەلکی خانەدان جگە لە خۆم، ئەگەر بیانبینیت، چۆن رەفتار دەکات... بیرۆکەیکە گەژانەبوو، تازە ھەست بە گەژەیی ئەو بیرۆکەیکەم دەکەم، من چاوەروانی لەو زیاترم دەکرد... ئاخ، ئەمە سروشتی بۆگەنی منە...”

لەناکاو سەری ھەڵبەری و رەنگی سوور ھەلگەرابوو. قیلچانینوڤ کە سەری لە خۆی سوڕ مابوو، لە دلی خۆیدا وتی، “ھەر بەراست، تۆ بلیی ئەمە ھەموو راستییە کە بێت کە دەبێت؟”

پاشان پرسیی، “زۆر باشە، ئەو دواتر؟”

پاقیل پاقلوڤیچ بە شیوەیکە مەکربازانە زەردەخەنەیکە شیرینی کرد، پاشان وتی، “ھیچ نەبوو، جگە لە گەمەیکە دلفینی منداڵانە! ھەمووی خەتای کچە ھاورپیکانی بوو! تەنھا داوای لیبووردن لێ دەکەم بۆ ئەو ھەلسووکەوتە گەژە و ھەرزەکارانەیە ئەمڕۆ لە بەردەمتدا نواندم، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، ھەرگیز جاریکی تر ئەمە دووبارە نابێتەو، ھەر بەراستی جاریکی تر ئەمە پوو ناداتەو.”

قیلچانینوڤ بە زەردەخەنەو وتی، “منیش جاریکی تر سەر ناکەمەو بەو شوینەدا.”

”له سهرىكى تره وه، منيش هر مه به ستم له مه بو.“
فيلچانينوف هه ستي كرد كه ميک هه ستي بريندار کراوه،
به جازييه وه وتى، ”به لام هر وهک ده زانيت، خو من تهنه
پياو نيم له دنيايه دا!“

پاڦيل پاڦلوفيچ ديسان وه له تهرقيدا سوور هه لگه رايه وه،
”به راستى هه ست به غه مبارى ده کهم که گويم له و قسانه
ده بيت، ئه ليکسى ئيفانوفيچ، بروام پى بکه، من ريزيکى زورم
هه يه بو نديژدا فيدوسيژنا...“

”بمبووره، بمبووره، مه به ستم هيچ شتيک نه بوو، تهنه
که ميک به لامه وه سه يره، که تو زيادله پيوست بروات به
هيزى دلرفاندنى من هه بووه... هه روه ها... زيادله پيوست
بروات به من هه بووه!“

”من بويه وه ها بروا و متمان هه کم به تو هه يه، هه موو
ئه وهى له رابردوودا پرووى دا... دواى هه موو ئه وان، ئينجا
گه يشتم به و هه موو متمان هه.“

”که واته ئه گهر وا بيت، هيشتاش تو من به به ريزترين
پياو ده زانيت؟“

فيلچانينوف واى وت و کتوپر له قسه کردن وه ستا.
ساويلکه يي پرسياره کهى، له و ساته دا بووه جيگه
واقورمانى خودى خوشى.

پاڦيل پاڦلوفيچ چاوه کانى خوى نه وى کرد، پاشان وتى،
”هه ميشه پيم وا بووه که تو وايت.“

”به لى، به دنيايييه وه... مه به ستم ئه وه نه بوو، ئه وه يه، له و
پرووه نا. تهنه مه به ستم ئه وه بوو که بليم، سهره پاي
هر شتيک... هر هه لسه نگانديک.“

“بەلێ، سەرەپای ھەر ھەلسەنگاندنیک.”

فیلچانیئۆف نەیتوانی بەر بە خۆی بگریت لەوێ
کە پرسیار نەکات، سەرباری ئەوەشی دەیزانی کە
کونجاکاویەکی چەند ناپەسەندە، بەلام لەگەڵ ئەو شدا
پرسی، “تەنانەت ئەو کاتەشی کە ھاتیت بۆ پترسبۆرگ؟”
“بەلێ، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ، تەنانەت ئەو کاتەشی کە
ھاتم بۆ پترسبۆرگ، ھەر بە چاوی بەرێزترین پیاو لە تۆم
دەروانی. ھەمیشە ریزم لێ گرتوویت.”

پاڤیل پاڤلوڤیچ چاوەکانی ھەلەینا، بەبێ خۆنۆندن، بەبێ
ئەوێ شەرم بکات، چاوی برییە نەیارەکی. فیلچانیئۆف
کتۆپر ھەستی بە جۆریک لە ترس کرد، بە ھیچ شیوەیەک
نەیدەویست نیکەرانی روودانی ھیچ شتیک بێت، یاخود ھیچ
شتیک لە سنووری خۆی لا بدات، بەتایبەت کە خۆی ئەم
مەسەلەیی ورووژاندبوو.

پاڤیل پاڤلوڤیچ، وەک ئەوێ لەپەر بپاری داویت قسە
بکات، وتی، “من تۆم خۆش دەویست، ئەلیکسی ئیقانوڤیچ...
تەواوی ئەو سالە کە لە تەلامان بوویت، من ھەر
خۆشم دەویستیت، بەلام تۆ ھەستت بەو نەدەکرد.”

لەبەرانبەر ترساویە سامناکەکی فیلچانیئۆف، بە
دەنگێکی لەرزۆکەوێ درێژە دایەو بە قسەکانی، “بە
بەرورد بە تۆ، ھەستم دەکرد من زۆر لەو بچووکتەم تا
بتوانم وات لێ بکەم ئەو خۆشەویستیەم بۆ تۆ ببینیت. لە
پاستیشدا ئەسلەن ھەر پێویستیە نەدەکرد، رەنگە بەو
شیوەیە باشتیش بووبێت. ئەزانی تەواوی ئەو نۆ سالە
ھەر لەبیری تۆدا بووم، لەبەر ئەوێ پاستیت پێ بلێم، لە

هه موو ژياندا هيچ ساليكم هاوشيويه ئه و سالة نه بووه.
چاوه كانى پاڅيل پاڅلوقيچ ورده ورده كهوتنه درهوشانه وه.
”گه ليك له وته و برگه كان و بىرۆكه كانتم هيشتاش هه
له بىر ماوه. هه ميشه پيم وا بووه تو پياويكى دلگهرم، به
سوژ و سروشت پياوانه، پياويكى روژشنيير، به ماناي وشه
روژشنيير، خاوه نى بىرۆكه تاييهت به خوت؛ بىرۆكه
مه زنه كان هينده دهرهاويشته دى دل و دهروونيكى مه زنن،
هينده دهرهاويشته دى ژييرييهكى مه زن نين. ئه مه خودى
خوت وتت، پيده چيت بىرت نه ما بيت. به لام من هه ره بىرم
ماوه. هه ميشه وهك كه سيك دل و دهروون مه زن له تو
روانيوه... سهره راي هه موو شتيك، هه ميشه جيگه راي
من بوويت و... هه ميشه شى پروام بيت بووه.“

له ناكاو چه ناگه كهوته له رزين. قىلچانينوف به ئاشكرا
ديار بوو كه ترساوه؛ ئه سلان پيوست بوو خيرا كوتايى
به م تونه چاوه روانه كراوه بهيئريت، ئه گهر به هه رنرخيك
بووه.

قىلچانينوف كه رهنگى سوور هه لگه رابوو، به نا ئارامى
و شله ژاوييه وه منجاندى، ”تكات لى ده كه م، چى تر به سه
پاڅيل پاڅلوقيچ!“

پاشان كتوپر قيژاندى، ”به لام پيم ناليت بوچى،
پيم ناليت بوچى به رۆكى مروڤييك ده گريت، له كاتيكا
ئه و مروڤه نيگه ران و نه خو شه، له كاتيكا ئه و مروڤه
به ته واوى خهريكى ورينه كردنه، هه ره به زور په لكيشى
ناو تاريكييهكى بى بنى ده كه يت... له كاتيكا... له كاتيكا
جگه له خه ياليكى خاو و پروپوچ، زياتر چى دى نيه،

جگە لە تراویلکە یەك، جگە لە درۆیەکی زل و ئابرووبەر و ناسروشتی، ھەروەھا جگە لە شتیکی زلکراو، چیی دی نییە. لە ھەمووشی خراپتر ئەو یە، لە ھەمووی ئابرووبەرتر ئەو یە، کە زیاد لە قەبارە ی خۆی شتە کە زل کراوە! ھەر بۆیە ھەموو ئەمانە قسە ی قۆرڤن؛ ئیمە ھەردوو کمان یەك لە یەك شەپھەنگیزترین، دوو مروۆفی بەدکار و درۆزن و خوێرپیین... ئەگەر ئەتەوێت، ئەتوانم بۆ جەنابتی بسەلمینم کە تۆ ئەسلەن منت خوێش ناوێت، بگرە لە ناخی دلێشتەو ە رقت لیمە، ھەر لەبەر ئەو شە کە جەنابت درۆ دەکەیت، پەنگیشە خۆت ھەست بە درۆکانی خۆت نەکەیت؛ تۆ زۆر پێداگری ئەوەت کرد، کە بمبەیت بۆ ئەوێ، ئەویش نەك لەبەر ئەو بیروکە حیزە ی بە حساب ژنی داھاتووت بە من تاقی بکەیتەو ە چ بیروکە یەکی ناماقول! بەلکوو لەبەر ئەو ە بوو، کە دوینی جەنابت منت بینی و سەرلەنوێ توو پرەیی بەروکی گرتیتەو ە و منت ھەلفریوان بۆ ئەوێ و تا نیشانم بەدەیت و پیم بلێیت، ھا، تەماشای ئەم دیارییە بکە! ئەو ە دەبێت بە ھی من، تۆش بچۆ بۆخۆت ھەر بیخولینەرەو ە! بەربەرەکانیی منت کرد، پەنگە خۆت ئەمەت نەزانیییت، بەلام ئەمە راستیی مەسەلەکە یە، ئەمە ریک ئەو شتە یە، کە تۆ ھەستت پێ دەکرد... ئەگەر تۆ بەو شیو ە یە رقت لە من نەبووایە، ئەوا ھەرگیز بەو شیو ە یە بەربەرەکانی نەدەکردم، بۆیە پیویست بە درۆدەلەسە ناکات، تۆ رقت لە منە!

قێلچانی نوۆف بەشلە ژاوی یەو ە، بەخیرایی لە مسەری ژوورە کەو ە دەچوو بۆ ئەو مسەری ژوورە کە و دەقیژاند. ئەو ە ی لە ھەموو شت زیاتر ھەراسان و بیتاقەتی کردبوو،

ئەو ھەستى برىندار دەکرد و وىژدانى دەھەژاند، ئەو ھەبوو كە ھەستى دەکرد خۆى لە بەردەمى پاڤىل پاڤلوفىچدا زۆر بچووك كردۆتەوھ.

پاڤىل پاڤلوفىچ كتوپر بە دەنگىكى ڤوون، كە چەناگەى سەرلەنوئى كەوتەوھ لەرزىن، بەخىرايى چرپاندى، "لە راستىدا ئەلىكسى ئىفانوڤىچ، دەمويست كۆتايى بە ناكۆكى نىوانمان بەينم."

ھەر ھىندەى ئىلچانىنۆڤ گويى لەم قسەىە بوو، بە شىوھىەك بەرچاوى تاريك بوو، كە چەقۆت لى بدايە، خوئنى لى ندىھات، وا ھەستى كرد ھەرگىز و بە ھىچ شىوھىەك لە ھەموو ژيانىدا ئاوا سووكايەتتى پى نەكراوھ.

نەپاندى، "دىسانەوھ پىت دەلىمەوھ، جەنابت بەرۆكى پىاوئىكتان گرتووھ، كە نىگەرەن و نەخۆشە... تۆ بۆيە تەنگى پى ھەلدەچنىت، بۆ ئەو ھەى ھەر بەزۆر لە كاتى وپىنەكردندا شتىكى شەيتانى لى ھەلبگۆزىت! ئىمە... ئىمە دوو مرقۆڤىن سەر بە دوو جىھانى زۆر جىاوازين، لەوھ تىبگە، ھەرودەھا... ھەرودەھا... لەنىوانماندا گۆرپىك ھەىە!"

ئەمەى دوايىنى بە دەنگىكى نزم و خىرا وت، لەناكاو پەيى بەوھ برد، كە كەوتۆتە چ ھەلەىەكەوھ...

پاڤىل پاڤلوفىچ، كە كتوپر ڤوخسارى تىك چوو و ڤەنگى زەرد ھەلگەرا، وتى، "تۆ چوزانىت؟ تۆ چوزانىت ئەو گۆرە بچووكە لىرە بۆ من چ ماناگەلىك دەبەخشىت!"

پاشان ھەنگاوى نا بەرەو لای ئىلچانىنۆڤ، بە شىوھىەكى پىكەنىناوى، بەلام زۆر بەتوندى مشتى خۆى توند كردبوو، ئەيكىشا بەسەر دلى خۆيدا، پاشان ھاواری كرد، "من دەزانم

گۆرپکی بچووک لیڤه و له م نیوانه دا ههیه، ههردوو کمان، ههیه که له لایه کی ئه و گۆره بچووکه راوه ستاوین، به لام حهقی زیاتر له و لایهیه، که من لیلی راوه ستاوم نهک ئه و لایه ی تو لیلی راوه ستاویت، زیاتر...

به شیوهیه که له بهر خۆیه وه دهیچرپاند، وهک ئه وهی ورینه بکات، هیشتا هه ر به مشت سه ر دلی خۆی دهکووتی و له بهر خۆیه وه دهیوت، "زیاتر، زیاتر، زیاتر..."

له ناکاو زهنگی ده رگا که به شیوهیه کی زور نائاسایی و خیرا، چهند جاریک له سه ر یهک لیڤرا، به شیوهیه که، که ههردووکیانی له شوینی خۆیان راچله کاند و به ئاگای هینانه وه. زهنگه که هینده به توندی لیڤه درا، له وه دهچوو ئه و که سه ی لیلی ده دات، سویندی خوار دبیّت هه ر به یه که م لیڤان زهنگه که له بن و بیخ ده ر بهینیت.

قیلچانی نوڤ به شله ژاوییه وه وتی، "ئه و که سانه ی بیانه ویت چاویان پیم بکه ویت، هه رگیز به م شیوهیه له زهنگ ناده ن!" پاقیل پاقلو قیچیش به دهنگی که له رزۆکه وه، که ئه ویش به هه مان شیوه هاتبو وه سه ر خۆی، به خوته و بۆله وه وتی، "منیش به هه مان شیوه، ئه وه ی بیه ویت بمبینیت، هه رگیز به و شیوهیه له زهنگ نادات."

قیلچانی نوڤ به خیسه کردنه وه رۆشت ده رگا که بکاته وه. له ناو راڤه وه که دا گوئی له دهنگی لاوکی جوانخاس و متمانه به خو بوو، دهیوت، "گه ر به هه له دا نه چووبم، ئیوه به ریز قیلچانی نوڤن؟"

"به لی خۆم، چیتان ده ویت؟"

لاوه که به هه مان دهنگی متمانه به خو بوونه وه به رده وام

بووه وه له قسه كانى، "له سه رچاوه يه كى باوه پيكر اوه وه زانيارى ئه وهم له لايه، كه به ريز جه ناي تروسٽسكى له م ساته دا له لاي به ريز تانه. پيوسته هر ئيستا و به بي دواكه وتن چاوم پيان بكه ويټ."

گوماني تيډا نه بوو، له و ساته دا فيلچاښوډ هزي ده كرد يه ك شاپ بدات له قوونى ئه و لاه، كه هينده متمانهي به خوى بوو و له قادرمه كانه وه فرپى بداته خواره وه؛ به لام بو ساتيك بيرى كرده وه، پاشان خوى كيشا به ملاوه و ريگهي بو لاه كه كرده وه تا خوى بكات به ژووره وه دا:

"فهرموون وهرنه ژووره وه، ئهمه ش به ريز جه ناي تروسٽسكيه..."

ساشنکا و نادنکا

کورە لاوهکه، که تهمەنی دەورو بهری نۆزده سالیکی ده‌بوو، هەرچه‌نده به پوخساریدا له‌وه بچووکتريش دەر ده‌که‌وه‌ت، خۆی کرد به ژووره‌وه‌دا. پوخساری گه‌لیک جوان بوو، کورپیکي قۆز و به‌ويقار، هه‌روه‌ها زۆر متمانه‌به‌خۆش دەر ده‌که‌وه‌ت. به‌شیوه‌یه‌کی زۆر که‌شخه‌ خۆی گۆرپیوو، هه‌رچۆنیک بی‌ت، ئەو پۆشاکانه‌ی له‌به‌ری کردبوون، زۆر لێی ده‌هات؛ بالای که‌میک له‌ بالای ناوه‌ند به‌رزتر بوو، قژی ره‌ش و کاکۆلی به‌ لاجانگیدا هاتبووه‌ خواره‌وه، هه‌روه‌ها چاوه‌کانیشی گه‌وره‌ و ره‌ش، بو‌یریه‌کی زۆری تیدا به‌دی ده‌کرا، هه‌موو ئەمانه‌ش سه‌رنج‌راکیشیه‌کی تايبه‌تی به‌ پوخساری به‌خشیبوو، ته‌نها لووتی نه‌بی‌ت، که‌ که‌میک لێی تیک دابوو، ئەویش ئەوه‌ بوو، گه‌لیک پان بوو، ئەگینا تا بلیی لاویکی قۆز بوو. به‌شیوه‌یه‌کی زۆر سه‌نگین به‌ره‌و ناوه‌وه‌ هه‌نگاوی نا.

* ساشنکا و نادنکا: کورت‌کراوه‌ی ناوی ئەلکساندەر و نادیردایه، که وهک خۆشه‌ویستی به‌و شیوه‌یه کورت ده‌کرێته‌وه.

وتى، "پيم وا بيت دهرفته تى ئه وهم بو رهخساوه، تا له گهل جه نابى تروسوتسكى گفتوگو بکه م."

به دهنگىكى زور تاييه تى ئه م وشانه تى دهر برى، به تاييه ت به شيويه كه داني نا به وشه تى "دهرفته" كه دا، كه دامالرابوو له هه رچى ئه وه تى پيى بوتريت ريز و ئه ته كيت، ويستى به م شيوازي قسه كردنه ئه وه له به رامبه ره كه تى بگه يه ني ت، كه به گفتوگو كردن له گه ليدا نه "شه ره فمه ند" بووه نه "خوشحال" يش بووه.

قيلچانينوف به ره به ره خهريك بوو له شتيك تيده گه يشت، به هه مان شيوه پاڤيل پاڤلوقيچيش له وه ده چوو، كه سووسه تى شتيكى كرد بيت، له روخساريدا جورىك له دلله راوكى ده بينرا، به لام هه رچونيك بيت، ته واوى هه ولى خوى دا جله وى خوى له ده ست نه دات. پاشان به شيويه كه تى شكودارانه وه لامى دايه وه، "شه ره فى ناسينى ئيه وهم پي نه به خشراره پيشم وا نيه هيج شتيكى هاوبه ش من و جه نابتان به يه كه وه بيه ستيته وه!" "باشتر وايه سه ره تا گويم لى بگرن و پاشان بوچوونى خوتان دهر بېرن."

لاوه كه به وپه رى بړوا به خو بوونه وه و به سه رزه نشت كردنه وه ئه مه تى به پاڤيل پاڤلوقيچ وت. پاشان چاويلكه يه كچاوييه كه تى له گيرفانى دهر هينا، كه چوارچيوه كه تى له سه ده ف دروست كرابوو، خستيه سه ر چاويكى و ليلى و پروونييه كه تى به و بوتله شه مپانيايه تا قى كرده وه، كه له سه ر ميژه كه دانرابوو. پاشان كه به ته واوى له تا قى كردنه وه و ليورد بوونه وه كه تى له بوتله كه ليبووه وه، چاويلكه كه تى به هيواشى له سه ر چاوى لا برد، سه ره له نو تى پرووى كرده وه پاڤيل پاڤلوقيچ، "ئه ليكسانده ر لو بو ف."

“مەبەستت چییە لە ئەلیکساندەر لۆبۆف؟”

“ئەلیکساندەر لۆبۆف منم. پیشتەر لەبارەیی منەو ھیچت

نەبیستوو؟”

“نەخیر.”

“راست دەکەن، چۆنچۆنی بمانسن؟ راستییەکەیی، من بۆ مەسەلەییەکی زۆر گرنگ لیڤرەم، کە بە شیوەییەکی زۆر تایبەتی پەییوەندیی بە جەنابتانەو ھەییە. پوخسەتم بدەن دابنیشم، زۆر شەکەتم.”

فیلچانیڤۆف فەرمووی لی کرد، “فەرموو دابنیشە.”

بەلام لاوەکە پییش ئەو ھەیی خولکی دابنیشتن بکریت،

دەستبەجی دابنیشت.

سەرباری ئەو ھەیی فیلچانیڤۆف تا بەتایە ئازارەکەیی سەرسنگی زیادی دەکرد، بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا ھەزی ئەم لاوە چاوقاییمە چووبوو بە دایدا. لە خەیاڵدانی خۆیدا لە پوخساری جوان و مندالانە و پەمەییی ئەم لاوەدا شیوەیی نادایای دەھاتە پییشچاو.

لاوەکە بە سەرلەقاندنیککی بیبایەخەو ٲامارەیی بە کورسییەکی بەرامبەری خۆی کرد و پییشنیاری کرد بۆ پاڤیل پاڤلۆڤیچ، وتی، “تۆش بە ھەمان شیوە دابنیشە.”

“خۆت سەغلەت مەکە، ھەر بەپیۆ ھەبم.”

“بەلام ماندوو دەبن. تۆش بەریز فیلچانیڤۆف، پییم وا بیٲ پیویست ناکات ئیرە بەجی بەیلن، ئەگەر پیٲان خۆش بوو، دەتوانن بمیننەو!”

“پیویست ناکات بۆ ھیچکۆی برۆم، مال مالی خۆمە!”

“ھەرچۆنیک پیٲان خۆشە. راستییەکەیی دانی پیٲا دەنیم، کە

گەلىك خۇشحاللىش دەبىم كە بەشدار بىن لەو پروونكردنه وانەى دەيدەم بەم پياوۋە بەريزە. نادىژدا فيدۇسىقنا، زۇر بەريزەوۋە بە شانوبالى ئىوۋەدا بۆى ھەلداوم.

”بەراست! بەلام پىم نالىن چۆن دەرڧەتى دەست كەوت تا باسى منت لەلا بكات؟“

”ھەر رىك دواى ئەوۋەى ئىوۋە لەوۋى ئوغرتان كرد. خۇشم بە ھەمان شىوۋە ئىستا ھەر لەوۋىوۋە ھاتم بۆ ئىرە.“

پاشان پرووى ۋەر چەرخاند بەرەو لاي پاڧىل پاڧلۇڧىچ، كە ھىشتاش ھەر بەپىوۋە راۋەستابوو، وتى، ”تۆش جەنابى تروسۇتسكى، مەسەلەيەك ھەيە دەمەوۋىت لەسەرى قسەتان لەگەل بكەم. ئى – واتا من و نادىژدا فيدۇسىقنا، بەردەوام بوو لە قسەكردن، لە كاتىكدا شانى دادابوو لەسەر كورسىيە دەسكدارەكەى، وشەكانى بەوردى و دانەدانە بەدواى يەكدا دەر دەبرى. ”زۇر لەمىژە يەكترمان خۇش دەوۋىت و ھەردووكمەن بەلىنى ھاوسەرگىریمان داۋە بە يەكتر. ئىستاش جەنابت بووۋىتەتە بەربەست لە رىماندا، ھاتووم تا پىشنيارى ئەوۋەتان بۆ بكەم، كە باشترە لەم مەسەلەيە بكشېنەوۋە. ئايا ئامادەن مل بدەن بۆ پىشنيارەكەم؟“

پاڧىل پاڧلۇڧىچ ھىندەى نەمابوو بە قنگدا بكەوۋىت، رەنگى زەرد ھەلگەراپوو، بەلام خىرا بزەيەكى شەيتانى كەوتە سەر لىۋەكانى و پاشان بەپوختى و بەروونى وتى، ”نەخىر، بە ھىچ شىۋەيەك مل نادەم.“

لاۋەكە لەسەر كورسىيەكەى كەمىك ۋەر چەرخا و لاقى خستە سەر لاق، پاشان وتى، ”ئەھا! كەواتە بەم شىۋەيەىە!“ پاڧىل پاڧلۇڧىچ ئەمەشى خستە سەر قسەكانى، ”ئەسلەن

من ھەر نازانم ئەم كەسەي قسەي لەگەل دەكەم كىيە، لە
راستیدا لەو برۋايەدام، كە ھىچ خالىكى ھاوبەش لەنيوان من
و تۆدا نەبىت، تا بەردەوامى بەدەين بە گفتوگو كەمان.
ھەر كە ئەم وشانەي دەر برى، واى بە باش زانى ئەمىش
بە ھەمان شىۋە دابنىشىت.

لاۋەكە بەلامسەرلايىيەو وتى، "پىم وتن كە ماندوو دەبن.
ھەر ئىستا خۆم پى ناساندن و پىم وتن ناوم ئەلىكساندەر
لۆبۆقە، من و نادىژدا بەلنمان بە يەكتەر داو، بۆيە ناكريت
خۆتان لە گىلى بدەن و بلن نازان ئەو كەسەي قسەي لەگەل
دەكەن كىيە! ھەر وەك ئىستا كە خۆتان واتان وت! ناشتوانن
خۆتان بەو ھەلبخەلتىنن، كە ھىچ شتىك نىيە لەنيوان من و
تۆدا تا قسەي لەسەر بكەين!"

قىلچانىنۆڭ لەژىر لىۋەو وتى، "تۆ سەيرى ئەم
سەلكە سەگە!"

پاقىل پاقلىۋىچ تۆزىك خۆي رىك كەردەو و بەويقارەو
وتى، "بە ھەر حال، بەرپىزم، من ھىچ بيانوويەك نابىنم بۆ
ئەو شتانەي باست كەردن، تەنانت بيانووەكانىشت نەك
ھەر جىگەي قەناعەت نىن، بگرە زۆرىش جىگەي گومانن و
بەسە بۆ ئەو ھى چىي تر بەردەوامى نەدەين بە گفتوگو كەمان.
واى دەبىنم كە سەرتاپاي ئەم بابەتە لە كارىكى گەمزانە و
ھەرزەكارانە زياتر، چىي دى نىيە. سبەينى خۆم پرسوجۆيەكى
ئەمە لەگەل ھاوپىي زۆر بەحىشمەتم، فیدۆسى سىمىۋنۆڭچ
دەكەم و ئىستاش تكاتان لى دەكەم، ھەرچى زووترە، لىرە
ئۇغر بكەن."

لاۋەكە چىي تر نەيتوانى ھەر بەو لامسەرلايى و بىبايەخىيەو

بمىنىتەۋە، زۆر بەتامە زىرۋىيەۋە رووى كىردە قىلچانينۇڭ و
 ھاۋارى كىرد، "چاۋت لىيە ئەمە چ جۆرە بىيادەمىكە؟ ھىندەي
 بەس نەبوۋە كە ئەمىرۇ ھەر بۇ رابۋاردىن زىمانىيان لى دەر
 ھىناۋە و بە شاپان لەۋى كىردوۋىيەنەتە دەرەۋە - كەچى
 بەتەمايە سىبەينىش بىرۋاتەۋە و باسى چىرۋكى ئىمە بۇ ئەۋ
 پىرەپىاۋە بىكات! كەۋاتە پىم بلى، ئەي پىاۋى قىرسىچمە، ئايا
 بەمە نايىسەلمىنىت كە دەرەۋىت ھەر بەزۆر ئەۋ كچە بەدەست
 بخەيت، دەرەۋىت لە خەلكىكى خەلەۋاۋى بىرپىت، كە ھىشتاش
 بىرى ۋەخىشىگەرى و دۋاكەۋتوۋى كۆمەلەيەتى ۋلاتەكەمان
 بەسەرياندا زالە و ئازادىيەكانى ئافىرەت زەۋت دەرەۋە؟ باشە
 ھىندە بەس نەبوۋ بۆت، كە ئەۋ بە چاۋىكى سوۋك لىي
 رۋانىۋىت؟ ھىندە بەس نەبوۋە بۆت، كە ھەر ئەمىرۇ دىارىيە
 ناشايىستەكەتى بۇ گەراندوۋىتەۋە؟ بازەنەكەت؟ لەمە زىاتىر
 چى تىرت دەۋىت؟"

پاقىل پاقلىۋىچ بەخەپەساۋىيەۋە ۋتى، "ھىچ كەسىك
 بازەنەكەمى بۇ نەگىراۋمەتەۋە! ئەسلەن ئەۋە مەھالە!"
 "مەھالە؟ ئەتەۋىت بلىيت تا ئىستا بەرپىز قىلچانينۇڭ
 بازەنەكەى بۇ نەگىراۋىتەۋە؟"

قىلچانينۇڭ لە دلى خۇيدا ۋتى، "دەك بەنەفرەت بىت!"
 پاشان رووى كىردە پاقىل پاقلىۋىچ و بەمۇنىيەۋە ۋتى،
 "راستىيەكەى پاقىل پاقلىۋىچ، نادىژدا فىدوسىفنا داۋاى لى كىردم
 ئەم سىندۋىچەيەت بۇ بگىرەمەۋە، ھەرچەندە رەتم كىردەۋە ئەم
 كارە بىكەم، بەلام زۆر لىم پارايەۋە... بەپاستى جاپز بووم...
 فەرموۋ ئەۋەش سىندۋىچەكەت..."

سىندۋىچەكەى لە گىرفانى دەر ھىنا، زۆر لە ھالى خۇى

پاقلوڤچىدا پەيى بە توورەيىيەكى زۆر تۇقۇنەر و سەرشيئانە دەبرد، كە بۆى ھەبوو توورەبوونەكەى ئەو زەلامە كارەساتى نەخوازراوى لى بكەويتەوہ... بەلام لەگەل ئەوہشدا، ھەرچەندە كە ئەو نىگايەى پاڤىل پاقلوڤچى نەبىنى، ھەستى كرد پىويستە لەسەرى لايەنگرىى پاڤىل پاقلوڤچى بكات.

پاشان بە دەنگىكى ھاوپىيانە دەستى بە قسەكردن كرد، "گوئى بگرە بەرىز لوبوڤ، بەبى ئەوہى خۆم بەاويژمە ناو گفتوگوئەكى نەخوازراو و ھەندىك ھۆكار و وردەكارىى زيادەوہ، كە لە راستىدا ئەوہ بە ئىشى خۆم نازانم و تا پىشەم بكرىت خۆمى لى بەدوور دەگرم، دەمەويت سەرنجت بەلاى چەند راستىيەكدا رابكىشەم، قسەى دروستىش لەوہوہى، كە يەكەمن، پاڤىل پاقلوڤچى ئەگەر بىت و داخوازيى نادىژدا فيدوسىڤنا بكات و مارەى بكات، ئەوا لە زۆر پرووہوہ لە جەنابتان لەبەرتەن، لەبەر ئەوہى زۆر بەباشى لەلايەن ئەو خىزانەوہ كەسايەتییەكەى ناسراوہ، دووہم، پاڤىل پاقلوڤچى خاوەنى پۆستىكى بەرز و ئابروومەندە، لە كۆتايىشدا، سەروەت و سامانەكەشى لەولاوہ بوەستىت، ھەر بۆيە ئەمە شتىكى زۆر سروسىيە كاتىك پاڤىل پاقلوڤچى ھەست بە سەرسوورمانىكى زۆر بكات لە كاتىكدا ھاوتايەكى وەك جەنابتان لەبەرامبەر خۆيدا دەبينىتەوہ. رەنگىشە تۆش بە ھەمانشيوہ خاوەنى چەند تايبەتمەندىيەكى تايبەت بە خۆت بىت، بەلام ھەر لەبەر ئەوہى ھىشتا تەمەنت زۆر كەمە و جارئ زۆر گەنجىت، بۆيە بۆ ئەو گەلىك دژوارە تا بە چاوى رىكابەرىكى ھاوشانى خۆى لىت بروانىت... ھەر بۆيە ئەوہ شتىكى زۆر رەوايە، كە داواتان لى بكات كۆتايى بەم گفتوگوئە بھىنن."

”مەبەستت چییە لەوہی کە دەلییت تەمەنم زۆر کەمە؟
مانگیک دەبییت بوومەتە نۆزدە سال. بەپیی یاساش بییت، زۆر
لەمیژ بوو دەمتوانی ھاوسەرگیری بکەم. ئەمە ھەموو شتیکی
کە دەتوانم بۆتان ڕوون بکەمەوہ.“

”بەلام پیم نالییت چ باوکیک ئامادەییە لە دۆخیکی ئاوادا
قاییل بییت بەوہی کچەکە ی خۆیت پیشکەش بکات؟ تەنانەت
گریمان ئەگەر بشیبت بە ملیۆنەر یاخود لە داھاتوودا بییت
بە کەسایەتییەکی ناسراوی ناو مرقایەتییش؟ کەسیک لە
تەمەنی نۆزدە سالیدا ناتوانییت بە بەرپرسیاریتیەکانی خۆشی
ھەستییت، ئیستا پیم نالییت چۆن دەتوانییت بەرپرسیاریتی
داھاتووی مرقایکی تر ھاوشیوہی خۆی منداڵ لە ئەستۆ
بگریت! ڕەنگە پیت وا بییت ئەمە کاریکی تەواو ئابروومەندانەییە؟
ئەوہیشتی کە پرکیشیی ئەوہم کرد کە بەم شیوہ ڕاشکاوانە
قسەتان لەگەڵ بکەم، ھەر لەبەر ئەوہی خودی خۆت کەمیکی
بەر لە ئیستا منت کرد بە نیوہندیکی لەنیوان خۆت و پاڤیل
پاڤلۆڤیچدا.

لاوہکە وتی، ”ئەھا، بەلێ بەدلیایییەوہ، ناوی پاڤیل
پاڤلۆڤیچە! بەلام نازانم بۆچی پیم وا بوو ناوی قاسیلی
پیتروڤیچە؟“

پاشان بەردەوام بووہوہ و ڕووی کردە ڤیلچانینۆڤ، وتی،
”بەلێ، لە راستیدا وتەکانی ئیوہ تۆزقالبیکیش چییە تووشی
سەرسووڕمانی نەکردم، دەمزان ی ھەمووتان ھەر لەیەک
دەچن! ھەرچەندە بەلامەوہ گەلیک سەیرە، چونکە ئەوان بە
شیوہیەکی باسی تۆیان بۆ کردم، پیم وا بوو ڕەنگە کەسیکی
زۆر نوێخواز بییت. بەلام وا بزانی ئەوانە ھەمووی قسە

قۆر بوون، هەرچهنده ئیوه زۆر بهسهربهستی ئهوهتان
 وت که بهحساب ئهوهی من دهیکهم کاریکی نهشیاو و
 نئابروومهدانهیه، بهلام خودی خۆم تهواو پیچهوانهکهی به
 راست دهبینم، هیواخوازیشم بتوانم ئهوهتان بۆ بسهلمینم.
 ههز دهکهم لهوهوه دهست پی بکه، که ئیمه ههردووکمان
 پهیمانمان بهیهکتر داوه، دواتریش، من به شهرهفی خۆم
 له بهردهم دوو شایهتدا بهلینم پی داوه، که ئهگهر هات و
 پۆژیک له پۆژان کهوته داوی خۆشهویستی کهسیکی ترهوه
 یاخود له هاوسهرگیریکردنی لهگهڵ من پهشیمان بووهوه و
 ویستی لیم جیا بپیتهوه، ئهوا من دهستبهجی گهواهینامهیهکی
 فهرمی لهسهر ناپاکیم بهرامبهری پر دهکهمهوه و پروویشی
 دهکهمهوه، که ناپاکی هاوسهرگیریم لهگهڵیدا کردوه، بهمش
 وا دهکهم بتوانیت بهئاسانی تهلاقی خۆی وهر بگرییت. ههر
 بهوهشهوه ناوهستم، بهلکوو پیشبینی ئهوهشمان کردوه، که
 ئهگهر هات و له داهاتوودا من له پیدانی وها گهواهینامهیهک
 پاشگهز بوومهوه و قسهکهی خۆم نهبرده سهر، ئهوا لهم
 حالهتدا بۆ بردنهسهری ئهم پهیمانه، له پۆژی ئاههنگی
 گواستنهوهکهیدا، ئهوه سههنهیدیکی سهد ههزار پۆبلیی بۆ
 واژۆ دهکهم و دهیخهمه دهستیوه، ئهمه ئهگهر هات و پابهند
 نهبووم به گهواهینامهکهوه، قاییل نهبووم به جیابوونهوه
 لی، ئهوا ئهوکاته ئهوه دهتوانیت دهستبهجی ئهوه سههنهده
 له دژم بهکار بهینیت و به هۆیهوه له زیندانم بنیت. بهم
 شیوهیه ئهگهر کهمیک ورد ببنهوه، ئهوا دهبینن که پیشوهخته
 پیشبینی ههموو ئهگهریکمان کردوه و پێگهشمان بۆ داناوه،
 منیش ههرگیز ئامادهی ئهوه نیم که لهسهر حسابی خۆم

یاریی بە داھاتووی ھیچ کەسیکی ترەو ەبکەم و داھاتووی
بەخەمە مەترسییەو، کە ئەمەش بەر لە ھەموو شتیکە.
فیلچانیوڤ ھاواری کرد، ”گریو دەکەم ئەمە ھەمووی
ئەو ھەتیو ە ناوی چی بوو؟ - ئا، بەلێ، بیرم کەوتەو،
پریڤۆسیلوڤ، ھەموو ئەمانە لە داھێنانەکانی ئەو ە بۆ تۆ!“
پاقیل پاقلوڤیچ بە شیوہیەکی زۆر قیزەون دای لە قاقای
پیکەنین، ”ھا، ھا، ھا، ھا!“

”ئەری بەراست ئەم برادەرە بەریزە بە چی پێدەکەنیت؟
بەلێ، پەییبردنەکە ی ئیو تەواو، ئەمە بیرۆکە ی پریڤۆسیلوڤ
بوو، ئەبیت جەنابت دان بەو دا بنییت، کە بیرۆکەکە ی
بەراستی بیرۆکە یەکی دانایانە یە. بە ھۆی ئەو ەو یاسا
پووچەکان بەتەواوی لە کار دەخریت. بەدنیاییەو، بەلێنم بە
خۆم داو ە نادام بۆ ھەتاھەتایە خوێش بویت، خودی ناداش
ئەم مەسەلە یە بە شیوہیەکی نااسایی بە پیکەنینی دەھینیت،
بەلام لە ھەمان کاتیشدا ئەم بیرۆکە یە بەتەواوی دانایانە یە و
پیویستە قاییل ببیت بەو ە ی کاریکی تەواو ئابروو مەندانە یە و
بگرە ھی ئەو ەش نییە ھەموو پیاویک خۆی لە قەرە ی بدات!“
”بەلام بە بروای بەندە، ئەم کارە نەک ھەر ئابروو مەندانە
نییە، بگرە کاریکی تەواو ناپەسەندیشە.“

لاوہکە، وەک ئەو ە ی گالتە ی بە قسەکە ی فیلچانیوڤ
بیت، شانیککی ھەلتەکاند و پاش ساتیک پێدەنگی وتی، ”حەز
ئەکەم جاریکی تریش پیتان بلیمەو، کە قسەکە تان بە ھیچ
شیوہیەک تووشی سەرسوورمانی نەکردم، ئەسلەن زۆر
لەمیژە بریارم داو ە بەو جوړە شتانە سەرم نەسوورمیت. پیم
وا بیت پریڤۆسیلوڤ بەروونی ئەو ە ی بەبیر ھینابوونەو، کە

جەنابتان زۆر لەو لەوازەترىن كە بتوانن پەى بەو جۆرە شتەنە
ببەن، ھەرچەندە ئەگەر ئەو شتەنە زۆر سەروشتى و سادەش
بن، ھۆكارى بۆگەنكردن و تىكچوونى ھەرە سادەترىنى
ھەستەكانتان و بىرۆكەكانتان، ھەمووى دەگەرپتەو بەو ئەو ژيانە
پوچ و بىمانايەى لەمىژە بەو شىوہى دەگوزەرىن، ھەرودھا
ئەو بەتالى و بىكارىيەشتان ھۆكارىكى ترە لەو ھۆكارانە.
رەنگە ھەر ئەمەش بىتە ھۆكارى لەيەكترتەنەگىشتەنمان، بەلام
بە ھەر حال، ئەوان سەبارەت بە تۆ زۆر بەچاكى دەدان... پىم
وا بىت ئىوہ تەمەنتان پەنجا سالە، واىە؟“
”ببوورن، ئەكرىت لە بايەتەكە لا نەدەن و بىنەوہ سەر
بابەتە سەرەككىيەكە!“

”تكاىە بمبوورن بۆ دەمشرىيەكەم و جاپز مەبن، مەبەستم
ھىچ شتىكى تايبەتى نەبوو. دىمەوہ سەر باسەكەى خۆمان و
بەردەوام دەبم: من لە داھاتوودا نابم بە مليۆنەر بەو شىوہى
ئىوہ بىرتان لى كردبووہ، چ بىرۆكەيەكى پىكەنىناويىە!
من خاوەنى ھىچ شتىك نىم، ھەر ئەوہم كە ئىستا دەمبىنىت، بەلام
بروای تەواوم بە داھاتووى خۆم ھەيە. ھەرودھا من نە دەبم
بە قارەمان و نە دەشبم بە ناودارىكى مەزن بۆ مروقاىەتى.
بەلام ئەتوانم ئاگام لە خۆم و خىزانەكەم بىت، راستە ھەنووكە
من خاوەنى ھىچ شتىك نىم، تەنانەت بۆ زانىارىيشت، من ھەر
لە مندالىيەوہ لە مالەكەى ئەواندا گۆش كراوم...“
”چۆن چۆنى؟“

”بەلى، ھەر وەك دەبين، من كورپى يەككە لە خزمە
دوورەكانى ژنەكەى زاخلىبىنىنى پىرم، كاتىك ھەموو
كەسوکارەكەم لەدەست دا، ئەو كاتە من تەمەنم تەنھا

ھەشت سال بوو، ئیتەر پیرەپیاویش منی ھینایە لای خویان و بەرپرسیاریتیی بەخیوکردنی منی گرتە ئەستۆی خووی، دواتریش ناردمیە قوتابخانە ی ئامادەیی. ئەو بەراستی پیاویکی سروشتباشە، ھەلبەت ئەگەر بەلاتانەو ھە گرنگ بیت...

“ئەو دەزانم.”

“بەلێ، ھەرچەندە بیرکردنەو ھەکانی کەمیک کۆن و بەسەرچوون، بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا گەلیک بەخشنە و میھرەبانە. بەلێ، بەدنیایییەو ھە میژرە لەژێر بەرپرسیاریتیی ئەو ھاتوومەتە دەری، دەمەویت خۆم لەسەر پێی خۆم رابووستم و پشت بە ھیچ کەسیک نەبەستم بۆ پەیداکردنی بژیوی ژیانی خۆم و نامەویت چاوبەرەو ژیری ھیچ کەسیک بم.”

فیلچانیئۆف، کە مەیلی زانینی تی گەرپابوو، کونجکاوانە پرسیی، “لەکەییەو ھە سەر بەخویی خۆت بە دەست ھیناوە؟”

“نزیکی چوار مانگیک دەبیت.”

“ئەھا، کەواتە ئیستا ھەموو شتیک پوون بوو ھەو، ئیو ھاورپی مندالیی یەکترن! ئەی ھیچ ئیش و کاریک ئەنجام دەدەیت؟”

“بەلێ، کاریکی تایبەتم ھەیە، لەلای دادنووس مانگی بە بیستوپینج رۆبل ئیش دەکەم. ھەرچەندە ئەمە بۆ ماو ھەکی کاتییە. بەلام لە راستیدا ئەو کاتە ی لێی چوومە پیشەو ھە داوام کرد، ئەو ھەشم نەبوو. ئەو کاتە لە بەشی خزمەتگوزاری ھیلی ئاسنین، مانگی بە دە رۆبل ئیشم دەکرد، بەلام ھەموو ئەم ئیشانە کاتین.”

“مەبەستت لە چوونە پیشەو ھەو ھەیە، کە خوازبیت کرد؟”

”بهائی، به شیوهیه کی فهرمی خوازینیم کرد، ماوهیه ک بهر
له ئیستا - نزیکه ی سی ههفتهیه ک دهیئت.“
”زور باشه، ئه ی چی پرووی دا؟“

”سهرهتا باوکه که به شیوهیه کی زور توقینه ر دای له
قاقای پیکه نین، پاشان به شیوهیه کی توقینه ریش تووره بوو،
ئهو کچه داماوه شی له نهومی سهرهوه دا چه پس کرد. به لام
نادیا زور قاره مانانه بهرگری کرد و ملی نه دا. به لام ئه زانیت،
هه موو ئه مانه هه ر له بهر ئه وه بوو، که پیشتر باوکه که که میک
رقی لیم بوو، رقه که شی له وه وه بوو، که ئه وه فرمانگه یه م
به جی هیشتبوو، که چوار مانگ بهر له ئیستا له وی جیگه ی
بو کرد بوومه وه، هه لبهت ئه مه پیش ئه وه ی بچه سهر کاری
هیلی ئاسنینه که. ئه و پیره پیاویکی زور باشه، هه ر وه ک
پیشتریش ئاماژهم پی کرد، ئه و له ماله که ی خویدا که سیکی
تا بلایی ساده و پروخوشه، به لام ناتوانیت ئه وه بهینیته
به رچاوی خوت، کاتیک دهچیته ئوفیسه که ی، چ زه لامیکی
لی دهر دهچیت! ریک وه ک جوخی* لیدیئت! هه لبهت من له وی
کاریکم کرد و به شیوهیه کی زور سروشتی تیم گه یاند، که
هه لسوکه وته کانی به هیچ شیوهیه ک جیگه ی سهرنجم نین.
به لام تاوانباری راسته قینه له و مه سه له یه دا جه نابی جیگری
به ریوه بهر بوو، ئه م پیاوه به ریزه وای ئاخنیبووه میشکی
به ریوه بهر که وه، که به حساب من قسه ی رهم به رامبه ری
به کار هیئاوه، له کاتیکدا من ته نها پیم وتبوو که که سیکی

* جوخ: یاخود ژوپیتیر Jopiter، خواوهندی ئه فسانه یی پومانیه کان،
خواوهندی خواوهنده کانه، خواوهندی ئاسمان و هه وره برووسکه یه، یه کیکه
له تووره ترین خواوهنده کان.

ناشاییستهیه. ئیتر بهم شیوهیه وازم له هه موو شتیکیان هینا
و ئیستاش بو خوم لای داندووسیک کار ده کهم.

“ئه ی له و فرمانگهیه مووچه کهت باش بوو؟”

“راستییه که ی نه خیر، چونکه من ته نانهت له ریزی
فرمانبه ره ئاساییه کانیش نه بووم! خودی زاخلیبینینی
به سالاچوو مووچه که ی پی ئه دام، هه ر وهک پیم وتن، ئه و
مرۆڤیکی زور باشه. به لام کیشه که له وه دا بوو، که دانوومان
به یه که وه نه ده کولا، هه رچۆنیک بیته، ئیمه کۆل نادهین!
به دلنیااییه وه بیستوپینچ رۆبل به شی ژیا نی ژن و میردایه تی
ناکات، بۆیه به هیوام بهم زووانه پشکیکم له به رپوه بردنی
مولکه کانی کۆنت زاڤیلیسکی چنگ بکه ویت، که ماوه یه که
کاره کانی هه مووی ترشاوه به سه ر یه کدا، ئه و کاته مووچه کهم
ده فریت بو سی هه زار رۆبل، خو ئه گه ر ئه وهش سه ری
نه گرت، هه ول ده دم بيم به پارێزه ر. خه لکی له م سه رده مه دا
هه ر به ری دادگا کانه وهن... ئاها! چ هه وره تریشقه یه ک بوو!
پیده چیت زریان هه لبات، خوا به وه ره حمی کرد، پیش ئه وه ی
زریانه که هه لبات، گه یشتمه ئیره، به پی هاتم، ته قریبه ن
نیوه ی ریگه کهم به را کردن ته ی کرد.

“به لام بمبووره، ئه گه ر به و شیوه یه یه که خۆت باست
لیوه کرد، تیم ناگه یه نیت چۆن کاتی ئه وهت ده ست که وت
له گه ل نادیژدا فیدۆسیقنا قسه بکه یته، به تایبه تی که ده لییت
ئه وان هه نووکه پیشوازیت لی ناکه ن له ماله که ی خویاندا؟”
“به لام خو پیاو ده توانیت له سه ر په رژینه که وه قسه ی
له گه لدا بکات! ئایا سه رنجی کچه قژخورماییه کهت دا بوو؟”
وای وت و پیکه نی، پاشان به رده وام بووه وه له قسه کانی،

”ئەو و ماری نىكىتىشنا زۆر ھاوکارىي ئەو دووانەمان دەكەن،
ئاه ئەو ماری نىكىتىشنايە بەس بەتەنھا خۆى شەيتانىكە
بۆخۆى!... بەلام پىم بلین بۆ دادەچلەكىن، ئایا لە ھەورەترىشقە
دەترسن؟“

”نەخىر، تەندروستىم باش نىيە، تەندروستىم زۆر خراپە...“
ڧىلچانىنۆڧ لەتاو ئازارى سنگى، ھەستايە سەر پى و
ھەولى دا كەمىك لەناو ژوورەكەدا ھاتوچۆ بكات.
”ئاه كەواتە بمبوورن كە بىزارم كردن، خۆتان نارەحەت
مەكەن، ھەر ئىستا دەپۆم!“

پاشان لاوھەكە لەسەر كورسىيەكەى ھەستا بۆ ئەوھى
بروات، بەلام ڧىلچانىنۆڧ زۆر بەنەزاكەتەو و بە زمانىكى
شىرىن وتى، ”نا، نا! بە ھىچ شىوھىك ئىوھ بىزارتان
نەكردووم، شتىكى ھىندە گرنگ نىيە.“
”چۆن گرنگ نىيە؟ كاتىك كۆيىلنىكوڧ ئازارى گەدەى
ھەبوو*... ئەمەت بىر دىت لە شچدرىندا؟ ئایا تۆ شچدرىنت
خۆش دەوئىت؟“

”بەلى.“

”منىش بە ھەمان شىوھ. زۆر باشە ڧاسىلى... ئا، ببوورە،
پاڧىل پاڧلۆڧىچ، وەرە با كۆتايى بەم مەسەلەيە بەئىن!“ بە
شىوھىك واى وت و پووى كردە پاڧىل پاڧلۆڧىچ، ھىندەى
نەمابوو بدات لە ھارەى پىكەنىن، ”بۆ ئەوھى بەباشى لە
قسەكانم تىبگەيت، جارىكى ترىش پرسىارەكەمت بۆ دووبارە

* ئەم دىرە ”كاتىك كۆيىلنىكوڧ ئازارى گەدەى ھەبوو، ئەمە دىرى يەكىك
لە چىرۆكەكانى گەورەپۆماننووسى ھەجووى روسى، مىخائىل يۇگرافىمەيچ
سالتىكوڧ شچدرىنە، كە لە سالى ۱۸۲۶ بۆ ۱۸۸۹ ژياوھ.

ده‌که‌مه‌وه، ئایا ئاماده‌یت سبه‌ینێ له ئاماده‌بوونی مندا به
شیوه‌یه‌کی فهرمی کشانه‌وه‌ی خۆت له‌م خوازبینیه‌ سه‌باره‌ت
به‌ نادیزدا فیدۆسیفنا پیشکەش به‌ دایک و باوکی بکه‌یت و
به‌وپه‌ری ریزه‌وه‌ برۆیت به‌ رینگه‌ی خۆته‌وه‌؟“
”به‌وپه‌ری د‌ل‌ن‌یا‌ی‌یه‌وه‌ نه‌خ‌یر.“

پاقیل پاقلۆقیچیش به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی
به‌وپه‌ری بیئۆقره‌یییه‌وه‌ هه‌ستا و به‌ تۆنیک‌ی لووتبه‌رزانه‌وه
دریژه‌ی دایه‌وه‌ به‌ قسه‌کانی، ”هه‌ر بۆیه‌ جارێکی‌ تریش داواتان
لێ ده‌که‌مه‌وه‌، که‌ هه‌رچی زووتره‌ لی‌ره‌ برۆن و ئاسووده‌ییم
مه‌شیوینن... چونکه‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ هه‌لسوکه‌وتیک‌ی
هه‌رزه‌کارانه‌ و گه‌مزانه‌ زیاتر، چی‌ی‌ دی‌ نییه‌!“

لاوه‌که‌ په‌نجه‌ی هه‌ره‌شه‌ی به‌رز کرده‌وه‌ و ئاراسته‌ی
پاقیل پاقلۆقیچی کرد، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی‌ لووتبه‌رزانه‌وه‌ وتی،
”باشتره‌ ئاگاداری خۆتان بن! هه‌ول‌ بدەن له‌ ژماردنه‌که‌تاندا
هه‌له‌ نه‌که‌ن! ده‌زانیت هه‌ر هه‌له‌یه‌کی‌ ساده‌، چاره‌نووستان
به‌ره‌و کوێوه‌ ده‌بات؟ له‌ ئیستاه‌ ئاگادارت ده‌که‌مه‌وه‌، که‌
ئه‌گه‌ر دوا‌ی‌ نو‌ مانگی‌ تریش بگه‌رێته‌وه‌، له‌ کاتی‌کدا که‌ په‌نگه‌
پاره‌وپولیک‌ی زۆریشته‌ له‌م رینگه‌یه‌دا به‌خه‌رج دابێت، خۆشت
تووشی سه‌رئێشه‌یه‌کی‌ زۆر کردبێت، ئه‌وه‌ د‌ل‌ن‌یا به‌ هه‌ر ناچار
ده‌بیت ده‌ستبه‌رداری نادیزدا فیدۆسیفنا ببیت، ئه‌گه‌ریش هات
و ده‌ستبه‌رداری نه‌بوویت، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ پووبه‌پووی کێشه‌ و
سه‌رئێشه‌ی زیاتر ده‌بیته‌وه‌، د‌ل‌ن‌یا به‌ که‌ زۆر خراپ به‌سه‌رتدا
ده‌شکێته‌وه‌!

”پێویسته‌ ئاگادارتان بکه‌مه‌وه‌ که‌ جه‌نابتان هاوشیوه‌ی
سه‌گیکن، هه‌لبه‌ت بمبورن که‌ وا ده‌لێم، ئه‌مه‌ ته‌نها بۆ

لينچوواندنه، كه له سهر ئاخوريك پال كه وتوو، نه خوئ
دهيخوات و نه ئه شهيليت كه ساني تريش ليئ بخون. دووباره
له بهر چاكهئ خوتان و له بهر ههستي مرؤفاهه تي، پيتان
دهليمه وه، كه به باشي بير له م مه سه له يه بكه نه وه، هيچ نه بيت
ئه گهر ته نها بو يه ك جاريش بووه له ژيان تانا كه ميك به ژيري
بير بكه نه وه.

پاڤيل پاڤلوف فيچ به توور ده ييه وه هاواري كرد، "تكتان ليئ
ده كه م به م شيوه يه ئاموزگاريي من مه كه ن! له سهر ئه م
توانجه چه په لانه شت... له سبه يني زووتر نيه كه ري و
شوييني تاييه ت ده گرمه بهر، ري و شوييني نوي!"
"توانجي چه په ل؟ مه به ست چيه له وه؟ دياره خوت
كه سيكي زور چه په ليت، بويه به و شيوه يه له قسه كانم
گه يشتوويت و له ميشكي خوتدا و ليكت داوته وه! به هه ر حال،
من قاييلم به وه ي تا سبه ينيش چاوه روان بيم، به لام ئه گهر...
ئاخ، ديسان وه هه وره بروسكه يه!"

ته ماشايه كي فيلچاني نوئي كرد و سه ريكي بو دانه واند
و وتي، "به خواتان ده سپيرم، گه ليك خوشحال بووم به
ناسينتان."

پاشان به تالوو كه بوي ده ر چوو، ئاشكرا بوو كه په له ي
ئه وه ي بوو، پيش ئه وه ي ليژمه باران دابكات و ته ر بيت،
بگه ريته وه.

حسابه که یمکلائی ده بیتهوه

هەر هیندهی لاوه که به جیی هیشتن، پاڤیل پاڤلوقیچ خوی گه یانده
لای فیلچانیوڤ و هاواری کرد، ”چاوت لئییه؟ چاوت لئییه؟“
فیلچانیوڤ به لامسه رلاییه وه وتی، ”به لئی، تو زور
بییه ختیت!“

ئه گهر ئه و ئازاره ی سه رسنگی نه بووایه که زور به توندی
ئازاری ددها و هه تا بهاتایه ئازاره که شی زیادی ده کرد، ئه وه بی
شک هه رگیز ئه و وشانه ی به زاردا نه ده هات.

”هه مووی له بهر ئه وه بووه، که هه ستت به به زه یی کردووه
به رامبه رم، بویه باز نه که ت بو نه گیراومه ته وه، ئایا وا نه بووه؟“
”نه خیر، ته نها له بهر ئه وه ی ده رفه ت نه بوو...“

”رهنگه تو وهک هاوړییه کی راسته قینه، هه زت نه کرد بییت
دلَم بشکینیت؟“

فیلچانیوڤ، که له تووړه ییدا خه ریک بوو دیقی ده کرد،
هاواری کرد، ”ئایی، به لئی، به زه ییم به حالتدا هاته وه!“
هه رچونیک بییت، فیلچانیوڤ به کورتی و به پوختی هه موو

شتىكى بۇ پاقىل پاقلىقچ گىرايه وه. تىيگه ياند كه به چ شيويه كه بازنه كه گه پيندرا وه ته وه بوى، ههروه ها بوى باس كرد كه چون نديژدا فيدوسيقتا ته قريبه ن ناچارى كردوه هاو كار بيت له گه رانه وهيدا...

”رهنگه له وه تىيگه يت، كه هيچ شتىكى تر نه يده توانى ناچارم بكات كه بازنه كه وه ر بگرم، چونكه كي شه و سه ر ئيشه كانى خوم هينده كه م نين، تا سه ر ئيشه ي تريس بۇ خوم دروست بكه م!“
پاقىل پاقلىقچ بزه يه كى كرد و وتى، ”توش فريوت خوارد و وه رت گرت؟“

”قسه ي قور ده كه يت، به لام هه ر چونيك بيت، له و قسه يه ت ده بوورم، چونكه هه ر وه ك ئىستا خوشت بينيت، ئه وه ي جيگه ي مه ترسييه بۇ جه نابت و پولى سه ره كى ده بينيت، من نيم، به لكوو كه سانى ترن.“

”به لام له گه ل ئه وه شدا، تو هه ر فريوت خوارد.“

پاقىل پاقلىقچ په رداخه كه ي پر كرد و دانىشت. پاشان وتى، ”وا خه يال ده كه يت له به رده م ئه و كورپى قه حبه يه دا چوك داده م؟ ده بينيت چون بوت هه نجنه نجن ده كه م! سبه ينى ده بينيت، كه چون شوينه وارى ناهيلم، سه رنگومى ده كه م، دوو كه لى ناو ژوورى ئه و مندا له ده ر ده كه م و خاوينى ده كه مه وه!“

ته قريبه ن په رداخه كه ي به يه ك قوم به تال كرده وه و سه رله نوئ پرى كرده وه، له راستيدا، ورده ورده به شيويه كى دژه باو كه وته هه لسوكه و تكردن و به ته واوى و بى ئه وه ي خوى شلوئ بكات، زور به سه ربه ستى هه لسوكه وتى ده كرد.

”ئاخخ، نادنكا و ساشنكا، خوشه ويسته بچكوله و نازداره كان، هه، هه، هه!“

لە کاتیڤدا لە ناوەوە تووڕەییەکی قوڵی دەدا و ئاگای
لە دنیا نەماو، لەو کاتەدا ھەورەتریشقەیکە تر، کە دەنگی
زۆر لەوانی پیشووتر بەرزتر بوو، ئاسمانی بەتەواوی ڕووناک
کردهو و بالاخانەکەشی خستە لەرزە، پاشان باران بەلێزمە
دای کرد. پاڤیل پاڤلۆڤیچ لە شوینی خۆی ھەستا و ڕۆشت
تا پەنجەرە کراوەکە دابخات. پاشان بە شیوەیکە زۆر
شەیتانانە بە توانج و لاقرتیو وەتی، "کەمیک پیش ئیستا ئەو
لاوہ لێی پرسیت کە ئایا لە ھەورەتریشقە دەترسیت، ھا، ھا،
ھا! ڤیلچانینۆڤ و لە ھەورەتریشقە بترسیت! کوپلنیکۆڤ،
کوپلنیکۆڤ کییە؟... ئەو مەبەستی لە پەنجا سال چی بووبیت...
ھا؟ بێت دیت وای وەت؟"

"لەوہ ناچیت نیازی ڕۆشتنت ھەبیت!"

ڤیلچانینۆڤ لەبەر ئەو ئازارە سەرسنگی زۆر بەدژواری
توانی وشەکان دەر بپریت، پاشان وەتی، "من بۆ خۆم پال
دەکەوم، تۆش دەتوانیت چیت پی خۆش بوو، ئەنجامی بدەیت."
پاڤیل پاڤلۆڤیچ بە دەنگیک، وەک ئەوہی زۆری لێ کرابیت،
بەلام لە ھەمان کاتیشدا وا دەر دەکەوت بەتەواوی خۆشحال
بووبیت بەوہی ئاوا زۆری لێ کراو، وەتی، "بۆ ئەگەر سەگیش
بم، لە کەشیک ئاوا دا فریم دەدەیتە دەرەوہ!"

ڤیلچانینۆڤ منجاندی، "زۆر باشە، دابنیشە و بۆخۆت ھەر
خەریکی خواردنەوہ بە... ئەگەر پیت خۆش بوو، شەویش
بمێنەرەوہ!"

لە کاتیڤدا بەکزی دەینالاند، لە سەر چەرپاکەیی خۆی درێژ
کرد.

"شەو لێرە بەسەر بەرم؟ ئەو ناترسیت؟"

قیلچانیئوڤ له ناکاو سهری بهرز کردهوه، "له چی بترسم؟"
"ئوی، هیچ! ئاخر بویه پرسیم، چونکه جاری پیشوو زور
ترسابوویت، یان پیدهچییت من وا ههستم کردبییت؟"
قیلچانیئوڤ نهیتوانی بهر به خوی بگرییت و هیچ نه لیت،
"به راستی گه مژهیت!"

پاشان بهتوورهیی رووی خوی وهر چهرخاند و رووی
کرده دیوارهکه.

پاقیل پاقلوچیچ وهلامی دایهوه، "زور باشه."
نهخوشهکه ریک دوا یهک خولهک که لهسهر چهرپاکه
پال کهوتبوو، یهکسهر چاوهکانی چوونه خهوه. ئهوه خۆنواندن
و ههلسوکهوته رووکهشهی تهواوی پۆژهکه خهریکی بووبو
شاردنهوهی خراپیی باری تهنروسستییهکهی، ئیستا و لهناکاو
له پهلوپۆی خستبوو، تهنروسستی به شیوهیهکی ترسناک تیک
چووبوو، ههر وهک مندالیکی لاواز ههستی به لاوازیی خوی
دهکرد. بهلام دواجار ئازارهکه سهر کهوت بهسهر خهوتن و
شهکهتییهکهیدا، ههمووی کاتژمیریکی نهبرد، که لهتاو ئازار
خهبهری بووه و لهسهر چهرپاکه ههستا. زریانکه هیمن
ببووهوه، ژوورهکه له دووکهلی جگهره دا نوقم ببوو، لهسهر
میزهکه بوتلیکی بهتال کهوتبوو، ههروهها پاقیل پاقلوچیچیش
لهسهر یهکیکی تر له چهرپاکان خهوی لی کهوتبوو. لهسهر
پشت راکشابوو، سه ریشی خستبووه سهر دهسکی چهرپاکه،
جلوبه رگه کهی نهگۆریبوو، ریک به پۆتینهکانیییهوه خهوی
لیکهوتبوو. چاویلکه یهک چاوییهکهی له گیرفانی هاتبووه دهرهوه
و به شیوهیهک شوپ ببوووهوه، که خهریک بوو بهتهواوی له
عهردهکهی دها. کلاوهکهی لهولای خوییهوه لهسهر عهردهکه

که‌وتبوو. ئیلچانینۆف زۆر به‌دلته‌نگییه‌وه لیی ورد ده‌بووه، به‌لام کاریکی وای نه‌کرد تا به‌ ئاگای به‌ئینیت. به‌ ئازاریکی زۆره‌وه له‌ناو ژووره‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌ هه‌نگاونان، وه‌ک ئه‌وه‌ی چیی تر به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ نه‌گریت و له‌ توانیدا نه‌بیّت که له‌ ناو جیگه‌که‌یدا رابکشیّت. ده‌ینالاند و له‌تاو ئازار جیگه‌ی به‌ خۆی نه‌ده‌گرت وه‌ک جووچکه‌ی بیلانیه‌ی لی هاتبوو.

زۆر له‌و ئازاره‌ی سه‌رسنگی ده‌ترسا، هه‌لبه‌ت ترسه‌که‌شی بیه‌و نه‌بوو. زۆر له‌میژ بوو به‌ده‌ست ئه‌م ده‌رده‌وه‌ ده‌ینالاند، به‌لام ئه‌م ئازاره‌، زۆر به‌ ده‌گمه‌ن نابووايه، هیرشی بو نه‌ده‌هینا، یه‌ک جار له‌ سالیکیدا یاخود له‌ دوو سالد. ده‌یزانی سه‌رچاوه‌ی ئازاره‌کانی جگه‌ریه‌تی. له‌ سه‌ره‌تا دا ئازاره‌که‌ سووکه‌، زۆر توند نییه‌، به‌لام ورده‌ورده‌ ئازاره‌که‌ زیاد ده‌کات و تا وای لی دیت نه‌خۆشه‌که‌ له‌تاو ئیش و ئازار گرمۆله‌ ده‌بیّت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو ئازاره‌که‌ له‌ خالیکیدا، له‌ناو سنگیدا، له‌ژیر ده‌فه‌ی شانه‌کان یاخود له‌سه‌روو ده‌فه‌ی شانه‌کان چر بیته‌وه. به‌رده‌وام ئازاره‌که‌ له‌ زیادبووندا ده‌بیّت، هه‌ندیک جار ئازاره‌که‌ ده‌ کاتر می‌ر درێژه‌ ده‌کیشیت، دوا جار فشاری ئازاره‌که‌ هینده‌ توند ده‌بیّت و ده‌گات به‌ ئاستیک، که به‌رگه‌ ناگیریت و که‌سه‌که‌ له‌تاو به‌سوویی ئازاره‌که‌، مه‌رگی خۆی به‌ ئاوات ده‌خواییت. کۆتا جار که‌ ئیلچانینۆف به‌ر هیرشی ئه‌و ئازاره‌ کوشنده‌یه‌ که‌وتبوو، سالیکی پیشتر بوو، دواي ده‌ دانه‌ کاتر می‌ر له‌ ئازارچه‌شتن و پێوه‌تلانه‌وه‌ی، ئه‌و کاته‌ی له‌ناو جیگه‌دا که‌وتبوو، هینده‌ لاواز بیوو، که‌ زۆر به‌ئه‌سته‌م توانیبوو ده‌سته‌کانی بجوولینیت، پزیشکه‌که‌شی ریگه‌ی نه‌دابوو ته‌واوی رۆژه‌که‌ هیچ شتیک بخوات و بخواته‌وه، جگه‌ له‌ چهند

که وچکیک له چایی که مړهنگ و چه ند تیکه نانیکي خوساو
له ناو مه رگه دا. ریک وهک مندالیکي ساوا. هیرشی نازاره کان به
هوی چه ند هۆکاریکی جیاوازه وه پرووی ده دا، هه رگیز نازاره که
دهر نه ده که وت جگه له و کاته دا نه بییت، که فشاری خوینی به
شیوه یه کی ته واو نائاسایی به رز ببووايه ته وه. له گه ل ئه وه شدا،
نازاره که به شیوه یه کی زور سه یریش له ناو ده چوو، هه ندیک
جار ده کرا هه ر له دواي نیوکاتژمیری سه ره تای سه ره له دانی
نازاره که دا، نازاره که رابگیریت، ئه ویش به هوی به کارهیتانی
دهوری گهرم، که ده خریته سه ر ناوچه ی نازاره که و ده سته جی
به ته واوی نازاره که ی له کۆل ده بیته وه، به لام هه ندیک جاریش
هیچ شتیک دادی نادات، هه ر وهک ئه وه ی له جاری پیشوودا
به سه ری هاتبوو، نازاره که ش ناوه ستیت، ته نها به به کارهیتانی
یه ک له دوايه کی ده رمانی رشان وه نه بییت. پزیشکه که جاری
پیشوو دانی به وه دا نابوو، که گومانی له وه کردبوو نه خوشه که
ژه هر خوارد کرابییت.

هه نووکه زوری مابوو پوژ ببیته وه. قیلچانی نوڤ خوشی
له وه نه ده هات، که به و شه وه بنیریت به شوین پزیشکا، جگه
له وه ش، هه ر خوی به سه روشتی خوی چه زی به چاره ی
پزیشکان نه ده کرد. دوا جار نه یتوانی چی تر له وه زیاتر دان
به خۆیدا بگرییت، به دهنگی به رز که وته نالین. نالینه کانی پاڤیل
پاڤلوقیچی خه به ر کرده وه، له شوینی خوی راست بووه و
له سه ر چه رپاکه دانیشیت، چه ند ساتیک گوئی بو دهنگی
نالیه و فیغانی قیلچانی نوڤ رادیرا، به چه په ساو ییه وه ته ماشای
ده کرد، که چون قیلچانی نوڤ له تاو نازار ته قریبه ن به راکردن
سه رو خوار ده کات له نیوان دوو ژووره که دا. دیار بوو بوتله

شەمپانیاکە زۆر بەروونی لە کاتە ئاساییەکانی تر زۆر زیاتر کاریگەری لەسەر بەجی ھێشتبوو، بە شێوەیەک، جەستە و بیر و ھۆشی سست کردبوو، کە پێویستی بە ھەندیک کات ھەبوو تا بێتەوہ سەر خۆی. دواچار کەمیک ھۆش خۆی ھاتەوہ و لە دۆخەکە تیگەیشت و بەپەلە خۆی گەیان دە ئیلچانیئۆف، کە وای لی ھاتبوو بەئەستەمیش وەلامی بۆ نەدەدرایەوہ لەتاو ئازار. پاڤیل پاڤلۆڤیچ، کە لەپرا بێئەندازە جۆشابوو، ھاواری کرد، "ئەوہ پەیوەندیی بە جگەرەوہ ھەیە، من ئەوہ دەزانم! پیوتر کۆزمیچ پۆلۆسخین بەدەست ھەمان دەردی تۆوہ دەینالاند، ئەویش ھەر بە ھۆی ئازاری جگەرەوہ دەینالاند. پێویستە خیرا باندجت بۆ ببەستریّت. پیوتر کۆزمیچیش ھەمیشە کە وای لی دەھات، باندجی دەبەست... ھیچ دوور نییە مرۆڤ بە ھۆی ئازارەکەییەوہ بمریّت! خیرا بچم بۆ لای ماڤرا؟"

ئیلچانیئۆف بەچارزییەوہ لە خۆی دوور خستەوہ و وتی، "پێویست ناکات! پێویست ناکات! ھیچ ناویّت!"

بەلام پاڤیل پاڤلۆڤیچ مەگەر ھەر خوا بۆخۆی بزانیّت کە بۆچی، ئەتوت ئەم شتە پەیوەندیی بە مەرگ و ژیا نی کۆری راستەقینەیی خۆیەوہ ھەیە و دەبیّت لە مردن پزگاری بکات. بەبێ ئەوہی گۆی بۆ ناپەرەزاییدەربڕینەکانی ئیلچانیئۆف بگریّت، پێداگریی ئەوہی دەکرد، کە ھەرچۆنیک بووہ ئیلچانیئۆف قاییل بکات بەوہی دەورییە گەرمەکە زۆر پێویستە بۆ چارەسەرکردنی، ھەر وەھا بە ھەمان شێوە دەستبەجی نۆشینێ دوو بۆ سێ کوپ چایی کەمپەنگ، کە "نەک ھەر گەرم بیّت، بەلکۆ دەبیّت داخ بیّت!" خیرا خۆی گەیان دە لای ماڤرا، بێ ئەوہی چاوەرپوانی رۆخسەتخواستن بیّت لە ئیلچانیئۆفەوہ.

هاوكارىي ماقراي كرد له داگيرساندنى ئاگر له و ئاشپهزخانه يه ي زور له ميژر بوو ئاگرى تيدا نه كرابووه وه و به ته واوى پشتگوي خرابوو، خيرا سه ماوه ره كه يان پر كرد له ئاو، له هه مان كاتيشدا توانيى سه ركه وتوو بيت له وه ي نه خو شه كه ش بخاته ناو جيگه كه يه وه، خيرا جله كانى له بهر داكه ند و ليفه يه كى ليوه ئالاند، هه مووشى بيست خوله كيكي پى نه چوو، كه چاييه كه ده مى كي شا و باندجه كه ش ئاماده بوو.

له كاتيكدا پاڤيل پاڤلوفيچ ده ورييه كى داخى به ده سته وه بوو كه به په رويه ك پيچرابووه وه، له سنگى فيلچانينوفى نزىك كرده وه و به گهرمى و شهيدا ييه وه وتى، "ئه م ده ورييه گه رمه، نه ك هه ر گه رمه، بگره زوريش داخه! هه نوو كه له مه باشتري لى نيه، به لام به شه ره فى خوم سويندتان بو ده خوم، كه ئه مه ته نانه ت زور له وه باشتره، كه كاتى خوى به هه ردوو ده ستى خوم له به رده م پيوتر كوزميچدا دام نا، من به چاوه كانى خوم ئه وه م بينى. ده زانيت، ئه گه رى زوره ئه م ده رده مروڤ تا ليوارى مه رگ ببات و بيكوژيت. چاييه كه ت بخوره وه، هه لى بقورپينه! گرنگ نيه ئه گه ر قورگيشت بسووتيت، چونكه رزگار كردنى ژيانى خوت گرنگتره... هه لبه ت ئه گه ر ژيانى خوتت به لاوه گرنگ بيت."

پاڤيل پاڤلوفيچ به ته واوى ماقراي په شوكاندبوو، كه هيشتاش خه و به ته واوى به رى نه دا بوو. هه ر سى-چوار خوله ك جاريك، سه رجه م ده ورييه كانيان ده گوڤى به ده وريى نوى. پاش سىيه م ده وري و دووه م كوپه چاى كه هه لى قوراندبوو، فيلچانينوف هه ستى به باشبوونيكى له ناكاو كرد.

پاڤيل پاڤلوفيچ له خوشيدا هاوارى كرد، "ئه گه ر بتوانين

دەستبەجی بە ھیزی ئازارە کەم بکەینەو و بەسەریدا زال
ببین، ئەوا دەبێت سوپاسی خوا بکەین، چونکە ئەو نیشانەیەکی
زۆر باشە!

پاشان بەو پەری کامەرانییەو بە خیرایی رۆشت تا
دەورییەکی نوێ و کوپێک چایی تازەیی لە ئاسپەزخانە کە بو
بەینیتەو.

بەردەوام دەیوت و دەیوتەو، "ئەگەر تەنھا بتوانین ئازارە
کەم بکەینەو، ئەگەر بتوانین پێ لە پەرەسەندنی ئازارە کە
بگرین، ئەو بەشتەین کارە!"

دوای نیوکاتژمیتریک، بە ھیزی ئازارە کەم بەتەواوی کەم
بوو، بەلام بە ھۆی ماندوویی لە پادەبەدەری نەخۆشە کە و
سەرەپای لیپارنەو ھەیکە زۆر لە لایەن پاڤیل پاڤلۆڤیچەو، بەلام
نەخۆشە کە رەتی کردەو کە "قاپیکی تری خنجیلەیی لەسەر
سنگی دابنریت." ھێندە لاواز ببوو، کە ھەموو دنیا لە بەرچاوی
تاریک ببوو.

بە دەنگیکی لاواز، لەسەر یەک چەند جارێک وتی، "دەخەوم...
دەخەوم..."

پاڤیل پاڤلۆڤیچ بە قاییل بوونەو وەلامی دایەو، "بە دنیایییەو."
"شەو لیڤە بمینەرەو... کاتژمیتر چەندە؟"
"نزیکی کاتژمیتر دوو، چارەکی دەوێت."
"ئەمشەو لیڤە بە."
"بەسەر چاو، بەسەرچاو."

دوای خولەکیک، سەرلەنوێ نەخۆشە کە بانگی لە پاڤیل
پاڤلۆڤیچ کردەو. پاڤیل پاڤلۆڤیچ خۆی گەیانندی و خۆی بو

نووشتاندهوه تا بزائيت دهيهويٽ چي پي بليت، پاشان
نهخوشهكه بهورته وتي، ”تو، تو، تو له من باشتريت! له ههموو
شت تيدهگه، ههموو شت... سوپاس بو تو.“
پاڅيل پاڅلوڅيچ بهچرپه وتي، ”بخهوه، بخهوه.“

پاشان لهسهر نووڪي پهنجهي پي بهپهله رښتهوه سهر
چهرپاكهي. له كاتيكا څيلچانينوڅ كه خهريك بوو چاوهكاني
دهچوونه خه، گويي له پاڅيل پاڅلوڅيچ بوو، كه زور لهسهرخو
و به خشپهخشپ جيگهكه خوي چاك دهكات و خهريكه
جلهكاني دهگوريت. دواجار، مومهكه كوژاندهوه و تهقريبه
ههناسهي خوي له سنگيدا خفه كردهوو له ترسي ئهوهي
مهبادا نهخوشهكه خهبري بيټهوه، پاشان لهسهر چهرپاكه
خوي دريژ كړد.

گومان لهوهدا نهوو كه څيلچانينوڅ هر دوابهدواي
كوژاندنهوهي مومهكه، له خهويكي قوول پو چوو، دواتر زور
بهرووني ئهوهي بير هاتهوه. بهلام تهواوي ئهوكاتهي خهوي
لي كهوتبوو، تا ئهوساتهشي كه خهبري بووهوه، بهردهوام
خهوني بهوهوه دهيني، كه نهخهوتوو، هرچهنده سهرباري
ههموو شهكهتيهكشي هستي دهكرد ناتوانيت بخهويت.
دواجار خهوني بيني كه له ئاگاييدا خهريكي ورينهكرده،
ههروهها ناتوانيت ئهوتارمايبيانه له خوي دوور بخاتهوه
كه تهوقيان دابوو. هرچهنده بهتهواوي دهيزاني ئهمه تنها
بريتيه له ورينه و فري به راستيهوه نيه. تهواوي ئهوه
تارمايبيانه دهناسيهوه، ژوورهكهي وا در دهكهوت، كه
پر بيت له خلكي، دهركاي رارهوهكش لهسهر پشت بوو،
خهلكيكي زور به ههشامهت خويان دهكرد به ژوورهوهدا، سهر

قادرمه کان هیندهی خه لک تی ترنجابوو، جمهیی دههات. له بهردهم میزه که دا، که له ناوه راستی ژووره که دا دانرابوو، یهک پیایوی لی دانیشتبوو - ریک وهک هه مان ئه و خه ونهیی مانگیک پیشتەر بینیبوو. ههر ریک وهک ئه و خه ونهیی پیشتەر، ئه و پیاه ئانیسکی له سههر میزه که دانابوو، ورتهیی لیوه نه دههات، به لام ئه م جاره ئه و پیاه کلاوه کهیی شریتیکی رهشی پیوه کردبوو. فیلچانیئۆف له دلی خۆیدا وتی، "چۆن! باشه دهکریت ئه و جارهیی تریش ئه و که سه ههر پاڤیل پاڤلۆڤیچ بووبییت؟" به لام کاتیک چاوی برییه رۆخساری کابرای بیدهنگ، بۆی دهر کهوت ئه مه که سیکی تره. فیلچانیئۆف به چه په ساوی له خۆی دهپرسی، "باشه بۆچی شریتی رهشی به ستووه به کلاوه که یه وه؟" دهنگه دهنگ و هاوارهاواری ئه و حه شیمه تهیی چواردهوری میزه که یان دابوو، زۆر سامناک بوو. وا دهر ده کهوت ئه و خه لکه زۆر له جاری پیشووتر، که له خه ویدا بینیبوونی، توورپه تر و زۆر توندوتیژتر بن به رامبه ری. مشتیان نووقاندبوو و به توندی دهیانجوولاند و ههره شه یان له فیلچانیئۆف پی دهکرد. به شتیک ههره شه یان لی دهکرد و به هه موو هیزی خۆیان به سه ریدا هاواریان دهکرد، به لام فیلچانیئۆف زۆر به پروونی دیار بوو که له وه تیئه ده که یشته، که پییان دهوت. له دلی خۆیدا دهیوت، "به لام ئه مه ورپینه یه، به دلنیا یییه وه ده زانم ئه مه له ورپینه زیاتر چیی دی نییه!" ده زانم نه متوانی بخه وم، ههر له بهر ئه مه شه هه نووکه به خه بهرم، چونکه له تاو توندیی ئازاره که، نه متوانی پال بکه وم و بخه وم..." به لام هاوارکردنه کان و خه لکه که و جموجووله کانیان، زۆر له راسته قینه دهچوون، هینده له راستی دهچوون، که هه ندی کات تووشی گومانی دهکرد و

دهيوت، "باشه هەر بهراست، رڤى تى دهچيت ئەمانه هەمووى
 ورپنه بيت؟ بۆ خاترى خوا، ئەم خەلكه چىي له گيانى من
 دهويت؟ بهلام... ئەگەر ئەمە هەمووى خەياللات و ورپنه بووايه،
 ئايا رڤى تى دهچوو ئەم هەموو دەنگەدەنگە تا ئىستا پاقيل
 پاقلوڤىچى بەئاگا نەهينابايە؟ ئەوەتا بۆخوى لەسەر چەرپاكەى
 خەوتوو!" له كۆتاييدا كتوپر سەرلەنوى شتيك روى دا، هەر
 وەك خەوەكەى جارى پيشوو، هەموو ئەو حەشامەتەى لەناو
 ژوورەكەدا بوون، بە هورووژم بەرەو قادرمەكان تتيان تەقاند
 و له بەردەم دەرگاكدە هۆسەيهكى گەورەيان نابوووە. ئەمە
 له كاتيكدا حەشيمەتيكى نوێ له خەلكى بەسەر قادرمەكاندا
 سەر دەكەوتن و خويان كرد بە ژوورەوهدا. ئەم خەلكەى
 تر له گەل خوياندا شتيكيان هينابوو، شتيكى گەورەو قورس؛
 دەيتوانى گويى له قورسىي ئەو هەنگاوانە بيت، كه شتەكەيان
 هەلگرتبوو، بەسەر قادرمەكاندا بەهەناسەبركيوه سەر دەكەوتن
 و بانگيان له يەكتر دەكرد. هەموو ئەو خەلكەى له ژوورەو
 بوون، تيكرا هاواريان كرد، "ئەو خەريكن ديهينن، خەريكن
 ديهينن!" تەواوى چاوهكان دەبريقانەو و هەموو چاوهكان
 لەسەر ڤيلچانينوڤ بوون، هەموويان بە چاويكى هەپەشەئاميز
 و هەستى سەرکەوتنەو ئەماژەيان بۆ قادرمەكان دەكرد. چىي
 تر گومانى لەو نەمابوو كه ئەمە دوور له راستى بيت و
 ورپنه نەبيت، لەسەر نووكى پەنجەى پى خوى بەرز كردهو
 بۆ ئەوەى بتوانيت لەسەروو سەرى ئەو خەلكەو، هەرچى
 زووترە بزانيت ئەو شتە چييه كه لەسەر قادرمەكانەو ديهيننە
 سەرەو. دلى بەخييراى لىي دەدا، لىي دەدا، لىي دەدا، بەلام
 لەناكاو، هەر ريك وەك خەونەكەى جارى پيشوو، گويى له

لیدانی سی جاری یه کله سهریه کی توندی زهنگی ماله که ی بوو. دیسانه وه لیدانی زهنگه که هینده پروون بوو، هینده راسته قینه هاته بهرگویی، که جیگه ی هیچ گومانیک نه بوو که ئه و لیدانی زهنگه راستی نه بییت و هه مووی له خه ونیک زیاتر چیی دی نه بوو بییت...

به لام ئه م جارهیان که خه بهری بووه، وهک جاری پیشوو نه چوو دهرگا که بکاته وه. ده بییت چ بیرۆکه یه که م ههنگاوی ئاراسته کرد بییت، یاخود تو بلییت ئه سلان ری تی بجیت که له و ساته دا هیچ بیرۆکه یه که له میشکیدا بوو بییت؟ به لام له وه ده چوو یه کییک دنه ی ئه وه ی بدات، که پیویسته چ ههنگاویک بنییت. له ناو جیگه که یه وه قه له مازیکی دا و هاته دهره وه، وهک ئه وه ی بهرگری له خوی بکات بهرام بهر به هیرشیکی له ناکاو و بیهویت شتیک له خوی دوور بخاته وه، دهسته کانی له پیش خویه وه دریژ کرد بوو، به په له و راسته وخو به ره و ئه و شوینه پویشت، که پاڤیل پاڤلۆڤیچی تیدا خه وت بوو. به لام کتوپر دهسته کانی بهر دهستانیکی تر که وت، که لای سهریه وه دریژ کرابوو، توند دهسته کانی گرت، که واته که سیک پیشتر به سهر سهریه وه خوی نووشتاند بوو وه، سهره پای ئه وه ی په رده کان دادرابوونه وه، به لام ژووره که به ته واوی تاریک نه بوو، چونکه له ژووره که ی ته نیشته وه، که په رده یه کی وه های پیوه نه بوو، پرووناکییه کی کز دپی به تاریکییه که دها. کتوپر ههستی به ئازاریکی ناخوش کرد، شتیک ناو له پی دهستی چه پی و په نجه کانی بری، دهسته جی بوی دهر که وت که ئه وه ی پری پیا کردووه یان ده می چه قویه کی تیژه یاخود گویزانی ریشتا شینه و به توندی له ناو دهسته کانی دا گرتوویه تی... ههروه ها ریک له و

ساته دا شتيڪ زور به توندى بهر بووه وه سهر عهرده كه و
زرمه ي لى هه ستا.

هه رچه نده كه رهنكه هيڙي ڦيلچاڻينوڦ سى نه وهنده ي هيڙي
پاڦيل پاڦلوڦيچ بوويٽ، كه چي هيشتاش و له گهل نه وه شدا،
زورانبازيه كه ي نيوانيان ماوه يه كي زوري خاياند تا ته واو بوو،
سى خوله كي ريكي پي چوو، هه زوو له عهرده كه دا ته ختي
كرد و قولى له دواوه نووشتانده وه و به لام هه له خويه وه
هه ستي كرد پيوسته ده ستي له دواوه ببه ستيته وه. له كاتيكا به
ده ستي چه پي، واته ده سته برينداره كه ي، پياو كوڙه كه ي گرتبوو،
به ده سته كه ي تري په لي كوتا بو ږاكيښاني گوري سي نه و
په رده يه ي به په نجه ره كه وه هه لواسرابوو، بو ماوه يه كي دريڙ
هه ر خه ريكي په لكوتان بوو، نه ده هات به ده ستي، به لام له
كوٽاييدا ده ستي پي گه يشت و پاشان له په نجه ره كه ي كرده وه.
دواتر خوشي له و هه موو هيڙه ي خوي ئيجگار سهر ي سوور
ما، كه له و كارهدا به خه رجي دابوو. له ته واوي تيپه ربووني نه و
سى خوله كه دا، هيچ يه كيكيان تاقه وشه يه كيش چييه، له زاريان
دهر نه هاتبوو، هيچ دهنگيڪ بهرگوي نه ده كه وت، جگه له دهنگي
هه ناسه تونده كانيان له گهل دهنگي كپي زورانبازيه كه يان.
پاش نه وه ي قولى پاڦيل پاڦلوڦيچي به توندى له دواوه به ست
و به يه كه وه شه ته كي دان، ڦيلچاڻينوڦ له سهر عهرده كه به جيي
هيشت و هه ستايه وه سهر پي، په رده كاني له په نجه ره كان لا دا
و په رده كاني ڙيره وه شي به رز كرده وه و بو ماوه يه ك له بهر
په نجه ره كه به پيوه راوه ستا و به قولى چهند هه ناسه يه كي
له هه وا ي پاكرى دهمه وبه يان هه لمڙي. كه ميڪ له چاره ك
بو چوار لاي دابوو. په نجه ره كه ي داخسته وه و به خيرايي

بەرھو کەنتۆرە کە ھەنگاوی نا، خاویلییەکی پاکژی دەر ھینا و
بەتوندی لەو دەستەییەو پێچا، کە بریندار ببوو، بۆ ئەوێ
خوینە کە ی پێ بگێرسینیتەو. لەبەر پێیدا پاکەتیک گویزانی
ھەلپچراو لەسەر بەرە کەوتبوو، دەستی برد و ھەلی گرتەو
و سەری پاکەتە کە ی داخستەو و کردیەو ناو قووتووی
گویزانەکانی، کە لە بەیانییەو لەسەر میژیکی گچکە لەتەنیش
چەرپاکە ی پاڤیل پاڤلۆڤیچەو دای نابوو، لەبیری چووبوو لەو
شوینەدا لای بدات. پاشان کردیە چەمەجە ی دۆلابە کەو و
چەمەجە کە ی کلۆم دا، کاتیک لە ھەموو ئەم شتانە لیۆو،
چوو بۆ لای پاڤیل پاڤلۆڤیچ و بە کینەییەکی زۆرەو دەستی کرد
بە لیۆر دبوونەو. ھەرچۆنیک بیت، پاڤیل پاڤلۆڤیچ لەو کاتەدا
کە ڤیلچانینۆڤ سەرقال ببوو، توانیبوو بە کۆششیکی زۆر
لە سەر عەردە کە ھەستیتەو و لەسەر کورسییەکی دەسکدار
دابنیشیت. جگە لە کراسە کە ی، ھیچ شتیک تری لەبەردا نەبوو،
تەنانەت پۆتینەکانیشی. پشتەو و سەرڤۆلی کراسە کە ی شەلالی
خوین ببوو، بەلام خوینە کە خوینی خۆی نەبوو، بەلکوو
ھەمووی خوینی دەستە بریندارە کە ی ڤیلچانینۆڤ بوو. گومانی
تیدا نەبوو ئەو پاڤیل پاڤلۆڤیچ بوو، بەلام ئەگەر بەھاتبا و یەکیک
لەو کاتەدا چاوی پێی بکەوتایە، ئەو گەلیک ئەستەم دەبوو
بۆی کە بەئاسانی بیناسییایەتەو، چونکە سەرتاپای سیمای
گۆرەبوو. بەناقۆلایی لەسەر کورسییە دەسکدارە کە دانیشتبوو،
ھەولێ دەدا خۆی راست بکاتەو و قنجوقیت دابنیشیت، بەلام
لەبەر ئەوێ دەستی بەتوندی لە دواوە شەتە ک درابوو،
نەیدەتوانی. رۆخساری شیۆابوو، ماندوو، سەوز ھەلگەرەبوو،
ناوەناوەش سەرتاپای گیانی وەک شەقشەقە دەکەوتە لەرزین.

به شيويهه كي جيگير چاوى بريبووه چاوهكانى فيلچانينوڤ، به لام چاوهكانى نه ددره وشانه وه، وهك ئه وهى چيى تر هيچ شتيك به پروونى نه بينيت. هر له خويه وه كتوپر زهرده خه نه يه كي به تالى خسته سهر ليوهكانى و به سهر ئاماژهى بو بوتليك ئاو كرد، كه له سهر ميژه كه دانرابوو، به منجه منج و ته قريبه ن به نيوه چرپاندنه وه وتى، "ئو، تينوومه، كه ميك ئاوم بدهرى."

فيلچانينوڤ په رداخيكي بو پر كرد و بوى گرت تا بيخواته وه. پاقيل پاقلوڤيچ به تاسوقه وه خوى بو ئاوه كه خوار كرده وه، دواى سى قوم، سهرى به رز كرده وه و به چاويكي تيژه وه له روخسارى فيلچانينوڤى پرووانى، كه له ته نيشتيه وه به پيوه راوه ستابوو، په رداخه كهش به دهستييه وه بوو، به لام بى ئه وهى وشه يه كه له زارى بيته دهره وه، سهرله نوى خوى نووشتانده وه بو خواردنه وهى ئاوه كه. كاتييك له خواردنه وهى ئاوه كه ليبووه، هه ناسه يه كي قوولى هه لمژى. فيلچانينوڤ پشتييه كهى خوى هه لگرت و ئه و جلو به رگانهى بلاو بوو بونه وه به سهر عه رده كه دا، هه مووى كو كرده وه و پاشان چوو بو ژووره كهى تر، پاقيل پاقلوڤيچيشى له ژوورى يه كه مدا هه پس كرد و دهرگاكهى له سهر كلوم كرد.

ئازاره كه به ته واوى له ناو چووبوو. به لام هه نوو كه دواى ئه وهى ئه و هه موو هيژهى كه ميك پيشتر به خه رجى دابوو، له راده به دهر هه ستي به بيه يزيى خوى ده كرد. هه ولى دها له وه تيبيكات كه پرووى دابوو، به لام بير كردنه وه كانى زور به سه ختى تيكه لوپيكه ل ببوو به سهر يه كدا، خراپ داچله كي بوو. هه نديك جار به رچاوى تاريك داده هات و ئه مهش ماوهى ده خوله كييك زياتر، ياخود كه متر دريژهى ده كيشا، پاشان له پر راده په رى، به ئاگا

دەھاتەو، ھەموو شتیکی بیر دەکەوتەو، دەستە بریندارەکی،
کە بە خاوییەکی پێچابووی و شەلالی خوین ببوو، پاشان
بە شیوەیەکی زۆر چاوبرسییانە و بیسەرەوت لە قوولایی
بیرکردنەو پۆ دەچوووە. لە ئەنجامی بیرکردنەوێکی زۆر،
گەشتبوو بەو برۆایەکی کە پاڤیل پاڤلۆڤیچ زۆر بەدنیاییەو
قەسەدی بوو سەری بپریت، بەلام تەنھا یەک چارەکەسەعات
پیشتر، رەنگە خودی پاڤیل پاڤلۆڤیچیش خوشی نەیزانیبێت کە
رەنگە ھەلبستێت بە ئەنجامدانی وەھا کاریک. رەنگە ئیوارە
پیشووتر، کاتیکی چاوی کەوتۆتە سەر ئەو پاکەتی گویزانە و
بێ ئەوەی ئەسلەن لەو ساتەدا ئەو پاکەتە هیچی لەلا دروست
بکات، دوور لە ویستی خۆی وینە ی ئەو پاکەتە لە میشکیدا
نەقشی بەستبێت. ”بە شیوەیەکی ئاسایی ڤیلچانینۆڤ ھەمیشە
پاکەتی گویزانەکی لەناو چەکمەجەیی دۆلابەکەدا دادەنا و
چەکمەجەکی کلۆم دەدا، تەنھا دوینی بەیانی نەبێت، کە دەری
ھینابوو بۆ ئەوەی ریش و سمیلی پێ بتاشیت و قەنافیزەکانی
چاک بکات، ھەر وەک چۆن جاروبار ئەم کارە دەکرد.“
لە یەکیکی تر لەو گریمانە و بیرۆکانە تر کە بە میشکی
ڤیلچانینۆڤدا ھاتبوو، لە دلی خۆیدا دەیوت، ”ئەگەر ئەو لەمیژ
بووایە بریاری ئەوەی دابوو بێت کە بمکوژیت، ئەوا چەقویەکی
یاخود دەمانچەییکی بۆ ئەم کارە ئامادە دەکرد، پەنای نەدەبرد
بۆ گویزانەکانی من، کە ھەرگیز پیشتر چاوی پێیان نەکەوتبوو
ھەتا دوینی ئیوارە رابردوو.“

دوایار زەنگی کاتریمیر شەش لیی دا، ڤیلچانینۆڤ خۆی
راست کردەو، خۆی گۆری و چوو بۆ لای پاڤیل پاڤلۆڤیچ.
دەرگاکی کردەو، نەیتوانی سەر لەو دەری بکات کە بۆچی

له بريى ئه وهى پاقىل پاقلىقچى له ماله كهى بكاته دهره وه، كه چى
چووه له و ژووره دا چه پسى كردووه. به ته واوى چه په سا
كاتيك بينى تاوانبار كه جلوه رگى ته واوى پو شيوه، نه گهرى
زور زور بوو كه ريگه يه كى دوزيبته وه و به هويه وه دهستى
خوى كردبته وه. له سهر كورسييه دهسكدار كه دانىشتبوو،
به لام ههر كه فيلچانينوڤ وه ژوور كهوت، يه كسهر له شويى
خوى راست بووه وه. پيشتر كلاوكهى به دهستيه وه گرتبوو
بو ئه وهى ئامادهى رويشتن بيت، له چاوه نيگه رانه كانيدا ئه وه
دهخويندرايه وه، كه په لهى ئه وهى بيت بليت، "تكايه دهست به
گفتوگو مه كه، هيچ سوودى نيه، ئه سلن ههر پنيويست ناكات
قسه بكرىت!"

فيلچانينوڤ وتى، "ليره برؤ!"

پاشان له دواوه هاوارى له پاقىل پاقلىقچى كرد و ئه مه شى
زياد كرد بو قسه كهى، "بازنه كهشت له گهل خوت بيه ره وه."
پاقىل پاقلىقچى له دهم دهرگا كه دا ئاورىكى بو دواوه دايه وه،
پاشان گه رايه وه، سندوقچه كه و بازنه كهى له سهر ميژه كه
هه لگرت و كردنيه ناو گيرفانيه وه و به قادرمه كاندا رويشته
خواره وه. فيلچانينوڤ لاي دهرگا كه دا راوه ستابوو، تا له دوايه وه
دهرگا كه كلوم بكات. بو كوتا جار روانينه كانيان تيكه ل به يه كتر
بوو؛ پاقىل پاقلىقچى كتوپر له شويى خوى وشك بوو، بو ماوهى
پينچ چركه يه كه هردووكيان چاويان برييه چاوى يه كتر، وهك
ئه وهى لال بووبيتن، له كوتاييدا فيلچانينوڤ به لاوازي دهستى
راوه شاند و به دهنگيى نزمه وه وتى، "زور باشه، ليره برؤ!"
پاشان دهرگا كهى كلوم كرد.

شیکردنهوه

ههستیکی ئیجگار نائاسایی و خوش سهرتاپای دل و دهروونی
 گرتبۆوه، شتیك كۆتاییی پی هاتبوو، لوغزیک چارهسهر
 کرابوو، ئەو دلەپراوکی سەخت و ترسناکه بۆ هەتاھەتایە و ن
 بوو و لە ناو چوو. ئا بەم شیۆهیه بەلای ئیلچانیقۆقەوه دەر
 دەکەوت. ئەم دلەپراوکییە ماوهی پینج دانە حەوتووی ریکی
 خایاندبوو. دەستی بەرز کردەوه و تەماشایەکی ئەو خاویلییە
 کرد، که به خوین خووسابوو، پاشان لەبەر خۆیەوه به
 خۆی وت، "بەلێ، ئیستا هەموو شتیك، بێ هیچ گومانیک،
 كۆتاییی پی هات!" تەواوی ئەو بەیانییە، لەدوای سی دانە
 حەوتووی ریک، بۆ یەكەم جار بوو که هیچ بیرى له لیزا
 نهکردهوه - وهك ئەوهی ئەو خۆینەى له پەنجە براوهکانی
 پژابوو، ئەوی له هەموو شتیك، تەنانهت لەو پەژارەیهشی
 که بۆ لیزا هەیبوو، پزگاری کردییت.

زۆر بهروونی درکی بهوه دهکرد، که له مهترسییهکی
 سامناک دهربازی بووه. له دلی خۆیدا دهیوت، "ئەم جۆره

خەلکە، تەنھا ئەم جۆرە خەلکە یەک خولەک پیشتەر ھەرگیز نازانن دەیانەویت یەکیک بکوژن یاخود نا، بەلام ھەر ھیندە ی چەقویەک دەگرن بە دەستە لەرزۆکە کەیانەو و ھەست بە گەرمیی تەوژمی خوین دەکەن کە تەوژم دینیت بۆ سەری پەنجەکانیان و گەرمی دەکاتەو، تەنھا بەو دەو ناوەستن کە بەس قورگت بپرین، بەلکوو لەو کاتەدا حەز دەکەن سەری قوربانییە کەیان لە لاشە جیا بکەنەو، دەیانەویت شوینە وارت نەھیلن، ھەر وەک چۆن تاوانبارە کە، کە لە دواییدا لە دادگادا خۆی دانی پێدا دەنیت. بەلێ، ئا بەم شیوەیە. "نەیتوانی لە مالەو بەمینیتەو، ھەر بۆیە پویشتە دەرەو، پویشت بۆ ناو شەقامە کە، ھەستی دەکرد دەبیت خیرا شتیک بکات، ئەگینا شتیک بەسەر دیت. لەناو شەقامە کەدا ھاتوچۆی دەکرد و جاروباریش رادەووستا. زۆری حەز دەکرد چاوی بە کەسیک بکەویت، حەزی دەکرد قسە لەگەڵ یەکیکدا بکات، گرنگ نەبوو بە لایەو ھەرکەسیک بیت، تەنانەت ئەگەر غەوارە یەکیش بووبیت. دواجار ئەو ھات بە میشکیدا، کە سەردانی پزیشکیک بکات، بۆ ئەو ھەستی دەستە زامدارە کە دەستبەجی بۆ تیمار بکات و جوان لە فافی تیوہ پیچیت بوو. پزیشکە کە، کە ناسیاویکی لە میژینە ی خۆی بوو، پاش ئەو ھەستی دەستی بۆ تیمار کرد و بۆ پیچایەو، بە شیوەیە کە کونجکاوانە پرسیری ئەو ھەستی لێ کرد، کە بە چی وای لێ ھاتوو. قیلچانینۆف دای لە قاقای پیکەنین و ھیندە ی نەما بوو ھەموو پووداوە کە ی شەوی رابردووی بۆ بگێریتەو، بەلام ھەرچۆنیک بیت، دانی بە خۆیدا گرت و ھیچی نەوت. پزیشکە کە قیلچانینۆفی ناچار کرد لیدانی دلی

بۆ بگریت، کاتیکیش مەسەلە ی ئازارەکی دوینی شەوی بیست، ھەرچۆنیک بیت، قاییلی کرد که ھەندیک دەرمانی ھیورکەرەو و ئازارشکین، که لەو کاتەدا لە بەردەستا ھەبوو، لەگەڵ خۆی ببات و بەکاریان بهینیت. سەبارەت بە زامەکەشی، دانیای کردەو و پێی راگەیان، که زامەکی جیگە ی مەترسی نییە و ھیچ دەرنەجامیکی خراپیشی لەسەر بەجی ناھیلیت. ئیلچانیوڤ دای لە قاقای پیکەنین و پزیشکەکی لەو دانیای کردەو، که پیشتر باشترین دەرنەجامی دەست کەوتوو، که بەتەواوی جیگە ی رەزامەندییەتی! دوو دانە جاری تر ھەر لەو رۆژەدا مەیلیکی ھیندە بەھیز دابووی لە کەللە، که نەیدەتوانی بەر بە خۆی بگریت لەئاست ئەو مەیلە بەھیزەدا، ئەویش بریتی بوو لە مەیلی گیرانەوێ تەواوی چیرۆکەکی بۆ یەکیک. تەنانەت جاریکیان ویستی تەواوی چیرۆکەکی بۆ کەسیکی تەواو غەوارە بگریتەو، که لە چایخانەیک بەیەکەو دانیشتبوون و ئەم، واتە ئیلچانیوڤ، ھەر لەخۆیەو سەری قسە ی کردبوو لەگەڵ کابرای غەوارەدا و کەوتبوو گفتوگۆیەکی گەرم. ئەمە لە کاتیکدا، که ئیلچانیوڤ پیشتر ھەرگیز لە شوینی گشتیدا حەزی بە گفتوگۆکردن لەگەڵ کەسانی غەوارەدا نەدەکرد.

خۆی کرد بە دوکانیکدا تا رۆژنامەیک بگریت، پاشان رۆشت بۆ لای بەرگدرووێکی و داوای قاتیک لێ کرد. ھیشتاش بیروکی سەردانکردنی خیزانی پۆگوریلستیف جاری دەکرد و ھەستیکی ناخۆشی لەلا دروست دەکرد، ھەر لەبەر ئەو، زۆر بیر لێ نەدەکردنەو، لە راستیشدا نەیدەتوانی بچیت بۆ ئیلاکەیان، چونکە لێرە، لەناو

شارۆچكەكە، چاوه‌روانى شتيكى تری ده‌کرد. به‌تاسوقه‌وه نانی ئیوارەى خوارد و به‌روویه‌كى خوشه‌وه قسه‌ى له‌گه‌ل شاگردى چیشته‌خانه‌كه و ئه‌و كه‌سه‌ى تریش كه له‌ولایه‌وه چیشته‌ ده‌خوارد، كرد، ته‌قربه‌ن نیوبوتل عه‌ره‌قیشى هه‌لدا. له‌و برۆایه‌دا نه‌بوو نه‌خوشیه‌كه‌ى دوینى شه‌وى سه‌رله‌نوئ ئه‌وكی بگریته‌وه، به‌لكوو برۆای وا بوو كه نه‌خوشیه‌كه‌ى به‌ته‌واوی په‌ریبوو، هه‌ر له‌و ساته‌دا، كاتیك هینده شه‌كه‌ت ببوو و له‌خه‌ویكى قوول رۆ چووبوو، هه‌روه‌ها دۆای ئه‌وه‌ى كاتژمیر و نیویك دواتر له‌جیگه‌كه‌ى قه‌له‌مبازی دابوو و به‌و هیزه زۆره‌وه پیاوكوژه‌كه‌ى له‌عه‌رده‌كه‌دا ته‌خت كرذبوو. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌مه‌وئى‌واره‌كه‌ى هه‌ستی به‌ وری ده‌کرد.

هه‌ندیك جار هه‌ندیك بیركرده‌وه ته‌وقی ده‌دا، كه شیوه‌ى له‌و وریانه ده‌چوو، كه شه‌وى پیشوو له‌خه‌ویدا و له‌كاتی خه‌وتندا كرذبوونی. تاریك و لیلى ئیواره بوو كاتیك گه‌رايه‌وه بۆ ماله‌وه، كاتیكیش خۆی كرد به‌ژووره‌وه‌دا، دیمه‌نى ژووره‌كه به‌ته‌واوی ترساندى. هه‌ستی كرد بالاخانه‌كه زۆر سامناك و ته‌لیسماوییه. چه‌ندین جار له‌ناو بالاخانه‌كه‌دا سه‌روخواری كرد، ته‌نانه‌ت سه‌ریكى له‌ئاشپه‌زخانه‌كه‌ش دا، كه پیشتر به‌ده‌گمه‌نیش سه‌رى به‌و ئاشپه‌زخانه‌یه‌دا نه‌ده‌کرد. له‌دلى خۆیدا وتی، "كه‌واته دوینى لی‌ره‌دا ده‌وریه‌كانیان داخ ده‌کرد." ده‌رگاكه‌ى به‌وپه‌رى خۆپاریزییه‌وه كۆم كرد، هه‌روه‌ها مۆمه‌كانیشی له‌كاتی ئاسایی زووتر داگیرساند. هه‌ر هینده‌ى ده‌رگاكه‌ى كۆم كرد، بیرى كه‌وته‌وه كه نیوكاتژمیر پیشتر، كاتیك به‌لای زنجی ده‌رگاوانه‌كه‌دا تیپه‌ریبوو، بانگی

لە ماڤرا کردوو، سەبارەت بەو پرسیارى لى کردبوو کە
ئایا ئەمڕۆ لە ئامادەنەبوونی ئەمدا پاڤیل پاڤلۆڤیچ سەردانی
ئێرەى کردوو یاخود نا، وەک ئەوەى کە دەبوو بەاتبا.

پاش ئەوەى زۆر بەوریایی دەرگاكانى لەسەر خۆى کلۆم
کرد، چەكمەجەى دۆلابەكەى کردوو و قووتووى گویزانەكەى
دەر هینا و سەرى قووتوووەكەى کردوو بۆ ئەوەى سەرلەنوێ
تەماشای گویزانەكەى ناوی بکاتەو. لەسەر دەسكە سپیە
لەعاجدروستکراوى گویزانەكە هیشتاش ھەندیک پاشماوەى
خوینی مەىوى لەسەر بەجى مابوو. گویزانەكەى کردوو
ناو قووتوووەكەى و سەرى قووتوووەكەى قەپات کردوو،
پاشان سەرلەنوێ کردیووە ناو چەكمەجەى دۆلابەكە و
چەكمەجەكەى کلۆم کردوو. ھەستى بە خەوالووی دەکرد،
ھەستى کرد پێویستە یەكسەر بچیتە ناو جیگەكەىو، ئەگینا
”سبەینى ناتوانیت ھیچ کاریك بەریكۆپىكى ئەنجام بدات.“
خۆشى نەیدەزانى بۆچى و لەبەر چ ھۆکاریك سبەینى بە
پۆژىكى زۆر گرنگ و ھەروەھا یەكلايیکەرەو دەزانى.

بەلام ھەموو ئەو بیرکردنەوانەى تەواوى پۆژەكە،
لەناو شەقامەكەدا بۆ ساتیكیش چییە لە كۆلى نەدەبوو،
ھەنووكە سەرۆمڕ یەك لەدواى یەك قەرەبالغیان لەسەر
دەماغە نەخۆشەكەى دروست کردبوو، لە پەستا فشاریان
بۆ دەھینا، بەردەوام بیرى دەکردوو، بیرى دەکردوو،
بیرى دەکردوو، بۆ ماوەیەكى زۆر، ھەرچەندیک ھەولێ دەدا
چاوى بچیتە خەو، خەوى لى نەدەكەوت... بەردەوام بوو لە
بیرکردنەو: ”باشە گریمان ئەو بەریكەوت وىستووێتى من
بكوژیت، تۆ بلیت ھەرگیز پێشتر ئەم بیرۆكەى بە مێشكیدا

نه هاتيت، تهنانت ئه گهر به لايه نى كه مه وه بۆ يه ك جاريش
 بوويت، له خه وندا ياخود له كاتى توورهييدا؟“
 به شيويه كى زور سه ير له سه ر ئه و پرسىاره هه لويسته ي
 كرد و به م شيويه وه لامى خوى دايه وه، ”پاڤيل پاڤلوفيچ
 مه به ستى بووه بىكوژيت، به لام خودى بىروكه ي كوشتن
 هه رگيز به ميشكىدا نه هاتووه.“ به كورتى، ”پاڤيل پاڤلوفيچ
 ويستويه تى بىكوژيت، به لام نه يزانيوه دهيه وييت بىكوژيت.
 هه رچه نده ئه م قسه يه كه ميك سه ير و بي مانا ديته به رگوى،
 به لام ئه وه راستى مه سه له كه يه.“ ڤيلچانينوڤ بىرى
 كرده وه، ”ئه وه ي ئه و هاتبوو بۆ ئيره، له راستيدا نه له بهر
 به رزكردنه وه ي پۆسته كه ي بووه، نه له بهر باگاو توڤيش
 بووه، هه رچه نده ئه و چه ندين جار هه ولى ئه وه ي دابوو لي ره
 پۆستىكى چنگ بكه وييت، چه ندين جاريش به په له رۆشتبوو
 تا چاوى به باگاو توڤ بكه وييت كاتيكيش باگاو توڤ گيان
 ده سپيژيت، مردنه كه ي له راده به ده ر توورپه ي ده كات،
 به لام بىرى له وه كردبووه كه باگاو توڤ تازه بۆ ئه و له
 پارچه ته پاله يه كى بينرخ زياتر، چى دى نيه. ئه و كه هاتبوو
 بۆ ئيره، له راستيدا ريك له بهر من هاتبوو، كه هاتبووش،
 به ته نيا نه هاتبوو، به لكوو ليزاشى له گه ل خوى هيتابوو...“
 ”ئه ي باشه من هه رگيز چاوه پروانى ئه وه م له ئه و
 ده كرد... كه ئه و بيه وييت بمكوژيت؟“ ڤيلچانينوڤ قسه كه ي
 خوى پشتراست كرده وه و باوه رى به خوى هينا، كه ئه و
 ئه و كارهى ده كرد، ئه سله ن ئه م هه ر له و ساته وه چاوه پروانى
 وه ها كاريكى لى ده كرد، به تايبه تى كاتيىك له ناو گاليسكه كه دا
 بينيبووى شوين ته رمه كه ي باگاو توڤ كه وتبوو.

”بەلێ، ھەر لەو کاتەوێ بەدنیایەکەمان چاوەڕوانی پوودانی شتیک بووم... بەلام، بەدنیایەکەمان ئەو شتە نا، بەلام بەدنیایەکەمان ھەرگیز چاوەڕوانی ئەو نەبووم، کە سەرم لە لاشە جیا بکاتەوێ بەمکوژیت!...”

”ئەو باشە تۆ بلیت ھەموو ئەو شتانە راست بوویتن؟”
لەناکاو سەرلەنوێ بەسەرسامییەو سەری لەسەر بالیفەکە بەرز کردەوێ و چاوەکانی بەتەواوی کردەوێ.
”ھەموو ئەوانە، ئەوانە... ئەوێ ئەو شتە دوینی پێی و تەم سەبارەت بە خۆشەویستی بۆ من، کاتیک چەناگە دەلەرزێ و بە مستی توند سەرسنگی خۆی دەکوژێ؟”

”بەلێ بەدنیایەکەمان ئەو راستییەکی حاشاھەڵنەگر بوو.”
بەم شیوەیە قیلچانیۆف برۆی بە خۆی دەھێنا و ھیشتاڵ ھەر بەردەوام بوو لە بیرکردنەوێ و شیکردنەوێ، ”ئەو کازیمۆدۆیە لە شاری ت بوو، بۆ ماوەی بیست دانە سالی رێک ھەستی بە بچووکتەری گومان چییە، لە تەواوی ئەو ناپاکیانە ژیانە بەرامبەری کردبووی، گومانی نەکردبوو، ھێندەش گەمژە و ساویکە بوو، کە تەنانت دۆستی ژنەکەشی خۆش و ڕێژێکی زۆری گرتوو! بۆ ماوەی نوو دانە سالی رێک، بەو پەڕی رێژەوێ بیری لە من کردۆتەوێ و تەواوی ئەو یادەوێریانە لە من ھەیبوو، بەرز نەخاندووێتی و ھەروەھا بۆ ماوەی نوو دانە سالی رێک بەردەوام بەقوولی بیری لەو وتانە کردۆتەوێ، کە لە زاری من ھاتبوونە دەرەو... خواوە گیان! منیش بە ھیچ شیوەیەکی بۆ ساتیکیش چی بوو بیرم لە ئەو نەکردبوو! ئەو شتانە دوینی دەیوتن، دانیام درۆی نەدەکرد! بەس ئایا دوینی کە ھەستی خۆی بۆ دەر بریم و پێی

وتم با حسابەكەمان يەكلايى بكةينهوه! بەراست تۆ بلييت ھەر
خوشى ويستيتىم؟ بەلى، منى بەكينهوه خوش دەويست، ئەمە
بەھيزترين جوړى خوشەويستىيە...

"گومانى تيدا نىيە كە ئەمە ھەر دەبوو پرووى بديە،
بەدنياييەو پيوست بوو ئەو ھەر پرووى بديە، كە لە
شارى ت كاريگەرييەكى ئاوا قوولى لەسەر بەجى بهيلم.
كاريگەرييەكى گەورە و دلخۆشكەر، ئەمە ئەو شتە بوو، كە
ئاسوودەيى پى بەخشيوە، تەنھا لەگەل شيلەرييەكى وەك
ئەو، كە لە بەرگى كازيمۇدۇدا خوى نمايش دەكرد، شتيكى
لەم جوړە ئەگەرى پرودانى ھەيە! ئەو سەد جار زياتر لە
قەبارەى راستەقینەى خۆم گەورەترى كەردبووم، ئەمەش
ھەر لەبەر ئەو ھى لەو تەنباييە فەلسەفيەى ھەيبوو، ئىجگار
تووشى سەرساميم كەردبوو... خوش دەبوو گەر بمزانبايە
بە چ شتيك زۆر سەرسام كەردوو. پەنگە بە دەستكيشە
خاوينەكانم چۆنيتىي لەدەستكەردنم سەرسام بووييت.
كازيمۇدۇكان ھىوايەتيان ھەموو جوړەكانى ئىستاتىكايە. ئاھا!
ئەويش چۆن ھىوايەتيك! ھەندىك جار پەنگە تەنھا جووتىك
دەستكيش بۆ خاوەن دلىكى باش، ياخود زۆر بەتاييەتى بۆ
يەكىك لەم مىردە ھەميشەيىيانە بەتەواوى بەس بىت. بەس
بىت بۆ ئەو ھى دواتر خويان ھەزار جار لەو ھى كە ھەيت،
گەورەترت بكەن، نەك ھەر ئەو ھش، تەننەت ئامادەش دەبن
لەپىناو بەدھيتانى ويستىكى سادەتدا خويان بە كوشت بدەن.
چ بيروباوەر و تامەزرۆيىيەكى سەيرى لە خوى نيشان دەدا
بەرامبەر بە ھىزى دلفراندنم! پەنگە ھەر ئەو ھىزى دلفراندنەى
خۆشم بووييت، كە ئا بەو شيوە زۆرە تامەزرۆم كەردىت و

”ئاھا ئەي ئەو كاتەي واى لى كردم ماچى بكم، دەيىت چەندىك دلى خوش بوويىت! بەلام تەنھا ئەو نەيىت، كە نەيدەزانى ئايا شتەكە بە لەئامىزگرتنم كۆتايى دىت ياخود بە كوشتنم؟ بەلام بەدلىيايىيەو، بىرى لەو كەردبۆو، كە ھەردووكيان بەيەكەو ئەنجام بدات، واتە سەرەتا لە ئامىزم بگريىت و پاشان بمكوژيىت. ئەمە سروشتىترين ريگەچارە بوو! بەلى، لە راستيدا سروشت كەسانى درندە و شەرخوازى خوش ناويىت و ھەر بە ريگەي سروشتيىش لەناويان دەبات. درندەترينى درندەكان درندەيەكە، كە خاوەنى ھەست و سۆزىكى گەورە و جوان يىت، من ئەمەم بە ئەزموونى خۆم بۆ دەر كەوتوو، ئەي پاقىل پاقلوڧىچ! كە سروشت بۆ درندەكان دايكىكى بەسۆز نىيە، بەلكو باوھژنىكى خوانەناسە. سروشت خۆى ناشرينى بەبار دەھيىت، بەلام لەبرىي ئەوھى بەزەيىي پيدا يىتەو، ئەشكەنجەي دەدات، ئەمەش لە جيى خۆيداىە. تەنانت خەلكى بيگوناھيىش لەم سەردەمەدا دەيىت باجى ئامىزكردن و فرميسكرشتنى ليخوشبوون بدن، ئيتىر چ جاي بگات بە من و تو، پاقىل پاقلوڧىچ! باشتەر ھەر باسى خۆمان نەكەين!“

”پەنا بە خوا لە گەمژەيى ئەم پياوھ! خو ئەونە گەمژە بوو، بردمى بۆ بينينى ژنى داھاتووشى! ژنى داھاتووى! تەنھا كازيمۆدۆيەكى وەك ئەو دەتوانيىت ھىواخوازى ئەوھە يىت، كە بە ھاوكارىيى پاكى و بيگوناھيى مادمۆزىل زاخلىيىنين، سەرلەنوئى ژيانىكى نوئى بنيات بنىتەو. بەلام ئەمە ھەلەي تو نىيە پاقىل پاقلوڧىچ، نا، بە ھىچ شيوھەك ئەوھەلەي تو نىيە: تو درندەيىت، بۆيە بەدەست خۆت نىيە كە ئاوايت،

ده‌بیت هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ تۆدان، بریتی بن له‌ درنده‌یی،
ته‌نانه‌ت خه‌ون و هیواکانیشت، هه‌رچه‌نده ئه‌و درنده‌ش
بوو، به‌لام گومانی له‌ خه‌ونه‌که‌ی خۆی هه‌بووه، هه‌ر له‌به‌ر
ئه‌مه‌ش پیویستی به‌ پالێشتیکردنی گه‌وره و به‌ریزی ئه‌و
که‌سه‌ی زۆر جیگه‌ی ریز بووه له‌لای به‌ریز قیلچانیوڤ
بووه. قیلچانیوڤی بۆ ئه‌وه ده‌ویست، که‌ بۆی بسه‌لمینیت،
دانیای بکاته‌وه خه‌ونه‌که‌ی ئه‌و ته‌نها خه‌ون نییه، به‌لکوو
خه‌ونه‌که‌ی، خه‌ونیکی راسته‌قینه‌یه. ئه‌و بۆ ئه‌وی نه‌ده‌بردم
ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌و ریزه راسته‌قینه‌یه‌ی نه‌بوایه، که‌ به‌رامبه‌ر
به‌ من هه‌یبوو، یاخود ئه‌گه‌ر ئیمانی به‌ خانه‌دانی هه‌ست و
سۆزم نه‌بوایه، په‌نگه‌ برۆای وا بووبیت، که‌ له‌وی، له‌پشت
بیشه‌لانی‌کدا، له‌ نزیک هه‌موو ئه‌و لاوه بیگوناها‌نه‌دا، باوه‌ش
ده‌که‌ین به‌ یه‌کتیدا و پیکه‌وه ده‌گرین و هۆن هۆن فرمیسک
ده‌ریژین. به‌لێ! ئه‌و میردی هه‌میشه‌یییه، دواچار ناچار بوو،
زوو بیت یان دره‌نگ، خۆی له‌سه‌ر هه‌موو شتیک سزا بدات،
بۆ ئه‌وه‌شی خۆی سزا بدات، به‌ هه‌لی زانی و پری کرد به
گوێزانه‌که‌دا - راسته به‌ریکه‌وت گوێزانه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، به‌لام
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و هه‌لی گرت! له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا له‌ ئاماده‌بوونی جه‌نابی پارێزگارد، چه‌قۆکه‌ی ده‌ر
هینا و له‌ ورگی رۆ کرد. به‌راست تۆ بلییت هه‌ر به‌راستی
کاتی‌ک چیرۆکی ئه‌و برازاوایه‌ی بۆ گێرامه‌وه، بیرۆکه‌یه‌کی
له‌م جوړه‌ش نه‌خزاییته می‌شکی ئه‌وه‌وه؟ یاخود ئه‌و شه‌وه‌ی
له‌ جیگه‌ خه‌وه‌که‌ی خۆی ها‌تبوو ده‌ره‌وه و له‌ ناوه‌راستی
ژووره‌که‌دا به‌پیوه وه‌ستابوو، تۆ بلییت هه‌ر به‌راستی بیر
له‌ ئه‌نجامدانی وه‌ها کاری‌ک کردیته‌وه و وه‌ها بیرۆکه‌یه‌کی

له مېشكدا بووييت؟ هممم! نا، رهنګه هر بۆ سوعبت بهو
شيويه راوستاييت. رهنګه بۆ شتيكي تر ههستاييت، بهلام
كاتيك بينيووي من ليى ترساوم، بۆ ماوهى ده خولهكيك
هيچ وهلاميكى نه دابوومهوه، له بهر ئه وهى گهليک چيژى
بينبوو له وهى ليى ترساوم... رهنګه لهو ساته دا بووييت،
كاتيك به پيوه له ناو تاريكييه كه دا راوستابوو، بۆ يه كه م جار
بيروكه يه كى لهو جوړه خزابيته مېشكيه وه...”

”رهنګه ئه گهر دوينى ئه و گويزانه نه فره تيه م له سهر
ميزه كه له بير نه چووبايه، هيچ شتيك پرووى نه دايه. تۆ بلييت
وا بووايه؟ به دلنيايييه وه سهره تا خوئى له من دوور خسته وه،
بۆ ماوهى دوو دانه هه وتوو داني به خويدا گرت و سهر داني
نه كردم، خوئى له من دهشارده وه، له بهر ئه وهى به زه ييى
پيمدا هاتوته وه! به دلنيايييه وه سهره تا چووبوو به سهر وهختى
باگاو تۆقه وه و ئه وى هه لېژارد، نهك من! ئه وى پهلپه له وى
بۆ گهرم كردنى دهورييه كان و ئاماده كردنيان بۆ من لهو
شه وه دا، رهنګه بيرى له وه كرديته وه بيرى خوئى به شتيكي
تره وه سهرقال بكات، رهنګه ويستيتى بيروكه ي چه قوكه
بگوريت بۆ به زه ييى و خو شه ويستى!... دهويست خوئى و
منيش به هوى ئه و دهورييه گهرمانه وه رزگار بكات!...”

به م شيويه مېشكى نه خوئى ئه و پياو دنيايديه بۆ
ماوهيه كى دريژ بهرده وام به م شيويه هر له بير كردنه وه
و شيكردنه وهى شته كاندا بوو، بهرده وام و بهرده وام به
چوارده وري بازنه يه كدا دهخولايه وه، تا هيواش هيواش
ئارامتر بۆوه و چاوى چووه خو. پوژى دواتر به هه مان
ئه و سهرئيشه يه وه خه بهرى بۆوه، كه پيوه ي خه وتبوو، بهلام

ئەم سەرئیشەییەیان تەواو نوێ و ھەروەھا بە شیوەیەکی تەواو چاوەروانەکراو ترسی لە دلی خستبوو...

سەرچاوەی ئەم ترسە نوێیە لە باوەڕیکی چەسپاوەوە بوو، باوەڕیک، کە لەناکاو تییدا سەری ھەلدا، تا بشەتایە، بەھیزتر و بەھیزتر دەبوو، ئەو بوو کە ئەو، واتە قیلچانینۆف، پیاوێ دنیادیدەکە، لە کۆتاییدا ئەمڕۆ بە پێی خۆی دەبێت بچیت بۆ لای پاڤیل پاڤلۆڤیچ. بەلام بۆچی و لەبەر چی؟ ھیچ بیرۆکەیەکی وای لە خەیاڵدا نەبوو، لەبەر ئەوەی زۆر بیزار بوو، حەزی نەدەکرد ھیچ بزانی، ھەموو ئەوەی ئەو دەیزانی، لەبەر ھەندیک ھۆکار، دەبوو ھەر بچیت بۆ لای.

ئەم شیتییە، ھەرچۆنیک بێت، کە خۆی وای ناو دەبرد، زۆر بەروونی تا زیاتر پەرە بەسەندایە، شیوەیەکی ماقولتر و ئەقلانیتری وەر دەگرت و بەمەش بیناویەکی بەجێ دەدا بە دەستیوە، تەنانەت پۆژیک پیشتریش قیلچانینۆف ئەو بیرۆکەیە کە وتبوو مێشکیوە، کە پاڤیل پاڤلۆڤیچ کاتیەک دەگەریتەو بۆ کوختەکە، ئەو دەستبەجێ خۆی لەسێدارە دەدات، ھەر وەک ئەو فەرمانبەرە ماریا سیسۆڤنا باسی لێوە کرد، کە لە ژوورەکە خۆیدا خۆی لەسێدارە دا. ئەم برۆایە لە پۆژی پیشووترەو بۆی دروست ببوو، بەرەبەرە خەریک بوو دەگۆرا بۆ برۆایەکی بێبەنەمای چەسپاو. بەلام ھەر سوور بوو لەسەر ئەو برۆایە. ھەرچەندە دەیویست ھەرچۆنیک بوو ئاراستەیی بیرکردنەوێکانی لەسەر ئەو مەسەلە بەگۆریت، کەچی پاش تێپەربوونی ھەر نیوخولەکیک، بەردەوام لەبەر خۆیەو دەیوت، "باشە ئەو

بيئەقلى گەمژەيە بۇ دەبيت خۇي لەسىدارە بدات؟“ پاشان لەپر قسەكانى ليزاى بير دەكەوتەوہ... يەكسەر بيرى كردهوہ و وتى، ”بەلام لەگەل ئەوہشدا، خۇ ئەگەر منيش لە شوينى ئەو بوومايە، ئەوہ بەدنياييەوہ خۇم لەسىدارە دەدا...”

دواجار فيلچانينوف بريارى دا كە لەبريى ئەوہى بچيت بۇ خواردىنى ناننى ئىوارە، راستەوخۇ بچيت بۇ لاي پاڧيل پاڧلوفيچ. برياريدا: ”پيويستە بچم و زور بەسانايى ھەوالى لە ماريە سىسوفنا بپرسم.“ بەلام پيش ئەوہى پىي بخاتە ناو شەقامەكە، تاويك لەناو دەروازەكەدا راوہستا. لەپر ھاوارى كرد و روخسارى لە تەريقيدا سوور ھەلگەرا، ”يانى رپى تى دەچيت؟ رپى تى دەچيت؟ رپى تى دەچيت كە من ئاوا سەرى خۇم شور بكمە و بچم بۇ ئەوئ، بۇ ئەوہى يەكتر باوہش بكەين و فرميسك بريژين؟ ھەموو ئەوہى ئەو بيميشكى بەدفعەرە پيويستىتە، ئەوہىە وازى لى بھينم تا بەتەواوى رسوا دەبيت!“

بەلام بە ھوى بەتەنگەوہ ھاتنى ئىلاھييەوہ، كە بەتەنگ ھەموو مروڧيكي شاييستە و بەريزەوہ ديت، ئەميش لەم بيميشكى و بەدفعەريە رزگارى بوو. ھەر ھيندەى پيى خستە ناو شەقامەكە و چەند ھەنگاويكى كەمى نا، لووتى تەقى بە لووتى ئەليكساندەر لوبوڧقەوہ، لاوہكە بەتوندى تووشى ھەناسەبركى ببوو و گەليك شادمان دەھاتە بەرچاو.

”ئىستا ھاتم تا چاوم پيت بكەوييت! چى دەلييت سەبارەت بە ھاوپيمان، پاڧيل پاڧلوفيچ؟“

فيلچانينوف بەپەرۆشەوہ ھاوارى كرد، ”خۇي لەسىدارە داوہ!“

لۆبۆف چاوەکانی زەق کردەووە و ھاواری کرد، "کێ خۆی
لەسێدارە داوە؟ بۆچی؟"
"هیچ... مەبەستم هیچ نەبوو، بەردەوام بە، قسەکەت
تەواو بکە."

"فففف! نەفرەت لە شەیتان! چ قسەگەلیکی سەیر دەکەن!
بە هیچ شیوەیەک خۆی لەسێدارە نەداوە ئەسلەن بۆ دەبیئت
خۆی لەسێدارە بدات؟ بە پیچەوانەو، ئەو سەفەری کرد،
ھەمووی تۆزیک دەبیئت خودی خۆم سواری شەمەنەفەرم
کرد و بەرپم کرد، تیاصح! چ عەرەقخۆریکە! با بزانی، سێ
دانه بوتلی ریکمان بەیەکەوێ خواردەو! پریدپۆسیلۆقیشمان
لەگەڵدا بوو، بەلام ئەگەر دەتبینی چۆن دەیخواردەو، چ
عەرەقخۆریکە! لەناو شەمەنەفەرکەدا سترانی دەچری.
بەردەوام ناوی تۆی دەهینا و ماچی بۆ ھەڵدەدا، سلاوی
بۆت ھەبوو. بەلام ئەو کەسیکی زۆر نزمە، تۆش ھەر بە
ھەمان شیوە پیت وای نییە؟"

گومانی تیدا نەبوو کە کورە لاوەکە کەمیک مەست بوو،
چونکە ھەر لە سوورھەلگەرانی روخساری، بریقانەوێ
چاوەکانی و لالەپەتیئەکییەو، زۆر بەئاسانی پەیت بەو
دەبرد کە مەستە.

فیلچانیئۆف بە دەنگی بەرز دای لە قاقای پیکەنین.
"کەواتە لە کۆتاییدا بەیەکەوێ خواردانەو و بوون بە
برادەر! ھا، ھا! باوەشتان بەیەکەدا کردووە و فرمیسکتان
ھەلرشتوو! ئاخ لەدەست ئێو، ئەی شاعیرینە، ئەی
برادەرەکانی شیلەر!"
"بە یارمەتی خۆت، ناووناتۆرەمان لێ مەنێ. دەزانیت ئەو

به ته واوى دهستى له هه موو شتيكى ئيره هه لگرت و چاوپوشيشى
له هه موو شتيك كرد؟ دوينى و ئه مپوش چووبوو بۆ ئه وى. به
شيوهيه كى زور ترسنوكانه رهفتارى كردبوو. له كاتيكا ناديا
له ژووريك له نهۆمى سه ره وه بۆخوى دانىشتبوو، ده رگا كه يان
له سه ر كلۆم كردبوو. زور به كول ده گريا و شين و پوپوى
دنياى نابووه وه، به لام ئيمه خومان نه دا به دهسته وه! به لام هه ر
به راستى ئه و كابرايه چ عه ره قخوريكه! چ عه ره قخوريك! ئه گه ر
ئه تزانى چ ژييه كى دلكارانه ي هه بوو... واته، ژييه كى خراپ
نا، نازانم چۆن بيليم؟... به رده وام سه باره ت به تۆ قسه ي
ده كرد، به لام تۆ له گه ل ئه ودا به ينى ئه رز و ئاسمانتان هه يه!
تۆ هه رچۆنيك بيت، پياويكى خانه دان و به ريزيت، هيج نه بيت
خۆ پوژيک له پوژان له ناو چينيكي خانه داندا ژياويت، پيم
وايه هه نوو كه به هوى چه ند هو كار يكه وه وهك هه ژارى ياخود
هه رشتيكي تره وه ناچار بوون خوتان له و چينه كو مه لايه تيبه
دوور بخه نه وه... بۆ واتان كردووه، له وه سه ر ده ر ناكه م،
مه گه ر هه ر خوا بۆخوى بزانييت!

”ئى ئى، كه واته به م شيوهيه سه باره ت به من قسه ي بۆ
كردوون؟“

”به ئى، به ئى به م شيوهيه، به لام تكايه تووړه مه بن! باشته
مروڤ هاوولاتيكي ئاسايى بيت وهك له وهى سه ر به چينيكي
ئه رستوكراتى بيت. وا ده ليم له به ر ئه وهى له م سه رده مه دا له
پوسيا پياو نازانييت ريز له كى بگرييت و له كى نه گرييت.
توش به هه مان شيوه پيت وا نيبه ئه مه مه ترسي دارترين
نه خوشيى ئه م چه رخه يه، كاتيک خه لكى نه زانييت كه ده بيت
ريز له كى بگرييت و له كيشى نه گرييت، وا نيبه؟“

“وايه، وايه، ئه‌ی ئه‌و چی وت؟”

“ئهو؟ کئ؟ ئه‌ها، به‌لئ به‌دنیاییه‌وه! نازانم بۆ به‌رده‌وام
هه‌ر ده‌یوت فیلچانیئۆف ته‌مه‌نی په‌نجایه، به‌لام تیکشکاوه،
به‌لام تیناگه‌م بۆچی ده‌یوت به‌لام تیکشکاوه و نه‌یده‌وت
هه‌روه‌ها تیکشکاوه! درۆی نه‌بیئت، زیاده‌زار جار ئه‌م
قه‌سه‌یه‌ی دووباره‌ کردۆته‌وه و به‌ کامی دلی خۆی پیکه‌نیوه،
کاتیکیش چووه‌ ناو شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌وه، سترانیکی چری و دای
له‌ پرمه‌ی گریان، پیاو که‌ ته‌ماشای روخساری ده‌کرد، هه‌م
دلی پئی تیکه‌ل ده‌هات و هه‌م به‌زه‌ییشی پێیدا ده‌هاته‌وه،
له‌ راستیدا له‌وپه‌ری مه‌ستیدا بوو. ئاه! هه‌زم به‌ چاره‌ی
مروقی گه‌مژه‌ نییه‌! پاره‌ی بۆ سوالکه‌ران هه‌لده‌دا له‌ پیناو
ئاسووده‌یی روچی لێزاقیتا، ژنه‌که‌ی، وايه؟”
“نا، کچه‌که‌ی.”

“به‌راست، ده‌ستتان چی لی به‌سه‌ر هاتووه؟”
“بریم.”

“کیشه‌ نییه، خۆی باش ده‌بیئت. به‌نه‌فره‌ت بیئت، ئه‌زانی
شتیکی باش بوو که‌ ئیره‌ی به‌جی هیشت، به‌لام له‌سه‌ر
چی ده‌لین گریو ده‌که‌م، که‌ هه‌ر هینده‌ی گه‌یشه‌وه شوینی
خۆی، ده‌سته‌به‌جی هاوسه‌رگیری ده‌کاته‌وه، دانیام وا ده‌کات،
وا ناکات؟”

“نازانم، به‌لام خۆ تۆش به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌ته‌ویئت
هاوسه‌رگیری بکه‌یت، وا نییه؟”

“من؟ به‌لام ئه‌وه‌ بابه‌تیکی تره‌. به‌راست تۆ مروقیکی
چهند سه‌یریت! ئه‌گه‌ر تۆ په‌نجا سال بیت، ئه‌وه‌ بی شک
ئهو شه‌ست ده‌بیئت؛ مامۆ گیان، پێویسته‌ پیاو که‌میک لۆژیکی

تەماشاي ئەمە بىكات! دەزانن كە من ماوەيەكى زۆر لەمە وپيش
لايەنگريكى سەرسەختى بيروباوەرى سلاقىيەكان بووم، بەلام
ئىستا چاوەروانى ھەلھاتنى خۆرىن لە پوژئاواوە... بەلام
ئىستا دەبييت برۆم و بە خواتان بسپيرم، خوشحال بووم بە
بيننتان، بەبى ئەوەى بيمە سەرەوہ بۆ مالەكەت، تەكايە داوام
لى مەكەن بيمە مالەوہ، لەبەر ئەوەى نايمە ھىندەشم كات لە
بەردەستدا نىيە كە بەفەرۆى بەدم!...”

واى وت و پىي ھەلگرت و بەپرتاوبۆى دەر چوو. بەلام
ھىندەى نەبرد، خيرا گەرايەوہ و ھاواری كرد، ”ئاه باش بوو
بىرم كەوتەوہ! پاڤيل پاڤلوفىچ نامەيەكى پى دام، كە بيگەيەنم
بە دەستت! فەرموو ئەوہش نامەكە. بۆچى نەھاتيت تا بەرپى
بەكەيت و خوداھافىزىي لى بەكەيت؟“

ڤيلچانينوف گەرايەوہ بۆ مالەوہ و زەرفى نامەكەى
ھەلچەرى، كە ناوونىشانى ئەمى لەسەر بوو. بەلام لەناو
نامەكەدا تەنھا دىڤىكىش چىيە، ھىي پاڤيل پاڤلوفىچى تىدا
نەبوو. بەلكو نامەيەكى جياوازترى تىدا بوو، كە ڤيلچانينوف
دەستبەجى دەستخەتەكەى ناسىيەوہ، نامەيەكى كۆن بوو،
لەسەر كاغەزىك نووسرابوو، كە بە تىپەربوونى زەمەن
رەنگى زەرد ھەلگەرابوو، ھەروەھا رەنگى مەرەكەبەكەشى،
لەگەل گۆرانى كاغەزەكەدا، ئەويش گۆرابوو. نامەيەك بوو
كە دە سال پىشتەر، دواى دوو مانگ لە گەرانەوہى لە شارى
ت بۆ پترسبورگ، بۆ ئەم نووسرابوو. بەلام نامەكە ھەرگىز
بە دەستى نەگەيشتبوو، بەلكو لەبرىي ئەو نامەيە، نامەيەكى
ترى بەدەست گەيشتبوو، لە زەردھەلگەرانى نامەكەوہ بە
ھۆى كۆننەوہ زۆر بەروونى پيش ئەوہى دەست بىكات بە

خویندەنەوہی، لە ھەموو شت تیگەشت. لەم نامە یەدا ھەر
وہک ئەو نامە یە یە کەم جار بە دەستی گەشتبوو، ناتالیا
فاسیلیفنا بۆی نووسیوو، کە پە یوہندییە کە یان بۆ ھەمیشە
کۆتایی ھاتوو، ھەروہا دانیشی بەوہدا نابوو، کە کەسیکی
تری خۆش دەوێت، بەلام ئەوہی لێ نەشاردبوو، کە مندالی
دەبێت. بەلکوو بە پیچەوانەوہ، بۆ ئەوہی ئاسوودە ی بکات
و ھیوای ئەوہی پێ بەخشیوو، کە رەنگە لە ئایندەدا
رێگە یە ک بدۆزیتەوہ و مندالە کە ی بۆ بنیریت. ئەو ی لەوہ
دلیا کردبوو، کە لەمەودوا، ھەریە کە یان ئەرکیکی تری ھە یە
تا پێی ھەستیت، بەکورتی، نامە کە زۆر نالۆژیکی بوو، بەلام
پە یامی سەرەکی نامە کە زۆر ڕوون بوو، ئەویش ڕزگار بوون
بوو لە خۆشەویستی یە کە ی قیلچانی نوۆف. تەنانەت ریشی پێ
دابوو لەدوای سالیکی ئەگەر پێی خۆشبوو، دەتوانیت بیت بۆ
ت بۆ ئەوہی چاوی بە مندالە کە ی بکەوێت.

مەگەر ھەر خوا بۆخۆی بزانی ت کە ئەو ئافرەتە بۆچی
بیری خۆی گۆریوہ و لەبری ئەم نامە یە، نامە کە ی تری
ناردبوو.

لە کاتیکدا قیلچانی نوۆف نامە کە ی دەخویندەوہ، بەتەواوی
رەنگی تیک چووبوو، بەلام لەو کاتەدا وینە ی پاڤیل پاڤلوقیچی
ھینایە پیشچاوی خۆی، کە چۆن ئەو نامە یە ی دۆزیوہتەوہ
و بۆ یە کەم جار خویندوو یە تیەوہ، لەپیش سەری ھەلپچراوی
ئەو سندوقچە یە لە داری ئەبەنوس دروست کرابوو
چواردەوریشی بە مرواری و سەدەف ڕوو پۆش کرابوو،
کە وہک شتیکی بەنرخ لە باووباپیرانیانەوہ بەمیراتی بۆ
خیزانە کە یان بەجی ماوو.

لە كاتىكدا لە ئاوينەكەدا لە پوخسارى خۆى ورد دەبۆۋە،
لە دلى خۆيدا وتى، "ئەۋىش پەنگە بە ھەمان شىۋەى من
كاتىك نامەكەى خويندۆتەۋە، پەنگى مردوۋى لى نىشتىت،
پەنگە كاتىك خويندوۋىيەتەۋە، چاۋەكانى داخستىت و پاشان
سەرلەنۆى چاۋەكانى كردۆتەۋە و بەۋ ھىۋايەى نامەكە
بگۆردىت بۆ كاغەزىكى خالى و سىپى... گومانى تىدا نىيە،
كە ئەم كارەى دووبارە و سىبارە كردۆتەۋە!..."

میردی ھەمیشەیی

نزیكەى دوو دانە سالى رېك بەسەر ھەموو ئەو پووداوانەى باسماڤ لىۋە كرد، تىپەرى كوردبوو، سەرلەنۆى لە پوژىكى ھاوینى دلىگىردا، لەناو يەكك لە واگونى ئەو شەمەنەفەرە نوپیانەى تازە ھىلى ئاسنینهكەى كرابوووە، چاومان بە بەرپز قىلچانینۆف دەكەوئتەووە. ئەو بۆ دلخۆشىى خۆى و بىننى يەكك لە ھاوپىكانى، ھەرۋەھا بۆ مەبەستىكى تر، كە پىدەچوو داھاتووئەكى پرشنگدار و دلخۆشكەرى بۆ دروست بكات، بەرەو ھە ئۆدیسا رپى گرتبوو بەر. بەو ھىوايەى بتوانئت لە رېگەى ئەو ھاوپىيەو ھاو چاوى بە خاتوونىكى گەلىك دلرفىن بكەوئت، كە لەمىژ بوو بەوپەرى شەيدايىيەو ھەرزووى دروستكردنى خزمایەتتى لەگەل دەكرد. بەبى ئەو ھى بچىنە ناو وردەكارىيەكانەو، بە ئەو ھەندە قايىل دەبىن كە بلىن قىلچانینۆف لە ماو ھى ئەو دوو سالەدا سەرتاپا گۆرانی بەسەردا ھاتبوو، ياخود بلىن ژيانى ئەم كابرایە رەوتى ئاسايىى خۆى ھەر گرتبوو ھە. لەو

گلە وگازندە كۆنانەى ھەمىشە لە دەست خۆى ھەيبوو، بە دەست نەخۇشىيەكانىيەو تۆزقالىكىش چىيە نەيمابوو، ھەرودەھا لە تەواوى ئەو بىرەوەرەيە جۆراوجۆرانە و تەواوى ئەو نىگەرانييانەى بە ھۆى نەخۇشىيەكەيەو، كە دوو سال پىشتەر لە پترسبۆرگ بە ھۆى سەرنەكەوتنى دۇسيەكەيەو لە دادگا ھەراسانى كەردبوو، ھىچ شوينەواريكى لى بەجى نەمابوو، جگە لە ھەستەردن بە شەرمىكى شاراو لە لاوازی و كەمھۆشى خۆى لەو ماوہيەدا كە تىي پەراندبوو. لەبەر ئەوہى برۆاى وا بوو ئەمە ھەرگىز جاريكى تر دووبارە ناييتەو، ھەرگىز ھىچ كەسيكىش ھىچ شتىكى لەبارەو نازانيت، ئەمە كەمىك ئاسوودەيى پى دەبەخشی و ببوو جىگەى دلنەوايىي. ئەوہ راسەت بوو كە لەو ماوہيەدا دەستبەردارى تەواوى پەيوەنديە كۆمەلايەتيەكانى و كۆمەلگە خانەدانىيەكەى ببوو، تەنانەت واشى لى ھاتبوو، كە چىي تر ھىچ گرنگى نەدەدا بە پاكوخاوينىي خۆى و پۆشىنى جلوبەرگەكانى، خۆى لە چاوى ھەمووان دەشاردەو، جىگەى گومان نەبوو كە ھەمووانىش ئەم ھەلسوكەوتەى ئەويان سەرنج دابوو. بەلام سەرلەنوئ و بەخىرايى دەستبەردارى ھەموو ئەو ھەلسوكەوتانەى بووہو و بەملكەچى گەرپايەو بۆ ناو ئەو كۆمەلگەيەى پىشتەر بەجىي ھىشتبوو، بەزوويى متمانەبەخۆبوونەوہكەى و گورپوتينەكەى جارى جارانى بۆ گەرپايەو و دەستى كەردەو بە ژيانىكى نوئ، ھەمووانىش دەستبەجى لە ھەموو ئەو كاتەى ئەم لىيان دوور كەوتبووہو، لىنى خۆش بوون و سەرلەنوئ بەدلئاوہلايىيەو پىشوازييان لە گەرپانەوہى كەرد. تەنانەت ھەموو ئەو كەسانەشى كە ئەم پەيوەنديى سلاوكردى لەگەل

بریبوون، ئەوانە یەكەم كەسانیک بوون، كە ناسییانەو و سەرلەنوێ دەستی ھاوپیەتییان بۆ درێژ کردەو، بێ ئەوێ هیچ جۆرە پرسیاریکی بیزارکەری لێ بکەن. وەك ئەوێ دیارنەبوونی ئەو ماوەیە بە ھۆی ھەندیک کیشەئێ تاییەت بە خۆیەو بوو و پەییوەندی بە هیچ کەسیکیشەو نەبوو. ئێستاش، دواي ماوەیەکی زۆر گەراوەتەو بۆ ناویان. گومانی تێدا نەبوو، كە ھۆکاری ئەو گۆرانی بۆ باشتر، بریتی بوو لەو سەرکەوتنە بەرچاوەی لە دۆسیەكەیدا بەدەستی ھێنابوو. لەبەر ئەوێ بە ھۆی بردنەوێ ئەو دۆسیەو، قیلچانیوڤ ببوو خاوەنی شەست ھەزار پۆل، راستە بەرکە ھێندە زۆر نەبوو، بەلام بەدنیاییەو بۆ ئەو بایەخیکی ئێجگار گەورە و گرنگی ھەبوو، بۆ ئەوێ سەرلەنوێ دەست پێ بکاتەو، ئێستا بۆ جاریکی تر سەرلەنوێ لەسەر پییەکانی خۆی راوەستابوو و لە دڵەو ئاسوودە و قاییل بوو. ھەنووکە دنیایا بوو لەوێ جاریکی تر وەك گەژەیک پارەکانی بەفیرۆ نادات، ھەر وەك چۆن کاتی خۆی ئەو دوو سەرۆتە زەبەلاحی یەكەم جاری بە گەژەیی خۆی بەفیرۆ داوو. دەیزانی ئەم پارەوێ ئێستا لە بەردەستیدا، تا دواساتەکانی ژيان بەسیەتی. ھەندیک جار، کاتیک ھەندیک شتی نااسایی و سەیری دەبینی و دەبیست كە لە چوار دەوری پووی دەدا و سەرتاپای روسیاشی گرتبوو، لە دلی خۆیدا دەیوت، "باشە ئەو کە کیشەئێ منە ئەگەر سیستەمی کۆمەلایەتی دابرمی! یان ئەو کە کیشەئێ منە کە بەو شیوێ جار دەدن و بە ھاژووژ میشکی خەلک پێ دەکەن! یان ئەو کە کیشەئێ منە، کە بیروباوەری خەلکی دەگۆریت یاخود نا! ئەوێ بۆ

من گرنگه، ئەو ھەيە كە ھەميشە ئىوارە خوانىكى ھاوشىو ھى ئەم
ئىوارە خوانە خنجىلە و بەلەزەتەم لە بەردەستدا بىت، ھەر وەك
چۆن ھەنووكە دانىشتووم و لە بەردەم دانراو، ئىتر چى
ئەبىت با بىت، چونكە من ئامادەم بۆ ڕووبە ڕووبوونە ھەي
ھەر پىشھاتىكى نەخواز راو.

ئەم بىرۆكە دلکەر ھە و ئارامبەخشە وردە وردە سەرتاپاى
بوونى بەتەواوى دەگرتە ھە و بە شىو ھەيەكى فیزیكى و ڕۆحى،
گۆرانی بەسەردا ھىتابوو، ئەمە جگە لە لایەنى ئەخلاقى و
سروشتى خۆى. ئىستا تەواو لە مەرقىكى جىاواز دەچوو،
ھەرگىز لەو كەسە تەمەل و تەو ھەلەى نەدەكرد، كە دوو
سال بەر لە ئىستا باسى ژيانىمان كرد، كە چۆن پىشتر
ھەستابوو بە ئەنجامدانى كارگەلىكى ناشايىستە و ئابرووبەر.
ھەنووكە گەلىك خوشحال، ئاسوودە و شكۆمەند دەر دەكەوت.
تەنەت ئەو چرچولۆچانەشى كە لە چواردەورى چاوەكانى
و سەر تەوئىلى دروست بووبوون و ببوو ھەيە نىگەرانى،
بەرەبەرە خەرىك بوو لا دەچوو و نەدەما، ھەروەھا ئەو پەلە
زۆر وردانەى لەسەر ڕوخسارى دروست ببوون، گۆرانبوون،
پىستى سىپى و سوورتر ببوو.

لەم ساتەدا كە بۆخۆى بەئاسوودەى لە يەكەك لە
واگۆنە نمرەيەكەكاندا دانىشتبوو، بىرۆكەيەكى ھەستبزوین
بەھىواشى خۆى دەخزانەدە مەشكە ھە. لە وىستەگەى دواتر،
ھىلى ئاسنەكە دەبوو بە دوو ھىل، ھىلىكى نوێ لە ھىلە
سەرەكیەكە جىا دەبوو ھە و بەرەو لای راست دەڕۆشت.
لەبەر خۆیە ھە بە خۆى وت، "باشە چۆنە ئەگەر بۆ
فەترەيەك لە ئاراستە سەرەكیەكەى خۆم لا بدەم و بەرەو

ئاراستەى لای دەستەراست برۆم؟“ لەوێو دەیتوانى سەردانى خاتوونىكى ترى ناسياوى بكات، كە تەنها دوو وێستگەى تر لەو شوێنەو دەور بوو، كە نيازى بوو بۆى بچیت، ھىندە نەدەبوو ئەو خاتوونە لە دەروە گەرابوو و ھەنووكە بۆخۆى بەتەنى لە لادىيەكى چەپەك دەژيا، ئەو لادىيە بۆ ئەو گەلىك وەرزكەر بوو، بەلام بۆ قىلچانىنۆف تەواو پىچەوانە بوو، ھەر بۆيە قىلچانىنۆف پىي وا بوو كە دەتوانىت چىژىكى باش لەو كاتە ببينىت، كە لەوئى بەسەرى دەبات و ھىچيشى لەو چىژە كەمتر نابىت، كە بەنيازە لە ئۆدىسا بەسەرى ببات، بەتايبەتى لە كاتىكدا كە دەتوانىت دواتر بشچىت بۆ ئۆدىسا. بەلام ھىشتا دوو دلبوو و بەتەواوى نەيدەتوانى بىرى خۆى كۆ بكاتەو و بريار بدات، چاوەروانى شتىكى دەکرد، كە واى لى بكات بريارى خۆى لەسەر چوونى ياخود نەچوونى بدات. لە كاتىكدا شەمەنەفەرەكە خەرىك بوو لە وێستگەكە نزىك دەبوو، ئەو شتەى چاوەروانى روودانى دەکرد، رووى دا. لەو وێستگەيەدا شەمەنەفەرەكە بۆ ماوەى چل خولەكىك راوەستا، دەرفەتى ئەو بۆ سەرنشینهكان رەخسا، كە نانى ئىوارە بخۆن. لە بەردەم دەروازەى چوونەژوورەو بۆ ھۆلى چاوەروانىيەكە لە ناو سەرنشینه نمرەيەكەكان و نمرەدووەكاندا، وەكوو ھەميشە حەشىمەتيك لە خەلكى تەنگەجىكەدان و پەلەپەلكەر، قەرەبالغى و ھۆسەيەكى گەورەيان لە بەردەم دەروازەكەدا نايەو، وەك ھەميشە لەو دەچوو سەرلەنوئى رسوايىيەك رووى دابىت لەناو ئەو قەرەبالغيەدا. خاتوونىكى گەلىك جوان لە يەكێك لە واگونە نمرەدووەكانەو دابەزى، بەلام بە جلوبەرگى ئالووالاوە خۆى گۆرپبوو، كە

خوڭورپينه كەي بۆ گەشتكەريكى ئافرەت زۆر شياو نەبوو. لە واڭونەكە دابەزى و بە ھەردوو دەستيشى بەدواى خۆيدا ئەفسەريكى سوارەى پەلكيش دەکرد، ئەفسەرەكە تا بلىي لاو و قۆز بوو. لە ھەولەى ئەو ھەدا بوو ھەرچۆنىك بوو خۆى لە چنگى خاتونەكە قوتار بکات. ئەفسەرە لاو ھەكە ھيندەى خوار دېو، ببوو بە داشقە، خانمەكەش، كە بە پوخساريدا وا دەر دەكەوت ناسياويكى بەتەمەنى ئەو ئەفسەرە لاو بىت، دەر فەتى بە لاو ھەكە نەدەدا بپروات، وا ديار بوو لەو بترسىت، كە ئەگەر بىت و دەستى بەر بدات، ئەو لاو ھەكە يەكسەر بە خشكەيى بپروات و خۆى بکات بە بارىكدا و سەرلەنوى دەست بکاتەو بە خوار نەو. لەو كاتەدا، لە ناو قەرەبالغىي و پالە پەستۆكەدا، ئەفسەرە لاو ھەكە خۆى كيشا بە بازىرگانىكى لاودا، كە ئەو یش حالى لەم باشتر نەبوو، بە شىو ھەكە زۆر ئابروو بەر مەست بوو. ئەو بازىرگانە لاو بۆ ماو ھى دوو پوژ دەبوو لە ويستگەكە لای دابوو، دەيخواردەو و پارەكانى بەناو ئەو ھاوپرێيانەيدا تەخشانوپەخشان دەکرد، كە چواردەورىيان دابوو، بەبى ئەو ھى دەر فەتى ئەو بە خۆى بدات دريژە بە گەشتەكەى بدات. بوو بە شەرەمستەكۆلە، ئەفسەرە لاو ھەكە نەپاندى بەسەر بازىرگانەكەدا و بازىرگانەكەش جنيوى بە ئەفسەرەكە دا، خاتونەكەش بيھيويايە ھەولەى دەدا ئەفسەرە لاو ھەكە لە شەركردنەكە دوور بخاتەو، بەردەوام ھاواری دەکرد و بە دەنگىكى لىپارەنەو دەيوت، "ميتنكا! ميتنكا!" ئەم ھاوار ھاواری ژنەكە لەو دەچوو بازىرگانە لاو ھەكە

* ميتنكا: كورتكراو ھى ناوى ديمترييە، لەبەر خوڭشەويستى وا بانگ دەكرىت.

له حالی خوئی تهریق کرد بیتهوه، راسته هه موو خه لکه که پیده که نین، به لام بازارگانه لاوه که زیاتر له هه رکاتیکی دی ههستی به جاپزی و شهرمه زاری ده کرد، وهک ئه وهی له پرووی ئه خلاقیه وه ههست و سۆزی پروو شیندرابیت.

به دهنگیکی لومه که رانه وه لاسایی دهنگه ناسازه کهی خاتوونه کهی کرده وه و وتی، "ئوی! ده لیم، میتنکا! میتنکا!... داوهشین، له بهردهم ئه و خه لکه شدا ههست به شهرم و تهریق بوونه وه ناکهن!"

پاشان به لاره لار خوئی له خاتوونه که نزیک کرده وه، که هه رچونیک بیت، به په له توانیبووی خوئی بگهیه نیته سهر کورسییه که له و نزیکانه وه، هه رچونیکیش بیت، توانیبووی ئه فسه ره لاوه که له ته نیشته خویه وه دابینیشینیت، بازارگانه لاوه که به چاویکی سووکه وه له هه ردووکیانی پروانی و به دهنگیکی گالته جاپانه و سووکایه تیپکردنه وه به خاتوونه کهی وت، "تو له ژنیکی چه په ل زیاتر، چیی دی نیت، تو چه په لیت، بو ناچیت کلکت له ناو ئه و گووهی تیی که وتوو، دهر بهینیته وه!" خاتوونه که قیژهیه کی کرد و پاشان به سته زمانانه له چوارده وری خوئی پروانی، به و هیوایه یی که کی له م دوخه دهر بازیان بکات. له یه که کاتدا هه م دهر سا و هه م ههستی به خه جاله تییش ده کرد، ئه فسه ره لاوه کهش بو ئه وهی وه لامی ئه م سووکایه تییه بداته وه و کو تاییی پی بهینیت، له سهر کورسییه کهی بازیکی دا و به نه رنه روه کشا به ره و لای بازارگانه که، به لام له بیبه ختیی خوئی، پیی هه لخیسکا و زرم به پشتا که وته وه سهر کورسییه کهی و شله له قوونی ههستا.

دهنگی قاقای پیکه نین له چوارده وریان زیاتر له ههرکاتیکی تر بهرز بۆوه، کهس نیازی نه بوو به فریایانه وه بچیت، ته نها قیلچانینوڤ نه بییت، که دهستوبرد به ده میانه وه چوو تا له و تهنگه ژهیه رزگاریان بکات؛ یه خه ی کابرای بازرگانی گرت و له شوینی خو ی رای وه شانند و خولاندیه وه، پاشان ههر به پال پینج ههنگاو ییک له و خاتوونه ی دوور خسته وه، که له ترساندا هه تره شی چوو بوو. ئیتر بهم شیوه یه شانوگه رییه که کو تاییی پی هات، بازرگانه که به و راوه شاننده و به و جهسته به هیژ و به هه یبه ته ی قیلچانینوڤ، که په لاماری دابوو به ته واوی خو ی دوړاند، هاوړیکانی به په له له و شوینه دا دووریان خسته وه. سه روسیما و سه نگینی ئه و پیاوه به پریزه ی به شیوه یه کی زور شکومه ندانه جلی پوشیبوو، به شیوه یه کی زور کاریگه ر کاری له و خه لکه هواکیشه کرد، که هه موویان پیشتر ته ماشایان ده کرد و قاقایان لیده دا، هه موویان به جاریک له شوینی خو یان کر بوونه وه.

خاتوونه که له خوشحالیدا پوخساری سوور هه لگه را و چهند دلۆپه فرمیسکیکیشی هه لوه راند، نه یده زانی به چ زمانیک سوپاسگوزاری خو ی بو ئه و که سه ده ر بپریت، که له و دوخه رزگاری کرد بوون. ئه فسه ره لاوه کهش به زمانیکی ته ته له و تیکشکاوه وه وتی، "شپاس! شپاس!"

پاشان ویستی دهستی ته وقه کردن بو لای قیلچانینوڤ دریژ بکات، به لام له بریی ئه وه ی وا بکات، کتوپر ناوله پی هه ردوو دهستی به یه که وه جووت کرد و له بریی بالیف خسته یه ژیر سه رییه وه و خو ی کو کرده وه و له سه ر کورسییه که لیی

پاکشا. پاشان خاتوونە کە لە ترسا دەستەکانی لێک ئالاند و بە دەنگێکی سەرزەنشتکەرانه وە وتی، "میتنکا!"

فیلچانیڤۆف گەلێک کەیفخۆش بوو بەو جوامیریەیی نواندبووی، ھەروەھا بە شیوەیەکی گشتیش لە دۆخە کە رازی بوو. خاتوونە کە سەرنجی راکیشابوو، بە ڕوونی ھەستی پێ دەکرا ئەم خاتوونە لادییەکی دەولەمەندە، ھەرچەندە جلۆبەرگەکانی زۆر رازاوە بوون، بەلام زۆر بەبێ ئاوەز پۆشیبوونی و لەگەڵ ئەوەشدا، رەفتارەکانی گەلێک پیکەنیناوی بوون. لە راستیدا ھەموو ئەو تاییبەتمەندیانەیی لە خۆیدا کو کردبوو، کە ببێت بە نیچیریکی باش و بەئاسانی بکەوێتە داوی ئەو دلتەر و شەرپوالپیسانەیی بەردەوام لە پترسبۆرگ بەشوین ئەم جوۆرە ئافرەتانە وە عەودالان بۆ دامرکاندنە وەیی ھەزە سیکیسییەکانیان. سەری قسە کرایە وە، خاتوونە کە بە شیوەیەکی داخەدڵانە وە گلە و گازندەیی لە دەست میژدەکەیی کرد، گلەیی لە وە ھەبوو، کە میژدەکەیی، ھەر ھێندەیی لە واگونی شەمەنەفەرە کە پێی خستۆتە دەرە وە، لە پر دیار نەماوە، ئەمەش بۆتە ھۆکاری ڕوودانی ھەموو شتەکان، ھەرکاتێک پێویستی پێی بیت، کەس نازانیت چیی لێ دیت و لەکوێ خۆی ھەشار دەدات.

ئەفسەرە لاوەکەش لەبەر خۆیە وە وتی، "ھەمیشە..."

سەرلەنوێ خاتوونە کە دەستەکانی لێک ئالاندە وە و وتی،

"ناخ... میتنکا!"

فیلچانیڤۆف لە دلی خۆیدا وتی، "بەراستی میژدەکەیی جیگەیی سەرزەنشتە!"

پاشان فیلچانیڤۆف لێی پرسی، "میژدەکەتان ناوی چییە؟"

ئىستا دەرپۇم تا بۇتان بدۆزمەۋە.
ئەفسەرە لاۋەكە ۋەلامى دايەۋە، ”پال پالىچ.“
قۇلچانىنۇڭ بە مەراقى زياترزانىنەۋە پرسىي، ”مىردەكەت
ناۋى پاڭىل پاڭلۇقىچە؟“

لەۋ كاتەدا كتوپر سەرى پروتاۋەى كەسىكى ناسىاۋ
خۇى كرد بەبەينى قۇلچانىنۇڭ ۋ خاتوۋنەكەدا.
قۇلچانىنۇڭ يەكسەر ئەۋ ساتەى ناۋ باخەكەى خىزانى
زاخلىيىنىنى بىر كەۋتەۋە، كاتىك خەرىكى گەمەكردن بوۋن ۋ
ئەۋ سەرە پروتاۋەىە دایمۇدەرھەم ۋەك مۇۋزىم خۇى فرى
دەدايە نىۋان ئەۋ ۋ نادىژدا فىدۇسىڭناۋە.
خىزانەكەى بە شىۋەيەكى شىتگىرانە قىژاندى، ”دوچار دەر
كەۋتتەۋە!“

بەلى، خۇى بوۋ، خۇدى پاڭىل پاڭلۇقىچ بوۋ، بە ۋاقى
ۋرماۋەۋە ۋ بە جۇرىك لە ترسەۋە چاۋى برىبوۋە
قۇلچانىنۇڭ، بە شىۋەيەك لە شۋىنى خۇى ۋشك ببوۋ، ۋەك
ئەۋەى خىۋى بەدى كرىيىت. بە شىۋەيەك حەپەسابوۋ، كە
بۇ چەند خولەكىك لە يەك ۋشەش چىيە لە تەۋاۋى ئەۋ
گازندانەى ژنە زۋىرەكەى بەتۋورەيىيەۋە بەلىشاۋ دەيياراند
بەسەرىدا تىنەگەيشت. بەلام دوچار كەمىك ھاتەۋە سەر
خۇى ۋ لە يەك ساتدا لە ھەموۋ ئەۋ ئابروۋچوۋنەى پروۋى
دابوۋ، تىگەيشت، كەمتەرخەمى ۋ گوناھى خۇى ۋ ھەروەھا
ھەلسۈكەۋتى نابەجىيى مېتنكا، ھەروەھا لەۋ مىۋىيەشى كە
پروۋن نەبوۋ بۇچى ژنەكەى بە فرىشتەى پارىزەرى خۇيانى
ناۋ دەبرد، كە چۇن بەھانايانەۋە ھاتوۋە ۋ ۋەك فرىشتەى
پارىزەر پزگارى كرىۋون ۋ پاراستوۋنى، ئەمە لە كاتىكدا كە

جەنابیان ھەمیشە لەو کاتانەى پێویستە لەلایان بێت، کەس نازانیت چى بەسەر دیت و بۆ کوئ ئوگر دەکات...”

فیلچانیئوڤ خۆى بۆ نەگیرا و لەناکاو داى لە قاقای پیکەنین. پاشان بە جولەیهکی خۆمانە و جوریک لە بەکەمزانینەو دەستى راستى خستە سەر شانى پاقیل پاقلوقیچ، کە زۆر بەئەستەم زەردەخەنەیهکی مردووانەى خستبوو سەر لیوکانى، بەجۆشوخروڤشەو، بە شیوہیەک کە خاتونەکەى حەپەساند، ھاوارى کرد، ”بەلام خۆ ئیمە دوو ھاوړی لەمیژینەین، ھەر لە منداڵییەو ھاوړیین! ئایا ھەرگیز باسى فیلچانیئوڤى ھاوړی بۆ نەکردوون؟“

خاتونەکە بە کەمیک شلەژاوییەو وەلامى دایەو، ”نەخیر، ھەرگیز باسى نەکردووە.“

”دەى ھاوړى بێوفاکەم، بە خیزانەکەتم ناناسینیت!“

پاقیل پاقلوقیچ کە لە تەریقیدا زمانى تەتەلەى دەکرد، وتى،

”لیپۆتشکا*... ئەمە بەرێز فیلچانیئوڤە...”

خیزانەکەى لە تەریقیدا رەنگى سوور ھەلگەرا و بەتوورەبییەو خیسەیهکی لە میردەکەى کرد، پێدەچوو پێى ناخۆش بووبیت کە ناوى بە لیپۆتشکا ھیناوە.

فیلچانیئوڤ وتى، ”بەروا دەکەیت ھەرگیز ئاگادارى نەکردوومەتەو کە ژنى ھیناوە، ھەرگیزیش بانگھێشتى ئاھەنگى ھاوسەرگیرییەکەى نەکردووم، بەلام تۆ، ئۆلۆمپىادا...”

پاقیل پاقلوقیچ خیرا، بى ئەوہى دوا بکەویت، وتى،

* لیپۆتشکا: بچووکر اوہى ناوى ئۆلۆمپىادایە، کە لە خۆشەویستیدا وا بانگ دەکەیت.

”سىمىئونۇڭنا.“

”ئۇلۇمپيادا سىمىئونۇڭنا، ھىوادارم لەبەر خاترى من و ئەم شەرەفى يەكترىيىنەمان لە پاقىل پاقلۇڭىچ ببورن... ئەو مىردىكى زۆر باشە.“

پاشان ئىلچانىۋۇڭ بە شىۋەيەكى ھاۋرىيانە دانەيەكى كىشا بە شانى پاقىل پاقلۇڭىچدا.

پاقىل پاقلۇڭىچ دەستى كرد بە بيانوۋھىنانەۋە و ماستاۋكردن بۇ ژنەكەي، ”خۇشەۋىستەكەم... من تەنھا، من تەنھا بۇ يەك خولەك بەجىم ھىشتن...“

ليۋۇتشكا خىرا قسەكەي پى بىرى، ”بەلى، راست دەكەيت، خىزانەكەت بەجى ھىشت بۇ ئەۋەي ئاۋى ھەيى بىتكىنن، ئەو كاتانەي پىۋىستە لىرە بىت، لە ھىچ كۈنىكەۋە ديار نىت، كاتىكىش پىۋىست نەكات لىرە بىت، ھەمىشە ۋەك ملۇزم لىرە ئامادە دەبىت.“

پاشان ئەفسەرە لاۋەكە ھەر لەبەر خۇيەۋە ئەمەي دوۋپات دەكردەۋە، ”كاتىك پىۋىست نەكات لىرە بىت، كاتىك پىۋىست نەكات لىرە بىت... كاتىك پىۋىست نەكات لىرە بىت...“

ليۋۇتشكا لە توۋرەيىدا خەرىك بوو ھەناسەي لەبەر دەبىرا، دەيزانى وتتى ئەم قسانە لە بەردەم ئىلچانىۋۇڭدا شتىكى جوان نەبوو، ھەر بۇيە لە تەرىقىدا رەنگى سوور ھەلگەرا و نەيتۋانى زال بىت بەسەر خۇيدا. پاشان لە زارى دەر چوو، وتى، ”لەو شۈينەدا كە پىۋىست ناكات، زۆر بەئاگا و خۇپارىزىت، بەلى زۆر بەئاگا و خۇپارىزىت!“

لەناكاۋ مېتنكا بىئەندازە دلخۇش بوو، وتى، ”لەژىر تەختەخەۋەكە... بۇ دلدار دەگەرپىت... لەژىر تەختەخەۋەكە...“

لەو شوینە ی پێویست ناکات... لەو شوینە ی پێویست ناکات...
ھەنووکە نەدەکرا هیچ شتیک لەگەڵ میتنکادا بوتریت،
چونکە لە راستیدا ھێندە بەدمەست بوو، کە قسەکردن
لەگەڵیدا هیچ سوودێکی نەبوو. ھەرچۆنیک بیت، ھەموو شت
بە خێر و خوشی کوتایی ھات و یەکترناسینەکەش زیاتر
بوو لەنیوانیاندا. پاڤیل پاڤلۆڤیچ نێردرا تا کوو بچیت قاو و
شۆربایان بۆ بەینیت. ئۆلۆمپیادا سیمیۆنۆڤنا بۆ ڤیلچانینۆڤی
پوون کردەو، کە لە "ئۆ" وە بەرێ کەوتوون، لەو شوینە ی
مێردەکە ی لێی فەرمانبەر و خزمەت دەکات، ئیستاش نیازیان
وایە بچن بۆ گوندەکەیان تا نزیکە ی دوو مانگیک لەوێ
بەسەر بەرن، کە ھەمووی سی میلێک لە ویستگەکەو دوورە،
لەوێ خانوویەکی قەشەنگ و باخچە یەکی دڵگیریان ھەیە و
مالەکەیان ھەمیشە پرە لە میوان و دراوسینگەلێکی زۆریشیان
ھەیە، گەلێک خۆشحال و شەرەفمەند دەبن ئەگەر ئەلێکسی
ئیقانۆڤیچیش بیت و سەردانیان بکات بۆ ماوہیەک لەلایان،
لە مالە چەپەک و خاکییەکەیان بمینیتەو، زۆر بەگەرمیییش
پیشوازی لێ دەکات و بەدڵ و بەگیان خزمەتی دەکات
وہک فریشتە ی پارێزەرییان، چونکە ئەگەر ئەو لەو کاتەدا
بەھانیانەو نەچووبایە، ئەوا لە ترسا نەیدەزانی پەنا بۆ کوێ
و بۆ کێ بەریت و کەسیش نەیدەزانی چی دەقەوما ئەگەر...
ئێتر بەم شیوہیە خاتوونەکە ھەر پێسای... لە راستیییدا،
ڤیلچانینۆڤ فریشتە ی پارێزەری بوو...

ئەفسەرە لاوەکە بەگەرمییەو جەختی لەسەر کردەو،
"پزگارکەر، پزگارکەر!"
ڤیلچانینۆڤ بەوپەری پێز و نەزاکەتەو سوپاسی کرد،

دووپاتىشى كىردەۋە كە ھەمىشە لە خىزمەت ياندايەۋ، گەلىك
خۇشحاللىش دەپىت بە سەردان كىردىيان، ھىچ شىت كىش
نىيە تا رىي لە سەردان كىردىيان بگىت، ئەمە لە كاتىكدا لە
ئىستادا ھىچ ئىش و كاريكى ۋە ھاي نىيە و ھىچ ئەركىكى
لە سەرنىيە، كە دەرفەتى ئەۋەى نەدات، خۇشحاللى خۇشى
لەۋ بانگەشتى كىردەنى ئۆلۈمپىادا سىمىۋنۇقنا نەشاردەۋە،
پاشان خىرا قىلچاننىۋۇ بە يەك-دوۋ پىاھەلدىن و قسەى
ھەستىزۋىن گىتۈگۈكەى زىاتىر گەرم كىرد و سەركەۋتۈۋ
بوۋ لەۋەى سەرنجى بەلەى خۇيدا رابكىشىت. لىۋچكا لە
خۇشىدا رەنگى كۆلمەكانى سوۋر ھەلگەرا، ھەر ھىندەى
پاقىل پاقلىۋىچ گەرايەۋە، بەۋپەرى دىلگەرمى و خۇشحاللىيەۋە
پىي رايگە ياند، كە ئەلىكىسى ئىقانۋىچ گەلىك دىلەرم بوۋە
و بانگەشتى كىردەنى پەسەند كىردۈۋە و قايىل بوۋە
بەۋەى تەۋاۋى مانگەكەيان لە گۈندەكە ياندا لەگەل بەسەر
بەرىت، بەلىنىشى داۋە لەم ھەۋتۈۋەدا بىت. پاقىل پاقلىۋىچ
بەبى ئەۋەى وشەيەكى لە زار بىتە دەرەۋە، بەنئومىدىيەۋە
زەردەخەنەيەكى خستە سەر لىۋەكانى. ئۆلۈمپىادا سىمىۋنۇقنا
شانەكانى خۇى لە پاقىل پاقلىۋىچ ھەلتەكاند و چاۋى بىيە
سەقفەكە. دۋاجار لە شوۋىنى خۇيان بەرز بوۋنەۋە بە نىازى
بەرىكەۋتەۋە، دوۋبارە بەۋپەرى گەرمىيەۋە سوپاسگوزارىي
خۇى دەر بىيەۋە، دوۋبارە ھەمان قسەى بەكار ھىتايەۋە،
فرىشتەى پارىزەر، ھەرۈەھا دوۋبارە مېتنكا و لە كۆتايىدا
پاقىل پاقلىۋىچ، ژنەكەى و ئەفسەرە لاۋەكەى بەرەۋ واگۈنى
شەمەنەفەرەكە بەرى كىرد.

قىلچاننىۋۇ جگەرەيەكى داگىرساند و لە بەردەم بالكونىي

وێستگە کە دا دەستی کرد بە ھەنگاونان بۆ پێشەوێ و بۆ دواوێ؛
دایا بوو لەوێ پاقیل پاقلۆقیچ سەرلەنوێ دەگەریتەوێ و سەر
و دایا دەگریت و چەند شتیکی پێ دەلێت، ھەتا ئەو کاتە
شووتی بەرێکەوتنی شەمەنەفەرە کە لێدەدریتەوێ، رێک بەو
شیوەیەش بوو. دەستبەجی پاقیل پاقلۆقیچ لە بەردەمیدا قوت
بۆوێ و لە بیچم و روخساریدا نیگەرانییەکی زۆر بەدی دەکرا.
قێلچانیوۆف دەستی کرد بە پێکەنین و بە شیوەیەکی ھاوڕێیانە
مەچەکی پاقیل پاقلۆقیچی گرت و بەرەو نزیکترین شوینی
دانیشتن رێنمایی کرد، خۆی دانیشت و پاقیل پاقلۆقیچی
لەتەنیشت خۆیەوێ دانیشان. بۆ ماوێەک بێدەنگ دانیشت و
ھیچی نەوت، دەیویست سەرەتا پاقیل پاقلۆقیچ قسە بکات.
پاشان پاقیل پاقلۆقیچ بێدەنگییەکی شکاند و راستەوخۆ
چووێ سەر ئەسلی مەسەلە کە و بەترسەوێ منجاندی، "کەواتە
تۆ بە نیازیت بێت بۆ لامان؟"

قێلچانیوۆف دای لە قاقای پێکەنین و وتی، "دەمزانی وا
دەلێت! تۆز قالیکیش چییە، نەگۆراویت!"

پاشان سەرلەنوێ کێشایەوێ بەسەر شانیدا و وتی،
"بەرست ئەتەوێت بلیت! ئەتەوێت بلیت بۆ تاویک وا خەیاڵت
کردووە، کە من ھەر بەراستی دیم بۆ لاتان و دەمینمەوێ؟
ئەویش نەک بۆ رۆژ و دوو رۆژیک، بەلکوو بۆ مانگیکی
تەواو! ھا ھا ھا؟"

پاقیل پاقلۆقیچ لە خۆشیدا تەکانیکی دا و نەیتوانی
شادییەکی بشاریتەوێ، بەچریکەچریک وتی، "کەواتە نایەیت!"
قێلچانیوۆف، کە لەبەر پێکەنین خۆی بۆ نەدەگیرا، ھاواری
کرد، "نا، نایەم، نایەم!"

هەرچونىك بىت، خوشى ھۆكارى دلخوشىيەكەى خوى
نەدەزانى، بەلام ھەتا بەھاتايە و كات زياتر تىپەر ببووايە، زياتر
و زياتر ھەستى بە دلخوشى دەکرد.

“ھەر بەراست... ئەوھى كە دەلييت بەراستتە؟”

كاتىك پاڧىل پاڧلوقيچ واى وت، ھەر بەراستى لە شوينى
خوى قەلەمبازىكى دا و بەپەرۆشەوہ چاوہروانى وەلامى
ڧىلچانىنۆڧ بوو.

“بەلى، ھاوړى شىتۆكەكەم، ھەر وەك پىشتريش پىم وتيت،
بە ھىچ شىوہيەك نايەم.”

“زۆر باشە، ئەگەر بەم شىوہيەيە، ئەى چى بە ئۆلۆمپيادا
سىميونوڧنا بلىم، كاتىك ھەفتەكە تەواو دەبيت و تۆش نايەيت
و ئەويش ھەر چاوہروانى ھاتنت دەبيت؟

“پەكوو، چ كىشەيەكى گەورەيە! چوزانم، ھەر لەخۆتەوہ
شتىكى پى بلى، بۆ نموونە، پى بلى كە لاقى شكاوہ.”

پاڧىل پاڧلوقيچ بە ھىواشى و جورىك لە غەمگىنيەوہ وتى،
“ئەو ھەرگىز بىروا بە شتى وا ناكات.”

“بۆ ئەگەر بىروا پى نەكات، تووشى كىشە دەبيت؟”

ڧىلچانىنۆڧ كە واى وت، داى لە قاقاي پىكەنين، پاشان
وتى، “ھەست دەكەم ھاوړى كۆلەكەم زىرەى كردووە لە ژنە
نازدارەكەى و لە بەردەميدا دەلەرزىت، توو شەرەفت وا نىيە؟”

پاڧىل پاڧلوقيچ ھەولى دا كە زەردەخەنە بكات، بەلام
ھەرچەندى كرد، نەيتوانى. بەدلىيايىيەوہ ئەوھى ڧىلچانىنۆڧ
رەتى كردبووہوہ كە سەردانىان بكات، شتىكى دلخۆشكەر
بوو بۆى، بەلام ئەوھى زۆر بەخۆمانەيى لەبارەى ژنەكەيەوہ
قسەى دەکرد، زۆر بەلايەوہ ناخۆش و ناپەسەند بوو.

پاقیل پاقلوڤیچ کەمیک سەلمییەو و دەموچاوی تیک چوو،
ڤیلچانینوڤ یەکسەر ھەستی پێ کرد. لەو کاتەدا کە شووتی
دووەم لێی دا، ھەردووکیان گوێیان لە دەنگیکی بەرز و تیژ
بوو، کە لە شەمەندەفەرەکەو دەھات و بەنیگەرانییەو بانگی
لە پاقیل پاقلوڤیچ دەکرد. پاقیل پاقلوڤیچ بەم بانگکردنە لەسەر
کورسییەکە جرتوڤرتی تی کەوت، بەلام بەدەم بانگکردنەکەو
نەچوو، ئاشکرا بوو کە دلناییی زیاتری لە ڤیلچانینوڤ
چاوەرێ دەکرد، دەیویست جاریکی تریش بەتەواوی لەو
دلناییی بکاتەو، کە نایەت بۆ ئەوئ تا لەلایان بمینیتەو.
ڤیلچانینوڤ وا خۆی نیشان دا، کە ئاگای لە نیگەرانییەکە
پاقیل پاقلوڤیچ نییە، بۆیە لێی پرسى، "نازناوی ژنەکەت چى
بوو پێش ئەوئ شووت پێ بکات؟"

پاقیل پاقلوڤیچ لە کاتیکی بەبیئوڤرەییەو گوێی رادیرابوو،
لە ھەمان کاتیشدا لە شەمەندەفەرەکەو دەروانی، بە نیگەرانی
و ترسەو وەلامی دایەو، "کچی کەشیشەکە لای خۆمانە."
"ئەھا، دلنایام لەبەر جوانییەکە ھیناوتە."

جاریکی تریش پاقیل پاقلوڤیچ سەلمییەو و دەموچاوی
تیک چوووەو.

"ئەى ئەم میتنکایە کێیە کە لەگەڵتاندا یە؟"

"ئۆی، ئەو یەکیکە لە ناسیاو دەورەکانى من، کورپی
کچە مامی خوالیخۆشبووم گۆلوبچیخۆڤە، ئەو نەگبەتە لەبەر
ھەلسوکهوتی نابەجیی، لە سوپادا پلەکیان لێ سەندبوو،
بەلام ھەنووکە سەرلەنوێ پلەکیان بۆ گەراندۆتەو و
بەرزیش کراوەتەو، ئیمەش بەرپرسیاریتی ژيانى ئەومان
گرتۆتە ئەستۆی خۆمان... ئەو لاویکی زۆر بەدبەختە..."

فيلچاڻينوڻ له دلى خویدا وتی: ”کهواته هه موو شتيک
 ئاساييه، هه موو شتيک ته واو بيکيشه يه!“
 سه رله نوڻ دهنګه کې پيشو له شه مهنده فهره که وه
 بهرگوښيان که وته وه، به لام ئه م جاريان دهنګه که له پراډه به دهر
 تووړه هاته بهرگوښ، ”پاڦيل پاڦلوڦيچچچچچچچ!“
 پاشان هر به دواى ئه و دهنګه دا گوښيان له دهنګي
 لاوازيش بوو، ”پال پاليچ!“

سەرلەنۇي پاقىل پاقلۇقچ بىئۇقرانە جرتوفرتى تى
كەوتەو، بەلام قىلچانىنۇف توند مەچەكى گرت و لە شوينى
خۇي راي گرت.

”پیت چۆنه هەر ئیستا بچم و به ژنه کهت بلیم که چۆن
میرده کهی هه وڵی داوه سه رم له لاشه م جیا بکاته وه؟
پاقیل پاقلوقیچ له ترسا رهنگی به ڕووه وه نه ما و
به ته ته وه وتی، ”چی، چی؟ بو خاتری خوا!“
سه ره نوێ گوییان له دهنگه که بووه، که بانگی ده کرد،
”پاقیل پاقلوقیچچچ! پاقیل پاقلوقیچچچ!“
”زۆر باشه، ده توانیت ئیستا ڕویت!“

له كۆتاييدا قىلچانينوف رېي دا بروات، هېشتاش هر
به دلخوشيه وه پيده كهنى.

”که واته دلنیای دلیا بم که نایهیت؟“

بەم شىۋەيە پاقىل پاقلىقچ بۆكۈتە جارى ئەمەي تا پادەيەك
بەيھىۋايى دووپات كىردەۋە، تەنەت ھەردوۋ دەستىشى ۋەك
نىشانەي پارانەۋە لە بەردەم قىلچاننىۋىدا جۈۋت كىرد، ھە
ۋەك بەۋ شىۋەيە جارى دەكىرد.

”کاکه، دنیای دنیا به که نایم، چه ز ده که یت سوئندت

بۆ دەخۆم! ئیستاش ھەتا درەنگ نەبوو، رابکە، تا تووشی بەزمیک نەبوویت!

پاشان بەوپەرێ خۆنواندنەو دەستی بۆ پاڤیل پاڤلۆڤیچ درێژ کرد، تا تەوقەیی لەگەڵ بکات، ھەر وەھا چاوەروانی ئەو بوو کە پاڤیل پاڤلۆڤیچیش بە ھەمان شیو ھەمان شت بکات، بەلام نەک ھەر دەستی درێژ نەکرد، تەنانەت دەستیشی کێشایەو دواو.

شووتی سییەمیش لیدرا.

لەو کاتەدا لەو دەچوو شتیکی سەیر بەسەر ھەردووکیاندا ھاتبیئت: ھەردووکیان وا دەر دەکەوتن کە گۆرانیان بەسەردا ھاتبیئت. ڤیلچانینۆڤ، کە تەنھا کەمیک پیشتر بە کامی دلی خوی پیدەکەنی، لەو دەچوو شتیک لە ناو وەیدا دای چلەکاندی و لە تەقینەویدا بیئت. بەتوندی شانەکانی پاڤیل پاڤلۆڤیچی گرت و بەتوورەیییەو، کە لیوہەکانی سپی ھەلگەرابوو و دەلەرزى، چرپاندی، "ئەگەر ئەم دەستەم بۆ درێژ کردوویت،" لە کاتیکیدا کە وای وت، ئاماژەیی بۆ ناو لەپی دەستی چەپی کرد، کە شوینبراویییەکی گەورەیی پیوہ بوو، ھیشتاش ھەر بەزەقی شوینەواری براویییەکەیی دەبینرا، "بەدلیایییەو بۆ خۆت باشترە کە بیگریت!"

پاڤیل پاڤلۆڤیچیش بە ھەمان شیو ڕەنگ بە پروویەو نەماوو، لیوہەکانیشی بە ھەمان شیو دەلەرزىن. مووچرکەیک تەواوی ڕوخساری کرژ کرد. پاشان بەخوتەوبۆلەو، لە کاتیکیدا لیوہەکانی و کولمەکانی و ھەر وەھا چەناگەیی، کە لەناکاو کەوتبوو لەرزىن، ھەر وەھا فرمیسک لە چاوەکانیدا جۆگەلەیی بەست، بە دەنگیکی گیراوەو وتی، "ئەیی لیزا؟"

قيلچانينوف به حه په ساوييه وه له بهردهميدا وشك ببوو.
له شه مهنده فهره كه وه گوييان له قيژه يه ك ببوو، "پاڅيل
پاڅلوڅيچچچچ! پاڅيل پاڅلوڅيچچچچ!"
قيژه كه به شيوه يه ك سامناك ببوو، وهك ئه وه ي يه كي ك
كوژ راييت. پاشان له ناكاو شه مهنده فهره كه دواشووتى
رؤيشتنى خوى ليدا.

پاڅيل پاڅلوڅيچ به خويدا هاته وه و دهسته كانى به توندى
راوه شاندى و به هه موو هيژى خوى به ره و شه مهنده فهره كه
غارى دا. هه لبت پيشتر شه مهنده فهره كه كه وتبو وه جووله،
به لام هه رچونيك بيت، خوى به دهسكى ده رگا كه وه گرت و
به باله فركى خوى هه لدايه ناو واگونه كه ي خويه وه.

قيلچانينوف تا ئيواره له ويستگه كه مايه وه، پاشان سوارى
شه مهنده فهرى دواتر ببوو بو دريژدان به ريگه سه ره كييه كه ي
خوى. به ره و لاي راست نه رويشت بو بينينى ئه و خانمه
هاورپييه تازو له ده ره وه گه رابوو وه، چونكه هه ستى ده كرد
له وپه رى بيجه ويدايه. به لام دواتر زور له وه په شيمان ببوو كه
سه رى لى نه دا!

كوتايى